ПРОЛЕТАРИИ ОТ ВСИЧКИ СТРАНИ, СЪЕДИНЯВАЙТЕ СЕ!

ДЕПОЗИТ

Силистренска ТРИБУНА

Орган на Окръжния комитет на БКП, Окръжния народен съвет и ОК на Отечествения фронт — Силистра

Година XII, бр. 14 (1178) | Четвъртък, 2 февруари 1967 година | ЦЕНА 2 СТОТИНКИ

Усилена подготовка

ОТРАНО започна ремонтът на машините в ТКЗС — Дулово. Това помогна на механизаторите да завършат навреме подготовка та на прикачния инвентар и да насочат вниманието си към ре монта на тракторите.

Резултатите от добрата органи зация са налице. От общо 59 трак тора, 56 са напълно готови. На скоро ще бъде привършена рабо тата и около останалите.

Не изостава ремонтът и на ком байните. От всичко 18 зърноком байна 9 са подготвени за лятна та кампания.

Усилената подготовка на маши ните в дуловския кооператив ще помогне на механизаторите да посрещнат спокойно и с увере ност пролетната сеитба.

Венета ГЮРОВА

Атанас Генов, постоянен ударник от ДИП „Липа“. Той работи като впасвач на бю фетни шкафчета и на други домашни мебели още от осно ваване на предприятието. Точността и акуратността, с които монтира мебелите другарят Генов, са пример за подражание от всички дърво делци, занимаващи се с изра ботка на красива мебел.

ОЧАКВАТ СЕИТБЕНИТЕ ДНИ

С НЕТЪРПЕНИЕ очакват пролетната сеитба механизато рите и специалистите от ТКЗС — Добротица. За сеит бените дни те се готвят отдав на. И се готвят така, че да могат още в първия хубав ден, когато земята изпръхне, да излязат на полето и без никак ви смущения и пречки да за почнат работа. Машините им да забраздят обширните блоко ве и да засеят семената на бъ лещия урожай.

Не бяха малки трудностите, които стояха пред механизато рите. Есенната сеитба в ТКЗС — Добротица завърши късно. Машините бяха прибрани от полето едва през декември. Върху голяма част от прикач ния инвентар се налагаше мно го да се работи.

Но закъснението с прибира нето на машините не стъписа механизаторите. Напротив, то ва мобилизира техните сили. Те разбираха, че срокът е по-къс от други години и трябва да положат по-големи усилия, за да подготвят инвентара и тракторите за предстоящата кампания.

Най-голяма грижа за навре менната подготовка на машини но-тракторния парк имаше гла вният инженер на кооператива Димитър Маринов. Под него вото ръководство се извършва ше целият ремонт, под негово ръководство механизаторите п р е о д о л я в а х а всич ки т р у д н о с т и. А те идваха главно от небла гоприятното време — студено и с чести превалявания от дъжд и сняг. Това пречеше твърде много на работата, тъй като инвентарът се намираше на открито. Но с упорития си труд механизаторите преодоля ха трудностите. Почти целият прикачен инвентар е вече ремонтиран и сега се работи по подготовката на тракторите.

Най-добре се справяха със задачите си през зимата меха низаторите от бригадата на с. Любен с механик Петър Де чев. Сравнително по-лоша е работата в бригадата на село Босна. Тук техническото ръко водство трябва да се намеси по-активно и всички неудачи да се отстранят своевременно.

Добре бе организирано в стопанството и почистването на посевния материал. Под ръко водството на главния агроном Димо Николов своевременно бяха уточнени необходимите количества семена по бригади, след което започна тяхната подготовка. Те бяха почисте ни още до 20 януари, след което главният агроном изпра ти определените проби. Сега стопанството разполага с до бре подготвени семена, с кои то може всеки момент да за почне сеитбата.

Вземат се сериозни мерки и за прилагането на по-голя ма механизация в отглеждане то на културите през настоя щата година. За тази цел в с. Добротица е сформирана една комплексна бригада. За неин ръководител е опреде лен агрономът Никола Матев. Бригадата ще обработва 8 400 дка. Към нея, освен механиза торите, които са 18 човека, са зачислени само 12 полевъда за някои допълнителни обра ботки.

Бригадата е добре комплек тувана с необходимите маши ни, за да може да обработи за числените й площи при висо ка механизация. Освен това стопанството разполага с из вестни количества хербициди. С наличните и с тези, които ще се закупят, ще могат да се тре тират всички площи на царев ците в стопанството в размер на 5 600 дка и 2 000 дка от слънчогледа. В кооператива ще се приложи и по-голяма меха низация в торенето. При окоп ните култури то ще бъде из вършено с култиватор-подхран вачи, а при житните със само лет.

Недобре решен досега е въпросът за разреждането на посевите. През тази година ръ ководството на стопанството ще положи допълнителни гри жи за по-добра подготовка на посевния материал от царев ците с оглед да се извърши по-качествена пунктирана сеитба. Ако това не се осъще стви, разреждането ще се из върши на ръка.

Добрата подготовка за пред стоящата кампания в ТКЗС — Добротица ще осигури навре менно и качествено засяване на посевите, както и по-голя ма механизация в отглежда нето им.

Емил ПРАХОВ

Висок прираст

В ДЗС „Янко Забунов“ — филиал Ножарево има ферма за угояване на телета. Тук работят гледачите Шакир Ка риев, Тахсин Шюкриев, Мех мед Билялов и Рамадан Ру фадов.

Още от началото на годи ната работниците постигнаха добри успехи. Вместо по 600 гр. среден дневен прираст те достигнаха повече от един ки лограм прираст от животно.

Успехите в ножаревската ферма не са случайни. Те са резултат на умението на жи вотновъдите, на тяхното тру долюбие. Освен това фермата се снабдява редовно с необхо димия фураж. Животните са здрави. Специалистите са пър вите помощници на работни ците. Те ги учат как по-пра вилно да отглеждат телетата, да спазват дневния режим. Да се грижат за хигиената и другите зоотехнически изиск вания.

Досегашните успехи на тел чарите от филиал Ножарево показват, че и през тази го дина те ще успеят да продадат на държавата повече месо от заплануваното.

Реджеб ЕБАЗЕРОВ

Добри овцевъди

ЗИМАТА е в своята сила. Мраз е сковал земята, но има хора, ко ито не се плашат дори и от най-лютия студ.

Такива са и овцевъдите от с. Слатина. Въпреки несгодите, кои то януари им сервира, те се спра вят отлично със задачите си. Най-упорити между тях са овча рите от групата на Иван Желяз ков, които години наред изпъл няват и преизпълняват планове те си.

И новата година групата запо чна с добри резултати. От 70 ов це тук са получени досега 92 аг нета. Грижливите стопани създа ват благоприятни условия за раз витието на малките животни, кои то са в много добро състояние.

Коста ГЕОРГИЕВ

Грижите и трудолюбието на овцевъда Генчо Йорданов от ТКЗС — Калипетрово са наградени. Само от една ов ца той получи четири хубави и здрави агнета.

Вести от нашите хмелницки приятели

ПРЕЗИДИУМЪТ на Върхов ния съвет на Украинската социа листическа република с Указ от 11 януари 1967 година е утвър дил 469 избирателни райони в републиката, в които ще бъдат избрани депутати на Върховния съвет на УССР. Изборите са на срочени на 12 март тази година. На тази дата избирателите ще гласуват и за депутати на областните, районните, градски те и селските съвети на депу татите на трудещите се.

В Хмелницка област, с която нашият окръг е в дружески връз ки, са изградени 18 избирателни района за депутати във Върхов ния съвет и 161 за депутати в Областния съвет.

Във връзка с предстоящите избори по предприятия и колхо зи се провеждат многолюдни съ брания, на които трудещите се издигат за кандидати най-дос тойните.

Колхозниците от селскостопанския артел „XX конгрес на Партията“ са предложили за кандидат за депутат във Върхов ния съвет на УССР в Каменец-Подолския избирателен район зоотехничката Гана Василевна Мелнишна. От колхоз „Щорс“, Летически район, е издигнат за кандидат във Върховния съвет на Републиката добрата доячка Евдокия Павлиновна Антонюк. Работниците, ИТР и служещите от Дунаевецкия електроремон тен завод приели единодушно решение да включат в листата за кандидат във Върховния ор ган на Републиката шлосера Адам Миколаевич Кунянски. От името на организацията на прос ветните работници на Ивановец кото осмокласно училище е пред ложен директорът на училището Микола Миколаевич Дармански.

Кампанията по издигане на кандидати за депутати на Вър ховния съвет и за местни орга ни на съветската власт в брат ската социалистическа република Украйна продължава.

* * *

Неотдавна Президиумът на Върховния съвет на СССР е наградил голяма група работни ци от плановите, финансовите, банковите, статистическите орга ни и от материално-техническо то снабдяване за успешна рабо та в своите отрасли през минала та седемлетка. В това число в Хмелницка област са наградени: един човек с орден „Трудово червено знаме“, с ордена „Знак почета“ са удостоени 4 човека, с медал „За трудова доблест“ — 2 души и с медал „За трудо во отличие“ — 2 души.

За заслуги в развитието на висшето и средно специално об разование, за подготовка на ква лифицирани специалисти за на родното стопанство, за достигане на успехи в науката Президиу мът на Върховния съвет на СССР е наградил голяма група дейци работещи във висшите и средните специални учебни заве дения. От Хмелницка област е награден един човек с медал „За трудова доблест“ и един с медал „За трудово отличие“.

* * *

Наградена е също така от Пре зидиума на Върховния съвет на СССР и група отличили се труде щите се и ИТР от Пониковския хартиен комбинат от Хмелницка област. През месец януари на тази година трудещите се от мно го цехове на този комбинат пре минаха от трисменна работа в двусменна.

Премахната е работата в но щни часове. Това е допринесло за увеличаване производително стта на труда. Направена е още една решителна крачка по пътя на преминаването на петдневна работна седмица.

По материали на в. „Радянське поділя“

ПРЕДСТОЯТ ЗА РЕШЕНИЕ ВАЖНИ ПРОБЛЕМИ

УСПЕХИТЕ, които е постигнал в своята едногодишна дейност Градският народен съвет в Силистра, намериха пълно от ражение в работата на отчетна та сесия на съвета, проведена на 31 януари т. г. Съветници и гости с най-голямо внимание изслушаха отчетния доклад на изпълнителния комитет, проче тен от неговия заместник-пред седател др. Филип Кубадинов.

Направи силно впечатление на присъствуващите, че през 1966 година, близо една година от провеждането на изборите за народни представители, на родни съвети, съдии и съдебни заседатели, Градският народен съвет с помощта на Градския комитет на Партията е успял да реши много въпроси от жизнено важно значение за гражданите. Ръст са постигнали в своето развитие местната и кооперативната промишленост. Жилищното строителство е над хвърлило 1 000 000 лв. Прекара на е 4 000 линейни метра водо проводна мрежа, построени са 8 500 кв. метра тротоари. Зеле ните площи са се увеличили с още 40 дка. През отчетната го дина на населението са продади дени за 1 500 000 лв. стоки в повече от 1965 година. Постиг нат е известен напредък в па триотичното и интернационал ното възпитание на ученици те в училищата. В областта на здравеопазването също е на правено много. Повечето от ка бинетите сега са снабдени с нова апаратура и се оказва ква лифицирана медицинска помощ на нуждаещите се.

В организационната дейност на съвета са намерили място сесиите, провеждани по отделни те въпроси, съвместната му ра бота с Отечествения фронт, сре щите на съветниците с избира телите, жалбите на трудещите се и др. По всички тези въпро си изпълнителният комитет е имал правилно отношение, раз глеждал ги е, вземал е своевре менни мерки за тяхното разре шаване.

Активността на сесията бе ос новен неин белег. И най-важно то, че всички, които се изказа ха на нея, бяха достатъчно обек тивни и критични.

ДРУГАРКАТА МИЛКА ГИНЕ ВА, председателка на ТПК „Ду нав“ и народна представителка, обърна внимание на незадоволи телната връзка на съвета със съветниците и за качеството на строителните работи в града. Тя препоръча на Градския на роден съвет да поддържа по-жива и по-непосредствена връз ка с предприятията, като вика на отчет ръководителите им.

Конкретно и целенасочено из казване направи Д-Р ЕЛЕНА КРЪСТЕВА. Тя е председателка на постоянната комисия по здравеопазването към Градския народен съвет. Нейното внима ние бе акцентовано на амбула торно-поликлиничното обслужва не на населението. Липсата на достатъчно чакални в поликлини ката към Окръжна болница със дава опасност от пренасяне на заразни болести. Затова тя пред ложи да се построи една нова поликлиника в града. Нуждата от повече детски ясли и гради ни — каза д-р Кръстева — налага до 1970 година да се построи не една, а няколко детски градини.

СТОЯН НЕЙЧЕВ, директор на училище „Отец Паисий“, обърна внимание на две неща — на патриотичното и интернационал ното възпитание на ученици те и на борбата с второгодни чеството. Липсата на достатъч но класни стаи, на достатъчно добре подготвени педагогически кадри и двусменното обучение създават редица трудности в уче бния процес. Но затова пък налице са желание и оптимизъм у учителите, дружинните ръково дители и комсомолските друже ства за преодоляването им.

За недостатъците по опазване то на зелените площи и жили щните и обществените сгради го вори пенсионерът ИВАН КРЪС ТЕВ.

Правилно отношение по въпро сите на културата и изкуството взе председателят на читалище „Доростол“ ДР. СИМЕОН ЖЕ КОВ. Основателна е неговата тревога, че много от културните мероприятия в града остават не забелязани от гражданството. Той предложи на Градския наро ден съвет да помогне на местни музикални и други възпитатели ски кадри, които да оглавят въпросите на изкуството и кул турата, с разбиране да провеж дат културната политика на Пар тията. Другарят Симеон Жеков е на мнение, че е време вече Градският народен съвет да по мисли по-сериозно за съставяне на подробен и пълен градоус тройствен план на Силистра. Само по този начин ще се из бегнат неудачите в строителство то и благоустрояването му.

С особен интерес бе изслушан първият секретар на Окръжния комитет на Партията ДР. ВЕ ЛЬО МАКСИМОВ. В доклада— каза той—можеше да се даде по пълна картина на работата на Градския народен съвет и на съветниците. Можеше да се по мисли по-добре за формата и начина, по който да бъдат из ложени фактите. В доклада трябваше да намери място стро ителната политика на съвета за в бъдеще.

Първият секретар на Окръж ния комитет на Партията подчерта, че трябва още много да се мисли и прави по благоустрояването на града. Всичко да се строи стро го планирано, с добър вкус, за да не се налагат корекции след това, което е свързано с допълнителни разходи. Незадо волително е поддържането на улиците и канализационната мре жа, поддържането на жилищни те и обществени сгради. В това отношение Градският народен съ вет не върши системна работа.

Новоизбраният след изборите изпълнителен комитет, каза др. Максимов, извърши немалко за подобряване стила и методите на своята работа. Но и немалко са слабостите и недостатъците, които допуска той в това отно шение. Изпускат се понякога големите проблеми за сметка на дребните, незначителните. Пове че трябва да се опира изпълни телният комитет на съветниците, на актива в своята дейност.

Другарят Вельо Максимов из рази увереност, че под ръковод ството на Градския комитет на Партията Градският народен съ вет ще успее да се справи с огромните задачи, които постави Деветият конгрес на Партията пред народните съвети във всич ки области на нашия живот.

Освен съветниците на сесията присъствуваха и много гости. Тук бяха и другарите Сава ШИ ВАРОВ — председател на ОНС, Йордан ГЕОРГИЕВ — секретар на ОК на БКП, Александър ЧО ЛАКОВ — председател на Ок ръжното ръководство на БЗНС, Георги КАРДАШЕВ — първи се кретар на ГК на БКП, и други.

По другите точки от дневния ред сесията гласува бюджета на Градския народен съвет за 1967 година и избра за председател на Градския народен съвет др. Вла димир Драгнев, а освободи от то зи пост др. Калин Георгиев по здравословни причини.

Никола НАНЕВ

Политическа линия на прозорливост

Посещението на президента на Финландия Урхо Кеконен в България е резултат от благо приятно развиващите се отноше ния между двете държави. Заети те от Финландия външнополи тически позиции все повече при ближават становищата на двете страни по важни международни въпроси. А структурата на тех ните стопанства дава възмож ност за широко икономическо съ трудничество и взаимен обмен, които всъщност се осъществя ват.

Най-високия политически пост в родината си, президент, Кеко нен пое преди едно десетилетие. Но неговото име стана широко известно на световната общест веност, когато бе свързано с политическата линия „Паасики ви-Кеконен“, която определя ос новната външнополитическа нас оченост на Финландия.

Политиката на мир и дружба със Съветския съюз е общона ционална линия. Тя не е свърза на с отделни партии във Фин ландия. „В настоящия момент— писа западногерманският вестник „Франкфуртер алгемайне“ — упрекът срещу някого във Фин ландия, че е против политиката на добросъседство и разбира телство със Съветския съюз, е равностоен на политическо про клятие“.

До такъв мъдър завой в своя та външна политика Финландия не дойде изведнъж. Тя измина сложен път. През последните го дини — отбелязваше видният финландски държавник Юхо Паа сикиви — загубихме две войни и това ни даде заслужен урок. Сега сме задължени да убедим нашия велик източен съсед в искрения стремеж на целия фин ландски народ към здрави, дру жески отношения със Съветския съюз, а също така към основаващото се на доверие мирно съ трудничество между двете стра ни“.

Това всъщност е и сърцеви ната на линията „Паасикиви-Ке коненен“ — политическа програма, която се отличава със забележи телна простота: мир с всички на роди, твърд и непоколебим неут ралитет и добросъседски и друже ски отношения със Съветския съюз. Президентът Кеконен про дължи уверено политиката на своя виден предшественик. Сам той неведнъж е заявявал, че запа зването на добрите и основани на доверие отношения със Съвет ския съюз е най-важната задача на финландската външна полити ка.

Резултатите от тази прозорли ва политика не закъсняха. Фин ландия сега е процъфтяваща не зависима държава с напълно га рантиран суверенитет. Тя е от мал кото капиталистически държави в света, които не познават тежес тите на надпреварването във въо ръжаването — факт, който има огромно значение за общото ико номическо положение на страна та и за благоденствието на отдел ния финландец. И не само това. Няма въпрос, възникнал след Вто рата световна война, между Съ ветския съюз и Финландия, по който великата социалистичес ка страна да не е проявявала максимум добра воля и разбира не. А от това е печелил преди всичко финландският народ.

Личните контакти между съ ветските и финландските държав ници станаха вече традиция и оказват благотворно влияние вър ху отношенията между двете страни. Президентът Кеконен многократно вече е посещавал Съветския съюз. Най-видни съ ветски държавници също са би ли на посещение във Финландия. Само през миналата година бяха разменени важни визити — през юни във Финландия гостува А. Косигин, а през ноември мини стър-председателят Р. Паасис върна визитата.

Политиката на Финландия има изключително значение за без опасността на северните страни и за мира в района на Балтийско море. „Всеки път — писа англий ският вестник „Таймс“ — когато президентът на Финландия оти ва в Москва, го следят крайно заинтересованите очи на цяла Скандинавия.“

Международният авторитет на Финландия особено се издигна, след като през май 1963 г. прези дентът Кеконен предложи на се верните страни да създадат чрез договор между тях зона, свобод на от ядрено оръжие. През 1965 г. Кеконен се обърна към Норве гия с предложение да сключат договор за осигуряване безопас ността по общата им граница. Осъществяването на тези две инициативи, няма съмнение, би укрепило мира и спокойствието в Северна Европа.

Финландия е от ония страни, които не само категорично заявя ват, че тяхната цел е укрепване то на мира, но и с цялата си ме ждународна дейност доказват то ва. Тя е против всякакво по-на татъшно разпространяване на яд реното оръжие. Настойчиво се бори не само за превръщането на Северна Европа в безядрена зона, но безусловно подкрепя идеята за създаване на такива зони и в други райони на света. Финландия е готова да подкрепи и всяка друга инициатива, която би улеснила осъществяването на общо и пълно разоръжаване. Фин ландия твърдо се застъпва за принципа на универсал ността в ООН. Тя смята — и на дело доказва — че засилването на контактите ме жду европейските държави, въ преки различията в техния обще ствен строй, може да изиграе ва жна роля за подобряване на по литическата атмосфера в Европа.

Тази външнополитическа насо ченост на Финландия среща пъл но разбиране от страна на НР България. Ето защо смята се, че посещението на президента Кеко нен в нашата страна е на правено при достатъчно подготве на благодатна почва за постигане на още по-благоприятни резултати във взаимоотношенията между двете страни.

ГОДИШНИ ОТЧЕТНИ СЕСИИ НА НАРОДНИТЕ СЪВЕТИ

В ИШИРКОВО

С нетърпение очакваха трудещите от района на Иширково годишната отчетна сесия на общинския народен съвет. На сесията освен съветниците бяха поканени да присъствуват и представителите на политическите и масовите организации и много кооператори от района.

В отчетния доклад на ИК на съвета, прочетен от неговия председател Георги Славов, се направи задълбочен анализ за работата на съвета през изтеклата година. Изтъкна се, че през годината значително е подобрена съвместната работа на ИК на съвета с УС на кооперативното стопанство, в резултат на което са постигнати добри успехи. Кооперативното стопанство при план 2 900 тона пшеница е предало на държавата над 3 450 тона, с 350 т. е превишен и планът за царевицата. Преизпълнени са плановете и от останалите култури. Успехи са постигнати и в областта на животновъдството.

Планът за кравето мляко е преизпълнен с над 110 тона, а за вълната с 5 тона и др.

През отчетния период не малко внимание е отделил съветът за подобряване търговията в района, в резултат на което и в този сектор най-важните показатели от плановете са изпълнени. — за търговията на дребно в Иширково е изпълнен 107 на сто, а в Брадвари 100 на сто.

Но в работата на потребителната кооперация по обслужването на трудещите бяха посочени и някои съществени слабости. Общественото хранене в с. Иширково не е добре организирано, в резултат на което тук по този показател планът е изпълнен едва 92 на сто. Такова е положението и в Йорданово. Съществена слабост на селкоопите е това, че допускат сериозни слабости в производството на хляба, който все още е некачествен и не се осигурява навреме и в достатъчно количество, което става причина за образуването на „опашки". Магазините в Брадвари и Йорданово не са хигиенични.

Значително подобрение има през годината и в областта на народното образование. Подобрена е материалната база в училищата. Всички подлежащи за обучение деца са прибрани навреме. Повишен е средният успех на учениците. Наред с това обаче в този много важен сектор се допускат все още сериозни слабости. Слаба е работата на учителите в борбата с второгодничеството. През миналата 1965-1966 години в района на съвета повтарят годината 48 деца.

Слабо се работи и по комунистическото възпитание на учениците. Макар и единични, сред тях все още се срещат случаи на кражби, употреба на алкохол, пушене на цигари и др.

Добра помощ оказва съветът за подобряване здравното дело в района. Навреме са извършени всички имунизационни и профилактични мероприятия. През изтеклата година в района са родени общо 79 деца. Като сериозна слабост на здравните работници се отчете това, че не са водили с необходимата загриженост борба против детската смъртност. Умрели са 7 деца или близо 10 на сто от новородените. Най-голяма е смъртността в с. Брадвари.

Значителна работа е извършена по благоустрояването и хигиенизирането на селищата от района. През годината са посадени 1 600 дръвчета и над 2 000 корена рози. В село Брадвари е завършена земленатa и каменната настилка на площада на площ от 1 200 кв. м.

Шосировка в Брадвари е извършена върху площ от 1 500 кв. м, а в Иширково 1 200 кв. м. В Иширково е разширена водната мрежа с 550 линейни метра. В селата Брадвари и Йорданово е започнато строителството на две битови сгради за животновъдите. Положени са основите на училище в с. Йорданово и баня в с. Иширково.

На сесията бяха отчетени и съществуващите все още слабости в работата на съвета и пълномощниците. Изостават задачите в нисколо строителство. В Брадвари години наред стоят неизползвани доставените базалтови плочи и бордюри. Не се опазват засадените дръвчета, не е пусната в експлоатация радиоуредбата в Брадвари.

Сесията мина при голяма активност от страна на съветниците и избирателите. В своите изказвания Тодор Матев, Йордан Вълнаров, Джевдет Назифов, Али Яшаров и др. посочиха, че все още не се вземат нужните мерки за навременното изпълнение на предложенията на избирателите.

Отношение по поставените за разглеждане на сесията въпроси взе и др. Георги Кардашев, член на бюрото на ОК на БКП и окръжен съветник в района. Той даде висока оценка за работата на сесията и се спря подробно на предстоящите задачи на съвета и съветниците за изпълнението на решенията на Деветия конгрес на БКП. Сесията прие решения за бъдещата работа на съвета и одобри бюджета на съвета през настоящата година.

Рамис ДЕМИРДЖИЕВ

В НОВА ЧЕРНА

В КРАЯ на месец януари т. г. в залата на съвета в с. Нова Чер на се проведе годишната отчетна сесия на съвета.

Гост на сесията беше завеждащ организационния отдел и член на ИК на Окръжния народен съвет др. Георги Екзаров.

И в доклада на ИК на съвета, прочетен от неговия председател др. Христо Петков, и в направените изказвания от съветниците и избирателите, централно място се отдели на успехите и слабостите в областта на селското стопанство. През годината пред кооперативното стопанство като глвна задача е стояло разрешаване то на зърнения проблем. С общи те усилия на кооператорите, механизаторите и специалистите тя е решена успешно. Плановете в растениевъдството и животновъдството са значително преизпълнени.

Наред с извършената досега работа, на сесията бяха посочени и перспективните задачи в този сектор. През тази година и през годините на петата петилетка значително ще се разширят площите на трайните насаждения. Общата продукция ще нарасне на 6 500 000 лева. Дойните крави ще достигнат 900, свинете 10 000.

На сесията подробно се оцени и работата на съвета в областта на благоустрояването и озеленяването на селищата от района, народното образование, здравеопазването, търговията и др.

Ценни предложения за подобряване работата на съвета в бъдеще направиха другарите Ради Николов, Дони Николов, Петър Димитров, Иван Вълков и др.

Председателят на кооперативното стопанство Станьо Друмев и на съвета Христо Петков отговориха изчерпателно на зададените им от съветниците въпроси.

Отношение по разгледаните от сесията въпроси взе и др. Екзаров. Като поздрави кооператорите за постигнатите от тях големи успехи в борбата за високи добиви от растениевъдството и висока продукция от животновъдството, той им пожела още по-високи успехи през настоящата стопанска година.

Николай НЕДЕВ

В ГЛАВИНИЦА

ГОДИШНАТА отчетна сесия на общинския народен съвет в с. Главиница се проведе към края на месец януари т. г. На нея освен съветниците масово участие взеха и много избиратели, представители на масовите и политическите организации от района.

Гости на сесията бяха и народният представител за района Петра Пенева и окръжният съветник в района и заместник-председателят на Окръжния народен съвет др. Димитър Михайлов.

Отчетният доклад на ИК на съвета бе прочетен от председателя на съвета др. Ангел Спасов. В него той изтъкна постиженията и слабостите в областта на селското стопанство, търговията, благоустрояването и хигиенизирането на селищата от района и др. В Главиница са шосирани 3 800 кв. м, в Подлес 1 146 кв. м, Но жарево 1 200 кв. м, в Калугерене 460 кв. м. улици. В Главиница са направени 500 кв. м. тротоари. За озеленяването на селищата от района сега са доставени 3 500 рози, които ще се посадят през пролетта. През годината в Главиница е започнал строежът на голямо триетажно училище за 340 000 лева с лимитни средства.

В доклада бяха изтъкнати и задачите, които стоят пред съвета през настоящата година. През 1967 година ще се шосират още нови улици, ще се асфалтира централната улица в Главиница, ще се радиофицират селата Подлес и Ножарево, ще се огради новото училище в Падина и др.

Докладчикът и изказалите се на сесията другари Реджеб Халилов, Шюкри Садъков, Радка Нелова и др. се спряха подробно и на задачите в областта на народната просвета, здравеопазването и др.

Обобщени изказвания направи на сесията др. Д. Михайлов. Като даде положителна оценка за работата на съвета, той посочи и някои съществени слабости, които през настоящата година трябва да се преодолеят.

За работата през настоящата година сесията прие конкретни решения.

Ахмед ДЕМИРЕВ

В ремонтната работилница на ТКЗС в гр. Дулово тези дни е твърде оживено. Трактористите бързат да ремонтират последните трактори и прикачен инвентар, защото пролетната сеитба наближава.

НА СНИМКАТА: Трактористите Руфи Ембиев и Ахмед Илязов под ръководството на главния майстор Мехмедали Гаджалов извършват ремонт на трактор ДТ-54.

Мисли за дейността на едно комсомолско дружество

(СТАВА ДУМА ЗА ДЕЙНОСТТА НА КОМСОМОЛСКОТО ДРУЖЕСТВО В с. БОСНА)

1. ДА ЗАПОЧНЕМ С ХУБАВОТО

Хубава беше инициативата на дружественото бюро през зимните дни да организира турнир по шах и тенис на маса. Списъкът на участниците в шахтурнира с графи за всяка среща бе поставен в клуба на читалище тото. В турнира вземаха участие 10 младежи. Срещнаха се всеки срещу всеки, водеше се редовно отчет за резултатите от всяка среща и на края бяха определени първенците. Първите места спечелиха: Халил Хамдиев, Мюреф Шевкедов и Шевкъ Адилов.

Интерес проявиха младежите и към проведения турнир по тенис на маса. Тук участие взеха 14 младежи. Срещите бяха оспорвани и интересни. Накрая първенци станаха Ислям Исаев и Февзи Хълмиев.

Дружественото бюро е намислило да организира и ски състезания, но засега все още не са набавени ски. За да не се провалят това мероприятия, трябва да се избързва, защото зимата си отива.

2. КОЕ Е ЛОШОТО?

Като се срещнах с комсомолския секретар в селото — Али Салиев, първата ми работа беше да се запозная със състоянието на самодейността. Той постоянно ме уверяваше: „Скоро проведох ме заседание, а после и събрание. Решихме тия дни да започне подготовката на вокалната група, ще участвуват около 15 девойки. За тях дрехите вече са готови. Остава само да започнем редовните сбирки за репетиции. Драмсъставът ще подготви и изнесе пиесата „Черната магия". Ролите вече са разпределени. Скоро ще почнем репетициите".

Лично аз вярвам на тия уверения на секретаря, защото много добре познавам силите и възможностите на нашите младежи. Та нали миналата година те подготвиха много хубава програма и посетиха много села от околията? И със събраните средства купиха радиоапарат. А тази година щели да купят и телевизор.

Но нима всички тия неща не трябваше да се извършат досега? Не беше ли по-добре сега младежите да се явят вече на сцената? Естествено човек, без да иска, трябва да направи извода, че е загубено твърде много време в бездействие.

Хюсеин РАСИМОВ

Благодарност от сърце

КЪМ средата на януари времето рязко се влоши. По шосето Силистра — Тервел — Толбухин до обяд движението беше нормално. След обяд обаче се появи виелица и само за няколко часа на завоя близо до село Алфатар на разстояние от около километър и половина се образува преспа. Всички товарни и пътнически коли, идващи от Тервел за Силистра и обратно, спряха на това място.

Спря и рейсът, с който пътувахме ние от Тервел за Силистра. Виждайки безизходното положение, от страх че нощта ще ни завари по пътя, ние, част от пътниците, тръгнахме към село Алфатар за евентуално нощуване там.

Между нас имаше жени с малки деца, ученици и стари хора. Когато приближихме селото, часът вече беше 19. Стъмняваше се. Много от нас се чудеха на коя врата да хлопаме за нощуване, тъй като в селото нямахме никакви познати.

За наше щастие обаче, първият стопанин, който срещнахме в селото, бригадирът от пътни строежи Алекси Тодоров се оказа твърде гостоприемен човек. Той покани всички у тях на гости. По едно случайно съвпадение същата вечер жена му беше се подготвила за гости. Тъй като тя е звеноводка, беше канила другарките си от звеното на имен ден. Когато влязохме в къщата му, четирите стаи бяха пълни с гости от селото. Като видяха нас—замръзналите от студ пътници, местните гости отстъпиха местата си на нас, новодошлите, а някои предложиха част от пътниците да отидат у тях на гости. Бай Алекси обаче не позволи това. Децата бяха затоплени добре и настанени в топли стаи. А ние, непредвидените гости, се наредихме около трапезата и вечеряхме богато с подготвените с вкусящия от стопанката. Вечерата продължи до 3 часа след полунощ, докато снегорините разчистиха пътя и дойде рейсът. Повече от 50 души нахрани и нагости бай Алекси нея вечер.

За това човешко отношение и гостоприемство, пътниците от рейса, изказваме нашата сърдечна благодарност на него и жена му.

Такава постъпка и жест може да се очакват само у човек, живеещ в социалистическо общество.

Ст. КОВАЧЕВ — Русе

Комунистът Ертан Исмаилов е един от добрите работници в бръснарския отдел на ТПК „Дунав". Той е същевременно и партиен секретар в този отдел.

Нови книги

ИЛИЯ БАЛДЖИЕВ. Хляб и стомана. Стихове. Профиздат.

СТЕФАН СТАНЧЕВ. Странджански край. НСОФ.

ФИЛОСОФИЯ НА ПРИРОДОЗНАНИЕТО Част — I. Превод от руски. БКП.

ЯНУШ ВОЙЦЕКОВСКИ. Забавна електроника. Превод от полски.

ДОНЧО СЛАВЧЕВ. Химия на звездите НИ.

Пленум на ОК на ДКМС

В САЛОНА на Окръжния народен съвет Силистра се проведе пленум на Окръжния комитет на ДКМС по въпросите на идейно-политическата работа сред младежта от окръга.

В работата на пленума взеха участие и секретарят на Окръжния комитет на БКП др. Христофор Иванов, членът на бюрото на Окръжния комитет и първи секретар на ГК на БКП др. Георги Кардашев, заместник-председателят на комисията по идейно-възпитателната работа при ЦК на ДКМС Вътко Вътев и др.

Пленума откри и ръководи секретарят на Окръжния комитет на ДКМС др. Атанас Киров.

На пленума се обсъди работата на градската организация на ДКМС — Силистра по идеологическата работа сред работническата, учрежденската и учащата младеж от града. Доклади по тези въпроси изнесоха Калчо Стефанов и Вичка Парушева, работници на ГК на ДКМС — Силистра.

Станаха оживени разисквания. Посочени бяха положителните и отрицателни страни в работата на градския, заводските, учрежденските и ученическите комитети на ДКМС по идейно-възпитателната работа сред младежта.

В своето изказване пред пленума първият секретар на Окръжния комитет на Комсомола др. Йордан Танков се спря подробно на нерешените проблеми в областта на идеологическата работа, слабостите, допуснати от комитетите и дружествените бюра при решаването на тези проблеми, и на пътищата за преодоляване на съществуващите недостатъци.

Другарят Вътко Вътев посочи основните моменти, които налагат засилването на идеологическата работа и начините и формите, чрез които трябва да се въздействува за идейно-политическото възпитание на младежта.

Пленумът прие мероприятия за по-натъшната работа на окръжната организация за постигане на по-големи успехи в правилното комунистическо възпитание на младежта от окръга.

Станчо СТАНЧЕВ

Хубаво начало

КОМСОМОЛСКОТО дружество, изградено при сервизната работилница на ДАП—Силистра, проведе своето годишно отчетно-изборно събрание на 16 януари т. г. Новоизбраният дружествен комитет със секретар др. Александър Митанов реши да измени коренно стила и метода на работа на бившето комсомолско ръководство и още на другия ден свика своето първо заседание. Един от въпросите, който бе обсъден на него, бе да се организира трудов ден в чест на предстоящата годишна отчетно-изборна конференция на заводската комсомолска организация, като всеки член на ДКМС от дружеството отработи по един час извънреден труд по ремонта на автомобилите.

Отзоваха се на това решение на дружествения комитет 47 от всичките 50 членове на ДКМС. Младите монтьори от автобусната бригада с бригадир Стефан Великов поставиха 2 ресьора на един чакащ за ремонт автобус и вместо на другия той бе готов за експлоатация още същия ден. Комсомолците от чепеловата бригада с бригадир Никола Калинов монтираха скоростната кутия на един чепел. И този автомобил се включи в работа веднага. Показали високо съзнание и трудова дисциплина, направиха силно впечатление на ръководството на сервизната работилница комсомолците Георги Костадинов, Петър Великов, Кольо Петров, Васил Желязков, Ангел Атанасов, Тодор Михайлов, Александър Георгиев и др.

Никола НАНЕВ

СЪВЕТСКОТО МАШИНОСТРОЕНЕ

МАШИНОСТРОИТЕЛНАТА промишленост наричат сърце на цялата индустрия. И това е така. Образно казано тя изпълнява функциите на гигантско сърце, чиято енергия привежда в движение и тласка напред по пътя на техническия прогрес цялата индустриална мощ на съветската държава.

Какво представлява сега съветското машиностроене? Това е тежка индустрия с наистина огромни мащаби. Тя е концентрирала в себе си повече от 100 самостоятелни специализирани отрасли и производства, които произвеждат десетки хиляди машини, съоръжения и уреди. На машиностроенето в СССР се пада повече от една четвърт от общия обем на промишлената продукция, една трета от общия брой на промишлено производствения персонал и около една пета от основните производствени фондове. В Съветския съюз сега няма отрасъл от икономиката, в който да не се използува продукцията на машиностроенето. Машината в съвременния съветски производствен процес стана основно средство за повишаване производителността и облекчаване на труда.

Както е известно, техническото превъоръжаване на народното стопанство на страната се осъществява у нас върху основата на предимното развитие на тежката индустрия и преди всичко на машиностроенето. Всичко, от автомобила до могъщия космически кораб, е създадено от съветската машиностроителна индустрия.

Един чужденец, посетил големи съветски машиностроителни предприятия, ми каза: „Най-поразителното е това, че вие, съветските хора, които наследихте от царизма бедна и изостанала Русия, в нечувано кратък срок успяхте да създадете индустрия на исполини".

През последните години в Съветския съюз бяха построени нови мощни обекти на черната металургия. Заработиха големите доменни пещи на Магнитогорския комбинат, Западно-сибирския металургичен завод, а така също и на завода „Дзержински" и други предприятия. Пуснати са в действия и мартеновите пещи на Череповецкия, Ждановския и Карагандинския заводи. Заработиха кислородно-конверторни цехове в Нижно-тагилския завод, Ждановския завод „Илич" и в Криворожския завод. Произвеждат валцовани метали новите прокатни станове на Криворожския, Череповецкия и Енакиевския заводи.

Твърде значителни са постиженията на съветската страна и в областта на развитието на енергетичното машиностроене. За това най-нагледно говорят мощностите на турбините на нашите водноелектроцентрали на Волга и Днепър, на Енисей и Ангара. Сега са усвоени и се произвеждат серийно хидравлични турбини с мощност 230 000 киловата за Братската ВЕЦ и 500 000 киловата за Красноярската ВЕЦ. Приблизително такава мощност имат и парните турбини за топлоелектроцентралите. Съветските енергомашиностроители създадоха енергетични блокове с мощност 300 000 киловата и главен енергоблок за Назаровската електроцентрала с мощност 500 000 киловата.

ПЕТДЕСЕТ ГОДИНИ СЪВЕТСКА ВЛАСТ

Тази „гигантомания" на съветските енергетици се обяснява много просто: да се построи електроцентрала с два котела и турбина за 500 000 киловата е много по-бързо и евтино, отколкото електроцентрала със същата мощност, но с машини по 200 000 киловата. Именно затова през тази петилетка е предвидено по-нататъшното увеличаване на енергоблоковете на големите единични мощности. През 1966-1970 година се предвижда да влязат в експлоатация енергоблокове с турбини с мощност 800 000 киловата, нови типове хидротурбини за проектираната Саянска ВЕЦ с мощност 700 000 киловата.

През изтеклата седемлетка са внедрени в производството комплекси съоръжения (трансформатори, токопрекъсвачи, преобразователи) за високоволтните далекопроводи с напрежение 500 000 волта променлив ток и 800 000 волта постоянен ток. През тази петилетка ще бъде усвоено изработването на най-сложни електросъоръжения за пренасяне на енергия с напрежение 1,5 милиона волта постоянен ток. Успешното решаване на тази задача ще осигури пренасянето на големи количества електроенергия от действуващите и строящите се сибирски електроцентрали в европейската част на страната.

През годините на тази петилетка се предвижда също да се усвои производството на по-икономични силови трансформатори, да се увеличи производството на полупроводникови токоизправителни съоръжения. Ще се премине към производството на нови серии електродвигатели с малки габарити, за чието производство е необходимо значително по-малко метал.

Съветските енергомашиностроители направиха и правят много, за да може по-бързо и по-уверено да се развива транспортното машиностроене. Затова по стоманените магистрали на страната все по-голямо място заемат мощните електрически локомотиви, а много железопътни линии са електрифицирани. Наред с това, разбира се, все по-широко разпространение получават и дизеловите локомотиви. Някои от тях имат мощност до 3 000 конски сили.

Н. НЕЧАЕВ,

кандидат на техническите науки
Агенция „Новости"

Стадото се подмладява

Яловост — 6 процента

От първи януари — двусменен работен ден

УСПЕХИ НА СРАЦИМИРСКИТЕ ГОВЕДОВЪДИ

ОСТАНАХА назад годините, когато към срацимирските говедовъди се отправяха често критични бележки. Сега тяхната работа все повече укрепва, а успехите им убедително растат. Докато през 1965 години те произведоха обща продукция за 314 623 лв., тази цифра достигна 356 000 през 1966 година при същия брой животни. Средният млеконадой нарасна съответно от 2 423 на 2 700 литра. Георги Илиев на дои 85 255 л мляко вместо за планувaните 80 680 литра. Колегата му Стоян Иванов получи близо 4 т повече мляко и т. н.

Положително влияние за по добряване на резултатите ока за реорганизацията на стадото и най-важното — неговото подмладяване. ТКЗС — Срацимир само произвежда ремонтен материал за говедовъдната си ферма. За 2 години тук са подменени 250 крави. Стопанството разполага с възможността през настоящата година да подмени още 100 животни. Така почти всички крави в стадото ще бъдат родени след 1960 година.

Тук трябва да отбележим големите грижи, които животновъдите полагат за отглеждането на телетата от 6 до 18-месечна възраст. За една година малките животни израстват здрави, добре развити юници. В телчарника на с. Бръчма те стоят до заплождането си, след което се преместват в основното стадо. Най-добри успехи тук бележи Сава Вичев, достигнал през 1966 год. по 650 гр. среден дневен прираст на животните от групата си.

След пълното подмладяване на стадото, говедовъдите от с. Срацимир ще имат възможност да извършат строг подбор на животните, като запазят тези с най-висока млечност. Това ще им помогне до 1970 год. да достигнат по 3 100 л среден млеконадой от животно. По план числеността на стадото дотогава не се увеличава.

По отношение на племенната работа тук се извършва кръстоска с датски бици. Прилага се успешно подвижното изкуствено осеменяване. То се осъществява от техници при Осеменителната станция — Силистра. Добрата организация на това толкова важно мероприятие е помогнала яловостта във фермата да спадне на 6 процента. На такъв нисък процент би завидяло не едно стопанство от нашия окръг.

Говедовъдите от ТКЗС — Срацимир започнаха годината с още по-големи успехи. Дока то през 1966 година средно на ден те надоявали по 2 500 л мляко, сега тази цифра достигна 2 850 пак от стадо, състоящо се от 450 крави.

До голяма степен този успех се дължи на новата организация на труда във фермата. От 1 януари т. г. тук доячите работят на две смени. Първата смяна започва в 3,30 ч. сутринта и завършва в 11,30 часа преди обяд. Втора смяна започва в 11,30 часа и завършва в 19,30 часа вечерта. Вместо по 13-14 часа, както беше преди, сега доячите работят във фермата по 8 часа. Те не се изтощават и използуват всяка минута от работния си ден най-рационално. Картината в оборите вече е съвсем друга. Тук винаги е чисто и подредено. Животните се хранят и доят в точно определения от дневния режим час. Хората не оставят работата си един на друг, а се стремят да я завършат и се представят добре пред другарите си от другата смяна. И което е най-важно —те са в постоянно и непринудено съревнование — коя смяна повече мляко да надои.

Наистина, сега в кравефермата работят 20, вместо 16 души. На смяна се падат по 10 човека — по двама на обор. Всеки гледач трябва да обслужва по-голям брой животни, но през осемчасовия работен ден те имат да извършат половината от задачите, от колкото по-рано. Разходът на труд в повече се компенсира с постигане на по-висока средна продуктивност, към която се стремят всички.

Макар че месечната заплата на хората се намалява средно с около 10 лева, те са много доволни от въвеждането на двусменния работен ден. Така доячите могат да си почиват. Имат възможност да отделят повече време за семействата си. От друга страна на работа те са бодри, трудят се с много по-голямо желание.

За въвеждането на новата организация на труда в кравеферма на ТКЗС — Срацимир, главният зоотехник на стопанството Недялко Михайлов положи немалко усилия. Той посети кравефермите в Айтос и Попово, където се увери в положителната страна на новата практика. Това му даде основание и сили пръв в окръга ни да въведе двусменния работен ден в кравефермата.

Сега усилията на всички са насочени към получаване на повече и по-евтина продукция. За подобряване на фуражния баланс и създаване на едно наистина културно говедовъдство.

Стефанка СТАНЕВА

ВИСОКА НОСЛИВОСТ

МАРИЯ Стоянова е между най-работните кооператорки от с. Старо село. Четвъртата година тя работи в птицефермата. Труди се с много старание, с желание и умение.

Сега Мария отглежда 1 644 птици, 1 500 от които са носачки. Най-главната ѝ грижа е да им осигурява всеки ден необходимата храна. В дажбата на птиците взема участие следните компоненти: зърнен фураж, смески, люцерново брашно, бито мляко и биофоран, който се дава три пъти седмично. Добрата птицевъдка се стреми да налива в поилките вина ги топла вода. Тя се грижи за чистотата в помещението, в което влагата се изолира с постеля от млени какалашки.

Добрата работа на Стоянова ѝ помага да преодолее трудностите. Сега тя постигна 74 процента носливост от повереното ѝ птиче стадо.

Василка РАВАЛИЕВА

Зимата не е пречка за градинарите от село Сребърна. Кооператорите подготвят и засяват парниците със зелен чуков разсад.

НА СНИМКАТА: Градина ри от звеното на Иван Или в почистват парници.

Овчарско щастие

ПРИВЪРЖЕНИ ли се човек към пъстротата на поляните и омайващия дъх на окосено сено, трудно може да се откаже от тях. Сутрин, сподирил звъна на хлопатарите и сладкогласата песен на ранобудните птици, започва трудовият ден на овчаря. Те — дните, понякога идват с много романтика и радост, а понякога носят толкова грижи и несгоди...

Професията на овчаря! Колко романтична, толкова труд на и отговорна е тя!

На два километра, южно от с. Бабук са наредени овчарниците на кооперативна. Бързо си отиват зимните дни. Нощите са дълги и студени. В такива нощи тук се будува. Нито за час не угасва светлината в помещенията.

...Тази нощ са дежурни Пенчо Кунаров и Атанас Георгиев. Всеки наблюдава по пет стада. Лесно ли е да не се спи през цялата нощ? Но овчарите са на своя пост. Сутринта в кошарите припкат още 24 малки агънца. Техният брой вече е нараснал на 520.

Новородените през тая нощ агнета носят нова радост на всички овчари. Те ги вземат в скута си. Говорят им гальовни думи. Щастие, истинско щастие изпълва сърцата им. После се залавят с лекота за работа. Почистват. Насипват храна. Притулват още по-добре в агнилниците. И така до обяд. Тогава се събират всички в стаята да отдъхнат. Често при тях идва главният зоотехник. И тогава разговарят пак за работата. За това как да не допускат смъртност при малките агънца, да се поучат от опита на другарите си Никола Христов, Янко Жечев и Атанас Георгиев.

... Минават зимните дни. Ту по-топли, ту мрачни и мразовити. Овчарите от с. Бабук ги изпращат с една грижа — грижата за стадата, и едно голямо щастие, породено от припващите край тях агънца.

Симеон КОЛЕВ

В УСЛУГА НА ХОРАТА

НАБЛИЖАВАШЕ обяд, когато навлязох в селото. По централната улица, водеща от стопанския двор към вътрешността, непрекъснато сновяха хора, каруци и товарни коли. Беше един от рядко хубавите зимни дни — слънчев и тих. От стрехите се стичаха последните капки вода от току-що стопилия се сняг. Приятното време бе върнало радостта на хората.

Унесен в мислите си, бавно крачех към центъра на селото. На един от кръстопътищата срещнах пощенския раздавач Димитър Русев. Усмихвайки се, той подаде широката си длан. Крадешком погледнах към служебната му чанта. Оттам се подаваше само един вестник от последния брой на „Народна младеж“.

Димитър успя да проследи движението на погледа ми и тръгвайки успоредно с мен, рече:

—Разнеса ли пощата, работният ми ден свършва, но с това си отива и онова приятно чувство, което изпитвам винаги, когато срещна чакащите, радостни очи на хората, преди да получат предназначената за тях поща.

Вървяхме по надолнището към центъра на Гарван, а Димитър разказваше различни моменти от ежедневието си, свързани с пряката му работа. Гледах щастливото му лице, украсено от едва доловима усмивка, и си спомних за оня миг от живота му, когато го избраха за секретар на дружеството на ДКМС. И тогава след събранието в очите му играеха същите пламъчета, а устните му чертаеха същата усмивка.

Неусетно стигнахме до сградата, в която се помещава пощата. Още не бях прекрачил прага на външната врата, когато до слуха ми достигна познатото „ало, ало“. По гласа разбрах, че денят на началника на пощата Стоян Узунов е напрегнат. Сварихме го в момент, когато диктуваше бърза телеграма до Русе. Девойка поздравяваше приятеля си за рождения му ден. На работната му маса, грижливо подредени, чакаха реда си още няколко телеграми, покани за телефонен разговор, дневници и още много книги, свързани с пряката му работа.

Не влизах за първи път в тая по вкус подредена, ниска и тясна станичка. Тук всеки има свое ъгълче, което грижливо поддържа. Усвоил задълженията и тънкостите в работата на останалите двама, в случай на нужда всеки спокойно може да застане на работното място на другаря си.

Това спомага за навременното и точно изпълнение на всички задачи, които стоят пред колектива. Макар и малък, той успява така да съчетае работата си, че клиентите са винаги навреме и културно обслужвани. А те са много. Когато и да надникнем в тясната станичка, там винаги има по няколко човека, спокойно чакащи реда си.

— Станичката ни е тясна, но сърцата ни са широки — разпери вайки ръце, подхвана той. — В работата ни има разбирателство и затова ни спори.

И наистина — при план 6 500 лева постъпления, колективът е постигнал 6 670 лева. Благодарение на общите усилия и добрата разяснителна работа, те са успели да абонират тази година населението за различни вестници и списания на стойност за 3 407 лв. или с 503 лева повече от 1966 година.

През тази година колективът ще работи за още по-високо изпълнение на производствения си план, за по-бързо и културно обслужване на населението.

Напуснах стаята с чувството, че съм бил при най-щастливите хора. Хората, които първи научават за радостните и тъжни мигове в живота на трудещите се. За тваряйки външната врата, до слуха ми отново достигна познатото „ало, ало“ и шумът от удара на пощенското клеймо с подпис село „Гарван — Силистренско“.

Илия РАВАЛИЕВ

Ръководителят на бъчварския цех в ТПК „9-ти септември“ Господин Милушев е и един от най-добрите производственици. Той постига средно изпълнение на тридовата си норма 120 на сто.

НА СНИМКАТА: Господин Милушев боядисва краищата на изработената от него бъчва.

Селото се благоустроява

В КРАЯ на м. януари в село Ножарево се състоя общоселско събрание. На него председателят на общинския народен съвет в централното село Главинища др. Ангел Спасов отчете дейността на съвета в областта на благоустрояването, хигиенизирането и озеленяването на селото.

На срещата стана ясно, че само по пътя на самооблагането в с Ножарево са събрани през 1966 година 6 348 лева. От тях за благоустрояване са изразходвани 5 729 лева. По пътя на самооблагането в селото е построена модерна фурна, голяма търговска сграда, извършена е електрификация, направени са улици и др.

През тази година кооператорите отново се съгласиха да се самообложат и със средствата, които ще се съберат, да продължи направата на пътищата и тротоари, да се разшири водопроводната мрежа и др., а до края на първото тримесечие да се завърши радиофицирането на селото.

За по-нататъшното благоустрояване на с. Ножарево споделиха мисли другарите Хилми Османов, Февзи Мехмедов, Шукри Саръков и др. Изразеното от тях желание селото да стане съвременен благоустроен център е желание на всички живеещи тук.

Ахмед ДЕМИРОВ

Бубарството е доходен отрасъл

ОТГЛЕЖДАНЕТО на бубите не е много трудна работа и може да се извърши от всички и навсякъде, където има условия за развитие на черницата. Този дървесен вид вирее навсякъде с изключение на високите планински полета. Следователно, ако се увеличи площта на черничевите насаждения, ще се осигури базата, върху която ще се изгради още по-голямо производство на пашкули.

Най-добре черницата се развива в долините, полетата и равнините. Особено добре се развива в Дунавската равнина. Тук има неограничени възможности за увеличаване на черничевите насаждения. Като се има предвид, че сега ДИП „Текстилни влакна“ гр. Тутракан от пуска на ТКЗС, общинските народни съвети и на кооператорите безплатно облагородени черничеви дръвчета съществува възможност да се създадат черничеви градини, да се озеленят стопанските дворове, микроязовирите, напоителните канали и пътищата. Необходимо е ръководните инстанции да вземат присърце тази задача, за да може в бъдеще бубохранението да заеме все по-голям дял в селското стопанство.

Отглеждането на бубите не съвпада с усилените полски работи и позволява да се отдели част от работната ръка за храненето им. Така по-правилно и по-равномерно се разпределя и използва работната ръка. Покрай добрите и опитни работници в бубохранението успешно може да се използува трудът на по-слабо работните членове — възрастни, жени, деца и др., чийто труд не може да се използва в по-тежки селскостопански работи.

В нашия окръг са налице и подходящи климатични условия. Бубите се отглеждат в такъв сезон, когато черничевият лист е лесно смилаем и е богат на хранителни вещества. Сравнително хладно и влажно е времето, което е благоприятно условие.

Бубарството е доходен поминък. От него ТКЗС, кооператорите и пионерските организации с малки разходи в продължение на пет-шест седмици могат да си осигурят значителни доходи. С листата на един декар добре поддържана черничева градина може да се отхранят 30 грама бубено семе или три кутии, от които да се получат 80 кг пашкули. По средна цена за един кг 4,60 лв. ще се получи доход от 368 лева. Малко са културите в селското стопанство, които за къс период от време дават такъв доход.

С нищо необяснимо развитието на бубарството в Силистренски окръг изостава в последните години. За това вина имат служителите на ДИП „Текстилни влакна“, а така също и председателите на много кооперативни стопанства, които не полагат никакви грижи по създаване на нови черничеви градини и по опазване на съществуващите насаждения.

До неотдавна бубарството в нашия окръг беше добре развито. През 1958 г. бяха изкупени от ДИП „Текстилни влакна“ 50 тона пашкули. Но поради отрицателното отношение на стопанските ръководства черничевата база от година на година масово се унищожава. Дори някои ръководители нареждат да се кастрят черниците, преди листата да бъдат оползотворени за храна на бубите. Поради това години наред ДИП „Текстилни влакна“ не изпълнява плана по изкупуването на пашкулите. Докато през 1958 година бяха изкупени 50 тона, то през 1966 година са изкупени едва 19 тона. Това идва да покаже, че действително пашкулопроизводството в Силистренски окръг застрашително намалява.

Ето защо задачата за създаване на черничеви насаждения трябва да се подеме от ръководствата на ТКЗС с оглед в близките години да се развие бубарството като доходен отрасъл в нашия окръг.

Христо КАНТАРЖИЕВ
Марин ВЕЛИНОВ

Твърдостта на желязото

ОТ трибуната ненадейно повикаха името му. Тържественият глас обявяваше наградите и механизаторите ръкопляскаха звучно със здравите си длани. Суматохата го пообърка. Той мина по пътечката между редовете, за да получи новичкия фотоапарат, но всъщност колко дълъг му се стори този път от стола до масата с червеното сукно. Искаше му се час по-скоро да свърши тази мъчителна тържественост, защото не беше свикнал на такава обстановка. Новичката му риза залепваше от потта, а слепоочията му горяха в огън. Друг път по това чело бяха играли отраженията на пламъците от огнището и никога не беше се потило от свенливост. Но сега!...

Когато се върна на мястото си по същата шарена пътечка, към подиума беше тръгнал друг младеж — механизатор от едно кооперативно стопанство. Сега мъжът от трибуната беше започнал да говори за неговите успехи и Иван Добрев си отдъхна. Но вместо да се съсредоточи, споменът го връщаше осемнадесет години назад, когато за пръв път прекрачи портала на държавната сортоподдържаща станция — Силистра. Бяха му казали, че там работата не е никак лека, че трудно може да се насмогне, защото инвентарът е много, но Иван не се стъписа. Глуха го посрещна коларо-же лезарската работилница. Прах се сипеше от полицата с болтове и гвоздеите. По пода се търкаляха в безпорядък парчета ръждясали железа и инстру

менти. Огнището беше заглъхнало. Разшета се Иван. Обичаше открай време всичко край него да бъде подредено с вкус. Когато след час всичко беше поставено на мястото си, той хвана дръжката на чука и удари по наковалнята. Еклив звън литна навън през прозореца. От този ден нататък тази песен не стихна никога. А колко самотен беше тогава първият удар...

1952 година. Тя беше първата от пребиваването му в стопанството. Разнообразно беше естеството на работата, която трябваше да извършва. Ремонтираше инвентара на каруцари те, заваряваше метални части на тракторите, ремаркетата, плуговете. Различни хора идваха в работилницата с различни молби. И всеки бързаше, настояваше поръчката му да се изпълни в момента. И наистина, работата не търпеше отлагане. Стопанството имаше много земя и селскостопанската дейност не беше малка.

Разбира се, Иван Добрев не беше сам. Дружно с него работеха двамата здравеняци Илия Киряков и Стоян Иванов. Искреше огнището. В луд бяг подскачаха искрите, а тежките чукове барабаняха по червения клюн на нажеженото желязо.

Иван идваше пръв в работилницата. Обичаше да пали огнището, да подреди инструментите, материалите и когато дойдат колегите му — всичко да е в ред.

Всъщност не всичко в ежедневната работа на коларо-же лезарската работилница вървеше добре. Често се случваше да поправят някоя дърве на част на колелетата за каруците и след ден-два отчаяните и разгневени каруцари пристигаха с ругатни на уста да се оплачат, че е станало повреда на същото място. Тогава Иван реши: не са качествени дървените ободи. Там, откъдето ги купуваха, изглежда си гледаха работата през пръсти. Ободите се пукаха веднага след поставянето им. Трябваше да се направи нещо. Но какво? Дни и нощи го измъчва тази мисъл, докато един ден реши да направи приспособление за изкривяване на ободи в самата работилница. Тази идея запали и колегите му. Намериха калан, шаси, оси и всичко необходимо за работата. С какъв трепет очакваха първата „продукция“. Всъщност това труднo можеше да се нарече продукция. За първата проба бяха поставили само няколко ободи. Работата не се оказа така лека, както си я представяха, но с насърчението и настоянието на Иван Добрев образците бяха изготвени и ободите започнаха да се изработват от този ден нататък в самото стопанство.

...Така ден след ден, година след година любовта на работниците към него растеше бързо. А той си е все същият — с лице, облято в тъмна пот, с ръце, които сякаш са сраснали с чука. И очите му са същите — като две искри от огнището, в което толкова години е нажежавал до червено желязото, за да изкове от него биографията си.

Р. ШИМАБЕЕВ

Приемствеността — гаранция за добър успех

ВЪПРОСЪТ за приемствеността е един от основните, по които работи предметната комисия по български език и литература при прогимназията „Стефан Караджа“ в Тутракан. Вместо да стоварят вината за пропуските в знанията на учениците върху учителите от началното училище, по предложение на комисията по български език и литература от прогимназия „Стефан Караджа“ бе изградено едно общо обединение. В него бяха обхванати учителите, преподаващи в IV-те класове в града, и преподаващите български език в училищата с експериментиране на предметната система.

Напоследък беше изслушан доклад на тема „Приемствеността в работата над усъвършенстване речта на учениците“ от председателя на предметната комисия С. Илиева. В продължение на два учебни часа И. Михайлов приложи на практика чутото в доклада.

В близко време ще бъде посетен и урок, изнесен от учителка, преподаваща в IV клас.

В. МАРИНОВ

ИЗ НАШАТА РОДИНА

Оживен е красивият курорт „Пампорово“ в Родопите. Тук стотици трудещи се от цялата страна прекрват приятно своята почивка.

НА СНИМКАТА: Изглед от местността при хижа „Студенец“.

ЗИМЕН ФУТБОЛЕН ТУРНИР

В СИЛИСТРА се проведе първият кръг от средношколския зимен турнир по футбола за купата на Градския народен съвет и физкултурното дружество „Доростол“. В турнира се включиха представителните отбори на механотехникума, I и II политехнически гимназии, училището по дървообработване, строителното училище и ПТУ.

Въпреки снежната покривка и студеното време младите футболисти показаха на стотиците любители на футбола, че са готови да играят по всяко време.

Особено интересно премина срещата между отборите на двете гимназии. Хлъзгавият терен не попречи на средношколците да покажат своите способности. През първото полувреме по-добрият отбор беше този на I гимназия. Той успя да постигне и пет гола чрез Айхан Нуриев (3) и Пенчо Стефанов (2), при който резултат дойде и краят на полувремето. Футболистите на II гимназия не се отчаяха. През втората част на играта се мобилизираха, заиграха по-сполучливо още след съдийския сигнал, но проиграха много голови положения. В 70 минута при едно ко[ра]нападение Енчо Николов о[т]беляза и шестия гол за отбор[а] на I гимназия. Почетният гол [за] II гимназия бе отбелязан в п[о]следната минута, когато се оч[а]ваше краят на срещата. В. Д[и]митров, който ръководи обекти[в]но, закри мача при резултат 6[:] за футболистите от I гимназия.

Резултатите от останали[те] срещи, които се играха на 27 [и] 28 януари, са: училище по дър[во]обработване — ПТУ — 4:[1], ТМТ— сградостроително училищ[е] — 4:1. Останалите срещи [от] първенството ще се провед[ат] през месец февруари, а търже[с]твеното закриване на турнир[а] ще стане на 26 същия месец.

В. КОЖУХАРОВ

СПОРТНА ХРОНИКА

Какви състезания ни предлагат съботният и неделен ден в Силистра?

ОТ 4. II. т. г. започва средношколски турнир по баскетбол за градско първенство с участието на училищата от горния курс и техникумите. Турнирът ще продължи до 10. II. 67 г. Срещите ще се провеждат в спортната зала от 16 часа.

НА 5. II. от 8 часа продължава турнирът по хълова топка за пионерите от III и IV клас от основните и началните училища в Силистра.

НА 5. II. от 11 часа в „М[и]нежа“ ще се проведат сре[д]щите по баскетбол от тур[н]ира за купата на пионе[р]ския дом между V и [VI] клас. В турнира участвуват [от]борите от V и VI класо[ве] на основните училища [в] Силистра и отборите на [Ст]Айдемир и с. Калипетро[во].

ФУТБОЛНИЯТ отбор [на] „Доростол“ — Силистра [за]почна подготовката си [за] пролетния полусезон [на] 25. I. т. г. в местност[та] „Памук-кулак“

Те се карат, а банята не работи

СЪБРАХА си пари хората от Айдемир и си направиха баня. Много им се искаше да си имат собствена баня, та да не ходят до Силистра. Направиха си баня по мерак — като влезеш вътре, да не ти се излиза. Но от два месеца на айдемирци нещо не им се влиза в многообичната им баня. И пак започнаха да се къпят в Силистра. Като че ли не знаят, че силистренската баня е достатъчно тясна и за самите силистренци.

Та защо започнаха хората от Айдемир да бягат от душовете, кабините и даже ваните на собствената си баня? Защото имат шахта! Шахта, каквато всички бани по света имат. Най-обикновена и служи за събиране на водата. След което събраната вода да се оттече по съответните канали и да отиде, където ѝ е мястото. Но водата е упорита и не се оттича. Събира се в шахтата, напълва я, пренапълва я, след кратки колебания тръгва към машинното. А там огнярът машините ли да гледа, или заливащата го вода? Тя обикновено постои известно време и се оттече нанякъде, но понякога се застои, нивото ѝ се покачва и огнярът трябва с лодка да пали банята. Да, но тя вече не ще да се пали. А никой не се намира да оттъкне таз и шахта, та да се къпят спокойно хората. От съвета казват: „Ние направихме банята, „Комунални услуги“ да се оправят“. Добре, ама от „Комунални услуги“ не искат да оправят банята при повредена канализация. Те казват: „Вие си оправете канализацията, а ние ще ви оправим банята“. Но от съвета се опъват да си оправят канализация, като искат най-напред да им се оправи банята, пък с каналите е лесно.

И така вече два месеца. Влезнат хората да се къпят (все пак не всички имат време да отиват в Силистра) и таман се насапунисат, шахтата се напълва, спира не само топлата, но и студената вода. Иди се къпи после пак в такава баня. Но я ако се намери начин да се поизлъжат другарите от съвета и от „Комунални услуги“ и се докарат да се „поизкъпят“ в айдемирската баня — за два дни ще се оправи и шахтата, и канализацията, и банята. Но как да се докарат???

Т. БАНЯДЖИЙСКИ

ЕКИНДЖИИСКИЯТ ЗМЕЙ

— РАЗКАЗ —

ТОВА се случило през месец август на 1925 година. Исмаил Курбан бързал с две кучета към нивата си край гората. Диви свини са научили да влизат в царевицата му и да пакостят. Той вързал кучетата на двата края на нивата, откъм гората, ослушал се плахо в шепота на дъбовете и габарите, по чиито върхове залезът хвърлял последните си червени лъчи, и се наканил да си тръгва. В този миг клоните на една липа се разклатили и един силен глас му извикал на румънски:

— Ела тук!

Бедният Курбан така си замръзнал от страх. Дали са румънски джандарми или е някой от добруджанските комити? В селото разправяли за битката преди два дни на шосето при Гюллеркьой. Имало и убити.

— Ела тук! Не бой се! — обадил се пак гласът от клоните. Исмаил погледнал с ужас тъмната гора, помислил за детето си и за младата си жена Кямиле, спомнил си за всичките разкази за заклани и убити хора по пътищата и горите и хукнал да бяга. Но четири пушки тутакси се показали от шумата и крака та му се подкосили. Изсъхналите му устни едва промълвили:

— Не ме убивайте!

Зад четирите пушки се показали четири небръснати лица и най-черното от тях му заговорило:

— Животът ти не ни трябва. Ние не сме лоши хора: Трябва ни твоята помощ. Всяка сутрин, като идваш да си прибираш кучетата, ще донасяш по едно котле мляко или пилешка чорба с ориз. Ще хапваш по две-три хапки и ще го оставяш под крушата. На никого няма да казваш. Чужди хора няма да довеждаш на нивата си и нямa да бързаш да береш мисирите. Хайде отивай си сега и утре ще чакаме ядене-то.

Турчинът все треперел и се мъчел да познае по дрехите какви са тия горски хора.

— Аз съм чирак у Куман чорбаджи, та мога да закъснявам понякога, не може ли кадъната ми да донася яденето?

Спогледали се брадатите лица, казали си нещо мълком и черният пак прогърмял с гласа си:

— Да не се опиташ само да ни играеш. Като влезе в нивата кадъната ти, да си сваля фереджето да виждаме кой се приближава.

Прибрал се Исмаил Курбан в къщата си, но с половин душа. Седнали да вечерят, а той мълчи и хапките му засядат. Ако се научи властта, че ще храни тия хора в нивата си, бял ден няма да има за него. Забелязала Кямиле промяната и запитала:

— Какво ти е, Исмаил? Идеш си от нивата, а сякаш смок те е гонил?

— Не смок, а змей — изохкал Исмаил. Кямиле зяпнала и едва не се задавила.

— Вай, какъв змей?

— Такъв. Не дава да берем мисира и иска по едно котле мляко или кокоша чорба всеки ден.

КЯМИЛЕ започнала да излиза всяка сутрин рано от селото заедно с момченцето си и да ходи на нивата. Щом навлезела в царевицата, тя сваляла фереджето си, отивала до крушата, хапвала няколко хапки от хляба, сръбвала две-три лъжици от пилешката чорба и оставяла котлето. После отивала да бере боб. А наоколо тишина. Колкото и да се оглеждала Кямиле, нито веднъж не видяла кой прибира котлето с яденето. Какъв бил той? Дали не е змей? Идвал по някога да премести кучетата Исмаил Курбан и нарочно се въртял край гората. Озъртал се и покашлювал. Нищо. Само жълтеещите листа на габарите шумели тъжно и сойките грачели из клоните. Жив човек сякаш не е стъпвал наоколо. А котлето редовно се изпразвало и редовно в него се поставяли 100 лей. Също както в приказките. И сам Исмаил почнал да се съмнява дали хора е видял или така му се е сторило. Дори го досрашавало малко от тази тайнственост...

А времето течало. Месец август си отивал. Бостаните изгорели, гроздето узряло и царевицата станала за бране. Кямиле все ходела сутрин на боба. Какъв беше тоя боб? Срещнала я нарочно една сутрин комшийката и попитала:

— Кямиле, твоят боб няма свършване. Цял месец вече все излизаш рано на нивата и носиш нещо под фереджето. Кокошките в двора ти намаляха, а гледам мъжа ти всяка седмица купува ориз от дюкяна. Да не храните някого на нивата?

Уплашила се Кямиле и смутолевила:

— Змей се появи в нивата ни, сестро. Цял месец вече. Нито се вдига, нито дава да оберем мисира.

— Гледайте този змей да не ви подпали къщата — добавила комшийката.

Тая случка разтревожила Исмаил Курбан. Уплашил се той не толкова за себе си, колкото за хората, които не му се показвали, но за които той вече се досещал, че са от четата на Доктора. Как да им обади, като не се показват? А са тук наблизо. Кучетата ги усещат и скимтят неспокойно.

Четата на Доктора през това време си била свършила работата. Раненият Станко оздравял и станал на крака. Трябвало вече да се връщат в България. Една вечер те се показали на своя нов ятак все така ненадейно както и първия път. Той трепнал изненадан, но им се усмихнал приятелски.

— Ей, тук ли сте бе? Цял месец ще стане, никакви не се по казвате.

— Дойде време да се махнем от тия гори. Вече няма да носиш ядене. Себап направи ти, като спаси един живот.

Исмаил погледнал петия четник, когото по-рано не бил видял, и казал:

— В битката при Гюлер ли те удариха?

— От утре можеш да береш мисира си. Ако си похарчил нещо повече от това, което ти плащахме, кажи да се разплатим?

Исмаил Курбан се трогнал от думите на тия брадясали хора които от тежкия живот в горите били потъмнели, и му било мило, че вече ще се разделят. Той ги бил виждал само веднъж но всеки ден чувствувал близостта им по държанието на чорбаджиите и джандарите. А сега вече си отиват.

— Направете ми икрам — замолил се той. — Елате ми на гости в село. Къщата ми е на края и никой няма да разбере.

СЪСЕДКАТА на Исмаилови като видяла, че вече си берат царевицата, подхвърлила на Кямиле:

— Змеят да не би да се е вдигнал вече?

— Ти гледай да не ти се кундиса на гости някоя нощ — сопнала се Кямиле.

И ето една нощ кундисал. Кучетата ожесточено лаяли в махалата, а по двора на Курбанови се движели тъмни сенки. После всичко утихнало. Нито една светлинка нямало по закритите прозорци. Комшийката разбрала, че змеят е дошъл, и от страх цяла нощ държала вратата си заключена.

Исмаил Курбан щастливо посрещнал на софрата си добруджанските борци за свобода. Сра межливата му булка по турски обичай шетала с прибулено лице. Мъжът ѝ се скарал:

— А бе, будала, не можа ли да разбереш, че тия хора не са нито крадци, нито пунгаши. Те ходят за добро, ами я хвърли фереджето и слагай софрата!

Подвили крака край кръглата софра суровите мъже, заговорили усмихнато и добре се гостили с печена кокошка и баница. А момченцето обикаляло и се радвало на пушките. Когато всички се нахранили, то отишло в съседната стая и донесло едно вързопче в чиста бяла кърпа. Сложило го на коляното на войводата. После се върнало и донесло такива вързопчета и за другите.

— Вземете ги. По една риза и по едни долни гащи ви е ушила булката. — започнал да настоява домакинът, като видял, че четниците се колебаят. — По нашата вяра всеки трябва да направи в живота си по един хайрет. Аз съм сиромах човек. Ни то чешма ще изградя някога, нито мост мога да направя. Нека това, което ви дам, ми се признае от оня свят. Да прощава аллах, по-голям себап не мога да направя.

Доктора искал да платят, но турчинът се нажалил и четниците отстъпили. Измили си по обичай ръцете след вечерята и с даровете под мишница изчезнали към гората „Дюз орман“.

Тая нощ в дома на Исмаил Курбан от Екинджик спали щастливо, като праведници. А на сутринта комшийката запитала Кямиле:

— Змеят ли ви беше на гости нощес, сестро? Цяла нощ се боях да не ви пламне къщата.

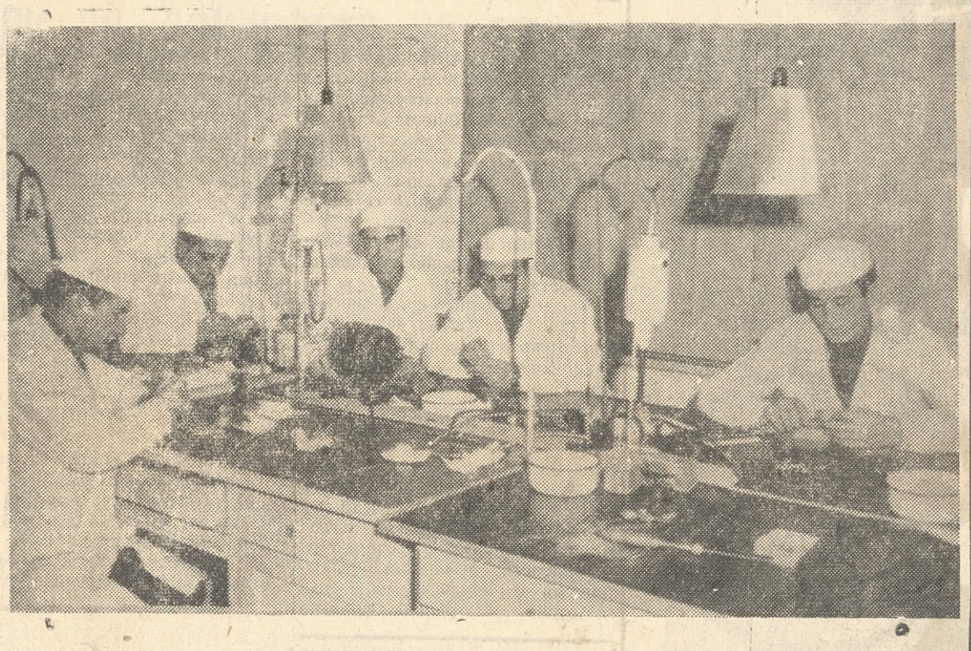
— Змеят пали къщите само на лошите хора — казала Кямиле. — Затваряй си устата, защото никой не може да отърве.

Мълвата за змея се носела дълги години в Екинджик, но никой не смеел да говори явно за това.

Борис ИЛИЕВ

НОВИ КНИГИ

Зъботехниците при Окръжната болница работят винаги качествено. Гаранция за това е званието „Бригада за комунистически труд“, завоювано от тях.

ОБЯВА

ДЪРЖАВЕН ЕКАРИСАЖ гр. СИЛИСТРА

има

вакантна длъжност за МАШИНЕН ИНЖЕНЕР, отговарящ на следните условия:

образование — **висше по специалността**

трудов стаж — **5 години**

Основна заплата — *150 лв. при 6-часов работен ден.*

Справка — канцеларията на екарисажа

ДЪРЖАВНО СТРОИТЕЛНО ОБЕДИНЕНИЕ

„ТРАНССТРОЙ“ — СОФИЯ район — Русе

ТЪРСИ

за обектите си в гр. Силистра, Тутракан, Свищов, Разград, Сомовит и Дряново:

1. Технически ръководители 8 бр.

2. Пом. технически ръководители 5 бр.

Заплатите по новите щатни таблици.

Назначените се ползуват с правата на железничарите за безплатните и с намалени цени пътувания.

На русенските жители се осигуряват семейни жилища (апартаменти)

СПРАВКА: *ЛИЧЕН СЪСТАВ*

Тел. 46—84. ул. „Толбухин“ № 2

ОБЯВА

Строително промишлено предприятие — Силистра

ТЪРСИ

СТРОИТЕЛНИ ТЕХНИЦИ. Заплата по щат[ното]

От предприятието

ОБЯВА

ТПК „МЕТАЛ“ — СИЛИСТРА

ТЪРСИ

ТЕХНИЧЕСКИ РЪКОВОДИТЕЛ *(гл. инженер)* заплата по щата, също така и *стругари III и IV разряд.*

Справки „Личен състав“ при кооперацията

ОБЯВА

ОБЩА ТПК „ПЪРВИ МАЙ“ — гр. ТОЛБУХИН

извършва

тапицерия на всички видове моторни превозни средства, ушиване на брезентови ръкавици, палатки, чергила, покривни брезенти, калъфи за радиатори и всички видове конска амуниция в сарашкия отдел на ул. „Георги Кроснев“ № 3 *с отговорник Станко Митев.*

В същия отдел се изработват на ишлеме и извършват услуги на посочените по-горе производи — изкърпване платна за селскостопански машини и др.

Кооперацията разполага с всички видове материали.

Клиенти, ползувайте бързите, евтини и качествени услуги на ОТПК „Първи май“ — гр. Толбухин

Тел. 23-[..]

Обща ТПК „Първи май“ — гр. Толбухин.

ДЕПОЗИТ

ПРОЛЕТАРИИ ОТ ВСИЧКИ СТРАНИ, СЪЕДИНЯВАЙТЕ СЕ!

Силистренска ТРИБУНА

Орган на Окръжния комитет на БКП, Окръжния народен съвет и ОК на Отечествения фронт — Силистра

Година XII, бр. 15 (1179) | Събота, 4 февруари 1967 година | ЦЕНА 2 СТОТИНКИ

Преизпълниха януарския план

ТРАДИЦИЯ за леярския цех на ДМЗ „Стомана“ е преизпълнението на производствените планове. Месеци по-рано от определения срок работниците изпълниха миналогодишния си план. А през месец януари на леярите бяха поставени нови отговорни задачи. Трябваше да се отлеят части за компресори за завод „Н. Вапцаров“ — Плевен, за Асансьорен завод — София, печки-бойлери за Чехословакия, редуктори за заводa в Бяла, ножовки за ЗММ — Силистра, отливки за стругове „Дунав“ и др.

Още от първия ден на новата годнна сърцатият леярски колектив заработи мъжки и в края на изтеклия месец беше отчетен голям успех: планът за януари е изпълнен 120 на сто. Направени са 916 196 тона отливки.

На челно място в съревнованието се нареди бригадата за комунистически труд „Христо Смиренски“ с бригадир Иван Тодоров. Тук се проявиха със своята качествена работа леярите Халим Акифов, Иван Йоцов, Стоян Маринов, Коста Ников и др. Не остава назад и бригадата за комунистически труд „Фидел Кастро“ с бригадир Атанас Стоянов. Работниците от бригадата за цветни отливки произведоха много и добро качествени детайли от цветни метали за асансьорния завод в София. Тук със своето трудолюбие се отличиха леярите Георги Георгиев, Нейко Тодоров, Неделчо Великов и др.

Н. НИКОЛОВ

Една от най-добрите групи в леярния цех на ДМЗ „Стомана“ е групата на Йордан Стоянов. Тя редовно преизпълнява плановете си и произвежда качествена продукция.

НА СНИМКАТА: Бригадирът на III бригада в леярния цех проверява произведените от групата редуктори, предназначени за ДМЗ Бяла.

ЗА ПО-ВИСОКИ ДОБИВИ

МАКАР че сме в началото на февруари, във всички кооперативни и държавни стопанства на окръга ни полевъди и механизатори са в подготовка за пролетната сеитба. Дали от това как ще посрещнат кампанията до голяма степен зависят бъдещите добиви?

Не подценяват сериозността на задачата и ръководителите на ТКЗС — Сребърна. Тяхната първа грижа бе ремонтът на машините. Сега главният инженер на стопанството с увереност разказва, че прикачният инвентар е напълно готов. Всички беларуси са в изправност. От наличните 7 дизела, 5 са ремонтирани. До средата на февруари ще завърши подготовката и на останалите. За първи път ще участвуват в сеитбата четири нови редосеялки. Кооперативът очаква да получи 3 пневматични агрегата за сеитба на царевица.

Една част от механизаторите сега се трудят в ремонтната работилница. Други, при подходящо време, довършват дълбоката оран. В това отношение стопанството бе твърде изостанало, поради закъсняване с прибирането на царевицата. Сега механизаторите имат да извършат дълбока оран на още 900 дка земя. Като положителна страна на въпроса по подготовката на почвата може да се посочи допълнителната обработка на извършената навреме дълбока оран. Една част от нея е култивирана, а 3 000 дка — продълбочени. Основно торене с оборски тор не е извършено, тъй като стопанството едва задоволява с тази суровина нуждите на зеленчукопроизводителите. Наторяването се извършва с изкуствени торове.

В кооператива ще се засеят около 18 000 дка с пролетни култури. Голяма част от тази площ се пада на царевицата — за зърно и фураж. Посевният материал за тази култура ще бъде набавен от ДП „Сортови семена“. От същото предприятие ще се вземат и семената за останалите култури, освен фасула. Полевъдите са почистили вече 15 т фасул, толкова колкото им е необходимо за сеитба. Необходимият конопен и люцернов посевен материал е набавен.

Всички бригади знаят какво ще сеят през пролетта. Сформирани са и звената. Нов момент в организацията на труда е отчитане на работния ден в човекочасове. Това е наложило уголемяване на звената, попълването им с нови хора.

За пръв път през миналата година в ТКЗС — Сребърна бе сформирана бригада за комплексна механизация. Резултатите са много добри. Това поощри ръководителите и сега те увеличиха земята ѝ. От 11 900 дка площ 6 900 бригадата ще засее с пролетни култури.

Докато през 1966 год. с херби циди бяха третирани само малка част от площите, засети с есенни култури, то сега се предвижда разширяване на тази практика. Ще бъдат третирани 2 500 дка слънчоглед и 2 800 дка царевица. За цялата стопанството разполага с една машина „ГАН—8“. То очаква да получи още две такива машини.

През есента кооператорите получиха надпланови добиви от царевицата. Вместо по 300 кг зърно от декар те достигнаха 370 килограма. Планът за т. г. сочи: среден добив 371 килограма. За да го достигнат и преизпълнят, полевъдите определят най-добре подготвената земя за сеитба с тази култура. Грижите, които ще вложат около обработката ѝ, ще осигурят бъдещите им успехи.

Навременната подготовка за сеитбата, както и новата организация на труда, при която най-важният показател е качеството на извършената работа, ще изиграят не малка роля за повишаване добивите от всички пролетни култури в ТКЗС — Сребърна.

Мария ТРИФОНОВА

Хората от бригадата на Николина Стоянова в „Булгарплод—Нектар“ етикетират готовата продукция при заготовката. Един работник на ръка може да подготви не повече от 24 кашона, докато техникът Вълчо Пейчев с помощта на машината за етикетиране на смяна подготвя над 1 500 кашона.

НА СНИМКАТА: Хората от бригадата на Николина Стоянова обслужват машината за етикетиране.

Ще запазят доброто име

ЗЕЛЕНЧУКОПРОИЗВОДИТЕЛИТЕ от кооперативното стопанство в с. Айдемир се славят с името на добри майстори в този важен за народното ни стопанство сектор. Техните ранни и значителни количества зеленчуци задоволяват не само нуждите на трудещите се, но и част от нашия износ за много близки и далечни страни.

Зеленчукопроизводството не само че не е губещ отрасъл, но то носи на стопанството и значителни доходи. Използувайки съвременната агротехника и натрупания многогодишен опит, 120-те човека от зеленчукопроизводствената бригада на Неделчо Христов, през миналата година от засетите площи събраха големи количества различни зеленчуци.

През миналата година хората от зеленчуковата бригада успяха да получат от всеки декар по 240 лева чиста продукция. Това им даде възможност по същия показател да отчетат на стопанството вместо 180 000 лева — 256 000 лева.

За големия успех особено много допринесоха звената на Александър Костов, което осигури най-много обща продукция, на Димитър Неделчев и Марин Вълев, които набраха най-много до мати от декар.

Тази година зеленчуковата бригада ще обработва 1 160 декара площ. От това, каква ще бъде подготовката, до голяма степен зависи дали пак първи ще получат ранни зеленчуци и запазят доброто име.

Въпреки студените дни опитните градинари са край парниците. За тях са извозени вече над 900 тона оборски тор, а звеното на Димитър Иванов вече е заредило над 200 рамки чушки за ранно парниково производство. Готови са и 200 рамки пикирана салата, 100 рамки пипер и 50 син патладжан.

Към 5 февруари ще засеят рамките с домати за ранното производство на открито, а не по-късно от 20 април разсадът ще бъде изнесен на постоянно място в зеленчуковата градина. По-голямата част от доматената реколта от тази площ ще отиде за износ. Ще засадят също така и 100 декара с пипер, 120 декара с лук и 100 декара с картофи.

Зеленчукопроизводителите от стопанството очакват тази година да получат първите ранни чушки не по-късно от началото на м. април, а към средата на същия месец — краставици. Салатата трябва да получат не по-късно от края на м. февруари.

Досегашните резултати ни карат да вярваме, че и тази година зеленчукопроизводителите от кооперативното стопанство в с. Айдемир, първи ще подъесат на трудещите се от нашия град пресни зеленчуци. С това те не само ще задоволят нуждите на нашия пазар, но отново ще внесат в касата на стопанството големи доходи, от които зависи възнаграждението на кооператорите.

Иван ПЕЙЧЕВ

В подготовка за пролетната сеитба

ПРЕЗ месец януари механизаторите от ТКЗС — Зафирово ремонтираха над 80 на сто от селскостопанската техника. До средата на този месец ще приключат подготовката и на останалите машини. Агрономите на стопанството приключват с планиране на площите за засяване с пролетните култури. Семената от овес, грах, фий и фасул са разпределени по бригади.

По план стопанството ще засее с пролетни култури над 22 000 декара — 1 700 декара захарно цвекло, 600 декара коноп, 550 декара тютюн. За обезпечаване на животновъдството се предвижда да се обработят 2 600 декара царевица за фураж.

Наред с подготовката на семената и техниката за пролетната сеитба се извършва и организационно прегрупиране на работната ръка. През миналите години полевъдните бригади не бяха достатъчно комплектувани с необходимата техника. Механизирана обработка се извършваше само на около 60 процента от засетите площи. В бригадите имаше отделни звена за комплексна механизация. В началото на 1967 година в стопанството се изгради бригада за комплексна механизация. Към нея са зачислени трактори „Беларус“, кукурузокомбайни, цвеклокомбайни и други селскостопански машини за напълно механизирана обработка на културите. Тя ще обработва 7 200 декара, засети с пролетни култури.

Проникнати от духа на решенията на IX конгрес на Партията, всички кооператори от ТКЗС — Зафирово се готвят усилено да вземат активно участие в пролетната сеитба, в битката за по-високи добиви от кооперативните поля.

Михаил ТОМОВ

Международна информация

За укрепване мощта на Съветската армия

МАРШАЛ ЗАХАРОВ ОТГОВАРЯ НА ВЪПРОСИ НА ЧИТАТЕЛИ

МОСКВА, 2 февруари (БТА). Началникът на генералния щаб на съветските въоръжени сили маршал Матвей Захаров коментира във вестник „Труд“ известното увеличение на съветския военен бюджет, което беше планирано на декемврийската сесия на Върховния съвет на СССР.

„Усилията на нашия народ за укрепване мощта на армията и флота, както бе определено от 23-ия конгрес на КПСС, не трябва да намаляват, а обратното — да се увеличават. Това налага съвременната международна обстановка. Води се война, братският виетнамски народ героично отблъсква натиска на американските агресори. Съветският народ винаги е бил верен на своя интернационален дълг. И разбира се част от планираните бюджет ще отиде за помощ на борещия се виетнамски народ“ — заявява маршалът.

Но естествено това още не е всичко, продължава той. Партията поставя пред нас задачата да увеличим още повече снабдяването на армията и флота с техника, с най-нови оръжия и на тази основа да засилим отбранителната способност. Лесно е да се разбере, че всичко това изисква определени средства.

Отговаряйки на въпроси на читатели на вестник „Труд“, маршал Захаров разказва как ще се извършва бойната подготовка на съветските войни през юбилейната 1967 година.

Както и преди център на вниманието у нас остават ракетните войски със стратегическо предназначение — главната сила, която възпира агресорите. Усъвършенствува се бойната готовност на оръжията, усвояват се нова техника и въоръжение.

В сухопътните войски продължава да се засилва ударната мощ и маневрените възможности на частите и съединенията. Съветските моряци покоряват океаните на дълбочина и ширина далеч от родните брегове. Подводниците са снабдени с балистични ракети за далечно действие с подводен старт, с най-нова радиоелектронна апаратура, с атомни силови инсталации.

Съветските пилоти овладяват нови височини и далечини, повишават бойната готовност и точността на ударите срещу цели във въздуха, на земята и по водата.

КИВУ СТОЙКА В ТУНИС

АЛЖИР, 2 февруари (БТА). Днес председателят на Държавния съвет на СР Румъния Киву Стойка е пристигнал на официално посещение в Тунис по покана на президента Хабиб Бургиба. Киву Стойка се придружава от министъра на външните работи Д. Маковеску.

На летището председателят на Държавния съвет на СРР и придружаващите го лица са били посрещнати от президента Бургиба и представители на правителството.

В туниската столица председателят на Държавния съвет на СРР и придружаващите го лица ще водят разговор с президента Бургиба и ще посетят някои важни индустриални обекти и селскостопански райони.

Китайски маскарад на летище Шереметиево

МОСКВА, 2 февруари (ТАСС). 80 китайски студенти, които се намираха в Москва на път от европейски страни за родината си, отпътуваха днес за КНР. Преди заминаването си те разиграха нова инсценировка.

Някои от тях се качиха на самолета, носейки по лицата си марлички с лейкопласт. Няколко „тежко пострадали“ бяха внесени в самолета с носилки. Но онези, които в момента се намираха на летище Шереметиево, бяха единодушни, че този камуфлаж е съвсем неубедителен.

Маскарадът в Шереметиево е ново действие във фарса, който се разиграва в продължение на няколко дни от посолството на КНР в Москва. На 25 януари китайски студенти организираха провокация на Червения площад. И когато възмутени московчани ги отстраниха от Мавзолея, това беше окачествено от посолството на КНР като „кървава разправа“.

След това, когато главната група участници в безчинствата на Червения площад заминаваха от Ярославската гара, те разиграха маскарад, подобен на днешния. И тогава очевидците също не можаха да открият одраскванията, синини и други белези под лейкопласта и петната от йод по лицата им.

Преди да тръгнат за летището, хунвейбините, които минават транзитно през Москва, устроиха митинг пред китайското посолство. Пеейки „Интернационала“ и удряйки барабани, те приветствуваха мнимите пострадали.

На една витрина пред посолството са окачени снимки за „разправата“ на Червения площад. Минувачите с ирония разглеждат този фотомонтаж. (БТА)

Хроника на ежедневието

Една седмица... Седем дни от живота на нашия крайдунавски град. Дни, изпълнени с трудово напрежение и отмора. Те бяха последните за първия месец от годината и първите за м. февруари. През тези дни трудовите хора от окръга отчетоха успехите си от началото на 1967 год.

* * *

През тази седмица и Окръжна библиотека — Силистра отчете месечната си дейност. Младият колектив показа напредък в работата си. В детския отдел на библиотеката са раздадени 7 633 книги, а в заемната за възрастни — 7 290. В читалнята за възрастни са прочетени 2 210 книги, вестници, списания. В сравнение с януари 1966 год. в библиотеката са прочетени 2 902 тома повече.

* * *

В началото на седмицата в града ни гостува Русенският драматичен театър. С голям успех бе изнесена комедията на Шекспир „Укротяване на опърничавата“.

* * *

С голям интерес силистренци посрещнаха прожекцията на филма „Заветът на инката“. Досега са продадени билети на около 8 000 зрители. От началото на годината филмът е най-масово посетеният в Силистра.

* * *

Малък Сечко отбеляза пристигането си с най-ниската температура, измерена през тази година в нашия град: — 13,5 градуса.

* * *

Радостен е фактът, че заболяванията от грип в Силистра се ограничиха. От 2.II. се отмениха предпазните мерки, свързани с профилактиката на болестта. От същата дата се разрешиха свиждания в болницата. Заработиха и детските консултации.

Да благодарим и пожелаем на хората в бели престилки да се борят все така самоотвержено за здравето на всички.

* * *

Вчера в салона на Окръжния народен съвет се състоя градска отчетно-изборна конференция на Комсомола в Силистра.

Доклад изнесе първият секретар на ГК на ДКМС др. Георги Димитров.

* * *

Тази вечер от 18 ч. в салона на читалище „Доростол“ Окръжна библиотека организира музикална вечер, посветена на великия композитор Джузепе Верди. Беседа за неговия живот и творчество ще изнесе др. Петър Карагеоргиев. Беседата ще бъде илюстрирана с безсмъртни творби на именития италиански композитор.

* * *

НА 7. II. т. г. в града ни ще пее Лили Иванова — носител на наградата „Златен ключ“ 1966 година.

Концертът ще се състои в кино „Москва“. Любителите на естрадната музика ще имат възможността отново да слушат нашата именита певица.

Годишни отчетни сесии на народните съвети

ПОЛЗОТВОРНА ДЕЙНОСТ

ГОДИШНИТЕ отчетни сесии на Градския общински народен съвет в Дулово са били винаги добре посещавани, интересът към тях е голям. Но дали от гледна точка за удобство или по други съображения, тази година отчетната сесия на съвета се състоя във фоайето на читалището, което то побра едва стотина души. Гражданите, които не бяха удостоени със специалните писмени покани, бяха лишени от възможността да чуят интересния отчет за дейността на ГОНС през 1966 година.

На сесията присъствуваха другарите Сава Шиваров, председател на Окръжния народен съвет, и Йордан Георгиев, секретар на Окръжния комитет на Партията — и двамата окръжни съветници, избрани в Дулово.

С голямо внимание съветници и гости изслушаха отчетния доклад, прочетен от председателя на съвета Тодор Димитров. Той нарисува пълна картина на многоликия живот на града, успехите и нерешените проблеми, вълнуващи жителите му. Естествено, по-голямо внимание бе отделено на селското стопанство — ведущ отрасъл в района. Посочено бе, че благодарение на положения труд и добрата организация, кооператорите получиха свръх плана обща продукция за 598 035 лева и чиста продукция за 709 201 лева. Специалисти, механизатори и кооператори по-добре използва ха науката и техниката, в резултат на което бяха получени високи добиви от редица култури — средно от декар по 5 000 кг захарно цвекло, 320 кг пшеница, 427 кг царевица и др. Повиши се и средното годишно възнаграждение на кооператор — от 832 лева през 1965 година на 1 006 лева през 1966 година. В животновъдството също са постигнати успехи, повечето от фермите са рентабилни.

Промишлеността е била винаги в центъра на вниманието на Градския общински народен съвет. Голяма е грижата на съвета за развитието на РТС. Производството не е още профилирано и се изработва продукция без определена номенклатура. Благодарение на всеотдайния труд на работниците, станцията успя да се коо перира с други промишлени предприятия. Продукцията се отлича ва с високо качество и това би спомогнало за превръщането на РТС — Дулово в предприятие за резервни части.

Промишленият комбинат правилно се е насочил към разширяване на някои дейности. Наред с основната — дървообработване то, сега бележи успехи и метало обработването. След откриването на леярния цех работниците се увеличиха с още 78 души. Открити са и нови цехове за битово обслужване на населението. Посочиха се и редица слабости. Макар че цех „Ракита“ постоянно преизпълнява плана си, работниците се трудят при лоши условия.

По-нататък в доклада бе отчетена дейността на търговските организации — ОКС и Наркооп. Те бяха критикувани за това, че все още недостатъчно изучават потребителското търсене. Като констатира, че търговията на дребно се извършва предимно в неудобни и нехигиенични помещения, в доклада се препоръчва ТКЗС да вземе участие в строителството на търговски сгради, които по-късно да предаде на Наркооп.

На проблемите на народното образование заслужено бе отделено голямо място. Тези проблеми винаги са били предмет на обсъждане в изпълкома на ГОНС. Успехът и възпитанието на учащите се, битовото осигуряване на децата от селата винаги са тревожили нашата общественост и ръководителите на града. Построяването на общежитие до голяма степен би разрешило много въпроси във връзка с възпитанието на децата.

Докато на народното образование в доклада бяха отделени три страници, то за състоянието на културата и изкуствата нямаше нито ред. Този факт предизвиква тревога. Години наред ГОНС, като изключим читалището и радиоуредбата, не прави нищо за развитието на културата и изкуствата в града, за естетическото възпитание на населението. Средствата по бюджета са предназначени предимно за радиоуредбата. Може би тук трябва да помогне Окръжният народен съвет.

С голяма загриженост изпълкомът на съвета поставя въпроса за набиране на работници за предстоящите строежи през тази година — завода за фуражни смески, петхилядитонния силоз, новия жилищен блок и др. Ще се строи както с държавни средства, така и по линия на самообладането и от ТКЗС.

През изтеклата година съветът е провел шест сесии, на които са разгледани важни проблеми на града. На сесиите понякога са отсъствували много съветници без уважителни причини. Някои съветници не са се срещали с избирателите, за да разяснят решенията на сесиите.

В своето изказване другарят Сава Шиваров се спря на редица въпроси, засегнати и незасегнати в доклада. Той призова съветниците и дуловската общественост да проявят по-голямо умение и упоритост в преодоляване то на трудностите, които ще съпътствуват предстоящото усилено строителство в града през тази година.

Георги БЪРНЕВ

Благоустрояването — постоянна задача

ГОДИШНАТА отчетна сесия на общинския народен съвет в с. Сокол се състоя на 25 януари. В работата на сесията взе участие и председателят на Окръжното ръководство на БЗНС Александър Чолаков, който е народен представител в този район.

Отчетният доклад бе прочетен от председателя на общинския народен съвет Иван Стефанов. Изказаха се заместник-председателите на съвета Кадрия Османова от с. Дичево и Къймет Вехбиева от с. Суходол, Иван Желев и много други. Отношение по поставените въпроси взе и другарят Александър Чолаков.

В центъра на изказванията стоеше главният проблем — изпълнението на конгресните решения. Бяха изтъкнати и постигнатите успехи през отчетния период. В кооперативното стопанство начело в съревнованието е била през годината бригадата в Суходол по организация на труда и добиви. Не изостава и благоустроява нето. В строеж са били през 1966 година основното училище в Сокол, здравната служба, фурната в Дичево, училището в Бащино, битовата сграда в Суходол, 24 нови домове... До 1970 година се предвижда построяване на читалищен дом и физкултурен салон в Сокол, битови сгради в другите села от района, разширяване на водопроводната мрежа и т. н. Всичко това ще измени още повече облика на селата.

От изказванията стана ясно, че при изпълнението на многобройните задачи ще бъдат необходими много специалисти. Мерки в това отношение се вземат. Общинският партиен комитет и управителният съвет на ТКЗС предвиждат до 1970 година броят на специалистите в района с висше и средно образование да достигне 70. Това ще спомогне много за постигане на още по-големи успехи във всички области на живота, за осъществяване решенията на Деветия конгрес на Партията.

Яшар ГАФУРОВ

Членовете на партийната група при леярния цех на РТС — Дулово с отговорник Иван Кунчев редовно следят за качеството на отливките в цеха.

Нови книги

КОЛЬО КОЛЕВ. Строежи и поддържане на зелените площи. Земиздат.

АНГЕЛ ПЕНЕВ. Връзката на обучението по химия със селското стопанство. НП.

ИГНАТ ТАФРАДЖИЙСКИ и др. Практическо ръководство по фитопатология. Хр. Г. Данов.

ИЗОСТАВАНЕТО ТРЯБВА ДА СЕ ПРЕОДОЛЕЕ

ПЪРВИЯТ етап от задължителното обучение на трудещите се в Силистра по гражданска отбрана завърши. Сега се намираме във втория етап, който трябва да завърши най-късно до 31 май т. г.

В някои от предприятията като ДАП, Окръжно търговско предприятие и др. изпълнението на тази задача започна навреме и тук обучението на работниците и служителите вече завърши.

Започна обучението и в промкомбинат „Камъшит“, ТПК „Дунав“, „Електрометал“, ДИП „Добруджа“, завод „Хром“, Транспред и др.

При провеждането на занятията обаче, на редица места се допускат сериозни слабости, които се отразяват зле върху качеството на работа. Някои от лекторите не се подготвят добре и лекциите не се изнасят на достъпен език, не се осигурява при тяхното провеждане необходимата материална част. Не се обръща необходимото внимание на практическите занятия, в резултат на което част от тях минават формално, без да постигат поставената цел.

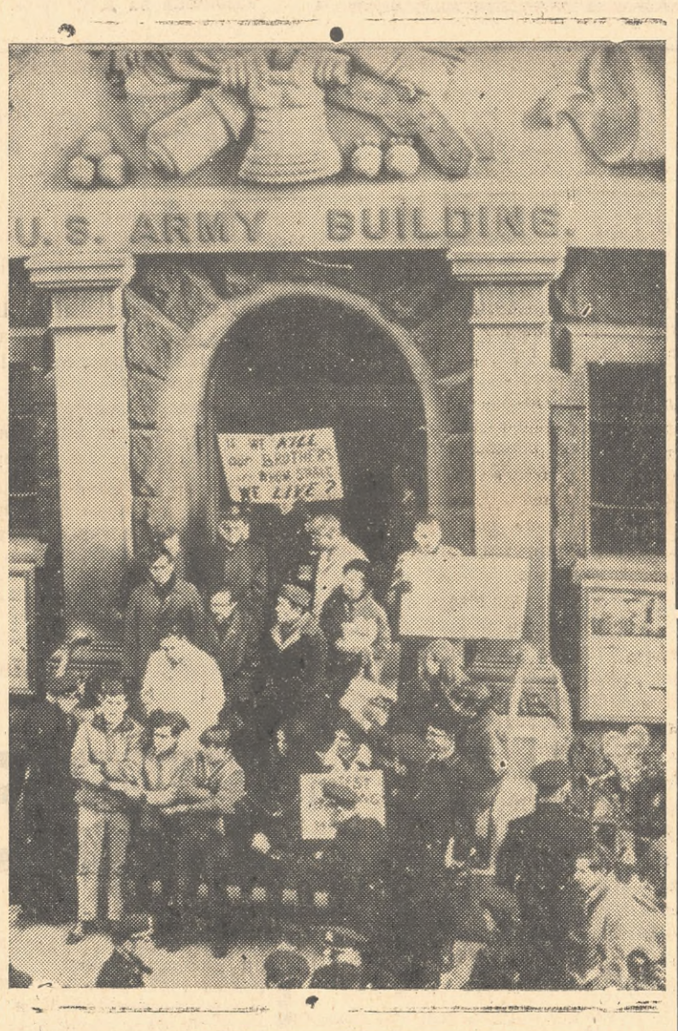
Някои от ръководителите на предприятията и учрежденията като: Градска търговия, Конопена фабрика, ДЗС Силистра, ТПК „9-ти септември“, Керамична фабрика, и др. въпреки заповедта на председателя на ГНС продължават да подценяват тази задача.

Не е добро положението и в кварталите на Отечествения фронт, където има да се обучават още над 1000 граждани.

Някои от ръководителите на предприятията считат, че обучението на хората не е тяхна задача и са възложили тая работа на организациите на ДОСО, което е неправилно. На такива ръководители трябва да им напомним, че обучението на трудещите се по гражданска отбрана е държавна задача и те са задължени да вземат най-активно участие при нейното изпълнение.

Трябва в най-скоро време да се сложи край на вредното подценяване на тази задача. За да се преодолее изоставането, трябва да се вземат бързи мерки.

Атанас ВИТАНОВ

Пред американската военна сграда, където става записването на войници в американската армия в Ню Йорк, стана внушителна демонстрация на пацифисти, които протестираха срещу варварските бомбардировки на авиацията на САЩ над Ханой. Полицията арестува много участници в демонстрацията. Франс прес — БТА

ПОВЕЧЕ ВНИМАНИЕ НА ИДЕОЛОГИЧЕСКАТА РАБОТА

Отчетни конференции в Комсомола

Годишната отчетно-изборна конференция на Комсомола в с. Добротица се проведе към края на месец януари т. г.

Гости на конференцията бяха другарката Хаджийска от ЦК на ДКМС, Гинка Пецова, секретар на Окръжния комитет на ДКМС, Коста Иларионов, секретар на общинския комитет на БКП, и др.

В отчетния доклад на общинския комитет на Комсомола, прочетен от неговия секретар др. Никола Драганов, се направи задълбочен анализ на дейността на общинския комитет, комсомолските дружества и отделните комсомолци от района. В него се даде положителна оценка за участието на младежите в изпълнение на стопанските задачи.

Комсомолките Айшегюл Мехмедова и Ресмие Хюсеинова от с. Босна са положили добри грижи за малките пилета и са ги отгледали при ниска смъртност. Добри успехи имат и механизаторите: Христо Алексиев, Димитър Иванов, Йордан Кирилов, полевъдите: Мюмюне Черкезова, Къймет Мехмедова и много други.

Постижения имат комсомолците и в областта на културно-масовата работа. Театралната група в с. Добротица, самодейните колективи и драматичните състави от селата Любен и Босна са подготвили подходяща програма и са посетили съседните села.

И в отчетния доклад, и в направените на конференцията изказвания пролича, че една от най-съществените слабости на общинския комитет и на дружествените бюра е тази, че през година та не е оценена ролята на идеологическата работа.

На конференцията бяха посочени редица примери за лоша дисциплина. В редовете на организацията има доста младежи, които не посещават комсомолските събрания, не изпълняват дадените им комсомолски поръчения, проявяват безразличие към мероприятията, проведени в комсомолските дружества. Освен това има комсомолци, които все още имат лошо държание в обществото и не държат за името и авторитета на организацията. Не всичко е направено и по разнообразяване на живота в комсомолските дружества. Слаба е дейността на дружествените бюра от второ дружество в с. Добротица и дружеството в село Ирник. Не се работи достатъчно и с младите семейства.

В своите изказвания на конференцията комсомолците Венета Недкова, Димо Николов, Йордан Кирилов, Росица Иванова, Енвер Мехмедов и др. направиха ценни предложения за подобряване на работата в комсомолските дружества.

Отношение по тези въпроси взе и секретарят на общинския комитет на БКП др. Коста Иларионов.

Обобщавайки работата на конференцията, секретарката на Окръжния комитет на ДКМС др. Гинка Пецова даде висока оценка за участието на младежите в изпълнението на стопанските задачи. Положително оцени тя и дейността на комсомолските дружества по разгръщане на художествената самодейност сред младежта. Наред с това обаче, тя посочи, че недостатъчно се работи с пионерската организация, не се работи системно и последователно по разрешаването на редица важни проблеми, които стоят пред организацията.

На конференцията се изтъкна необходимостта на идеологическата работа да се обърне повече внимание, като по-системно и целенасочено се работи за повишаване не комунистическото съзнание на младежта в района.

Хюсеин РАСИМОВ

ПЕТДЕСЕТ ГОДИНИ СЪВЕТСКА ВЛАСТ

ОСНОВА НА ОСНОВИТЕ НА ИНДУСТРИЯТА

Ако машиностроенето е сърце на цялата промишленост, то неговата основа на основите е строенето на металорежещи машини. Именно тук се създават вещественото условия за технически прогрес както на самото машиностроене, така и на другите отрасли на социалистическа индустрия. Строенето на металорежещи машини е един от най-ефективните „ускорители“ на техническия прогрес и повишаването на производителността на труда.

Металорежещите машини и ковашко-пресовите съоръжения, автоматичните линии и леярните машини, различните инструменти и технически прибори, това е съвсем непълният списък на изделията, произвеждани от съветската станкостроителна и инструментална промишленост. През миналата седемлетка бяха отпуснати значителни средства за развитие на промишлеността за металорежещи машини и инструменти. Това позволи да се разшири производството, да се построят нови цехове, да се реконструират старите и да се извърши техническо превъоръжаване на предприятията. През последните 7 години бяха създадени и пуснати 770 нови модели металорежещи машини и бе усвоено серийното производство на 605 модела, разработени бяха нови автоматични линии, ковашко-пресови съоръжения и различни инструменти.

Производството на металорежещите машини нарасна през годините на седемлетката с 33,6 %, на автоматичните линии за машиностроене и металообработване 2,5 пъти, на металообработващи инструменти повече от 2 пъти, на абразивни инструменти 1,7 пъти. Само през 1965 година в СССР бяха пуснати 187 000 металорежещи машини. Сега те се произвеждат в 89 специализирани заводи, а дървообработващите машини — в 23 предприятия.

През 1965 г. бяха приготвени 611 опитни образци нови изделия, между тях квантово-механически струг с програмно управление, резбошлифовъчен полуавтомат с висока точност, първата серия на осемшпинделни хоризонтални патронни стругове-полуавтомати и много други.

Чуждестранните специалисти, добре запознати със съветското машиностроене, единодушно признават, че през последните години качеството на машините се е подобрило много. Особено високо оценяват те най-новите конструкции металорежещи машини с програмно управление. Тези машини показаха своите качества на големите международни изложби. Тях с желание ги купуват дори страни с високо развито машиностроене.

Не един път ми се е случвало заедно с чужди специалисти да посещавам цеховете на Московския машиностроителен завод „Серго Орджоникидзе“. И всеки път тяхното внимание бе привлечано от създаваните в този завод автоматични линии и металорежещи машини от най-нови модели.

Наскоро колектив от този завод работеше върху създаването на автоматични линии за проста обработка на корпусните детайли на двигатели за товарни машини и трактори. През последните две години тук се създават сложни автоматични системи, в които се наброяват няколко автоматични линии. По същество това са цели специализирани автоматични цехове.

Курският завод за тракторни резервни части е най-големият доставчик на тракторни мотори за селското стопанство. По него ва поръчка през миналата година заводът „Орджоникидзе“ предаде крупна автоматична система от няколко линии, в които имаше повече от 60 високопроизводителни машини. Тази система подобрява културата на производството и увеличава 5 пъти производителността в сравнение с обикновените машини. Съвсем неотдавна колективът на Московския машиностроителен завод „Орджоникидзе“ създаде голям комплекс автоматични съоръжения за един от новите строежи на автомобилната промишленост—за Волжския моторен завод. В тази система има повече от 80 агрегатни машини. Производителността на тази система, която може да извършва много видове работи, е огромна — всеки две минути от транспортьора излиза един обработен блок. За обработване на такива блокове биха били необходими 3 пъти повече отделни машини.

Подобни явления ми се случи да наблюдавам и в други съветски машиностроителни заводи. Това показва, че съвременните автоматични линии, създавани в Съветския съюз, представляват многоучастъкови, многопоточни системи, включващи от 50 до 80 и повече машини с най-различно предназначение. В линиите широко се прилагат типови и унифицирани възли на технологически, транспортни и спомагателни съоръжения.

Предвидено е да се създадат принципно нови машини, в работата на които ще бъдат използувани електрофизични и електрохимични методи за размерна обработка на металите. Такива машини са необходими за работа с топлоустойчиви, магнитни и други високолегирани стомани и твърди сплави.

През текущата петилетка се определиха следните главни насоки за развитие на съветското машиностроене. Това са повишаването на производителността на машините за сметка на увеличаване дела на машинното време, и не прекъснатото подобряване на автоматизацията и специализацията на производството. Ще бъде рязко повишена също така точността и удължен срокът на експлоатация на машините. Ще бъде по-добрено качеството на техните възли и детайли.

Увеличаването на машините с програмно управление ще помогне за автоматизацията в дребносерийното производство, а прилагането на оксижениранията и оксиженолетите конструкции, на леките метали, на синтетичните и други материали ще позволи рязко да се намали тежестта на машините.

Трябва да се спомене и за количествената страна на въпроса. Нуждите от усъвършенствувани машини бързо нарастват. Ето защо е предвидено през първата година на петилетката да се дадат на народното стопанство, а също и за износ повече от 1 милион машини. Към 1970 година паркът на металорежещите машини в СССР ще надхвърли 3 милиона броя. Производителността на новите машини през тази петилетка ще нарасне приблизително с 20-30 процента.

Сега първостепенно значение се придава не просто на количествения ръст на машинния парк, но и на изменението на неговата структура, на повишаването на относителното тегло на прогресивните видове машини.

През 1970 година производството на съветски металорежещи машини ще възлезе на 220-230 000 броя срещу 185 000 през 1965 година. При това предимство в развитието ще получи производството на най-прогресивни металорежещи машини, по-специално машини с висока точност, специални и агрегатни шлифовъчни и други машини; значително ще се увеличи производството на машини с програмно управление. Голямо внимание ще бъде отделено на производството на автомати и автоматични машинни линии.

В края на текущата петилетка в СССР в сравнение с 1965 година производството на металорежещи машини ще нарасне приблизително 1,2 пъти, а производството на по-производителни ковашко-пресови машини ще се увеличи около 1,5 пъти и ще достигне 50-52 000 броя годишно. Към 1970 година съотношението между металорежещите машини и пресовите съоръжения ще се измени в полза на последните. През 1970 година на всеки 100 металорежещи машини ще се произвеждат 22,6 ковашко-пресови машини вместо 18,6 през 1965 година.

С други думи през тази петилетка съветското машиностроене ще се издигне на ново по-високо стъпало на своето развитие.

Николай НЕЧАЕВ,
кандидат на техническите науки
Агенция „Новости“

СЪЗРЯВАНЕ

Иван Пасков — монтьор в ДАП—Силистра, е винаги замислен и усамотен. Който не го познава добре, може да помисли, че е горделив, надменен и недодялан.

Всъщност другарите му са на друго мнение за него.

— Иван е като пчелата — каза за него партийният секретар Йордан Петров. — На работното си място ли е, не обича да говори и спори. Едрите му мазолести ръце внимателно опипват всеки детайл на автомобила, търсят где има счупено, изронено, изкривено.

А сменният майстор Йордан Кожухаров споделя:

— Не съм виждал по-самотен човек от Иван. Глас не се чува, когато работи. Само пръстите му мърдат и очите му търсят. Хубавите му черни мустаци сякаш са залепени на едно място върху облото му скулесто лице.

Когато стана дума миналата година за Девети септември кой да бъде награден, него посочиха началниците му. Пак на него се спряха първо те и когато трябваше да определят няколко ударници на комунистическия труд по друг повод.

Рядко е отминаван Иван, когато е ставало дума за награждаване. Гърдите му бяха окичени с юбилейната значка и с паспорта на трудовата слава бе удостоен преди две години.

Това е най-общото, което може да се каже за него. Съществува обаче и друга страница от автобиографията му, която малко хора знаят.

. . .Трудовият му път започва като прикачвач в Попкралево. Денем и нощем прекарвал сред браздите.

— Ше я бъде ли, Иванчо? — спрял го веднъж един селянин, когато се завръщал мазен до ушите от полето.

Потупал го по рамото.

— Това, което си нами слил, е хубаво! — рекъл му той. — Опитни трактористи са нужни на земята ни!

За няколко години Иван Пасков усвоил тън костите на тракторното дело. В МТС—Алфатар, където работел, имало добри и опитни механизатори, които не криели от него нищо. Макар и мълчалив, Иван питал, завирал се. Разглобявал, сглобявал. Участвувал в прегледи, в ремонти. Пред очите на всички той израснал като добър тракторист. От прикачник — станал сменен, а после и старши.

— Извършвал съм различни видове полска работа — спомня си Иван Пасков, — дълбока оран, култивиране, брануване, сеитба... Изпращан съм в различни села, на различни терени. И едно ми е правило винаги впечатление, от което никога не съм отстъпвал — точността. Точността в явяването на работа, в самата работа, в приказките, в делата. . . Машината е като жив човек — разсъждава той. — Лекарят определя диагнозата със слушалка, а трактористът открива повредата с усет. А усет на добър занаятчия се добива с желание, с време, с опит... Занаят се учи, не се купува.

През последните няколко години от механизатора сменя МТС — Алфатар с МТС—Силистра. Но вече бил не само тракторист, а и комбайнер. Завършил бил курсове в с. Суворово, Варненско. Позагрубяло било вече лицето му, бил понапълнял. Но сърцето му си останало също то — онова трепетно, не спокойно, лудешко сърце в работата, което не признавало прегради.

Иван Пасков има качества и на артист. Такава е оценката на другарите му. Не я споделих с никого, защото тя бе далеч по-висока от възможностите му. Преди всичко Иван Пасков бе монтьор. Но общественият му дълг го бе накарал да вземе участие в това важно мероприятие без колебание.

Наведен над нещо, Иван не забеляза кога минах край него. Коженото кожухче бе прилепнало на гърба му, сякаш бе шито по мярка за него. Не го безпокояха тракането на чуковете в ковашкото отделение, нито пък разговорите на другите монтьори. Иван работеше бавно, с чувство на отговорност. На събрание ли го поканеха — отиваше. За кръжок ли го потърсеха— не възразяваше. Нищо че е седморазрядник—техниката не се усвоява лесно. На този принцип подчинява волята си и Иван Пасков.

Никола НАНЕВ

Съхраняват лед

РЪКОВОДСТВОТО на потребителната кооперация „Бъдеще“ село Средище взе навреме мерки за почистване на старите и направа на нови ледници. Тази задача през последните няколко дни беше изпълнена и в село Господиново. Заведението за обществено хранене е запасено с необходимото количество лед. За тази цел ледницата старателно беше почистена, а гнилите подпорни греди — подменени. След това механизаторът Марко Минчев с трактор „Беларус“ започна превозването на големи кристални блокове лед от бента на зеленчуковата градина. Под ръководството на Трифон Ангелов ледените блокове бяха нахвърлени в ледницата само за един ден.

За селкоопа бяха набавени 20 тона лед, след което започна зареждането на ледника в двора на ТКЗС-то. Набавеният лед ще се използва през лятото за запазване нормалната температура на млякото.

Извършеното радва не само търговските работници, но и кооператорите, които през лятото ще могат да се прохлаждат с добре изстудени напитки.

Най-активно участие в работата по набавяне на леда взеха кооператорите Трифон Ангелов, Иван Петров, Костадин Кръстев, Димитър Беликов, Пенчо Тодоров и др.

Христо ХРИСТОВ

За по-добри резултати в зеленчукопроизводството

ПРЕЗ миналата година тутраканските зеленчукопроизводители не изпълниха плана за общата продукция. А възможности за изпълнение на плана имаше. Това накара специалистите да приемат редица мероприятия, които ще съдействуват за подобрение на работата.

Още през есента всички площи бяха изорани. Подготовката за ранно зеленчукопроизводство започна в началото на годината. От с. Долен Чифлик бяха доставени около 2 000 парникови рамки. Сега градинарите плетат рогозки за покриване на парниците. Усилено се превозва оборски тор. Той се товари механизирано и отнася в градината всекидневно със шест ремаркета.

Основната култура, която ще обработят зеленчукопроизводителите, са ранните домати. На тях се залага главно изпълнението на годишния план.

За да се подобри работата в градината, за бригадир е назначен Никола Гочев. Той ръководи миналата година бригадата в с. Дунавец, която постигна много добри резултати. Тук градинарите приключиха вътрешностопанската сметка с печалба от 7 000 лв. и получиха премиално възнаграждение 4 000 лева.

Въпреки че дните са студени, в градината на Тутракан е винаги оживено. По 50-60 човека от звената на Никола Змеев, Илия Ненков, Радана Бъчварова и Юнгюлсу Фучиджиева съживяват с гълчавата си заснеженото поле. Хората зареждат парниците, изграждат „пердета“, пренасят тор и пр. И всички са обхванати от едно общо желание — през тази година да постигнат по-добри резултати.

Такова е желанието и амбицията и на специалистите и ръководителите на ТКЗС — Тутракан.

Викентий ДУКАНОВ

ХОРА В ГОРАТА

ПЪТЯТ лъкатуши между мъхестите дънери на правите церове, заобикаля стръмните места, сякаш се бои от височините и току се спуска в близкия дол. Ситният сух сняг е засипал ошмулените корони на дърветата и шумата под тях. Дивечът е бродирал старателно по тази белота ситна дантела от стъпки. Сега, когато горе в малкото късче бледо небе скъпернически се прокрадва слънцето, гората не е страшна. Зверовете са побягнали в глухите долове, защото знаят, че денем по тези места минава върволица от хора, каруци, волове и машини. Те, хората, вървят из гората със спокойна стъпка, сякаш се разхождат из своя собствен двор. Секачите от обекта край село Алеково познават в тази местност всеки пън, всяко дърво. Нали не са за първа година секачи. Нови хора между тях почти няма. Младите сега се страхуват от тежката работа. Да сечеш с брадва не е току-така лесно. Трябва здрава снага и опитни ръце. Така е и когато се работи с тежките триони, и с моторната резачка. Питате ли Иван Алексиев, Димитър Трифонов и техните приятели за работата им, ще се усмихнат свенливо и суровите им лица ще просветнат от чиста детинска усмивка. „Бе, коя работа е лека. Тук при нас, разбира се, малко хора изтрайват. Но ние сме свикнали. Трудно е само отначало, когато дланите са още меки и бързо се прежулят...“

Веднъж повалени, дърветата биват нарязвани според указанията и предназначенията им на известна дължина. Дотук е работата на моторните резачки и на секачите, след това материалът бива поеман от извозвачите. Девет души работят в тази бригада. Дървената маса се пренася с воловете и машините до зимната станция по шосето за с. Кутловица.

За пръв път тази година тук е въведен в работата трактор „Болгар“. Досега се смяташе, че тези машини не са много удобни за горска работа. Но ето, че тук трасето позволява действието с тях. На обекта тези дни е дошъл и нормировчикът на силистренското горско стопанство Марин Илиев. Негова задача е да установи точните норми за работата с тези машини. С „Болгара“ сега се заменя работата на три чифта волове. Трактористът Иван Калчев Върбанов извозва на ден 12 кубически метра дървена маса.

Доволен е тези дни ръководителят на сечището Харалан Бабуклиев. Работата е ускорена. През целия зимен ден, въпреки трудните условия, непрекъснато пристига дървен материал. Наистина здраво работят секачите. Завеждащ склада др. Йордан Йорданов току се разхожда между правите редици с бележник в ръка. Нали трябва да се провери за последен път, да се види работата на момчетата за деня.

Дневно на обекта пристигат и по десетина коли от ДАП, които транспортират материала до Дулово и Силистра. Ковловозите са разбити; машините стенат измъчено, но и тук—зад кормилата, са застанали похватни мъже. Те маневрират умело, докато хванат „здрава земя“...

...Казват, че зиме в гората е страшно. Може и да е така, но хората на силистренското горско стопанство, които нарушават нейната зимна идилия с бръмченето на резачките и с отчетливите удари на брадвите, не смятат да отстъпват. И в съседство със зверовете не се работи лошо. Та има ли по-во лево същество от човека, който е свикнал да живее с трудностите и да ги преодолява!

Р. ШИМАБЕЕВ

Агънца... Колко радост, колко щастие носят те на работливите овцевъди. Обградени от тяхната обич и грижи, те растат здрави, хубави.

По следите на нашата критика

В БРОЙ 6 от 14. I. 1967 година на в-к „Силистренска трибуна“ бе отпечатана критичната кореспонденция под заглавие: „С такива грижи рентабилност не се постига“ от др. Хаккъ Руфиев.

В отговор на отправената критика ръководството на ТКЗС — Алфатар съобщава, че при тях наистина са допуснати грешки около подготовката за доброто презимуване на животните. Ремонтът на помещенията не е бил завършен навреме. Сламата не е била съхранена добре.

Ръководството съобщава също, че са взети мерки за отстраняване на пропуските. Във фермите е доставена слама за постеля, работата навсякъде е подобрена. В резултат на това млеконадоят при кравите и носливостта при птиците са се увеличили.

Какво трябва да знаем в борбата с яловостта

Нашият семинар по въпросите на говедовъдството

СИЛИСТРЕНСКИ окръг е в челната група на страната ни по отношение ниската смъртност при животните. Не е така положението обаче с яловостта при кравите. През 1966 г. безплодието при тях достигна 12-13 процента. Това означава, че средно през годината 1 200—1 400 животни са останали незаплодени. Или с други думи в окръга са получени по-малко около 1 000 телета и около 2 милиона литра мляко. Като се има предвид обстоятелството, че в тази цифра не се включват юниците, при които положението не е по-добро, се вижда какви огромни щети нанася безплодието на нашите кооперативни и държавни земеделски стопанства.

Яловостта достигна най-висок процент в следните стопанства: ТКЗС—Айдемир — 30-40 на сто, Попина—20-25 на сто, Нова Чер на — 20-30 на сто, ДЗС — Нова Черна — 25-30 на сто и т. н. Окръжният комитет на БКП и ОНС направиха немалко за подобрението на тази нерадостна картина. Още през 1965 г. ИК на ОНС на беляза конкретни решения за не благополучните стопанства поотделно. В началото на миналата година се проведе разширено съвещание със секретарите на общинските партийни комитети, селскостопанските специалисти и счетоводителите по животновъдството. Тогава се приеха мероприятия за подобряване на развъдната работа и намаляване процента на яловостта при говедата. Освен това към Управление „Земеделие“ се изгради оперативна комисия от ръководители и специалисти. Участниците в нея посещават неблагополучните стопанства и дават конкретни указания за борбата с яловостта. Въпреки взетите мерки обаче, желаните резултати общо за окръга ни все още не са достигнати.

Кои са причините за това?

Преди всичко подценяването на този толкова важен въпрос от страна на много стопански ръководители. Почти навсякъде с него се занимава един тесен кръг от хора. Засега съвсем погрешно се смята, че борбата с безплодието е дело само на ветеринарния лекар. Едва ли има стопанство в окръга, пред чийто управителен съвет да е изнесена информация за състоянието на яловостта.

По същество грешките и слабостите, които се допускат в борбата с яловостта по кравите, се раздел ят на две големи групи: слабости и неудачи, направени при подготовка на животните за заплождане, и грешки, допуснати в процеса на осеменяването.

Храненето е един от основните фактори, от който зависи навременното заплождане на животните. То трябва да бъде балансирано по отношение на всички основни хранителни вещества и най-вече по отношение на белтъчините, биологически пълноценните аминокиселини, витамините и минерални вещества. Тогава половият цикъл протича нормално и яйцеклетките са жизнени и напълно годни за заплождане. В противен случай се явяват патологични състояния, които външно се манифестират с неразгонване, тиха разгоненост и др. Макар че през последните 2-3 години животните в окръга ни са задоволени 60-70 на сто с фураж, все пак се наблюдават периоди, през които те се хранят незадоволително или едностранчиво.

Движението поне по два часа на ден е крайно необходимо за разплодните животни. А в много наши краве ферми, особено през зимния сезон, животните не се извеждат на разходка, защото липсват условия или не се създават такива. Те стоят по цели дни в оборите. Движението е необходимо за правилното протичане на биологичните процеси в организма, бременността, раждането, пуерперията и запложданието.

Значителен процент на яловост при кравите се пада на различните акутни и хронически заболявания на половия апарат и нервно-хормонални разстройства. Борбата с тази яловост е дело преди всичко на ветеринарните лекари. Те трябва да извършват точни проверки за бременност, да откриват навреме яловите животни, да поставят правилни диагнози и да лекуват системно животните с гинекологически заболявания.

Не малък процент на яловост се пада и на грешките, допуснати при осеменяването на кравите. Не са редки случаите, когато напълно здрави и годни за разплод животни се осеменяват с лошокачествен материал, получен от станцията за изкуствено осеменяване — Силистра. Такива случаи имаше през пролетта и лятото на миналата година. Понякога материалът се похабява по време на транспорта и съхранението.

Допускат се слабости и по отношение откриването на разгонените крави и отвеждането им в най-благоприятен момент на осеменяване.

Наред с тези постоянно действуващи фактори има и такива, които възникват случайно. Например при прекъсване на съобщенията през зимата стопанствата не могат да се снабдяват със семенна течност. Понякога материалът е недостатъчен. Има случаи и на умишлено незаплождане на кравите, предназначени за брак, и др.

За да се намали процентът на яловостта при кравите през настоящата година, необходимо е да се работи така, че да се отстранят грешките, които досега са допускани. Преди всичко в борбата с безплодието трябва да се включи по-широк актив от хора — ръководители, специалисти, животновъди. Само така ще се намалят загубите, които стопанствата в окръга ни понасят от неоправдано високия процент на яловост в говедовъдството. Ще се открие възможност за по-лучаване на още повече продукция, с по-ниска себестойност.

Д-р Димитър ВЕЛЕВ

Един от най-добрите в ТПК „9 септември“ е и работникът от стъкларския цех Иван Тодоров. Той постига изпълнение на трудовата си норма средно по 146 на сто.
На снимката: Иван Тодоров на своето работно място.

Храна за полезния дивеч

ЧЛЕНОВЕТЕ на ловната дружинка от с. Господиново се грижат за полезния дивеч през студените зимни дни.

Още през лятото те събраха отсевки, сено и друга храна. Подновиха и хранилките. Сега те насипват фуража на определените места. По този начин се запазват и овошките те на бригадата. Заситените зайци не нападат дърветата.

За пернатия дивеч ловци те поставиха на няколко места слама и пясък.

Грижите на добрите стопани ще спасят от гладна смърт и от хищници много полезен дивеч. Най-дейно участие в събиране и разнасяне на фуража вземат: Добри Станев, Димо Нисторов, Добри Колев, Георги Кралев и др.

Христо ВАСИЛЕВ

Пред прегледите по художествена самодейност

Зимни вечери на село

ЗИМАТА е разстлала белия си килим и снегът блести като елмаз под светлините на електрическите лампи. Пътните са безброй и сякаш всички се сливат в едно и водят към читалищната сграда. В нея кипи живот, изпълнен с възторг, мечти, с любов към художествената самодейност.

Пред мен са три врати и от трите долита весел смях, мелодии или диалози от пиеса.

— При кого искате да отидем?— ме пита жизнерадостната секретарка на Комсомола. — Тук има седянка — сочи тя една от вратите. — Събрахме жените и ги запознаваме с различни въпроси. Там — сочи тя втората врата — ще запеят скоро певците от вокалната група, а в третата репетира театралният колектив.

— Искам при всички да вляза, всички да видя.

— Е, да, но при кого първо?

— Да започнем от най-близката.

Зад най-близката врата са жените от седянката. Лъхва ни топлината на бумтящата печка. Другарката Иванова изнася беседа „Новият човек и неговото възпитание". Седенките се провеждат за пръв път в такава обстановка. Нови маси и столове, телевизор и пр. Беседата свършва и телевизорът блясва.

Разтваряме втората врата. А смесената вокална група от Вокил изнесе вече два концерта. В с. Овен хоровият състав също репетира усилено.

Отначало не беше лесно — особено с помещенията и най-вече, когато стана студено. Нямаше помещения, нямаше печки и въпреки това подготовката вървеше. Но сега, когато има и помещения, и нормални условия за работа, подготовката престана да върви. Най-зле са танцьорите. Нямат музиканти за съпровода и всичките им репетиции зависят от единствения акордеонист в селото, който може да свири народни хора. Първи отслабиха работата си самодейците от театралния състав. Те подготвят пиесата „Вражалец". Дали затова, че пиесата е малко трудна или пък защото участниците започнаха да стават много нередовни, е въпрос — но факт е, че подготовката изостава. Освен това някои постъпиха твърде некоректно и се отказаха, като повлияха лошо на останалите изпълнители. Например Цеко Пенчев, който е учител и беше се заел с една от главните роли в пиесата, изведнъж отказа да играе и никакви увещания не променият решението му. Последваха примера му и други. Все пак се намериха хора, които да заместят напусналите.

Тревогата ни идва оттам, че не само в театралния състав започнаха да не вървят работите. Започнаха да не вървят и в другите колективи. По едни или други причини самодейците започнаха да посещават все по-рядко и по-рядко репетициите. Наложи се в деня, в който ще има репетиция, самата председателка на Отечествения фронт да обикаля, да увещава, да събира хората и т. н. В немалко семейства, особено в турските, все още съществуват стари разбирания и често бащите и майките не пускат децата си на репетиции. И точно тука е мястото на Комсомола. Трябва определено да се каже, че през последните три години комсомолската организация е била последната, която се е занимавала с проблемите на самодейността. Тази година е пак същото. Налага се една по-обстойна преценка в това отношение и заангажирането на повече комсомолци в самодейните състави. Както е необходима и по-голяма мобилизация на самодейните колективи. Защото прегледите вече наближават и всяко отпускане е с нежелателни последици. А доброто начало в подготовката на самодейците от Окорш говори, че те имат сили да се представят добре.

Николай ЗЛАТЕВ

Необходима е мобилизация

НЕ МОЖЕ да не се каже, че в сравнение с миналата година, пък и с по-миналата, самодейността в Окорш е на значително по-голямо равнище. Защото ако през тези две години грижата за самодейността и нейното развитие е била почти незабележима, през тази година осезателно се е почувствувала. И то не за това, че някои ръководни фактори са взели присърце нейното развитие (разбира се, и това си има своето отражение), а преди всичко за това, че у хората е назряла необходимостта да я развиват, да научат и да кажат нещо повече и по-интересно на своите съселяни.

Създаденият организационен комитет с председател Иванка Атанасова, секретар на читалището и председател на Отечествения фронт, е развил значителна дейност. Одобриха се предложените репертоарни планове, изградиха се различните колективи, изградиха се такива и в съставните села. Женският вокален състав от 25 човека вече е заучил повечето песни и продължава репетициите. Радващо е това, че има още два хорови състава — един мъжки от 25 човека и един смесен турски хор пак от около 25-30 човека. И тези състави вече успяха да подготвят повечето от песните си и да излязат с концерт пред хората от селото.

ЛЮБОПИТНО

Безделието сред някои кръгове на западната младеж да най-чудновати хрумвания. Във Виена в клуба „Маска" се състоя един необичаен конкурс. На него бе избрана девойката с „най-красиво" нарисувани крака.

ФИЗКУЛТУРА СПОРТ ТУРИЗЪМ

Идейно-възпитателната работа сред спортистите

СПОРТИСТИТЕ са цветът на младостта ни. Те неведнъж са ни радвали с победите си, извоювани с много труд. Често сме се възхищавали от патриотизма им и отговорността пред колектива, демонстрирани по спортните игрища. Радват ни успехите на нашите баскетболисти, атлети, борци, гимнастици и гимнастички. Скърбели сме заедно с тях за загубите им. Победата е любима и желана не само от състезателите, но и от зрителите. Малцина знаят обаче с какъв труд и с колко постоянство от страна на състезатели и треньори се стига до нея. А случаите, когато тази победа трябва да се спечели на всяка цена и се употребяват нечестни начини, не са малко. Особено чести са сред футболните среди. Побоища по игрищата, подкупване на съдии или състезатели, внасяне на състезатели отвън поради неразчитане на собствените сили — всичко се прави в името на победата. В името на нея стана побоят между футболистите от Гарван и Попина, един съдия също е набит от състезател от Главиница заради победата. Това са само два примера, но не е необходимо да изреждаме всичките — те се знаят. Сред борците също има случаи на нечестно отношение към спорта. При разговор с един от тях ми бе казано: „Защо ще тренирам, като никой не ми дава пари". Чести са и случаите, когато състезатели отказват най-безотговорно да вземат участие в дадено състезание.

Време е да си зададем въпроса — кой е виновен, за да се стигне до това положение? Кой трябва да помогне и как? На тези въпроси има един налагащ се отговор — идейно-възпитателната работа със спортистите от всички възрасти е слаба. Някои ще кажат: „Възпитавайте ги, работете с тях, нали затова се плаща на треньори..." Други ще подхвърлят, че спортистите не се поддават на възпитание, че са свикнали да бездействуват. Да, свикнали са, но за тоя навик не са ли виновни и тия, които са ги търпели да мързелуват? И тука трябва откровено да кажем, че вина имат не само спортистите и спортните деятели, но преди всичко комсомолската организация. Почти всички са младежи. Тогава как така се получава, че в комсомолските огранизации не се работи със спортистите?

Състезателите, пък и всички активно спортуващи, тренират четири-пет пъти седмично по няколко часа. Често са на състезания от по-голям или по-малък мащаб. През ваканциите се свикват на лагер-сборове. По време на тяхното отсъствие се провеждат различните форми по идеологическата работа, които нашите спортисти изпускат. А не трябва да се забравя, че само от средношколската младеж 700 са активни състезатели. Обединени в отделни отбори, те прекарват в тях голяма част от извънучилищното свободно време.

Не са малко спортистите от работническата и селската младеж, които също не са обхванати във формите на идеологическата работа. Това са преди всичко работниците в малките предприятия и спортуващите от съставните села. Общият им брой е над 3 000. Често те попадат и на не подготвени за възпитатели треньори, за които най-важното не що е победата на терена. За тях не е важно дали техните възпитаници ще станат добри и честни граждани, за тях е важно да играят добре на терена, пък какви ще бъдат след като завършат спортната си дейност, не ги интересува. А запалянковците— „доброжелатели", често с чашка коняк или вино, одобряват нагласно грубите и недостойни прояви по терените. Работните места не се посещават много, много от такива спортуващи и затварянето на очите пред такива нарушения отпуска още повече състезателите, прави ги нехайни, обществено-безотговорни, влияе отрицателно на тяхното възпитание.

Против всички тия неща трябва да се вдигне цялата наша общественост и преди всичко Комсомола. В ОК на ДКМС има физкултурен отдел, който досега не е направил нищо по подобряването на идейно-възпитателната работа с комсомолците-спортисти. Като изключим комсомолските тройки при отбора на гимнастиците и боксьорите, в спортната школа, нищо друго не е направено.

По инструкция на ЦС на БСФС и ЦК на ДКМС във всеки представителен отбор, който играе в „А" и „Б" републикански групи, трябва да се изградят комсомолски тройки, които с помощта на градските и общинските комитети на ДКМС да работят за идейно-възпитателната работа в отбора, да отговарят за нея. От осемте отбора на окръга, играещи в „Б" групите и един в „А" група, само във футболния отбор има изградена такава тройка. Но последното много то на отбора по спортменство и групата говори, че нейната работа въобще не се е почувствувала. За да се обхванат всички спортисти и се направи нещо сериозно в идейно-политическата им подготовка, е необходимо да се изградят такива тройки във всички отбори на окръга, независимо, че не вземат участие в републиканските групи. Освен това са нужни и семинари с помощ на тези тройки. Време е да се помисли за помещение, което да се превърне в клуб на спортиста, в който спортистите да четат литература от различен характер. Срещи с някои изтъкнати спортисти и срещи с местни активни борци против фашизма ще окажат своето влияние. И най-после заинтересоваността на цялата общественост да имаме не само добри играчи по терените, но и добри граждани, ще изиграе своята роля. Но за това е необходимо мобилизация на обществеността и създаване на обстановка на нетърпимост към недостойните прояви по терените. Тогава вече ще тръгнат и сим резултати от работата с младите спортисти.

Николай ЗДРАВКОВ

Дъщерята на ятака

ВЯТЪРЪТ брулеше лицето й. Ситните дъждовни капки мокреха косата й, попиваха в дрехите, стигаха до тялото й. Девойката бързаше по безлюдните улици, без да усеща дъжда и вятъра. Дребната й фигурка леко се олюляваше наляво—дервойката понакуцваше. Хладните дъждовни капки освежаваха мислите й. По-трезво можеше да обмисли станалото.

* * *

През двата месеца на лятната ваканция Димитра не видя Владо. Пишеха си мили писма и очакваха нетърпеливо есента, когато щяха да се съберат отново. Владо имаше поправителен изпит и от няколко дни Димитра знаеше, че е в града. Искаше й се да иде при него, но не смееше. Нека да мине изпитът—тогава. И този изпит. Димитра се ядосваше повече от Владо за него. Може ли по руски език да го скъсат. Но пада му се — да не мисли, че знае всичко.

Вчера беше изпитът. Още с обедния влак Димитра пристигна да се видят. Не му се обади веднага. Поскита из града, побъбри с приятели и познати — дори се похвали, че е дошла да изненада Владимир...

Острата болка я пронизваше, като си припомняше вчерашния ден.

Малката тиха уличка, на която живееше Владо, беше съвсем безлюдна. Високите токчета на новите й обувки потраква ха неравномерно. Единият ток издаваше по-рязък звук. Това винаги я дразнеше и тя се стремеше да стъпва с левия крак по-леко, но сега нищо не беше в състояние да отвлече вниманието й. С разтуптяно сърце приближаваше майката къщурка с чудно добра хазайка, която по неизвестни на Димитра причини не одобряваше дружбата й с Владо. Ето, прозорчето свети. „Там е!" — едва не извика тя от радост и се спусна към пътната врата. Със сем внимателно. За да го изненада, откре хна желязната портичка и на пръсти тихо застана до вратата. Ушите й бучаха от на хлулата кръв, сърцето й развълнувано туптеше. Посегна с разтреперана ръка да почука, но отвътре дочу необясним шум — нещо като приглушен смях. Ръката й замръзна във въздуха. Това пък какво е? Не е само Владовият смях. Тя се вслуша напрегнато. Дочуваше се женски глас. Като че ли с нещо стиснаха сърцето й. Този смях не беше предизвикан от шега. Това беше смях при ласка... Димитра се отдръпна назад под единствената ябълка в малкото дворче. Застина в нерешителност. Какво да направи? Да се маха оттук, докато не са я видели. И все пак умът й не го побираше. В чантичката носеше писмата му. И то какви писма — топли, нежни. А последното му писмо е писано само преди няколко дни...

„Ще почукам" — реши обидена тя, но тъкмо да прекрачи и светлината в стаята угасна. Един миг напрегнато очакване. Вратата се отвори. Неясен шум в тъмнината пред отворената врата. „Като крадец съм тука. Отде накъде, кой е крадецът тука?"

От стаята излезе стройно момиче и се спря на две крачки от нея. Димитра се притисна до стената. Сърцето й биеше така силно, че тя се боеше да не го чуят. Владо заключи стаята и се приближи до девойката.

— Каква си ми стройна! — нежно сложи ръка на рамото й.

На Димитра й се стори, че опря глава о косите на девойката.

—Точно тези думи не искам да забравя — девойката галено се притисна до него. — Една, две седмици и ще видим кого ще предпочетеш — стройната, или тая — девойката смешно се изкриви и прекрачи така няколко метра.

„Та това се отнася за мене!" — изуми се Димитра.

Двамата се засмяха и се скриха в тъмнината на уличката.

Сълзи задавиха момичето под дървото. Не смееше да мръдне, чакаше „ония" да се отдалечат. С какъв трепет дойде тук и какво унижение изживя. Все още не можеше да повярва, че станалото е истина, че онова, с което беше живяла дълго време, се беше разрушило, трябва да изчезне от живота й. „Бедата лесно идва, но трудно си отива" — казваше майка й. Като си спомни за майка си, изведнъж й се доплака. Миналата година Димитра беше запознала Владо с нея. Когато се прибраха в къщи, Димитра запита:

— Е, мамо, кажи?

Майка й беше свила устни и по бледото й измъчено лице беше преминала сянка.

— Не е хубаво човек да се хвали много. Не му вярвай твърде. — Тогава Димитра дори и се поразсърди. А ето, че майка й била права.

Дъждът продължаваше да вали, учудващо студен за това време. Девойката беше съвсем мокра, като пристигна на гарата. Вътре, в широката чакалня, имаше място, но тя не пожела да се настани на сухо. Застана до една колона пред чакалнята и се облегна. Загледа се в дъждовните капки, които от светлината изглеждаха сребърни. До пристигането на влака имаше повече от час. Какво да прави? Тя влезе в чакалнята, повъртя се покрай на качените по стената диаграми и табла, хвърли разсеян поглед върху дремещите по пейките хора, но нищо не можеше да задържи вниманието й. Едва сега почувствува студ. Опипа мокрите си дрехи, разкърши рамене да се постопли. „Не трябваше да тръгвам толкова рано" — упрекна се тя, но потръпна при мисълта, че можеше да изкара цялата нощ в хотела. Дъждът я беше поободрил и сега нещастието не й се виждаше непоносимо. Тя намери съвсем свободна пейка и се настани в единия й ъгъл. Не беше мигвала и тишината в чакалнята, сънливите хора предизвикаха дрямка и у нея. Тя опря глава и се уне се. „Само да не заспя."

Колко време беше седяла така, не знаеше. Събуди я силен глас по радиоуредбата, който съобщаваше, че влакът ще има закъснение. Димитра малко се огорчи, но не обърна много внимание на това, отново се намести и унесе. Кракът й най-остро чувствуваше студа, леко я наболяваше. Защо Владимир е потърсил друго момиче? През ума й минаваха различни спомени. Защо той бе проявил специален интерес към нея? Владимир беше в по-горен курс от нея и беше помолил нейна колежка да ги запознае. Какво беше харесал у нея тогава? Какво не й харесваше сега?

„Ех, какво да се прави — въздъхна тя и отвори очи, — всеки ми говори, че имам привилегии. Защо ми са, като кракът ми постоянно ми създава неприятности, като нито веднъж не съм видяла мама весела, като почти не помня баща си?"

Димитра се пренесе в миналото, в онова тежко минало, което беше сложило черния си отпечатък върху живота й...

* * *

Те лежаха двете с майка си и мълчаха. Вслушваха се във всеки шум. Очакваха баща. Детето долавяше по неспокойното дишане на майка си, че е лошо и опасно, дето още го няма.

Димитра вече заспиваше, когато усети, че майка й седна в леглото. Събуди се. Чуваше се скърцане по снега. Сякаш много хора идваха у тях. „Сигурно са чичо и татко" — помисли си и се вслуша. „Не, не са те. Те винаги вървят тихо."

Стъпките се приближиха. Чуваше се как хората се изкачват по дървената стълба. Много тропаха. Силни удари по вратата изплашиха детето. Зли гласове се чуха отвън.

— Пейковице, отвори!

Майка й бързо скочи от леглото. В мрачината се виждаше как се лута из тъмнината за дрехите си.

— Отвори де, няма да те изядем!

Като светна, тя отвори вратата. Димитра се сви в ъгъла на леглото. В стаята нахлуха много хора. Започнаха да разхвърлят навсякъде. Майка й я взе и я притисна към себе си. Един от средношните гости отвори вратата на другата стая и като светеше с джобното си фенерче, вле зе вътре. Там беше подредено и майка й никого не пускаше.

— Донасял ли е някакви работи мъжът ти тука? — се нахвърли шишкото към майка й.

— Не — плахо отвърна тя.

— Лъжеш, къде си ги скрила?

— Нищо не е носил — майката предчувствуваше нещо лошо и по-силно прити сна детето към себе си.

— Знам аз какво е носил, кажи къде си го скрила?

— Не съм виждала нищо!

— Изведете я! — заповяда той на другите. — Ще я вземем с нас. Много неща ще ни кажеш — обърна се заканително той към нея.

— Остави детето!

— На кого да го оставя? Как ще осъмне само? — проплака майката.

— Ще питаш мъжа си в участъка!

Един от полицаите откъсна Димитра от прегръдките на майката и я блъсна на леглото.

— Мамо...

— Детето ми...

„Какво лошо са направили татко и мама на тия хора?" — се питаше детето. И като не знаеше как да си отмъсти, то неочаквано се спусна към шишкото и захапа ръката му. Шишкото се изненада, дръпна се, но детето здраво стискаше. Това го озвери и той я стисна за шийката. Димитра отпусна уста. Острите детски зъби се бяха впили в дланта му. Озлобен, той ритна силно детето в краката.

— Проклето комунистко семе!

— О-о-ох — изпищя детето.

— Детето ми... — дърпаше се майката.

— Мамо, мамо — раздираше нощта Димитра с виковете си.

Димитра никога повече не видя баща си. След три седмици пуснаха майка й. До тогава тя живя при добри съседи — шишкото беше ударил лошо крака й и тя едвам стъпваше. Пари за лекар тогава няма ше, пък после беше вече късно.

* * *

Дрехите й бяха почти изсъхнали. На гарата вече имаше много хора. До пристигането на влака оставаха десетина минути. Димитра излезе на перона. Поразходи се нагоре-надолу и се спря до стената с разсеян поглед. Изведнъж трепна. Из нава лицата се луташе Владимир. Оглеждаше нетърпеливо на всички страни. Видя я и забърза към нея. Нещо я резна, но само за миг. Нищо повече. Остана съвсем спокойна. Чак сега тя разбра, че е изоледувала болката си в безсънната нощ.

В тоя момент шумът на влака извести пристигането му. Пътниците тръгнаха към коловоза. Без да обръща внимание на Владимир, Димитра се смеси с тях и единствената й мисъл беше пътуването.

Гергана ГЕОРГИЕВА

Конкурс по случай Седмицата на гората

ВЪВ връзка със Седмицата на гората, която тази година ще се проведе от 3 до 9 април, Министерството на горите и горската промишленост и ЦК на Профсъюза на работниците от горите и горската промишленост обявяват конкурс за най-добри произведения, разказващи за успехите, които нашето горско и ловно стопанство постигнаха през годините на народната власт в областта на залесяването, борбата с ерозията, спасяването и опазването на горите и дивечовото богатство на страната, икономия на дървесината и пр.

В конкурса може да се участвува и с произведения, свързани с живота и делата на колективи и отделни лица, спомогнали за развитието и укрепването на горското и ловното ни дело в страната, както и за възпитанието на трудещите се в любов към родните гори.

До конкурса ще се допуснат автори, чиито произведения са били публикувани от 1. II. до 9. IV. т. г. във вестник или списание, или са били излъчени през същото време по радиото или телевизията.

Ще бъдат дадени следните награди:

за разказ	200 лв.
за едноактна пиеса	250 лв.
за стихотворение	100 лв.
за очерк	100 лв.
за репортаж	100 лв.
за статия	80 лв.

За най-добре оформени списания във връзка със Седмицата на гората и за вестници, поместили за времето от 1. II. до 9. IV. т. г. най-много и най-подходящи материали по горското и ловното стопанство, ще се дадат награди, както следва:

за списание	I... 300 лв.
	II... 200 лв.
за столичен в-к	I... 200 лв.
	II... 150 лв.
за провинциален вестник	I... 150 лв.
	II... 100 лв.
	III... 80 лв.

Употребявайте медния крем за лице „ЛЕМАН"

Изработен от чист пчелен мед

— богат на витамини
— поддържа кожата мека и еластична
— премахва бръчките по лицето

О Б Я В А

ОБЩА ТПК „ПЪРВИ МАЙ" — гр. ТОЛБУХИН

и з в ъ р ш в а

тапицерия на всички видове моторни превозни средства, ушиване на брезентови ръкавици, палатки, чергила, покривни брезенти, калъфи за радиатори и всички видове конска амуниция в сарашкия отдел на ул. „Георги Кроснев" № 3 *с отговорник Станко Митев.*

В същия отдел се изработват на ишлеме и извършват услуги на посочените по-горе производи — изкърпване платна за селскостопански машини и др.

Кооперацията разполага с всички видове материали.

Клиенти, ползувайте бързите, евтини и качествени услуги на ОТПК „Първи май" — гр. Толбухин.

Тел. 23-02

Обща ТПК „Първи май" — гр. Толбухин.

ДЕПОЗИТ

ПРОЛЕТАРИИ ОТ ВСИЧКИ СТРАНИ, СЪЕДИНЯВАЙТЕ СЕ!

Силистренска ТРИБУНА

Орган на Окръжния комитет на БКП, Окръжния народен съвет и ОК на Отечествения фронт — Силистра

Година XII, бр. 16 (1180) | Вторник, 7 февруари 1967 година | ЦЕНА 2 СТОТИНКИ

Богата рационализаторска дейност

ДМЗ „Стомана“ — Силистра е едно от ведущите предприятия в окръга. Тук работят ентусиазирани инженерно-технически кадри, които ежедневно следят новостите в областта на техниката и се стремят да увеличават производителността на труда по пътя на техническото подобрение на производствения процес. В това отношение богата и разнообразна е дейността на Научно-техническото дружество с председател инж. Младен Диков и Бюрото за рационализации и изобретения, с началник—техника Александър Дойчев.

Будна е рационализаторската мисъл в завода. През 1966 г. в бюрото са постъпили над 70 предложения, от които 50 са одобрени и 20 внедрени в производството, с общ годишен икономически ефект 13 985 лева.

Най-голямата рационализация през годината е тази на инженер Стефка Цекова и техника Александър Дойчев. Тя има годишен икономически ефект 6 217 лв. и се състои в конструктивно изменение на страниците за барабан за мокро мелене. Преди страниците са били чугунови и често са се пукали, в резултат на което в завода са постъпвали често рекламации. Сега те се изливат от стомана и рекламации няма. Рационализацията на Младен Раданов от ОТК в леярния цех, която се състои в изменение начина на формовката на щит №4 за електромотори, има икономически ефект над 1 600 лв. Заслужава да се отбележи и предложението на леяря Йордан Димитров, което има общ годишен икономически ефект 1 320 лева. Той реши да измени материала за изработване сърцата на кокили за ДМЗ „Ленин“ от кокс, а не от пясък, както е било досега. Това предложение се прилага с успех в производството.

Технико-икономическият съвет при завода развива и добра организационна дейност. Той се събира редовно 2 пъти в месеца. На неговите заседания се обсъжда ефективността на рационализаторските предложения и им се дава път в производството. В резултат на това в ДМЗ „Стомана“ все повече се повишава производителността на труда, преизпълняват се производствените планове. Съветът върши и разяснителна работа, като за целта се изнасят беседи по радиоуредбата, правят се поздравления на отделни изтъкнати рационализатори и пр. Всичко това допринесе и за изпълнение на плана по техническия прогрес на предприятието. Изработени са прототипове и са внедрени в производствата нови машини: струг „Дунав“, стационарен шмиргел, ленточен раздухвател и пр. Сега се прави конструктивна разработка на тръскащи решетки за изтърсване на леярските форми.

Богата и разнообразна е рационализаторската дейност в ДМЗ „Стомана“. Тук рационализации се правят не само от инженерно-техническите кадри, но и от средата на самите работници. В това отношение заслужават похвала и шлосерите Димитър Русев и Георги Марков, които също са направили ценни предложения за повишаване производителността на труда.

И през 1967 година рационализаторите от ДМЗ „Стомана“ ще вложат много сили за внедряването на нови предложения, с което ще се цели подобряване технологията и качеството на изработената продукция.

Недко НИКОЛОВ

ТРЕВОЖЕН СИГНАЛ

Ще посрещнем ли пролетта с готови машини?

НЯМА човек, който да не е убеден в голямата роля на техниката за развитието на селското стопанство. Няма по-важно агротехническо мероприятие, което да не се извършва сега с машини. Не само много процеси, но и отглеждането на някои основни култури е вече изцяло механизирано. Всичко това поставя много сериозни изисквания към техниката, към техническите ръководства и към всички механизатори. Машинотракторният парк трябва да бъде поддържан в такова състояние, което да му позволи да реши големите задачи, които стоят пред селското стопанство.

Скоро ще дойде пролетта. Още в първите хубави дни механизаторите ще изкарат машините си на полето, за да извършат много мероприятия, свързани с подготовката на почвата, засяването на пролетниците, грижите за житата и други. Много труд ще трябва да положат те, за да изпълнят производствената програма за настоящата година.

За напрегнатите дни на усилен полски труд механизаторите от много стопанства грижливо се готвят. Въпреки че есента беше напрегната и машините се прибраха късно от полето, управителните съвети и техническите ръководства на много стопанства, между които ТКЗС — Секулово, Паисиево, Кайнарджа, Голеш, Белица, Сребърна и други, правилно организираха ремонта на машинотракторния парк. Въпреки трудните условия на зимата механизаторите от тези стопанства успяха в определения срок да подготвят прикачния инвентар, а сега се занимават изключително с ремонта на тракторите. Няма съмнение, че те ще посрещнат пролетта с напълно подготвена техника, ще обработят добре културите и ще осигурят получаването на планираните добиви.

Не е обаче такава картината в целия окръг. Има такива стопанства, в които ремонтът върви мудно. В тях все още известна част от прикачния инвентар е в такова състояние, в каквото е бил прибран от полето. С какво може да се оправдае главният инженер и техническото ръководство в ТКЗС — Бабук, където има да се ремонтират още 10 обикновени сеялки, 2 квадратно-гнездови сеялки, 6 култиватора, 2 лющилника, 4 ротационни мотики, 4 валяка, 15 брани и други прикачни машини. В ТКЗС — Сраким ир има да се ремонтират 2 лющилника, 3 валяка, 3 обикновени сеялки, 5 култиватора, а в ТКЗС — Алфатар 20 брани, 3 валяка, 7 сеялки и др. Не е по-различно положението и в ТКЗС — Междан, Старо село и някои други стопанства.

Ако техническите ръководства и всички механизатори в изоставащите кооперативи не се заемат много сериозно за работа и не ускорят темповете на ремонта, съществува опасност пролетта да ги завари с неподготвена техника. Времето е твърде малко и мерките трябва да бъдат бързи. Прикачният инвентар да бъде приведен в изправност само за няколко дни, за да може след това цялото внимание да бъде насочено към подготовката на тракторите, които чакат своя ред.

Вина за изоставането в подготовката на машинотракторния парк имат и ръководствата на кооперативните стопанства. Те не се занимават с ремонтирането на машините, не набелязват мерки за подпомагане на механизаторите. Председателите на някои стопанства, като например председателят на ТКЗС — Бабук, нямат отношение по този въпрос, счи тат тази задача за второстепенна и не обръщат нужното внимание на нейното изпълнение.

Това неправилно отношение трябва незабавно да се преодолее. Ролята на техниката в селското стопанство е огромна и решаваща. Затова подготовката на инвентара и машините трябва да стои в центъра на вниманието на управителните съвети особено в изоставащите стопанства. Те трябва незабавно да разгледат този въпрос и да набележат конкретни и бързи мерки за неговото решаване.

Ако изпълнението на задачата бъде подето с необходимата сериозност, можем да се надяваме, че изоставането в ремонта на машинотракторния парк ще бъде преодоляно и в пролетната кампания стопанствата ще навлязат с добре подготвени машини. А това ще осигури постигането на нови успехи през настоящата година, успешно изпълнение и преизпълнение на годишния план.

Подхранват пшеницата

НА годишното събрание на бригадата в село Каменци бе отчетена незадоволителната работа по подхранването на пшениците и ечемика. Сега този въпрос бе поставен много сериозно от страна на общинския партиен комитет.

Ръководители на бригадата и партийният секретар Стойчо Петров създадоха необходимата организация за незабавното подхранване на пшениците и ечемика. За 4 дни от близо 3 000 декара пшеница са натоерни 2 500 декара, а от 1 000 дка ечемик — 550 декара.

Кооператорите приеха присъще поставената задача и всеки ден масово излизат по блоковете. В това отношение заслужават похвала Иван Атанасов, Трифон Гроздев, Георги Добрев, Нейко Русев и др.

И в останалите бригади на ТКЗС — Средище се извършва подхранването на есенниците. От общо 20 000 дка пшеница около 10 000 вече са наторени. В най-скоро време ще се завърши подхранването и на останалите посеви.

Али РИЗОВ

Надпланова продукция за 12 000 лева

ВДЪХНОВЕНИ от решенията на IX конгрес на Партията, работниците от промкомбинат „Камъшит“ — Силистра се трудиха с ентусиазъм и през първия месец на годината. За тях стана вече традиция да записват всеки изминат месец в страниците на петилетката с преизпълнен план. Високото качество на произвежданите от тях стоки е известно не само в цялата ни страна, но далеко зад нейните предели. Тук борбата за висококачествена продукция се води наред с борбата за предсрочното изпълнение на задачите.

Първенци на предприятието за януари са работниците от цех „Ракита“ в Дулово и Силистра. Достойно се трудиха и хората от цеха за фина керамика.

Трудолюбието и майсторството на работниците от тези цехове следват останалите труженици. Благодарение на това колективът на промкомбината изпълни януарската си програма със 104 процента. Произведена е допълнителна продукция за 12 000 лева.

М. МИРОВ

Малко е само да се желае

— ЗА разлика от миналите години, сега нашето кооперативно стопанство има значително по-големи възможности, за да реши зърнения проблем — спокойно заяви главният агроном на село Айдемир. — Машини имаме доста, механизаторите са добре подготвени, а най-главното, за пръв път тази година имаме възможност да извършим предсеитбено подхранване на бобовите култури с по 15 килограма на декар амониева селитра. За пръв път ще наторим и слънчогледа с по 25 килограма калий на декар.

Какво по-хубаво от всичко казано. Не остава нищо друго, освен да заживеем с мисълта, че както агрономът, така и всички останали имат доброто желание да изпълнят повелята на Партията в решаването на зърнения проблем и укрепването на нашата икономика.

Опитаме ли обаче да се запознаем с подготовката на стопанството за пролетната сеитба, хубавите ни мисли започват да се помрачават. Ще питате защо?

Това, че сме пред прага на пролетта, всекиму е известно. Добре знаят и специалистите в стопанството, че когато се затопли и задиша затоплената гръд на земята, ще трябва да се сеят едри и чисти семена. Ще стане ли това точно така? Трудно е да се отговори на този въпрос, затова защото пробите на 5-те тона овес, 5-те тона фий и 22 тона грах бяха представени преди няколко дни на семеконтролна инспекция, където анализът показа, че фият е негоден за сеитба, а за останалите няма още резултати. Ако и те се окажат негодни, това значи отново да се почистят и те, да се изпращат проби, да се удължава времето, което никого не чака.

Не по-радващи мисли ни подхваща и подготовката на машините. Докато от думите на главния инженер Димитър Кискинов разбираме, че тази година те имат добро статъчно и добре подготвени кадри от механизатори, достатъчно и добре затоплени работилници, необходимите металорежещи машини за нуждите на ремонта, лека кола за доставка на резервни части, подвижна ремонтна работилница и т. н., но резултатите са лоши.

Фактът, че имат още да извършат над 2 700 декара дълбока оран, е първата крачка към неуспеха. Оттук започва и лошото. Приетият график се превръща във формалност, защото машините не можаха да влязат в ремонт навреме. Ако от 6-те трактора ДТ-54 са готови 5, то от средните 20 машини са преминали през ремонт или преглед само 7 и т. н. За какво друго, ако не за изоставане говори фактът, че имат да ремонтират още значителна част от лекия и прикачен инвентар.

Но още по-неприятна е перспективата. По мнение на самия главен инженер те ще успеят да подготвят само машините, необходими за пролетната сеитба. С тях в полето ще излязат и механизаторите. А след това? След това неремонтираните машини ще останат да чакат в работилниците и площадките. А когато настъпят решителните летни дни, ще настъпят и решителните несполуки.

Създалото се положение не търпи нито ден отлагане. Ако ръководството на стопанството наистина има доброто желание да изпълни своето задължение, то трябва час по-скоро да внесе коренна промяна в работата, за да не се окаже пред свършен неприятен факт.

Иван ПЕЙЧЕВ

Допълнително възнаграждение

ДОБРЕ се трудиха през изтеклата година кооператорите от ножаревската бригада. Това им помогна да преизпълнят плановете от почти всички култури и да получат 11 387 лв. допълнително възнаграждение.

Касиерът на бригадата Али Мехмедов брои на Руфад Ахмедов 310 лв. допълнително възнаграждение, на Хаккъ Якубов — 296 лв., на Осман Мехмедов — 295 лв. и др.

Постигнатите успехи радват кооператорите. Вдъхновяват ги за още по-упорита работа по полята и фермите.

Д. АХМЕДОВ

От начина на шлайфането до голяма степен зависи качеството на изработваните мебели от ДИП „Липа“. Затова работникът Никола Николов се стреми да дава висококачествена продукция.

Завършиха ремонта

МЕХАНИЗАТОРИТЕ от село Алеково под ръководството на Димитър Попов, началник на ремонтната работилница, положиха големи усилия, за да ремонтират навреме и качествено селскостопанските машини. От началото на зимата нямаше достатъчно резервни части. Това налагаше да се проявява известна гъвкавост — да се извършва ремонтът на онези възли на агрегатите, за които има такива, а за които нямаше части, да се изчаква до набавянето им.

Сега всички трудности по ремонта са назад. През миналата седмица излезе от работилницата последният трактор ДТ-54. Изтеглени са също така всички бранови, редосеялки и други селскостопански машини.

През време на ремонта голяма упоритост и прецизност в точното регулиране на тракторите и инвентара показа тракторист Желю Георгиев.

Не изостанаха и механизаторите от село Кутловица при същото стопанство. Под ръководството на своите бригадни механици Иван Вълев и Косьо Ботев те също завършиха ремонта. В тези бригади се отличиха трактористите Йордан Чанев, Илия Шопов, Е. Сюлейманов и др.

Последни ремонтираха инвентара трактористите от село Честименско.

Михаил ТОМОВ

Грижливи овцевъди са Ишир ковци. Това помогна на някои от тях да получат по 1 800 лв. годишно възнаграждение.

И сега, през зимните дни, те се стремят винаги навреме да нахранят животните, да приберат на топло малките агънца. Добрата работа ще им донесе нови успехи и още по-големи доходи.

СВЕДЕНИЕ

за изпълнението на селскостопанските мероприятия до 3. II. 1967 год.

ТКЗС	Яйца за деня в %	Изв. оборски тор в %	Есенна д. оран в %	Подхран. пшеница в %
Айдемир	49,6	6,5	93	76
Калипетрово	X	13	92,7	31,7
Бабук	37	2,2	100	52,1
Алфатар	46	4	86,6	40
Алеково	25,5	2	100	71,3
Иширково	X	2,2	91,6	100
Смилец	50,7	2	97,9	100
Топина	34,1	17,3	82,2	67,7
Сребърна	37,7	12,4	98,1	63,3
Ситово	49	4,6	93,3	82,7
Сраким ир	21,4	2	100	49
Кайнарджа	35,7	7,7	96,6	26,3
Голеш	36	5,3	100	100
Средище	34,5	2,8	92,8	45,6
Тутракан	38,9	6,4	90,8	74,1
Нова Черна	44	14	93	100
Старо село	72	22,4	95,5	88,3
Белица	55,6	26,8	100	93
Главиница	61,3	0	100	100
Ст. Каранджа	40,3	2,4	91,2	85,1
Сокол	41,6	4,6	97	100
Зафирово	45,3	2	96,7	97,5
М. Преславец	45,4	5,3	100	100
Дулово	X	0,6	96,8	50,7
Междан	30,7	2,3	90,6	50,4
Окорш	46	0,1	100	75,3
Секулово	45,1	2,6	100	100
Добротица	54	7	94,8	98
Чернолик	46	2	93,9	100
Паисиево	35,5	0	98	100
Всичко ТКЗС	44,2	5,3	95,1	77,4

Международен преглед

ДОКАЗАТЕЛСТВО ЗА НОВ КЛИМАТ

Безспорно е, че посещението на председателя на Президиума на Върховния съвет на СССР Николай Подгорний в Италия далеч надхвърли рамките на взаимоотношенията между двете страни. От една страна, събитието съвпадна с интересен момент на европейския континент (много страни на Запад, както се казва, преоценяват ценностите), а от друга, то се явява като продължение на принципиалната и неотменна линия на социалистическите страни за укрепването на мира и сигурността между държавите, за контакти и преговори, за стопяване на ледовете и премахване на недоверието.

Както винаги, разбира се, и сега имаше, най-меко казано, песимисти, т. е. хора, на които по добряването на международния климат или им се струва невъзможно, или пък не искат да го допуснат. От тази категория, например, бяха издателите на десния италиански вестник „Кориере дела сера“. „Кориере дела сера“ подготвяше италианското общество мнение или по-скоро своите читатели към отрицание на фактите и на действителността.

Обикновено погледнато, в Италия не само издателите на „Кориере“, но и други кръгове продължават да стоят в окопите на „студената война“, трудно им е да гледат света без очилата на НАТО, да си представят установяването на контакти с Изтока. В същото време обаче на полуострова започва да се чувствува все по-настойчиво и реализмът на все по-широки кръгове — политически и делови, които не искат да останат настрана от положителния фермент в Западна Европа, които вземат предвид истинските интереси на Италия, на нейната икономика и нейната сигурност.

Още преди посещението на Подгорний позициите на СССР и Италия по редица международни въпроси не бяха далечни. Самото заключително комюнике потвърди, че двете страни са за принципите за мирното съвместно съществуване, за споразумение за всеобщо и пълно разоръжаване под ефективен международен контрол, за свикване конференция по разоръжаването, за договор за неразпространение на ядреното оръжие, за споразумение за прекратяване на всякакви ядрени опити. По време на римските преговори обаче се отиде още по-далеч в тази посока. Италианското правителство подчерта (за първи път) своето положително отношение към идеята за свикване на общоевропейско съвещание и двете страни — Съветският съюз и Италия — се договориха да продължат изучаването на този проблем и щателно да се подготвят за съвещанието.

Рим, очевидно все още от атлантическа солидарност, не желае да се разграничи от САЩ по отношение на агресията във Виетнам, не желае да се разграничи и от някои претенции от страна на Западна Германия. Тук обаче трябва да се съгласим с мнението на органа на Християндемократическата партия „Пополо“, че комюникето открива възможности за сближение „дори по онези отделни проблеми, по които има разлика в мненията“.

Но ако в политическата част може да се намерят празноти, то в областта на двустранното икономическо и научно-техническо сътрудничество може да се каже, че нещата вървят от добро към хубаво. Италианският външнотърговски министър Толой например отбеляза, че търговският обмен на Италия със Съветския съюз е един от най-процъфтяващите на страната в сравнение с другите страни не само в Европа, но и на останалите континенти. След споразумението с „Фиат“ на дневен ред е още едно огромно начинание — доставката на съветски природен газ за Италия чрез тръбопровод.

Без да се спираме на другите споразумения, определено можем да кажем, че между Съветския съюз и Италия се изгражда стабилен икономически мост, в чиито основи е немислимо да попаднат миниите и зарядите на миналото, на студената война.

Нашият разговор: „Активни и дееспособни партийни групи“

Винаги в авангарда

АКО запитате партийния секретар при промкомбинат „Трансмариска“ — Тутракан коя от изградените към организацията партийни групи работи най-добре, той непременно ще ви посочи партийната група при цех „Мир“. И наистина има какво да се разкаже за работата на тази група. Правилно са постъпили комунистите от този цех, като са избрали за отговорник на групата комуниста Петър Дичев, който е политически подготвен и авторитетен другар в цеха. Като отговорник на партийната група той добре си познава задачите, редовно събира групата и информира комунистите за решенията на партийното бюро.

Едно от най-важните задължения на комунистите в групата е да бъдат винаги в челните редици при изпълнение производствения план на цеха и с личния си пример да увличат и останалите работници. И това свое задължение те изпълняват с чест. През месец октомври миналата година планът на цеха беше застрашен. Партийната група се събра веднага и разгледа причините на изоставането. Комунистите от групата излязоха с конкретни предложения пред партийното бюро и ръководството на цеха за подобряване на работата и резултатите не закъсняха. До края на месеца планът на цеха се изпълни 102 на сто, а годишният план с един месец преди срока.

Макар и единични в цеха все още има работници, които нарушават трудовата дисциплина. Тогава комунистите се събират веднага и вземат мерки за отстраняване на слабостите. На такива работници им се разяснява вредата от лошата дисциплина, а към тези, които продължават системно да я нарушават, се вземат и административни мерки.

Важен дял имат комунистите от партийната група и в разгръщането на социалистическото съревнование. Докато в комбината само 80 на сто от работниците са включени в съревнованието, то в цех „Мир“ всички работници вземат най-активно участие в него.

Системно се работи тук и за повишаване комунистическото съзнание на работниците. Пред тях редовно се изнасят беседи и политически информации за най-важните международни събития, за икономическата политика на Партията и народното правителство, за перспективите за развитие на нашата страна.

Комунистите от партийната група често пъти са инициатори за разглеждане на различни статии и материали от вестници и списания, за опита в други предприятия от окръга и страната.

Навреме бяха разгледани в цеха и материалите на Деветия конгрес на БКП.

Дял в тези успехи на партийната група има и бюрото на партийната организация, което отблизо се интересува от нейната работа и при нужда оказва необходимата помощ. Така например за работата на партийната група при цех „Мир“ отговаря членът на партийното бюро Тодор Пейчев. Той държи тясна връзка с партийния групов отговорник, информира го за решенията на бюрото и помага при организиране тяхното изпълнение в цеха. Всичко това повишава авангардната роля на партийната група и на комунистите.

Наред с тези успехи обаче все още има и слабости. Например работата в бригадите за комунистически труд е предоставена предимно на проф организацията. Вярно е това, че в партийната група се е разгледало как комунистите участвуват в това движение, но понататък не е направено нищо. На комунистите често се възлагат поръчения по един или друг въпрос, но те не се вписват редовно в книгата и не се отчита редовно тяхното изпълнение.

Хубаво ще бъде по тези слабости да мисли партийното бюро при промкомбината и отговорникът на партийната група, да се отстраняват те навреме, за да стане тя образец във всяко отношение на останалите групи от промкомбината и града.

Стоянка БОЕВСКА

Нови стихове

СРЕЩА

Вратата се отвори, ти пристъпи,
обърнах се... и стихна моя смях.
Във теб се вгледах със очи изтръпнали,
за миг единствен само те познах.

Но как така? Защо така се случи?
Не исках да повярвам, че си ти.
Почувствах тишината как се сгъпи
и върху мене нещо се срути.

Приятелю, защо те срещам тука?
На този бряг ли твоя кораб спря?
Нали ти мразеше по-рано скуката,
защо при нея днеска си се сврял?

Къде завърза лодката с надежди?
Та аз те помня със какъв копнеж
след корабите речни се заглеждаше
и как би всичко дал, за да ги спреш,

със тях да тръгнеш и света пребродил,
да се завърнеш със сърце богат!
Та аз ти вярвах, чаках с тебе кораба,
със който ще преплуваш твоя свят!

Нима се върна от далечно плаване?
Нима достигна в славата зенит?
Донесе ли ми както обещаваше,
подарък от презморските страни?

Не вярвам. И да питам няма смисъл —
лицето ти е отговор готов:
с подпухнали страни, с уста усмихната
угодно пред началника суров.

И ми е мъчно, чак до болка, вярвай!
Но не за теб, а за една мечта —
за корабите и реката стара,
които чакат своя капитан.

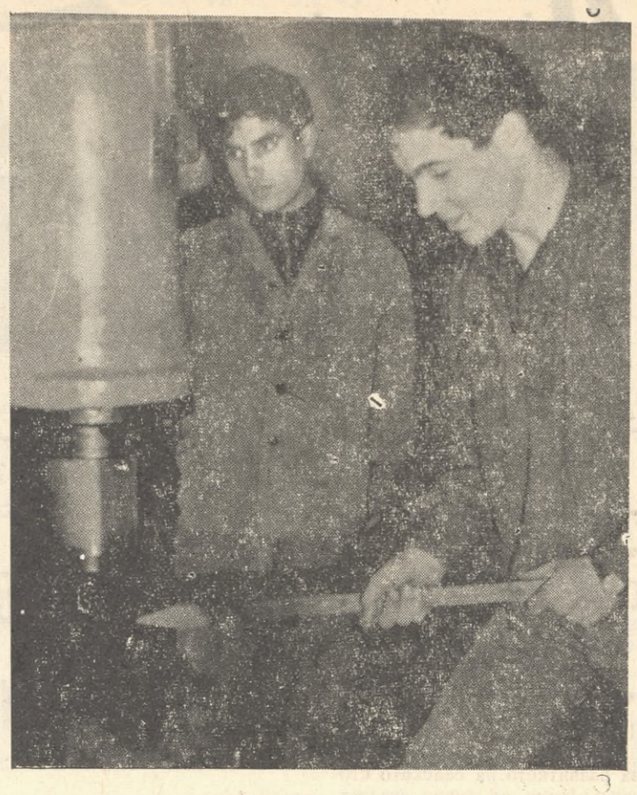
Красимира ОРЛОЕВА

ПЪТУВАНЕ В УТРОТО

Долавям синия камбанен звън
на въздуха
в зреещото утро,
усмивката на всеки кълн
пробил земята.
И песента на птиците ме докосва
с трепета на влюбено момиче.

На улицата
в тропота от стъпки
долавям своите.
Пътувам в утрото,
със утрото,
със птиците и хората...

Николай ЙОРДАНОВ

Професионалното обучение осигурява на промишлените предприятия в окръга добре подготвени и квалифицирани кадри.

НА СНИМКАТА: Курсистите от Механотехникума Жеко Станчев и Марин Иванов усвояват работата на въздушния чук.

Крепне връзката между учители и родители

ИЗМИНАВА вече петият месец от настоящата учебна година. Това е началото на втория срок. Почти е преполовена учебната материя. Редят се един след друг напрегнати делници. Та нали времето е неумолимо като винаги. Трябва да се използва всяка минута за овладяване на учебния материал — работа, която изисква както учителски такт и умение, така и постоянство и труд от страна на учениците.

За успешното завършване на учебната програма в училищата ефектна се оказва и родителската помощ. Тя е важна предпоставка както за повишаването на успеха на учениците, така и за подобряване на дисциплината в клас и след занятия. Тази важна страна на въпроса не е пренебрегната и в народното основно училище „Н. Й. Вапцаров“ в Силистра. Здрава е връзката, установена между учителския колектив и родители те.

Въпреки че училищното ръководство тук е ново, намерени са достатъчно допирни точки за установяване на ефектен контакт между учител и родител. Създадените 5 комисии водят пълнокръвен живот. В приетия план за мероприятията на родителския актив и учителите ясно се рижда, че на въпросните комисии тук в училище „Н. Й. Вапцаров“ се възлагат големи надежди.

Колко голяма е дейността на комисиите и на самия родителски актив, може да се види най-ясно само когато се направи една съпоставка на сегашното състояние с времето, когато родителят беше безпристрастен към неимоверно големите трудности на учителя в ежедневната му работа с децата. Ако тогава родителят се намесва ше, възпитавайки детето си с онова класическо средство — плесниците, то днес родителят вече знае своята роля и своя дял при възпитанието и обучението на ученика в училище...

Родителските комисии са със строго определена дейност. Това личи от самото им наименование: комисия по всеобщото задължително обучение, по културно-масовата работа, по стопанско-санитарната работа, по учебно-възпитателната работа, по педагогическата пропаганда.

Благодарение на успешното сработване с родителите, тази година няма неприбрани и отпадна ли ученици. Проведени са срещи, на които са разглеждани деянията на учениците с лошо поведение, като са порицани за непристойното си държание в час. По инициатива на комисиите по домовете на децата се правят внезапни проверки, за да се установи спазват ли те определения дневен режим.

Похвална е дейността и на родителите от комисията по стопанско-санитарната част. По своя инициатива и със средства и материали на родителите на главното стълбище на училището е направен парапет от бетон. Сега е премахната опасността от неприятни последствия при падането на децата по време на замръзване и поледица.

Комисията по педагогическа пропаганда следи за редовното провеждане на лекториите с родителите. През първия учебен срок са проведени три лектории. Традиция стана в училище „Н. Й. Вапцаров“ преди започване на родително-учителската среща учителите да изнасят педагогическа беседа. Нейното съдържание бива различно, според характера на разглежданите след това въпроси по отношение на работата с учениците.

Впрочем въпросът не се изчерпва дотук. Първото сработване на учители с родители, базирано на научно-педагогическа основа, едва тепърва е започнало. То предстои да се развива. Хубавото начало е вече сложено и резултатите са обнадеждаващи.

Р. ШИМАБЕЕВ

Нови книги

ИЗ ХМЕЛНИЦКА ОБЛАСТ

Жилищни блокове в главния град на областта — Хмелницк.

А ВОКАЛНАТА ГРУПА?..

НОЩНИЯТ мрак бавно се спуска над селото. Като малки свещички един след друг просветват прозорците. Сгушено между хълмовете, село Гарван изпращаше още един зимен ден. И тогава от всички краища на селото към центъра му тръгнаха младежи и възрастни. Едни оставаха да се поразходят, а други се отправяха към красивата читалищна сграда. Най-разпалените самодейци вече бяха пристигнали и отвътре вече се дочуваха мелодии, изпълнявани на акордеон. В една от стаите, насядали около топлата печка, оркестрантите оживено разговаряха. Чакаха само ръководителя Петър Кудинов. Уреченият час за започване на репетицията вече наближаваше. Гъдуларите вни мателно настройваха гъдулките си, опипваха струните им. С акордеон в стаята влезе и ръководителят Петър Кудинов. Подкани да приготвят инструментите си. Писна гайда. Гъдуларите още веднъж дръпнаха струните.

Оркестърът засвири кръшно хоро. После второ, трето. А след това ръченица.

В стаята непрекъснато влизаха младежи. Едни просто да послушат, а други се подготвяха за репетицията на танцовия състав. Неговият ръководител Димитър Илиев, след като се провикна чевръсто, се понесе в такта на ръчениката. Последваха го и останалите. Съставът е почти същият, какъвто беше и през миналата година. Сега почти няма нови неща за заучаване — само се затвърдяват.

От читалищната деятелка Славка Нейкова узнаваме, че взаимните репетиции на двата състава продължават вече цял месец. На тях читалището залага големи надежди в предстоящите прегледи. Но когато заговори за вокалната група, не можа да скрие загрижеността си. Тя сподели с болка, че част от участничките в нея не посещават редовно репетиции, не приемат присърце възложената им задача. Поради това някои от репетициите не се провеждат добре, а други се провалят. Несъмнено тези слабости трябва да се преодолеят, за да посрещнат достойно всички самодейци пред стоящите прегледи.

Илия РАВАЛИЕВ

ПО-МАЛКО СУЕТА, ПОВЕЧЕ РАБОТА

В. МЕРЕНИЩЕВ — секретар на партийния комитет на Челябинския металургичен завод

ПРЕД всяка първична партийна организация постоянно възникват въпроси, които изискват решение. Това се чувствува особено сега, в условията на разширяване правата и стопанската самостоятелност, на последователно приложение на икономическите стимули. Партийните организации са призвани да направят всичко необходимо за максималното използуване на онези възможности, които са заложени в икономическата реформа. Пътищата за постигане на това могат да бъдат различни. И всяка първична организация търси тези пътища. Опитайки се на опита, който имаме в нашия завод, иска ми се да споделя мисли за участието на обществеността в управлението на производството.

При нас във всички основни цехове работят бюра за икономически анализ, нормиране и конструиране. Обществеността взема активно участие в работата на постоянно действуващите производствени съвещания. В различни обществени организации членуват 4 221 човека, в това число 2 435 работници. Това е огромна сила, която може да оказва съществено влияние за по-нататъшното развитие на производството, за подобряване технико-икономическите показатели. За това убедително говорят някои равносметки за тяхната дейност. Например, плодотворна работа изпълнява бюрото за икономически анализ в мартеновия цех № 1, което се оглавява от комуниста А. Пермяков. Бюрото е проанализирало разхода на гориво от всяка пещ и даже за всяко отделно топене и установи, че нарушаването на горивния режим на пещите неминуемо води до преразход на гориво. На основата на продължителни наблюдения, които проведоха членовете на бюрото за икономически анализ, успяхме да разработим препоръки за подобряване на топливния режим по време на топене. В дадения случай пътят беше такъв: от икономиката хората отиваха към решение на важни технически проблеми. След внедряване на техните препоръки в производството цехът получи 40 хиляди рубли годишна икономия.

Интересна и полезна работа е извършена от бюрото за икономически анализ под ръководството на комуниста В. Акулов в сортопрокатния цех. По предложение на група ентусиазирани работници на прокатния стан измениха калибровката и разкройката на заготовката. В резултат на това се намали разходът на метал, отваш за прокат. Икономията възлизаше на осем хиляди рубли годишно.

Подобни примери могат да се приведат и от мартенов цех № 2, електростоманотопилния цех № 3, цеха за ремонт на металургически пещи, пресовия цех № 3 и т. н.

В цеховете на завода работят 29 бюра за икономически анализ. През годината те проведоха 81 изследвания, разработиха предложения, чиято икономическа ефективност превишава 610 хиляди рубли годишно. Това е чувствителен принос на обществеността за подобряване на работата на завода.

Голяма работа извършиха бюрата за нормиране по преразглеждане на нормите за изработка. До статъчно е да се каже, че при тяхното активно участие за една година са преразгледани 7 700 норми за изработка. Заводската организация на Всесъюзното дружество на изобретателите и рационализаторите оказва голяма помощ на нашите новатори, стремим се към най-бързо внедряване на техните предложения в производството.

Развитието на общественото начало — това е действена форма за повишаване творческата активност на всеки член от колектива. Непосредственото ръководство на всички обществени форми осъществява заводският комитет на профсъюза. Съвместно с администрацията той периодически събира ръководителите на тези обществени организации на съвещания, на които те обменят опит, разкриват недостатъците и набелязват мерки за по-нататъшната работа, изхождайки от задачите, стоящи пред завода. Разбира се, партийният комитет не стои на страна от тази важна работа. Ние ежедневно обръщаме внимание на всички форми на участие на обществеността в управлението на производството, вслушваме се в препоръките и ако възникнат затруднения в реализацията на предложенията, оказваме конкретна помощ за отстраняване на тези предложения. Почти ежемесечно на заседание на партийния комитет се изнасят отчети на цеховите партийни организации. Подготвяйки тези въпроси, ние изучаваме състоянието на работата на място, интересуваме се какво е участието на обществеността в управлението на производството, с какви трудности се сблъскват.

В завода се съставя календарен план за масовите мероприятия, които партийният комитет утвърждава. В този план обезателно се предвиждат определени мероприятия на обществените организации. Всичко това несъмнено способствува за по-нататъшното развитие на общественото начало. Но всичко ли върви гладко, всички ли форми отговарят на изискванията на живота. За да имаме ясна и точна картина, партийният комитет реши по-дълбоко да проанализира структурата и съдържанието на работата на обществените организации в трите цеха. Събраните материали и личните наблюдения позволиха да се направи такъв извод: засега по-голямо значение се отдава на количествената страна на работата, общественото начало се развива повече на ширина, а по-малко в дълбочина. Само в един цех бяха създадени 36 различни обществени организации, съвети, бюра и т. н. През годината те провели 704 мероприятия, в които са взели участие 5 576 души. По такъв начин се получава, че средно всеки работник от цеха е участвувал в пет мероприятия и са се провеждали по две-три на ден. Някои ръководители на цеха почти и само с това се занимаваха да ходят от съвещание на съвещание. На всеки един от тях това отнемаше до 10 часа работно време през седмицата, което разбира се, се отразяваше върху работата на цеха.

Веднъж ми се случи да чуя разказа на един другар, работещ в сравнително неголямо предприятие. При тях на хиляда работници и служители се падат около шест хиляди членове от разни обществени организации и дружества. Излиза, че всеки работник участвува (членува) в пет-шест дружества и организации. Навсякъде ли е той високо активен, работоспособен? Разбира се, не. Работоспособният някои обединят някои обществени организации. Например, хората от завода, които са обединени в обществени конструкторско бюро, комисия по рационализация и изобретение. При такава организация на работата силите и знанията на новаторите от производството, инженеро-техническите работници се разпиляват, не се използуват рационално.

След като се убеди в това, партийният комитет препоръча да се обединят някои обществени организации. Например, хората от завода, които са обединени в обществени конструкторски бюра и комисии по рационализация и изобретателство, сега се съсредоточават във ВОИР. Именно това дружество е призвано преди всичко да се занимава с внедряването на изобретенията и рационализаторските предложения, свързани с механизацията и автоматизацията на производството. Сега то се попълни с нови членове, укрепна организационно и започна по-активно да решава своите задачи.

Ние считаме, че би било целесъобразно да се реорганизират другите обществени организации. Основните сили видимо трябва да се съсредоточават в постоянно действуващите производствени съвещания. Те са призвани да осигурят широко участие на трудещите се в разработката и обсъждането и проектите на текущите перспективни планове, в разглеждането въпросите на организацията на производството и труда. Производствените съвещания могат и трябва да се занимават с въпросите на работната заплата и техническото нормиране, с разработка на мероприятия за борба с брака, с разпространение на опита на новаторите и челниците в производството и с цял ред други основни проблеми, свързани с подобряване на технико-икономическите показатели. Практиката показва, че производствените съвещания още далеч не напълно използуват своите възможности, не работят с пълна сила. Би било по-правилно такива обществени организации, като технико-икономическите съвети, обществените бюра за нормиране и организация на труда, бюрата за икономически анализ да се превърнат в секции на постоянно действуващи производствени съвещания. Това, първо, рязко ще съкрати количеството на различни съвещания и заседания; второ, ще подобри оперативното ръководство на обществените форми, чрез които работниците, инженеро-техническият кадър и служителите участвуват в управлението на производството.

Партийният комитет продължава да изучава, да натрупва опит от най-добрите форми на работа на обществените организации. Цялата наша практическа дейност сега е насочена към това да може всеки работник, техник, инженер в светлината на решенията на XXIII конгрес на КПСС да види перспективите на ръста на своя завод, да намери пътища за усъвършенствуване на производството в своя участък.

Пред колектива на завода през новата петилетка стоят големи и сложни задачи. Изпълнението на набелязаните планове ще зависи преди всичко от творческата инициатива и енергия на всички труженици, на умелото въвличане в управлението на производството на широк кръг трудещи се. За това усъвършенстването на работата на обществените организации беше и си остава в центъра на вниманието на партийната организация в завода.

(Превод от сп. „Партийная жизнь“)

Из опита на КПСС

УСПЕХИ И НЕСПОЛУКИ

ГОДИШНИ СЪБРАНИЯ В ТКЗС

КАКТО за много други стопанства, така и за ТКЗС — Добротица изминалата година беше добра в много отношения. Условията благоприятствуваха развитието на много култури. Механизаторите и полевъдите положиха много усилия за тяхното отглеждане. Приложи се по-голяма механизация при обработката им. Уто требиха се хербициди при царевицата и слънчогледа. Вне соха се повече торове в почвата. Всичко това се отрази положително върху добивите от културите. От царевицата, слънчогледа, пшеницата, ече мика, фасула, цвеклото и др. беше произведена по-голяма продукция от предвидената.

Сравнително по-лоши са обаче резултатите, получени в животновъдството. Този отрасъл като цяло продължава да бъде губещ. Най-лошо беше положението в говедовъдство то, където не се изпълни плана за общата продукция и се реализира по-голяма загуба от планираната.

От някои ценни култури, каквито са тютюнът, конопът и арпаджикът, поради честите валежи и лошата организация в някои бригади, не се получи очакваният резултат. Вместо да реализира големи доходи, стопанството понесе известни загуби.

В крайна сметка планът на стопанството за общата продукция е преизпълнен и то значително. Вместо за 3 115 000 лв., както бе предвидено в плана, се получи обща продукция за 3 290 016 лева. Не такова обаче е положението с изпълнението на плана за чистата продукция. И той е преизпълнен, но значително по-малко. Вместо за 1 690 000 лева е произведена чиста продукция за 1 740 000 лева.

Това показва, че в ТКЗС — Добротица са направени по-големи материални разходи, от колкото е било предвидено. Ед на от причините за това е, че в производствените задачи на бригадите, поради прилагането на погрешна практика, са били планирани по-големи разходи, отколкото в годишния план на стопанството Това е демобилизирало ръководствата на производствените единици и трудовите колективи, дейст вувало е в ущърб на борбата за икономии.

Особено големи са разходите те на средства и труд в животновъдството. Затова от този отрасъл, вместо да се получи чист доход, е реализира на загуба. Най-големи са загубите в говедовъдството. Сви невъдството и овцевъдството също носят известни загуби. Единствен печеливш животно въден отрасъл е птицевъдство то, от което е реализирана печалба от 12 000 лева.

Използуването на машинно-тракторния парк и автотранспорта напоследък се подобри, но и тук се срещат известни слабости. В някои моменти се чувствува недостиг от сел скостопански машини. В също то време броят на тракторите е увеличен, но обемът на тракторните работи, изразен в декари мека оран, в сравнение с 1965 г. е намален. Това показва, че техниката не се използува рационално.

Поради неритмичното изкупуване на селскостопанска продукция от някои изкупвателни организации и най-вече от „Булгарплод — Нектар", допуснаха се много денгуби в автотранспорта. От една страна това е било причина за големи трудности в извозването и съхранението на продукция та, а от друга до оскъпяване на транспортните работи. Като цяло автотранспортът на стопанството завършва година та със загуба.

Сериозна причина за поха бването на част от продукция та на някои ценни култури е липсата на необходимата склада база. Всяка есен се налага някои от помещенията за животните да се заемат с тютюн и друга продукция, което е пречело за навременното им ремонтиране и настаняване на животните за зимуване.

Всичко това бе отчетено в доклада и станалите след това изказвания. По-подробно за лошата организация в някои бригади и за лошата трудова дисциплина говори главният агроном на стопанството Димо Николов. Той отбеляза, че именно това е една от причините за допускане на големите разходи и за загубите от някои култури.

Отношение взе и председателят на ОНС другарят Йордан Хинев. Той подчерта, че нама ляването на обема на тракторните работи е с нищо неоправдано явление. Едновременно с това нараства значително себестойността на декар мека оран. Той се спря и на въпросите на комплексната механизация и новостите, които ще се прилагат през тази година в това отношение.

Докладът на управителния съвет беше подробен и аналитичен. Той разкриваше действителното състояние в стопанството, както и причините за допуснатите слабости и постигнатите успехи. Изказванията на делегатите обаче бяха твърде малко. Не се направиха някакви по-особени предложения за подобрение на работата. Не се направи критика на ръководството на стопанството и на отделните производствени единици. Бригадирите и заведущ фермите не си направиха самокритика за допуснатите слабости. А как то видяхме имаше твърде много въпроси, по които може ше да се говори.

Накрая събранието прие мероприятия, предложени от управителния съвет, за подобряване на работата през настоящата година. Значително място в тях е отделено на животновъдството. Предвиждат се конкретни мерки за изпълнение на плана за месото и другата животинска продукция, осигуряването на фуражи и намаляване разходите в този отрасъл. За запазването на селскостопанската продукция се предвижда изграждане на нови помещения-складове и навеси за съхранението ѝ. Предвиждат се мероприятия по здравяване на трудовата дисциплина, подобряване начина на заплащане на кооператорите, по подобряване на отчетността с оглед намаляването на разходите и други.

С изпълнението на тези мероприятия се цели ликвидирането на съществуващите до сега слабости, намаляване на разходите, преизпълнението на производствения план и получаването както на повече обща, така и на повече чиста продукция.

Емил ПРАХОВ

Примерни служители

В пощата на село Ножарево работят двама души, които са в услуга и на населението от село Падина. Това са другарите Петър Белчев, началник на пощата, и Реджеб Ебазеров, пощальон. Откакто се откри пощенската станция в село Ножарево кооператорите от ТКЗС, работниците от ДЗС получават навреме своите писма, пенсии, вестници и списания. По-рано те ходеха, за да изпратят или получат колети или пари чак в село Главиница. Новата телефонна станция много спомогна за по-бързото и качествено вдене на телефонните разговори. А вежливото обслужване от страна на началника и куриера на пощата привличат още повече клиенти.

Младите и пъргави служители на ПТТ станция в с. Ножарево през 1966 година преизпълниха плана си с 414 лева. А задачите си за месец януари 1967 година изпълниха пет дни преди срока.

Благодарение на упоритата работа на тези двама служители, броят на вестниците, разнасяни от тази поща на читателите, тази година се увеличи с 4 435 броя или разпространението на периодическия печат се е увеличило над 85 на сто.

Ахмед ДЕМИРОВ

За правилна отчетност в кооперативните стопанства

ВИСОКИТЕ темпове на развитие на икономиката, етапът, на който се намира сега нашето селско стопанство, поставят високи изисквания пред ръководителите и специалистите в ТКЗС. Големите мащаби на производството, които трябва да отговарят на световното равнище, налагат сериозни подобрения в стила и методите на работа и правилното решаване на икономическите проблеми.

При тези условия ролята на отчетността нараства значително. Тя се засилва особено много в ТКЗС при прилагането на новата система на ръководство. Новите задачи изискват подобряване на отчетността, свързана с материално-снабдителната дейност, с използуването на оръдията на труда, с образуването и разпределението на доходите и с опазването на кооперативната собственост.

Значението на отчетността като източник на данни нараства до най-голяма степен при съставяне и отчитане на плановете в ТКЗС, при реализацията на продукцията и уреждане отношенията с изкупвателните организации. Големи са изискванията към отчетността при приложение на вътрешно-стопанската сметка, защото точно и навреме трябва да бъдат осигурени данни за постиженията във всички производствени единици на ТКЗС.

Как се справят с тази отговорна задача главните счетоводители и счетоводните колективи в ТКЗС на Силистренски окръг?

Една част като тези в Ст. Караджа, Ситово, Срацимир, Кайнарджа, Добротица, Секулово и др. проявяват сериозна загриженост за подобряване на отчетността и са постигнали значителни успехи. В тези стопанства счетоводните данни дават възможност за по-правилно направляване икономиката им.

В много от кооперативите обаче отчетността все още не е поставена на нужната висота. Могат да се посочат такива стопанства като Чернолик, Голеш, Паисиево, Алеково и други, където отчетността е на много ниско ниво. Там са допуснати сериозни пропуски. Не е осигурена отчетност на материалите, малоценните и малотрайните предмети. Не са уточнявани своевременно сметките на материално-отговорните лица, поради което се стига до начети. Не са уточнени и взаимоотношенията с изкупвателните организации, учреждения и лица за три и повече години, по партиди на които са отбелязани за събиране много хиляди лева. Отчетността на основното производство и на труда е също на ниско ниво. Причините за тези пропуски се крият преди всичко в незадоволителната работа на главните счетоводители и пасивното отношение на УС към въпросите на отчетността и финансите на ТКЗС.

Много малко са онези стопанства, чиито управителни съвети са разглеждали въпросите на отчетността и финансите. Обикновено тази работа се счита, че е от компетенция на главния счетоводител. Има обаче председатели, които имат правилно отношение към тези въпроси. В Тутракан например през месец юли м. г. управителният съвет на ТКЗС на белязва важни решения за подобряване отчетността и работата на гл. счетоводител. Трябва да отбележим, че на много места главните счетоводители не изучават достатъчно добре изискванията на новата система на ръководство. Вместо да въведат съвършена форма на отчетност, с което биха улеснили до голяма степен ръководителите на стопанствата, те се задоволяват с постигнатото.

Все още не са оказали необходимата методическа помощ на ТКЗС по въпросите на отчетността и специалистите при Управление „Земеделие". В това отношение Управлението е направило твърде малко. През месец септември м. г. се организира обмяна на опит из страната с всички главни счетоводители от кооперативите в окръга. Бяха посетени стопанства в Толбухински, Бургаски и Плевенски окръзи, в които има въведена добра отчетност. През месец ноември м. г. беше проведено специално съвещание с гл. счетоводители, заместниците им и плановиците по въпросите на отчетността. Поставени бяха задачи за приемане нови форми на отчитане на производството, труда, малоценните предмети, фурните, основните средства и други.

За да се подобри отчетността в ТКЗС, гл. счетоводители трябва да занимават УС и да се вземат решения за постигането на това. С тях трябва също така да се запознаят специалистите, ръководителите на производствени единици, подотчетните лица и счетоводните колективи.

По този начин счетоводната отчетност ще съдействува за създаване на по-голяма материална заинтересованост, като съответствува на равнището на стопанските задачи в ТКЗС.

Със своите задължения добре се справя групата настройчици от цеха за електронни калкулатори в РП „Оргатехника" — Иван Великов, Александър Георгиев, Любомир Борисов, Иван Илиев и Петър Петков.

Консултация по въпроси на Държавното обществено осигуряване

ВЪПРОС: От 1 април 1966 година до 15 август същата година работих като сезонна работничка в ДСП „Млекопреработване" в гр. Тутракан. От 16 август до 1 септември 1966 г. замествах един работник в същото предприятие, който се намираше в домашен от пуск. След тази дата бях уволнена, въпреки че бях бременна в пе тия месец. Родих на 18 декември с. г.

Имам ли право на парично безщетение поради бременност и раждане.

Запитва: Барие Арифова Хатимова от Тутракан.

ОТГОВОР: От 16 август до 1 септември 1966 година Вие нямате качеството на сезонна работничка, защото сте преминали в категорията на временни работници. При това положение няма те право на парично обезщетение поради бременност и раждане, защото сте станала временно нетрудоспособна след изтичане на 2 месеца от датата на уволнение то, т. е. родили сте след изтичането на 105 календарни дни от прекратяването на трудовия договор.

Ако след 15 август не бяхте постъпвали на временна работа, щяхте да се считате за сезонна работничка и придобивате право на парично обезщетение поради бременност и раждане за 120 календарни дни, тъй като раждането на детето щеше да стане преди изтичане на 155 календарни дни от датата на уволнението.

Справка: чл. 152 ал. II от КТ и § 46 от Правилника за прилагане на дял III от същия кодекс. (Стр. 40 и 445 от КТ)

ВЪПРОС: Следва ли да се начислява допълнително възнаграждение за прослужено време на служител, който се намира в отпуск поради болест през целия календарен месец?

Ако един служител боледува 5-10 дни в месеца, а останалите дни е на работа, в какъв размер следва да получи възнаграждение за прослужено време (клас)?

Запитва: Комисията за народен контрол при ГТП „Здрава храна" в гр. Силистра.

ОТГОВОР: Когато служителите се намират в отпуск поради временна нетрудоспособност, не получават допълнително възнаграждение за прослужено време. Тяхното парично обезщетение се изчислява от основната месечна заплата.

В случай, че служителят боледува няколко дни в месеца, а в останалите дни е работил — ще получи възнаграждение за клас само върху трудовото възнаграждение за отработените дни. Допълнителното възнаграждение за прослужено време е процент от трудовото възнаграждение в зависимост от трудовия стаж на служителя, а именно:

4 на сто при трудов стаж от 5 до 10 години, 8 на сто при трудов стаж от 10 до 15 години, 12 на сто при трудов стаж от 15 до 20 години, 16 на сто при трудов стаж над 20 години.

Справка т. 18 ал. II от Правилника за прилагане на дял III от КТ (ДВ бр. 24 от 1963 г.) и т. 4 от 63-то МП от 9 март 1960 година непубликувано.

Николай КРУМОВ

ОВЧАРСКИ НОЩИ

ЗИМНАТА вечер беше пуснала черния си воал над село Босна. Вятърът фучеше и носеше сняг. Цялото село беше опустяло. Всеки го беше страх да се покаже навън. Светлините от прозорците една по една угасваха и скоро настъпи съвсем тъмна нощ.

Но в този момент, когато може би вече всички спяха, един силует се движеше по улиците на селото към източния му край. Вятърът напираше срещу него, забавяше хода му. Той спира от време на време, обръща се с гръб към вятъра, за да поеме дъх, и отново поема пътя си. Не след дълго той излиза от село. Пред погледа му се разстила бялата равнина. Трудно би се ориентирал той, ако някъде в далечината погледът му не съзираше една светлинка. Това беше една от стаите на овчарника, където свети фенер.

С големи усилия дългогодишният овчар Джевдет Тахиров пристигна във фермата. Влезе в дежурната стая и още неотпочинал попита за колегата си Кямил Махмудов. Казаха му, че преди малко излязъл. Джевдет предположи, че някоя овца от стадото се агни и веднага отиде да види какво става. Когато той влезе в родилното помещение, Кямил се беше спрял пред една скоро оагнена овца.

— Дълго време се зани мавам с Карагьоза. Едва сега роди. Но роди близначета — говореше развълнуван Кямил.

Джевдет погледна двете агънца, които се вртяха около майка си и се зарадва. Дори прегърна другаря си от радост. Тази година не една овца близни в стадото им. Това ги прави първенци на фермата. Няма друго стадо, в което да са получени толкова много агнета, както в тяхното.

Джевдет взе двете новородени животни и ги зане се в определената за тази цел клетка, която беше добре застлана със суха и чиста слама. Сламата двамата овчари подменят често. Не допускат тя да се замърси. Грижат се и за запазване топлината в помещенията. Стремят се да не допуснат течение, което може да простуди младите животни. Въобще грижата за опазването на агнетата сега за овчарите е най-голямо задължение. Наред с това те се грижат добре и за овцете, за да имат те повече мляко и да изхранят добре малките си.

Дългогодишен и опитен овцевъд е Джевдет Тахиров. За много стада се е грижел и винаги е бил първенец. Както се вижда, и тази година не се е посрамил. Пръв ще завърши с агненето на овцете и най-много агнета той ще добие. А след това, заедно със своя колега Кямил, ще положи много усилия за постигане на по-голям прираст, за по лучаване на повече мляко, за настригване на повече вълна.

Зия ИСМАИЛОВ

СКРОМЕН ТРУЖЕНИК

Минчо Димитров работи в цеха за поставяне на стъкла и рамки в „Домстрой" — Тутракан. От 6 години този скромен труженик извършва услуги на хората. Извършва ги с любов и грижовност.

Всички са доволни от работата на майстора. Занесат ли поръчка те знаят, че той ще я извърши в точно определено време. Понякога се налага да работи повече, но дадената от него дума е винаги изпълнена.

Трудолюбието и усърдието носят успехи на бай Минчо. Цифрите в канцеларията на предприятието показват винаги преизпълнение на неговия план. От две години скромният и работлив човек е удостоен с Паспорта на трудовата слава. Той е постоянен ударник в цеха. Спечелил е достойно звание то „Най-добър в професията".

В. МАРИНОВ

Една от най-добрите доячки в ТКЗС — Калипетрово е другарката Куна Петрова. През миналата година вместо 58 000 л мляко тя получи 65 600 л.

ЗИМНИ ДНИ

СНЕГЪТ е заличил тъмнокафявите правоъгълници на стърнища и градини, на вял е дълбоки преспи по хълбоците на ридовете, за трупал е клисури и дъбрави. Но с неговата белота земята е придобила нова прелест.

И по пътищата — към Витоша и Рила, към Балкана и Родопите — тръгват онези, които не се насищат да търсят красотата... Тръгват, натоварени с умората на всекидневието. Ще свали ли това бреме от раменете им уютът на затоплените хижи, радостта от шетния полет по ски-пистите, очарованието на вековните върхове, потулили чела под снежните гугли? Ще ги разведри ли бялата приказка, която вдъхновява поети и художници?

Те—възторжените приятели на природата, дошли от своите канцеларии и цехове, стопанства и учебни зали — в планината ще се срещнат с едно стремление да се превърне излетът им в интересен и полезен отдих.

Интересен и полезен зимен отдих!

Разбира се, наивно е да се припомнят схващанията, които допреди десетилетие струпваха заявленията за отпуск върху бюрата на началниците едва в края на май. Днес са малцина онези, които считат, че лятото е единственият сезон за отдих... Зимата предлага достатъчно разнообразие и удобства. Какви ли? Защо да не потърсим отговора в отчетите, с които управителите на почивни станции докладват в ЦСПС приготовленията за зимата?... Ето:

„Намален е легловият фонд, за да се избягнат притеснения и неудобства".

„Домът (така е в повечето планински почивни станции) е топлофициран".

„Осигурено е всичко необходимо за спортуване. Закупихме ски, шейни и други".

„Пристигна назначеният физкултурник и започна работа в организираните ски-курсове..."

Това е достатъчно, за да си представи човек гълчавата край пързалките или пъстрите групи от начинаещи скиори, които се стремят да догонят своите учители.

Достатъчно е да пожелае човек и той може да закрачи в групата на смелчаците, които ще прекосят като екскурзианти Витоша или ще се преборят със суровите вихри на Родопите. Всеки ден им носи нови удоволствия, победи над стихии и трудности, а вечерите — часове за дружески беседи и песни край каминните в гостоприемните хижи...

Стотици хиляди граждани — а техният брой се увеличава ежегодно — възстановяват своите сили през зимата. Те превръщат хижите и почивните станции в гнезда на младостта и жизнерадостта. Но в грижата за зимния отдих не са забравени и тези, чието здраве се нуждае от внимание. Тази година е удвоен броят на леглата в почивните домове край Черно море, където в студените месеци укрепват здравето си болни от астма или невроза, хора, прекарали различни белодробни заболявания.

Зимата! Колко красота, разнообразие и радости предлага тази „магьосница"! Предоставя ни скиристите и заснежените гори, песните на студените ветрове и ласките на планинското слънце. Тя ни примамва към планини, за да снеме от плещите ни умората, за да плисне руменина по лицата ни, за да ни дари със здраве и нови сили.

Р. ПОМАК

ИЗВОДИ ОТ ЕДНА КОНФЕРЕНЦИЯ

На 3 февруари се проведе годишната отчетно-изборна конференция на градската комсомолска организация в Силистра. Тази организация е най-голямата в окръга, обединява над 7 000 комсомолци от града и затова интересът към нейната работа е оправдан и даже задължителен за всеки комсомолец.

Приятно впечатление направи препълненият салон. Около 400 активисти-делегати на конференцията бяха дошли да обсъдят работата си, да създадат атмосфера за откровен разговор по наболелите проблеми, да набележат мерки за отстраняване на допуснати слабости в работата.

Не по-малко приятно впечатление направи и подчертаният интерес от страна на партийни и държавни ръководители към работата на тази конференция. Места в деловия президиум заеха другарите: ХРИСТОФОР ИВАНОВ и ШАКИР ШАКИРОВ — секретари на ОК на БКП, ГЕОРГИ КАРДАШЕВ — секретар на ГК на БКП, АСЕН ЧАПКЪНОВ — председател на Комитета на борците против фашизма, ръководители на промишлени и стопански предприятия, партийни работници и др. Това определено говори за засилващия се интерес към задачите на Комсомола, за тяхната важност, за мястото му в обществения живот, за загрижеността на ръководните фактори към сполуките и несполуките в работата с младежта.

Някак си съм свикнал да се отнасям с известно недоверие към отчетните доклади. Защото в тях обикновено се прави един, колкото се може по-обширен преглед на това, което е направено през годината и значително по-кратък преглед на това, което не е направено. Този доклад се различаваше значително от онния, които съм слушал. И това беше новото приятно впечатление, което остави задълбочената, откровена критика и преценка както на хубавото, така и на лошото в работата на градската организация през годината. Секретарят — Георги Димитров, беше направил един анализ — може би малко суров, но верен и обективен. Обективен както в лошото, така и в доброто. Защото хубавото, което се прави, всеки го знае и се радва, но лошото не всички имат сили не само да го признаят, но и да го преодолеят. Преценките в доклада за допуснатите слабости и грешки, за неосъществени мероприятия, за съществени пропуски в работата на различни дружества или на ГК на ДКМС бяха за мен не само един отчет, но и своеобразен призив за недопускането им през следващата година.

Ако има нещо, на което трябва да се акцентува в предстоящата работа на всички комсомолски организации, това е работата по формирането на марксистко-ленинския мироглед у младото поколение. Това трябва да бъде първо степенна грижа на Комсомола, това беше казано по категоричен начин от трибуната на IX конгрес на БКП. Затова формите по идеологическата работа, по военно-патриотичното възпитание на младежта, по политическата осведоменост трябва да бъдат решително подобрени. И ако се осъществят решенията на конференцията по тези проблеми, ще се почувствува значителен подем в работата. Освен това трябва да се води безпощадна борба против противообществените прояви, против пушенето и употребата на алкохол, особено от учащите се. Борбата против буржоазното влияние трябва да бъде непримирима.

В доклада се изтъкна още една от първостепенна задача на Комсомола. Младежта трябва да бъде авангардът на техническия прогрес. Необходими са за бързите темпове на развитие на икономиката и промишлеността в нашата страна висококвалифицирани кадри, овладели до съвършенство сложната техника. Затова е нужно да се следят новостите в науката и техниката. В това отношение в градската комсомолска организация е правено твърде малко. Не са били ангажирани достатъчно младите специалисти, не са им поставяни конкретни задачи, не са потърсени начини за стимулиране на младите рационализатори, курсовете по квалификация са се провеждали до голяма степен формално. Необходимо е коренно преустройство в работата на комсомолските комитети в предприятията, за да се постави на здрави основи работата по техническия прогрес. Спазването на трудовата и технологическата дисциплина също ще окаже своето влияние.

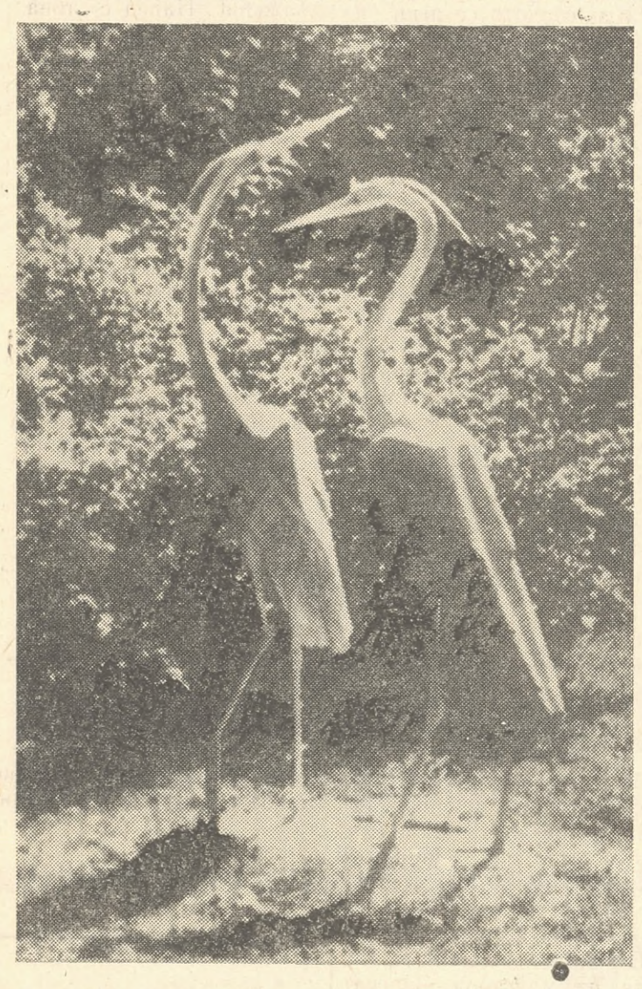
В изказванията се казаха много неща, споделиха се опит в работата, тревога за незаинтересоваността на някои младежи от комсомолските дела и т. н., но в тях липсваше критичният тон, който бе даден от доклада. Изказващите се правеха това повече информативно, правеха нещо като малки съдокладчета за работата на техните дружества през годината, като обръщаха внимание на положителните неща. А за недостатъците почти никой не каза нищо. Не бе отправена нито една критична бележка за работата на ГК на ДКМС, никой не се опита да разкритикува своята или работата на собственото си дружество. На истина докладът беше изчерпателен и в положителни, и в отрицателни оценки, но известно е, че активността и загрижеността за работата се определя именно по критичните бележки. Само двама д. угари от дружествата в предприятията казаха, че активистите искат да работят, но не знаят как. И не им се оказва помощ в това отношение.

Очаквах с интерес оценката от ОК на ДКМС. Не зная по какви съображения такава не чух. Та градската организация на Комсомола в Силистра е най-голямата в окръга, неоправдано е ОК на ДКМС да не сподели с нейните активисти оценката за тяхната работа.

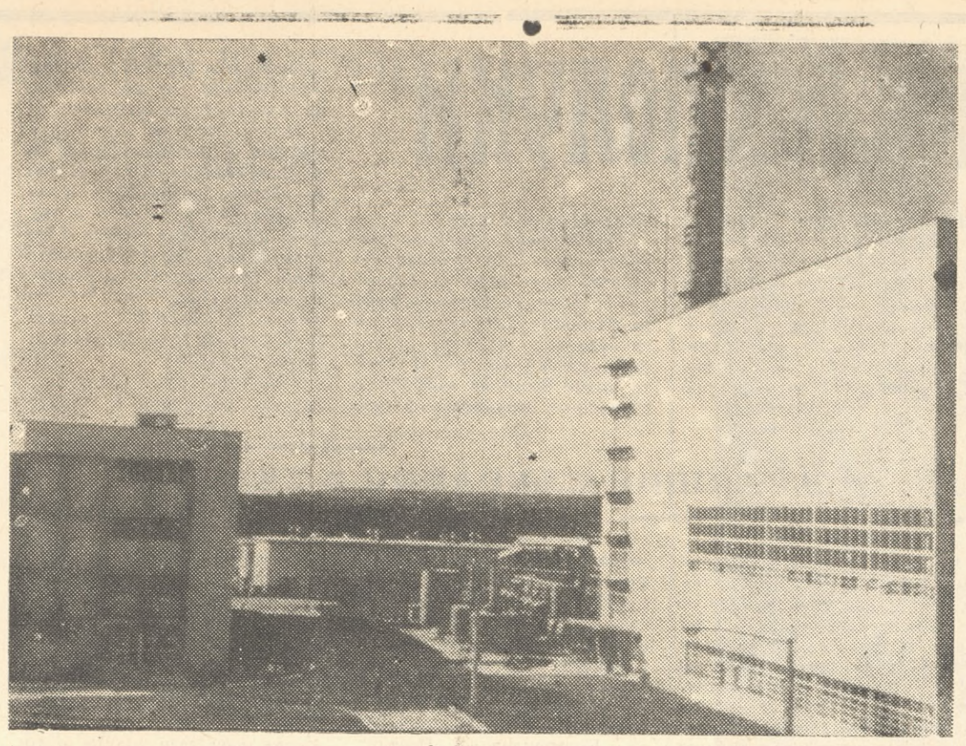
Накрая др. Георги Кардашев от името на ГК на БКП направи изказване, в което наред с положителните неща в работата изтъкна и някои отрицателни и се спря по-подробно върху работата на Комсомола с работническата младеж и работата по естетическото възпитание.

Дали тази конференция ще изиграе своята положителна роля в бъдещата работа на комсомолските дружества от града, следващата година ще покаже. И това зависи най-вече от участниците в тази конференция, от тях ната неуморима съзнателна работа.

Николай ЗЛАТЕВ

„Рибари" — така се нарича тази творба на художника Ал. Гигов. След известно време тя ще бъде бронзоизлята и ще намери място в някой кът на Силистра.

В Куба е завършена ТЕЦ „Ренте", построена в град Сантяго де Куба със съветска помощ.

Очаквани гости

Преди известно време на кооператорите от село Бабук гостува колективът на народния театър при ОНС — Силистра с пиесата „Вълчи времена" от Илия Волен. Отрано тази вечер читалищният салон беше изпълнен със зрители. Всички очакваха с нетърпение започването на пиесата.

Конфликтът на драмата беше почувствуван с цялата си сила от зрителите. Някои от тях сами бяха изживели тези жестоки „вълчи" времена на собствения си гръб.

Кооператорите останаха доволни от изпълнението на Веса Чапкънова (Генда), Александър Петров (Вандата), Стефка Ангелова (Анушка) и др.

Бабукци от все сърце благодарят на колектива на театъра и биха желали да им гостува с всяка нова постановка.

Димитър КУНЕВ

Физкултура ★ Спорт ★ Туризъм

На широка основа — отлични резултати

Баскетболът — любимият спорт на силистренската учаща се младеж през последните години печели все повече и повече успехи на зонални и републикански турнири. И като потвърждение на това дойдоха големите градски турнири по баскетбол, организирани от отдел „Народна просвета", Пионерския дом и ССШ по баскетбол — Силистра, за трите възрастови групи: за IV-токласници по въглова топка, за V и VI-те класове и за средношколци. И ако през седмицата в спортната зала е сравнително спокойно, когато се провежда учебно-тренировъчна работа с групите на ССШ по баскетбол, то в събота и неделя залата кипи от ентусиазма на състезатели и на многобройната публика.

На баскетболната площадка в състезанията на четвъртокласниците са включени 14 отбора с общо 150 участници. Първенството при тях е вече преполовено. При момичетата безспорен фаворит са представителките на училище „Кирил и Методий", които имат четири победи и са отбелязали 67 точки. След тях следват представителките на училище „Иван Вазов", „Отец Паисий" и т. н. При момчетата борбата се води между отборите на училищата „Иван Вазов", „Отец Паисий" и „Кирил и Методий". Подготвят се и петокласниците за встъпване в борбата под коша. Тук участвуват общо 12 отбора. При момичетата вече са изиграни по четири мача и започна да се очертава класирането. С най-големи аспирации за първото място са отборите на училище „Макаренко", „Кирил и Методий" и отборът на Калипетрово, а при момчетата фаворити са отборите на училищата „Кирил и Методий", „Н. Й. Вапцаров" и отборът на село Айдемир. По същата система се провеждат и състезанията при шестокласниците. Докато при момичетата отборите на училищата „Отец Паисий" и село Калипетрово нямат загуба и спорът за първото място ще бъде разрешен между тях, то при момчетата има много въпросителни — с изравнени възможности за първото място са отборите на училищата „Отец Паисий" и отборите на Айдемир и Калипетрово.

В борбата встъпиха и средношколците. Отборите, от чиито състави се сглобяват представителните юношески и девически отбори в ССШ по баскетбол, играха много оспорвано. В срещата между отборите на II гимназия и Икономическия техникум, представителките на II гимназия повеждаха и до края на срещата увеличиха разликата, като спечелиха победа с 57:34. Вторият състав на Селскостопанския техникум победи представителния пионерски отбор с 49:36, а отборът на I гимназия победи отбора на училището по металообработване с 35:12. Юношите от I гимназия доминираха над всички и още в първата среща победиха със 104:35 отбора на ССТ „Добруджа". В един динамичен мач, в който до последния момент в резултата водеха юношите от II гимназия, те не издържаха на темпото и преклониха глава пред отбора на ТМТ, като загубиха с 45:52. Представителният пионерски отбор победи отбора на Училище по дърводобиване със 77:54, а Училище по металообработване победи Сградостроителното училище с 40:24.

Отличната организация, при която се провеждат турнирите, е предпоставка за показване на добра игра. Участието на 530 състезатели в тези турнири е ярък показател за популярността на баскетбола в град Силистра. А като се работи на такава масова основа, не може да не се постигнат високи резултати в спортното майсторство.

Ангел КАЛИНОВ

Случка с горския

— РАЗКАЗ —

Горският пазач Костадин вървеше покрай язовира и в ушите му звучаха думите на директора:

— Не е твоя работа да решаваш съдбата на гората!

— Гората не е на баща ти. Не се престаравай, да не ти истине мястото! — беше му казал преди това председателят на текезесето.

— Аз съм пазител на гората и на закона—отвърна Костадин.— Няма да стана съучастник на бракониерите!

И състави акт за незаконно отсечените дървета. Председателят се наежи и пусна кооперативното стадо в залесените тераси. Костадин състави втори акт. Тогава председателят се закани да махне и него, и гората. Той беше приятел с новия директор на горското стопанство и успя. Започнаха да секат за парково пасище липовата гора край язовира. Сякаш на сърцето му посегнаха. Костадин направи изложение до окръжния комитет и Министерския съвет. На другия ден го извика директорът и му каза тежките думи. Защо? Защото караше по закона ли? Костадин се обиди и подаде оставката си.

Сега вървеше и се прощаваше с гората. Над язовирното огледало се вртяха ято щъркели. Те описваха лениви кръгове в нестроен разсипан рояк, като хартии вдигнати от вихрушка. Наближаваше Преображение и те се готвеха за път на юг. Закъде да се готви той, горският надзирател в оставка Костадин? Не избърза ли в гнева си със заявлението за оставка? Двадесет от най-хубавите си години даде за тази гора. Как ще я остави сега? Кой ще изпълва душата му с радост без нея?

Вървеше Костадин и пред очите му сякаш отново никнеха липите. Колко труд и грижи е положил за тях. Поливаше ги през сухите лета. Плевеше ги. Пазеше ги. Гора лесно не се отглежда! Дърветата та сякаш му шушнеха думи на благодарност, когато минаваше под тях. Птиците, които се заселиха в клоните, възхваляваха с песни труда му. После дойдоха плахите сърни. Хареса им тука. Радваха в неделен ден почиващите и децата край язовира. А сега? Какво ще бъде язовирът без гората, ако наистина я изсекат? Сърните ще избягат. Птиците ще отлетят. Ще отлетят и песните. Ще изчезне красивият венец на язовира.

— Какво разбират те от красота? — пъшкаше горският пазач. — Грубия интерес и леката изгода им дай!... Но защо и директорът? Защо го наруга? От неопитност ли? От каприз ли или от приятелство към председателя? А не трябва ли да се гледа преди всичко законността?

Дружното тракане на щъркелите прекъсна мислите му. Нощта беше се спуснала и белите птици, разквартирувани по дърветата и скалите на дружини и групи, се готвеха за сън. Така нощуваха те преди отлитането всяка година... Откъм полето лъх на провлачената песен на щурците и липите зашумяха. Гората също се прощаваше със своя пазач и приятел. Той вървеше бавно към смълчаното поле.

— Какво разбират те от красота! — плачеше нещо в душата му.

Далече трептяха светлините на селцата. Царевиците шепнеха нещо с листата си. Слънчогледите бяха навели пити към земята. Тежка мисъл сякаш измъчваше и тях:

— Не трябва ли вече да се кара по закона?

Пукот стресна нощта и в близката люцерна зашариха фарове. Костадин стисна карабината. Бракониери? Ловуват на фарове! И мълна с ръка. Да правят какво щат. Той е в оставка.

А фаровете се мятаха бясно и режеха нощта на парчета. Пукот след пукот увеличаваха броя на изстрелите. Горският стоеше с изтръпнало сърце и дишаше тежко. Не, няма да се намесва! Да правят каквото щат! Той ли ще ги учи на законност?

— Не е твоя работа! — му каза днес директорчето.

— Не се престаравай! Не е на баща ти — сякаш го шибнаха с камшик думите на председателя.

— Не! Няма да ги пусна! — почти изстена горският пазач в оставка и сне карабината. Приближи и когато тъмният джип мина близо край него, даде знак с джобното си фенерче да спре. Бракониерите бяха изненадани. Блесналите за миг фарове го заслепиха и джипът връхлетя отгоре му с пълна скорост. Костадин отскочи и стреля в гумите. Тежка псувня долетя до ушите му.

— Защо стреляш, бе идиот? Костадин изкрещя диво:

— Не бутайте пушките и излезте от колата! Ще стрелям!

— Махай се по дяволите! Не ме ли познаваш? — долетя позната глас.

— Не познавам нарушителите и бракониерите. Дайте си билетите за ловуване и пушките!

Двамата бракониери и шофьорът стояха без пушки до колата.

— Утре ела да си вземеш уволнението! — каза единият и сега Костадин позна своя директор. Нима е възможно? Той стоеше изтръпнал и зъбите му тракаха като от треска. Нима е възможно?

— Хайде, махай се де! И свали тая пушка, че може беля да направиш! — обади се и другият, председателят на текезесето.

— Не! Няма да се махна! — изхриптя на пресечки горският.— Вие сте в нарушение. Дайте си билетите и пушките! Пред закона всички са равни.

Гласът му беше суров и решителен.

— Законността си е законност!

На другия ден отиде в горското стопанство. Директорът хладно му връчи заповедта за уволнение. Преди да я вземе, Костадин му подаде съставените актове за нарушение. Директорчето се слиса.

— Значи, все пак ти състави актове?

— Пред закона вие сте нарушители.

— Бяхме излезли на развлечение. Искахме да преживеем едно истинско приключение, но отде се взе ти. Чакахме да ни подгонят с мотоциклети и коли. План имахме как ще се изплъзнем.

— Това си е ваша работа. Подпишете акта, преди да съм напуснал службата!

Директорът гледаше своя служител, сякаш го виждаше за пръв път. Раздразнението му се смени с удивление, а удивлението с възхищение. Къде беше слушал, че имало и такива? Той остави акта на бюрото си и се засуети.

— Дай си заповедта! Допусна ли сме грешка.

— Първом подпишете акта!

— Подписвам го ето. Дай да продиктувам нова заповед!

И продиктува заповед за повишението на горския пазач Костадин за безукорно и самоотвержено изпълнение на службата. Връчи му я заедно с две патрони, като личен подарък. Нека стреля по всеки нарушител, който не се подчинява на заповедта да спре. Нека пука всички гуми, които газят през законите и се мъчат да убегнат отговорността от нарушението си! Законността си е законност!

Костадин не вярваше на очите си. Една усмивка заигра на устните му.

— Законността си е законност! Не е без защита гората!

Борис ИЛИЕВ

СЪРДЕЧНА БЛАГОДАРНОСТ

„Здравето е най-голямото богатство на човека"—казва народната поговорка, но ние разбираме това едва когато започнем да го губим. Ние често казваме, че сърцето „чувствува", че сърцето „разбира", че сърцето „люби". Но някак си между другото остава най-чудното свойство на това сърце — простият факт, че то бие, работи. Докато бие, ние живеем, обичаме, мразим.

Всичко това човек разбира тогава, когато нишката на живота внезапно изтънява и съдбата ни остане в ръцете на хората с бели престилки. Така на 21 януари получих остър сърдечен пристъп със задушаване — необходима беше незабавна лекарска намеса. Пристигналата с линейката д-р Бояджиева, виждайки тежкото ми състояние, изпраща шофьора Драган Генчев с линейката за д-р Рачев. Това става късно през нощта. Сънят на д-р Рачев е нарушен, но той и не мисли за това и веднага пристига в къщи. Дава ми първа помощ и след прегледа установява, че е необходим консулт. Още един лекар е лишен от сън — д-р Паянтов. Двамата лекари ме преглеждат още един път основно и след кратка консултация установяват диагнозата и лечебните мерки. След няколко дни д-р Рачев отново ме посети, с бодрия си вид и окуражителните думи ми вдъхна вяра и сили в бъдещето ми сполучливо лечение.

Затова искам да изкажа благодарността си на двамата лекари, на шофьора и дежурната лекарка, които положиха големи усилия за връщането ми при моите ученици, за връщането ми при здравите хора.

Донка ГЕОРГИЕВА
учителка

О Б Я В А

ТКЗС — Иширково продава „ВАРШАВА" — стар модел. НАПЪЛНО ЗАПАЗЕНА. Цена по споразумение.

Употребявайте медния крем за лице „ЛЕМАН"

Изработен от чист пчелен мед

— богат на витамини
— поддържа кожата мека и еластична
— премахва бръчките по лицето

О Б Я В А

ОБЩА ТПК „ПЪРВИ МАЙ" — гр. ТОЛБУХИН

извършва

тапицерия на всички видове моторни превозни средства, ушиване на брезентови ръкавици, палатки, чергила, покривни брезенти, калъфи за радиатори и всички видове конска амуниция в сарашкия отдел на ул. „Георги Кроснев" № 3 *с отговорник Станко Митев.*

В същия отдел се изработват на ишлеме и извършват услуги на посочените по-горе производи — изкърпване платна за селскостопански машини и др.

Кооперацията разполага с всички видове материали.

Клиенти, ползувайте бързите, евтини и качествени услуги на ОТПК „Първи май" — гр. Толбухин.

Тел. 23-02
Обща ТПК „Първи май" — гр. Толбухин.

О Б Я В А

Окръжна болница—Силистра търси да назначи:
1) Началник автогараж — с шофьорска правоспособност и средно образование, заплата — 110 лв.
2) Калкулант — със средно образование, заплата от 70—80 лева.
3) Общ работник — заплата от 56 до 60 лева.
4) Санитари — с основно образование. Заплата— от 58 до 68 лева.
5) Касиерка — заплата 105 лева
6) Шофьори I клас.

ОТ РЪКОВОДСТВОТО

О Б Я В А

ДЪРЖАВЕН ЕКАРИСАЖ гр. СИЛИСТРА

има
вакантна длъжност за МАШИНЕН ИНЖЕНЕР, отговарящ на следните условия:
образование — **висше по специалността**
трудов стаж — **5 години**
Основна заплата — *150 лв. при 6-часов работен ден.*

Справка — канцеларията на екарисажа.

ПРОЛЕТАРИИ ОТ ВСИЧКИ СТРАНИ, СЪЕДИНЯВАЙТЕ СЕ!

Силистренска ТРИБУНА

Орган на Окръжния комитет на БКП, Окръжния народен съвет и ОК на Отечествения фронт — Силистра

Година XII, бр. 17 (1181) | Четвъртък, 9 февруари 1967 година | ЦЕНА 2 СТОТИНКИ

КОГАТО СЕ МИСЛИ ОТ ПЪРВИЯ ДЕН

ОТ НЯКОЛКО години насам доячите от кравефермата на с. Ситово не само изпълняват, но и редовно преизпълняват производствените си планове. И миналата година те завършиха със значително преизпълнение на своя план.

Успехите на Ситовската кравеферма се дължат твърде много на факта, че тук работата за изпълнението на годишната програма започва още от първия ден на новата година. Въреки че показателите в този момент все още не са окончателно уточнени, животновъдите не демобилизират своите сили. Те знаят, че новият план ще бъде по-напрегнат от стария, и вземат сериозни мерки за неговото изпълнение още от самото начало.

И тази година кравефермата за върши януари с преизпълнен план. Предвидено бе доячите да добият 53 000 л мляко, но те добиха 60 713 л. За същия период на миналата година бе произведено 58 633 л мляко.

Високите успехи се дължат най-вече на добрите грижи за животните. Доячите, които премина ха на двусменна работа, строго спазват дневния режим. Дажбите на отделните групи животни са диференцирани и определени съобразно техните продуктивни качества. През миналата година по левъдните бригади прибраха и съхраниха големи количества фураж — сено, силаж и концентриран фураж. Поради това дажбите на кравите са пълноценни. В тях почти не влизат груби фуражи, с изключение на меласирани какалашки.

Голям дял за постигането на висок млеконадой играе успешно провежданата борба с яловостта във фермата. Благодарение на добрите мерки, които тук се вземат както от гледачите, така и от зоотехниците и ветеринарните лекари, яловостта е намалена до 4 процента.

Най-голямо изпълнение на плана за млеконадоя през месец януари има доячът от родилното помещение Петър Енев. Вместо 2 100 л както е по плана, той е надоил 3 662 л. Повече мляко от предвиденото е получила и групата доячи с отговорник другарката Велика Стоянова.

Висок прираст постигнаха и телчарите на телетата до шест месечна възраст. Вместо 3 024 кг те произведоха 3 852 кг прираст. През миналата година за същия период беше получен прираст от 3 064 кг. Добри успехи има телчарят Иван Петков, който от 60 телета е получил 2 000 кг прираст.

Големият млеконадой и високият прираст, които животновъдите от Ситовската кравеферма постигнаха през първия месец на настоящата година, са добра основа за успешно изпълнение на годишния план.

Емил ПРАХОВ

Радващо начало

РАСТЯЩАТА необходимост от строителни материали в гр. Силистра и околността му изискват от колектива на керамичната фабрика големи усилия и постоянство. През миналата година предприятието не си изпълни плана. Това обстоятелство създаде известна тревога сред колектива. От ръководството му беше направен икономически анализ. Прецениха се всички възможности. Беше решено да се използува и зимният сезон за работа не само в пещите, но и с преси те, за формовка на сурови тухли. Зимата, разбира се, не благоприятствува за формоване на кирпич, но усилията на работниците под ръководството на сменния майстор Иван Янков дадоха своите резултати. Произведени са за януари месец 80 000 тухли над плана. Или предприятието през първия месец на втората година от петата петилетка е произвело 530 000 тухли. Това е повече от количеството тухли, които са били произведени през цялото първо тримесечие на миналата 1966 година.

Сега в двора на фабриката се завършва монтажът на нова линия за изработване на решетъчни тухли, каквито досега не са изработвани във фабриката. С пускането в експлоатация на тази линия се създава възможност да се проведе и ремонт на машините, без да се спира производственият цикъл.

Колективът на керамичната фабрика посрещна повишения с 30 процента годишен план с готовност да го изпълни преди срока, като с това обезпечи плановите строежи на града с основния строителен материал — доброкачествени тухли.

Взетият добър старт през първия месец на годината вдъхва доверие, че колективът ще изпълни предсрочно тазгодишната си програма.

Михаил ТОМОВ

Отново в челните редици

Статистическите данни показват, че ТПК „Метал" —Силистра приключи първия месец от втората година на петата петилетка с изпълнение на плана по обем 115,8 на сто. То е едно от най-високите постижения в окръга.

Представител на редакцията се срещна с председателя на кооперацията др. Иван Стойчев и го помоли да разкаже на какво се дължат успехите им.

На 1 януари т. г. се навършиха пет години, откакто от нас се отдели и се създаде промишленото предприятие ДМЗ „Стомана", а ние си останахме като кооперация „Метал". През изминалите години нашият колектив не помни да не си е изпълнявал не само месечните, но и годишните планове.

Въпреки трудните условия поради липса на помещение и през миналата година ние се поздравихме с победа. Изпълнихме плана си за първата година от петата петилетка със 105,7 на сто, в това число за услугите 104 на сто, печалбата 112 на сто, а производителността на труда 104,3 на сто при средна работна заплата 101,1 на сто. Така че надплановата ни печалба достигна 23 450 лева.

Постигнатите добри резултати за нас не са случайни, те са плод на предварителната ни добра подготовка. И през миналата година, въпреки успешното изпълнение на годишния план, ние отрано започнахме подготовката за настъпващата 1967 година. Предварително си обвързахме плана с достатъчно поръчки и си доставихме необходимите материали за първото тримесечие. А когато настъпи м. януари, ние насочихме цялото си внимание към заздравяване на организацията на работа и трудовата дисциплина.

Тази наша загриженост не остана безрезултатна. С първия ден всичко започна нормално без никакви неприятности или спадане на производителността на труда.

Не закъсняха партийно-политическите, а така също и организационно-техническите мероприятия. С тях, а така също и с плана на предприятието колективът ни бе запознат навреме и сега всеки знае своето задължение.

При нас изпълнението на личния план или норма, а оттам и планът на предприятието, почиват върху правилното разбиране от страна на работниците, че всяко изпълнение и ниска себестойност носи печалба не само за предприятието, но и подобрява неговите лични доходи. Затова нашите работници получават едно от най-добрите възнаграждения сред промишлените предприятия от окръга.

Характерът на нашето предприятие и нашата заинтересованост ни дават възможност да търсим и внедряваме все нови и търсени производи както от отделните граждани, така и от отделни организации. Това от своя страна ни гаранатира обвързването на плана с повече от необходимите поръчки. Така например, в началото на тази година изработихме и изпратихме в София за утвърждение прототип на специално съоръжение „Бенмари" за нуждите на кухните, обслужващи заведенията на Балкантурист. Досега те се внасяха от чужбина и струваха 1 116 лева, докато ние ще ги произвеждаме с 50 на сто намаление. Скоро ще започнем серийното им производство.

Започната е подготовка на прототипа на скара за препичане на хляб в ресторантите. Разработват се чертежите и на специален подвижен шкаф, който ще даде възможност сервитьорите в ресторантите да пренасят топлата храна непосредствено до масата на клиента. Продължаваме също така производството на електрически скари.

Добрата организация, трудовата дисциплина, новите производни осигуриха не само максимум заетост на работната ръка, но и високо изпълнение на плана за м. януари — 115,8 на сто. Произведена е надпланова продукция за 19 113 лева. Постигната е производителност на труда 105,1 на сто, а средна работна заплата 95,1 на сто.

Сред колектива ни най-добри успехи постигнаха работниците от цеха за трябна мебел с ръководител Иван Добрев. Резултатът им е 154 на сто изпълнение на месечния план. С не по-лоши резултати се поздравиха и работниците от ремонтната работилница с ръководител Дочо Калинов и отдела за шир-потреби с ръководител Иван Георгиев.

Досегашните ни резултати и перспективи ни карат да сме уверени, че и тази година кооперантата ни с чест ще изпълни поетото задължение.

Очакват пролетните дни

МЕХАНИЗАТОРИТЕ от филиала Ножарево на ДЗС „Янко Забунов" отрано започнаха ремонтирането на прикачния инвентар и на машините. Работата се извършваше под прякото ръководство на бригадира на бригадата Стефан Аврамов и бригадния механик Юмер Юсуфов. Условията не бяха благоприятни за работа, но с много усилия трактористи и прикачници преодоляха трудностите.

В началото на февруари ремонтът на прикачния инвентар завърши. Почти приключи и ремонтът на тракторите. Сега механизаторите очакват първия удобен момент за започване на сеитбата.

Ахмед ДЕМИРЕВ

Добри резултати

ТАКИВА резултати са постигнали през последните два месеца гледачите на телета с бригадир Стойка Петрова в село Алеково.

В кравефермата, която ръководи младата бригадирка, всеки новородил се питомец остава в родилното отделение до петнадесетия ден. Дава му се по 5-6 литра пълноценно мляко по три пъти на ден. След половинмесечния срок гледачите преместват малките телета в шестмесечната група, като дажбата им от пълноценното мляко се запазва още пет дни. На двадесет и първия ден от раждането дажбата на младите телета се изменя, като им се дава вече и смески от смлети царевица, овес, пшеничени отсевки и други зърнени концентрати. Тази дажба от двадесет и осмия ден се увеличава от 300 до 800 грама на ден. Също така на телетата се предлага сено и вода за пиене.

Добрите грижи, които полагат за младите животни гледачите Атанас Овнев, Димитър Янков и Янко Станков, допринасят много за доброто им отглеждане. И въпреки неблагоприятните зимни условия и неудобствата, свързани с някои прегрупирания на кравефермата и преместване на телетата в друго помещение, прирастът от 138 телета за януари е 2 570 килограма, или средният прираст на теле за месеца е 19 килограма.

Тази цифра през зимните месеци не е предел за алековските животновъди и те са решили този месец да я увеличат над два десет килограма.

М. ГЕОРГИЕВ

НАСЪРЧАВАЩИ УСПЕХИ

НАВЪН вятърът продължаваше да бушува, а във фермата на с. Раздел беше тихо и спокойно. В добре прикътаното помещение не достигаха поривите на северняка. Не се уплашиха от него и доячките, а както всеки ден бяха дошли в обора още по тъмно. И всяка беше се заловила на работа. Младите жени чистеха обора. Зареждаха храна на кравите. Подготвяха се за сутрешното доене.

След малко в чистите съдове звъннаха първите струйки. И нищо че само Шукрие Реджебова е във фермата от няколко години. Макар и нови доячки, дружките ѝ бързо свикнаха с работата. Тяхното старание им донесе първия успех. Те преизпълниха плана за януари с близо 2 000 литра. В сравнение с първия месец на 1966 години на животновъдките от Раздел надоиха повече мляко при същия брой крави.

— И февруари започнахме успешно. Всеки ден жените надояват около 920 литра мляко. Добри ни са те. Работливи.

Зоотехникът Мустафа Максудов не пести похвалите си. Той усмихнато разказва за работата на осемте доячки и току над нича в пълните гюмове. А жените не чувствуват присъствието ни. Те работят със редоточено и като че ли се съревновават помежду си.

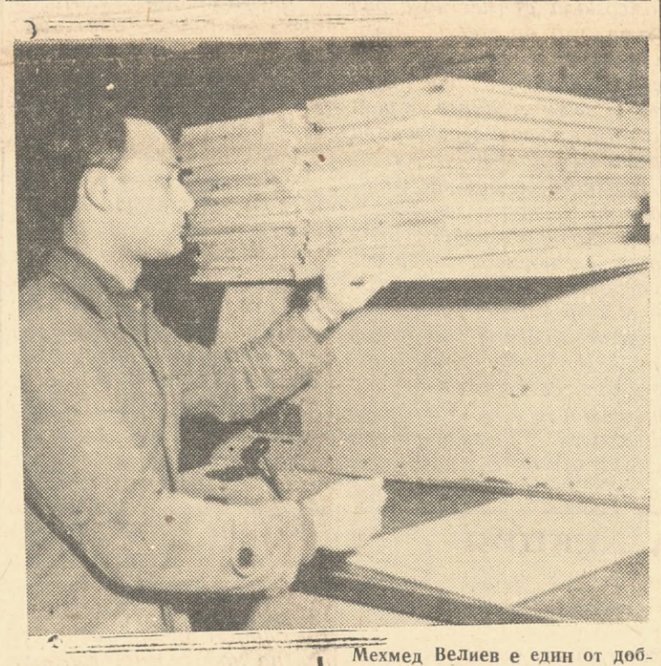
И този път пак Хюсние Мехмедова първа приключи доенето. От началото на годината тя е най-добрата работничка във фермата. На ден получава средно по 140 л мляко от групата си. Само за януари на дои близо 900 литра над запланувания. И комсомолките Айшегюл Риданова, Айшегюл Назмиева не изостават. Всеки ден те надояват надпланово по 30 литра мляко.

...Хюсние наля млякото в гюма. Беше доволна.

— Добре се грижим за животните и те добре ни се отплащат. Всяка крава получава на ден по 30 кг силаж, 2 кг сено, 3 кг концентриран фураж, 8 кг рязанки.

Доволна бе Хюсние. Доволни бяха и другарките ѝ, надоили повече мляко, отколкото предното утро.

Зия СЕЛЯМЕДОВ

Мехмед Велиев е един от добрите производственици в подготвителната бригада на ДИП „Липа". Той изпълнява дневната си норма 126 на сто.

НА СНИМКАТА: Мехмед Велиев по време на работа край двуваловата машина за плоскости.

Готови за сеитба

Студените зимни дни не попречиха на механизаторите от село Грънчарово да се подготвят добре за предстоящата пролетна сеитба. От дългогодишен опит те знаят, че колкото по-добре са им подготвени машините, толкова помалко трудности срещат в полските работи през годината.

Прикачният инвентар беше ремонтиран още до края на януари. Сега всички трактористи и прикачници работят по тракторите. От 14 трактора на бригадата 10 са вече напълно готови, а останалите 4 скоро ще бъдат ремонтирани окончателно.

Най-добре се справят с подготовката на машините дългогодишният тракторист Лефтер Киров и неговите другари. Те вече завършиха с ремонта на зачисления им прикачен инвентар и трактор ДТ—54.

Илия ИЛИЕВ

Възнаграден труд

С ВСЕКИ изминат ден броят на агнетата в село Господиново се увеличава. От 640-те овце са получени вече близо 450 приплода. Най-висок е процентът на родените животни в стадото на Бони Вълев и Велико Моканов. От 130 оагнени досега овце те получиха 140 агнета. А Кръстю Ангелов и Стоян Илиев от 111 овце добиха 120 агнета.

Овчарите начело със своя бригадир полагат големи грижи за опазването на новородените животни. Тяхната цел е да не допуснат никаква смъртност и да осигурят добри условия за бързото им развитие. Добри грижи се полагат и за овцете, за да може да се осигури висок млеконадой от тях.

Христо ВАСИЛЕВ

НЕДОСТАТЪЧНИ ГРИЖИ

В с. Водно има две животновъдни ферми. Докато в овцефермата работата е добре организирана и резултатите положителни, то говедовъдите не могат да се похвалят с никакви успехи.

На какво се дължи това?

Преди всичко на слабата заинтересованост на бригадира Минчо Стойчев. Той не контролира работата на гледачите. Затова в обора е мръсно. Мръсни са и самите животни. Такова отношение към работата не бива да се допуска, още повече че тук се отглеждат юници — бъдещите продуктивни животни. От това как ще се развият тук, зависи по-нататък тяхната млечност и годност за попълване на стадата.

Гледачите Мехмед Билялов, Мухарем Хасанов, Лютфи Шукриев, Исмаил Османов, Сали Раимов и Халил Мехмедов се отнасят безотговорно към работата си. Те са нехайни. Всеки, който посети не само обора, но и тяхната стая, ще се увери в немарливостта им. Защото в стаята на гледачите е толкова мръсно, че човек трудно може да си представи как тези хора почиват в такава обстановка.

За да се подобри работата във фермата, гледачите трябва да започнат с по-голямо желание. Това трябва да изисква преди всичко бригадирът. Макар че е зоотехник и не му липсва необходимата подготовка, Минчо Стойчев подценява неоправдано правилното отглеждане на юниците. Необходимо е той да вложи по-голямо старание около организацията във фермата, за да се преодолеят досегашните неудачи.

Али ДЖЕФЕРОВ

Международна информация

В Министерството на външните работи

По повод провокационните действия, организирани в Пекин срещу извънредния и пълномощен посланик на НР България Кръстю Стойчев, сътрудници на българското посолство и кореспонденти на БТА, на 7 февруари т. г. временно управляващият посолството на Китайската народна република в София Ван Мин-сю бе повикан в Министерството на външните работи. От името на правителството на НР България бе отправен най-решителен протест срещу грубите и необоснователни провокационни действия, организирани от китайските власти, изразяващи се в малтретиране и нанасяне обиди на членове на българското посолство и кореспондента на БТА в Пекин, както и в унищожаване броеве на сп. „България", издавано от посолството.

Същевременно бе заявено, че отговорността за всички последствия, произтичащи от тези неконни действия, пада изцяло върху правителството на Китайската народна република. (БТА)

Разговорите между Косигин и Уилсън продължават

ЛОНДОН, 7 февруари (**Кор. на БТА**). На разговорите на председателя на Министерския съвет на Съветския съюз Косигин и британския министър-председател Уилсън тази сутрин присъствуваха от английска страна и министърът на външните работи Джордж Браун, министърът на финансите Джеймс Калаган, министърът на икономиката Майкъл Стюарт и министърът на търговията Дъглас Джей, съобщи секретарят по печата на Даунинг стрийт 10 Тревор Лойд-Хюз. И днес той отказа да даде повече подробности за разискваните въпроси, но на настоятелните запитвания на кореспондентите отговори, че от постовете на присъствуващите британски министри може да се направи изводът, че е била обсъдена търговията между двете страни.

Противостои и успешно се сражава

ХАНОЙ, 7 февруари (ТАСС). Две години големи победи на виетнамския народ и поражения за американските империалисти — така преценява вестник „Нян зан" резултатите от необявената въздушна война, започната от САЩ против ДРВ точно преди две години — на 7 февруари 1965 година. „Когато американските агресори — пише днес вестникът в уводна статия — започнаха разрушителна въздушна война против северната част на нашата страна, пред много хора по земното кълбо стоеше въпросът: ще може ли Северен Виетнам да противостои на грамадните военновъздушни сили на САЩ?

Американските самолети, бомби и снаряди, които падат по територията на Северен Виетнам, а така също 400-те хиляди войници от американския експедиционен корпус и няколкото десетки хиляди войници от страните-сателити не можаха да спасят агресорите от тежки поражения в Южен Виетнам, подчертава вестникът. Нао паки, пораженията на агресорите ставаха толкова по-тежки, колкото повече те засилваха войната".

„Като водят разрушителна война против северната част на нашата страна — продължава „Нян зан", — американските агресори губят както във военно, така и в политическо отношение.

Народите от света и правителствата, които се стремят към свобода и справедливост, горещо подкрепят позициите на нашето правителство и Националния фронт за освобождение на Южен Виетнам относно разрешаването на виетнамския проблем. Неотдавнашните изявления на министъра на външните работи на нашата страна бяха одобрени от широките кръгове на световното обществено мнение". (БТА)

Съветското посолство в Пекин обсадено

ПЕКИН, 7 февруари (**Спец. кор. на Франс прес Бернар Юлман**). Официално съветското посолство в Пекин е в обсадно положение. Съветският шарже д'афер получи рано следобед съобщение по телефона от китайското министерство на външните работи, в което се подчертава, че „сигурността на съветските служители не може повече да бъде гарантирана" извън оградата на посолството.

Малко след това предупреждение дипломати от източноевропейските страни успяха да проникнат в посолството под враждебните крясъци на демонстрантите през една странична врата, за да донесат на обсадените хляб, който ще им даде възможност да се хранят през следващите 24 часа. Никога китайското правителство не е възприемало досега подобно поведение спрямо персонала на чуждестранно посолство, което при това положение е в невъзможност да изпълнява своята мисия.

Тази мярка, взета в 13-ия ден от започването на антисъветските демонстрации, които днес след обед се провеждат с по-голяма сила от когато и да било, изглежда ще приближат съветското и китайското правителство до такъв момент, когато поддържането — дори фиктивно — на дипломатически отношения ще се окаже невъзможно. (БТА)

Победата на САЩ във Виетнам — наивна илюзия

АПЕЛ НА СЕНАТОРИ-ДЕМОКРАТИ

ВАШИНГТОН, 7 февруари (ТАСС). Шест американски сенатори-демократи призоваха вчера президента Джонсън да прекрати бомбардиранията на територията на ДР Виетнам през лунната Нова година и след това да не ги подновява изобщо, за да открие пътя към мирно уреждане на конфликта.

Сред тези сенатори е Дж. Кларк, който заяви: „Цялата работа е в това, че нашите военни ръководители мислят, че ние можем да спечелим военна победа във Виетнам. Това е илюзия".

(БТА)

Конгресните решения-в дела

Добро начало

Деветият конгрес на БКП постави пред партийните комитети, партийните организации и всички комунисти нови по-високи изисквания. Да се повишава тяхната роля като политически ръководства, да расте самоинициативата и активността им, да се засилва непрестанно научността в партийната работа са важни изисквания на Конгреса.

Сега пръв дълг на всеки партиен комитет и организация и на всички комунисти е добре да разберат смисъла и значението на конгресните решения, да видят своето място в тяхното изпълнение. Като се ръководи от тези задачи и изисквания, партийният комитет в с. Сокол, непосредствено след Конгреса прие цялостна програма за разясняването и разучаването на конгресните решения.

По изработен за тази цел график групата докладчици към комитета начело със секретаря на общинския партиен комитет Александър Боневен, председателя на ТКЗС Христо Стоянов, председателя на СНС Иван Стефанов и др. отговорни партийни и стопански кадри от района разясниха на трудещите се поставените в материалите на Конгреса проблеми.

Под ръководството и помощта на общинския партиен комитет се проведоха партийни събрания във всички села, на които комунистите бяха информирани за работата на Конгреса и в светлината на неговите решения се приеха мероприятия за работата на всяка организация по изпълнение на поставените задачи.

При голяма активност и много предложения и инициативи на комунистите минаха събранията на партийните организации в с. Сокол със секретари Иван Желев, Нейко Ангелов и Стефан Петров, на партийната организация в с. Суходол със секретар Салим Реджебов и др. Комунистите от с. Суходол решиха тази година да работят под лозунга „Моят личен принос за изпълнение на конгресните решения". Тая тяхна инициатива по-късно се прие и от останалите организации от района.

Приетите мероприятия спомогнаха да се активизират партийните групи, партийните секретари и комунистите. Извърши се правилна растановка на комунистите в производствените участъци, изградени бяха партийните групи, на които се поставиха конкретни задачи за работа през 1967 година.

По поръчение на партийния комитет комисията по наглед ната агитация започна практическа работа по онагледяване показателите в директивите на Конгреса, петата петилетка и плана за 1967 година.

Мероприятия за своята работа в светлината на решенията на Конгреса приеха и останалите масови организации от района—Отечественият фронт, Комсомолът, СНС, Селкоопът и др.

На две семинарни занятия общинският партиен комитет запозна партийния актив с най-важните проблеми от материалите на Конгреса, обсъдиха се различните форми на работа.

Сега партийните организации широко разясняват пред трудещите се плана на стопанството за 1967 година. За целта се провеждат партийни и бригадни събрания в целия район.

Неотдавна общинският партиен комитет свика партийна конференция, която обсъди проблема за внедряване на прогресивните форми в организацията, нормирането и заплащането на труда в ТКЗС през 1967 година. На конференцията комунистите направиха ценни предложения за подобряване на работата в тази насока.

Всичко, което е извършено дотук по изпълнение решенията на Конгреса, е само едно добро начало.

Сега е необходимо партийният комитет отблизо да контролира и оказва помощ за практическото изпълнение на взетите от партийните органи зации решения.

Колю ВЪРБЕВ

Отчетно-изборни конференции на Комсомола

Укрепването на дружествата — важна задача

Отчетно-изборната конференция на комсомолската организация в Тутракан се проведе към края на месец януари т. г.

Участие в нейната работа взеха и първият секретар на ГК на БКП Димитър Даскалов и секретарят на Окръжния комитет на ДКМС Атанас Киров.

В отчетния доклад, прочетен от секретаря на ГК на ДКМС Анко Жеков, се направи задълбочен анализ на успехите и слабостите през изтеклата година. Конференцията отчете, че е направено сполучлива крачка за преодоляване на шаблона и формализма в идеологическата работа, положени са здрави основи за свързване участието на младежите в труда с тяхното идейно-комунистическо възпитание. Повишена е самодейността и инициативността на редица комсомолски дружества.

С младежки жар и ентусиазъм се включват младежите в културно-масовата работа и художественото самодейност. В театралния самодеен колектив към читалището, който изнесе два спектакъла сред гражданите, и в битовия хор 90 на сто от участниците са млади хора. Добре работи и турският младежки състав, който има вече няколко излизания в селата от района.

Успехи отчете конференцията и по патриотичното възпитание на младежите. Слабо са работили в това отношение в комсомолските дружества от „Домостроител", в цех „Ракита", в с. Търновци и с. Царевдол.

Конференцията постави като задача в бъдещата работа по патриотичното възпитание на младежите да служи богатата история на нашия героичен народ.

Голямо внимание се отдели на конференцията и на производствената дейност на младежите. Изградени са 22 младежки бригади, от които 17 са завоювали званието „бригада за комунистически труд". Гордост за комсомолската организация са младежите Тодор Георгиев, Иван Петков, Велико Янев, звеноводът Закир Ибрямов, механизаторът Иван Добрев от Царевдол и др.

Наред с постигнатите успехи на конференцията бяха посочени и недостатъците в един или друг сектор от комсомолската работа.

Отчете се, че малко младежи работят в животновъдството, голям е броят на носителите на слаби бележки и на второгодниците в училищата, срещу което не се води борба от страна на комсомолските дружества.

Конференцията постави пред комсомолските дружества от района важни задачи. Сега техен дълг е да разгръщат широка политическа работа по разясняване и изучаване материалите на Деветия конгрес на БКП, да организират практическото изпълнение на набелязаните мероприятия и достойното посрещане XI конгрес на ДКМС.

Конференцията реши тази година в организацията да се провежда разговор на тема: „Комунисти, комсомолци и пионери в единен строй", да се организират викторини и двубои за изучаване живота на Ленин, Димитров и др.

Като важна предпоставка за успешното изпълнение на тези задачи конференцията посочи конкретната работа и помощ на ГК за укрепване на комсомолските дружества по места. За тази цел наред с членовете на комитета ще се ангажират и добре подготвени и опитни активисти на организацията от града и района.

Викентий ДУКАНОВ

С ДОСТОЙНИ ДЕЛА

На годишната отчетно-изборна конференция на Комсомола в с. Старо село младежите се явиха с достойни дела. В отчетния доклад на общинския комитет на ДКМС с особено задоволство бяха отчетени големите успехи на младежите по изпълнение на стопанските задачи. Младежкото звено при втора полевъдна бригада при план 310 кг е получило по 440 кг царевица и вместо 130 по 144 кг фасул от декар.

Гордост за цялата организация са младият механизатор Райко Димитров, преизпълнил своя годишен план за мека оран с над 1 000 дка, младите доячи от младежката кравеферма преизпълнили годишния си план със 109 тона мляко и в първите след конгресни дни заслужено завоювали званието „ферма за комунистически труд". Първенци на фермата са комсомолките Петра Ангелова, която при план 42 тона е надоила 52 тона, и Радка Ангелона, надоила 7 тона мляко над плана.

Дълго ще се помнят изнесените от младежите художествени програми, младежкия събор между селата Белица, Малък Преславец и Старо село и др. полезни младежки инициативи.

Наистина постиженията не са малко. Но отговарят ли те на големите задачи, стоящи пред организацията? Естествено не!

Ето защо съвсем справедливо на конференцията бяха отчетени и редица слабости.

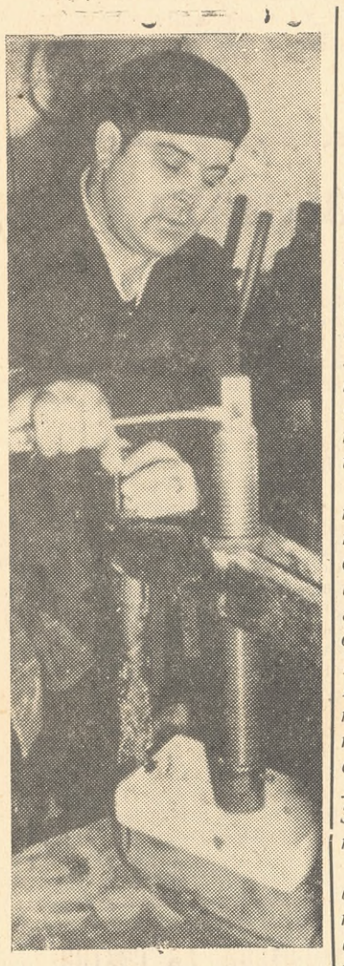
Както в доклада, така и в изказванията на делегатите се посочи, че голяма част от младежите не искат да повишават своето образование. Освен това слабо се посещават организираните от другестващите бюра просветни събрания. Провалени са два просветни кръжока и курса по приложна електротехника.

С особена загриженост читалищният секретар Величка Димитрова посочи, че тази година комсомолците слабо се включват в читалищната работа. „Лош пример дават на пионерите някои комсомолци, които в младежкия клуб играят карти"—каза Стоян Тодоров. Тези макар и единични примери говорят, че все още възпитателната работа сред младежта не е на нужната висота.

В своето изказване пред конференцията председателят на кооперативното стопанство Велико Добрев, изказва благодарност на младежите за тяхното активно участие в изпълнението на стопанските задачи.

Гост на конференцията беше и първият секретар на Окръжния комитет на ДКМС др. Йордан Танков. В своето изказване той даде положителна оценка за работата на комсомолската организация и се спря подробно на предстоящите задачи в изпълнение решенията на Деветия конгрес на БКП и достойно посрещане на XI конгрес на Комсомола.

Василка РАВАЛИЕВА
(наш кореспондент)

Комунистът Иван Кънчев е един от постоянните ударници в промкомбината в Дулово. Той работи в галванизаторския цех на комбината и редовно преизпълнява трудовите си норми.

На гости в Гарван

С настъпването на вечерта заваляха снежинки. Върху стария замърсен сняг бавно се наслояваше нов—пухкав и бял. В центъра на село Попина на групички се събираха младежите. Започна разходката, а с нея и другарските закачки и подмятания. От време на време над главите се носеха малки снежни топки, които не всякога достигаха желаната цел.

По радиоуредбата се разнесе познатата мелодия, с която започва местното радиопредаване. До ушите на всички достигна спокойният глас на говорителката. Младежите наостриха слух: „Общинският комитет на Комсомола съвместно с физкултурното дружество организират поход до съседното село Гарван. . ." Топъл полъх освежи младите сърца. За момент всички разговори преминаха на една тема.

Заредиха се дни на очакване, през които снежната покривка неусетно надебеля ваше, а студеният вятър все повече засилваше съмнението в провеждането на мероприятието. Вечерта преди определения ден отново настойчиво се разнесе по радиоуредбата гласът на говорителката. Тя поканваше младежите да се подготвят за похода въпреки неблагоприятното време.

Когато се събраха сутринта, комсомолците с надежда поглеждаха към изток. Изпод тънък слой облаци от време на време приятелски се усмихваше слънцето. На запад небето беше ясно и на белия снежен фон изглеждаше още по-синьо.

Тръгнаха бодро. Пътят им като права лента пресичаше кооперативните ниви. След като изкачиха хълма и минаха през местността „Локвите", пред младите туристи се откри панорамата на село Гарван, покрито с бяла пелена. Там вече ги чакаха гарванските младежи. Така се бяха уговорили.

С поруменели от студа лица още в края на селото по пинци оформиха две колони. Екна песента „Тих бял Дунав се вълнува". Зад просорците любопитно наднича ха възрастните, а на улицата учудено гледаха децата.

Гарванци посрещнаха гостите си приятелски. В читалището бе топло и уютно. След малка почивка започнаха състезания между отборите на двете села по тенис на маса и шахмат. Заредиха се напрегнати минути. Около тенис масата се струпаха повече зрители. Силите бяха почти равностойни. Отборно спечелиха попинци при резултат 3:2. По-спокойно беше при шахматистите, но тук походът беше повлиял освежително на гостите и те победиха отборно с резултат 3:1.

Нощният мрак бавно се спусна над селото. Снежинките спокойно се носеха на малките си крилца и нежно галеха щастливите лица на младежите от Попина, които на групички се прибираха по обратния път в родното село.

Илия РАВАЛИЕВ

Казимир се благоустроява

Село Казимир е едно от най-малките селища на нашия окръг. В него обаче живеят трудолюбиви хора, които не жалят сили и средства за благоустрояването на селото.

С общите усилия на кооператорите и ръководителите и с помощта на държавата селото изменя своя облик с всяка измината година. Няма го вече онова изостанало, със схлупени къщурки и кални улици село от преди 20 години. Мракът по улиците и домовете отстъпи място на електрическата светлина. Сега във всяка къща се носи мелодията на радиоапаратите, тук-таме вече се виждат и антените на телевизорите. В нови хигиенични тухлени къщи живеят вече голяма част от кооператорите.

В тези мероприятия наред с помощта на държавата активно участие вземат и самите кооператори. Така например през изтеклата година със средствата от самооблагането и доброволен труд е разширена мрежата на водоснабдяването с 510 линейни метра, построени са две нови чешми, два моста, подготви се за шосиране една улица и др.

Доволни са кооператорите от извършените досега мероприятия. Ето защо и тази година на общоселско събрание те гласуваха да дадат 2 на сто от доходите си и по 5 дена доброволен труд за благоустрояване на селото.

С тези средства ще се шосира улица на площ от 320 кв. м, с два километра ще се разшири водоснабдяването, ще се разширява читалището и др.

Симеон КОЛЕВ

ИНТЕРЕСНА ЛЕКЦИЯ

По покана на общинския комитет на БКП неотдавна в с. Поспей пристигна др. Мехмед Хасанов — лектор от окръжната лекторска група — Силистра.

Голям интерес сред кооператорите-турци от селото предизвика изнесената от него на достъпен турски език лекция на тема: „Появата на живота и развитието на обществото."

След лекцията другарите Сали Карагьозов, Димитър Георгиев, Вехби Ферадов и др. зададоха на лектора редица въпроси, на които той отговори изчерпателно.

Накрая кооператорите изказаха желание Окръжният комитет на Отечествения фронт занапред да изпраща пак такива подготвени лектори.

Раим ХАСАНОВ

Партийната група при ремонтната работилница на ТКЗС в с. Иширково е инициатор на редица полезни мероприятия. Сега важна задача пред комунистите от работилницата е да ускорят ремонта на машините и инвентара и да посрещнат пролетната сеитба напълно готови. Ето защо отговорникът на групата Нечо Савов редовно събира комунистите и обсъжда с тях предстоящите задачи.

Игра със сянката

ПОВЕСТ

1

ЛЕВ САМОЙЛОВ, МИХАИЛ ВИРТ

Първа глава

БЕДАТА

Всичко започна със звъна на телефона. Старши лейтенант Митин от милицията пишеше рапорт за отпуск и без да бърза, протег на ръка към слушалката.

— Дежурният по отделение. . . — започна Митин, но това, което чу, веднага го накара да трепне. — Веднага . . . почакайте, записвам. . . Ново-Ладиженска пресечка? Мухин? . . Какво е това, фамилията на убития ли? Ясно, записах. В къщи, в стаята? Кой, кой? Повторете. . . Млад човек. . . Фамилията му? Неизвестна. Ясно. Изпращам оперативната група. Кой предава? Постовият Никифоров. Слушам, другарю Никифоров!

След като свърши разговора, Митин позвъни в къщи на началника на отделението майор Калесников.

Слушалката взе жената на майора Ана Сергеевна.

— Серьожа, тебе търсят — недоволно промърмори тя и на Митин му стана някак неудобно.

— Слушам, другарю Митин. Къде? Ех, дявол да го вземе, като дойде неделя, все трябва да се случи нещо? Мухин? Не познавам такъв. Добре, идвам. Съобщете на дежурния по управление. . .Аня, кителa ми!

И се разнесоха по телефона пестеливи телеграфни фрази за необикновеното произшествие, нарушило покоя на тихата досега Ново-Ладиженска пресечка.

А след половин час на местопроизшествието пристигнаха оперативната група на криминалния отдел, медицински експерт, кучето-следотърсач, сътрудници на научно-техническия съюз с фотоапарати и осветителни прибори. Последен пристигна следователят от прокуратурата Николай Петрович Куликов, висок, с голямо чело, кестенява коса и малко разговорлив.

В къщата кипеше работа. Прегледът, снимане. Кучето-следотърсач помириса първата на прозореца, спусна се към коридора, върна се обратно, завря се в единия ъгъл, после в другия — всичко беше напразно, следите се смесваха. Твърде много хора имаше тук. Притаило се, кучето легна до проводника и жално заскимтя.

Разбира се, това, че кучето не успя, не обезкуражи Куликов. Внимателно разпитвайки хората, живеещи в съседство, следователят в полунощ разполагаше с първоначалните, така да се каже, частични данни за възможния престъпник и вероятните мотиви на престъплението.

В къщата на Мухин цареше неописуем хаос. Дъщерята на покойния в първите часове на бедата беше почти невменяема. Тя се спусна в стаята, където беше баща й, ридаеше и чупеше ръце. Придържаше я съседката й по квартира, носеше вода, мокреше кърпата.

— Аз съм виновна, само аз! Прости ми, татко! . . — нареждаше Марина.

Разбира се, за разпит на Марина не можеше да се говори, но от откъслечните думи, от това, което набързо разказа съседката Клавдия Ивановна Капитонова, ставаше все по-ясно и по-ясно какво се е случило тази вечер.

Да, Капитонова чула в стаята на Мухин високи гласове, ругатни, вик „убиват", видяла бягащият приятел на Марина Андрей Зотов. Клавдия Ивановна не се съмнява, че Мухин е бил убит от Зотов.

— Разсъдете сам, другарю следовател, те са се скарали, старикът е невъздържан, ругаеше Андрей, е, и онзи. . . Изобщо убедете се сами. . .

Къде живее Андрей Зотов, Клавдия Ивановна не знаеше.

Късно през нощта Николай Петрович можа да поговори с Марина. Това беше тъжен и труден разговор. Прекъсвайки своя разказ със сълзи и паузи, Марина разказа за днешния си излет с Андрей в Биково. По време на излета Андрей отново, за кой ли път вече, настоявал да се оженят и тя отново му отказала, оправдавайки се с несъгласието на баща си. Андрей се афектирал, започнал да изрича проклятия и заплахи. Той въобще бил един такъв неуравновесен. Заявил, че ще убие баща й. Разбира се, за това те здраво се скарали и тя си заминала.

— Аз не взех под внимание неговите думи и закани. Той би трябвало да разбере, че ако посегне на баща ми, всичко между нас ще бъде свършено.

И отново сълзи заливаха подпухналото й лице.

— Кажете защо баща ви не се съгласяваше да се омъжите за Зотов?

— Татко е човек със стари разбирания. Според него мъжът трябва да бъде съвсем друг, не като Андрей. Но аз самата не съм мислила да се омъжвам за него.

— Вие казвали ли сте му това?

— Не.

— Значи Зотов е смятал, че единственото препятствие е баща ви?

— Да!

— Когато Зотов се раздели с вас в Биково, беше ли силно развълнуван?

— Да. И въобще Андрей е неуравновесен, избухлив, груб.

— Какви заплахи изрече той по адрес на баща ви?

— „Аз ще го убия! Такива хора трябва да се унищожават. . ." Но нима може да се запомни всичко!

— От кого узнахте, че баща ви е убит от Зотов?

—Съседката ми каза. Тя всичко чула.

— Зотов добре ли е обезпечен материално?

— Не зная. Живее на заплата. А днес взе от мен пари да плати в кафе-сладкарницата.

Марина постепенно се успокои. Отговаряйки обширно на въпросите, тя си спомни, че свидетел на тяхното скарване в Биково е бил сервитьорът на лятната кафе-сладкарница „Отдих", обслужващ тях ната масичка.

Съобщавайки в милицията за свидетеля на скарването, а също и адреса на Зотов (той го взе от Марина), Куликов даде нареждане да доведат и единия, и другия утре към десет часа в прокуратурата.

— Не е изключено Зотов да се опита да избяга от следствието, затова колкото е възможно по-скоро го намерете.

В четири часа през нощта следователят си отиде в къщи.

В квартирата останаха оперативните работници. Около петдесетгодишен мъж на среден ръст, с подпухнало лице на човек, който малко е живял на въздух, стоеше неподвижно на прага на стаята и пъхнал ръце в джобовете си, се вслушваше в шумящия зад прозореца дъждец. До него стоеше млад човек.

— Другарю подполковник — почтително проговори той, — току-що си замина следователят от прокуратурата.

— Зная — без да изменя позата си, отговори оня, когото назоваха подполковник. — Той и с мен се сбогува.

— Следователят каза, че обстановката му е ясна и, ако се съди по всичко, делото ще бъде приключено за няколко дни?

— Хвала и чест. А защо всъщност е казал това?

Младият човек се смути.

— Не зная. Възможно е да мисли, че нашата мисия е свършена.

— А вашето мнение, другарю старши лейтенант?

Няколко минути младият изглежда мислеше с какво да започне и накрая призна:

— Ако се разсъди, Феодор Григориевич, мотивите на престъплението ми се виждат много странни.

— На мен също, ако се разсъди — в тон му отговори подполковникът — да убиеш бащата на годеницата си само защото той не дава съгласието си за брак! — той недоумяващо сви рамене. — Първо не съвпада с нашия бит, с условията, в които живеем, а второ, нали убийството окончателно разваля цялата работа. Сега с неговата женитба е свършено— подполковникът помълча и добави: — Може би е побъркан? Всичко се случва. А вие, другарю лейтенант, обърнахте ли внимание на кучето? Мяташе се като побъркано. Два пъти се опитва да подуши следите по прозореца. Какво търси там? Виж какво, Володя, — подполковникът дружески прегърна младия си помощник, — налага се с жените да се поговори още веднъж, но по-късно. Заемете се с това. И повече за Мухин. Чудна работа — Феодор Григориевич смешно сви рамене и разпери ръце. — За Зотов още с идването узнахме много: обичал дъщерята на стареца, неуравновесен, избухвал, а за покойния, царство му небесно, нито дума. Как е живял, с кого се е срещал — нищо не знаем. Заемете се, другарю Загоруйко, не е лошо да погостувате там още някой и друг ден — продължаваше подполковникът, — да поставите постове, да видите дали няма да дойде някой на гости. Може някой да се заинтересува по какви следи върви криминалният отдел. С една дума, разбирате ли ме, другарю Загоруйко, . . . назначавам ви за старши. Сега се налага да разпределим хората както трябва.

Загоруйко остана сам. Зад стената се чуваше неясно мърморене, от време на време плач. Веднъж-два по коридора премина Капитонова. Тя така и не спа цяла нощ.

(Следва)

ЗВЕНОТО НА РАБОТЛИВИТЕ

Слънцето още не е огряло червените покриви на селските къщи в „Кулак-баши“, а Пенка е на крак. Трябва да обиколи дружките си от звеното, та заедно, вкупом да потеглят за стопанския двор, а оттам с каруците — на блока. Ето че след малко като птиче ято те тръгват за работа, а най-отпред ги води тя, звеноводката Пенка Сивева от II бригада на ТКЗС — Калипетрово.

Млада е Пенка, току-що е навършила 23 години, но на нея управителният съвет по вери грижата за ръководене на първо звено от бригадата на Никола Каратодоров. 23 полевъди работят в нейното звено, но най-редовни са 15-те жени. И между тях най-работливите — Злата Николова, Йорданка Куртева, Тодора Николова, Мария Михалева. . .

Кратък, но съдържателен е животът на младата звеноводка. Като завърши основното си образование, енергичната комсомолка заработи на полето с родителите си. Тогава се запозна с младежа Атанас Сивев. Задоми ха се. Атанас бе помощник-тракторист. Усърдието на Пенка не остана незабеляза но. Тя беше определена за звеноводка на полевъдно звено. После поработи в лозарска бригада, а от пролета на 1966 г. е отново звеноводка.

Миналата пролет хората й обработиха с много усилия 400 дка царевица. И резултатите бяха добри. При план 350 кг те добиха по 477 кг зърно от декар. И всичко беше резултат на грижите за тази високодоходна култура. Оставяха по 2 400-2 600 растения на декар. Окопаваха неколкократно и през октомври на много царевични стъбла узряха по 2 едри кочана. И в местността „Баба Танаска“ беше хубава царевицата, но най-много зърно се роди на „Чанлъка“. От 30 дка там добиха средно по над 800 кг царевица с кочаните.

— Трудно беше есенес с прибирането на царевицата — казва звеноводката — и пак ние, жените, бяхме наче ло. . . Сами брахме кочаните, сякохме и връзвахме царевичака. В дъжд, в кал — на полето бяхме. И не се по срамихме.

Добри успехи получи звеното на Пенка Сивева и от фасула, и от захарното цвек ло, и от слънчогледа. От 110 дка фасул, при план 130 кг, доби по 203 кг, а от 190 дка слънчоглед, при план 200 кг, събра по 210 кг от декар. Не запомнени бяха и добивите от захарно цвекло — от 65 дка, при план 3 000 кг, бяха извадени по 6 500 кг цвекло от декар.

Сега звеното на работливите набира сили за идващата пролет. То ще се бори за още по-високи добиви от всички селскостопански култури.

Недю НЕДЕВ

НА ПЪРВО МЯСТО

Години наред полевъдната бригада от с. Орешене е на първо място в паисиевското стопанство. Най-голям дял за това имат разбира се кооператорите — трудолюбиви и упорити. Не трябва да се отминава обаче и умението на бригадира Незиф Аяров, който ръководи бригадата от основаването на стопанството досега.

От началото на 1966 год. тук се заработи на стопанска сметка. Всички се стремяха да не правят допълнителни разходи, да работят качествено.

След приключване на отчетите стана ясно, че и през изтеклата стопанска година полевъдите от с. Орешене са пред всички в ТКЗС—Паисиево. Бригадата изпълни плановите добиви от всички култури. Общата продукция от 171 000 лв. тук достигна 240 000 лева.

Най-голямо преизпълнение на добивите хората на Аяров постигнаха при пшеницата и царевицата. От 2 330 дка, засети с пшеница, те добиха 817 т зърно вместо 585 тона. Средният добив достигна 350 кг. Още по-добри резултати отбелязаха полевъдите при обработката на царевицата. Вместо по 340 кг те добиха по 566 кг зърно средно от 500 дка площ.

Добри успехи постигна бригадата и при тютюна. През миналата година той бе обработван на семеен акорд. От 150 дка тютюнопроизводителите получиха по 195 кг среден добив от декар и набраха 10 000 кг повече от планираното.

Първенци на бригадата бяха двете звена на девойките. Звеноводката Садие Мехмедова достигна 640 кг зърно средно от 54 дка, засети с царевица. Другарките на Мюнюфе Руфадова получиха 3 000 кг боб над плана.

Кооператорите от с. Орешене ще получат 16 237 лв. премии за допълнително възнаграждение. Семейството на Руфад Акифов, с три работоспособни члена, получи 2 620 лв. годишно възнаграждение. След него е семейството на Неждет Исмаилов, което със същия брой работоспособни членове получи 2 228 лева.

Добрите резултати от едногодишната дейност радват полевъдите от с. Орешене. Сега те се готвят за новата пролет, за да завоюват нови успехи сред плодородните поля.

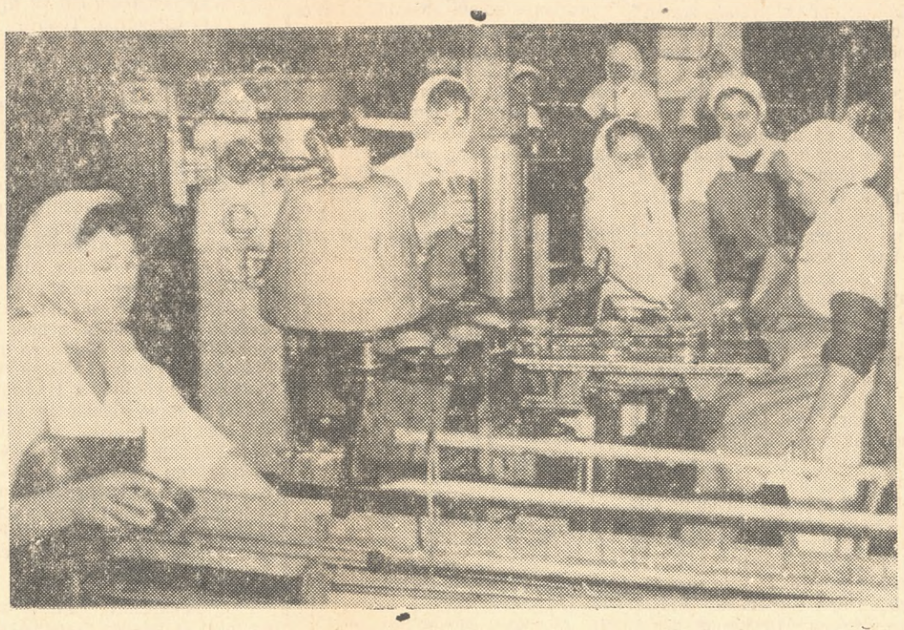
Милко НИКОЛОВ
(нащ кореспондент)

Там, където се правят консервите

(Нашият фоторепортаж)

ПРОДУКЦИЯТА на предприятието Булгарплод „Нектар“ в града ни е позната не само на трудещите се в нашата страна, но и далеч зад нейните предели.

Голяма част от производството през зимата заемат сармите. В изработването на тази продукция най-добри резултати постигат хората от смяна „А“ на Тодор Мъров.

В края на миналата година ръководството на предприятието направи всичко възможно, за да осигури необходимата суровина за работа през зимата. Това спомогна да се задържи голяма част от добре подготвени работници, а от друга страна да се обезпечи изпълнението на плана още от първите месеци на годината.

От това дали навреме и добре ще бъдат почистени от твърдата част листата на зелето, до голяма степен зависи цялото производство на сарми. Затова хората от групата на Руска Димова влагат много старание, за да не се пречи на по-нататъшната работа. Сред тях най-сръчни са Тодорка Желева, Мукадис Терзиева, Янка Йорданова и др. (снимката горе вдясно).

Един от следващите процеси при производството на консервирани сарми е тяхното затваряне. Понесени от конвейера, приготвените кутии стигат до затварачната машина, която сръчно обслужват дългогодишните работнички Стоянка Александрова и Йорданка Сурова. След това те се поемат от работничките Янка Сабанова, Парашкева Петрова, Донка Тончева и др., за да продължат своя път към следващите процеси за тяхната подготовка (снимката в средата).

Не са далеч дните, когато слънцето отново ще стопли земята, ще събуди природата и дърветата ще натежат от плод. От овощните градини ще потеглят натоварени коли с череши, кайсии, ябълки и др. и отново ще се разнесе ароматът на вкусния компот. Затова отрано техниците Георги Стоянов, Васил Димов и Атанас Христов бързат да ремонтират затварачната машина за буркани „Омния“ (снимката долу).

Текст: Ив. ПЕЙЧЕВ

Снимки: Ст. ТОДОРОВ

ПЪТНИЦИ И КОНДУКТОРИ

АВТОБУСИТЕ са основният и единствен обществен транспорт през зимата не само за връзка и съобщения на окръжния център със селата и градовете на окръга ни, но и за съобщения и с нашите съседни окръжни центрове. Линията Силистра—Русе през лятото малко се облекчава от пътуващите по река Дунав пътнически кораби. А през зимата и по това направление за пътуващите автобусът си остава единственото обществено превозно средство.

Когато човек се заинтересува от този въпрос и посети автогара—Силистра или пък му се наложи да пътува, ще види колко хора чакат и се вълнуват дали ще получат навреме билет, за да стигнат през деня до желания пункт. А в предпразнични дни чакащите на автогарата са може би повече, отколкото тези за международния влак на гара Русе.

Тези обстоятелства, особено през зимата, изискват от ръководните другари на ДАП—Силистра по-голямо внимание и по-добро изучаване движението на човешкия поток, за да се създаде нормално обслужване. А от обслужващия персонал на пътническата автогара и от страна на пътниците е необходима вежливост.

Така ли е на практика? — От всички тревожни сигнали и жалби, постъпващи в редакцията, най-чести са тези за неспазване на графика на пътническите рейсове, даже тогава, когато не могат да се оправдаят с лоши зимни условия. Оплаквания за грубо и невежливо отношение към пътниците от страна на обслужващия персонал са също често явление. Ето, на 27 януари: пътник чака около час на опашката, за да си вземе билет за бързия рейс до Тутракан. Когато идва неговият ред до малкото прозорче на касата, оттам се чува отговорът на касиерката, че няма кола за 13 часа. Гражданинът поисква за следващите рейсове. Отговорили му, че за деня въобще няма. А в 13 часа същия ден такъв автобус заминал по маршрута Силистра—Русе. Оказало се, че има билети и за 15 часа. Такива неприятности на пътниците понякога устройва касиерката Недка Георгиева, а и други касиерки.

Не по-добро е отношението към пътниците и от страна на някои кондуктори. В едно януарско студено утро в автобуса, пътуващ по линията Подлес—Силистра, на автогарата в Тутракан се случи следното: в 6 часа сутринта на автогарата не се продаваха билети. Пътниците бяха пуснати в автобуса. И там щяха да получат такива. Кондукторът, около двайсет и пет-шест годишен мъж, с груби и настойчиви думи поиска от възрастен и болен човек-пенсионер да напусне автобуса и си размени петолевката, за да даде точната сума за билет — 1 лев и 12 стотинки. Представете си, 6 часа сутринта, на площада вие лица, мраз и учрежденията през това време не работят. А и автобусът по всяко време можеше да тръгне и старецът да остане. Вярно е, че пътниците са длъжни предварително да си подготвят точно парите, но в това отношение не е нужно да се изпада в педантизъм, още повече при тези условия. Само активната намеса на пътниците прекратява спора в полза на възрастния човек.

Ако не си успял да си вземеш билет навреме макар и да има места в автобуса, трябва да се молиш на кондуктори и касиерки, но твоят глас ще остане „глас в пустиня“. Пътният лист е оформен 15 минути преди тръгване на автобуса и ръководителката на движението, може би формално права, повтаря неколкократно: „Няма да ви взема!“ Не може ли да се измени графикът за продажба на билети, за да не става това в последния момент и да се избегнат излишни пререкания и нерви. Това е действителността.

А нашите пътници? Те покорно и безмълвно чакат на площада до последната минута преди тръгване на автобуса, докато се появи кондукторът от топлата стая на автогарата, отвори вратата на автобуса и произнесе своето властно:

— Влизайте, които сте с билети!

Паркът на ДАП — Силистра разполага с достатъчно автобуси, за да организира един гъвкав и точен график за превоза на хората в нашия окръг. А не е излишно да се предвидят по-малки автобуси, които да се изпращат, когато предвидената рейсова кола не е в състояние да вземе всички пътници по дадения маршрут. Обаче за такова внимателно отношение към пътниците от нашия окръг ръководството на ДАП — Силистра още не е направило всичко.

М. МИРОВ

Да опазим царевицата и конопа от конопения червей

През последните няколко години конопеният червей се разпространи значително в нашия окръг и най-вече в стопанствата от крайдунавския район—Сокол, Зафирово, Нова Черна, Старо село Тутракан и др. Бяха нападнати масово някои царевични посеви, чиито добиви значително се понижиха.

Причина за нарастващата плътност от този неприятел са големите количества царевичак и отпадъците от него, които остават неунищожени след месец март.

Неприятелят поврежда конопа, царевицата, метлата, пипера и др. растения. Нужно е да отбележим, че в нашия окръг нанесените загуби от царевичния пробивач са по-големи при царевицата и съвсем незначителни при техническия коноп.

По сведение на Министерството на земеделието конопеният червей напоследък се е разпространил значително в Северна България и е нанесъл масови поражения на конопените посеви, което причинило понижаване на добивите и силно влошаване на качеството на получаваните стебла.

Конопеният червей зимува като напълно развита гъсеница главно в царевичните стебла, а също така и в стеблата на конопа. Зимуващите гъсеници започват да какавидират през пролетта, когато средната дневна температура е 15-16 градуса. Какавидният период, в зависимост от затоплянето на времето, е от 10-25 дни. Летежът на пеперудите започва през втората десетдневка на април. Пеперудата води нощен начин на живот.

Борбата с конопения червей въпреки че е трудна, ако се провежда своевременно и настойчиво, е резултатна. Тя трябва да започне отрано с изгарянето на царевичака, но не по-късно от 10-15 април. Решаващо условие за извеждане на борбата с неприятеля е третирането с химически средства на посевите срещу пеперудите и младите ларви, преди да са навлезли в стеблата. За целта се използуват ДДТ и ХЦХ за прашене в доза 2—4 кг на декар, паратион за пръскане в доза 120 грама на декар, както и ДДТ и ХЦХ емулзия за аеролозно третиране и други препарати.

Най-пригоден за борбата с този неприятел е аеролозният метод. Третирането трябва да се извършва вечер или през нощта в тихо време от периферията на посева фронтално. Като се има в предвид, че пеперудите при нашествието си в посевите проникват на около 20 метра навътре в блока, те ще бъдат засегнати в аерозолната мъгла, която се разпространява на около 50 метра. При масово развитие на конопения червей за борба с него на големи площи може да се използува селскостопанската авиация. В такъв случай се праши с посочените препарати в същите дози.

За да се ограничи разпространението на този неприятел, топенето на конопените стебла да става есента и не по-късно от месец март през пролетта при температура 28 градуса С, при което гъсениците и какавидите загиват.

За навременното определяне на момента за започване и провеждане на химическата борба трябва да се следят сигналите на пункта за прогноза и сигнализация при ДРЗС — Силистра.

Необходимо е специалистите в ТКЗС и ДЗС да вземат всички необходими мерки за опазването на царевицата и конопа от конопения червей.

Иван ДРУМЕВ

Отчетни събрания в ТКЗС

ПОЛОЖИТЕЛНА ОЦЕНКА

ПРЕДИ няколко дни в киноса лона на с. Ширково се събраха много кооператори. Тук се състоя отчетното годишно събрание на ТКЗС „Христо Ботев“. Гост на събранието бе др. Нешо Нешев — началник на Управление „Земеделие“ при Окръжния народен съвет гр. Силистра.

За едногодишната дейност на кооператива прочете доклад пред седателят Георги Колев.

Основна задача на управителния съвет и на кооператорите през 1966 година бе да се изпълни производствено-финансовият план, да укрепват фондовете, животновъдството да стане рентабилен отрасъл, да се повиши производителността на труда. Производството на 5 654 000 кг хлебно и 3 200 000 кг фуражно зърно бе една от главните задачи.

Вече трета година в ТКЗС—Ширково се прилага вътрешностопанската сметка. Всеки ръководител и кооператор е заинтересован от получаването на повече чиста продукция и затова през годината държи сметка за направените разходи.

Благодарение на правилното планиране, ръководство и организация на работата общата продукция в стопанството по план 3 887 016 лв. е преизпълнена на 3 928 790 лв. или 101 на сто. Планът за чистата продукция е преизпълнен с около 18 000 лв. или 100,7 на сто. Причина за по-малкия процент на преизпълнение плана за чистата продукция са извършените в повече материални разходи. Вместо планираните 1 379 467 лева материални разходи тук са направени разходи за 1 403 088 лева. Така например I полевъдна бригада в с. Ширково с бригадир Керан Димитров при план 117 968 лева е извършила материални разходи за 138 934 лева. Същата е картината и във втора полевъдна бригада от Ширково. Добри резултати постигна III полевъдна бригада в с. Йорданово с бригадир Хасан Яшаров. Срещу 118 000 лева материални разходи тук е получена чиста продукция за 472 000 лева. С право бригадата се нарежда на първо място в района на стопанството.

Ако хвърлим поглед върху средните добиви от отделните култури, ще отбележим, че резултатите са радостни. Средният добив от пшеницата общо за стопанството е 265 кг при план 245 кг. Най-висок добив от тази култура получи I полевъдна бригада от Ширково — 279 кг средно от декар, а IV полевъдна бригада от с. Брадвари най-нисък — 248 кг. Средният добив от царевицата е в повече със 118 кг. Най-висок добив получи II бригада в с. Ширково — 478 кг при план 320 кг от декар. Преизпълнение на плановете се постига и при другите култури като тютюн, сорго, грах и пр.

Звеното на Станко Иванов от Ширково е на първо място по изпълнението на производствения план. При план 320 кг царевица от декар то постигна 489 кг, а плана за слънчогледа преизпълни с 29 кг на декар. След него се нареждат звената на Хюсеин Топузов, Мехмед Бостанджиев, Али Ешрефов и др. Стопанството понесе големи загуби от падналата на 8. VIII. м. г. градушка. Най-големи щети има в IV полевъдна бригада в с. Брадвари, където една част от тютюна бе унищожена стопроцентово, а друга част — 80 процента. Унищожени бяха в същата бригада стотици декари слънчоглед, царевица, люцерна за семе, коноп за семе и фуражна царевица. Тази е една от причините стопанството да приключи 1966 година с по-малък ръст на чистата продукция.

През отчетния период по-добри резултати сочи животновъдството. Цитираните в доклада данни задоволиха присъствуващите на събранието. Общата продукция при план 768 468 лева тук достигна 890 820 лева. Сравнено с 1965 година тя сочи ръст 175 768 лв. В този отрасъл планът за чистия доход е преизпълнен с 30 857 лв., а в сравнение с 1965 година с 10 777 лева повече. Постигнатият ръст на чистия доход говори за по-добра организация във фермите, подобрения породен състав на стадата и нарасналата средна продуктивност на животните.

Материалните разходи в говедовъдството обаче са превишени с 32 152 лева, откъдето се получава неизпълнение на чистия доход с 4 217 лева. Кравефермата в Ширково не изпълни плана за чистия доход с 11 241 лева. Говедовъдите от с. Брадвари с бригадир Ниязи Сюлейманов преизпълниха плана за чистия доход с 5 636 лева. Тази ферма има най-ниска себестойност. Един литър мляко тук струва 0,18 лв.

През отчетния период преизпълнение на плановете показа свиневъдството. Тук себестойността на 1 кг прираст е намалена с 4 стотинки. Висок ръст на животинската продукция сочи и овцевъдството. Планът за овчето мляко е преизпълнен с 2½ тона, за вълната с два тона, за прираста с 34 тона. Броят на младите агнета също е преизпълнен. На първо място в стопанството се нареждат кравефермата и овцефермата от с. Брадвари.

След прочитане на доклада станаха изказвания. Бяха разкритикувани полевъдните бригадири за това, че не са осигурили качествена люцерна за животните. Като обща слабост в работата на ръководството бе посочено незадоволителното използване на хербицидите, слабата работа по внедряването на комплексната механизация и др.

В изказването си др. Н. Нешев даде положителна оценка за работата на кооператорите от района на Ширково през изтеклата година. Въпреки градушката Ширковското стопанство се нарежда на едно от първите места в окръга. Израз на това са големите натрупвания на фондовете. Така за фонд „РТУ“ при план 271 693 лв. стопанството отделя 329 866 лв. Стойността на един човекоден е нараснала от 3,75 на 4,06 лв.

Другарят Нешев говори и за предстоящите задачи на кооператорите, поставени от Деветия конгрес на Партията. Той призова кооператорите да напрегнат сили и знания за тяхното изпълнение.

Рамис ДЕМИРДЖИЕВ

ПУШКИН — НАЧАЛО НА ВСИЧКИ НАЧАЛА

(130 ГОДИНИ ОТ СМЪРТТА НА ПОЕТА)

СЪВСЕМ справедливи са тези думи, с които Максим Горки характеризира Пушкин и с които той го определя като основоположник на руската класическа литература, като творческо начало и тласък за развитието на качествено нова — реалистична литература, отразяваща живота в широкия смисъл на тази дума, обхващаща целия свят, физически и нравствен.

Четейки Пушкин, когото човечеството цени вече толкова години, се чувствува преди всичко художникът, въоръжен с всички тайни на поезията, призван за изкуството като изкуство, изпълнен от любов, от интерес към всичко прекрасно, обичащ всичко.

Обхванал в своето творчество целия човешки потенциал на богата гама — от прекрасните пориви до похотта и злото, името на Пушкин, на тази гениално надарена натура — се нарежда до имената на най-големите стълбове в световната литература — Гьоте, Шекспир, Толстой.

Огромното творчество на Пушкин от една страна е буйно отрицание на психологията на целия литературен коран на класицизма, сантиментализма, романтизма, но големият поет, застанал по образованост „наравно с века", успя да подхване всичко най-ценно, рационалното зърно от традициите на тези литературни направления.

Пушкин е известен на света и като задушевен, нежен лирик, и като майстор-белетрист, и като дълбок драматург. И навсякъде, както казва Горки, се чувствува „чудесно съчетание на страстност и мъдрост, очароваща любов към живота и рязко осъждане на пошлостта му."

Пушкин е автор на над 800 стихотворения. Като истински художник Пушкин не се нуждае от подбиране на поетичните предмети за своите произведения; за него всички предмети са еднакво изпълнени с поезия. При това у Пушкин няма нищо излишно и нищо недостигащо; всичко е с мярка, всичко е на своето място — и като прочетеш негово произведение, чувствуваш, че в него нищо не може да се съкрати и нищо не може да се прибави. Тук Пушкин е предимно художник.

За Пушкин не е нужно да се отива в Швейцария или Италия — красивата природа му е под ръка — в Русия, с нейните безкрайни степи, с нейното „вечно сиво" небе, с нейните „печални" села, с богатите и бедните й градове. Релефността и изразителността на неговите природни картини грабва и се запечатва в съзнанието на читателя винаги — когато говори за прекрасната руска зима, за знойното лято. Особено неговата зима е озарена от блясъка на разкошна поезия.

Едни от най-хубавите му стихотворения са посветени на декабристите, в чиято дейност големият поет е виждал истинското спасение за Русия, за своя изстрадал народ. Не е случайно, че отговорът на въпроса, който му задали: „Какво би направил, ако на 14 декември беше в Петербург", е „Бих се включил в редовете на метежниците." Истински глас на поет-гражданин звучи от редовете на стихотворението „К Чаадаеву":

„Товарищ, верь! Взайдет она,
Звезда пленительного счастья!
Русия вспрянетъ ото сна
И на обломках самовластья —
Напишут наши имена."

Първият руски роман — „Евгений Онегин" — роман в стихове, роман по думите на Белински „енциклопедия на руския живот" — е също дело на необикновено надарената натура на Пушкин. Отвратен от своя свят, в който Онегин е израснал и който го е създал, той иска да се откъсне от него, да намери своето място — да потъне в сложния лабиринт на един загниващ строй. Жертвата на този свят — Онегин, търси пристан, търси призвание, но призванието, истинското си място човек може да открие чрез труд, към който героят не е приучен. Накъде! Та нашият герой е изгубил и най-святото чувство — той не може да обича, той отхвърля любовта на прекрасната, „мила" Татяна, той болезнува от старата си болест — флиртува с Олга, той убива прекрасния юноша-поет Ленски. Къде е неговото място? Под колелата на влака като Ана Каренина? Не, той обича живота. В декабристкото движение — но това е само неосъществена идея на поета, не довършил своя роман!

И навсякъде е животът присъствие на автора в романа. Той е ту приятел на Онегин, ту негов враг и съдник, познава Татяна и Ленски, пази писмото на Татяна и стиховете на младия поет. Но още по-значима роля имат многобройните (около 77) лирически отстъпления, в които пряко изразява свои мисли, чувства, идеали.

Александър Сергеевич Пушкин е автор и на първата руска реалистична трагедия „Борис Годунов", пръв поставя образа на „малкия човек" в литературата, пръв художествено претворява образа на народния водач Пугачов.

Не са загубили своето обаяние и неговите поеми „Руслан и Людмила", „Кавказки пленник", „Братя разбойници", „Бахчисарайски фонтан", „Полтава", „Медният конник", безсмъртната повест „Капитанска дъщеря", вечното „Лебедово езеро". Неговите творби са привлекли много композитори, които са ги обезсмъртили с музиката си.

Реализмът на Пушкин го създаде като пръв национален поет на руския народ, а творчеството му, отличаващо се с най-съвършените качества на речта — простота, точност, яснота, конкретност — го определя като създател на руския национален език.

Гьоте е казал някъде: „Какъв читател желая аз? — Такъв, който да забрави мен, себе си и целия свят и да живее само с моята книга".

Сто и тридесетте години от смъртта на Пушкин доказаха, че неговото творчество, че неговите произведения са точно такива, каквито е желал Гьоте. Наистина цял свят живее с безсмъртните човешки проблеми на големия поет, белетрист и драматург, всеки човек може да изпита удоволетворение, когато чете неговите произведения, защото може да вземе от тях нещо за себе си, да види себе си, да огледа себе си...

Славчо ИВАНОВ

Силистра — център на много спортни прояви

СИЛИСТРА — градът, който даде гостоприемен подслон на много вътрешни и международни състезания през последните години, и през тази година ще бъде център на богата спортна състезателна дейност от вътрешния и международен календар. Нашият град, който се слави с гостоприемството си не само в страната, но и зад границите, ще разтвори и през тази година широко обятията си, за да даде радушен прием на стотиците участници в зоналните, републиканските и международни прояви, които ще се проведат през 1967 година.

Най-голямата проява за годината на младите баскетболисти от балканските страни ще се проведе в град Силистра. Това е балканското първенство по баскетбол за девойки, което ще се проведе в началото на месец август на новия спортен комплекс до ре ка Дунав. Любителите на баскетбола ще имат възможност да наблюдават бъдещите заместници на състезателките от национални те отбори на балканските страни — Югославия, Румъния, Турция, Албания, Гърция и България.

Непосредствено след това на 9 и 10 септември ще се проведе и тристранната среща по лека атлетика за юноши и девойки на новия стадион с участието на от борите на Турция, Обединената арабска република и България.

И през тази година ще продължат традиционните гостувания на румънските отбори по футбол в окръга ни в чест на 9. IX. 1944 година. Отново специализираната спортна школа по баскетбол ще посрещне първенците на СР Румъния за 1967 година по баскетбол — юноши и девойки.

Републиканските финали започват още в края на месец март, когато в Силистра ще си дадат среща 16-те най-силни отбора от нашата страна по баскетбол — юноши и девойки, които ще оспорват първото място в републиканското първенство на спортните школи. Участниците са вече известни. Те са първенците от републиканските зонални състезания. Силни и познати противници. Между тях се нареждат и представителните отбори на нашата школа, които извоюваха правото си да участвуват след отличното представяне в Разград.

Елита на младата смяна леко атлети ще имаме възможност да наблюдаваме на републиканския финал на спортните школи, който ще се проведе на 24 и 25 юни на новия стадион в града ни. Право да участвуват в този шампионат ще добият първите шест състезатели, класирали се на състезанията на Южна и Северна България. И така любителите на „царицата на спортовете" ще имат възможност да наблюдават 12-те най-добри състезатели, като при юношите ще се състезават на 21 дисциплини, а при девойките те на 11.

Градът ни и селищата от окръга ще дадат прием и на участниците във финалните състезания на селските училища от страната. От 20 до 23 юли ще се предадат състезания по баскетбол, бокс, волейбол, лека атлетика, хандбал, вдигане тежести и спортна гимнастика. През тези дни много площадки и игрища на селата от окръга ще бъдат огласени от съдийските сигнали, съпровождащи състезанията.

Отборът на града ни по борба, който е в „А" група, ще продължи борбата и през новата година, като ще бъде домакин на един кръг. Баскетболните отбори на „Доростол", „Ст. Саров" — Калипетрово и „П. Хитов" — Тутракан ще продължат борбата в „Б" група жени. III-тият и IV-тият кръг от пролетното първенство ще се проведат в град Силистра и село Калипетрово между 20 април и 20 май.

Отборът на „Доростол" — Силистра по футбол отново ще захване дългия маратон от футболното първенство. Неговият път, но само че в зоните, ще подхванат и отборите на „Ст. Саров" — Калипетрово и „П. Хитов" — Тутракан. Своите батковци ще следват и юношите от Силистра и Тутракан.

Градът ни ще бъде домакин и на два републикански зонални турнира. В турнира по баскетбол за пионери, който ще се проведе от 25 до 28 юни, ще участвуват отборите на София, Толбухин, Разград и Силистра, а от 26 до 28 май ще се проведе турнирът по бокс за юноши.

На територията на града ни и окръга ще бъдат проведени още много състезания, които ще задоволят изискванията на многобройните любители на спорта.

Ангел КАЛИНОВ

Пред прегледите по художествена самодейност

Направеното не е достатъчно

ХУБАВА традиция е станало в ДМЗ „Стомана" — Силистра вска година преди градските и окръжните прегледи на художествената самодейност да се провежда вътрешен фестивал. На него самодейците ще излъчат най-добрите си състави и индивидуални изпълнители, с които ще участвуват в прегледите.

Сега в завода кипи усилена подготовка за тези културни празници. Създаден е организационен комитет, който се оглавява от секретаря на заводския профкомитет Богдан Николов. В него влизат представители на партийната и комсомолската организации.

От разговора, който водихме с председателя на заводския профкомитет Петър Димитров, узнахме, че основните сили са насочени към доброто представяне на смесения танцов състав, който няколко години е защитавал честта на завода. Той се е класирал на челни места, стигал е и до зонални прегледи във Варна. Сега под ръководството на Атанас Тодоров танцьорите репетират редовно по два пъти седмично. Добруджанските танци преобладават в репертоара им.

В завода е започнала работа по изграждането на вокална група. Съставът е набран, акордеонист също е намерен, остава да се определи ръководител, но такъв все още не е намерен, макар че е търсено съдействието на отдел „Култура и изкуство" при ОНС, читалището, ГК на БКП и други институти.

На прегледите ще покажат своя талант и индивидуални изпълнителни на народни песни. За целта Георги Жеков, Димитричка Илчева, Славка Узунова и др. се готвят с голямо желание и амбиция за добро представяне.

Като се изключат горепосочените примери, може да се каже, че с това подготовката за прегледите свършва. Тази пролет няма да излиза на състезания естрадно-сатиричният състав, който е разтурен поради липса на средства. А от миналите прегледи знаем и сме се уверили, че в завода има сили да съществува такъв състав. Пропусната е възможността да се въздействува със средствата на хумора и сатирата на трудещите се, да се изправят недостатъците.

Лошо впечатление прави и фактът, че в завода не се подготвят и за участие с рецитаторски изпълнения. А в него са се провеждали не един път рецитали и то с успех. Това говори, че има добри рецитатори, но не е направено необходимото за организирането им.

Като прибавим и обстоятелството, че в предприятието няма драмсъстав, стигаме до извода, че подготовката за пролетните прегледи в ДМЗ „Стомана" е твърде едностранчива и недостатъчна. А това е едно от най-големите предприятия в окръга и града. Няма съмнение, че сили има, но те трябва да се използуват пълноценно. Тогава вече за водът може да разчита на едно достойно представяне.

Н. НИКОЛОВ

Нови стихове

Първа любов

* * *

Дали беше ти хубава,
дали беше добра —
аз се питам край Дунава,
де растеше гора

от върби и илюзии,
от надежди и смях,
ала с брадви нахлули са
и с небрежен замах

лоши хора погубили
оназ млада гора..

Дали беше ти хубава,
дали беше добра?...

...А си мислех —
без теб не мога,
както птиците —
без гора.
Мислех — въздух си
и си огън,
пламък,
в който ще изгоря.
Но не взе ме ти
в твойте клони
и не стопли ме
ни веднъж.
Но горях аз
през сезоните,
охладяван
от едър дъжд...

И ми е тъжно,
че днеска мога
да се смея
като философ
над изпълнената
с тревоги
моя първа
и свята любов!

Симеон МАНОЛОВ

Приятелите на музиката никак не са малко. Само че трябва много внимание и труд, за да стане и тя наша приятелка.

НА СНИМКАТА: Тома Данчев — преподавател в детската музикална школа в Силистра, преподава уроци на Цветанка Недялкова.

В ЧЕСТ НА 8 МАРТ

ПРАЗНИКЪТ на жените е далеч, но още през месец януари жените от 5-та отечественофронтовска организация започнаха усилено провеждане на седенките. Например 52-ра низова организация с отговорничка Елена Георгиева е провела повече от дванадесет седенки.

Наскоро 49-та низова организация проведе седянка, на която д-р Рачев от Окръжната болница — Силистра изнесе беседа за ревматизма и неговото лечение. Здравната беседа бе слушана с голямо внимание от присъствуващите жени и след завършване то й се зададоха много въпроси. Д-р Рачев отговори изчерпателно на тях.

В квартала под ръководството на Вяра Георгиева се готви комедията „Обмяна на опит", която ще бъде изнесена пред жителите на квартала, в квартал „Гагарин" и др.

В. ГЕОРГИЕВА

ЗАБАВНИ МИНУТКИ

МЕТАГРАМА

Заменяйте първата буква на наша река, десен приток на Дунав, с други, за да получите: Начин на живеене; Млекопитаещо морско животно; Пристанище във Великобритания; Баснословно сказание; Вид метален съединител; Опера от Моцарт; Град в Иран, на р. Ефрат; Някогашно отбрано телно оръжие.

ЗАБАВНА ГЕОГРАФИЯ

На кой наш град — рудодобивен център, като разместите всички букви, ще получите град в Саудитска Арабия — пристанище на Персийския залив?

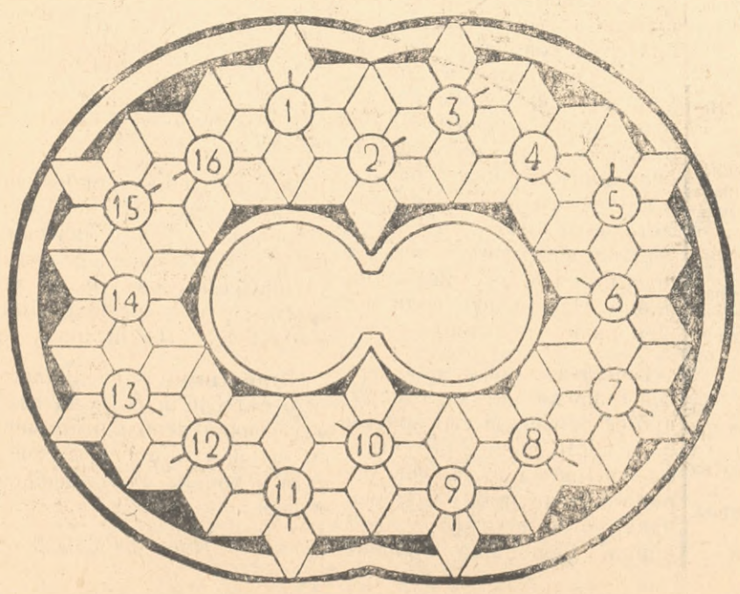
Кой пристанищен град в Север на Африка (Либия) е сбор от град в Съветския съюз във Вин ницката област на УССР и река в Централна Европа?

На коя река на Балканския п-в, като премахнете първата и последната буква, ще получите името на друга река — най-големия десен приток на р. Марица?

Повторете името на град в Северозападен Китай, за да получите име на град на о. Лайте — Филипините.

ЛОГОГРИФ

Последователно премахнете по една буква отзад от името на река в Афганистан, за да получите: река в Унгария, приток на р. Тиса; река във Франция, приток на р. Гарона; река в източната част на САЩ, влива се в залива Памлико; част от името на река в Канада, влива се в Худзоновския залив; съгласна буква.

Кръгословица

Около всяка цифра поставете по една шестбуквена дума, която да започне от клетката и чертичката и се движи по посока на часовниковата стрелка.

ЗНАЧЕНИЕ НА ДУМИТЕ: 1. Съветски авиоконструктор 2. Презимето на виден френски писател-комунист 3. Виден френски философ-материалист 4. Презимето на известна немска естрадна певица-чародейката на немската шлагерна песен 5. Голям наш писател, художник-реалист и певец на Добруджа 6. Виден съветски композитор 7. Виден руски художествен и музикален критик 8. Председателят на ЦК на Японската комунистическа партия 9. Известен френски художник и обществен деец 10. Един от най-големите в СССР центрове на машиностроителната промишленост 11. Българска оперна артистка 12. Историческо селище в Североизточна България 13. Първият граждански губернатор на София след Освобождението 14. Именит руски съветски поет от началото на нашия век 15. Заглавие на стихотворение от Христо Смирненски 16. Видна съветска скулпторка.

Задава: **Ана КОПИТАРОВА**

Нови книги

Емилиян Станев. Иван Кондарев. Роман. I част. БП.

Андрей Германов. Камчийска балада. НМ.

Салис Таджер. Жакито. Повест за деца. НМ.

Ана — Мария Матуте. Мъртви синове. Роман. Превод от испански. НК.

Асен Златаров. Избрани произведения. Том 3. НИ.

Георги Карастоянов. Зеленият пръстен. Повест. ДВИ.

Г. Гурев. Учението на Коперник и религията. БКП.

Н. Гей. Народност и партийност в литературата. НМ.

Камен Зидаров. Иван Шишман. БП.

ПОПРАВКА

В брой 16 на вестник „Силистренска трибуна" от 7 февруари т. г. в материала на трета страница под заглавие „Успехи и несполуки" е допусната грешка по технически причини. Началото на втория абзац на четвъртата колона от материала да се чете така: „Отношение взе и представителят на ОНС другарят Йордан Хинев".

О Б Я В А

ТПК „МЕТАЛ" — СИЛИСТРА

ТЪРСИ ДА НАЗНАЧИ:

— *технически ръководител* (гл. инженер)
— заплата по щата

— *нормировчик на отдел*
— заплата по щата

— *шлосери и стругари* (IV, V и VI разряд).

Справки — „Личен състав" при кооперацията

О Б Я В А

ОКРЪЖНИЯТ КОМИТЕТ НА ОТЕЧЕСТВЕНИЯ ФРОНТ — СИЛИСТРА

ПРОДАВА ЗАПАЗЕНА *лека кола* „ВОЛГА"

Справка: тел. 28-88

О Б Я В А

ДЪРЖАВЕН ЕКАРИСАЖ гр. СИЛИСТРА

има

вакантна длъжност за МАШИНЕН ИНЖЕНЕР, отговарящ на следните условия:

образование — **висше по специалността**

трудов стаж — **5 години.**

Основна заплата — *150 лв. при 6-часов работен ден.*

Справка — канцеларията на екарисажа.

ПРОЛЕТАРИИ ОТ ВСИЧКИ СТРАНИ, СЪЕДИНЯВАЙТЕ СЕ!

Силистренска ТРИБУНА

Орган на Окръжния комитет на БКП, Окръжния народен съвет и ОК на Отечествения фронт — Силистра

Година XII, бр. 18 (1182) | Събота, 11 февруари 1967 година | ЦЕНА 2 СТОТИНКИ

Нашата подготовка за пролетната сеитба

(Беседа с др. КОЛЮ ГЕОРГИЕВ, председател на ТКЗС — АЛФАТАР)

НАБЛИЖАВА пролетта. Почувствувахме нейния дъх през някои хубави февруарски дни. Те ни зарадваха, но ни накараха да направим и точна равносметка за подготовката ни пред сеитбената кампания. И за да бъда справедлив, не ще скрия, че някои моменти все още ни тревожат.

По-специално тревогата ни е около подготовката на почвата. Дъждовната есен ни отне възможността да извършим дълбока оран на земята, освободена от фуражната царевица — II култура. Сега трактористите използуват всеки подходящ ден и с 9 тежки машини се стремят да преодолеят изоставането ни.

С общи усилия ние успяхме да постигнем подготовката на машинния парк. Прикачният инвентар, който ще вземе участие в предстоящата кампания, е напълно готов. От всички трактори само 2 дизела още не са готови. Единият е изпратен в Толбухин, където му се извършва основен ремонт. Другият се ремонтира в работилницата ни.

Пет от деветте комбайни са подготвени. За останалите сме набавили необходимите резервни части. Те ще се ремонтират от комбайнерите, които не вземат участие в пролетната сеитба.

Предстои ни организиране на бригади за комплексна мехнизация. Досегашният ни опит в това отношение е твърде беден. Но практиката ни налага този начин на организация в полевъдството, за да се освободят повече хора за обработка на трайните насаждения. Планът ни е да включим в бригадите 25 000 дка земя. Тогава ще приложим и по-широко третирането на посевите с хербициди. За тази цел сме сключили договор с Растително-защитната станция — Силистра. Стопанството разполага с една машина „Ган-8".

През есента прибрахме по 419 кг царевица—зърно от декар, при план 330 килограма. За да увеличим още повече добивите не само от царевицата, но и от останалите пролетни култури, до голяма степен ще ни помогне торенето. През есента наторихме със молет 11 000 дка земя, определена за пролетници. Всеки декар получи средно по 20 кг суперфосфат. И сега стопанството разполага с известно количество изкуствен тор, който се съхранява под навеси. Предстои получаването на амониева селитра за подхранване на царевицата през пролетта. Главният агроном на кооператива е изработил подробен план, от кой то се вижда коя бригада с колко тор разполага и кога трябва да се извърши торене на всяка култура. Освен това ние успяхме да извършим основно торене на 1 180 дка площ (с оборски тор).

В цялото стопанство предстои да обработим 26 000 дка пролетници. Една част от семената вече са напълно готови. Става дума за ранните култури. Изпратили сме проби в Семеконтролната инспекция—Силистра от овес, фий и грах. Фият отговаря на първа класа. Отговор за граха още нямаме. Лошото е, че овесът тряб ва да се почиства още веднъж. Усилено подготвяме и фасула. От ДП „Сортови семена" получихме калибрирана царевица, която е обеззаразена. От същото предприятие ще се снабдим и с останалите семена.

Планът за сеитбата е приет от всички бригади. Стремим се да използуваме всеки подходящ ден, за да довършим навреме подготовката си за предстоящата кампания. Смятаме, че ще посрещнем първия ден на пролетната сеитба напълно готови.

ЗА ЛЮБИТЕЛИТЕ НА ТЕЛЕВИЗИОННИЯ ЕКРАН

В БЛИЗКИ дни предстои да се пусне в експлоатация телевизионната станция, която се строи на „Меджиди табия". Под ръководството на инженер Данев десет смели мъже от ДМЗ „Стомана", въпреки сковаващия зимен студ, стиснали здраво железните ключове, сглобяваха прешлен след прешлен на 103-метровата решетъчна телевизионна кула.

Волята им победи. Победи, за да поднесе на многобройните любители на телевизионния екран приятната наслада да гледат предаванията на нашата родна телевизия. Да си спомнят, че това приятно е извоювано с цената на много усилия в студените зимни дни.

Не спря през тези дни и строежът на техническата сграда. При същите условия строителите от ГНС—Силистра лепяха тухла след тухла.

Какво предстои още да се направи?

Сега се работи по осветлението на кулата и нейното заземяване, за да светнат в близките дни 18-те червени лампи. Към края на м. февруари се очаква да се получи от ГФР специален кабел, който ще съедини антената с ретранслатора. След това, специалисти от Варна, София и Югославия ще започнат монтажа на антенните съоръжения и настройва не на ретранслатора, които са получени още през миналата година.

В изграждането на това интересно съоръжение, с готовност взеха участие десетки хора от ОНС —Силистра, които доставиха необходимата техника, от „Стомана", които издигнаха кулата, от ГНС—Силистра, които построиха трафопоста и техническата сграда, а ДСО направи електрическата инсталация на кулата и сградата, Електромонтажен район монтира високото напрежение и трафопоста, ТПК „Метал" покри сградата с ламарина и др., за да завърши в близки дни и последният етап от строителството.

Р. ПАСКАЛЕВ

Да посрещнем достойно Деня на механизатора

НОВ трудов празник се появява в нашия бит — Денят на механизатора. Тази година той ще бъде тържествено честван в нашия окръг на 23 февруари. На този ден неуморните труженици на полето — механизаторите ще се съберат всички заедно в празнично украсените салони, за да отчетат резултатите от едногодишния си труд, да разкажат за трудностите, които срещаха през годината, да поговорят за новите задачи, а след завършването на деловата част да се повеселят от сърце.

Честването Деня на механизатора е израз на голямата почит и уважение, на обществено признание за неоценимия труд на тази категория хора на село. Без машините, без механизаторите трудово кооперативните и държавни земеделски стопанства не биха могли да направят нито крачка напред в своето развитие.

Огромна е армията на механизаторите в селското стопанство. В нашия окръг трактористите, комбайнерите, прикачвачите и монтьорите наброяват няколко хиляди души. И с всяка измината година техният брой се увеличава. Увеличава се и обемът на тракторните работи. На големи площи отглеждането на основните селскостопански култури като пшеница, ечемик, царевица и слънчоглед е вече напълно механизирано. Широко навлиза техниката и при обработката на такива трудоемки култури като тютюна, зеленчуците, лозята и др. Не изостава в това направление и животновъдството.

На тържествените събрания на механизаторите, които ще се проведат във всяко стопанство, председателите на ТКЗС или директорите на ДЗС трябва да изнесат добре подработени доклади. В тях да проследят развитието на механизацията от основаването на стопанството досега, да проследят ръста на машинно-тракторния парк. Да посочат имената на най-старите механизатори — на тези, които в най-трудните години на създаването на кооперативните стопанства полагаха основите на новия живот.

Значително място в докладите да заеме работата през изтеклата година. Да се обърне особено внимание на приложението на комплексната механизация, на подобряването на битовите условия на механизаторите, на тяхната квалификация. Да се посочи какво ще бъде направено по тези въпроси за в бъдеще, непременно да се разкаже за първенците през минала година, за техния неуморен труд, за техния опит. Тези, които са използували и поддържали най-добре машините, които са обработвали най-добре културите и са постигнали най-високи добиви, да бъдат наградени.

До Деня на механизатора остават малко дни. Нека те бъдат дни на напрегнат труд, дни на предпразнично съревнование. По редица обективни и субективни причини в някои стопанства се изостава с подготовката на машинно-тракторния парк. Все още известна част от прикачния инвентар не е ремонтирана. Върху голяма част от тракторите има още много да се работи. Не бъде ли подготвена техниката навреме, ще съществува опасност редица мероприятия да не могат да се изпълнят в определените срокове и при нужното качество, да не се изпълнят задачите в селското стопанство.

Като имат предвид това, механизаторите от нашия окръг трябва да напрегнат силите си, да използуват всеки ден, всеки час за ремонтиране на машинно-тракторния парк. Нека до 23 февруари и последната прикачна машина, и последният трактор да бъдат напълно подготвени и оборудвани с всичко необходимо за предстоящата кампания. Това ще гарантира нови, по-големи успехи през настоящата година, по-пълно използуване на техниката, по-добра обработка на културите и по-високи добиви от тях. По този начин механизаторите ще дадат своя принос за успешното изпълнение на плана през втората година от петата петилетка, за претворяване в живота решенията на IX партиен конгрес в дела.

Достойно посрещане на празника, механизатори!

Дружбата с комунистите — идеологическа основа на политико-просветната дейност в БЗНС

ПО указание на Постоянното присъствие на Българския земеделски народен съюз, на 9 февруари тази година в салона на Окръжния народен съвет в Силистра се състоя съвещание с председателите и просветчиците на общинските и местните ръководства на БЗНС. Разгледан беше въпросът за политико-просветната дейност на земеделските дружби в светлината на решенията на Деветия конгрес на Партията.

В Президиума на съвещанието заеха места завеждащият отдел „Политическа просвета" при Постоянното присъствие на БЗНС ДИМИТЪР ВИЯЧЕВ, председателят на Окръжното ръководство на БЗНС АЛЕКСАНДЪР ЧОЛАКОВ, инспекторът по политико-просветната дейност ДИМИТЪР СЪРПИОНОВ от ПП на БЗНС, заместник-председателят на Окръжния народен съвет ИВАН ПЕТРОВ, секретарят на Окръжния комитет на Отечествения фронт ТОМА ЖЕНДОВ и други дейци на БЗНС.

Съвещанието бе ръководено от другаря Александър Чолаков. Той даде думата на просветчика при Окръжното ръководство на БЗНС ДИМИТЪР МИХАЛЕВ, който прочете доклад за постигнатите успехи и предстоящите задачи във връзка с политико-просветната дейност на земеделските дружби в окръга.

Още в началото на своя доклад другарят Димитър Михалев изтъкна, че след Априлския пленум на ЦК на БКП съвместната работа на комунисти и земеделци се издигна на нов етап, поставе на бе на ленинска основа. Във връзка с това се изпълни с ново съдържание и политико-просветната работа в земеделските дружби. В изпълнение на тематичните планове и указанията на Постоянното присъствие на БЗНС в нашия окръг са проведени много събрания за изграждане на научен мироглед в сдружените земеделци и информирането им по най-важните международни проблеми. През миналата година например са се състояли по линия на БЗНС над 480 просветни събрания за разясняване разколническата дейност на китайските ръководители. Най-добра просветна дейност разгръщат дружбите в Шуменци, Алеково, Каменци, Под лес, Долно Ряхово и много други. Не е такова положението обаче във Ветрен, Гарван, В. Левски, Скала и на други места, където дружбите организират малко просветни събрания.

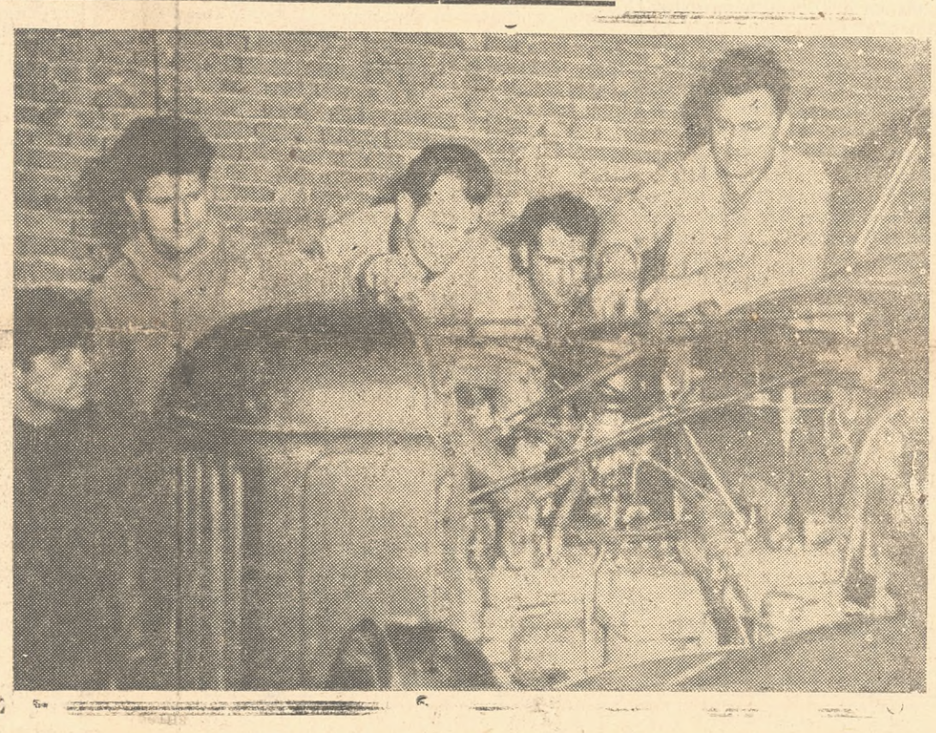
На съвещанието взеха отношение по поставени въпроси секретарят на Окръжния комитет на Отечествения фронт ТОМА ЖЕНДОВ, председателят на общинското ръководство на БЗНС в Тутракан ИВАН КРЪСТЕВ, директорът на Растително-защитната база РАНГЕЛ СТОЯНОВ и други.

Присъствуващите изслушаха с голямо внимание изказването на другаря Димитър Виячев от Постоянното присъствие на БЗНС. Той изтъкна, че окръжното съвещание по въпросите на политическата просвета се провежда при изключително важна вътрешна обстановка — след Деветия конгрес на БКП и пред 31 конгрес на БЗНС. Идеологическата основа за политико-просветната дейност в БЗНС трябва да бъде единството между комунисти и земеделци. Под ръководството на Партията сдружените земеделци са днес активни строители на новия живот. С това те дават положителен пример на редица сродни организации и движения в света.

По-нататък другарят Димитър Виячев подчерта, че във връзка с идеологическата диверсия на империализма е необходимо сдружените земеделци все повече да усвояват мирогледните знания. В просветната работа трябва да се обръща внимание също така на икономическите знания и патриотичното възпитание. Накрая той призова сдружените земеделци от окръга да активизират дейността си пред 31 конгрес на БЗНС, за изпълнение решенията на Деветия конгрес на Партията.

Закривайки съвещанието другарят Александър Чолаков заяви, че сдружените земеделци от нашия окръг ще работят всеотдайно за подобряване на политико-просветната дейност и изпълнение на стопанските задачи.

Димо ИВАНОВ

Механизаторите от ТКЗС — Кайнарджа завършиха навреме подготовката на прикачния инвентар. Сега те работят още по-задружно, за да посрещнат пролетта с напълно ремонтирани машини.

Снимка: Стоян ТОДОРОВ

Сега хората не чакат

Доскоро пощата в Паисиево се намираше на края на селото и заемаше две малки стаички. Месторазположението на сградата и теснотата ѝ бяха причина да се губи ценно време при изпращането на писма, а така също и при воденето на телефонни разговори.

За да се облекчи по-голямата част от жителите на селото, неотдавна в сградата на културния дом бе открита нова поща.

Сега в нея винаги е многолюдно. Едни идват да получават своите вестници и списания, а други да попълнят фишове за Тото.

Паисиевци са доволни от новата придобивка. Още повече ги радва и направената инсталация на радиоуредбата, която в близко време ще бъде свързана с всички съставни села на общината.

Милко НИКОЛОВ

Хроника на ЕЖЕДНЕВИЕТО

Много малък се оказа салонът на кино „Москва", за да побере на 7 февруари многобройната публика, дошла да чуе известната в много страни наша изпълнителка на естрадни песни Лили Иванова — носител на наградата „Златен ключ" 1966 година. Заедно с нея на сцената се представи и певецът Борис Годжунов.

* * *

За най-малките зрители на нашия град Народният куклен театър от град Русе представи на 8 февруари пиесата „Защо кучето гони котката".

* * *

На 9 февруари в Силистра гостува колективът на Разградския драматичен театър. За втори път през този сезон той пред става пред нашата публика пиесата „Ние не вярваме в щъркели" от Недялко Йорданов. Представлението беше масово посетено и публиката остана много доволна от играта на разградските артисти.

* * *

Също на 9 февруари вечерта в ресторант „Албена" по инициатива на Градския комитет на ДКМС и на СП „Културен отдих и окраса" се проведе младежка вечер, от цикъла „Младост 1967 година". На срещата присъствуваха много младежи — комсомолски активисти. Беше изнесена разнообразна литературно-музикална програма. Младият поет Симеон Манолов чете свои стихове.

* * *

Вчера сутринта в салона на Окръжния народен съвет се проведе съвещание със селскостопанския актив на окръга, организирано от Бюрото на ОК на БКП. На него бяха разгледани, изпълнението на задачите през 1966 г., основните моменти в плана за тази година в областта на селското стопанство и задачите, които пред стоят да се изпълняват. (Материал за работата на съвещанието ще бъде поместен в следващия брой на вестника).

* * *

Снощи комитетът на запасните офицери организира среща на запасните офицери от град Силистра с вицеадмирал Добрев, който изнесе доклад на тема „Тенденции в развитието на ВМС". Срещата бе масово посетена и докладът изслушан с голям интерес от присъстващите.

На срещата присъствува съветският контраадмирал Гушчин.

* * *

Утре, неделя, сутринта в 9 часа по инициатива на Градския комитет на БКП в Силистра в салона на Окръжния народен съвет ще се проведе съвещание, на което ще присъствуват партийни, стопански и комсомолски ръководители от града, командири на доброволни отряди, учители, общественици и др. Доклад за опазването на обществения ред ще изнесе заместник-началникът на Окръжното управление на МВР майор Славов.

Международна информация

КОСИГИН ПОСОЧИ СЪЩИНАТА

ЛОНДОН, 9 февруари (Кор. на БТА). Под горното заглавие днешният в. „Дейли експрес" коментира важната политическа реч, произнесена вчера от съветския министър-председател в лондонската община. „Съветският премиер Алексей Косигин посочи същината на проблемите, които се ще обсъжда с Харолд Уилсън, — се казва в уводната статия. — Г-н Косигин не се поколеба да изрази дълбоката тревога на русите от възраждането на нацизма в Германия. Това е тревога, която ние, англичаните, добре разбираме".

След като припомня за милионите жертви, които Съветският съюз даде „при последното нападение на германската агресия", статията продължава: „Възможността западният съюз да предоставя на Германия (Западна — б. р.) известен контрол над ядрените оръжия с основание тревожи русите. Ако вярата на Русия в европейския мир може да бъде възстановена, ще се роди истинска надежда за големи промени в хода на световните събития. Според вестника тази вяра може да бъде възстановена „само ако докажем, че в нашата страна решително се противопоставяме на какъвто и да е германски достъп до ядрените оръжия".

На всички политически коментатори тук особено силно впечатление прави изказването на Косигин за ролята на Великобритания в света днес: „Великобритания е държава, в чийто глас се вслушват много хора. Именно затова съветското правителство смята, че сега, както и през 1954 г., Великобритания заедно със СССР и другите страни би могла да внесе своя принос за уреждане на виетнамския въпрос въз основа на женевските споразумения, които трябва да бъдат изпълнени от САЩ".

Обсадата на съветското посолство в Пекин продължава

ПЕКИН, 9 февруари (Кор. на БТА). Сътрудниците на съветското посолство, които бяха предупредени от китайските власти, че последните не носят отговорност за тяхната безопасност извън пределите на посолството, фактически са поставени под домашен арест. Пред съветското посолство минават демонстранти, издигайки най-обидни антисъветски лозунги. Към крясъците на хунвейбините се прибавя и шумът от гърмежите на малки бомбички, някои от които демонстрантите хвърлят в двора на посолството. Шумът от избухването на такива бомбички е равен на изстрел с пушка. Въпреки трудностите, група чуждестранни кореспонденти посетиха съветското посолство и разговаряха с неговите сътрудници. Видяха, че съветските хора са спокойни и се стремят да изпълняват своите задачи при настоящата тежка обстановка.

В града антисъветската пропаганда все повече се разгръща. В някои обществени заведения, като например хотел-ресторанта за чужденци „Синчао", са поставени обяви, от които се вижда, че вход дът за съветски граждани е забранен. Представителството на ТАСС, което се намира в дипломатическия квартал, беше допълнително облепено с антисъветски материали.

ДЕМОНСТРАЦИИ И СБЛЪСКВАНИЯ В ИНДОНЕЗИЯ

ЛОНДОН, 9 февруари (БТА). Агенция Ройтер съобщава, че днес на големия стадион в Джакарта се състоял масов младежки митинг, на който над 40 000 души издигнали искания да бъде свален от власт и съден Сукарно. На митинга говорил един от ръководителите на фронта за действие на гимназистите Хусни Тамирин. Той заявил: „Нашата борба е достигнала решителен етап и ние ще удържим победа, като свалим Сукарно".

На митинга присъствувал и официален представител на генерал Сухарто, заместник-ръководителят на армията генерал-майор Аламшах. Той заявил пред студентите и учениците, че политическият конфликт с президента Сукарно трябва да бъде разрешен по конституционен начин.

След митинга около 25 000 души преминали по улиците на столицата, скандирайки лозунги против Сукарно.

Франс прес съобщава, че в гр. Клатен, на 25 км от централния град на Ява Джокякарта, станало сблъскване между младежи, привърженици на президента Сукарно, и младежи-членове на мюсюлманската партия. При сбиването били убити 7 души — 3 мюсюлмани и четирима привърженици на Сукарно.

ПАРТИЕН ЖИВОТ

ДА СЕ ИЗПОЛЗВАТ ВСИЧКИ ФОРМИ НА ПОЛИТИЧЕСКАТА АГИТАЦИЯ

ВЕЧЕ сме във втория месец на новата стопанска година. Главна задача на общинските и градските партийни комитети през този период беше — значително да подобрят политико-разяснителната работа сред трудещите се, да обогатят нейното съдържание, да разнообразят формите и средствата за агитация. За да има успех в ритмичното изпълнение на плановете, беше необходимо партийните комитети и бюрата на първичните партийни организации да се възползуват от всички форми на политическата агитация.

Общинският партиен комитет в с. Мерден навреме се зае с изпълнението на тая отговорна задача. Още в началото на месец януари т. г. тук се проведе среща с групата докладчици, където се направи оценка за работата на лекторите през миналата година и им се поставиха задачи във връзка с разясняване народностопанския план и плана на кооперативните стопанства за 1967 година. Подготви се доклад на тема: „Основни задачи на народностопанския план и задачите на кооператорите“. И най-отговорните другари от селото като: председателя на ТКЗС, секретаря на общинския комитет на БКП, председателя на съвета и на Отечествения фронт и др. излязоха пред кооператорите и разясниха тези задачи.

Беседи по разясняването на задачите, поставени в плана за 1967 година, и решенията на Деветия конгрес на БКП бяха изнесени и по местната радиоуредба.

Под ръководството на партийния комитет и на управителния съвет на кооперативното стопанство се пристъпи към масова политическа просвета на кооператорите, където наред с въпросите на агротехниката и зоотехниката бяха разяснени и задачите за 1967 година.

Тези задачи бяха поставени и на семинарни занятия за обучение на партийния и стопанския актив от района.

Известна работа има и по разпределение на комунистите по производствените участъци. Изградени са вече и партийните групи.

Всички тези положителни страни в работата на общинския партиен комитет бяха отчетени и правилно оценени на заседанието на отдел ПА при Окръжния комитет на БКП, което се състоя на 6 февруари т. г.

На същото заседание обаче се отчете, че все още партийният комитет не използва всички форми на политическа агитация.

Така например почти нищо не е направено още по онагледяване на задачите от народностопанския план и плана на стопанството за 1967 година. В това отношение липсва плановост и целенасоченост и в работата на радиоуредбата.

В политико-разяснителната работа все още вземат участие ограничен брой комунисти, не се активизират в това отношение партийните групи.

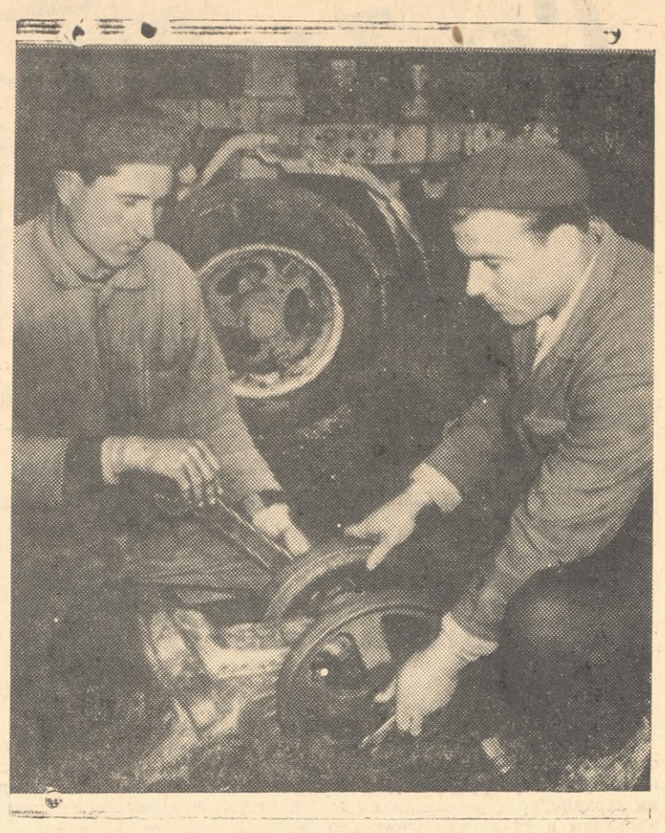
Не е помислил още комитетът и за редовното издаване на общинския бюлетин. Нищо не е направено и за организиране и разгръщане на социалистическото съревнование и популяризиране на челния опит.

Слаба е работата с участниците в движението за комунистически труд.

За ритмичното изпълнение на плановете на кооперативното стопанство в растениевъдството и животновъдството, нужно е час по-скоро да се преодолее това изоставане.

В това отношение правилно е и занапред политическата агитация да се насочи към изпълнението на стопанските задачи. За да има повече успехи в тази насока обаче, е необходимо да се използват всички нейни форми.

Хаккъ РУФИЕВ

Трактористите Халил Алиев и Мехмед Салиев от ТКЗС в град Дулово миналата година със своя трактор ДТ—54 изработиха 25 000 дка мека оран и се наредиха на едно от първите места в стопанството.

Старателният ремонт, който извършват те сега на машината си, тази година ще им донесе още по-големи успехи.

За по-активна лекционна пропаганда

ДЕВЕТИЯТ конгрес на Българската комунистическа партия постави задача да се разшири още повече партийната пропаганда, да се повиши нейното идейно-теоретическо равнище.

Партийната пропаганда трябва да се постави така, че най-успешно да съдействува за решаването на задачите в сегашния етап, да помага за създаването на марксистко-ленински мироглед у комунистите и у всички трудещи се.

Досегашният ни опит показва, че там, където градските и общинските лекторски групи живеят редовен организационен живот, където на лекторите се поставят задачи и се следи за тяхното изпълнение, резултати има. В тези райони вече се утвърдиха авторитетни лектори, които се слушат с интерес от страна на трудещите се.

Значителни успехи в това отношение има общинската лекторска група в Ситово. Тук под ръководството на общинския партиен комитет за работата на групата редовно се изготвят тримесечни планове, изнесените лекции се водят на отчети в края на всяко тримесечие се прави оценка за работата на лекторската група като цяло и за работата на отделните лектори.

Хубавото тук е това, че като членове на лекторската група проявяват активност и най-отговорните другари — партийни и стопански ръководители, нещо, което укрепва още повече авторитета на лекторската група.

За съжаление не навсякъде работата е построена така. В окръга има редица места, където лекторските групи съществуват формално само на списък, без да проявят някаква дейност. В повечето случаи планове за работата на лекторските групи наистина се съставят. Определят се и темите за всеки лектор поотделно. Работата обаче свършва само с това. Лекторите не подготвят определените лекции и не излизат пред трудещите се.

Сега, във връзка с огромния интерес, който трудещите проявяват към проблмите, които бяха разработени от Деветия конгрес, нужно е повече от всякога да се създаде по-стройна и целенасочена работа на градските, общинските и заводските лекторски групи, да се пропагандират и разяснят решенията на Конгреса и неговото международно значение, а така също проблемите на съвременното международно положение.

В ония общини, където все още не са проведени срещи с лекторите за отчитане на тяхната дейност през 1966 година, нужно е в най-скоро време да се проведат такива и партийните комитети да им възложат задача във връзка с разясняването на стопанските планове за 1967 година. На тези срещи трябва също така да се определят и новите теми, които ще трябва да подготвят през 1967 година, да се приемат тематичните планове за годината, да се разпределят лектори те по села и производствени участъци.

Наред с това особено внимание трябва да обърнат партийните комитети и за подготовката на събранията. Слушателите трябва да се канят според характера на темата.

За да не се изпада във формализъм, на по-специфичните теми да не се канят на събрания всички трудещи се от селото, а само тези, чиято професия и подготовка позволява те да разберат същността на лекцията.

Конгресът постави задача заедно с другите форми чрез широка лекционна пропаганда да се разкрие идейното богатство на марксистко-ленинската идеология. Това налага партийните комитети и организации да организират лекционната пропаганда така, щото тя да достигне до най-малкия производствен участък, ТКЗС, ДЗС, в кварталите, предприятията и учрежденията. Само така тази изпитана форма на партийна пропаганда ще съдействува активно за изпълнение на големите задачи, поставени от Деветия конгрес на БКП.

Колю ВЪРБЕВ

заведущ лекционна пропаганда при Окръжния комитет на БКП

СКРОМЕН, ТРУДОЛЮБИВ МЛАДЕЖ

КРУМ ЦЕНКОВ от Тутракан намери своя път в живота едва след като се завърна от казармата. Техника учеха те и в гимназията, но любовта към чука, към пилата и машината в него се роди още твърде рано. Баща му, работник по професия, виждайки най-малкия си трети син все с чука в ръка, често отсъждаше: „Този ще ми вземе занаята. Влече го техниката. Дай му по цял ден да чука и разваля“. Умря рано старият. Къде да беше сега жив, да види как се сбъдват предричанията му.

В завода за газови уреди в Тутракан младежът пристъпи с плахи ученически стъпки. Влечение към тази професия имаше, но работата още не познаваше. Една печка имаше 23 детайла, които той трябваше да изучи. Отначало стана началник склад. Но винаги, когато беше свободен, дори и след работно време, той тайно следеше работата на майсторите, питаше, изучаваше.

Бързо го изтеглиха за качествен контрольор в емайлния цех. И не се излъгаха. Няма и година оттогава, а вече го сочат за пример на останалите работници. Избраха го в дирекционния съвет. гласуваха му голямо доверие.

И директорът на предприятието Кирил Бойчев, и партийният секретар са доволни от неговата работа.

Временно, докато дойде новият щат, дадоха му работа за двама души, с която работливият младеж се справя успешно.

За да си качествен контрольор в емайлния цех, трябва да имаш набито око. Грундът не бива да е прегорял, иначе няма да има исканата лъскавина на печката. А клиентът гледа най-напред това при покупката. Ето защо и Крум понякога е строг, когато приема работата. Неведнъж той е връщал работата на работниците от шмиргела, за това, че са пробили по-малки от стандарта дупки за болтовете. Но те не му се сърдят. Та нали всички водят борба за качествена продукция!

И сега в завода кипи познатото напрежение. Подготвят се детайли за газови печки — италиански модел. Понякога другарката и майката на Крум напразно го чакат за обяд. Често се налага той да остане в завода. А нерядко закъснява и вечер. Тогава пък ще го намерите на репетиция, защото той е и самодеец—актьор към драмсъстава при читалището. Освен това като задочник трябва и да чете. И за всичко той намира време.

Викентий ДУКАНОВ

Първи трепети

В една студена зимна вечер, в часа, определен за местното предаване на радиоуредбата в село Попина, до слуха на домакините, наобиколили топлите печки, достигна интересно съобщение: „Общинският комитет на Отечествения фронт организира едномесечен курс по шев и кройка“.

Свеж полъх премина през топлите стаи. Някои домакини отдавна си бяха купили шевни машини, други още не бяха им се радвали. Но каква е ползата от машина, ако не умееш да боравиш с нея? Ето защо жените от селото проявиха голям интерес към курса.

Още вторият ден сутринта, на групички, те се отправиха към общинския комитет на Отечествения фронт, за да се осведомят за условията. Още същия ден за курса се записаха 25 жени, колкото бяха нужни.

С нетърпение очакваха курсистките първия ден на занятията. И ето, най-после той дойде. . .

Затопленото помещение, където ще се води курсът, бързо се напълни. Разговорите се водеха все около предстоящата работа. От време на време се чуваше шум от празното движение на шевните машини.

А ето и ръководителката на курса Надка Пецова. Завършила техникум по облекло в Русе, тя още от пръв поглед вдъхваше доверие на жените.

Първият ден от работата на курса премина при голям интерес. Ръководителката внимателно чертаеше на черната дъска отделните части, от които се състои дрехата, която избраха да шият. Обясни как се взема мярка, разкрои отделните части и след като ги прикрепи една към друга, така както ще бъдат при шиенето, започна всичко от началото.

Тоя път с нея вече работеха и курсистките.

Надка чувствуваше как 25 чифта очи внимателно следят всяко нейно движение. Тя се стремеше да обяснява колкото може по-ясно и разбрано. На някои помагаше, на други обясняваше още един път, на трети само одобрително казваше: „Така, така, продължавай“.

И ето постепенно дойде ред до най-трудното — шиенето. А най-вълнуващият момент от курса беше тогава, когато всички държаха в ръцете си първата дреха, ушита с много вълнение и напрежение. В очите проблясваха щастливи огънчета, а лицата изразяваха увереност в собствените сили, породена от първия успех.

Доволна беше и ръководителка та, в чието въображение вече се открояваше чертежът на нов модел, който щяха да започнат на следващото занятия.

Илия РАВАЛИЕВ

50 ГОДИНИ СЪВЕТСКА ВЛАСТ

Втората ми родина

С ПЛАМЪКА НА ОКТОМВРИ

Старата гвардия!

Така най-често наричаме онези беловласи комунисти, преминали през огъня на революционните борби на партията. Те са живата история, дълбоко съхранили у себе си вълнуващи епизоди от оные бурни години.

С един от ветераните на нашата партия се срещнахме на съветска земя, в Москва. Невисок човек, с изпечено, набраздено от бръчки лице. Сърдечен, разговорлив. Казва се Манол Манолов.

Още в самото начало научаваме интересни неща от неговия живот. До Първата световна война той живее в родния си град Силистра. Чиракува като печатар. Тежки са годините на войната — глад, мизерия, болести, убити, сакати. . .

Ехото от залпа на „Аврора“ дълбоко оглася изстрадалата ни страна. Искрите на Октомври пламват в сърцата на комунистите. Всеки по своему посреща новината за социлистическата революция, всеки по своему изразява радостта си.

И ето идва първото партийно поръчение за Манолов. — да отпечата позиви, с които да се приветствуват руските работници и селяни, да се приветствува партията на Ленин. От ръка на ръка преминават малките листчета с вълнуващите партийни слова. Навред те известяват за голямото събитие. Позивите достигат и до окопите — сред войниците. Пламъкът на Октомври завладява. На северния фронт — възторжени срещи, побратимяване.

ИСТИНАТА ЗА РЕВОЛЮЦИЯТА ОТВАРЯ ОЧИТЕ

В края на 1920 г. в България се настаняват остатъци от разгромените бели армии на Врангел. Партията веднага издига лозунг за борба против руските контрареволюционери, против опитите на империалистите да организират белогвардейците за борба срещу младата съветска страна.

— Толкова години са минали от онова бурно време, но си спомням добре — разказва бай Манол — как пламенно „Работнически вестник“ водеше борба срещу белогвардейците. В един от броевете бе отпечатана проклама ция на руски език. В този документ нашата партия се обръщаше към заблудените руски войници да се върнат в родината си, в своите домове, при семействата си. Пред тези обикновени хора убедително се разкриваше истината за социалистическата революция. Макар и трудно, тази истина си пробиваше път, стигаше до сърцата на работниците и селяните, облечени във войнишки дрехи. Не само чрез вестника се разясняваха идеите на Великия октомври. На много наши комунисти бе възложено да работят сред войниците на Врангел. С редица от тях ние се сприятелихме. С нас те посещаваха партийните клубове, събрания. Създадоха си „Съюз за завръщане в родината“, в който влязоха повече от пет хиляди души. Имаха си и вестник „На родину“. А в някои градове към организациите на БКП (т. с.) бяха образувани руски комунистически секции. Броят на желаещите да се завърнат по домовете си все повече нарастваше. Чудновати лъжи им разказваха командирите за пролетарската диктатура, за революцията. Но нашата работа не отслабваше. Ние искахме да откъснем напълно войниците от техния щаб. А това трудно ставаше. Мнозина от тях не знаеха на кого да вярват. Колебаеха се. Някои от тях се страхуваха, че след като се завърнат в Русия, веднага ще ги арестуват и разстрелят. Всъщност много от тях бяха заблудени, невинни. За да се убедят, се искаше добър подход. На няколко пъти ме извикваше Еньо Марковски, за да ме упъти как по-добре да работя с войниците.

КУРС КЪМ ОДЕСА

Мразовит февруарски ден на 1921 г. Необикновено оживление кипи на Варненското пристанище. По улиците към брега на морето се проточва дълга върволица от руски войници. Сред тях са неколцина български комунисти. Корабът „Варна“ се изпълва от белогвардейци, разбрали истината за социалистическата революция. Сърцата им копнеят час по-скоро да видят своите родители, деца, своите родни места. Параходът бавно се отлепва от брега и поема курс към Одеса. Работниците от Варна махат сърдечно с ръце, изпращат привет на младата съветска страна.

Сред групата българи комунисти е и бай Манол. Партията им е възложила специално поръчение. Да придружат войниците, да осигурят тяхното безпрепятствено завръщане в родината.

Черно море ги посреща сърдито. Бурните води напомнят за не спокойните революционни дни. Яростни вълни удрят кораба. Пенлива ледена вода облива палубата. В натъпканите трюмове се подема волна руска песен.

Намокрен от солената морска вода, бай Манол внимателно се взира в хоризонта, следи курса на кораба. Изведнъж лицето му трепва. „Не! В тази южна посока не е руската земя. Към Турция се насочваме!“ Вижда той познати брегове. През Балканската война по тези места е воювал. „Предателство!“. . .

В далечината се откриват силуети на чужди кораби. Те подават сигнали. Скача бързо бай Манол към рулевия, към капитана. Идват и останалите българи, при стигат тревожни, революционно настроени руски войници. Между тях — матроси, които могат да водят кораба.

— Капитане, сега аз команду вам! — извиква властно бай Манол. — Само за миг корабът да измени курса, да поеме на север. Иначе ще бъдете разстрелян!

— Но други ми нареждат да вървим към Босфора — мънка уплашено капитанът.

— Кои са тези други? Казвай!

— Не ги познавам. Сега бяха тук. . .

Корабът послушно прави завой и тръгва в друга посока. Пълен напред към Одеса. В далечината остават империалистическите кораби да чакат уговорената среща, за да поемат войниците. Но набитото око на българския комунист предотвратява предателството. Но кои са предателите? Това вълнува комунистите. Трябва да се открият, иначе те ще създават нови неприятности. С помощта на руските войници, организирани в „Съюз за завръщане в родината си“, откриват сред двете хиляди пасажери неколцина офицери от щаба на Врангел. Те получили задачата корабът вместо за Одеса да замине за Турция. Сплашили капитана и го застави ли да изпълнява техните нареждания.

Труден преход. Борба с яростните вълни на бурното море, борба с промъкналите се на кораба контрареволюционери. И така часове в открито море.

—Тежко, много тежко беше — споделя бай Манол. — Но в тези минути ние бяхме обзети от особено радостно вълнение. Макар бавно и трудно, доближавахме се до брегове на младата съветска страна, до брегове на победилата социалистическа революция. А това ни даваше много сили и вяра. Когато в далечината видяхме Крим, на палубата се понесе радостен вик.

Пристанището на Одеса е сковано в лед. Но много народ се е стекъл, за да посрещне своите сънародници. Навсякъде червени знамена. Чува се музика. Мнозина от войниците споделят някак виновно помежду си: „Заслужава ме ли толкова сърдечно и търже ствено посрещане? Заблудите си ще изкупим с честен, всеотдаен труд, ще докажем, че обичаме тази власт, че тя е наша...“ От устата им се изтръгват приветствени лозунги, революционни песни. Мълчат само онези неколцина, които се опитаха да отклонят кораба.

Първи слизат на брега групата български комунисти. Посреща ги болшевишкият ръководител Семьон Матеевич. Радостна прегръдка. Българите подробно го запознават с работата сред руските войници. За достойно изпълнения интернационален дълг — поздравления от съветската власт. . .

БУРНИ ГОДИНИ

След една седмица бай Манол получава още по-трудно поръчение — този път от партията на великия Ленин. Тежки дни изживява по това време младата съветска държава. Врагът надига глава срещу новата власт, отвън на литат империалистите. Нужни са предани на делото кадри. Бай Манол е назначен за комисар в една от губерниите на Одеската област. В селището, където се настанява — Катарджино — се намират много българи. Едни са дошли тук още по време на османското робство, а други — покъсно. Хубаво съвпадение. Ще работи сред свои.

Победилата съветска власт трябва да се укрепи. Бай Манол приема присърце възложената му задача. Започва да ходи от село на село, от дом на дом, разяснява идеите на социалистическата революция, укрепва съветите, партийните организации.

В село Паркан той намира в тежко здравословно състояние Тодор Главчев от Панагюрище. Дошъл по-рано в Съветския съюз, Главчев участвувал в славната конница на Будьони. В не един бой, в не едно сражение той мъжествено се сражавал. Смел революционер, талантлив оратор. Заедно с Манолов създават партийна организация, която в продължение на години успешно се бори за утвърждаване на съветската власт.

— Спомням си — изтъква бай Манол — една ожесточена схватка с белогвардейски банди. Бяха преминали границата от Румъния и се насочваха към Тираспол. В този град имаше задържани немалко белогвардейски офицери. Веднага от околните селища се надигнаха и кулаците. Положението стана тежко. Нямахме достатъчно оръжие, храна, боеприпаси. Партийната организация по спешност свика събрание. Пламенно слово произнесе Тодор Главчев. Постави задача— час по-скоро да се окаже помощ на обкръженото селище.

— Оръжие! На борба против белогвардейците! Да защитим властта на работниците и селяните! — такъв призив се отправя към населението. Думите стигат до сърцата на трудовия народ. Новата власт им е скъпа. Тя е част от тяхната кръв и плът. Работници и селяни бързо се въоръжават. Сред тях има много българи. В предните редици — Тодор Главчев и Манол Манолов. Бойните отряди на съветската власт срещат многоброен противник, силно въоръжен.

Нападение след нападение над Тираспол. Все нови пламенни борци идват в защита на социалистическата революция. Почувствували благата на новия строй, нищо не е в състояние вече да ги спре. Влизат в бой и смело разгромяват белогвардейските банди.

Под победното знаме на Октомври рамо до рамо се бият българи и руси. Братя по кръв, по език и съдба. Няколко дена ожесточени сражения. Бандитските нападения на белогвардейците са от блъснати, бунтът на кулаците потушен. Заглъхват пушечните изстрели. Остават само раните, за да напомнят за тези бурни дни. Една такава рана е оставила следи и у бай Манол.

— Няма да забравя — с вълнение споделя той — един радостен миг от своя живот. Не бях очаквал никаква оценка за моята дейност в първите години на съветската власт. Това беше изпълнение на интернационален дълг. Но в един хубав пролетен ден на вратата потропа възбуден пощальон. Носеше ми телеграма от съветското правителство. Разгърнах с нетърпение свития лист. С умиление прочетох написаните редове: „Другарю Манолов, за вашата неуморна работа по отбрана на съветската родина приемете бойни привети и сърдечна благодарност от Червената армия, от партията и правителството!“ Сгънах телеграмата и избърсах навлажнените очи...

И на стопанския фронт бай Манол е в челните редици. Води нови битки, нови сражения, нови победи в изграждането на колхозите и совхозите. Прекарва много неспокойни дни и нощи. Дигат вой кулаците, палят жита, къщи. Но комунистите вече имат боен опит. Укрепва социалистическият строй в района, където работи бай Манол Не минава дълго време и той става известен като стопански ръководител. И не само това. Тук той дава простор и на своите добри технически познания. Прави няколко изобретения с голям икономически ефект. Но во високо признание, нови благодарности...

Четиридесет и пет години на съветска земя! Четиридесет и пет години в челните редици на партията на Ленин! Вярна и все отдайна служба. Страната на социализма му става втора родина. Тук бай Манол създава свой дом, семейство. Заедно с целия съветски народ той се готви да посрещне светлия петдесетгодишен юбилей на Великата социалистическа революция. Този юбилей е и негов юбилей.

Подполковник

Бойко ДИМАНОВ

Материала препечатваме от в. „Народна армия“.

Нашият семинар по въпросите на говедовъдството

УГОЯВАНЕ НА ТЕЛЕТА СЪС СТАРТЕРНИ СМЕСКИ

До неотдавна както в нашата, така и в редица други страни преобладаваше схващането, че интензивният растеж на женските телета през млечния период спомага за формирането на добре развити и с висока млечност крави. Поради това се препоръчваше телетата да се хранят с големи количества цяло мляко от 6-месечна възраст. Скъпият прираст се оправдаваше с евентуално по-високата млечност на отгледаните по този начин животни.

В последните години обаче това схващане се отрича. Интензивният растеж на женските телета не само че не съдействува за създаването на високопродуктивни крави, а напротив — оказва отрицателно влияние в това отношение. Изнежената им храносмилателна система е също пречка за ефективно използуване на големи количества груби и концентрирани фуражи след отбиването. Следователно с нищо не може да се оправдае изхранването на всяко животно с по 250—300 л цяло и 500—600 л бито мляко, още повече, че то е необходимо за храна на хората.

Всичко това наложи проблемът за намаляване на млякото при отглеждането на телетата да бъде обект на всестранни проучвания в много страни. От изследванията са установени няколко начина за намаляване на цялото мляко в дажбите на телетата. Един от тях е храненето им със стартерни смески.

Наименованието „стартерни“ произлиза от английската дума „starter“ — „начало“. „Начални“ смески са тия, с които животните и птиците се захранват в най-ранна възраст. Препоръчва се стартерните смески да се дават във вид на поило, каша или сухи. Те се съставят обикновено от зърнени фуражи, шротове и 7—15 на сто храни от животински произход. (сухо отсметанено мляко, рибено брашно, дрожди и др.).

В 100 кг стартерни смески от рецепта 25—2 се съдържа: кръмни единици 111,37; смилаем протеин 16,582 кг; суров протеин 19,783 кг; сурови влакнини 4,921 кг; СА—905 гр, Р—797 гр и др.

От тези смески и другите видове фураж трябва да се осигури следната дневна дажба:

Възраст в дни	цяло мляко л	стартерна смеска кг	смеска за тел. над 5 м.—кг	Сено люцерново кг	Силаж кг
1—7	6	—	—	—	—
8—14	5	приучване	—	приучване	на воля
15—21	4	0,200	—	на воля	на воля
22—28	3	0,500	—	на воля	0,500
29—35	2	1	—	0,500	0,800
36—42	1	1,300	—	0,700	1
43—50	—	1,500	—	0,800	1,500
51—60	—	1,900	—	1	2
61—90	—	1,900	—	1,300	2,500
91—120	—	1	0,900	1,500	3
121—150	—	—	1,500	1,800	4
151—180	—	—	1	2	6
Всичко:	147 л	138 кг	102 кг	220 кг	520 кг

През летните месеци зелената люцерна трябва да се дава по 0,500 кг на ден, като се започне от 8-10-дневна възраст и стигне до 12 кг.

При правилното хранене на телетата със стартерни смески оптималният сроднодневен прираст трябва да бъде както следва: през първия и втория месец от 500 до 600 гр, през третия — от 600 до 700 гр, през четвъртия месец от 700 до 800 гр, през петия—от 800 до 900 гр и през шестия месец от 800 до 1 000 гр.

През 1966 година от Министерството на земеделието бе поставена задача в нашия окръг да се отделят и хранят 5 000 телета по новия начин. Това означаваше да се осигурят 700 т стартерни смески от „Фуражна промишленост“. Така щяха да се спестят 70 т цяло мляко и 2 500 т бито мляко, което можеше да се ползва с голям икономически ефект в птицевъдството и свиневъдството.

От началото на годината в много кооперативни стопанства изпълнението на тази задача започна много добре, но в последствие се компрометира поради това, че „Фуражна промишленост“ не можа да осигури ритмичност в производството на смески. Дори в средата и края на периода тя преустанови производството им. Това стана причина макар и богатият опит в нашия окръг да не се изведе до край.

Още в началото на тази година същият въпрос се постави с още по-голяма сериозност. Сега се предвижда да се хранят 8 000 телета по новата система. Още през месец декември Управление „Земеделие“ направи разпределение на плана за получаване на смеските. Изпрати план-разпределение по тримесечия и месеци на „Фуражна промишленост“ в гр. Русе и Долна Митрополия—Плевенско. Изготви план за броя на телетата, които следва да се хранят по новата система във всяко стопанство поотделно.

При новата система трябва да се спазват известни условия: групите на телетата трябва да се сформират така, че разликата във възрастта между най-голямото и най-малкото да не е повече от 10-15 дни. Ако разликата е по-вече, големите ще изяждат повече от смеските и другите видове фуражи, а малките телета няма да си дояждат.

За ранното приучване на телетата към сухи храни от голямо значение е да им се дава хубаво сено (най-добре люцерново) още от 8-10-дневна възраст. От 20-я ден да се дава силаж. При храненето със сухи фуражи телетата изпитват голяма нужда от вода. Затова осигуряването на чиста вода при тях е от решаващо значение. Най-добре е да имат корита с течаща вода.

Една от основните изгоди за стопанствата от внедряването на ранното отбиване на телетата е увеличението на производителността на труда на телчаря.

Рано отбитите телета (на 2,5—4-месечна възраст) имат много добре развита храносмилателна система с търбушна деятелност както на възрастно говедо. Поради това обстоятелство след тази възраст може да се дават обикновени концентрирани смески, с каквито се хранят юниците и телетата за угояване.

От голямо значение за успеха на новата система на хранене е убедеността на гледачите в нейните предимства. За това е необходима разяснителна работа и конкретна помощ от страна на зоотехниците и ветеринарните лекари. Трябва да се знае и това, че ранното отбиване на животните и преминаването им на хране не със сухи фуражи е прекрасно средство за борба с диариите.

Използването на стартерни смески е мероприятие с голям икономически ефект за ТКЗС, ДЗС, за цялото народно стопанство. При правилното му прилагане ще бъдат спестени големи количества мляко.

За масовото внедряване на новата система при храненето на телетата в нашия окръг няма никакви пречки. Необходимо е само добре да се разберат нейните предимства. И преди всичко „Фуражна промишленост“ ритмично да снабдява стопанствата с нужните им стартерни смески.

Никола АЛЕКСАНДРОВ

ГОДИШНИ СЪБРАНИЯ В ТКЗС

С уверени крачки

НАСКОРО се състоя годишно отчетно събрание на обединеното кооперативно стопанство „Дочо Михайлов“ с. Бабук. Доклад за едногодишната дейност на кооператива прочете Александър Великов — председател на ТКЗС. Гост на събранието бе др. Никола Николов — секретар на Окръжния комитет на БКП. От изнесените факти стана ясно, че кооперативът крачи уверено по пътя на развитието. През последната година неговият ситуисазиран колектив постигна забележителен ръст на селскостопанското производство. Ето някои цифри, които сами по себе си са достатъчно красноречиви.

През 1966 година кооператорите произведоха обща продукция за 3 564 000 лв., а чиста продукция за 74 000 лв. в повече от планираното. На работоспособен кооператор се падат по 965 лв. средно годишно възнаграждение, срещу 953 лв. през 1965 година. Планираните годишни разходи са намалени с 11 000 лв. Всеки изразходван лев носи 4,10 лв. приходи.

Главен дял за икономическото укрепване на стопанството има полевъдството. Запланувaната чиста продукция от 1 089 897 лв. е преизпълнена със 70 926 лв. През 1965 година е получена чиста продукция за 917 666 лв. Планът за общата продукция е преизпълнен с 35 000 лв. При това този успех не е резултат от увеличаване на площите, а на увеличените средни добиви от единица площ. Подобрената обработка на културите се отрази положително върху средните добиви. Така при план 220 кг пшеница от декар е получено 297 кг при средно за окръга —281 кг. Царевица—план 330 кг, изпълнение 497 кг при средно за окръга — 412 кг. Тютюн — план 140 кг, изпълнение 175 кг от декар, захарно цвекло — с 950 кг повече от планираното на декар и др.

Не по-малък ръст на развитие сочи животновъдството. Произведена е обща продукция за 621 952 лв. при план 550 663 лв. и чиста продукция за 145 723 лв. при план 68 000 лв. Материалните разходи са намалени с 8 000 лв. Намалена е и себестойността на произведената продукция. Благодарение на това животновъдството от губещ отрасъл се превърна в рентабилен. Важна роля в това отношение изиграха и продължават да играят такива фактори като концентрация на животновъдните ферми, внедряване на механизацията в редица обори и особено извършените подобрения в породния състав на кравите и овчи стада. Съществена е и ролята на механизацията в отглеждане и прибиране на фуражните култури. Голям дял за постигнатите успехи в животновъдството има и фуражният цех. Чрез него решително се облекчи работата на животновъдите при подготовка и обработка на фуражите.

Наред с растениевъдството и животновъдството в кооператива се отделя внимание на някои подотрасли като зеленчукопроизводството, овощарството и лозарството. Чистата продукция в зеленчукопроизводството за 1966 г. е преизпълнена с 8 000 лв.

С подчертано предимство в бъдещата си дейност стопанството ще увеличи производството на сочните фуражи. За да се съхранят по-добре фуражите, ще бъде построен сеновал за 1 500 тона.

Вниманието на ръководството на ТКЗС „Дочо Михайлов“ е насочено и към разширяването на механизацията при обработка на културите. До 1970 година ще бъдат закупени още 10 трактора.

За постигнатите успехи през изминалата година имат заслуга преди всичко трудолюбивите кооператори и кооператорки. С успехите обаче могат да се гордеят партийният комитет и административното ръководство на кооператива, които се трудиха заедно с хората от фермите и полето и отблизо следяха тяхната дейност. Сега те ще вложат дружни усилия за постигане на още по-големи успехи в селскостопанското производство, за претворяване в дела решенията на Деветия конгрес на БКП.

Симеон КОЛЕВ

Спестено време

В много от населените места на окръга ни магазините за хранителни продукти, пък и за други стоки, не са правилно разположени. В това число се отнася и гр. Дулово, където магазините са групирани в центъра. Хората от отделните квартали са принудени и за най-малката покупка да изминават цял километър, а понякога и повече. В магазините на такива селища се набират много купувачи, губи се за път и чакане много ценно време.

В желанието си да отстрани този недостатък и спести времето на хората, в квартала при ТКЗС — Дулово, „Наркоop“ откри нов магазин.

Сега трудещите се от този район на града не ходят чак в центъра за хранителни продукти. Пестят ценно време и се радват на добре подредения нов магазин.

Венета ГЮРОВА

НЯМА ГОТОВНОСТ ЗА ИЗКУПУВАНЕТО НА МЕСОТО

Един от основните показатели в изкупуването на животинската продукция е месото. С изкупуването на този продукт се занимава ДСП „Родопа“ заедно с неговите поделения — изкупвателните пунктове, които в нашия окръг са общо 13.

През миналата година ДСП „Родопа“ имаше план за изкупуване на месо общо 6 158 тона само от ТКЗС. Тази задача беше изпълнена с чест от колектива на предприятието. Постигнато е 100,2 на сто изпълнение или това означава, че нашият окръг е преизпълнил плана с около 12 000 кг месо кланично тегло.

Тази година планът по изкупуването на месото от ТКЗС е увеличен с около 370 тона, което е резултат на повишените възможности на трудово кооперираните стопанства в нашия окръг. Съгласно 53-то постановление на МС през настоящата година се дава възможност на ТКЗС да договарят с ДСП „Родопа“ извънпланови количества месо, за което получават съответно допълнително възнаграждение. За да се изпълни тази важна и отговорна задача, необходимо е ръководството на предприятието да извърши предварителна подготовка, да мобилизира силите на своя колектив, за да може своевременно да пристъпи към осъществяването ѝ.

Във връзка с това контролните органи на ОНС извършиха проверки по места и установиха редица пропуски в досегашната работа на ръководството на предприятието по отношение готовността му да започне изкупуването на животните още от началото на годината. През първата половина на месец януари Изпълнителният комитет на ОНС утвърди плана по изкупуването на месото, общо за окръга, в т. ч. и по кооперативни стопанства.

Задачата на ДСП „Родопа“ обаче не се изчерпва само с това, да се сключат договори със съответните кооперативни стопанства. Основното в работата на същото е, освен сключването на договорите, съвместно с ръководствата и специалистите на ТКЗС да се направи пълен разчет на бройките животни, необходими за обезпечаване изпълнението на плана общо за годината, в т. ч. по месеци и тримесечия. Такова уточняване обаче все още не е направено.

Миналата година от личните стопанства на кооператорите са изкупени 1956 тона месо в кланично тегло. Тази година тази цифра трябва да бъде далеч надхвърлена. Във връзка с това неотложна задача на ДСП „Родопа“ е чрез своите пунктове да приведе в известност наличните животни в личните стопанства, да уточни с всяко ТКЗС какви и колко животни ще раздадат на кооператорите с оглед да се сключат договори със същите. Този въпрос все още не е придвижен от ръководителите на предприятието, а първият месец от годината вече изтече.

Известно е, че когато предприятието изкупи животно от даден кооператор, на същия се отпуска определено количество концентриран фураж срещу заплащане по определените държавни цени. Независимо от това, че през миналата година предприятието е разполагало с достатъчни количества фуражи, към първи януари т. г. същото имаше нераздадени около 500 тона. А животните са изкупени от кооператорите, а за фуражите са изразходвани излишни средства по тяхното съхранение и поддържане.

От тези количества наличен фураж само пунктът в Кайнарджа има да раздава 140 тона. Средище—12 тона, а в Тутраканския район — 150 тона. Наложително е да се вземат бързи мерки, щото в най-кратък срок да се ликвидират всякакви стари задължения към всички лица, на които предприятието е длъжно.

Първите преки помощници за изпълнението на плана по изкупуването на месото са пунктовете на ДСП „Родопа“. От проверката, която се направи през м. януари, се установи, че през този период работата на тези пунктове се изразява в това да питат ТКЗС колко и какви животни ще изнесат през този месец, но дали планът за месеца или тримесечието ще бъде изпълнен, това тях не ги интересува.

Отговорниците на пунктовете като тези в селата Кайнарджа, Средище, Зафирово, Силистра, Алфатар и други, освен че трябва да разполагат с необходимите планове по изкупуването на животните от обществото и личното стопанство, трябва да наблюдават и цялостното развитие на животновъдството в своя район. Да се стигне до там, щото да следят съблюдаването на дажбените таблици и тяхното изпълнение, а от там и какъв е ежедневният прираст на различните видове животни. Това ще им даде възможност през всяко време да знаят къде какви животни има и как ще бъде изпълнен планът.

Въпреки че задължението за м. януари общо за окръга е изпълнено 100 на сто, споменатите по-горе слабости и пропуски в работата на ръководството и на изкупвателния апарат, като цяло са ненужни. Фактът, че от всички стопанства в окръга две като ДЗС Нова Черна и ТКЗС Секулово не са изнесли нито един кг месо, а голяма част от останалите са предали само от 1 до 4 тона, показва, че новата система на стопанско ръководство не е влязла изцяло в живота на ДСП „Родопа“ и че е наложително решително да се подобри работата.

Т. РОМАНОВ

Борба с каменната гръд на земята

СТУДЕНИЯТ януарски вятър щипеше лицето на всеки, неуспял да се прибере в къщи при топлата печка.

— Пустото му време и днес не миряса — се ядосваше бай Сюлейман. Като че ли напук на всички вятърът все повече се усилваше.

Но той реши — няма време за чакане. Така може да продължи с дни, а може и седмици. А те вчера, когато се връщаха от кариерата, се разбраха с бай Шабан, че каквото и да е времето, трябва да се довърши работата. А тя беше почти към своя край. Оставаше да се положи взривният материал и да се взриви скалата.

Тези мисли го накараха бързо да облече работните си дрехи. Грабна инструментите и ватенката и бързо се запъти. А вятърът все повече се усилваше, разнасяйки снежния прах от едно място на друго.

Бай Сюлейман добре знаеше, че ако не отиде, другарят му ще работи сам. За изминалите три години съвместна работа той добре опозна упоритият му характер.

Така задружно, в неотстъпна борба с каменната гръд на земята, хората от групата на Сюлейман Алиосманов и другарите им Шабан Алиев, Хамид Алиев и Хамид Арифов от с. Долец, вадят камъни за нуждите на Пътно управление от кариерата на кръстопътя между селата Окорш и Долец.

Те работят на смени по двама, без нито един ден да отсъствуват, независимо от времето. Винаги сред тях е ръководителят им Колю Христов. Той им доставя всичко, което им трябва. Радва се от сърце на голямото им трудолюбие и отлична работа.

От началото на т. г. само смяната на бай Сюлейман и Шабан извади над 70 кубически метра камък. Но трудолюбието на бай Сюлейман е особено. То е плод на шестгодишната му борба с твърдата скала. Тя го направи упорит. Затова когото и да запитате от селото за него, ще чуете само ласкави думи.

Милко НИКОЛОВ
(наш кореспондент)

Добри стопани са овцевъдите от ТКЗС — Калипетрово. През студените зимни дни те обграждат животните с много грижи.

НА СНИМКАТА: Генчо Йорданов и Никола Дойков залагат храна за овцете.

Минчо Генчев работи в попинската птицеферма. Неговото старание и любов към птиците му помогнаха да изпълни плана си за миналата година още през октомври. И сега добрият птицевъд постига висока носливост от младото стадо.

ПОВЕСТ

Игра със сянката

2

ЛЕВ САМОЙЛОВ, МИХАИЛ ВИРТ

Скоро дойде колата със сътрудниците от милицията. Старшият разпрадели постовете, инструктира отново пристигналите. В това време започна да се разсъмва. В дворовете на съседните къщи започнаха да се обаждат петли. От нощния дъжд зеленината на малките градинки светеше и изглеждаше като лакирана. Искаше му се да спи. Загоруйко премести креслото по-близо до прозореца, дръпна завесата и се намести по-удобно. През прозореца се виждаше тихата, още несъбудила се улица. Тя дишаше в мир и спокойствие. Къщите отсреща бяха ниски, едноетажни, със закрити капаци на прозорците и напомняха спестовни касички. Загоруйко даже се усмихна на неочакваното сравнение.

Втора глава
СУТРИНТА В ПРОКУРАТУРАТА

Точно в десет часа Николай Петрович Куликов, както винаги стегнат и избръснат, влезе в прокуратурата.

До кабинета си той забеляза старец, самотно притаил се в приемната. И веднага се досети, че пред него стои сервитьорът от кафе-сладкарница „Отдих“. Николай Петрович приветливо поздрави и покани ранния посетител в кабинета си.

— Седнете моля! Да затворим прозореца, за да не се простудите.

— Много ви благодаря, но моля, не се безпокойте, свикнал съм на въздух — с неочаквано плътен бас отговори старецът.

— Вие на пенсия ли сте? — усмихвайки се, попита Кулинков. Стана му смешно: никак не съответствуваше силният глас на стареца с неугледната му външност.

— Тъй вярно.

— А защо не почивате?

— Навик — съкрушено каза той. — Не мога да си намеря място в къщи. Не е шега — петдесет години съм работил и ето — не издържах, отидох на работа в кафе-сладкарницата. Там работата не е тежка. През цялото време съм на свеж въздух. Пък и посетителите ми са добри, все млади хора.

Той се умълча и погледна Куликов с очакване.

— Вие ще ме извините, че толкова рано ви безпокоя.

— За какво става дума, гражданино следовател? С какво мога да ви бъда полезен? Радвам се да ви помогна. От все сърце, — Старикът даже притисна ръце към гърдите си.

Завърза се бавен разговор. Мълчаливият Николай Петрович, когато трябва, умееше да говори, а главното — да слуша, и това предразполагаше събеседниците му. Ето и сега, като описа подробно външния вид на Марина Мухина, следователят се заинтересува дали старият сервитьор не е чул за какво са си говорили младите хора, чиято масичка той е обслужвал.

Старецът запомнил Марина.

— Симпатична девойка, само с очи обича да те стрелва... ту нас сам, ту натам поглежда.

Но спътника ѝ сервитьорът не запомнил. Само едно е запомнил: младежът сърдито говорел на девойката. Даже с юмруци по масата удрял. Старецът се приближил до масичката да види дали не е счупил нещо. Разминало се.

— А някакви заплахи от страна на младия човек не сте ли чули?

— Не искам да лъжа. Не чух. Аз се отдръпнах бързо.

—Ясно. Благодаря!

Първият разпит даде малко. Николай Петрович придръпна към себе си протокола и започна да го попълва. Като помоли свидетеля да се подпише, Куликов му благодари още веднъж.

— Радостен съм да услужа. Може ли да си отида?

— Бъдете здрав. —Следователят му даде листче с отметка за това, че е посетил прокуратурата.

Останал сам, Николай Петрович се замисли. Значи на Мария Мухина самото ѝ се е сторило, че техният разговор са чули околните. Може би някой го е чул, но не и сервитьорът. В общи линии всичко е ясно: сервитьорът през цялото време е зает — от кухнята до масите, от масите до кухнята. Неделен ден е било. Да, но показанията на Марина трябва да бъдат подкрепени поне от още един свидетел. Без това разпитването на Зотов ще бъде затруднено. Може би Капитонова?

Николай Петрович стана и погледна в приемната. До вратата стоеше висока жена. Клавдия Ивановна! Куликов веднага я позна.

Без да обръща внимание на авторитетното утро, Капитонова вече димо поради извикването ѝ в прокуратурата, беше облечена в дълго палто от черен плюш. Обикновено тази дреха я обличаше на църковни празници. Само по това може да се съди какво значение отдава тя на днешното събитие. Малките зорки очички на Клавдия Ивановна с нескрито любопитство разглеждаха всеки предмет в кабинета.

(Следва)

Грахово-фасулеви проби

(Естрадно-сатиричен спектакъл)

Посвещава се на главните агрономи в кооперативните стопанства в Нова Черна, Сребър на и Ситово.

ДЕЙСТВУВАЩИ ЛИЦА:

Представител на Семеконтрол на инспекция — др. Петров
Главен агроном Бобов.
Ловецът Мирчо
Двама младежи и две девойки среднисти и полусреднисти, самодейци.
Място на действието: едно от споменатите в посвещението с е л а
Време на действието: наши дни, т. е. дните, когато трябва да се почистват граховите и фасулеви семена за посев.

Председателят на Семеконтрол на инспекция др. Петров застава пред микрофона:

— Проба... проба... пфу... пфу... проба... едно, две, три... проба...

(Идват двамата младежи и две те девойки, представители на селската интелигенция)

Първи младеж: — Другарю, освободете терена, ша започваме.

(Другаря Петров продължава да духа в микрофона и да вика: „проба... проба... проба...")

Първа девойка: — Абе, друга рю, стига с вашата проба! Микрофонът е изправен, глух ли сте?

Др. Петров: — Не съм глух аз, а главният агроном Бобов е глух. Проба... проба...

Втори младеж: — Абе, каква е тая проба цял час?

Др. Петров: — Проба на семената. Вашето стопанство не е изпратило проба на почистените грахови и фасулеви семена.

Втора девойка: — Другарю, аз най-културно ви моля да освободите микрофона, за да започнем спектакъла, понеже съм ръководителка на драмсъстава и съм за вършила тримесечни курсове за такава.

Др. Петров: — Другарко, не ми разказвайте автобиографията си, ами ме оставете да говоря за почистването на семената.

Първи младеж: — Ама нашият спектакъл е точно по тия въпроси, бе другарю, точно за благородните почини в агротехниката.

(Самодейците изблъскват др. Петров и застават пред микрофона)

Хорова декламация:
Почини,
починй!
Другарю, спри се, починй
и помисли
за благородните почини!

Гл. агроном Бобов: — Грам, стотинка, сантиметър!

Първи младеж: — Въобще да минаваме метър!

Гл. агроном Бобов: — В този януарски студ
без преразходи на труд!

Всички: — Това е самата исти на —
фасулът пониква и непочистен

Долу пробите!

Долу глобите

за непредставяне на пробите!

Ловецът Мирчо: — Аз не разбирам от поезийки и не мога като вас да говоря със стихчета, но искам да си кажем мнението по тия въпроси: Едно време фасуля си го сеехме така, както си е — без проби, мроби и се въдеха идни зайци и яребици в него...

(В това време се чуват гърмежи на ловджийска пушка и заве сата се спуска).

Илия БОРИСОВ

Език мой — враг мой

Извадки из книгите за похвали, оплаквания и препоръки на ресторантите „Албена" и „Дунав" в град Силистра.

РЕСТОРАНТ „АЛБЕНА"

„... приятеля ми поръча две порции кюфтета, но тя заяви, че няма. Въпреки това той настояваше, а тя каза „кафа... и също замина".

Из отговора на управителя: „...а за думата кафа другарката Д. е мъмрена на профгрупово събрание. Същата обеща за втори път да не си служи с тая дума".

„... С удоволствие прекарахме обяда си, благодарение на изключително изкусното обслужване на др. Жив ка Николова Арнаудска, коя то даде пример на своите колеги, от който и да е край, как трябва да бъде обслужен клиента, за да остане доволен от посещението си и с желание да направи максималната консумация, за да се отблагодари за добрите грижи и за показната вежливост. Чест на такива социалистически служителки, които неминуемо ще прославят името на нашата Родина далеч из света!"

„... Възторг, наслада, възхищения и всичко хубаво що желае човешката душа са намерили израз в това чудно бих казал място — „Албена"

Недка Иванова Неделчева — ако всички сервитьорки бяха като нея?!!!...

Един прекрасен човек на днешното и бъдеще утре. Служава за името човек."

„...изказваме благодарност на сервитьорката Живка за културното ни обслужване което не е за първи път..."

РЕСТОРАНТ „ДУНАВ"

„...Желаем да стане достояние желанието ни от впечатленията ни за сервитьорката Йовка (Чочито) при колектива на „Здрава храна", която беше тъй вежлива и културна при всяко наше желание".

„...решихме да се почерпим в ресторанта но във ресторанта другарката Юфка Димитрова ни посрещна с големи грубости и некултурно държяние към нас като към клиенти и ние останахме трогнати од нейно културно държяние към клиентите. Моля дрогарю оправетел обърнете сериозно внимание на тас дрогарка да има културно и прелично държяние към клиентите."

„...Другари, днес навършвам десет дни командировка във вашият град, редовно посещавам ресторантите „Албена", „Златна Добруджа" и „Дунав". Констатацията ми е следната: докато в първите два ресторанта се вижда добрата вътрешна архитектура, то сервитирьовката по етикеция е на по-низко ниво, а в ресторант „Дунав" освен приятната обстановка и преразполагащият със своето изпълнение оркестър се чувства и значителната разлика в сервирането, което става по начин, по който ми е сервирано в големите европейски столици".

РЕСТОРАНТ „ЗЛАТНА ДОБРУДЖА"

Другарите сервитьори не можаха да намерят книгата за похвали, оплаквания и препоръки. Препоръчваме им да я намерят в най-скоро време, за да впишем похвалите си...

Пъстра смес

ВИДЯЛО, ПА СЕ ОЯЛО

Хапна къшей обща пита
и сега за цяла пита.

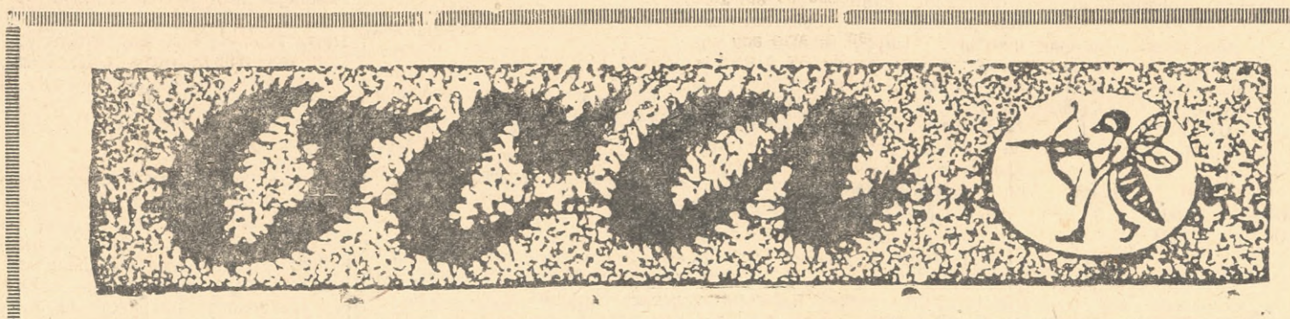
* * *

Едни са само доволни, други — самодоволни!

ЗНАЕ СИ СМЕТКАТА

Луд е по стоки от чужди страни,
но от нашия хляб — не страни.

Живко СОТИРОВ

Наши профили

МИНА месецът на трезвеността и сега вече можем спокойно да ожилим някои видни пияници. Защото ако ги бяхме закачили през този месец, както са ядоса ни, че не им се дава достатъчно пиене, не се знаеше какво може ше да стане. Известна е поговорката: „от пиян и луд бягай".

...Най-напред ще профилираме нашите ресторанти. Ние в града си имаме нелоши ресторанти. И в тия ресторанти имат списъците на хората, на които не трябва да се сервира по напълно обясними причини. Но все пак им се сервира. Щом си имат пари да си плащат, защо да не им се сервира? Пък ресторантите имат пари да плащат счупеното — ресторантите ако нямат пари, кой ще има? Няма да е лошо, ако се знае, че през изминалата година в почти всичките ни ресторанти са станали по пет горещи скандала със съответните парични последствия. Колко ли ще бъдат през тази година?

...Бай Коста (Коста Фотев) от квартал „Гагарин" е един от най-видните скандалджии на града. И „награди" си има за това. Пък като се съберат с Ченев и Неделчо Иванов и да му хвърлят едно надпиване — да му мислят тия, дето са по-близко до тях. При едно такова надпиване в „Дунав" Ченев се „поразгорещил" и намушкал с ножа близкостоящата Гинка Стоянова. На това му казвам аз скандал!

...Иван Йорданов — Комитата и Велико Иванов от Силистра не падат по-долу. Имат по три присъди за дребно хулиганство и то все за побой и напиване, но ни кой не може да ги спре. Само да се намери да им каже някой нещо накриво — барем копчетата от сакото и ризата ще му скъсат, ако не го „поукрасят" малко.

...Най-сладки са Борис и Радка Делиорманови. Семейство — да ти падне шапката. Седнат си двамата в къщи, напият се спокойно и красиво и като се пипнат.. квартала събират. Но я да се опита някой да ги засегне — очите ще му издерат.

...Има и по-хитри пиячи. Или може да са вече по-улегнали. Те не вдигат много шум, не се бият, не се карат. Пият си спокойно, философски и се тревожат само ако нямат пари в джоба си за едно питие. Даньо Буртата и Йордан Пармака — те са от тези вглъбени в себе си пиячи. Те не пият само когато нямат пари. А това им се случва много рядко. Интересно, кой ли им ги дава?

...Недялко Йорданов от Пожарево не е от тях. Той е агроном на селото. Е, може да си пие човекът, но това си е негова работа — нали никому зло не прави. Но той прави други работи. Много си обича родниците. И все гледа така да я нареди, че да сложи някои на по-хубава служба. Сигурно се стреми да спазва поговорката: „род рода не храни — тежко му който си го няма". Та взел той и уволнил баба Иванка, която готвела на техниците, и на значил жена си. Цялото село да питаш, ще ти кажат хората, че тази жена не краде — само Недялко разбрал по някакъв начин, че тя крадяла. Пък дали жена му е била най-подходящата да я смени, щом като е млада, здрава и може да работи на полето, това е отделен въпрос. Или пък дали точно дядо му — Карагената трябва да бъде пазач на блото, също е отделен въпрос. Отделен въпрос е нареждането на баджанак му на по-добро място в тракторната бригада, без да се има предвид, че има хора от тая бригада, които са работили по 15 години на машините и по-добре могат да се справят с хубавите машини. Но Недялко не обича да му противоречат. То кой ли началник обича да му се противопоставя? Когато работникът, който реже дърва на хората от селото, не нарязал дървата на агронома веднага, а рязал най-напред на кооператорите, то засегнатият Недялко решил да го глоби 15 дни за престой. Значи, щом не се режат неговите дърва, а се режат дървата на кооператорите, резачката е в престой. Може и такава наредба да има — само че никой не я знае.

К. КОЛЧЕВ

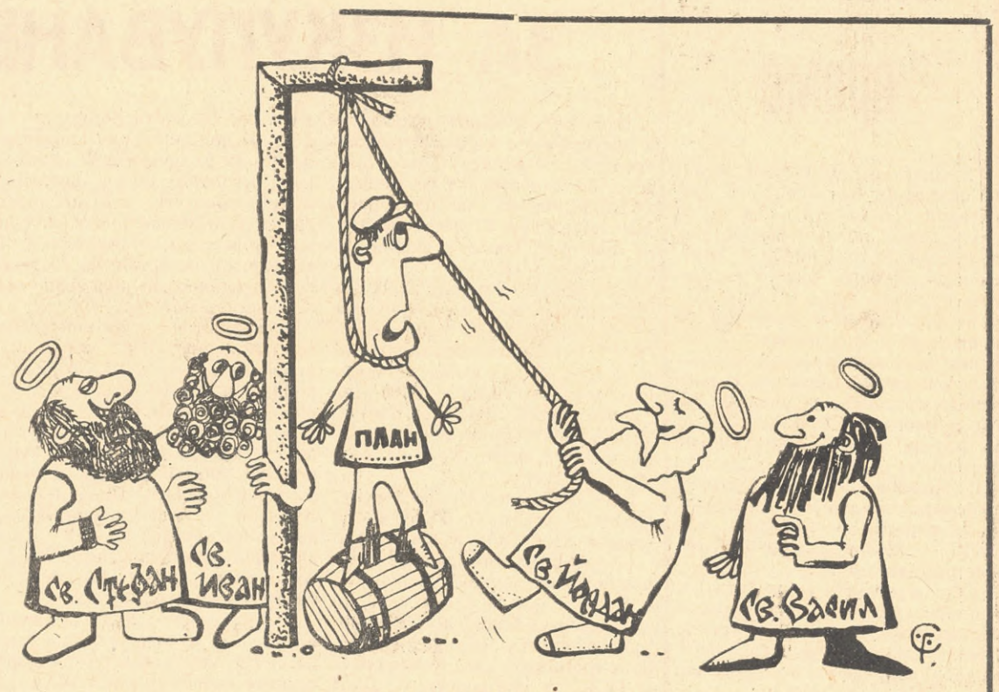
Въпрос без отговор...

Сега му е времето да се пие и яде. Ако през зимата не се пие виното и изядат мезетата, кога друг път? Едни пият вино. Изядат съответните мезета. Други пият ракия, може и греяна, пак със съответните мезета. Трети пият зелев сок — ясно е защо го пият. Четвърти пият горнобански и всички други минерални води — знае се кои и защо ги пият. А други пък ядат кисело мляко. Кисело мляко е специалитет на нас. българите. И затова си го ядем през всички сезони. Няма смисъл да му споменаваме лечебните и всички други ценни качества. Те се знаят. Някои го обичат повече, други по-малко — въпрос на вкус. Но общо взето си го обичат. Да, ама както го обичат в село Скала, на друго място не съм видял. Ходят хората два-три километра до Секулово, за да си го купуват. Всеки дневието на секуловчани не може без този факт. Ако човек ми не през Секулово, ще се учуди на върволицата от хора, нарамили или понесли кофи, котли, кани и други подръчни съдове, пълни с кисело мляко. Впрочем, защо да не ходят хората — приятно им е да ходят за мляко и това е. Хем се раздвижват и вдишват по вече чист въздух, хем поогладняват и купуват повече кисело мляко. С което прегзпълняват плана на Селкооп — Дулово. Само че този Селкооп не си изпълнява задълженията. Киселото мляко се разнася с колата на Селкоопа. Добре, ама колата си ходи, където и е удобно. Стовари млякото в селата, дето й са на пътя, пък от другите села ще ходят пеша — няма да се разкарват хората с колата чак до тях! Пък на кого то му се яде много кисело мляко, да направи като жителите на с. Скала — да грабне съдовете и в най-близкото село ще си купи мляко. И да си блъска главата на отиване с празните и на връщане с пълните съдове, дали няма да се намери някой да покаже пътя на гази кола за селото. Може пък шофьорите да не го знаят този път? Всичко се случва. Или пък от Селкоопа може да не дават мляко за с. Скала — може да са се провинили жителите в нещо. Ето как ще мине неусетно времето за нещастните носачи на мляко, докато си отговорят на тези въпроси. Но на главния въпрос — защо не се кара от Селкооп — Дулово кисело мляко в селата, които не са на централния път, все още не се отговаря. А времето си минава и очевидно въпросът ще си остане без отговор.

Й. МЛЕКАРОВ

Стоян ГРОЗДЕВ

Посвещава се на силистренските предприятия ДСП „Българско ниво", промкомбинат „Електроме ал", Строително промишлено предприятие и РТС — Дулово, които не са си изпълнили плана а месец януари.

ЯНУАРСКА ИНКВИЗИЦИЯ

МОНОЛОГ НА ХЛЯБА

НА мен — хляба (типов, добруджански и бял), ми дойде до гуша. И реших, след като толкова време чаках някои да ми обърнат внимание, да обърна на други вниманието към тях. Защото аз не мога така повече. Може гражданите да ме търпят, но аз не мога да се търпя и ще обясня защо.

Известно е, че докато се превърна в хляб, аз съществувам в брашнено състояние. Трябва да ви кажа, че докато съм в това състояние, се намирам в такова помещение, че дори и плъховете не идват в него. Но аз стоя и трябва така да се свивам от студ, че после като вземат да ме месят, се чудят как съм издържал. Месят ме добре — не мога да се оплача. Само че там, дето ме месят, е така задушно, толкова е прашно, че ми примъчнява даже. Има някакъв вентилатор, но само един стига ли? Да не говоря за пекарната, в която и пет вентилатора да сложат, няма да променят въздуха. А казват, че трябвало да го променят — все пак хора работят там.

Моята трагедия започва от момента, когато ме опекат и започнат да ме товарят. Нареждат ме в каси. Когато ме нареждат в тези каси, така ги наблъскват в стената, че обирам всичката мазилка, даже и парчета тухли. Но това все пак се търпи. Нетърпимото са тези проклети каси. То по тях имаше някакви истории, но изглежда, че нищо не стана и те пак си останаха отвратителни. Веднага искам да кажа, че сами те каси не са виновни. Виновни са тия, които се грижат за каси те. Те ги оставят под дъжда и снега, на калта и прахта. Освен това разни врабчета, кучета и котки имат пълна възможност да оставят разни неприятни следи по касите. Това най-вече се отнася за фурната зад пазара. Там касите са на произвола на съдбата. А знае се, че всичко, което се оставя на произвола на съдбата, става негодно. Та питам аз, след като ТПК „Дунав" е оставило касите си на произвол, защо и аз да се срамувам, че трябва да ме продават от такива каси? Едно време бяха започнали да ги мият, но измиват ли се толкова каси на ръка?

Та мисля си аз — нали аз съм хлябът на народа, мен ме ядат всички и без мен никой не може да мине, и щом всичко това е така, защо се оставят някои хора да проявяват вопиюща небрежност към мен? За мен ако не се грижат, за кого друг?!?

Оставам с надежда:
хляб (типов, добруджански и бял)

Ст. ГРОЗДЕВ

Убих само един, а другите измряха от страх!

Ст. ДИМИТРОВ

— И така, работата, извършена за единица време, се нарича мощност.

АНЕКДОТИ

Един известен американски международен коментатор, който всяка седмица излизал по телевизията, получил писмо със следното съдържание:

„Всяка седмица, когато се предава вашата програма, никой не може да отмести жена ми от телевизора. Тя се страхува, че някой ще го включи."

* * *

Английският лекар д-р Джонсън се изказал за взаимоотношенията между душевноболните и лекарите така:

— Нервно болният — това е човек, който строи въздушни замъци, душевно болният — човек, който живее в тях, а психиатърът — човек, който взема наем за това".

* * *

Премиера. Преди третото действие в театралната каса изтичва човек и моли да му върнат парите за билета.

— Защо?

— Нервен съм, страхувам се да седя сам в залата!

* * *

— Ако искате да се сдобиете с нещо в живота, послушайте един мой съвет.

— А именно?

— Никога не се възползувайте от чужди съвети.

* * *

Секретарката показва глава в кабинета на увлеклия се в писане професор:

— Другарю професор, звъниха ви от къщи. Вашият Петя току-що се е върнал от пионерски лагер.

— Добре, сложете го в досието на буква „П".

* * *

— Слушай, Джон, там някой вика за помощ. Може би ще отидем да видим в какво се състои работата?

— Защо? Та нали утре ще узнаем всичко от вестниците.

* * *

Един държавен деятел се обръща към друг:

— Знаете ли, сър, предложиха ми пет хиляди фунта стерлинги, ако подам оставката си. Какво ще ме посъветвате?

— Извинявайте — отговорил другият, — но мисля, че ще получите парите.

* * *

— Аз подадох молба за развод. Жена ми вече шест месеца не разговаря с мен.

— Опомни се, Сем! Къде ще намериш втора такава жена?

* * *

Пациент към лекаря:

— Вашето лекарство нищо не ми помогна. Цяла нощ се въртя и не мога да заспя.

— Всичко е ясно. Ако искате да заспите, тогава не се въртете — отговорил лекарят.

Превод от руски

О Б Я В А

ОТПК „9 СЕПТЕМВРИ — Силистра съобщава на всички заинтересовани граждани, че ПРИЕМА РАЗЛИЧНИ ВИДОВЕ ПОРЪЧКИ за мебели и обзавеждания.

От ръководството

ДЕПОЗИТ

ПРОЛЕТАРИИ ОТ ВСИЧКИ СТРАНИ, СЪЕДИНЯВАЙТЕ СЕ!

Силистренска ТРИБУНА

Орган на Окръжния комитет на БКП, Окръжния народен съвет и ОК на Отечествения фронт — Силистра

Година XII, бр. 19 (1183) | Вторник, 14 февруари 1967 година | ЦЕНА 2 СТОТИНКИ

НАПРЕГНАТА, но реална и изпълнима задача

ПО инициатива на Бюрото на ОК на БКП на 10 февруари в салона на Окръжния народен съвет се проведе съвещание, на което то присъствуваха другарите: ВЕЛЮ МАКСИМОВ—първи секретар на ОК на БКП, САВА ШИВАРОВ—председател на ОНС, НИКОЛА НИКОЛОВ и ШАКИР ШАКИРОВ—секретари на ОК на БКП, секретарите на общинските партийни комитети, председателите на общинските народни съвети, председателите на ТКЗС и директорите на ДЗС, всички главни специалисти на стопанствата и други партийни и стопански ръководители.

На съвещанието бе отчетена работата в селското стопанство през изтеклата година и се набелязаха задачите, които стоят за изпълнение през тази година. Доклад по тези въпроси изнесе другарят Николов.

Най-напред той се спря на основните задачи, които постави IX конгрес на Партията пред нашата икономика. Необходимо е смело да се премине от екстензивното към интензивното й развитие, да се повиши производителността на труда и националният доход на глава от населението, да се осигури получаването на по-голяма и по-евтина продукция. За изпълнението на всичко това съществуват реални предпоставки.

След това другарят Николов разгледа как са били изпълнени задачите в областта на селското стопанство през изтеклата година. Както планът за общата продукция, така и планът за чистата продукция са преизпълнени. Само че докато планът за общата продукция е преизпълнен с повече от 6 000 000 лв., планът за чистата продукция е преизпълнен само с 2 600 000 лв. Това показва, че стопанствата са направили по-големи разходи и че увеличението им не води към съответно увеличение на приходите.

През годината бе постигнат нов успех в решаването на зърнения проблем, в увеличаването на добивите от основните култури като царевица, цвекло и др., в постигането на висока продуктивност от животните.

Бяха допуснати обаче много слабости, които, ако не съществуваха нашите успехи, щяха да бъдат много по-големи. Така например жътвата продължи твърде много. Голяма част от есенната сеитба се извърши след изтичането на благоприятния срок. Макар и високи, добивите от пшеницата не ни задоволяват. Допусна се голямо разпиляване на зърно, особено при слънчогледа. Закъсня се с прибирането на царевицата, захарното цвекло и сорго. По вина на ръководствата на някои стопанства и на Булгарплод „Нектар“ част от зеленчуковата продукция не можа да се изкупи и се похаби.

Все още не е добре решен фуражният проблем. Ръководствата на някои стопанства като ТКЗС Дулово, Межден, Сокол и др. вместо да се заемат с правилното му решаване предпочитат да намаляват броя на животните.

Значително място в доклада бе отделено на правилното използуване на основните производствени фондове. Особено внимание трябва да се обърне върху експлоатацията на тракторите и транспортните средства.

Разглеждайки резултатите, постигнати през миналата година, другарят Николов се спря и на задачите, които ще се решават през тази година. Новият план предвижда в окръга да се произведе селскостопанска продукция за 110 000 000 лв. Това е с 5 на сто повече от изпълнението през 1966 г. Една напрегната, но съобразена с нашите възможности и реално изпълнима задача. В чест на 50-годишнината от Великата октомврийска социалистическа революция докладчикът призова партийните, профсъюзните и комсомолските организации да поведат масово съревнование за преизпълнение на новия план.

Изказа се другарят Станю Думев — председател на ТКЗС—Нова Черна. Той подробно говори за работата на тяхното стопанство през миналата година, което приключи със значително преизпълнение на плана. Спря се също на използуването на основните фондове и най-вече на техниката, на която до голяма степен се дължат постигнатите успехи.

Другарят Велю Максимов подчерта, че планът за тази година поставя сериозни задачи пред кооператорите. С тяхното реализиране ще се положат основите за успешното изпълнение на плана за цялата петилетка. Необходимо е партийните организации да запознаят както своите членове, така и всички кооператори със задачите, които предстои да се решават. Особено внимание да се обърне на повишаване производителността на труда и снижение себестойността на продукцията.

От името на Окръжния комитет на Партията другарят Максимов изрази увереност, че партийните и стопански ръководства ще вземат всички мерки за достойно представяне на нашия окръг в областта на селското стопанство през тази година.

Емил ПРАХОВ

ПО-СИЛНИ ОТ СТУДА И ВИЕЛИЦИТЕ

Като при нормални условия

ВНЕЗАПНО настъпилите суровi зимни дни свариха двете търговски предприятия ДТП „Градска търговия“ и ОКС в момент на преустройство. Въпреки това те не се оказаха неподготвени. Предварителната подготовка, зареждането на складовете с необходимите хранителни стоки за такива случаи, не позволиха да се получат аномалии в снабдяването на гражданите от града и околията с най-необходимото. Липсата на месо, което ДСП „Родопа“ не успя навреме да осигури, бе компенсирана с пускането по магазините на повече замразена и солена риба. Въпреки спирането на тока магазините не прекъсваха работата си и продаваха стоки на свещи и фенери. На клоновете на ОКС по селата бе наредено да осигурят дежурства, за да бъде снабдяването нормално.

Най-големи трудности срещнаха хлебарите. Спирането на тока и водата беше почти пагубно за тях. Но и трите бригади положиха неимоверни усилия, работиха на свещи, месеха хляба на ръце, за да осигурят необходимото количество за града. Бригадите на Осман Хасанов, Димитър Недев и Коста Марков бяха принудени да палят фурните с хартии и други подръчни материали, дори бригадата на Димитър Недев работи две смени за един ден и благодарение на неуморната им работа хлябът бе осигурен. Даже предвидените десет хиляди бройки в повече за съботния и неделен ден бяха приготвени. В неделя три от магазините в града дежуриха и неуспелите да се снабдят в събота с хляб, се снабдиха в неделя. Не е малък и приносът на шофьорите на колите, с които се разкарва хлябът из града. Независимо от студа, снега и лошите пътища те успяваха навреме да закарат касите с готов хляб.

Зимата е поуплашила някои граждани и те в желанието си да се запасят с повече хляб правят лоша услуга на останалите. Излишно е да се купува повече от необходимото количество при положение, че хлебарският отдел при ТПК „Дунав“ прави всичко възможно и при ненормални условия да работи както винаги.

Н. РОМАНОВ

СВЕТЛИНИ И ПРЕСПИ

ТАКИВА чудни светлини, по добни на звезди, виждат в снежните бури електротехниците, когато тръгнат да поправят повредите по далекопроводите. Закачи се някоя нищо и никаква клонка на жиците, направи „късо“... и сред тласканите от вятъра снежни светва „звезда“. Ярка, краси ва! В първия момент електротехниците ахват от възхищение. Но вождите им тозчас се смръщват. „Ето, значи, къде била повредата“. И те премахват красивата светлина.

През тези дни работниците от „Електроснабдяване“ — клон Силистра имат достатъчно възможност да се радват на такива картини. Повредите по електропроводите, причинени от снега и вятъра, поставиха отново волята им на изпитание. Всичко започна заедно със снежната виелица. През нощта на 10 срещу 11 февруари изключи автоматично далекопроводът 110 киловата, който идва от подстанция „Добруджа“ в с. Суворово, Варненски окръг.

Хората от „Електроснабдяване“ посрещнаха изненадата подготвени. Те пуснаха веднага в действие дизеловата централа и осигуриха електрически ток за болницата, фурните, най-важните промишлени предприятия. Погрижиха се да работи достатъчно и помпената станция, за да има вода. На сутринта в събота електротехниците от групата на Васил Борисов потеглиха веднага през преспите към Алфатар с молотовката. Те обходиха участъка до с. Алеково, но се оказа, че повредата е извън района на нашия окръг. Към 11 часа варненският далекопровод подаде ток и инж. Ибрахим Хамидов, началник на „Електроснабдяване“ в Силистра, лично съобщаваше на директорите на предприятията да събират хората си за работа.

Но спокойствието не настъпи така бързо по тази линия. Имаше допълнителни изненади, ключвания и включвания на далекопровода, който осигуряваше ток за бившите Силистренска и Дуловска околии, докато се стабилизира. Неспокойно беше и в други райони на окръга. Групата на Светослав Ботев от Тутракан с трактори преодоляваше снежните преспи, за да премахне повредите по далекопровода 20 киловолта към Нова Попина. Вчера хората на Светослав Ботев още работеха, за да светнат и после дните села между Малък Преславец и Пожарево. Мъжествено се борят със снежната стихия електротехниците и в района Голеш—Алфатар. И там „най-удобното“ превозно средство е тракторът, през преспите с друго не може да се премине. По този далекопровод работата продължава.

В Силистра се появиха в събота допълнителни трудности. „Изби“ муфата на трафопоста край ДИП „Дунав“, изгоряха „мостовете“ и се наложи партийният секретар Никола Арнаудов с още няколко електротехници да се отправи незабавно към повредата. До вечерта тя беше премахната. Сега има повреда на подземния кабел, свързан с трафопоста край Профсъюзния дом. За целта е повикана подвижна лаборатория от Русе, защото без нея не може да се разбере къде е повредата под земята.

Въпреки развилнялата се зима и нестабилността на някои съоръжения, които не издържат на големи натоварвания на електроенергия, в почти всички села и в градовете на окръга има електрическа светлина. Ще има и занапред, защото за това се грижат самоотвержените работници от „Електроснабдяване“ — Силистра. Всички те са заангажирани през тези дни само с тази задача. Целта им е да не се появи нито една „звезда“ по далекопроводите.

Димо ИВАНОВ

ШОФЬОРИТЕ — СРЕЩУ СТИХИЯТА

„ПЪТИЩАТА отново са навети“, „Между Алфатар и Алеково снежните преспи достигат човешки ръст“ — такива реплики си разменяха шофьорите, които по една или друга случайност не бяха на път в събота и неделя. Съдбата на колегите им, които бяха зад волана на своите машини, ги интересуваше живо, защото повечето от тях сами бяха изпадали понякога в такъв снежен капан.

И действително, значителна част от товарните коли, които бяха на далечен маршрут, не успяха да се завърнат в базата си в ДАП—Силистра. Усиленият снеговалеж увеличаваше с всеки изминат час дебелината на преспите. „Там, където не може да ни помогне и дяволът, си помагаме сами“ — такава поговорка съществува между шофьорите. И наистина мнозина, чиито коли бяха по-близо до града, сами разбраздиха снега и с цената на много напрежение и умение успяха да докарат товара на определеното му място.

Не стояха със скръстени ръце и онези водачи, които трябваше да пътуват от града до други населени места в окръга и извън него. Една пътническа рейсова кола с водач Радой Енчев успешно се придвижи до Дулово. По стъпките на бавно напредващия снегорин и на своя колега кормуваше умело своята кола и шофьорът Петко Димитров.

Въпреки че за селата все още няма открити рейсови линии, за Русе и за Дулово в понеделник сутринта заминаха бързи рейсове. Освен това за Дулово в понеделник заминаха петнадесет товарни коли, които ще докарват строителни материали от гара Дулово.

Р. ШИМАБЕЕВ

Сурово изпитание

Нали знаете какъв беше неделният ден. Снегът не спираше да се сипе. А вятърът, позаглъхнал за малко, отново се раздухваше и сипеше сняг под стрехите, край оградите. И тогава не ни оставаше нищо друго освен да стоим край печките. Но по улиците минаха пощенските раздавачи и ни напомниха за онези хора, които в суровата зима — с лице срещу вятъра и снега — изпълняват своя дълг. Може би много граждани са изрекли думи на благодарност, когато са поели в ръцете си вестниците или писмата, за хората, които са ги донесли до домовете им. Защото в такова време те сигурно не са и допускали, че ще получат най-новата поща. Когато се отива толкова трудно до магазина, до фурната, до киносалона. Къде тогава ще се намерят хора, които ще разбият преспите от Силистра до Русе и обратно.

И все пак намериха се. В събота Кемал Исмаилов седна зад волана и откара пощата до Русе. В Силистра се върна късно през нощта, в полунощ. Навярно малко хора са чули завръщането му. Но на другия ден беше съвсем ясно, че пощенската кола е пътувала. В неделя Димитър Николов пое волана. Така пощенци не отстъпиха пред зимната стихия.

По-труден е въпросът за връзките със селищата на окръга. Но вчера заранта в четири посоки — Дулово, Кайнарджа, Попина и Русе — поеха коли, които трябва да откарат вестниците, писмата. Може би не навсякъде ще успеят, защото все още всички пътища не са разчистени. Но щом са тръгнали, те ще стигнат.

Още по-радостно е, че всички телефонни линии в окръга са изправни. Връзката никъде не е прекъсната и това вдъхва повече увереност в борбата на хората да посрещнат стоически суровото изпитание на зимата.

Сава ХРИСТОВ

ЧЕСТИТ ПРАЗНИК, ЛОЗАРИ!

ВЕКОВНАТА история на трудолюбивия български народ е създала традицията да се чествуват празници, посветени на определени професии. Такъв празник е днешният — Денят на лозаря или Трифон Зарезан, както го нарича народът. Партията и правителството, отдавайки нужната почит на лозарите, утвърдиха този празник като празник с ново съдържание.

Лозарството в нашия окръг има дълбоки корени. Лозарите са били първите земеделски стопани, които започнали да внедряват науката в производството. 15—20 години преди да се появят първите редосеялки, в окръга вече е имало лозови пръскачки. Още около 1895 година от Силистренско са се изнасяли за вътрешността на страната по 3 000 т вино годишно.

Проучванията, които се направиха от колектив научни работници, показаха, че в окръга има всички условия за създаване на модерно промишлено лозарство. Изхождайки от това, с цел за по-бързото укрепване икономиката на ТКЗС, ОК на БКП и ИК на ОНС приеха през 1966 година програма за рязко увеличение декарите на лозята и продукцията от тях. Наред с обективните почвени и климатични условия имаме още една сигурна основа за решаване на този важен въпрос. Лозарите в окръга са златният фонд, който с упорития си и всеотдаен труд ще превърне решенията в дела.

Въпреки неблагоприятните условия през 1966 година лозарите не се стъписаха, не отстъпиха ни то за момент от трудовия си пост и с право се наредиха на едно от челните места в страната. Благодарение на техния упорит труд беше прибрано и последното зърно.

В челните редици на окръга се нареждат лозарите от стопанствата в Айдемир, с добив над 900 кг/дка; Смилец — 900 кг, Зафирово — 800 кг, Ситово — 800 кг и др.

Броят на първенците се увеличи. Сред тях са вече и бригадирът Ганчо Стаматев от с. Ветрен, получил от 324 дка винени сортове по 1 475 кг/дка, бригадирът Ради Петков от с. Айдемир, получил от 925 дка десертно лозе по 1 151 кг/дка, бригадирът Димитър Кудинов от с. Гарван, получил от 461 дка винено лозе по 1 040 кг/дка. Звеноводите Фаница Райчева и Петър Петров от с. Калипетрово получиха от зачислените им площи със сортовете Ризлинг и Тамянка по 950 кг/дка и реализираха средна изкупна цена по 0,20 лв./кг. Добри успехи имат и звеноводите: Георги Драганов, Добри Великов и Костадин Йорданов от с. Гарван; Димитър Камбуров и Дочо Бораков от Калипетрово; Марин Димитров и Марин Иванов от с. Ветрен; Борис Вълчев, Антон Улянов и Федот Иванов от Айдемир.

Днес лозарите ще поздравят първенците си, ще дадат отчет пред кооператорите за изтеклата година и ще набележат мерки за изпълнение на новата производствена програма.

Нека Ви е честит празникът, лозари, да бъдете здрави и бодри и следващата година да се поздравим с нови успехи, достойни за Вашия труд!

ПО ЗАСНЕЖЕНИТЕ ПЪТИЩА

Падналият напоследък обилен сняг бързо затрупа пътищата на окръга и ги направи непроходими. Със снега дойде и голямата тревога за работниците от Пътно управление — Силистра. Нали на тях се поверени пътищата. От това как ще организират своята работа зависи дали ще спре движението.

Обилният снеговалеж обаче ги завари подготвени за борба със снежната стихия. На 11 февруари след обяд в 16 часа по пътищата се понесоха снегорините. Съгласно постигнатата взаимна съгласуваност между Пътно управление и трудово кооперативните стопанства от окръга. Опит ни трактористи смело поведоха приспособените за чистене на сняг 5 трактора Ц—80, 16 трактора ДТ-54, а шофьорите на 4 камиона с поставени отпред снегорини дъски и една кола „Татра“ с влачещ снегорин.

Борбата не стихна и през цялата нощ. Студът сковаваше ръцете, щипеше бузите. Умората тежеше върху клепките на очите, но хората заедно с машините продължаваха да настъпват. След тях оставаше лъкатушещата лента на почистеното платно на шосето.

Трудно е човек да определи кои от тях бяха най-упоритите и все пак кантонерите Петко Петков на участъка Силистра—Средище, Господин Христов на участъка Алфатар—Алеково, Юдеин Вейсалов от РПС—Дулово на участъка Дулово—Алфатар, шофьорите на колите „ЗИЛ“ — Начо Стоянов, Тодор Соколов, Спиро Недев и шофьорът на колата „Татра“ бяха едни от най-твърдите. Не почина и шофьорът на леката кола Иван Денев, който обезпечи постоянна връзка и контрол с различните участъци на пътищата.

Упоритата работа осигури свободно движение на колите по пътищата Силистра—Русе, още на 12 февруари, а вчера и за град Шумен, за Толбухин. Силният вятър и падналият сняг на 13 февруари отново парализира движението по някои централни линии. Борбата за осигуряване нормално движение продължава.

Иван ПЕЙЧЕВ

Напрегнати са зимните дни в ремонтната работилница на ТКЗС — Срацимир. Нали за сеитбената кампания всички машини трябва да бъдат напълно и качествено подготвени?

За това не малък дял има и стругарят Георги Христов, един от най-добрите механизатори в стопанството.

Общественият ред — дело на всички

ПО този въпрос в неделя сутринта в салона на Окръжния народен съвет се проведе съвещание. То бе организирано от градския комитет на Партията. На него присъствуваха партийният и стопанският актив на града, командирите на доброволните отряди, директорите на училищата, представители на МВР и др.

Доклад за осигуряването на добър обществен ред в Силистра изнесе заместник-началникът на Окръжното управление на МВР майор Славов. В доклада си той подчерта, че борбата срещу противообществените прояви не е задоволителна. Броят на хулиганските прояви, кражбите, нарушенията на правилника за движението и други е все още значителен. Първопричината за много от тях е употребата на алкохол. В града съществуват голям брой заведения, в които се продават спиртни напитки. Търговските работници не спазват разпоредбата на градския народен съвет да не продават напитки на определени със списък граждани.

Дейността на доброволните отряди е незадоволителна. Много от отрядниците не изпълняват задълженията си както се изисква, срамуват се да се движат с червени ленти между гражданите, не бдят зорко за откриване на нарушители на обществения ред.

Много водачи на моторни превозни средства, както и обикновени граждани, нарушават правилата за движението, което става причина за катастрофи, наранявания и дори смъртни случаи. Изучаването на правилника за движението в училищата се върши много формално. Малко внимание се отделя на практическото му усвояване.

След доклада станаха много изказвания. Гражданите предлагаха да се ограничат заведенията, в които се продават спиртни напитки, да се оборудват площадки за изучаване правилника за движението от учениците, да се регулира по-добре уличното движение, да се прилагат добре правилата за адресната регистрация и др.

Накрая съвещанието прие мерки за борба срещу противообществените прояви.

УЧЕБНАТА ГОДИНА В ПАРТИЯТА

Когато идеологическата работа се ръководи с вещина

РАЗГОВОРЪТ ни със секретаря на общинския комитет на БКП в с. Добротица др. Коста Иларионов по състоянието на учебната година в Партията беше съвсем кратък. За това време обаче той успя да ни информира подробно за състоянието на всяко учебно звено, за работата на всеки пропагандист поотделно, за дисциплината и качеството на лекциите във всички кръжоци и школи от района. А никак не е лесно на ред с текущите партийни и стопански задачи да ръководиш така близко и конкретно два кръжока по история на БКП, една школа по основи на марксизма-ленинизма и 6 начални школи по политическа просвета, да контролираш и окажеш помощ на 8 пропагандисти, да бъдеш сам пропагандист — да преподаваш философия пред слушатели с висше и средно образование.

Може би това се дължи на факта, че след Майския пленум на ЦК на БКП от 1964 година и особено след Деветия конгрес на Партията тук общинският партиен комитет е решил да постави идеологическата работа в центъра на своята дейност, да ликвидира с шаблона и формализма, които съществуваха дотогава, да повиши своята взискателност към комунистите в това отношение. И не само е решил, а партийният комитет вече прави смели крачки за практическото осъществяване на тази задача. И трябва да кажем, че

ВЗЕТИТЕ МЕРКИ ВЕЧЕ ДАВАТ ПОЛОЖИТЕЛНИ РЕЗУЛТАТИ

С нужната загриженост се е отнесъл партийният комитет още при изграждането на учебните звена. В кръжоците и школите на Партията тази година са обхванати почти всички комунисти. При тяхното изграждане комитетът се е съобразил с подготовката и желанията на комунистите. В централното село Добротица са изградени два кръжока — първа и втора година по история на БКП, една школа по основи на марксизма-ленинизма и една начална школа за политическа просвета, в които са включени общо 81 слушатели, от които 65 са комунисти.

В съставните села Ирник, Ястребна, Любен и Босна, където комунистите имат по-слаба подготовка, са изградени само начални школи за политическа просвета със слушатели предимно комунисти. При това в Босна и Любен занятията се водят на турски с достъпен за слушателите език.

Грижа на партийния комитет е бил и подборът на пропагандистите. За такива са избрани подготвени другари предимно със средно и висше образование, членове на общинския комитет на БКП, учители и др. Похвални думи могат да се отправят за работата на Георги Николов и Борис Христов — пропагандисти на кръжоци по история на БКП в с. Добротица, Йордан Петров от Ястребна и Юсеин Расимов от с. Босна. Те са постоянно между своите слушатели, познават естеството на тяхната работа, тяхната идейна и политическа подготовка, оказват им необходимата помощ. Те не четат своите лекции, а по предварително набелязан план развиват леко и достъпно беседата си, служат си с примери от нашата действителност, свързват изучаваните събития с проблемите на деня, използват нагледни помагала. Всичко това оживява беседата им, прави я увлекателна и интересна.

С изключение на началните школи за политическа просвета, където занятията се водят на турски език, са набавени учебни помагала за всички слушатели.

Общинският партиен комитет и бюрата на първичните партийни организации от района сега поздравно държат за дисциплината на слушателите в учебните звена, повишили са своите изисквания към тях, търсят отговорност от ония слушатели, които отсъствуват без причина. В резултат на това всички учебни звена от района са на редовни занятия, няма безпричинни отсъствия.

Партийният комитет и бюрата на първичните партийни организации редовно се занимават със състоянието на партийната просвета, вземат мерки за навременното отстраняване на слабостите.

Така например, в началото на месец януари на разширено заседание на партийния комитет, с присъствието на всички партийни секретари и пропагандисти от района, е направена оценка за работата на учебните звена, където всеки пропагандист и партиен секретар е докладвал за своята работа. Такива заседания са проведени и друг път. На тях се обобщава положителният опит на пропагандистите, дават се указания за тяхната бъдеща работа.

Всичко това е хубаво. Положителните резултати от грижите на партийния комитет и бюрата на първичните партийни организации са налице. Това не значи обаче, че в това отношение вече всичко е в ред и няма какво да се прави. В работата на учебните звена

ИМА ОЩЕ И НЯКОИ СЪЩЕСТВЕНИ СЛАБОСТИ

Сериозен недостатък в работата на пропагандистите е това, че все още не обръщат необходимото внимание за подготовката и провеждането на събеседванията. На тях не се подбират предварително основните въпроси, не се спазва определеното време и често се изпада във формализъм. Има още какво да се желае и по самостоятелната подготовка на слушателите. Защото сега болшинството от тях се задоволяват само с изслушването на лекцията, не се подготвят по изнесената лекция, не използват учебниците.

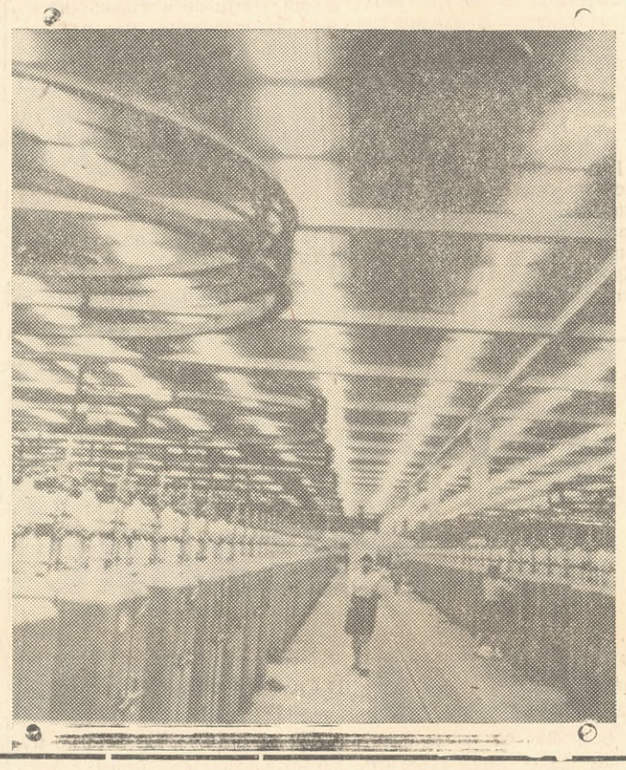
Сериозна трудност в работата на пропагандистите представлява и липсата на достатъчни нагледни помагала. Така например във всички села са доставени прожекционни апарати за диафилми, но за тях не винаги могат да се намерят филми с подходящо съдържание.

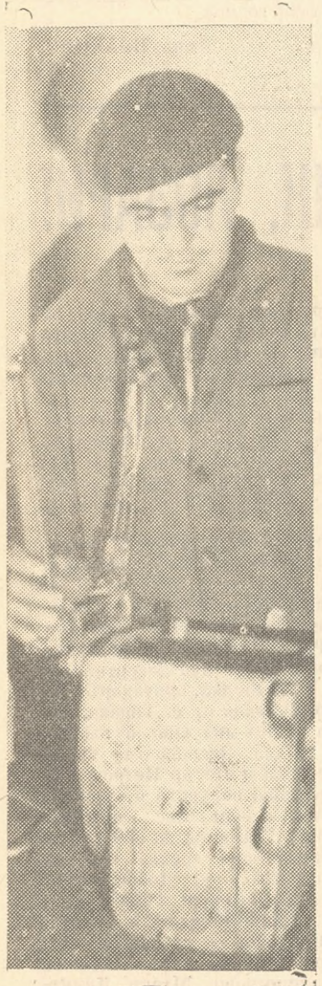
Не е нормална и работата в началните школи за политическа просвета на турски, където още не могат да се набавят учебници за слушателите.

Като се има предвид това, че много от слушателите не могат да си водят записки по преподавания материал, те остават само с изслушване на лекцията, нямат възможност да се подготвят по нея.

За отстраняването на тези слабости, освен грижите и усилията на общинския партиен комитет, нужно е и намесата и помощта на отдел „ПА“ при Окръжния комитет на БКП.

Хаккъ РУФИЕВ

48 400 000 рокли могат да бъдат ушити от тъканите, изработени през 1966 година в Камшинския памучен комбинат—Финландия. Комбинатът продължава да се разширява. През ноември 1967 година ще влезнат в строя две нови фабрики, ще бъде построен нов корпус за басма. Към края на петилетката тук ще се произвеждат за денонощие почти един милион метра тъкани.

НА СНИМКАТА: В предачния цех на трета фабрика на Камшинския памучен комбинат.

Комунистът Йордан Стойчев е един от добрите работници в ремонтната работилница на ТКЗС в с. Иширково. С голямо внимание той ремонтира скоростна кутия от кола ГАЗ—63.

Усилено репетират

ДО късно светят прозорците на читалищната сграда в с. Срацимир. Още отсега комсомолците се готвят за достойно посрещане на Международния ден на жената Осми март. Под ръководството на Пенка Станева редовно репетира хорът. Не отсъствуват от репетициите комсомолките Атанаска Станчева, Радка Вълчева, Еленка Неделчева, Радка Панева и др.

По случай празника на жената младежите ще зарадват своите майки с подходяща пиеса. Сега те, под ръководството на комсомолеца Йордан Доков, усилено репетират.

Пеньо НИКОЛОВ

Сигурна предпоставка за добри резултати

РЪКОВОДИТЕЛИТЕ на предприятията и учрежденията от гр. Тутракан миналата година се отнесоха с нужната сериозност по обучението на гражданите в гражданска отбрана.

С близката помощ и ръководство на щаба по гражданска отбрана миналата година в курсовете за обучение тук при план 1600 души бяха обхванати над 2000 души. В курсовете опитни лектори запознаха гражданите с начините и средствата за защита, поведението на населението при сигнали на гражданската отбрана, оказване на първа медицинска помощ и други.

Добра организация се създа в това отношение и в началото на тази година. Още през месец януари въпреки студовете по предварително изготвен план се пристъпи към масово обучение на гражданите Същите бяха разпределени по учебни групи, определени бяха и ръководителите на групите.

Добра помощ в това отношение оказаха ръководителите на предприятия и учреждения и на организациите на Отечествения фронт от кварталите на града.

В курса по гражданска отбрана бяха ангажирани 39 лектори, 20 медицински служители. Определени бяха също така и 10 отговорници на сборни пунктове.

С чувство на граждански дълг се отнесоха към своите задължения ръководителите на учебните групи: Георги Луканов, Коста Маринов, Димитър Николов, медицинските работници: Марчева, Цонкова, Дезова и др.

С помощта и участието на окръжния щаб по ГО и ОК на ДОСО с лекторите от целия Тутракански район бе проведен тридневен учебен сбор преди занятията, където на същите им бяха разяснени задачите.

По такъв начин само за три дни в района на града бяха обучени над 750 души. Добра дейност развива и аварийно-спасителният отряд команда от 260 човека начело с началника Георги Луканов.

Важна предпоставка за успехите по обучението на населението по гражданската отбрана е и помощта на ГК на БКП и ГОНС и чувството на отговорност, с което ръководителите на предприятията и учрежденията от града поемат тази задача.

Викентий ДУКАНОВ

50 ГОДИНИ СЪВЕТСКА ВЛАСТ

ПЪРВИЯТ ДЕН НА НОВАТА ЕРА

(Из книгата „Моите спомени за руската революция“ от английския журналист Филип Прайс)

...НА седми ноември отидох в Смолни, където заседаваше петроградският съвет. Той трябваше да избере делегати за Втория конгрес на съветите, който щеше да се състои същия ден.

... На трибуната стоеше нисък, набит човек, когото преди шест месеца бях видял на Първия конгрес на съветите. Това беше Ленин. По това време петроградският съвет представляваше единна, здрава група от болшевишки депутати, и когато Ленин заговори за предстоящия конгрес на съветите, като за единствен орган, способен да осъществи революционната програма на руските работници, войници и селяни, залата се разтресе от нестихващи аплодисменти. Някой до мене прошепна: току-що се получи съобщение, че с помощта на работниците-червеногвардейци и на части от гарнизона на военно-революционния комитет е бил завладян Зимният дворец и са арестувани всички министри с изключение на Керенски, който избягал.

Слязох един етаж по-долу в помещението на бюрото на болшевишката партия. Тук беше нещо като генерален щаб на революцията, който разпращаше по всички краища на града куриери, снабдени с инструкции, и които се връщаха със сведения и новини. Горе в бюрото на стария меншевишко-есеровски изпълнителен комитет цареше гробна тишина.

В три часа огромната зала се изпълни с пристигнали от всички краища на страната делегати, очакващи откриването на Втория конгрес на съветите. Местата, определени за бошевиките, бяха препълнени и те представляваха петдесет процента от присъствуващите на конгреса. На сцената се появиха членовете на предишния изпълнителен комитет, избран на Първия конгрес на съветите през юни, когато меншевиките и десните есери бяха толкова многобройни както болшевиките на Втория конгрес на съветите. Председателствуваше меншевикът Дан. „Ние се събрахме — започна мрачно той — при доста своеобразни обстоятелства. В навечерието на изборите за учредително събрание правителството беше арестувано от една от партиите, които присъствуват на този конгрес. Като представител на стария изпълком заявявам, че това действие е недопустимо. Изпълкомът изпълни своя дълг, като за последните шест месеца подготви почвата за демократично учредително събрание. Сега той слага своите пълномощия и предоставя изборите на новия президиум на Втория конгрес на съветите“. След това делегатите гласуваха и председател стана болшевикът Свердлов...

... После на трибуната се появи Ленин. Той говореше тихо, навярно от вълнение... Образуваното работническо-селско правителство — каза той — и списъкът на неговите членове ще бъде представен на настоящия конгрес. Съветът ще предложи на конгреса резолюции, въз основа на които ще бъдат издадени декрети. Първият — необходимо е да се направят постъпки за сключване незабавно на примирие на фронта като предварителна мярка за водене на преговори за мир... Трябва да се изпрати покана до съюзниците и до най-големите държави, участвуващи в тази война, и да се изчака техният отговор. Вторият декрет трябва да даде на поземлените комитети на селските общини правото временно да владеят помешчическите земи до въвеждането на подробно разработено за конодателство...

Предлагайки незабавно да се сключи примирие, ние се обръщаме към съзнателните работници на онези страни, които много направиха за развитието на пролетарското движение. Ние се обръщаме към работниците на Англия, където беше създадено чартисткото движение, към работниците на Франция, които във всеки танията много пъти показаха силата на своето класово съзнание, и към работниците на Германия, изнесли на плещите си борбата със закона за социалистите и създали могъщи организации.

Гледайки от трибуната седящите делегати, можеше да се каже: това беше конгрес на младите. Цели редици бяха запълнени със силни, здрави, млади хора от Балтийския флот и от фронта. Откроваха се също черните ризи и кожените шапки на фабричните работници от Москва и Петроград. Селските делегати бяха преди всичко млади войници, които, върнали се на село, осъществяваха ръководството по места. Имаше и няколко преставители на интелигенцията — също млади хора... Само тук-таме се забелязваха интелигенти на средна възраст и селяни от стария тип — с дълги бради... Друга интересна особеност на този конгрес беше явното преобладаване на делегатите от северните и централните области, т. е. от онези области, където мнозинството бяха селяните-бедняци, полупролетарии, където в градовете имаше предимно фабрични работници, а в селата — върнали се от фронта войници, изстрадали за земята.

Към десет часа вечерта напуснах Смолни. На улицата около голям огън група работници и моряци от Балтийския флот разговаряха за конгреса.

Минах по моста на Нева и се приближих до Петропавловската крепост. До вратата стояха червеногвардейци, а на кулата на тази бивша крепост на царизма се веело червеното знаме. До вчера още в Зимния дворец заседаваше правителството на Керенски и „решаваше“ съдбата на разпадащия се обществен строй. Колелото на съдбата се обърна и господството на тези халифи свърши за една нощ. Руската революция навлезе в нова фаза. Съветите на работниците, селяните и селските депутати удържаха победа!

Още много нерешени въпроси

По решение на общинския комитет на ДКМС неотдавна в Паисиево се проведе съвещание с дружинните ръководители и секретарите на ДКМС от селата на района.

На съвещанието секретарите на ДКМС при осмите класове разказаха за работата на пионерските отряди и ученическите комитети на Комсомола през първия учебен срок. Отчете се, че през срока са извършени редица полезни мероприятия за правилното комунистическо възпитание на пионерите и комсомолците от училищата.

Всеки пионерски отряд и дружество на Комсомола са работили по тримесечни планове, провеждани са редовно сборове и събрания по случай празници и забележителни дати, между отрядите се води съревнование, което се отчита редовно. Във всички училища осмокласниците вече са подготвени за приемане в Комсомола.

Наред с това на съвещанието бяха посочени и редица слабости в работата на пионерските и комсомолските организации в селата.

С малки изключения не се работи с отрядните ръководители, не се търси и помощта на комсомолските дружества по места. Малко се работи за патриотичното възпитание на пионерите и комсомолците, книгата все още не е станала другар на младежите. Недостатъчно помагат на пионерската организация и класните ръководители.

За подобряване на работата в училищата на съвещанието бяха приети конкретни мероприятия, които ако се изпълнят, учащата се младеж от района ще посрещне достойно XI конгрес на Комсомола.

Милко НИКОЛОВ

Игра със сянката

ПОВЕСТ

3

ЛЕВ САМОЙЛОВ, МИХАИЛ ВИРТ

Да разпитват Клавдия Ивановна не се наложи. Тя сама побърза да разкаже всичко обстойно, понякога се впускаше в широки разсъждения и тогава Куликов внимателно трябваше да изглаж да започнатия разказ.

Всичко започнало с това, че към десет часа (Клавдия Ивановна запомнила часа, тъй като по това време обикновено вземала лекарството си против ревматизъм) някой затропал по външната врата. Клавдия Ивановна се изплашила, но въпреки това отишла да отвори и в квартирата се вмъкнал Андрей Зотов.

Разбира се, тя и по-рано го е срещала. Той бил приятел на Марина, дъщерята на Мухин. Колко пъти ги е виждала заедно с часове да стоят до къщата, но без да влизат вътре!... И така, пуснала Андрей в квартирата, а той изтичал направо към стаята на старец.

— Отдавна ли познавате Мухин?

— Тридесет години живеем в една къща.

— На гости ходили ли сте у тях?

— На гости? — учудено попита Клавдия Ивановна.—Не, стиснат човек беше той, вечно се караше с мен: ту много електричество съм изгорила, ту крана не съм затворила. Аз дори не разговарях с него, не на гости да ходя.

— Какво правеше Мухин, когато Зотов дойде?

— Спеше — безапелационно отговори свидетелката.

— Откъде знаете?

— Слава богу, в една къща живеем и да не зная. Спеше. По това време той винаги си ляга.

— Е, и по-нататък?

— Чувам ругаят се. „Дай ми дъщеря си за жена, ако не ще те убия!“ — крещеше Зотов. И по всичко личи, че го е убил.

— Как така изведнъж го е убил? — недоверчиво попита Куликов.

— А колко му трябва на старец? Той е гнил. На колко се държи душицата му? Не, трябва да се разобличи Андрюшка, убиецът.

— И облягайки се на стола, Клавдия Ивановна заключи: — Само той е. Кой друг?

—Нали не сте видели как Зотов убива Мухин?

— Но той крещеше „ще те убия!“

— Къде крещеше?

— В стаята.

— Мухин отговори ли?

— В стаята нещо падна, чу се шум. Нищо повече не чух.

— А по-нататък?

— Виждам Андрей бяга по коридора страшен, косите му разрошени, облещил очи, тропа с крака и право към вратата, удари я с юмрук и избяга.

— Ясно — резюмира Куликов и се наведе към протокола за разпит.

Клавдия Ивановна разбра, че случаят я беше поставил в центъра на необикновеното произшествие, че тя беше единствената свидетелка на случилото се и се опиваше от своята роля.

— Как се отнасяше Мухин към дъщеря си?

— Обичаше я, но да се омъжи за Андрей не й позволяваше.

— Защо?

— Казваше, че е беден голтак, а на Марина й трябвало друг мъж.

— И Марина се съгласяваше?

— А какво да прави, не може да се противопостави на баща си. Старецът беше богат и нищо не отказваше на дъщеря си. Само я заплашваше, че ако се омъжи за този гладник, ще я изгони.

— А на вас Марина не ви ли е разказвала нищо за Зотов?

— Не, момичето беше затворено.

— Вие казвате, че Мухин бил богат. А откъде знаете?

— Какво да ви кажа за покойника — към лошите не спадаше, но и хубаво не можеш каза за него.

— Не ви разбирам?

— А какво има тук за разбиране, спекулант и мошеник беше той. — И сърдито святкайки с очи, добави: — Има три ведра скрито злато.

— Вие лично видели ли сте го?

— За виждане не съм, но зная, че има. При него идваха разни хора и носеха злато.

— Кой го носеше?

— Не зная, трябва да са били търговци.

— Защо мислите, че който е идвал, е носел злато? Може да са идвали на гости.

—Досещах се аз. Алчен беше старикът. За него парите бяха всичко. Казвах му: Ще се погубите с алчността си Семьон Федотович. И така стана, погуби се. И защо му беше толкова богатство, ама на?! — Клавдия Ивановна стисна устни и замълча.

Куликов съсредоточено пишеше. Вниманието му отвлече слабо почукване на вратата. В кабинета влезе Феодор Григориевич Гончаров, същият подполковник, който беше вчера в квартирата на Мухин. Гончаров влезе, без да бърза, едва клатушкайки се, и като протегна ръка към Куликов, попита:

— Не ви ли попречих?

— Не, не заповядайте. — Куликов подаде стол на влезлия. — Беседвам с Клавдия Ивановна Капитонова. Вие я видяхте вчера, нали?

— Здравейте — Феодор Григориевич се поклони на свидетелката. — Разрешете. — Той протегна ръка към протокола за разпит, взе го и започна внимателно да го чете.

— Засега това е всичко, Клавдия Ивановна. Благодаря ви. — Куликов стана от стола.

— Моля — каза Капитонова.— Мога ли да си отивам?

— Една минутка — Гончаров дочете протокола и го постави на масата. — Вчера излизахте ли от къщи?

— Да, излизах надвечер.

— Къде?

— На църква. В неделя аз винаги ходя на църква към осем часа вечерта и се връщам към девет или десет.

— Ясно. Аз нямам повече въпроси.

— Още веднъж ви благодаря — Куликов подаде на Капитонова листата на протокола и я помоли да се подпише на всяка страница.

Като останаха сами, Николай Петрович разказа на подполковника подробно за проведените разпити, за впечатленията си от свидетелите.

— Фактът, че Зотов е бил в стаята на Мухин — каза той, — скарването със стареца, бягството — всичко е установено. А ако се съди и по показанията на Марина за заплахите на ревнивия й кавалер да се разправи с баща й, получава се обикновено дело, Феодор Григориевич. А вие как смятате?

—А вие?

Не получил отговор на въпроса си, Куликов също не отговори веднага. Прибра в чекмеджето на масата протоколите от разпита, запали цигара и смуквайки веднъж-два дълбоко, бавно заговори:

(Следва)

ИЗОБИЛИЕ

14 ФЕВРУАРИ – ДЕН НА ЛОЗАРЯ

Лозарството в непрестанен възход

С ВСЯКА изминатата година лозарството в окръга заема все по-голям дял в изпълнение на производствено-финансовите планове на ТКЗС. Това не е случайно. На ред с благоприятните почвени и климатични условия в окръга има голяма армия лозари, които през цялата година неуморно се трудят и осигуряват суровина за износа и преработвателната промишленост. Окръгът ни вече се утвърди като производител на десертно грозде за износ и ценни сортове за винарската промишленост. Утвърдиха се имената на първенците като: Неделчо Станев, Ганчо Георгиев, Ради Йорданов и др., които ежегодно преизпълняват годишната си програма.

Изтеклата година беше крайно неблагоприятна за лозарството. Късните пролетни студове, бурята в края на м. май и честите валежи през лятото причиниха поражения на реколтата. Въпреки това, нашите труженици не се спряха пред трудностите. В сравнително къс срок гроздето се прибра и предаде на търговските организации.

Новата година поставя нови и отговорни задачи пред лозарите. Необходимо е да се произведе общо 21 108 тона грозде, от което 19 500 тона да се продаде на търговските организации. За целта трябва да се положат много грижи, да се ремонтират 2 600 дка стари телени конструкции и да се направят нови 3 500 дка, да се закупят нови 50 трактора „Болгар“ и да се оборудват всички налични машини с почвообработващи оръдия и пръскачки. По такъв начин ще се осигури материално-техническата база за получаването на планираното производство.

Сега, през зимните месеци, трябва правилно да се формират производствените единици и най-важното да се изведат на необходимото ниво преквалификационните курсове за обучаване на лозарите.

Наред с това необходимо е да се осигури изпълнението на програмата, приета от сесията на ОНС, за разширяване площите на трайните насаждения. Съгласно нея през 1967 година ще се засадят 5 000 дка нови лози. В окръга вече разполагаме с 1 500 000 лозички и е осигурена доставката на останалите 700 000. Усилията на агрономите и бригадирите трябва да бъдат насочени към правилното съхранение на лозите. За съжаление, не навсякъде са взети необходимите мерки. До като в ТКЗС с. Сокол въпреки неопитността на кооператорите, съхраняването е правилно, то в Калипетрово и Старо село има някои пропуски, които може да доведат до бракуване на част от лозите.

В изпълнение на програмата за увеличение на лозята е необходимо да се организира облагородяването на 6 000 000 калеми. За съжаление обаче все още подготовката за изпълнението на тази задача не е започнала. Събрани са малко стърготини, сандъците не са ремонтирани, курсовете с присаждачите не са завършили.

Изпълнението на тези задачи изисква много усилия. Необходимо е на първо време да се проведат събрания с лозарите, на които да се разясни планът за новата година, да се направи пълен анализ на работата през 1966 година и се набележат мерки за изпълнение новия план.

За окръга има достатъчно сили и материално-техническа база за развитие на лозарството. Имаме достатъчно подготвени кадри. Сега всичко ще зависи от правилната организация на работата.

За да бъде весела празничната трапеза...

БЕШЕ по време на есенната кампания. В ДСП „Винпром“ работата беше много. Ежедневно се приемаха по стотици тонове грозде, които трябваше да се преработят в първокачествени вина за износ и за вътрешния пазар. А есента беше дъждовна. Гроздето гниеше на корен и само от оперативността на работниците в предприятието зависеше да се запази престижът на „Винпром“ — Силистра. И тук пролича майсторството на винарите. Особено се проявиха организаторските способности на техника Иван Филипов. Денонощно работеха огромните преси, които мачкаха със стоманените си зъби гроздето, за да се превърне то в искрометна „Фетяска“, в пенлив „Ризлинг“, в алена „Гъмза“.

Далече остана в паметта на Иван онзи ден, в който за първи път прекрачи прага на предприятието. 25-годишният младеж нямаше зад себе си особено голяма трудова биография. Рано изгубил баща си, Иван Филипов израсна под грижите на чичо си Петър. Щом завърши VII клас, заработи на нивата. Но нещо го влечеше към града, защото смя таше, че там с повече труд и постоянство, ще облекчи тежката си участ. Отначало постъпи в Кожарската фабрика, а после се прехвърли във „Винпром“.

Първите стъпки в новата професия Иван Филипов направи под грижите на стари майсторите-винари. Защото и тук, както във всяка работа, имаше тайни, които младият работник трябваше да усвои, за да има успех. И сега, макар че има вече над 15 години стаж в предприятието, Иван се съветва със зам. директора Атанас Шемелеков и ст. технолога Кралю Савов. Не е шега да имаш работа със стотици тонове вино и ракия! А технологията на вината никак не е лесна.

Сега в голямата винарска изба се филтрува „Ризлинг“, който се подготвя за износ. Иван е винаги край филтрите, неговото будно око следи правилно да се извършва този процес, за да не загуби виното своите вкусови качества. 40-тонният резервоар е вече изпразнен и виното се налива в бъчвите, наредени под навеса.

— Иван е един от най-добрите ни майстори-винари — споделя др. А. Шемелеков.— Затова през време на кампаниите го правим отговорник на смяна. Той е за пример в своята ежедневна работа.

Гледам шесттонните бъчви, пълни с вино, и се възхищавам от трудолюбието и усърдието на тези хора, които разнасят славата на българското плодородие из много страни в света. Нека, когато седнем на празнична трапеза и вдигнем чаши за наздравица, да си спомним и за тях, работниците от ДСП „Винпром“ — Силистра. Между тях особено се откроява с неуморната си работа техник-винарят Иван Филипов, който посвети голяма част от живота си на тази интересна и отговорна професия.

Недю НЕДЕВ

ВЕТРЕНСКИЯТ БРИГАДИР

МИНЕ ли Трифон Зарезан, ветренските лози отново оживяват. Върбите край реката издуват резедави пъпки и изпълват въздуха с пролетна свежест. Над тях пре литат пеликани и щъркели и напомнят на хората, че е дошло пак времето за усилен труд.

Оттогава Ганчо Георгиев — бригадирът на лозарите, не остава нито за ден в къщи. Щом слънцето припали весели искрици по спокойните дунавски води, моторът на бригадира разнася в утринта неравната си песен. А след него бързат с каручките си лозарите. Те разпрягат животните в края на редовете. Закусват. Сгряват се с дъхава тамянка и изваждат от кожените чанти ножици и триони. Започва резитбата. Най-важният момент от работата сред лозята.

От този момент бригадирът не се застоява за дълго на едно място. Нали трябва да види как са организирали хората си звеновадите? Как лозарите са усвоили наученото през зимните кръжоци? Иска да разбере как всички изпълняват препоръките на младия, но знаещ специалист Иван Манов. Работата на синеокия, снажен бригадир се затруднява особено много, когато през есента не са имали възможност да изрежат по-голяма част от лозята. Та лесно ли се подреждат 1 100 дка лозови насаждения и то само с 80 души.

Осемдесет души. При това повечето от тях са пенсионери. Останалите са около четиридесет годишни. Младите се броят на пръсти. Това често хвърля сърцето на добрия стопанин в тревога. А и той не е млад. Надхвърли вече петдесетте, но работата му спори. И как иначе, когато обича с цялата си душа общия имот по вече от всичко в света!

Цели 12 години Ганчо Георгиев бе бригадир в полевъдството. Вече пета пролет започва като ръководител на лозарите и селяшката му душа тръпне от радост и тревога пред щедростта на земята и силата на природните стихии.

Ето и миналата пролет! Какъв плод показаха лозята! Отрупаха се с безброй реси. Лозарите работеха и пееха. А замлъкнеха ли, започваха да пресмятат колко време ще им е необходимо, за да приберат незапомнената реколта Но... мина градушка. Тя засегна 350 дка от сорта „Болгар“. Бригадирът трябваше да насърчава хората, защото им предстоеше толкова много работа... Заредиха се дъждовни дни. Трябваше да се внимава. Изпуснеше ли се най-подходящото време за пръскане, лозята можеше да бъдат обречени на гибел. И бригадирът бързаше. Той беше неуморим. Организираше превозването на вода. Пръв помощник му бе механизаторът Никола Русев. Той кръстосваше лозята със своя беларус и трите звена започваха навреме поредното пръскане. Пет пъти „болгарите“ преминаха през дългите редове. Пет пъти осиниха с бордолезов разтвор листата и плода и попречиха на маната да се развие.

А по-късно, когато болестта „оидиум“ застраши натежалите от плод лозници, лозарите ги опрашиха трикратно със сяра. Така хората успяха да запазят по-голяма част от гроздето незасегнато. До последния ден на гроздобера те изнесоха във „Винпром“ чудесни грозда. И хората от предприятието им бяха благодарни, защото вместо планираните 280 тона те им продадоха 490 т. първокачествено грозде от сортовете „Тамянка“, „Ризлинг“ и „Фетяска“. Те успяха да изпълнят и специална поръчка на „Винпром“, като го снабдиха с партида грозде за приготовляване на висококачествени вина. Докато другите стопанства продаваха гроздата си с нисък грдус, то ветренци достигаха в отделните пратки 20—22 градуса захарност.

Благодарен е бригадирът на хората си. Благодарен им е и за това, че успяха да подготвят 150 000 пръчки посадъчен материал от сортовете „Фетяска“ и „Ризлинг“. С една част от тях през пролетта ще бъдат засадени 100 дка нови лози в бригадата. От продажбата на останалите кооперативът ще спечели доста средства. Всички лозари вземат участие в подготовката на посадъчния материал. Те са усвоили до майсторство тънкостите на пиниерството. Бригадата разполага със 70 дка маточници.

Благодарен и радостен е бригадирът. Една само тревога смущава понякога сърцето му, преживяло не едно вълнение. Стареят хората му, а младите отиват на друга работа. И ако все пак нещо успокоява в такива мигове добрия стопанин, това е вярата му в техниката.

Машините ще заместят много от хората в полевъдството. Тогава те ще заработят при тях. Ще им помогне бригадирът да станат и те добри лозари. Да разбират до майсторство тънкостите в лозарството.

По много ще станат и машините в лозята. „Болгарите“ — техните първи помощници, ще бъдат повече. Техниката, която ще замества в много случаи хората, ще улесни работата им. Ще направи живота им по-добър.

Стефанка СТАНЕВА

ТРИФОН ЗАРЕЗАН В МИНАЛОТО И СЕГА

ПРАЗНУВАНЕТО на 14 февруари в лозарските райони на страната ни е стар традиционен народен обичай. Идеята на празника „Свети Трифон“, „Трифон Зарезан“, „Трифон Чипия“, „Трифон Пияницата“ и свързаните с него традиционни обреди и обичаи са дълбоко вкоренени в съзнанието и бита на нашия народ. Те водят своето начало още от далечната трако-гръцка древност. Тогава са се явявали неотменен реквизит при честването през ранна пролет на бога на веселието и виното, покровителя на лозята Дионисий-Бакхус, наречен покъсно Тихон.

Претърпял чудна метаморфоза, старият празник от дохристиянските култове и вярвания лесно се превръща от християнската религия в Свети Трифон. Съгласно евангелската легенда, Трифон е брат на божията майка Дева Мария. Когато на 40-я ден от рождението на младенеца тя отивала на чиста молитва, Трифон се надсмял над думите ѝ, че е необикновена майка. Заради подигравката и нечестивите му помисли Мария го проклела и клетвата се сбъднала. Трифон при резитбата на лозето си отрязал носа. На връщане Мария извършила истинско чудо, взела отрязания нос, сложила го на мястото му и той заздравял.

Народът по своему духовито е украсил с най-различни подробности библейската измислица. Въпреки всичко, църквата не е успяла да удари на празника религиозен печат. Християнството се свързва с празника само външно, променя неговата форма, но то не успява да проникне в неговото съдържание, да измести неговото основно предназначение. Според църковния календар празникът е посветен на великомъченика „Св. Трифон“, но народът е прибавил към него своето народно прозвище „Зарезан“. С това той е подчертал своето разбиране, че чествува едно важно събитие в стопанския си живот — зарязването на лозята. Съпътстващите празника тържествени обреди и обичаи си остават непроменени от древността до наши дни. В противоположност на църковното искане да се празнува със смирение и пост, а не с шум на радост, неговото честуване винаги е минавало доста оживено. В пълна противоположност на религиозния песимизъм и християнската отреченост от светските „радости и наслади“ той си остава празник на шумно веселие, трапези, игри, хора, песни. Символичното подрязване на лозята, поливането им с вино от бъклица та е стар обреден обичай, предназначен да окаже магическо въздействие за повече плодородие. Той отразява в себе си действителната представа на нашите прадеди за природните предмети и явления, схващани като разумни същества. Избраният от самите лозари на празника цар на лозята грябва да бъде честен и щастлив, за да премине благодатта и върху лозята, които чрез големия берекет ще донесат щастие на всички. Фактът, че царят и организаторите на тържеството се избират измежду най-добрите лозари, говори за традиционни, свързани здраво с народа демократични схващания, за дълбокото уважение към трудово-производствения опит и лозарските по знания на изтъкнатите стопани. На тях, а не на присламчилия се към тържеството божи „наместник“ — свещеника, се отдава почитта на останалите лозари. Молитвата и водосветът са най-непопулярните моменти на тържеството и за участниците в него.

Дори в годините на фашисткото мракобесие и безцеремонната и най-груба намеса на църквата в народните традиции празникът Трифон Зарезан не загуби своя дълбоко народен характер. След като изтъква, че при честването на празника в гр. Силистра през 1943 година лозарите направили зарязване на хълма „Албена“ при подобаваща тържественост, дописникът на в. „Подем“ продължава: „Празнуващите в стройни редици начело с народно знаме, носено от лозар, възседнал хубав кон, който с осанката си напомня гордия древен българин, и народната музика, направиха манифестация през града и се спряха в салона на Христо Бобев. Там беше сложена традиционна лозарска трапеза и веселието започна задушевно и радостно“. Фактите са красноречиви, тържество не с поп и молитви, а начело със знатен лозар и народна музика.

Богатите трапези, мелодичната музика, кръшните хора, горещите благословии и пожелания, запазени от бащи и деца, обогатени с нови битови елементи, родени от напредъка в развитието на лозарството, идват да подчертаят живата връзка между настоящето и далечно минало, да изразят признателността ни към благородния човешки труд, създател на народното благо. Чрез празника Трифон Зарезан ние отдаваме горещата си признателност към онези знайни и незнайни труженици и творци в развитието на лозарството, които са отдали сили те и знанията си за неговото култивиране, обогатяване с нови сортове, разнообразяване на продуктите, получени от гроздето, и др. В Трифона ние честуваме оня наш далечен тракийски прадядо, наричан Дионис, Бакхус, Сацазий, Тихон, Трифон, който пръв е открил практическото значение на лозята за стопанския живот и плода им като храна за човека. В миналото, когато не са съществували титли като „герои на труда“, „народен деятел“ и ордени и значки за отличаване на заслугите, то признателният народ чрез провъзгласяването на такива творци за богове и светии е намирал начинът да оцени заслугата им за обществото и им даде полагащото им се отличие. По-нататъшното традиционно честуване на празника на лозарите Трифон Зарезан, очистен от религиозните елементи, е израз на нашето дълбоко уважение към благородния лозарски труд и горещата признателност към онния, които са съдействували със знанията и опита си за лозарския прогрес.

Лука ВАЙСИЛОВ

По случай *Празника на лозаря*

ТРИФОН ЗАРЕЗАН

ръководството на ДСП „ВИНПРОМ“— СИЛИСТРА поздравява всички свои служители и лозари от окръга, като им благодари за неуморния труд, положен от тях през изтеклата година за успешно изпълнение на производствения план.

Пожелаваме на всички лозари да постигнат нови, още по-големи успехи през настоящата година. *Трудът им да бъде богато* възнаграден, лозята да се окичат с едри кехлибарени гроздове, изобилието да радва сърцата на всички стопани.

Весел празник, лозари!

Из Чехословашката социалистическа република

При производителите на транзисторни мозъци

„Кабината на реактивния самолет трепери, моторът работи на пълни обороти. Пилотът устремява поглед към приближаващите се облаци. Скоростта е 1 800 километра в час. Изведнъж линията на хоризонта пропада, самолетът стремглаво полетява към земята. Настъпват секунди на претоварване, има опасност пилотът да загуби съзнание.

Но всичко свършва добре. Кабината се уравновесява. Самолетът се готви да се приземи. След малко моторът млъква. Образът върху екрана изчезва. Пилотът напуска кабината след успешния полет, без в действителност да е излетял“.

Това е учебна кабина. Тя е остроумно чехословашко съоръжение за обучаване на пилоти на земята, което е четири пъти по-евтино от това във въздуха. Сърцето на учебната кабина е транзисторният мозък — аналоговият брояч, произведен от предприятието „Аритма-аналогова техника“ в Прага. Той е способен да „симулира“ сложни действия, изразявани математически с диференциални уравнения. През време на обучението броячът решава уравнения, които характеризират състоянието на самолета при старт, през време на полет, при приземяване и при извънредни обстоятелства. Управлява телевизионни и прожекционни съоръжения, както и източника на шума и трептенията. Пилотът има оптично, слухово и телесно възприятие като при истинско летене.

Това съоръжение показва как се използуват аналоговите броячи в авиацията.

Аналоговата машина се оказа за извънредно подходяща за решаване на диференциални уравнения. В сравнение с цифровия сметач, който е друг член от семейството на математическите машини и който извършва операциите последователно, аналоговият брояч извършва всички операции изведнъж.

Сферата на проблемите, където може да се приложи аналоговият брояч, е твърде широка — в авиацията той помага да се реши динамичната устойчивост на частите на самолетите, в химията — да се установи състоянието на процесите при започването, хода и завършването на производствените цикли, в медицината се използува при биохимичното изследване, във физиологията, изследването на кръвообращението и в други области. На енергетиците той помага да определят кои водни електроцентрали трябва да бъдат включени в периода на върховите натоварвания, на хидромеханиците — да установяват хода на биохимическите процеси във водните течения, колебанията на повърхността на водата във водохранилищата и т. н. Аналоговият брояч намира голямо приложение в топлинната техника, при решаването на машинни конструкции и в други области.

С помощта на броячите става възможно да бъдат овладени голяма част от изследвани материали, което е невъзможно с класическите методи.

Трудно може да се повярва, че създателят на това сложно съоръжение, което многократно надминава възможностите на човешкия мозък, е най-обикновен работник. И все пак — в монтажните зали на „Аритма“ в Прага седят работници — повечето жени. Не се иска дори особена специализация; запояването на контактите и монтажа на електрочастите по дадена схема може да овладее почти всеки след кратко обучение. Обикновено на няколко работника се пада един специалист, който контролира и най-малката част, правилното функциониране на която оказва съществено влияние върху цялата сметачна машина. Работните зали на предприятието „Аритма“ приличат на фабрика за радиоприемници.

Всеки монтиран брояч се подлага на строго и внимателно изпитание, за да се установи неговата пригодност. Най-напред опитен техник по схемата съставя модела на сметачната мрежа — включва кабелите в различните пръстени и поставя бутончетата на командното табло. След това изчислението става за част от секундата — резултатът се явява във формата на диаграма на екрана на осцилоскопа, на записвача или цифрово на цифровия волтметър и пр.

Пражкият завод „Аритма-аналогова техника“, изработващ сметачни машини от 1954 г., усъвършенствува вече трети тип броячи. Въз основа на опита от първите електронни видове и в сътрудничество с изследователския институт за математически машини днес се произвеждат редица транзисторни броячи, състоящи се от типовете „МЕДА—20 ТС“, „МЕДА—40 ТА“, „МЕДА—40 ТБ“, „МЕДА—60 ТСБ“, „МЕДА—60 ТАБ“ и „МЕДА—80 Т“.

С високото си техническо ниво и точност, броячът „МЕДА“ получи признание в чужбина. Най-добро доказателство за това е неотдавнашното решение на комисията от специалисти на Юнеско, която препоръчва чехословашкия тип „МЕДА“, заедно с американския тип „Расе TR—48“, като най-добри в категорията машини —универсални броячи, и награждаването ѝ със златния медал на последния международен панаир в Бърно.

Й. ПУЛЦЕР

Комсомолски УСТРЕМ

Дружба с поделение 70 080 Бургас

Дружбата ни с военното поделение 70 080 — Бургас има кратка история, но въпреки това общите неща, които свързват бойците от поделението и комсомолците от Силистренски окръг, са много и приятни. Незабравими ще останат за жителите на Ситово, Средище, Секулово, Межден и др. села от окръга часовете, в които талантливите млади бойци им доставиха толкова удоволствие с игривите си песни, стихове, хумор и др.

Майор Дрънкаров, ст. сержант Вачев и други изпълнители станаха любимци на публиката в тези села. Те са винаги наши желани гости.

С прекрасни впечатления останаха и представителите на Силистренски окръг, посетили поделението към края на миналата година. Обстановката на истинска другарска атмосфера породи много мисли за съвместната дейност на поделението и шефствуващите предприятия и кооперативни стопанства от Силистренски окръг.

Чувство на гордост може да изпита всеки, когато узнае, че 75 на сто от бойците в поделението, пратеници на силистренската комсомолска организация, пазят свято силистренската бойна слава и са нейни продължители.

Чрез комсомолската страница на нашия окръжен вестник „Силистренска трибуна", Окръжният комитет на ДКМС и комсомолците от Силистренски окръг изпращаме на бойците от поделение 70 080 най-искрени пожелания за успех в бойната и политическа подготовка, за достойна среща на XI конгрес на любимия Димитровски комсомол.

ХУБАВО НАЧИНАНИЕ

ВЕЧЕ втора година едно хубаво начинание свързва младежите от района на нашата община и бойците от поделение 70080 от гр. Бургас. Създадена е крепка връзка между младежите, които се трудят упорито във фермите и кооперативните поля и техните другари от казармата, които облечени във войнишки дрехи зорко бдят за мирния труд на нашия народ.

Проведени са вече няколко полезни срещи и взаимни гостувания, които безспорно ще помогнат за военно-патриотичното възпитание на нашата младеж.

Първата ни среща с нашите приятели от Бургас беше през месец ноември 1965 година. Като представители на комсомолците и обществеността от района на нашата община посетихме поделението за сключване договор за шефство. В него се предвиждаха да се проведат някои интересни мероприятия за разширяване и заякчаване на нашите връзки. И ето, в изпълнение на предвиденото в договора взаимни задължения през май 1966 година делегация на комсомолците от поделение 70 080 от Бургас начело с техния командир майор Арсенов ни бяха скъпи гости. Дълго ще помнят младежите и кооператорите от района на нашата община изнесения от тях концерт.

През декември 1966 години група младежи и ръководни другари от Средище отново бяхме гости на бойците от поделението. Поднови ме договора за шефство, в който тази година поемаме много повече задължения.

Ибрям АЛИЕВ,

След другарската среща и сключването на договора за шефство — общо хоро

ПОЛЕЗНА ДРУЖБА

С радост и вълнение младежите от района на Секуловската община посрещнаха предложението за сключване договор за шефство с комсомолците-военнослужещи от поделение 70 080. И ето вече две години ние поддържаме близка приятелска връзка с нашите приятели от казармата. Проведените няколко съвместни срещи бяха твърде полезни и за двете страни. Ние сме много доволни от посрещането на нашата делегация, която посети поделението при полагане на клетва от младия набор през есента на миналата година. Съгласно сключения договор бойците от поделението се задължиха да ни посещават и техни самодейци да изнасят пред нашите кооператори и младежи специално подготвени художествени програми. И те удържаха на обещанието си. През лятото група бойци и техни командири от поделението бяха наши гости.

На тази среща ние обещахме на нашите приятели от казармата да им гостуваме също с художествена програма. Ние изпълнихме даденото обещание. Решихме на гостите на младежите от поделението да изпратим колектива пър венец на прегледите на художествената самодейност в района. На нашите младежи също се предста виха много добре. Те са изключително доволни от посрещането, което им бе устроено в поделението. След изнасянето на програмата, общата другарска трапеза, песните, игрите и веселбата продължиха до късно.

Хубавото е това, че през есента на миналата година ние подновихме договора за шефство и тази година ще очакваме нашите приятели да ни гостуват два пъти, а ние ще ги посетим веднъж. Освен това ще поддържаме връзки и чрез писма, ще обменим опит в комсомолската работа. Всичко това ще допринесе за заякчаване на нашата дружба, ще съдействува за военно-патриотичното възпитание на младежта.

Колю НИКОЛОВ

Родители, земляци, командири и бойци на общата трапеза

ДОГОВОР

за поетото шефство от ДМЗ „Стоманa", консервен комбинат „Нектар", промкомбинат „Камъшит" и ТКЗС в селата: Бабук, Алфатар, Ст. Кораджа, Секулово, Межден, Средище, Ситово и Окорш над поделение 70 080 гр. Бургас

В изпълнение решението на Политбюро на ЦК на БКП за по-нататъшното подобряване работата по военно-патриотичното възпитание на младежта и народа под ръководството на Окръжния комитет на Партията гр. Силистра, горепосочените предприятия и кооперативни стопанства поеха шефство над поделение 70 080 гр. Бургас.

Двете страни се договориха:

1. За подобряване взаимните връзки да се организират съвместни посещения във връзка с празниците на предприятията, кооперативните стопанства, Военното окръжие и важни войскови празници, като празника на поделението, полагане на клетвата, важни учения и др.

2. Да се подготвят и изнесат концерти с подходящ репертоар за военно-патриотичното възпитание пред трудещите се от шефствуващите предприятия, кооперативните стопанства и поделението.

За целта шефствуващите предприятия да направят най-малко едно посещение на поделението, а поделението най-малко две посещения на предприятията и кооперативните стопанства.

3. Съвместно с Военното окръжие — Силистра, партийните комитети, комитетите на ДКМС, ДОСО и училищата да се организира по една среща с донабранатата младеж с войници от поделението.

4. Да се организират срещи на земляците, на които да се запознават с успехите и перспективите на родния край, а така също и с успехите на бойците от поделението.

5. Радиоуредбите на предприятията и кооперативните стопанства ежемесечно да организират по едно предаване, посветено на личния състав от поделението, по материали на поделението, а така също и радиоуредбата на поделението да организира месечно по едно предаване по материали на предприятията и кооперативните стопанства, поели шефството.

6. Поделението се задължава да изпраща похвални писма, снимки и други материали до предприятията и ТКЗС, комсомолските дружества и близки на войните, които са отличници в поделението.

7. Всички предприятия и ТКЗС, поели шефството на поделението, се задължават да абонират поделението на по 10 бр. вестник „Силистренска трибуна".

8. Да се организират срещи със стари партийни дейци и изтъкнати строители на социализма от шефствуващите предприятия и ТКЗС с бойците от поделението.

9. Предприятията и ТКЗС, поели шефството, се задължават да оказват материална помощ за по-добряване учебно-материалната база на поделението.

10. Да се подготвят съвместни табла със снимки на отличници и първенци в производството и на бойците в поделението и се поставят на видни места.

ЗАДЪЛЖЕНИЯ НА ОК НА ДКМС

1. Да осигурява във всички посещения на поделението от страна на шефствуващите предприятия и кооперативни стопанства представител от ОК на ДКМС.

2. Периодически да изпраща на комсомолците от поделението материали за добруджанското революционно движение, материали из живота на добри комсомолски дружества, организации и отделни активисти.

3. Да популяризира опита на комсомолската организация при поделението чрез поместване на снимки и материали в бюлетина на ОК на ДКМС и комсомолска страница на в. „Силистренска трибуна", местните многотиражки, кътовете, таблата и др.

4. Бюрото на ОК на ДКМС да награждава с грамоти на ОК на Комсомола и с материални награди проявилите се бойци, отлични по бойната и политическа подготовка. Имената на отличилите се бойци да се вписват и в почетната книга на ОК „Бойна слава".

5. Да се организират срещи на земляците от поделението с активисти на ОК в гр. Бургас и Силистра.

Договарящите страни изказват своята увереност, че взаимните връзки между поделението и шефствуващите предприятия и ТКЗС в бъдеще ще се разширяват още повече.

Военно-патриотичното възпитание — важна задача

Родино мила, теб привет, о, майко теб привет!

ПЕЯТ пионерите от дружина „Павлик Морозов" с. Сребърна. В салона са всички пионери и младежи от селото. След програмата на пионерите бе изнесена първата лекция по военно-патриотичното възпитание на младежта.

Секретарят на Окръжния комитет на Комсомола Никола Янакиев запозна младежите и пионерите с решенията на Деветия конгрес на БКП и произтичащите от тях задачи на комсомолците.

Ние, учителите и комсомолските ръководители от селото, добре разбираме, че военно-патриотичното възпитание на младежта е наша важна и постоянна задача. Ето защо и в комсомолските дружества и в училището провеждаме интересни мероприятия в изпълнение на тая задача.

Какви форми и методи използваме в пионерската организация?

Ние считаме за постоянна наша задача да запознаваме пионерите с героичното минало на своя народ, революционните борби, които той е водил, скъпите жертви, които е дал за своето освобождение. Голямо значение отдаваме ние и на изучаване на родния край, на с. Сребърна. Ето защо досега запознахме пионерите с това кога е създадено училището в селото, кой е бил първият учител и др. Помощ в това отношение ни оказва учителят по история др. Гичев.

Освен това в цялата дружина изучихме живота и дейността на нашите видни партийни ръководители като Георги Димитров, Димитър Благоев, Георги Кирков и др.

Особено силно впечатление прави на децата героизмът, себеотрицанието и родолюбието на вожда и учителя на българския народ Георги Димитров.

През втория учебен срок ще проведем пионерски сбор на тема „Отечество любезно, как хубаво си ти". Ще проведем забавна вечер с викторина с въпроси по география на България и социалистическите строежи у нас. Запланувахме също така и много излети и походи до близки местности, а през пролетта екскурзия из страната.

Скоро ще бъде изнесена и втората лекция по военно-патриотичното възпитание от др. Симеон Гичев.

Да възпитаваме у подрастващите здраво чувство на любов към родния край, Родината, към Партията-вдъхновителка и ръководителка е важно задължение за нас учителите, за родителите и за цялата общественост.

Станка БОЙЧЕВА,
дружинен ръководител
с. Сребърна

Тържествено изпращане на новобранците

НА 8 февруари т. г. по инициатива на ГК на ДКМС, ГК на ДОСО и военно-отчетно бюро при съвета — Тутракан в салона на ресторант „Москва" се организира тържествено изпращане на младежите от набор 1947 година в родната казарма.

Гости на младежите бяха другарите: майор Чобанов от Военното окръжие — Силистра, Анко Жеков — секретар на ГК на ДКМС и др.

В своето приветствено слово др. Жеков изказа увереността на ГК на Комсомола, че младежите от Тутраканската организация както в материалното производство, така и в родната казарма ще бъдат първенци в бойната и политическа подготовка.

Пред младежите говори и майор Чобанов за ролята на народната армия като школа за възпитание и закаляване на младежта.

От името на младите новобранци говори Стоян Стоянов, който увери присъствуващите, че ще вложат целия си младежки жар и ентусиазъм при овладяване на бойната техника и знания в казармата.

Комсомолците от цех „Ракита" изнесоха кратка музикална програма.

На 30-те новобранци бяха връчени награди от предприятията, където са работили досега.

Накрая се организира младежка забава, която продължи до късно през нощта.

Р. РАЕВ

Вечер на младото семейство

Село Орешене е едно от малките села в района на Пансиевската община, комсомолското дружество в селото обаче е едно от най-активните в района. За разнообразяване живота на младежите, сега през зимните дни, дружественото бюро провежда разни инициативи.

Една хубава проява на комсомолските ръководители в селото беше организирането и провеждането на вечер на младото семейство. Това първо по рода си мероприятие се посрещна с голям интерес от страна на младежите. За това много допринесе и предварителната подготовка.

На всички млади семейства от селото бяха писани предварително покани, проведоха се и лични срещи, на които на младежите беше разяснена предварително целта на мероприятието. Ето защо то беше масово по сетено.

Дружественото бюро беше се погрижило да се организира малка томбола, викторина и разни игри. Намерен бе и акордеонист.

Секретарят на дружественото бюро Мустафа Рушидов отчете накратко постигнатите успехи от младите семейства през миналата година и най-добрите от тях бяха наградени с предметни награди.

Милко НИКОЛОВ
(наш кореспондент)

Момент от занятието на лектория та

Лектория с донаборниците

ВОЕННО-патриотичното възпитание е важна част от комунистическото възпитание на младежта. Комсомолските организации са задължени да възпитават в младежите чувства на социалистически патриотизъм, граждданска доблест, национална гордост, да дадат цялата си енергия и ентусиазъм в защита на Отечеството.

В решаването на тази задача при нас голяма роля играе съвместната ни работа с Военното окръжие — Силистра.

Хубава форма за патриотичното възпитание на донаборниците се оказа изградената миналата година лектория с донаборниците. С голям интерес посрещат младежите проведените мероприятия в занятията на лекторията.

Последното занятие се проведе в края на месец януари т. г. Пионери от училище „Христо Ботев" изнесоха подходяща литературно-музикална програма.

За значението на лекторията като форма за патриотично възпитание пред младежите говори секретарят на СОНС Александър Караколев.

След това заведущ военно-отчетното бюро към съвета Недялка Павлова изнесе лекция на тема: „Миналото на Силистра и окръга". Много неща научиха младежите от лекцията за родния си край.

Втория ден занятието продължи със спортен полуден, в който наред с донаборниците активно участие взеха и останалите младежи от селото. Проведоха се състезания на 100 и 400 м гладко бягане и гимнастически упражнения, ръководени от учителя по физкултура Енев.

След това др. Георги Градинаров от Военното окръжие проведе с донаборниците, практическо занятие по „Назначение и устройство на винтовката". На занятието присъствуваха повече от 100 младежи.

Янка КИРИЛОВА,
секретар на общинския комитет на ДКМС
с. Айдемир

Младите донаборници на спортен полуден

ПРОЛЕТАРИИ ОТ ВСИЧКИ СТРАНИ, СЪЕДИНЯВАЙТЕ СЕ!

Силистренска ТРИБУНА

Орган на Окръжния комитет на БКП, Окръжния народен съвет и ОК на Отечествения фронт — Силистра

Година XII, бр. 20 (1184) | Четвъртък, 16 февруари 1967 година | ЦЕНА 2 СТОТИНКИ

ТЪРЖЕСТВЕНО ОТПРАЗНУВАХА ДЕНЯ НА ЛОЗАРЯ

За по-голямо плодородие

ВЪВ всички съставни села на кооперативното стопанство в град Тутракан се проведоха тържества за отпразнуване деня на лозаря. Независимо от лошото време — обилния сняг и студа, кооператорите се отправиха към кооперативните лозя и по стар народен обичай извършиха заряз ване. В Тутракан на зарязването присъствуваха и много гости — представители на градския комитет на Партията, ръководители на предприятия, учреждения и организации. Тук лозята зарязаха председателят на кооперативното стопанство Михаил Станков, и главният агроном Петър Пешев. В своето кратко приветствие другарят Пешев пожела на лозарите трудът им през тази го дина да бъде по-плодотворен.

След зарязването кооператорите се събраха на другарски срещи. В съставните села доклади за работата на лозарите изнесоха участъковите агрономи, а в Тутракан агрономът по лозарство то другарката Цицилия Ангелова.

Илия ИОНЧЕВ

Споделена радост

ВЕСЕЛО отпразнуваха празника на лозаря и работниците от I бригада на леярния цех на ДМЗ „Стомана“ с бригадир Лазар Цонев. През миналата година тази бригада завоюва почетното звание „бригада за комунистически труд“. Нейните работници, които са най-добри качественици в цеха, са известни и с колективния си живот, с другарските отношения, които са изградили помежду си.

И вчера те решиха да отпразнуват колективно този трудов празник на лозарите. Всички работиха първа смяна до 13 часа, след което заедно с партийния секретар на цеха Добри Узунов се отправиха към лозето на своя колега Божи Пенев. Тук те зарязаха, пожелаха плодородие на своя колега и на всички лозари. А след това с музика, песни и игри се отправиха към града.

М. ТОДОРОВ

СТУДЪТ и виелицата не попречиха на лозарите от ТКЗС— Айдемир да отпразнуват своя празник така, както се следва. Още от рано сутринта кооператорите от лозарските бригади на Ради Петков и на Мирон Вавилов започнаха да се събират в стопанския двор край село Татарица. Оттам, водени от главния агроном на стопанството Иван Славов, група от 70—80 човека се отправи към кооперативните лозя.

Пътят беше заснежен. Вятърът духаше насреща. Вървеше се трудно. Но лозарите бяха упорити. Никой и не помисляше да се върне назад. Всички искаха да останат верни на традицията. Преодолявайки преспите, които на места надхвърляха метър, в колона по един те бавно приближаваха лозята.

Там, по стара традиция се извърши народният обичай зарязване. Носителят на два ордена на труда, дадени за големи успехи в областта на лозарството, бригадирът на едната от бригадите Мирон Вавилов поряза първата главина и я поля с бяло вино. Всички си пожелаха нови успехи и дигнаха наздравица за бъдещо то плодородие.

Окичени с венци от лозови пръчки, кооператорите отново се върнаха в стопанския двор. Тук тържеството продължи с другарска среща. Скъпи гости на айдемирските лозари бяха другарите ВЕЛЮ МАКСИМОВ—първи секретар на Окръжния комитет на Партията, САВА ШИВАРОВ — председател на Окръжния народен съвет, НИКОЛА НИКОЛОВ и ХРИСТОФОР ИВАНОВ — секретари на Окръжния комитет на Партията, БОЯН МИХНЕВ—председател на Окръжния комитет на Отечествения фронт, КРЪСТЮ АТАНАСОВ и ДИМИТЪР МИХАЙЛОВ— заместник-председатели на Окръжния народен съвет, ВИКТОР ГАНЕВ—завеждащ отдел „Селскостопански“ при Окръжния комитет на Партията, и други.

Верни на традицията

От името на Окръжния комитет на Партията другарят Велю Максимов поздрави присъствуващите. Той подчерта значението на настоящия празник за лозарите, на който те отчитат своята работа и си пожелават нови успехи. Той вдигна тост за бъдещо то плодородие, за по-високи доби ви през настоящата година.

От името на Бюрото на Окръжния комитет на Отечествения фронт лозарите бяха приветствувани и от другаря Боян Михнев.

Не след много в стопанския двор се разнесоха звуците на акордеон. Изви се кръшно добруджанско хоро. Редом с кооператорите от лозарските бригади играха и се веселиха и гостите.

До късно след обяд не преста наха музиката, игрите и веселата гълчава на празнуващите лозари.

Емил ПРАХОВ

Сред песни и игри

ЗАТРУПАНИ със сняг са пътищата към лозята в с. СРАЦИМИР. Затова кооператорите се събраха в салона на училището. Там бригадирът Неделчо Стоянов прочете доклад за значението на празника на лозаря.

Секретарят на общинската партийна организация др. Георги Минчев приветствува присъствуващите. Той им пожела по-големи успехи през настоящата годи на. Призова ги на упорит труд за преизпълнение на плановете в лозарството.

В салона бе подредена обща трапеза. Хората се веселиха от сърце. До късно се разнасяха песни. Играха се хора.

Христо ИЛИЕВ

Дружна веселба

НЕ изплаши лошото време и лозарите от с. Сребърна. Въпреки дебелия сняг те отидоха в местността „Винеминовите кралове“. Там председателят на кооператива — др. Иван Иванов заряза лозята.

Над побелялата шир се понесе народна музика. Гъдуларят Дими тър Георгиев и хармонистът Дачо Тодоров поведоха хорото.

Веселбата продължи в салона на кооперативния дом. На общата трапеза присъствуваха много кооператори и кооператорки.

Ив. МИХАЙЛОВ

НАЗДРАВИЦИ И СЪРДЕЧНИ ПОЖЕЛАНИЯ

НА 14 февруари лозарите от Старо село отрано заприждаха към кооперативната сграда в центъра на селото. Когато всички се събраха, те се отправиха към кооперативните лозя, водени от дългогодишния бригадир Григор Керанов и участъковия агроном Георги Стойнов. Кавали и гъдулки огласяха снежната безбрежност със своите звънливи мелодии. Трудно се вървеше през дебелия сняг. Бурята продължаваше да вилнее. С мъка колоната се добра до лозята.

Тук участъковият агроном разка за историята на лозарството в стопанството. В землището на се лото лозя се появяват още преди 100 години. Сега те заемат 1 203 дка в стопанството и се обработват от 180 човека. Другарят Стойнов се спря на успехите, постигнати в този отрасъл през последната петилетка. Той се спря и на предстоящите задачи. А те са все повече да навлиза техниката в лозарството, да се повишават добивите от този отрасъл и да се намалява себестойността на продукцията.

Подир това бригадирът разрови дълбокия сняг и заряза първата лоза, като я поля с червено вино, за да бъде по-голямо бъдещото плодородие. Последваха наздравици и сърдечни пожелания. Всички изразяваха желанието си да работят през годината още по-упорито, за да постигнат по-големи резултати от досегашните.

След това всички се отправиха към стратификалнята, където ги очакваше богата трапеза и много веселие, което продължи до късно.

Василка РАВАЛИЕВА

Въпреки виелицата

УТРОТО на 14 февруари дойде със снежна виелица. Въпреки това кооператори от двете лозарски бригади в с. ПОПИНА се отправиха с шейни към полето. С тях бяха и председателят на стопанството Тодор Драгнев, и главният агроном — Васил Пецов. Те извършиха традиционното зарязване на лозята.

След това хората се завърнаха в селото. Празникът продължи в стола на училището. До полунощ се веселиха кооператорите и кооператорките.

Н. МАРКОВ

Готови за сеитба

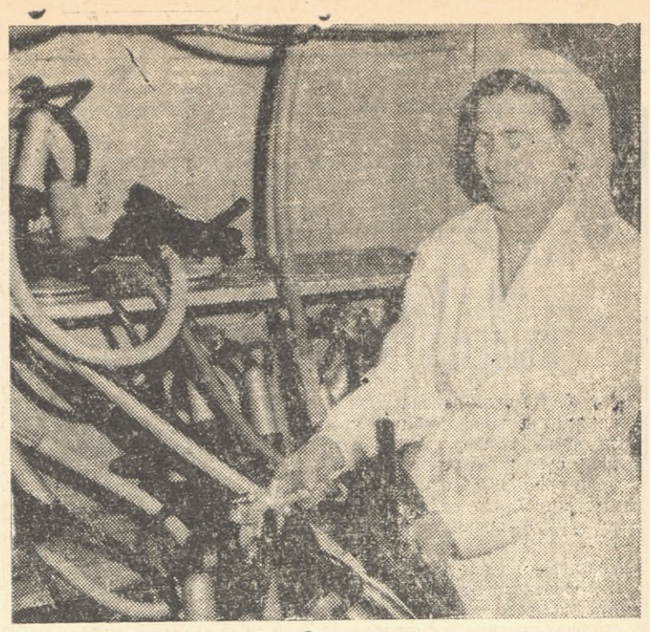
ЗИМАТА Е все още в своя разгар, но до настъпването на пролетта остава малко време. Щом снегът се стопи и земята изпръхне, механизаторите ще изкарат своите машини в полето, за да засеят пролетните култури. За напрегнатите сеитбени дни кооператорите от с. Главан се готвят отдавна.

Семената на ранните култури овес, фий и грах са почистени. От „Сортови семена“ са доставени семената на слънчогледа. Подготвя се и посевният материал на по-късните култури.

Ремонтът на прикачния инвентар завърши. Сега механизаторите подготвят тракторите, които ще участвуват в пролетните полски работи. Определено е вече на кои блокове какви култури ще се сеят.

Сега механизаторите и полевъдите от с. Главан с нетърпение очакват сеитбените дни, за да положат основите на бъдещото плодородие.

Иван МАРИНОВ

Иванка Тодорова е първенец в кравефермата на с. Ситово. Тя преизпълни плана за млеконадоя през 1966 година.

НА СНИМКАТА: Иванка Тодорова подготвя доилния агрегат.

Причината е в недобрата организация на труда

ПРОМКОМБИНАТ „Текстил“ от гр. Силистра изпълни производствената си програма за месец януари 94,5 на сто. Не дадоха плановата продукция за месеца цеховете: плетачен, тъкачен, вътъкана бродерия и работилница та за тъкане на домашни черги. Плетачният цех за вълнен трико таж има достатъчно прежди от необходимото качество. Липсата на обвързаност обаче между отделните работни места стана причина около 200 вълнени ризи, произведени от плетачите, да не бъдат завършени от шивачите и дадени като готова продукция по плана за месеца.

Несвоевременното подаване на материали е само една от причините да не изпълни производствената си програма и цехът за вътъкана бродерия. Причината, че предприятието има престои по липса на електроенергия от ден и половина, не може да бъде основна, за да не изпълни тъкачният цех производствения си план за месец януари.

В промкомбинат „Текстил“ ръководството на предприятието и ръководствата на отделните цехове и участъци не полагат достатъчно грижи за подобрение организацията на труда и това е една от основните причини планът да не се изпълнява.

За какво, ако не за слабости, говори фактът, че в предприятието е приет план за усъвършенстване на организацията на труда през 1967 година, има и мероприятия за установяване на строга трудова дисциплина, а само за месец януари са допуснати 5 самоотлъчки и 144 отсъствия на работници с разрешение на администрацията. Не е изработена за номенклатура за бързо износващи се материали с цел да се доставят такива на склад в достатъчно количество и да не се допускат престои на машините поради липса на резервни части. Не се правят анализи на загубите на работно време, изхождайки от причините, в рамките на смяната, която ги предизвиква. Така че посочените 1 093 човекочаса вътрешно сменни престои съвсем не изразяват действителното положение.

Определеният ръст на производителността на труда, съобразно решенията на IX конгрес на БКП, трябва да се постигне по пътя на усъвършенстване организацията на производството и труда и използване мощностите на машините. Това значи, че по пътя на анализа е нужно да се разкрият съществуващите възможности за създаване стегната организация на труда и производството. На отделните участъци да се създадат поточни линии, които осигуряват висока производителност. Да се анализира численият и квалификационен състав на бригадите и усъвършенствува вътрешната им организация.

Мероприятията по подобряване организацията на труда са най-различни. Основните положения за работа по този въпрос от страна на КТРЗ посочват към кои задачи трябва да се насочи вниманието на ръководствата за постигане на по-голяма ефективност при използването на работното време.

Плановете за развитие на нашата икономика изискват на въпросите за усъвършенстване организацията на труда да се гледа като на важен проблем за интензивното развитие на икономиката. За тяхното практическо разрешаване е нужно да се отделя време и средства във всяко стопанско предприятие.

Михаил ЧИКОЛОВ

Непростимо нехайство

НАИСТИНА механизаторите от с. Искра са затруднени при подготовката на машините. Налага се за всеки вид ремонт да ходят в работилницата в с. Ситово, което е доста далеко от с. Искра. Това се отразява зле, още повече че не винаги има осигурен удобен транспорт.

Налага се в най-скоро време да се помисли как да се преодолее тази трудност, защото бригадата в с. Искра разполага вече с немалък машинен парк.

Не е обаче само тази бедата. Някои от механизаторите в Искра имат крайно нехайно отношение към поверения им инвентар. Докато Гавраил Йорданов, Михаил Николов и Сами Ибрахимов добре работиха по време на ремонта, то другарите им Йордан Великов, Реджеб Селимов и Махмуд Лоджов се отнасят към машините с непростима нехайност. Част от инвентара, зачислен на последните двама механизатори, още стои неприбран от есента по блоковете. В местността „Буланлъка“ те са оставили комплект брана, в „Чингене екенлик“ — ботуши от редосеялка, а другаде — тела от плуг. Този прикачен инвентар, неприбран още от по лето, си остава и неподготвен, по хабява се кооперативното имущество.

Тахир МЕМИШЕВ

Предпразнична седянка

В слънчевия следобед на 14 февруари, в дома на Ана Романова Чапкънова се събраха жени от 32-ра отечественофронтовска организация — Силистра.

Милата домакиня посрещаше всички със сърдечна топлота. Гостите пожелаваха „Весела седянка“ и разгъваха пъстроцветни плетива. В редовете от равни бримки те вплитаха и частица от спокойствието и радостта на мирния живот. Проведоха се разговори около възпитанието на децата, около строителството.

Жените изслушаха с внимание беседата на др. Романова за развитието на Силистренски окръг през годините на петата петилетка. Особен интерес предизвика фактът, че се подновява работата по прокарване железопътната линия Дулово—Силистра. До 1970 година в града ни ще бъдат построени и много обществени сгради. Силистра ще става все по-хубава, а животът в нея по-удобен, по-радостен.

На предосмомартенската седянка присъствува и артистът от Силистренския театър — Тодор Акрабов. Той чете пред съкварталните стихове от Пеню Пенев. Малката, мила Галя развълнува всички. С неукрепнало още гласче тя рецитира стихове за Ленин, за мама.

И отново плетките и шевиците заангажираха вниманието на работливите жени. До късно те бе седваха за хубавото в нашето ежедневие. За новото, което щедрото бъдеще ни носи.

Ст. ГЕОРГИЕВА

Оживление в кварталите

ЗАПОЧНА трескава масово-политическа работа по всички квартали на Отечествения фронт в Силистра в чест на международния ден на жената — 8 март.

Весело и задушевно минават събранията и седенките при VII квартален комитет с женотговорничка Йовка Койчева. Досега в квартала са проведени 35 седенки. На тях се четат материали за живота и дейността на жени политзатворнички, ятачки, активни борци против фашизма и капитализма, жени дейци на културата и изкуството, челнички в производството и др.

Добре минаха седенките в домовете на Маринка Вичкова, Сашка Дочева, Желязка Колева, Янка Георгиева и много други.

Приятно е да посети човек такива седенки, където с песни, шеги и музика времето минава неусетно.

Неотдавна в квартала се проведе вечер на „Боркинята против фашизма“ с подходяща програма. Като гости бяха поканени и жени от с. Кайнарджа, с които жените от седми квартал на Силистра имат сключен договор за шефство. На тази среща др. Слава Славова разказа спомени за революционната борба против фашизма и капитализма.

Усилено работят и жените от пети квартал с женотговорничка Вяра Георгиева. Тук досега са проведени 25 седенки, а в чест на Осми март се подготвя и пиеса.

Над 20 седенки са проведени и във втори квартал. Тук е проведена и вечер на активистката, където са присъствували над 30 семейства.

За достойно посрещане на празника интересни мероприятия се провеждат и в другите квартали на града.

Стоянка ПАРУШЕВА

Международен преглед

Фактор за мира в Европа

ТЕЗИ дни Англия посреща сърдечно председателя на министерския съвет на СССР Алексей Косигин. В негово лице тя вижда отговорния пратеник на съветското правителство, натоварен да провежда мъдрата и плодотворна ленинска политика на мирно съвместно съществуване. Не случайно по повод посещението на Косигин вестниците „Дейли Мирър“, „Сън“ и „Дейли Експрес“ отново подеха важната тема за принципите на мирното съвместно съществуване като солидна основа на добросъседски отношения между държавите.

Англо-съветските разговори при ключиха на 12 февруари. Знае се обаче, че те се развиваха нормално и задоволително и за двете страни. Самият факт, че преговорите се водиха между две международни сили, налага да бъдат разисквани големите и актуални проблеми на нашето съвремие, важно място сред които заемат двустранните англо-съветски отношения.

От речта на А. Косигин пред английския парламент става ясно, че двете правителства са изразили своята оценка за международната обстановка. Според тях тя е тревожна и са наложителни бързи мерки, за да се премахнат причините за сегашното напрежение. „Двете страни—заяви Косигин — са на мнение, че главно огнище за опасност сега е войната във Виетнам, като при това те смятат, че е необходимо в най-скоро време да бъде прекратена тази позорна война, която водят САЩ“.

Съвпадението в мненията по въпроса за войната във Виетнам показва, че развиваната от някои английски печатни органи теза, че Англия не е вече „първа сила в света“ и следователно от нея не бива много да се очаква при решаването на някои световни проблеми — не е намерила почва. Това бе опит, разбира се, да се отхвърли съответната отговорност. Истина е, че под действието на неумолими закони други сили далече надминаха Англия. Но истина е също, че тя си остава „най-близкия до сърцето“ на САЩ съюзник и че, между двете страни съществуват „особени отношения“, което обстоятелство — що се касае до войната във Виетнам — засилва отговорността на Англия за общия мир.

Централно място в преговорите заема и въпросът за европейската сигурност. Съветският съюз стои на твърдата позиция, че при никакви обстоятелства не би ва да се задоволяват реваншистките стремежи на ГФР. „Трябва да стане ясно — каза Косигин — че ревизия на границите не може да има и че ГФР никога няма да получи ядрено оръжие“.

Общата констатация е, че между Англия и Съветския съюз не съществуват непреодолими разногласия. Това подхранва предположенията, че в преговорите ще бъдат постигнати важни споразумения за всестранно развитие на съветско-английските отношения и особено на икономическите връзки между двете страни. Поставени на здрава миролюбива основа, съветско-английските отношения биха станали важен фактор и за мир в Европа, и в целия свят.

Какво от това, че снегът е покрил с дебела пелена полето? Под парниковите рамки растат стебълцата на зеленчуковия разсад. Много грижи са необходими за да стане той закален и хубав.

Затова кооператорите от първо зеленчуково звено в село Ветрен се трудят така усърдно край парниците.

Учебната година в профсъюзите

ДА СЕ ОТСТРАНЯТ БЪРЗО СЪЩЕСТВУВАЩИТЕ СЛАБОСТИ

КАТО нова задача пред профкомитетите се постави обучението на профсъюзните членове. В резултат на правилната организация и извършената разяснителна работа, тази година сред работниците и служителите от окръга бяха изградени общо 190 учебни звена, в които са включени 4 500 слушатели. От изградените звена 93 са школи за комунистически труд, 63 школи за масово политическа просвета, 13 школи за изучаване на новата система на ръководство, 33 звена за квалификация и два факултета за чужди езици.

Повечето от окръжните комитети на профсъюзите и профкомитетите се отнесоха с нужната сериозност и откриха учебната година в определения срок 15 октомври т. г. На редовни занятия са учебните звена в „Камъшит", „Стомана", „Оргатехника", „Комунални услуги", „Винпром", ДИП „Дунав", Пощата, ДИП „Липа" и др. в Силистра, „Текстилни влакна" и Пощата в Тутракан, Болницата в Дулово и др.

Недобросъвестно се отнесоха към тази задача профкомитетите в ДСП „Родопа", ДИП „Добруджа", ЗММ, промкомбинат „Електрометал", „Зърнени храни", Аптечно управление и др. в Силистра, Транспред в Тутракан, ДГС—Дулово и др. В тези предприятия и учреждения учебната година не се откри навреме и сега звената изостават с по 3—4 занятия.

В много от изградените учебни звена слушателите с интерес слушат преподавания материал. Особено привлекателни са занятията по материалите на Деветия конгрес на БКП, които винаги завършват с много въпроси, спорове и дискусии.

В повечето от звената посещаемостта е над 90 на сто, което говори за добра организация. Има и такива предприятия обаче, като ДАП-пътническа, Млекопреработване и др., където отсъствуват безпричинно много слушатели.

Известно е, че главният фактор за хубавото и привлекателното занятие е лекторът. От неговата подготовка и сериозно отношение към работата зависи до голяма степен и посещаемостта на занятията, и интересът към лекциите, и активността на слушателите.

На много места лекторите са добре подбрани подготвени другари, които се отнасят с нужната сериозност към възложената задача. Такива са другарите: Ненка Маркова от Пощата Димитър Йорданов от ДАП, Тодор Костадинов—„Комунални услуги" и други от Силистра, Тодор Хаджистоев — ДСК—Дулово, Георги Генчев — Пощата Тутракан и др. Те отделят необходимото време за подготовката на своите лекции, гледат на тях като важно свое обществено задължение При изнасянето на лекцията говорят на достъпен за аудиторията език, използуват нагледни средства, дават правилен отговор на зададените въпроси.

В окръга обаче има още лектори, които не отделят достатъчно време за своята подготовка, излизат пред слушателите неподготвени, в резултат на което в тези звена занятията минават формално. Освен това, онзи лектори, които подценяват своята работа, често допускат и груби цифрови, фактически и методически грешки, което неминуемо се отразява зле върху качеството на работата.

Нужно е профкомитетите с помощта на партийните комитети да отстранят бързо съществуващите слабости и да осигурят нормални условия за работа във всички звена.

Лекторите, които са поели това отговорно обществено задължение, трябва старателно да се готвят за всяка лекция, при нужда да търсят помощта на профкабинетите. Профкомитетите от своя страна да окажат близка и конкретна помощ на лекторите. Да разглеждат на свои заседания състоянието на профсъюзната учебна година, навреме да вземат мерки за отстраняване на съществуващите слабости.

До приключването на профсъюзната учебна година, което ще стане на 31 май т. г., остават малко повече от три месеца. Трябва да се вземат мерки, щото след завършване на материалите от Деветия конгрес на БКП, да се приключи с предаването на предвидените в програмата теми, като се осигури редовното присъствие на всички слушатели.

Хубаво е, профкомитетите с помощта на окръжните комитети на профсъюзите и профкабинетите по места, да организират срещи за обмяна на опит с лекторите, да уточнят някои текущи въпроси, да отстранят навреме съществуващите слабости.

Тефик ХЮСМЕНОВ
лектор консултант при профкабинета при ОСПС

ЩО ЗА ХОРА СА ТОВА?

На морално-етични теми

ТРУДНО е да се повярва, че това е станало в наше време! Трудно е човек да подбира изразите си, когато говори за това. Всеки нормален човек би се ужасил, би се стъписал пред садистичните изстъпления на двамата братя от с. Посев. Това надхвърля обикновените представи за човешко озлобение и говори за някаква патологична жестокост. Иначе кой ще повярва, че двама нормални, млади хора ще убият баща си само защото е отказал да им даде пари?

Всъщност, всичко е тръгнало от парите. Един баща влиза вече във възраст и иска синовете му да облекчат издръжката, която той осигурява на тях, а и на семействата им. Но Николай и Димо не мислели така. Те смятат, че той е длъжен да ги храни, да храни и жените им. Кой и къде ги е възпитавал така? Научени да хайлазуват, да живеят на чужд гръб, озлобени като зверове, на които жертвата се изплъзва, те решават да убият в заслепението си баща си. Какво разрешение е било за тях това, те си знаят. Пък и дали са си давали разумна сметка докъде ще ги доведе това престъпление, е много съмнително.

И ето идва злокобната вечер на 30 януари. Сядат да вечерят. Димо, който е войник и трябва да си заминава в частта, иска от баща си — Маври Недялков Денков, 50 лв. Бащата, на когото отдавна вече тежала непоносимо издръжката на толкова хора в къщата си, отказал да намери толкова пари. Пък и откъде ще ги вземе? Избухва кавга, в която отдавна таената злоба се разраства. Димо нанася тежък юмручен удар на баща си по лицето, с който го сваля на пода. Тогава големият син—Николай, взема една цепеница и буквално доубива баща си.

Но престъплението трябва да се прикрие добре. В неговото прикриване важна роля играе майката. Тя събира всички и решават: ще казват, че е излезнал из селото, късно през нощта се прибрал и си легнал, а на сутринта го намерили мъртъв. Каква е нейната роля в това отвратително с античовечността си престъпление, следствените органи вече установиха. Оказа се, че тази жена е направила много в подстрекаването на синовете и е фактически косвеният убиец.

Поразяващ е фактът, че всичко е било предварително обмислено. Никакво случайно стечение на обстоятелствата. Загубили човешки образ (съмнително е дали въобще са го имали), дали воля на изумителното си озверяване, потъпкали в деградацията си като хора всякакви общочовешки норми и понятия, те стигат до невероятно престъпление. Престъпление, което им отнема правото да съществуват в човешко общество!

Н. ЗЛАТЕВ

Из Съветския съюз

Ленинград. Колективът на електромашиностроителното обединение „Електросила" „С. М. Киров" изработва мощни хидрогенератори и турбогенератори за най-големите енергетични строежи на страната. Включвайки се в съревнованието по случай 50 годишнината на съветската власт, работниците обещаха да подготвят за тази дата работните чертежи на турбогенератор с мощност 300 хиляди киловата, а също така технически проект за хидрогенератор с мощност 530 хиляди киловата за Саяно-Шушенската ВЕЦ.

НА СНИМКАТА: Новият участък за обмотване на ротори за големите турбогенератори.

ТАСС—БТА

Ред или безредие?

КАТО разумно същество човек е осъзнал необходимостта от ред и порядък. Но ако това е било необходимо в другите общества заради определения порядък в тях, то колко много е необходимо спазването на реда в нашето социалистическо общество. За съжаление в Силистра може да се намери място, където съзнателната дисциплина, редът, уважението към себеподобните, спазването на нормите и правилата на поведение губят всякакъв смисъл. Такова място е банята. Номератa, които се издават от касата, губят всякакъв смисъл, макар че контролата формално ги извиква. Този безпорядък може да се наблюдава често, но най-засилен е в събота след обяд. Ако това беше изолиран случай, човек би могъл да си премълчи, но блъскането, разправиите и неуредиците пред вратата съществуват от толкова време и въпреки протестите на гражданството не се оправят.

Още от 13.30 часа подранили юнаци за баня натъпкват входа между вратите и парапета и докато стане два часа, около 50-60 човека образуват непроходима стена от човешки тела. Трудно е да се опише неудобството, което изпитват излизащите от банята жени, докато си пробият път през тази жива стена от непомръдващи се „пънове". При това всеки от тях държи номер в ръката си и всеки знае, че трябва да влезе по ред на номерата и съгласно реда би трябвало всеки да седне на пейките и да чака повикването на номера си. Но този ред е толкова условен, че вместо първи номер от първа класа да стои най-напред, то стоят номера от 30 нагоре. Човек не може да се промъкне, ако не пусне лактите си в действие.

Защо това е така и кой е виновен? Освен гражданите вина имат служителите в банята и то контролата на вратата, но те вместо да държат най-много на спазването на реда, сами улесняват безпорядъка. Когато те например викат пети номер от първа класа, вътре вече са влезли повече от десет човека. Вътре те очакват още неприятности. Душовете вече са заети и ако си заемеш душ, веднага ще се намерят нахалници, които ще се мушнат под душа или ще започнат да пускат студена или гореща вода. На всичко отгоре трябва и да се чака известно време, докато се пусне от банята гореща вода. А кога то излизаш вече от банята, трябва отново да си пробиваш път през стената.

Това е не само етичен, но и педагогичен въпрос. От гражданите се изисква повече съзнание, а от контролата по-голяма взискателност към клиентите. Би могло да се забрани от ръководството на банята да се натрупват хора между входа и парапета и извикване то да стане по съответния ред. Важно условие за спазването на реда е и спазването на нормативите на капацитета на банята. Когато гражданинът знае, че ще се пуснат толкова хора, колкото места има, и че едва след един час ще се пуснат нови, той ще чака спокойно реда си. По този начин ще се улеснят както служителите в банята, така и самите граждани и ще се спре един път завинаги с безобразната блъсканица пред вратите. А това е необходимо, защото ние живеем в цивилизовано общество и членовете му трябва да имат културни взаимоотношения.

Л. ДИМИТРОВ

ПРАВИЛНИКЪТ ЗА ДВИЖЕНИЕ ТРЯБВА ДА СЕ ЗНАЕ И ОТ ДЕЦАТА

С ВСЕКИ изминат ден движението по улиците и пътищата става все по-интензивно. Това е напълно нормално явление за нашето социалистическо общество, където успоредно с подобряване на материалното благосъстояние на трудещите се, наред с обществените моторни превозни средства нараства и броят на личните. За създаване на сигурност и без опасност в движението необходима е голяма дисциплина и точно спазване Правилника за движение по улиците и пътищата и Закона за моторните превозни средства от всички участници в движението — водачи на моторни превозни средства, каруцари, велосипедисти и пешеходци. Чести са случаите, когато причина за автопроизшествия стават деца. През 1966 година в нашия окръг има най-много случаи на блъснати и прегазени деца от превозни средства, взети процентно на населението и броя на моторните превозни средства.

Децата от най-ранна възраст трябва да се приучват към дисциплина на улицата. С тази отговорна работа трябва да се заемат родителите, а по-късно и в училище. Възпитанието на децата и приучването им към спазване правилата за движение е задължение на цялата общественост.

Чести са случаите, когато поради „голяма заетост" на някои родители и поради формално отношение на някои учители не малко деца уплътняват свободното си време в игра на улицата. Улиците в по-голямата си част в населените места са асфалтирани и много удобни за игра и пързаляне. Децата играят, пързалят се, внезапно пресичат улицата пред движещи се превозни средства и пр., с което създават реална опасност за автопроизшествия. На тези малки и невинни деца трябва системно да им се обяснява грозящата ги опасност при игра на улицата.

Чести са случаите, когато деца се хващат или качват на шейни, каруци и др. превозни средства и се возят, но щом видят насрещното превозно средство при разминаване, те скачат и при опит да избегнат опасността се оказват под превозното средство. Така 4-годишният КЕПАР РЕДЖЕБОВ от гр. Тутракан, возейки се на каруца, след като е видял идващият зад него мотоциклет, е скочил от каруцата и внезапно пресякъл пътя на мотоциклетиста ЮСЕИН АСАНОВ от с. Цар Самуил, който го блъснал и тежко контузил. МАКСУД РЕДЖЕБОВ РАСИМОВ от гр. Дулово, 12-годишен, возейки се на левия плъзгач на шейна (конска), на 12. I. 1967 год. до „Винпром" Дулово при разминаване с т. кола собственост на ТКЗС с. Чернолик, управлявана от АХМЕД МЕХМЕДОВ АЛИЕВ, скочил от шейната и се блъснал в т. кола, поради което бе много тежко наранен.

Много зле започнахме и новата 1967 година. Само през м. януари са блъснати 3 деца. Ако реално погледнем действителността, ще видим, че много деца допускат груби нарушения на Правилника, като излагат на явна опасност живота си. За това ни говорят редица случаи като следния:

На 18. I. 1967 година в гр. Силистра на пресечката на ул. „Вапцаров" и бул. „Ленин" на пързалката са играели ученици. АНГЕЛ ДОБРЕВ ХАРАЛАМБИЕВ от I кл. у-ще „Гагарин" возел на детска шейна ВАЛЕНТИН ЙОВЧЕВ ЙОВЧЕВ от I кл. у-ще „Макаренко". АНГЕЛ и ВАЛЕНТИН видели на ул. „Вапцаров" спряна товарна кола. Тогава първият незабелязано от шофьора е възлал връвта на шейната за колата. Шофьорът тръгнал за гр. Дулово, като с колата повлякъл и шейната, върху която се намирал ВАЛЕНТИН. При разминаване с лека кола собственост на ДАП—Силистра водачът на л. автомобил видял детето върху шейната след товарния автомобил и решил да спаси детето. Върнал се и догонил т. автомобил към 8-мия км, дал му знак да спре, но в този момент поради щастлива случайност връвта се скъсала и шейната се обръща в снега отдясно на пътя с премръзналия от силното течение ВАЛЕНТИН. Така бе съдадена реална опасност малкият ВАЛЕНТИН да бъде прегазен.

Министерството на народната просвета навреме оцени необходимостта от задължително изучаване в училищата на отделни раздели от Правилника за движение, касаещи се главно за пешеходците. Не всички директори на училища и класни ръководители изпълняват спуснатото им окръжно от М-во на народната просвета, поради което голяма част от децата не знаят елементарни неща от Правилника. Децата в училище недостатъчно се учат къде и как да се движат, как да пресичат улиците, къде да се пързалят, играят и пр. Запознаването на децата с правилата за движение трябва да става практически на някоя пресечка за по-правилното им обучаване. Сега вече не стои въпросът само да се четат лекции на децата, а трябва да се научат да спазват правилата. Може би е време поне в гр. Силистра да се помисли за построяване и оборудване на специална площадка, където учениците да провеждат занятията за по-успешно овладяване необходимия минимум знания по Правилника за движение. В тази връзка стои и въпросът за създаване на повече детски площадки и места за игра.

Дълг на всеки родител и учител, на всеки гражданин е да работи за недопускане нарушаване правилата за уличното движение, за правилното възпитание на подрастващите.

Майор Руси СЛАВОВ
зам. началник окръжно у-ние на МВР

Неотдавна в Силистра на ул. „Г. Димитров" бе открит нов магазин за риба. В него гражданите могат да намерят всички видове солена и консервирана риба.

Игра със сянката

ПОВЕСТ

ЛЕВ САМОЙЛОВ, МИХАИЛ ВИРТ

4

—Какво пък, аз няма да държа в секрет нищо. Вие забелязвате ли, Феодор Григориевич, че в последно време ние започнахме да се боим от обикновените решния, престанахме да им вярваме? Кой знае, може би причината на това усложнение да е целият ни начин на живот, но праволинейността и простотата някак започнаха да ни се виждат подозрителни. Ето и в случая ние също сме склонни да търсим трудности там, където няма и следа от тях. Защо ви казвам всичко това, Феодор Григориевич? Защото в делото на Мухин аз реших да не се страхувам от версията, ако мога така да се изразя, отнасяща се до повърхностното отношение към работата. Това е жизнена версия, логична и подкрепена с факти и свидетели. Аз не мога да игнорирам показанията на Марина Мухина, ако тя недвусмислено заявява, че няколко часа преди убийството Зотов е заплашвал да се разправи с баща ѝ. Аз не мога да не вярвам на Капитонова. При това има още един съществен детайл: тилът на стареца Мухин е смазан с нещо тежко. Експертът установи, че именно това е причина за смъртта му, а смъртта е настъпила през времето, когато Зотов е бил в стаята. Какво още ни трябва?

— Да-а-а, уликите са убедителни. Към това може да се прибави, че Зотов не е бил в къщи, а е задържан на гарата. Но ударът в тила? Защо пък в тила? Значи старецът се е обърнал с гръб към гостенина и се е карал? Странна мизенсцена.

— Нищо странно няма — отсече Куликов, — Мухин се е обърнал, за да покаже на Зотов, че разговорът е свършен, а в това време оня го е ударил по главата.

Трета глава

КЪДЕ Е ПОПИВАТЕЛНАТА ПРЕСА?

На две крачки от следователя, сложил големите си ръце на колене, стоеше млад човек на среден ръст, добре сложен, в евтин светлосив костюм от груба вълна. Беше обут в широки обувки с дебели подметки. Меката яка на горната му дреха откриваше тъмния му, загорял от слънцето врат. Гъсти, почти сраснали в една линия вежди, придаваха мрачен вид на лицето му. Младият човек непрекъснато стискаше и разпускаше челюстите си, от което под тънката му кожа изпъкваха и изчезваха скулите му.

„Нервничи" — помисли си Николай Петрович и с учудване от беляза, че беше си представял Зотов съвсем друг — слаб, разпуснат, и че този млад човек със сем малко прилича на другия, из мисления от него.

През четиридесет и втора умрели родителите му, работи като техник-геодезист, завършил е еди надесетилетка и двегодишни курсове, не е бил съден, но бил при влечен под отговорност за скандал на улицата — това е с няколко думи цялата му биография. Не е много богата. С какво да се започне? От първите думи, от първите фрази зависи много.

Куликов се ядоса, че така неочаквано извикаха Гончаров в управлението. По-лесно му беше да работи заедно с подполковника. Импонираше му неговата увереност и спокойствието му в разговор с хората. В делата, които водеха заедно, имаше случаи, когато на следователя му беше да волски трудно да продължи сам и с помощта на подполковника му се отдаваше да намери още някоя неотъпкана пътечка. Да, но това става, когато тяхната работа се води, така да се каже, синхронно, а сега... Репликите на Гончаров не му позволяваха да мисли, че той е напълно съгласен с него, с версията на Куликов.

Изучавайки Зотов изпод вежди, Николай Петрович все повече и повече се убеждаваше в истинността на своята версия. Да, избухливо момче, сприхав, на такъв нищо не му струва да оса кати човека в яда си.

Николай Петрович разбра, че още в началото не трябва да разчита на откровен разговор.

— Знаете ли какво се е случило със Семьон Федотич Мухин?

— Узнах в милицията. При вас ме извикаха не с призовка, а ме доведоха. Добре че не ми надянаха вериги.

— Защо пък така?... А са ви довели, защото работата е сериозна.

— Позволете ми да попитам: какво отношение имам аз към това дело?

— Точно за това ще поговорим. Ще започнем с излета ви с Марина в Биково. Погледът, който Зотов хвърли към следователя, беше по-красноречив от думите.

— Слушам ви — меко произнесе Николай Петрович.

— За какво да гворя — за убийството или за любовните си работи? — през зъби процеди Зотов.

— Толкова ли са далеч едно от друго?

И неочаквано на Зотов му прозвуча. Всичко, което беше таил, което му беше накипяло, той гребеше с шепи и го плискаше в лицето на следователя: вземете, ето още, вземете... ето ви, къпете се!

Монологът на Зотов беше честно несвързан. Фразите се пресъскаха на половината на думата, оставаха недоизказани, но не напразно Николай Петрович беше изкусен слушател. Той, без да прекъсва, довършваше мисленото недоизказаното, завързваше на възел скъсаните нишки, отбелязваше всичко, което беше чиста лирика. И от платното, на което следователят рисуваше картината на престъплението, извършено в къщата на Мухин, постепенно изчезваха и последните бели петна.

Андрей обичал Марина, обичал я необуздано, като „безумен". Такова чувство той за първи път изживявал. То можело да бъде много голямо щастие за тях, но ако е било еднакво и в двамата. Но любовта му изгорила и изплашила Марина. Разбира се Андрей се харесвал на Марина. Харесвала ѝ неговата преданост, безропотното му съгласяване с всичко, с всички нейни капризи. Но пристъпите на ревност и непрекъснатото му настояване да се омъжи за него я плашели. Не, не за такъв мъж на дъщеря си е мислел и Семьон Федотич Мухин, а и Марина също, гледайки живота с очите на баща си. Спокоен, разсъдлив и с десет години по-голям от нея — ето такъв мъж трябвал на Марина, а не необуздан хлапак, с който е приятно да се прекарва времето, но не и да се омъжиш за него...

Андрей много скоро започнал да разбира и, разбирайки това, рязко, понякога грубо осъждал Мрининте възгледи за живота. Разбира се, от това любовта му не се изпарила, а напротив растяла опиняваща и с нищо несъоб разяваща се.

Да, в Биково той не се въздържал, наговорил на Марина куп дързости, дори сторил грях — заплашвал. При това от съседната масичка някакъв тип все я гледал втренчено в очите, едва не му разбил муцуната. Обратно за Москва Марина и той пътували в различни вагони, а от гарата той взел такси, искал да стигне у тях преди да се е върнала тя, за да поговори със стареца на четири очи. Когато слязъл от колата до тяхната къща, видял през дърветата в градината, че прозорецът на Маринината стая е затъмнен, такава обида почувствувал, такава мъка го обхванала, че изведнъж, без да мисли за нищо, се спуснал към вратата.

Не, разговорът не тръгнал. Старецът не искал и да чуе за женитбата на дъщеря си. Дума след дума той започнал да заплашва, да оскърбява, да го гони от къщи, замахнал с тежката попивателна преса и тогава Андрей не издържал, дръпнал пресата от ръцете на буйствуващия старец и я хвърлил настрана, а самия него блъснал към прозореца, добре че той бил още затворен, иначе старецът-покойник щял да излети в градината да се поразхлади, тъй като навън валял дъжд. С този удар си разчистил сметките: старецът излетял като топка, ударил се в нещо, но Андрей не видял нищо повече, защото се обърнал и хукнал да бяга... То ва било всичко.

Всичко ли? Не, засега Николай Петрович не зададе този въпрос. Заинтересуваха го думите на Зотов за попивателната преса. Тилът на Мухин е смазан с нещо тежко.С какво? Нито по една от вещите, намиращи се в стаята на Мухин, не са намерени следи от кръв. А попивателлната преса? Николай Петрович може да се закълне, че попивателната преса липсва от стаята на убития.

(Следва)

ДА ПРЕВЪРНЕМ ЖИВОТНОВЪДСТВОТО В РЕНТАБИЛЕН ОТРАСЪЛ

Резултати от племенната работа в овцевъдството

ОВЦЕВЪДСТВОТО е имало всякога значение за икономиката на нашата страна. Сега се прилагат системни мероприятия за превръщането му в рентабилен отрасъл.

Съгласно породното районира не в Силистренски окръг се предвижда да се създаде тънкорунна порода овце, предназначена за вълна и месо. При създаването ѝ се прилага методът на сложно възпроизводително кръстосване. Използвани са кочове от породите меринофлайш и аскански.

През 1966 година мероприятия по племенна работа се провеждаха в 8 стопанства: ДСС — Силистра, ДЗС „Янко Забунов", ДЗС — Окорш, и ТКЗС Нова Черна, Калипетрово, Дулово, Ситово (Поляна), Айдемир с всичко 10 979 овце. Води се контрол за вълнодобив, млечност, живо тегло на различна възраст. Бонитирани са 4 449 овце.

Средната вълнодайност от овца в района на Инспекцията е 5,630 кг, като за ДЗС тя е 5,473 кг, а за ТКЗС — 5,704 кг. Този факт показва, че овцевъдството бележи подобрение.

В сравнение с 1964 година средната вълнодайност от контролираните овце е увеличена с 16,8 процента средно за Инспекция по племенно дело, с 8 процента за ДЗС и с 25 процента за ТКЗС. Високият вълнодобив в ТКЗС за всички категории животни се обуславя предимно от по-добрия класов състав и подобреното хранене и гледане на животните. Недостатъчните грижи по хранението и гледането на овцете в ДЗС „Я. Забунов" и Окорш понижават показателите за ДЗС.

Най-висок вълнодобив от овца е получено в ТКЗС Нова Черна — 7,200 кг. Това е челната племенна ферма в района на Инспекцията по племенно дело. На второ място е овцефермата на ДСС — Силистра — среден вълнодобив 6,300 кг. В посочените стопанства овцете най-много се доближават до желания тип от новосъздадената порода. Затова през настоящата година в тях ще започне производство на разплодни кочове-кръстоски. В останалите стопнства, които контролира Инспекцията, резултатите не са задоволителни (с изключение на ТКЗС Калипетрово и Дулово). Изискванията на новосъздаваната порода по отношение на вълнодобива от овцете за разплод не са достигнати в ТКЗС Ситово (Поляна) и Айдемир. Показателят живо тегло е постигнат във всички ферми, освен в село Поляна. Средното живо тегло за контролираните разплодни овце е 53,4 кг. Единствено в Поляна те имат по-ниско живо тегло — 47,8 кг.

Много важно и показателно за ръста на овцевъдството е състоянието на младите (ремонтни) животни. При контролирането на деветмесечните животни средното тегло на всяко от тях в района на Инспекцията е 40,770 кг. Най-високо живо тегло е постигнато в ДСС — Силистра — 45,950 кг и в ТКЗС Нова Черна—45,300 кг. Храненето на младите животни в тези стопанства е обезпечено с различни видове фуражи. За отбелязване е фактът, че през изтеклата година и в ТКЗС Айдемир агнетата се развиха добре и на 9-месечна възраст достигнаха средно тегло 42,8 кг. В лошо телесно състояние се намират ремонтните животни в ТКЗС Ситово (Поляна) и ДЗС „Янко Забунов". Средното им живо тегло е около 35 кг. Време е специалистите и ръководствата на стопанствата да разберат, че отглеждането и храненето на подрастващите решава перспективното развитие на животновъдството и облика на дадена ферма.

Храненето на разплодните овце се отразява върху млеконадоя. Запланувания млечност в окръга е достигната. Средно за всички контролирани овце тя е 87,4 литра. Най-добри резултати показаха ДСС — Силистра — 108,7 л и ТКЗС Калипетрово — 104 л мляко средно от овца.

За да се провежда правилно подбора на стадата, животните се бонитират, като им се дава определен клас. Бонитираните овце на I-во агне и дзвиските се разпределят по класове както следва:

категории	класове	елит	I	II-а	II	III	IV	V	Брак
Разплодни овце	процента	18,3	31,1	7,3	11,5	12,8	15,1	3,5	0,33
дзвиски	процента	22,5	35,6	7,6	11,8	9,6	7,3	1,8	3,50

Очевидно е, че около 43,0 на сто от овцете за разплод са във II, III и IV клас, а от дзвиските — 34,0 на сто. В сравнение с резултатите от 1964 година в това отношение има успех. В тези ниски класове разплодните овце са били 50,6 процента.

По отношение на едрината, почти всички животни отговарят на изискванията. По типизацията им, нежността на вълната, зарунеността и костната система все още има много да се желае. Това са признаци, които се постигат само чрез задълбочена, целенасочена селекция в продължение на по-дълъг период от време.

Качеството на вълната е свойство, което я определя като суровина за промишлеността. От всичко бонитираните разплодни овце в категорията на 64-то качество са 20,5 процента, в 60-то качество — 54,5 процента. Това са тънкорунните животни. В 58-мо, 56-то и др. качества са 25,0 на сто от животните.

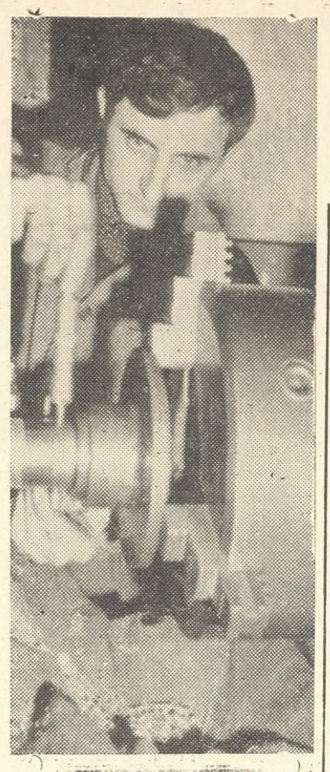
За използване на вълната в промишлеността от решаващо значение е дължината ѝ. Съобразно това тя се определя за производство на различни платове (камгарни и щрайхгарни). Средната дължина на вълната при овцете за разплод от района на Инспекцията е 7,5 см.

Необходимо е да се отбележи, че за повишаване нивото на племенната работа в контролираните ферми има значение преценката на кочовете по потомство (предварителна и окончателна). През 1966 година са преценени по предварителна преценка 21 животни, а по окончателна — 10 животни. Резултатите от преценката на кочовете се ползуваха при съставяне случните планове в кандидат-племенните и племенните ферми. С висока племенна стойност са асканийските кочове в ТКЗС Нова Черна, ТКЗС Дулово и др. Всички кочове с висока племенна стойност по време на случната кампания бяха натоварени максимално.

В резултат на провежданата развъдна работа в кандидат-племенните и племенните ферми в края на 1966 година в родословните книги има записани 6 258 разплодни овце. От тях 3 092 са племенни.

Резултатите, получени в племенните ферми, са добри. Общото ниво на племенната работа по овцевъдството в целия окръг обаче не е задоволително. Необходимо е всички стада да се бонитират от специалистите на стопанствата, за да се сформират разплодни ядра и само от тях да се оставя ремонтът на стадата. На разплодните ядра да се осигури по-добро хранене от това на стоковите. Не по-малко важно е да се диференцират плановете за вълна и мляко. Само тогава в овцевъдството може да се очаква повишена средна продуктивност и то може да се превърне в рентабилен отрасъл.

Любка ОЛИМПИЕВА

Комсомолецът Марин Тошев е стругар в ремонтната работилница на ТКЗС — Кайнарджа. Тук той е един от най-добрите качественици. Бори се за завоюване на званието „Ударник на комунистическия труд".

Науката в помощ на практиката

Наред с лекциите, които изнасят агрономите в ТКЗС — Сребърна, в звената за селскостопанска просвета се канят и научни работници.

Наскоро в стопанството се проведе курс с откъсване от производството. В него участвуваха лозарите и овощарите от I и II лозаро-овощарски бригади.

За лектор беше поканен др. Никола Николов, научен сътрудник по овощарство. Пред 46 човека др. Николов изнесе подробна лекция за новостите при резитбата на овощните дървета. Той запозна подробно присъствуващите с резитбата за подмладяване на кайсиите.

На интересните въпроси, които се поставиха, др. Николов отговори най-подробно. След лекцията кооператорите отидоха в овощната градина в местността „Опашката". Там се проведе практическо занятие по резитба на праскови, круши и кайсии. Хората бяха разделени на групи и под контрола на др. Николов и главния агроном на стопанството извършиха резитба на отделни дървета.

Стоян АНДРЕЕВ

Едно ново предприятия постига успехи

ОТ началото на 1967 година промишлените предприятия в окръга се увеличиха с още две и достигнаха общо 35. Едно от тях е заводът за газови уреди „Терма" в гр. Тутракан, който с решение № 38 от 26 януари т. г. на Министерския съвет се обособи като самостоятелно предприятие на стопанска сметка, и с отделен баланс. Заводът е на пряко подчинение към ДСО „Металообработване" и ще произвежда уреди с битово предназначение.

С отделянето на предприятието от ДИП „Вулкан" — Варна, пред малкия колектив се постави задача да изпълни план по обем на промишлена продукция от 1 306 000 лв. при постигнато през миналата година 398 000. Това представлява увеличение повече от 3 пъти. Трябва да се произведат 53 000 печки, от които 15 000 газови — готварски.

Планът за м. януари, който възлиза на 92 000 лв., е изпълнен с 93 000 лв., а това значи, че са изработени 4 030 печки. Сериозна трудност за колектива на предприятието се яви при изработването на електрически котлони и нагреватели, които ще се монтират към комбинираните газови печки. Това стана причина да не се произведат предвидените броики от тези печки за м. януари. Сега въпросът за електрическите уреди е разрешен, тъй като предприятието кооперира производството си със завод „Елпром" — Варна, който към 15 февруари т. г. ще изпрати първите електрически котлони и нагреватели, необходими за пълното комплектуване и завършване на печките.

Досегашните опити и изпробвания са дали много добри резултати. Получава се пълно изгаряне на газта, а това е много важно, защото печката няма отвор за кюнец. Икономичността на горивото е друг показател, който е от съществено значение, а и самите печки представляват красива мебел, която ще бъде желана от всяко домакинство.

Изпълнението на плана по обем за месец януари е добра предпоставка за следващите месеци, тъй като той е изпълнен с 33-ма работника в по-малко. Производителността на труда е 126,1 на сто в сравнение с предвидено то, което е безспорен успех за младия колектив и за цялото ръководство на предприятието.

За да се увеличи производителността и да се използват напълно мощностите на машините, необходимо е да се полагат системни грижи за повишаване квалификацията на работниците. Да се търсят средства и възможности за дооборудване на предприятието с производствени машини. Да се механизират трудовите процеси, за да може предприятието с бързи темпове да се развива и ритмично да изпълнява производствените задачи, които ще му се поставят.

Ст. ЙОРДАНОВ

Христо Пашев — кравегледач във фермата на ТКЗС—Калипетрово залага храна за животните.

Дружно семейство

ПРЕЗ последното тримесечие на миналата година седма бригада от ДИП „Добруджа" завоюва първо място по качеството на продукцията. За добрите и постижения голям дял имат бригадирът Станко Гебешев и профгрупоргът Станка Дичева. Макар да е млад, Станко се оказа добър организатор и техник. Всякога преди започване на смяната той е сред машините, ще ги огледа как вървят, дали основите и въртъчните спирачки са в ред, не липсва ли совалка и всичко, от което зависи добрата работа на смяната. Профгрупоргът Станка Дичева служи за пример със своята акуратност в работата. От дневника ѝ може да се види кога и с какво се занимава бригадата, отчитат се резултатите от проведените съвещания, разглеждат се въпросите по изпълнението на плана и качеството, дисциплината и хигиената на работното място

Традиция е станало за бригадата на всяко десето число да се отчитат резултатите от изтеклите месеци и се определят ударниците. Преди няколко дни в предприятието бяха направени изводи за тримесечието на миналата година и бригадата се наложи като най-добър качественик. Тъкачките Янка Николова, Станка Дичева, Славка Гебешева, Марийка Маркова дават 100 процента доброкачествена продукция.

Петранка ДОДОВА

ПРИРАСТЪТ НЕ НАМАЛЯВА

ОТ няколко години Христо Николов работи като животновъд в с. Главиница. Всички познават усърдието му. С доверие се отнасят към него и ръководителите на бригадата.

Христо Николов винаги спазва указанията на специалистите. Това му помага да постигне значителни резултати. Така вместо предвидените 6 800 кг прираст при отглежданите от него телета през миналата година той постигна 8 160 килограма. Само през декември получи 1 000 кг прираст. Опитният животновъд успява да намали срока на угояването при отглежданите от него животни и така допринася за снижаване себестойността на месото. Благодарение на добрата си работа, той получава и богато възнаграждение. Обикновено то достига до 140 лв. на месец.

С нови сили започна и тази година Христо Николов. Не го плаши зимата. Той успява винаги навреме да нахрани животните с обработени фуражи, да ги напои, да почисти. И сега телетата се развиват много добре. По всичко личи, че и през февруари средният дневен прираст от всяко теле ще надвиши 600 грама.

Минчо ДОЧЕВ

СЪС ЗНАНИЕ И ЛЮБОВ

ТЕКАТ бързо зимните дни, свързани с някоя труд ности в производството на шивашкия отдел при ТПК „Дунав" — Силистра. Обаче и при трудностите в светли те просторни работилници се разнася шум на машините, които умело се ръководят от сръчните ръце на опитните шивачи. Миналата 1966 годи на беше година на високи производствени успехи за це лия колектив на предприятието. Новата година поста ви пред шивачите още по-от говорни задачи. Новата сис тема на планиране и ръко водство на народното сто панство изисква, създаването на още по-добра органи зация, гаранция за увелича ване производителността на труда. Всички производстве ни бригади, коя по-малко, коя повече, допринасят за осъществяване на тези важ ни отговорни задачи.

Добро постижение за ме сец януари има бригадата за комунистически труд с отго ворник Михаил Касабов, ко ято при план да произведе продукция за 18 000 лева преизпълни задачата си. До брото изпълнение се дължи на умелата организация в производството и обмяната на опит от бригадата с ши вачите от гр. Хасково. Обмяната на опит допринесе за подобрение на работата. Производителността на труда на расна с около 20 на сто по сравнение с миналата годи на. Умелото ръководство на бригадира Михаил Касабов е също от голямо значение. Благодарение на правилното и умело ръководство на бригадира, обмяната на опит, на постоянството на всички членове от бригадата нормите през месец януари бяха изпълнени 129 на сто, при високо качество. Най-добре работиха през месеца Йонка Йорданова със 169 на сто средно изпълнение, Кръстьо Дамянов — 150 на сто, Димитра Шарбанова — 145 процента, Зоя Маринова — 110 на сто. Ентусиазмът на тези другари никога не стихва. Те редовно са в крак не само със своите задължения в труда, но редовно следят и вестниците и списанията, четат книги и др. Самообразованието е станало необходимост за всеки шивач.

Наред с тези мероприятия в бригадата се провеждат всяка събота и курсове за повишаване квалификацията на работниците. Сега някои квалифицирани работници в бригадата няма, всички са с добър опит, практика и добри знания.

Мариана КУТИНЧЕВА

ПО СТРЪМНИНАТА

Било отдавна — преди повече от тридесет години. Останал от малък без баща, в родния Тутракан — Петър не можа да намери своето призвание. Затова реши да го потърси в големия град. Колкото и трудно да било за майката, тя свила бохчичка с дрехи и храна и скривайки сълзите си, изпратила сина.

В Букурещ му провървяло — приели го да учи занаят. А Петър побързал да напише писмо до в къщи, в което съобщил на майка си, че ще стане обущар.

И станал. . .

За всичко изживяно по изминатия път в живота човек знае сам. Някои неща знаят и близките му. Хората приемат човека такъв, какъвто го виждат. Оценяват го по скромността, честността и трудолюбието. Така ценят и сега председателя на ТПК „Съединение" — Тутракан работниците от кооперацията. Никой не знае злоба у Петър Нецов, не е чул високият му тон на обида. . .

Може би не е сред хората? — Напротив, той е винаги сред тях. Ако не споделя с тях за работата, ще поговорят за ежедневието, а ако и това е недостатъчно, ще препаше престилката и седнал до някой от младите работници, ще му разкрие тайните на обущарския занаят.

Хората, това е главното — такава е простата философия на председателя и той не греши. Съумееш ли да надникнеш в човека, да видиш радостите и мъките му, лесно е след това да го убедиш, да го вдъхновиш за нова трудова победа. А за Нецов това не е трудно, защото е преминал суровата школа на живота, подготвил се е като комунист да отдаде всичко свое, с което би помогнал на хората.

Историята на кооперацията е неделима част от биографията на др. Нецов. Преди 20 години заедно с Марин Иванов, Г. Капинчев, Коста Джумалиев, Н. Градинаров, Добри Пъпешков и др. не само че бяха учредители, но и устояха на всички трудности, срещнати по изминатия път до днес.

В края на м. февруари предприятието ще чествува своята 20-годишнина. За историята такъв кратък срок е твърде малък, но за живота на един човек и дори за предприятие не е малко. Затова на тържественото събрание ще има за какво да разкаже председателят. Не е малко — 66 000 лева надпланова продукция, която кооперацията произведе през миналата година. А сега за м. януари вместо 24 000 лева те извършиха работа за 56 000 лева, а това представлява 133 процента изпълнение на месечния план. С този си успех кооперацията се нарежда на първо място сред промишлените предприятия на окръга.

Не може да се говори за успеха на предприятието, без да се спомене за трудовия героизъм на хората от шивашкия клон за горно облекло с ръководител Слави Паскалев, за клона за дамско облекло на Ангелина Кьорелиева, на А. Стойчев, плетачния отдел на Дешка Ковачева, шивашкия клон в с. Зафирово, за най-младия колектив от новия цех за производство на дамски чанти и 25-те клона по селата.

За всичко ще пише председателят, но за себе си няма да разкаже. Няма да разкаже за това, че е носител на сребърен орден на труда.

Викентий ДУКАНОВ

Малка разходка из търговските магазини в Дулово

В град Дулово с търговия на дребно и обществено хранене се занимава местната потребителна кооперация „Наркооп", която обслужва над 8 000 потребители.

В постоянните си връзки с хората търговските работници са си създали коректни отношения с покупателите. С честност и внимателно отношение са спечелили тяхното доверие. На тази основа много от работниците от търговията и общественото хранене израстнаха като майстори в своята професия. . .

Нека първият обект, който ще посетим, бъде сладкарницата на кооперацията. Тук постоянно оживено от многобройните клиенти, а зад тезгяха сръчно ги обслужват двете продавачки Добра Великова и Иванка Вълчева. Отсъствува Марийка Пенева, защото тя днес има почивен ден.

Не по-малко от сръчността на тези вечно усмихнати жени им помага взаимното уважение и искрено доверие. Това, че резултатите им са добри, не е трудно да се каже. Достатъчно е да спомена, че през миналата година за високо преизпълнение на плана по стокооборота те получиха специална грамота от Централния кооперативен съюз. Задълженията си за 1967 година те са обхванали още по-здраво. В това ни убеждава и фактът, че планът за месец януари е изпълнен 106 на сто.

Нека продължим нашия път и влезем в магазина за хранителни стоки, в който работят Иванка и Коста. Магазинът е тесен, не отговаря на съвременните изисквания. Това обаче не им пречи да обслужват внимателно купувачите, да се отнасят с любов не само към професията си, но и към хората. Дългогодишната им търговска дейност ги е направила бързи и точни в движенията си. В резултат на това през миналата година те изпълниха плана си 117 на сто, не по-лоши резултати постигнаха и през месец януари на тази година.

Успехите не могат да не радват, но има неща, които тревожат двамата търговски работници. Че сто им се налага да отговарят, че нямат една или друга стока, въпреки редовните си заявки, и то не вносна, а наше производство. Повече от 5 месеца липсва белина в шишета, клечки за зъби, мая за хляб, оцет, консерви зелен грах, саздърма и др. Не по-малки затрудненията им доставя и ДП „Булгарплод", което не приема обратно събраните празни буркани и т. н.

Повече от ясно е, че ръководството на „Наркооп" трябва час по-скоро да се намеси и се помогне в отстраняването на недостатъците и разгръщането на още по-добра търговска дейност в този магазин.

Отворим ли вратата на новия универсален магазин, не може да не почувствуваме успехите на нашата социалистическа търговия. Ще привлече вниманието ни щандът за детско облекло и пасманатерия, а вежливостта на дългогодишната работничка Славка Стоянова ще ни накара да спрем и се запознаем с изложената стока.

Купувачите пред този щанд са много, затова и резултатите са високи. Да не говорим за миналата година. Само за м. януари е постигнато 170 на сто изпълнение на плана.

Големият успех обаче не може да скрие съществуващите недостатъци. Достатъчно е само да пожелаете да си купите филцова шапка № 44, за да ви се отговори, че имат само № 66 и то единствено с панделка. Може би ще си купите по-голям номер, а след това и няколко вестника, за да я запълните. Недейте се учудва, когато ви казват, че в щанда липсват и детски ризки, детски одеяла карирани, детски ушанки, детски чорапки и др. Така че това, което зависи от Славка, тя го прави, а другото, все някой трябва да се погрижи.

От бавната разходка не е изключено човек да се измори и затова нека влезем в ресторанта на „Наркооп". Както и трябва да се очаква и тук не липсват хора. Насядали около масите, едни се хранят, а други, унесени в разговори, прекарват свободните минути. Единствените, които тук не почиват, са сервитьорите Фатме, Йорданка и Денчо. Те внимателно събират поръчките и поднасят на своите клиенти топла храна и прятни напитки. Тяхната пъргавост, акуратност и точност в сметките не остават незабелязани от хората и те ги награждават със своята благодарност.

И тук заедно с хубавото съществува и лошото — лошото, което обижда хората, кара сервитьорите да се вълнуват. Не им е приятно понякога да сервират недоброкачествена храна и особено когато тя е приготвена от меко, нито кисело ,нито прясно зеле.

Нека завършим малката разходка. Не зная с какви убеждения ще останете вие, но за нас търговските работници от Дулово са хора, от които човек може да се поучи. А техните успехи в работата са достоен отговор и оценка за тяхното трудолюбие.

Йордан ПОПОВ

В КРАК С ВРЕМЕТО

ГРАДСКИЯТ радиовъзел в Силистра съществува вече доста време. За неговото възмъжаване ние съдим най-вече по качеството на предаванията и материалите. Гражданството чака с нетърпение часа на предаванията, когато познатият глас от високоговорителите им заговорва за толкова близки и любими неща, а това е повече от показателно за голямата роля, която играе той в ежедневието му. . .

И през настоящата година радиовъзелът продължава благородното си полезно дело да информира за събитията в града, да споделя успехите на многобройните колективи, да учи и възпитава.

Не е имало събитие, което малко или много да не е намерило отзвук в програмата на предаванията. И сега цялата дейност на радиовъзела е съгласувана със задачите, които изпълняват трудовите колективи от Силистра във връзка с решенията на Деветия конгрес на Българската комунистическа партия.

Един, макар и бегъл поглед по тематичния план за 1967 година ни убеждава, че горе посоченият въпрос е поставен в центъра на дейността на радиоуредбата. Набелязаните материали са разнообразни и всеобхватни. Засегнати са всички възлови въпроси от производството, обществения живот и бита на хората. На първо място са поставени предаванията за техническия прогрес и неговата роля в повишаване производителността на труда и качеството на продукцията.

Съществен дял от предаванията представляват въпроси те на работническата чест. В тях са включени очерци, литературни скици и репортажи, разказващи за новия душевен облик на хората от фабриките и заводите.

Обещанията, които тепърва ще бъдат поети по предприятия, също ще намерят отзвук в програмите. Предвидено е пред микрофона да говорят ръководители на заводи и учреждения, да споделят опита си за работата с колективите.

Не е оставено в сянка и движението за комунистически труд. Много репортажи ще разказват за живота и духа в бригадите, чиито брой расте ежедневно.

Целогодишна анкета ще провежда в заведенията за обществено хранене. Ще бъдат критикувани недостатъците и порицавани недобросъвестните служители.

Голямо внимание се отделя и на новата система на планиране. В целогодишен цикъл от предавания ще бъде споделен опитът на онези предприятия и заводи, които първи започнаха работа по тази система. Ще бъдат анализирани резултатите, за да се потвърди нейната полезна същност.

Не малко място в предаванията ще бъде отделено и по въпросите за патриотичното възпитание на младежта. Чрез подходящи програми у младите читатели ще укрепне още повече чувството за родолюбие и патриотизъм, за себежертване в името на Родината. . .

. . . Много и разнообразни са задачите, които третира тематичният план за настоящата година. Заведущ радиоуредбата др. Катя Мърова правилно се е ориентирала в това отношение. Похвална е нейната работа с авторите. Колкото и да е трудна, тя намира начин да се сработи с тях и да осигури за предаванията разнообразни и полезни материали.

Сега, след като радиоуредбата се премества в по-просторно помещение, чувствително ще се подобри качеството на предаванията. Студиото ще придобие по-съвременен вид. В работата ще бъде въведен смесителен пулт, който ще позволи предварително изготвяне на записите, а не както се практикуваше досега четенето пред микрофона да се извършва в момента на предаването.

Тече вече вторият месец от годината. Каква ще бъде дейността на радиовъзел—Силистра, ще зависи преди всичко от стриктното осъществяване планираните предавания в тематичния план.

Р. МИХАЙЛОВ

Грабвайте шейните!

Баба Зима ли затупа
пак постелите — не чух,
но земята се затрупа
с бял и нежен пух.

Грабвайте, деца, шейните!
Стига в къщи да стоят,
и кръстосайте с кънките
снежния ни път. . .

Две човечета от сняг

Малък Сечко ли направи
две човечета от сняг
и на стража ги постави
пред училищния праг?

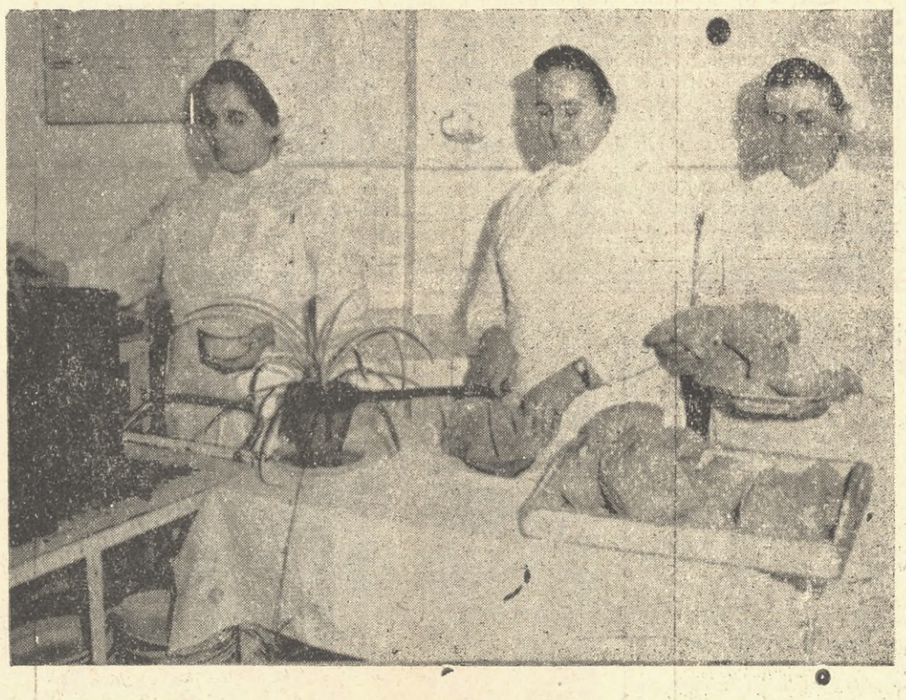
Не! . . . Сред преспите момчета
гмуркали се там без страх,
със премръзнали нослета
и палта от снежен прах.

Стефанка СТАНЕВА

Несбъднат сън

В планината сняг затрупа.
Свита в своята хралупа,
Меца сладък сън сънува:
уж си нов кожух купува
и все нещо не приляга.
Ту под мишниците стяга,
ту я прави много пълна,
ту е с неизпрана вълна,
късичек — над колената
с много тъничка подплата,
а и цвета на хастаря
тъй по вкус не оттоваря.
Ежко-бежко, продавача
шеговито я подкача:
— Хастаря ще подмените,
аз готов съм със иглите.
Днес е късото на мода,
но аз мога с два-три бода
малко да го поотпусна.
И в усмивка вдига устна.
После Меца се намери
под сините кариери
и към други със премина,
че е канен гост в пчелина.
Че пчеларя чичо Сава
с мед от питни я гощава,
че я моли че я кани
да си хапва, да се храни.
— Яж, сестричке, до насита,
на — за в къщи една пита!
И тя лапа и се чуди,
но изведнъж се събуди.
Вместо нов кожух и мед
гледа сняг дебел навред,
пак се сви и предна лапа
с неохота тя захапа.

Минчо ДИМИТРОВ

Храната за новородените и за родилките трябва да бъде много специална и питателна. Затова с такова внимание и грижи се приготвя от санитарките при родилното отделение в окръжната болница — Силистра.

По два-три реда за нередностите

. . . НИЕ всички пътуваме. И ние в с и ч к и знаем колко е неприятно да се пътува по пътища, изпълнени с дупки, ровове и разни други подробности. Но едва ли шофьорите изпитват такъв страх за ресьорите на колите си, както в участъка на гарата при Дулово. Там и зимно, и лятно време си стоят дупките. А казват, че имало хора, които се занимавали с пътищата. Като прибавим и това, че там движението е много оживено, можем само да се чудим как все още тези другари оставят пътя в такова състояние.

М. СЕРТЕВ

. . . „Банята ще бъде построена, тази зима ще имате баня" — така обещаваше ръководството на ЗММ — Силистра на своите работници. Но работниците си останаха само с обещанията. И продължават да си се мият в студа без т о п л а вода. А казват, че работата им била такава, че след това трябвало да се изкъпят под душ. Дали това го знае ръководството на предприятието?

П. ПАРАСКЕВОВ

. . . ПЪТУВАХМЕ за село Сърпово с автобуса. Някъде по пътя осветлението спря. Шофьорът криво-ляво закара колата до Лам бриново. Оттам трябваше да се обадим по телефона за аварийна кола до Силистра. Но от канцеларията на ТКЗС-ето ни казаха, че от пощенската станция в Айдемир прекъсвали телефонната връзка вечер за Силистра. Сигурно за икономии. Ами ако е нужна бърза помощ на някого от това село, каква икономия ще се направи тогава? На телефонна връзка или на човешко здраве?

Т. ТОДОРОВ

. . . В Средище има спирка за рейсовите коли. Оттам колите тръгват за Силистра, Тервел и Толбухин. Тези коли тръгват рано — към 5—6 часа сутринта. Когато времето е хубаво, може да се стои и чака. Но когато повее и завали, хората се свиват под стрехите — да не говорим за хората с малки деца. Та няма да е лошо да има една чакалня в това село — поне от дъжд и сняг да се пазят хората, ако не от друго.

Ст. ВЪРБАНОВ

. . . В с. БОСНА откриха сладкарница. За радост на цялото село тя работи известно време. По едно време я затвориха — нямало щат за сладкар — работата била на проценти. После пак я отвориха. Това за отварянето и затварянето добре. Но защо в селото от Силистра могат да докарват два пъти седмично разни сладкарски изделия, а от Добротица не могат да докарват поне един път в седмицата мляко. Все пак докарзат — по в десетина дни по един път и то само един гюм. За кого понапред?

Х. РАСИМОВ

КОНКУРС ПО ФИЗИКА

Отдел „Народна просвета" при ОНС, Окръжен комитет на ДКМС — Съвет за работа с учащите се и редакцията на в. „Силистренска трибуна" обявяват конкурс по физика в чест на Месеца на математиката, физиката и техниката за VIII-те и XI-те класове в два кръга:

I КРЪГ — МЕСЕЦ ФЕВРУАРИ 1967 год.

II КРЪГ — МЕСЕЦ МАРТ 1967 год.

Решенията на задачите за първия кръг да се изпращат на адрес: Силистра — ОНС, отдел „Народна просвета", не по-късно от 20 дни след обявяването им във вестник „Силистренска трибуна" — краен срок 10. III. 1967 година.

На първенците ще бъдат раздадени награди.

ЗАДАЧИ ЗА VIII КЛАС

1. Подемен кран издига тяло с тегло 11,4 тона със скорост 0,5 метра в секунда. Електродвигателят на този кран работи под напрежение 380 волта с КПД 98 на сто. Определете силата на тока, необходима за двигателя.

2. Каменотрошачка трябва да работи под напрежение 100 волта, ползувайки ток със сила 40 ампера. Напрежението на електростанцията е 120 волта, а разстоянието до нея е равно на 1 километър.

Определете сечението на медния проводник, съединяващ каменотрошачката с електростанцията.

3. Определете теглото на медeн проводник с дължина 1 километър, имащ съпротивление 1 ом.

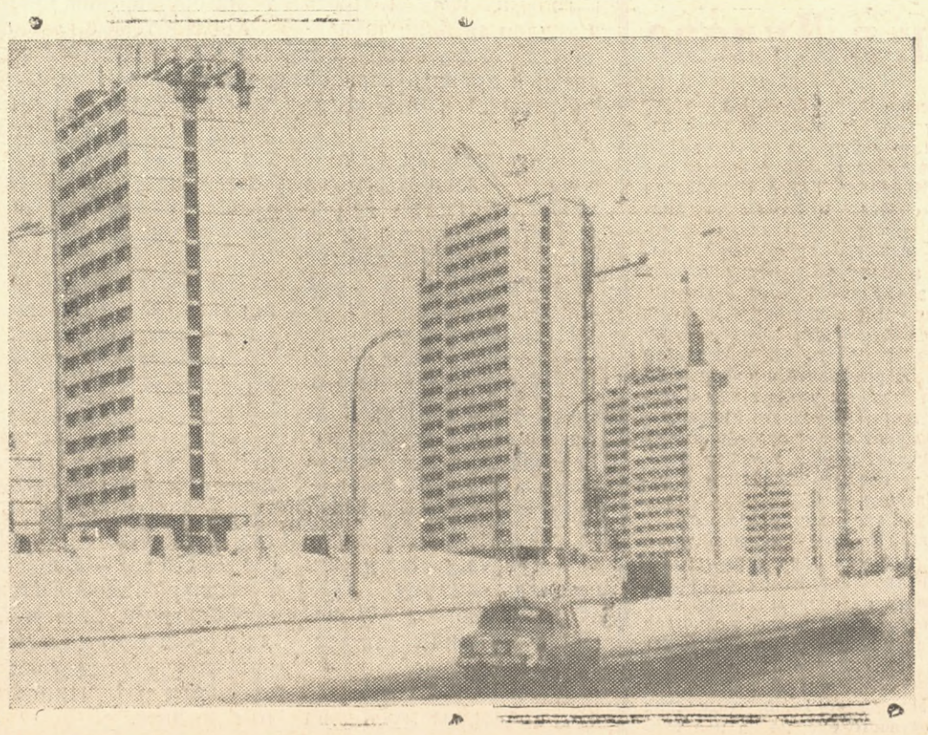
ЗАДАЧИ ЗА XI КЛАС

1. На височина 6 м е поставена електрическа лампа със сила на светене 300 кандели. На колко е равна повърхността на кръга на земята около стълба, в който силата на осветлението е не по-малко от 2 лукса.

2. От какво разстояние е направена снимка на влак, ако височината на вагона на снимката е 9 мм, а действителната е 3 м. Фокусното разстояние на обектива на фотоапарата е 15 см.

3. Парашутист с тегло 78,4 кг пада, неразтваряйки парашута си и на път 50 м добива скорост 30 m/s. След разтваряне на парашута неговата скорост се забавя в течение на време от 3 s до m/s Да се намери средната сила на съпротивление на въздуха при падане, до отварянето на парашута, и средната сила на удара за първите 3 секунди след отваряне на парашута.

ИЗ СЪВЕТСКИЯ СЪЮЗ

В началото на Ленинския проспект в Москва се строят 19-етажни жилищни сгради, всяка с по 190 апартамента. В първите ета жи ще се поместят магазини и те предприятия за битови услуги. зов и инженер Л. Каган.

Автори на проекта са архитектите Г. Чалтикян, Е. Стамо, Д. Ро

ПО ВЕРЕН ПЪТ

ЗАГОВОРИ ли се за постиженията по спортното майсторство на селските физкултурни дружества през последните години, не може да не се започне с физкултурното дружество „Раковски" с. Калипетрово. Не може човек да не изпита задоволство от успехите на баскетболистките, футболистите, борците и др.

Представителният отбор на селото по баскетбол — жени през тази година е в състава на северната „Б" РБГ и то не като аутсайдер, а като лидер. Във времето класиране оставя зад себе си такива отбори като „Спартак" — Варна, „Добруджа" — Толбухин и др. По-малките представителки — пионерките, вече няколко години са неизменни опасни конкурентки на представителките на Силистра. Класирането за финалните състезания на III и IV фестивал и спечелването на призови места красноречиво говори за тяхната класа. А спечелването на златните медали от девойките на ССТ „Добруджа" на финалите на селските училища бе венец на успехите на това дружество. Футболният отбор на селото е в състава на зона „Черно море", а младата смяна също се бори в състава на зоната само че при юношите. Дългът е списъкът на победите на борците, лекоатлетите, гимнастиците и волейболистите.

Зад всички тези успехи се крие кътовската работа на широка основа по различните видове спорт. Включването на десетки учащи се и младежи от селото в тренировъчната работа на секции и групи — ето тайната на успехите на това дружество. Списъкът на треньорите, като се започне от ентусиазистите Величко Иванов, Добри Терзиев и Павел Николов и се свърши до специалиста Веселин Иванов, говори за една вдъхновена и упорита работа на хора, взели присърце успехите и неуспехите в работата. Като се прибавят и двамата щатни треньори — Кирил Желев по футбол и Джемали Мухаремов по борба, става ясно, че колкото и работата да е на аматьорски начала, все пак усърдието на специалистите и трудолюбието на състезателите донасят успехи. Тези успехи са съпътствувани от умението и усърдието на членовете на бюрото на дружеството и най-вече на председателя Жеко Йовчев и заместник-председателя Иван Нончев. Те са хората, които са сърцето на голямата машина от треньори, актив, състезатели и любители. Затова и работата на физкултурното дружество върви. В първия етап на III-та общонародна спартакиада са отчетени 635 индивидуални участници, а в края на първия етап на спортно-туристическата зима дружеството отчете, че има излъчени 952 участника. Всичко това е постигнатото благодарение на богатия вътрешен спортен календар. Провеждането на вътрешните първенства го седем вида спорт е станало традиция. Разбира се, най-много емоции предизвикват първенствата по футбол. И то през зимния сезон. Участието на отборите на шофьорите, на администрацията, на механизаторите, на животновъдите и др. правят първенството интересно. Проведените турнири по волейбол с 16 отбора, по борба с 44 човека затвърдяват тези традиции. В новооткрития клуб вечер си дават среща състезателите по шах и тенис на маса. Заплануваните мероприятия не биха могли да станат дело без активната помощ на партийния комитет, управителния съвет на ТКЗС и Комсомола. Само с дружни усилия се постигнаха тези успехи в масовата физкултура и спортното майсторство.

Въпросът с разширяване на материалната база е в най-близките плановe на ръководството. Доизграждането на спортния комплекс в СОТ, построяването на две волейболни площадки и комбиниран комплекс с дренаж и осветление в селото — това е една от основните задачи. Наред с тия въпроси стои и въпросът за активното участие и образцово провеждане на втория етап от III общонародна спартакиада. Няма съмнение, че всички предстоящи задачи ще се изпълнят, тъй като пътят, по който върви дружество „Раковски" — Калипетрово, е верен.

Ангел КАЛИНОВ

Светла годишнина

Когато преди 89 години на 10 февруари 1878 година влязоха руските войски през четирите големи врати на за градения с крепост град Силистра, рухна отоманското иго. След 30 години бе построено училището, което получи името на тази историческа за града дата „10 февруари".

За изминалите 58 години в неговите класни стаи са се учили над 6 000 ученика. Първите ученици сега са стари хора—свидетели на миналото и прадядовци на сегашното младо поколение.

В чест на тази юбилейна дата. преподавателският колектив и учащите се от училище „10 февруари" органи зираха в салона на Народния театър тържествено честуване на юбилейната годишнина.

На тържеството присъствуваха родители и гости. За тях възпитаниците на училището и децата от детската градина при същото изнесоха богата литературно-музикална програма.

Иван ПЕЙЧЕВ

НОВИ КНИГИ

Петко Р. Славейков, Любен Каравелов, Христо Ботев и Захари Стоянов в спомените на съвременниците си. БП.

Емилиян Станев. Иван Кондарев. Роман. Трета и четвърта част. БП.

Иван Василев. Агликина поляна. Повест за деца. НМ.

Иван Мартинов. Художникът и момичето. Разкази. БП.

Крум Вълков. Мед от оса. Епиграми и сатири. НК.

Атанас Мандаджиев. На всяка цена. Разкази. Профиздат.

Обява

Окръжният комитет на ДОСО—Силистра съобщава на всички интересуващи се, че продава 4 БРОЯ ЛЕКИ АВТОМОБИЛИ „Москвич—407".

Справка ОК на ДОСО. телефон 22—48.

Обява

Промкомбинат „Камъшит" — Силистра ТЪРСИ 15 ЖЕНИ ЗА ЧИСТАЧКИ НА ТРЪСТ И 5 МЪЖЕ ЗА ПРЕСИТЕ.

Кандидатите да бъдат РЕДОВНИ ЖИТЕЛИ на града.

Документите за постъпване на работа да се представят в СЛУЖБА „ЛИЧЕН СЪСТАВ" в управлението, до кино „Москва".

Промкомбинат „Камъшит"

ДЕПОЗИТ

ПРОЛЕТАРИИ ОТ ВСИЧКИ СТРАНИ, СЪЕДИНЯВАЙТЕ СЕ!

Силистренска ТРИБУНА

Орган на Окръжния комитет на БКП, Окръжния народен съвет и ОК на Отечествения фронт — Силистра

Година XII, бр. 21 (1185) | Събота, 18 февруари 1967 година | ЦЕНА 2 СТОТИНКИ

ФЕСТИВАЛЪТ И СПАРТАКИАДАТА — ХУБАВА ТРАДИЦИЯ

ХРИСТОФОР ИВАНОВ
— секретар на ОК на БКП, председател на Окръжния организационен комитет за провеждане на фестивала и спартакиадата

СТАНА традиция в нашата страна да се провеждат републикански фестивали по художествена самодейност и физкултурни спартакиади. Това са културни, физкултурни и спортни мероприятия, при които се изявява народното творчество, поддържат се традициите, закаляват се трудещите и младежите, подготвят се за активни строители на социализма.

През 1966 година бе изграден Централен организационен комитет за провеждане на III републикански фестивал и спартакиада. Фестивалът и спартакиадата се подготвят и провеждат в чест на бележити годишнини. През 1966 година се състоя IX конгрес на БКП, 1967 година е юбилейна — 50-годишнина на Великата октомврийска социалистическа революция, а през 1969 година ще отбележим 25-годишнината от победата на социалистическата революция в България.

Големият размах на художествената самодейност е характерна черта за културната революция у нас. Значителни са и резултатите от разгърнатата физкултурна дейност сред трудещите се.

В нашия окръг се създаде организационен комитет за подготовката и провеждане на фестивала и спартакиадата. Такива комитети се изградиха и в общините. Ние сме си поставили задача да покажем ръста на художествената самодейност, да укрепим съществуващите и създадем нови художествени колективи, да въвлечем още повече самодейци на активна културно-обществена дейност. Чрез спартакиадата да подобрим организацията на масовата физкултура и спорта, тяхното развитие, да включим максимален брой от населението в системни физкултурни занимания, да повишим ръста на спорта и спортните постижения. Същевременно подготовката за спартакиадата трябва да се използва за разширяване и подобряване на материалната база.

В началото на м. януари се проведе заседание на Окръжния организационен комитет за подготовката на фестивала и спартакиадата. Направи се оценка на състоянието на художествените и физкултурните колективи и се приеха мерки за активизиране на работата. Много местни организационни комитети започнаха системна подготовка, оказват по-близка помощ на самодейците. Организационният комитет в Ситово на свое заседание е обсъдил състоянието на работата и е набелязал такива мерки, които ще осигурят доброто представяне на общината. Те са изградили един хоров колектив, една вокална група, три театрални, четири танцови и един естрадно-сатиричен състав. Към тези мероприятия правилно отношение имат и учителите, които са не само ръководители, но и активни участници в колективите. Местните обществени дейци вземат активно участие в подготовката, помагат навреме за преодоляване на грешките. Добре са подели работата си и организационните комитети в Калипетрово, Айдемир и др.

Трябва обаче да се отправи упрек към организационните комитети и обществените организации в Алфатар, Срацимир, Сребърна и др., в които села има хубави традиции, а те още не са предприели нищо за подготовката за фестивала. В Средище на ръководителите на самодейните състави не се оказва помощ.

Необходимо е съдействието на партийните комитети, на организациите на Отечествения фронт, на Комсомола, за да се укрепят съставите на художествената самодейност, да се попълнят с нови сили, да се подпомогнат ръководителите им и да се започне интензивна подготовка. Подробни указания за това са дадени от Окръжния организационен комитет.

Организационните комитети и физкултурните колективи взеха навреме мерки за подготовката на спартакиадата. Физкултурните колективи в Сокол, Зафирово, Иширково, Кайнарджа и други са започнали упорито подготовката на физкултурниците за спартакиадата. Но много физкултурни колективи изчакват, не предприемат нищо, успокояват се, че има още време. Такова успокоение е вредно. Наложително е да се вземат бързи мерки за въвличането на физкултурниците в активни занимания.

Правилно ще бъде организационните комитети да направят още веднъж оценка за подготовката на фестивала и спартакиада та и да се заемат с по-конкретна работа.

За да може да се осигури участието на художествените колективи във всенародното надпяване в чест на 50-годишнината на Великата октомврийска социалистическа революция, Окръжният организационен комитет промени сроковете за провеждането на общинските и окръжния преглед на художествената самодейност. Предлагаме първият етап на прегледите по общини да се състои до 30 април, а окръжният да се проведе на 13 и 14 май.

Всички мероприятия на художествената самодейност, физкултурни инициативи, които ще се провеждат през 1967 година, да се свързват с честването на 50-годишнината от Великата октомврийска социалистическа революция.

Общинските организационни комитети да прегледат своите планове и да се съобразят с измененията, които се направиха от Окръжния организационен комитет за подготовката и провеждането на фестивала и спартакиадата.

Нека да се надяваме, че самодейците и физкултурниците от нашия окръг ще вложат цялото свое вдъхновение, сили и енергия за най-активно и образцово провеждане на III републикански фестивал и спартакиада.

ЗА ИЗПЪЛНЕНИЕ НА ПЛАНА СА НЕОБХОДИМИ РЕШИТЕЛНИ МЕРКИ

НА 16 ФЕВРУАРИ т. г. в Окръжния комитет на БКП се състоя среща с административните ръководители и ръководителите на масово-политическите организации в предприятията на местната и кооперативната промишленост и комуналните предприятия за отчитане стопанските резултати от 1966 година. На срещата присъствуваха първият секретар на ОК на БКП др. ВЕЛЬО МАКСИМОВ, председателят на ОНС др. САВА ШИВАРОВ, секретарят на ОК на БКП др. ЙОРДАН ГЕОРГИЕВ и ГЕОРГИ КАРДАШЕВ — секретар на ГК на БКП — Силистра.

В доклада на др. Йордан Георгиев, изграден на основата на решенията на Деветия конгрес на Партията и на задачите, поставени на съвещанието в ЦК на БКП, състояло се на 9 януари т. г., се направи дълбок анализ на производствената дейност на предприятията от местната и кооперативната промишленост и на комуналните предприятия.

През миналата година колективите от местната и кооперативната промишленост са постигнали значителни успехи в изпълнението на основните показатели. Планът за обема на промишлената продукция е преизпълнен с 5,4 на сто и е произведена продукция над плана за 1 149 000 лева. Значително преизпълнение има и по плана за ишлемето и услугите. В сравнение с 1965 година производството и услугите са нараснали с 2 652 000 лева. В основни линии е изпълнен и планът в натурално изражение, с изключение в промкомбинат „Електрометал“, който не произведе 22 ексцентър преси, 56 паропроизводители, 5 електромеханични преси, 139 тона чугунени отливки и др. От седемте кооперации в окръга само ТПК „Домостроител“ не изпълни плана за обема на производството, ишлемето и услугите.

Другарят Георгиев посочи, че предприятията от местната и кооперативната промишленост въпреки успехите не са направили всичко за задоволяване потребностите на населението от услуги. На много места се отбягва извършването на услуги, а се ориентират повече към производството на готова продукция, макар рентабилността в цеховете за услуги да превишава с 4 процента рентабилността в цеховете за готова продукция. Тази тенденция се чувствува по-силно в ТПК „Метал“, ТПК „Инвалид“ и ТПК „Съединение“. В доклада се изтъкна, че 3/4 от селското население в окръга не е задоволено с промишлени услуги. Работилници в селата, и то в по-големите, има само ТПК „Дунав“ — Силистра, в останалите селища няма обществен сектор, който да извършва тази дейност.

Добри са и резултатите по производителността на труда. Планът е изпълнен 102,3 на сто при средна работна заплата 101,1 на сто в кооперативната промишленост и съответно 101,3 на сто и 100,7 на сто за местната промишленост. По-задълбоченият анализ на дейността през 1966 година обаче показва, че предприятията от местната и кооперативната промишленост са имали възможност значително да преизпълнят този показател. За задържането му са действували редица фактори от субективен характер, като увеличение на отпуските по болест, отпуските с разрешение на администрацията, самоотлъчките, неуплътняване на работното време, закъснения за работа и други. От местната промишленост планът за производителността на труда не е изпълнен само в промкомбинат — Тутракан. Неизпълнение на плана за производителността на труда в отделни цехове допуснаха и промкомбинат „Електрометал“ и промкомбинат Дулово. През тази година производителността на труда трябва да нарасне с 8 на сто. Затова още отсега трябва да се вземат мерки за пълно използуване на всички фактори, които действуват в това направление.

Значително място в доклада намери въпросът за качеството на продукцията. Отчете се, че след проведения пленум на ОК на БКП през месец декември 1965 година работата по качеството се е значително подобрила. Лозунгът — „да произвеждаме така, както бихме го произвели за себе си“, се изпълва постепенно със съдържание. Някои предприятия обаче допуснаха влошаване на качеството, като ТПК „Девети септември“, ТПК „Метал“ в цеха за тръбна мебел и други. Подобряването на качеството трябва да се постигне по две основни направления — непрекъснато повишаване квалификацията на изпълнителските кадри и организирането на здрав контрол над тази отговорна задача.

Добри постижения бяха отчетени и в изпълнението на плана за себестойността на продукцията и печалбата.

Другарят Йордан Георгиев се спря по-подробно и на партийно-политическата и организаторската работа по изпълнението на плана. Партийните организации сега дават верен тон в работата както по издигането съзнателността на колективите, така и по включването им в изпълнение на стопанските задачи. С помощта на профкомитетите и организациите на ДКМС движението за комунистически труд придоби голям размах в редица предприятия. Задачите за 1967 година обаче изискват още по-упорита работа в това направление, да се запълни онази празнота, която все още се чувствува в социалистическото съревнование и в движението за комунистически труд в някои предприятия.

С голяма тревога докладчикът се спря на изпълнението на стопанските задачи през м. януари 1967 година. Местната промишленост изпълни плана за обема 97,6 на сто. Производителността на труда в промкомбинатите е 98 на сто от плана, а средната работна заплата 98,7 на сто. Не са изпълнили плана за производителността на труда и предприятията от кооперативната промишленост. Местната промишленост като цяло започна лошо 1967 година по обема и производителността на труда, а кооперативната промишленост по производителността на труда. Поголемите задачи, поставени пред предприятията от местната и кооперативната промишленост за тази година, изискват да се вземат решителни мерки още отсега и през месец февруари да се ликвидира решително с неизпълнението на плана.

На срещата се изказаха и някои ръководители на предприятия.

Преди да закрие срещата, първият секретар на ОК на БКП др. Вельо Максимов обърна внимание на стопанските и партийните ръководители, че ние започнахме лошо първата производствена година след Деветия конгрес на БКП. Това налага още сега във всички предприятия от местната и кооперативната промишленост и комуналните предприятия да се направят задълбочени оценки на работата през месец януари и да се набележат решителни мерки за изпълнението на всички показатели от плана за годината.

Бл. ПАНТЕЛЕЕВ

Постоянството е гаранция за успеха

БРИГАДАТА на Велико Костадинов от ЕВК—Русе, Строителен район — Силистра, чиято дейност е свързана с провеждане канализация на улиците и обзавеждане на новите строежи със санитарно-технически инсталации, работи независимо от неблагоприятните зимни условия.

Бригадирът, заедно с техническия ръководител Желязко Ангелов, така организира работата, че бригадата е постоянно обезпечена с необходимите материали и фронт за работа.

Докато много строителни бригади от ДСО—Строителен район — Силистра, чиято работа е също така свързана с новите строежи, през много от зимните дни бездействуват, то тази бригада работи и през най-неблагоприятните февруарски дни.

Благодарение на примерната организация и опита на шлосерите-монтьори — Жеко Ангелов, Димитър Ганчев, Иван Синигеров, Недьо Атанасов и други работници от бригадата, този малък, но дружен колектив преизпълнява своята производствена програма. За първия месец от втората година на петата петилетка те изпълниха своя план 140 на сто. През месец февруари работят със същия ентусиазъм.

Секретът за успеха на тази бригада е своевременното снабдяване с необходимите материали, ежедневно оползотворяване работното време от всеки член на бригадата. А също така и преминаването на работа при неблагоприятни атмосферни условия в покрити помещения, каквито са незавършените жилищни строежи „Простор—6“, „Детелина—1“, „Бор—1“ и други.

М. ГЕОРГИЕВ

Добре е организирано извозването на оборския тор в ТКЗС — Алфатар. Между механизаторите, които са заети с изпълнението на тази задача, е и трактористът Димитър Недев. Заедно с товарачите Стоян Тодоров и Васил Манолов той извозва на ден по 15 т оборски тор.

Навременна подготовка

ВИСОКИ добиви получиха през миналата година кооперативните от с. Водно от пролетните култури. От 2 160 дка вместо по 335 кг те произведоха по 474 кг царевица от декар. А планът за цвеклото преизпълниха двойно. По-високи добиви се получиха и от слънчогледа и фасула. Тези добиви бяха резултат на упорит труд и много грижи. Особено място тук заема навреме и качествено извършената пролетна сеитба.

Затова и тази година кооперативните от с. Водно се готвят усилено за сеитбените дни. Подготовката започна още от есента, когато механизаторите прибраха машините от полето. Ремонтът на прикачния инвентар започна веднага и завърши в началото на зимата. Ремонтирани са всички сеялки — обикновени и гнездови, всички брани, култиватори и валяци, въобще всички прикачни машини, които ще участвуват в пролетната кампания. Към своя край е и ремонтът на тракторите.

Семената от овеса, фия и фасула бяха почистени навреме и пробите веднага изпратени за окачествяване. Резултатите се получиха и от тях се вижда, че посевният материал отговаря на първа класа. Получени са и някои партиди семена по линия на сортообмена.

Сега, в дните преди започването на полската работа, специалистите в стопанството са органи зирали изучаването на челния опит и новостите в агротехниката от кооперативните. Изучава се също така и чуждестранен опит. Определените за тази цел кръжоци функционират редовно.

Сеитбеният план на бригадата е определен и се знае на кой блок каква култура ще се сее. Всички полевъди и механизатори очакват с нетърпение сеитбените дни, за да започнат пролетната сеитба.

Зия ИСМАИЛОВ

Международна информация

Армейски части в борба против „революционните бунтари“

ПЕКИН, 16 февруари (**Кор. на БТА Й. Божилов**). „Червените бунтари“ от железопътния институт и „хунвейбини на маоцедунизма“ от град Люйда разпространиха две листовки, в които съобщават, че войската в квартал Люйшун (Порт Артур) е застанала на страната на „контрареволюционните организации“ и подтиска „революционните бунтари“ и „революционните маси“.

На 14 февруари т. г. в една текстилна фабрика били изпратени 80 войници от поделение 3125, които обкръжили около 200 „бунтари“ от фабриката и ги държали без храна. Един от „бунтарите“ починал, а десет са в тежко здравословно състояние. Представители на „революционните учащи се“ в един институт и едно средно училище в Люйшун отишли в поделение 3125, за да протестират. Войниците обаче ги посрещнали с викове „Долу нечистите сили!“ Тогава „революционните учащи се“ изпратили в помощ на „бунтарите“ във фабриката 2 000 души. Вчера, на 15 февруари, военни части, намиращи се в Люйшун, обкръжили „бунтарите“ и „революционните учащи се!“. Войниците арестували 100 души от учащите се и 300 „революционни бунтари“ и ги закарали в затвора. В тези стълкновения един бунтар бил убит, а друг — тежко ранен. Войската прекъснала транспортните съобщения в Люйда, както и връзките между града и съседните райони.

Съобщавайки за тези събития, „червените бунтари“ и хунвейбините от град Люйда апелират за бърза помощ от страна на „революционните организации“ в страната.

В град Цицикар в провинция Хейлунцзян са възникнали стълкновения. На 10 февруари „антипартийните елементи“ от градския комитет на партията и от военния политически комитет установили бял терор над „революционните кадри — работници и учащи се“, като арестували 100 души. Това съобщение е дадено в листовка, подписана от „65 революционни организации“ в град Цицикар.

Вместо бомби — хвърлете над ДРВ Ръск и Макнамара!

АМЕРИКАНСКИ ЖЕНИ ЩУРМУВАТ ПЕНТАГОНА

НЮ ЙОРК, 16 февруари (**Кор. на БТА**). С викове „Не искаме на шите синове да се изпращат да убиват жени и деца!“, и „Вместо бомби, хвърлете над Северен Виетнам Дийн Ръск и Макнамара!“ 2 500 жени, някои от които с деца, щурмуваха вчера вратите на Пентагона във Вашингтон. В продължение на цял час те думкаха по заключените стоманени врати и вдигаха лозунги точно под прозореца на министъра на отбраната Макнамара, докато негов представител не се съгласи да приеме делегация на демонстрантките.

След срещата с изпратените от Макнамара офицери, които бяха буквално оплюти и освиркани от жените, демонстрацията се отправи към сградата на конгреса и поиска да бъде приета от сенаторите Кенеди и Джавитс, изказали се против подновяването на бомбардировките. Робърт Кенеди отсъствуваше, а Джавитс заяви, че поддържа искането си. Когато обаче той се опита да постави някакви условия за пълно прекратяване на бомбардировките, жените вдигнаха буря от протестни лозунги и принадлежащият към либералното крило на републиканците сенатор трябваше да се откаже от уговорките си.

Еквадорската компартия приветствува правилната позиция на КПСС

ГУАЯКИЛ, 16 февруари (ТАСС). „Подчертаваме нашата солидарност с преизпълнената с достойнство позиция, заета от КПСС спрямо шовинистическата и антисъветската кампания, възглавявана от Мао Цзе-дун и другите ръководители на ККП“ — четем в телеграмата на ЦК на Еквадорската компартия до ЦК на КПСС.

В телеграмата се казва: „Приветствуваме правилния политически път на КПСС, на правителството и на народите на Съветския съюз за ефикасната помощ на виетнамския народ, който героично се бори против империалистическата агресия“. (БТА)

Хроника на ежедневието

Падналият обилен сняг покри земята с дебела снежна пелена и затрупа пътищата в окръга. Снегът създаде много пречки за нормалния ход на транспорта. Обаче работниците от Пътно управление — Силистра проявиха големи усилия и самоотверженост през изминалите дни на седмицата при разчистване пътищата в окръга. До вчера те разчистиха 400 километра пътища със снегорачки.

Разчистени са шосетата, свързващи окръга ни с градовете Русе, Шумен, Толбухин, Варна и някои други свързващи окръжния център с вътрешността на окръга.

* * *

На 14 февруари, въпреки обилния снеговалеж, лозарите от кооперативните стопанства в окръга направиха първия зарез на лозята и тържествено отбеляза ха традиционния празник на лозарите — Трифон Зарезан.

Лозарите от Калипетрово и Айдемир след тържеството в лозята, на шейни, с музика и песни преминаха и по улиците на Силистра.

* * *

На 16 февруари в Силистра се състоя разширен пленум на Окръжния комитет на профсъюза на работниците от строителството. Под ръководството на председателя на този комитет, другарят Йовчо Николов, пленумът разгледа решенията на VII конгрес на профсъюза на работниците от строителството.

* * *

Днес, 18 февруари, колективът на ТПК „Съединение“ — Тутракан ще проведе отчетното си събрание и едновременно ще чества юбилейна дата — 20 години от основаването на кооперацията.

* * *

В Силистренския клон спортото от началото на годината до вчера постъпленията от попълнените фишове за тото 1 и 2 са 24 340 лева. Изтеглени са печалби от тройки, четворки и две петици на обща сума 11 850 лева.

* * *

Утре, 19 февруари, Градският комитет на Комсомола, туристическото дружество, Окръжният съвет на профсъюзите и „Културен отдих и украса“ са обявили масов зимен излет до местността „Памук-кулак“. Там ще се проведат масови игри и състезания със ски, шейни и пр.

Ще има осигурено кафе, чай и други напитки.

За сборен пункт е определен Градският комитет на Комсомола, откъдето ще започне излетът.

ЛЕВСКИ — ИМЕ СИМВОЛ И ЛЕГЕНДА

(94 години от обесването му)

ЛЕВСКИ!
Име символ и легенда!

Самоук народен вожд, идеолог и практик революционер, какъвто Западна Европа не можа да роди. Гений на национално-освободителното движение. Самобитна рожба на българския народ.

Народът твори по историческа необходимост такива организационни форми, каквито най-добре отговарят на поставените за разрешение исторически въпроси и задачи за момента. Тези форми винаги отразяват спецификата и националните особености на своя творец и са свързани с името на самоотвержените народни синове, станали техни носители и изразители.

Когато в България започна победното шествие на социалистическата революция и се срутваха устоите на капиталистическия строй, творческият талант на българския народ откри формата на ТКЗС, която Георги Димитров на рече най-подходяща за нашите условия. Когато, век преди това, Възраждането разкри историческите хоризонти пред българите, лумнаха самобитните огнища на културата — читалищата. А десет години след тях, когато буржоазнодемократичната революция у нас постави въпроса за събаряне на отоманския феодален строй, сред народа се явиха първите революционни комитети на Левски. Това не бяха създалията на първенци и дворяни. Нито кръжоци на мислители и интелигенти. Нито тайни общества на отчаяни глави, преследващи далечни химери.

Природно умният и с богат житейски и революционен опит Левски, излязъл от занаятчийския еснаф, но заживял с болките на селяните, създаде комитети сред самите прости селяни. И постави пред тях трезво и практично простата цел: „Земя и свобода!" И предвиди едничкото възможно средство за осъществяването ѝ — борба всенародна и с всички средства включително и революция.

Революционер, какъвто Европа не познаваше!

Европа, разтърсена от революциите на 1848 и 1863 година, зашеметена от екота на гарибалдейските полкове и бойните тръби на Кошут и Домбровски, още не беше видяла червената заря на Парижката комуна и още не знаеше, че низините могат да създадат своя организация и да поискат сами да уреждат съдбините си.

Левски, минал през създадената на чужда земя легия на Раковски, преживял наивната романтика на четничеството като знаменосец на Панайот Хитов, бавно, но трезво и логично дошел до извода, че свободата може да се извоюва само с усилията на народа чрез здрава революционна организация. Той вече е направил две обиколки из страната, преди да се срещне с Каравелов и преди да се основе БРЦ Коми тет. Когато в 1871 г. Ботев, възхитен от подвига на парижките комунари, прокламира своето „верую", Левски като апостол на свободата разнасяше проекто-устава на революционните комитети за обсъждане в страната.

Той беше непоколебим демократ. Не се страхуваше, че народът поради незрелост ще вземе становище противно на неговото. Нали не за себе си, а за народа беше излязъл на борба? Не своето, а народното мнение зачиташе.

И не се страхуваше, че след победата някой може да вземе лъвския пай от завоеванието и от славата му.

— Аз съм се обрекъл жертва на отечеството, а не да бъда кой знае какъв.

— Да видим отечеството си свободно, че ако ще и патки да паса.

Беше скромен и дисциплиниран като редови боец на революцията. Пред ЦРК се закле писмено и искрено и не пристъпи клетвата си. Беше разумно критичен и без пощадно самокритичен. Не се боеше за ореола си. С ореоли нека да се кичат суетните. А „ти ми кажи моите и аз твоите кривици, па да се поправим и да вървим напред, ако ще бъдем хора". И още: „Оня, който ни покаже грешките, нека ни е приятел."

Работеше с чувство на отговорност. Пипаше трезво и мислеше зряло. Песнопоец и въздържател, забраняваше спирта и можеше да издава смъртни присъди. Знаеше цената си и цената на делото.

— Ако загубя, губя мене си. Ако спечеля, печели цял народ.

Народът, който трябва да живее в „Свята и чиста социална република", земите в която „да се управляват съобразно с характера, нравите и обичаите" на населяващите ги. Всяка народност да се управлява по своя воля.

— Чуждо не искаме — наше не даваме.

Кристално чист патриотизъм без сянка от шовинистични примеси и без полъх на класова примиреност.

— Наши врагове са и българските изроди и чорбаджии.

—Въставаме не срещу турския народ, а против турското правителство и подкрепящите го турци.

— Считаме за приятели всички народи.

Велик революционер-демократ, политически мислител и организатор. Съчетание на мисъл и дело. Българите му издигнаха паметник, пред който всички и всякога се покланят. Отоманите го обесиха и скриха трупа му, а младотурците го имаха за пример и ползуваха опита му. Името му стана легенда.

Кое е неговото име?

Майка му го нарече с едно име, църквата го прие под друго, той се назоваваше съвсем иначе. Не се грижеше името му да не се загуби за историята. И историята запази името, което му даде народа.

Левски! Име символ и легенда.

Борис ИЛИЕВ

Учебната година в Партията

ПОЛЕЗНА ОБМЯНА НА ОПИТ

ИЗПЪЛНЯВАЙКИ указанията на отдел „Пропаганда и агитация" при ЦК и тия на Окръжния комитет на БКП, тази година ГК на БКП в Тутракан реши за обучението на комунистите от града и района, да се изградят повече идеологически дисциплини. Ето защо още от началото на учебната година партийният кабинет на обществени начала при градския комитет трябваше да обмисли по-ефективни форми за оказване помощ на пропагандистите в тези дисциплини.

По предложение на кабинета ГК на БКП реши да се проведат открити занятия за обмяна на опит между пропагандистите по видове звена.

Първото открито занятие проведохме в школата за изучаване основите на марксизма-ленинизма в БНБ с пропагандист др. И. Кънев. На занятието поканихме да присъствуват всички пропагандисти по същата дисциплина от района.

Занятието започна точно в определения час. Присъствуваха всички слушатели. Имаше събеседване по предишната тема. Др. Кънев правилно постави на обсъждане основните въпроси. Старателно бяха се подготвили за събеседване и самите слушатели. Това се видя от ясните и точни отговори на Васка Маринова, Трушева, Черникова и Генова.

Всички присъствуващи на заняТието се убедиха, че в това звено и пропагандистът Кънев, и слушателите се отнасят с нужната сериозност и имат добри успехи в усвояването на материала. Голям дял за това има и правилното отношение на партийното бюро и близката и конкретна помощ на партийния секретар др. Георги Тросков.

След събеседването пропагандистът изнесе новата лекция на тема: „Марксистко-ленинското учение за истината", което е част от темата: „Теория на познанието на диалектическия материализъм". На увлекателен и достъпен за слушателите език др. Кънев успя да разясни за определеното време основните въпроси на темата, като даде възможност да се водят записки за най-важните моменти от лекцията.

Присъствуващите на откритото занятие пропагандисти изразиха своето задоволство от добрата организация и качеството на лекцията и събеседването. След това в кратък разговор пропагандистът и партийният секретар разказаха за техния опит по организацията и ръководството на учебната година в Партията. Те от своя страна изявиха желание да присъствуват на занятието на школата по философия в Пощата, с пропагандист Александър Ковачев, което се проведе следващата вечер. На занятието присъствуваха и представител на ГК на БКП.

Другарят Ковачев изнесе лекция на тема: „Отрицание на отрицанието" един от законите на диалектиката. В него той правилно изложи основните въпроси, използва много примери и слушателите разбраха най-важните моменти от лекцията.

Лошо впечатление направи обаче това, че другарят Ковачев не беше се подготвил за събеседването и не го проведе, което беше най-съществения недостатък.

Ползата от такива взаимни посещения за обмяна на опит е голяма. Това подчертаха в своите изказвания и всички пропагандисти.

Ето защо ГК на БКП и партийният кабинет към комитета ще ги организираме и със звената по другите дисциплини.

Илия ИОНЧЕВ
инструктор при ГК на БКП
— Тутракан

ПО СВЕТА

Повече от половината от децата в Колумбия от училищна възраст не ходят на училище. Често може да видите на пазара или по улиците на града деца-продавачи, както тези момчета, които продават освежителни напитки.

ТРИДЕСЕТ И ПЪРВИ СИЛИСТРЕНСКИ

Създаден през 1892 г. първоначално като 7-и резервен, а по-късно преименуван в 31-и пехотен варненски полк, от 1904 година той е на постоянно местопребиваване в гр. Силистра, откъдето носи и името си — силистренски. Така започва историята на този прославен полк. . .

СВЕТИНЯТА НА ЧАСТТА

Стигнеш ли до мястото, където е поставено оцелялото в боевете бойно знаме, дъхът ти спира, очи те дълго се взират в овехтелите и простреляни червени дипли и се чувствуваш горд и силен, че си потомък на тия, които с кръвта си са пазили честта на родината, на своя полк.

Бойното знаме на полка е било връчено на 11-а пеша орханийска дружина още през август 1881 година, а на 5 октомври 1912 година е било предадено на силистренци. То е предвождало храбрите дунавци в боевете през Балканската война, алено е от кота на кота, развявало се е при Селиолу, Караагач, Чонгора и Чаталджа. Под това знаме полкът записа най-славните си страници през Отечествената война. Яки мъжки ръце са го пазели в сраженията за кота 808 и Прищина. Аленте му дипли се ветреели на Голак планина, при Кишбайм и Чекел, при Потурен и Ястребци. За чест и слава на полка то стигна чак до полите на Алпите. При Клагенфурт за последен път се развя и оповести последните минути от бойния път на полка.

ПРИ СЕЛИОЛУ, КАРААГАЧ И ЧОНГОРА

. . . Есента на 1912 година. Над казармения плац и над целия дунавски град е паднала лека утрин на мъгла. Откъм реката духа хладен вятър. Все по-тъжно шумолят узрелите царевични стъбла, а по коловозите са нападали есенни листа. И нищо не предвещава, че скоро, много скоро облаците ще се сгъстят, че ще започне войната. Спокойно, делнично е и в казармите на 31-и полк. Из района се чуват команди и отмерени стъпки на войниците. Тече обикновен казармен ден. Но ето, в канцеларията на полковия командир влиза запъхтян адютантът и подава бърза телеграма. Обявена е обща мобилизация.

За няколко дена полкът се стъкми и тръгна към южната ни граница. В началото на октомври заедно с 8-и приморски полк той води ожесточени боеве при Селиолу и нанася тежки загуби на 2-ра низамска дивизия. По-късно той връхлетява с решителен удар над противника при Караагач и Чонгора. Иска ми се да разкажа повече за този бой, който прослави полка още в първите дни на войната и накара армията на Абдулах паша да търси спасение на чаталджанските укрепени позиции. Но нека разтворим една от грижливо запазените бойни реликви на полка — книжка за спасяването на полковото знаме — и прочетем. Нека чуем суровите и лаконични слова, писани може би в минутите след огнения бой. Те най-добре ще ни разкажат за това, което е било на 6 октомври 1912 година. . .

„Дружините на полка като беззащитни жертви настъпваха по голата местност под артилерийския и картечния огън. Сред ужаса на боя полита и последната дружина на полка — втора дружина с развято напред знаме.

По цялата бойна линия запрелите се за момент вериги бясно и неукротимо с вик „ура" атакуваха турците и благодарение на знамето, истинският героизъм и се беотрицанието на варненци само за половин час цялата позиция бе превзета, а противникът в паническо бягство отстъпи. . ."

Достигнал до Караджакьой и Тарфи близо до Цариград, полкът тръгва към западната ни граница. Продажната политика на кобурга Фердинанд и на българската буржоазия, както и опасността от нова война довеждат до появата на първите бунтове в армията в края на Балканската война.

Тридесет и първи полк не остава настрана от общото недоволство обхванало частите по цялата фронтова линия. В героите от Чаталджа, Селиолу и Караагач напира гняв и бунт против царедворците, който с особена сила се прояви по-късно.

НА СТРАНАТА НА НАРОДА

Войниците от 31-ви пехотен полк посрещнаха с ненавист вмъкването на България в Първата световна война. Под влиянието на идеите на Октомврийската социалистическа революция те издигнаха високо лозунга за мир и установиха връзка с руските войници.

Тече Дунав мътен и тъжен и сякаш разказва на войниците за трагедията на войната. Но кой ще им разкаже истината. Те я търсят, те вече я разбират. Разбират я от срещите си с руските войници при Ески кале Картал на Дунава, от гласа на Партията на тесните социалисти.

През 1940 г. полкът пак е сформиран. Над страната е надвиснала сянката на нова угроза. И пак водите на Дунав текат мътни и тъжни, пак над равнината облаците се сгъстяват. Царските офицери сеят омраза срещу Съветския съюз, насочват щика срещу народа. Но борческите традиции на силистренци живеят в сърцата на воините. Като жива щафета те се предават от набор на набор. В ротите работят дейни антифашисти, съществува войнишки комитет. Пред строя излизат първите — най-смелите, най-предаденте, комунистите. За революционна дейност е осъден на смърт фелдфебел-школникът Лалю Иванов от с. Топлеш, Габровско. Той и десетки други антифашисти подготвят воините на полка да застанат на страната на народа. На 9 септември 1944 г. полкът ликува. Цветя кичат гърдите. Дружините се стягат и тръгват на свещена Отечествена война.

ДО ПОЛИТЕ НА АЛПИТЕ

Лесковец, Прищина, Ниш, Петроварадин, Нови Сад, Мохач, Чекел, Надканижа, Марибор, Клагенфурт — това е пътят на полка в Отечествената война — път, осеян от слава и победи. Първото му бойно кръщение бе на кота 808. В тридневни упорити боеве на трети, четвърти и пети октомври силистренци овладяха силно отбраняваната височина. Врагът разбра, че има работа със смели хора, с чиличен полк, чийто юмрук тепърва щеше да опита.

Но най-светлите страници от бойната си история той записа през втория етап на войната. Паметни ще станат дравските му боеве. В тях се роди и бойната дружба с воините на Съветската армия. Едва ли има друг полк, който да е почувствувал така осезателно тази дружба както силистренци. Още в първите дни от Дравската епопея полкът действуваше заедно с част от 299-а стрелкова дивизия. Когато командуващият Първа българска армия съобщи, че дивизията към която се числи полкът, се усилва с дивизион катюши, радостта на бойците нямаше край. Заедно със съветските воини силистренци се биха храбро, устояха на силния натиск на врага и спечелиха чест и слава, на която могат да завидят много полкове. В тези епични боеве загинаха геройски командирът на втора дружина капитан Борис Михайлов, майор Сарачев, поручик Купенов и много други. Никога няма да помръкне славата от победния бой на 8 март 1945 г. Една след друга в стоманените гърди на силистренци се отбиха осемте поредни атаки на противника. Дълго време след войната на едно от противотанковите оръдия на полка още личеше надписът на дулото му— „8 март—Драва ще помни неговия огън". Жалко, че тази скъпа бойна реликва никой не се сети да запази, за да напомня и до ден днешен за мъжеството и славата на силистренци.

След дравските боеве полкът получи заповед да настъпи на запад. Победният му път бе минаване през силно укрепената линия „Маргит". Нито телените мрежи, нито бункерите, нито съкащите като змии картечници не спряха силистренци и в боя им за укрепеното от врага село Ястребци. В известието за военните действия през този ден се казва: „Те до един бяха решили да умрат, но да победят". И силистренци победиха.

На хиляди километра от родината, достигнали подножието на Алпите при Клагенфурт, силистренци спряха своя победен път. Пред жителите на Силистра, излезли да посрещнат храбреците, полкът премина за последен път в тържествен марш. Рединте му бяха оредели. 291 бойци паднаха на бойното поле. Техните гробове останаха далеч от родината. На тях грижовни и признателни ръце посадиха цветя, които никога не увяхват.

Подполковник Йордан СТОЯНОВ
(Материала препечатваме от в. „Народна младеж")

ПРЕД 8 МАРТ

На гости у активната боркиня против фашизма

Леля Славка — така я наричат по-младите от 84-та низова организация на Отечествения фронт в Силистра. И това я радва. Вечно весела и учтива е тя към всички от квартала.

Тази веселост не ѝ липсваше и на проведената на 8 февруари т. г. седянка с жените от организацията. Двете стаи се оказаха тесни да поберат над 40-те жени, дошли на гости у тях. Заета със служебна работа през деня, леля Славка намери време да приготви и поднесе на присъствуващите хубава закуска.

Шеги, смях и песни изпълваха до късно през нощта къщата на домакинята. Наред с това жените със затаен дъх слушаха спомените, които разказа другарката Славка Славова за участието си в революционната борба. Много са безсънните нощи, прекарани от нея в защита на съратници на Г. Димитров, Й. Лютибродски, Йорданка Николова и др. С чувство на гордост тя говори за безстрашието им пред инквизициите на фашистката жандармерия.

Времето на седенкарките бе запълнено също така и с изпълнение на народни и революционни песни от Саша Добрева, 68-годишната Куна Жекова и др. А комсомолките Марина Димитрова, Кръстинка Иванова, Иванка Йорданова, Тодорка Иванова и др. играха модерни танци. Жените усилено се готвят за вечерта на таланта, която ще бъде организирана в квартала в чест на предстоящия Шести конгрес на Отечествения фронт и 25-го дишния юбилей на тази организация.

Много са инициативите, които подемат жените в организацията с женотговорничка Маринка Вичкова. Досега са проведени над 12 седенки в чест на Международния ден на жената 8 март и Шестия конгрес на Отечествения фронт. На тях са разгледани материали за живота на жените от капиталистическите страни и социалистическия лагер, за ролята на Отечествения фронт в борбата за освобождението ни от фашисткото иго и други.

Мария МИХНЕВА

Седянка в Межден

По инициатива на женкомисията в с. Межден се състоя на 8 февруари т. г. общоселска седянка с жените, посветена на 8 март. Читалищният салон бе пълен с кооператорки и служителки. Женотговорничката Йовка Дашева изнесе беседа за битовата култура.

Седянката премина при много весела обстановка, пяха се песни, казаха се хумористични. Найдобре се представи с хубавите си народни песни Станка Димитрова. Накрая жените се почерпиха с печена царевица.

Стоянка СЪБЕВА

Отново в подготовка

Малко дни остават до международния ден на жената—8 март. И тази година женкомисията при ГК на Отечествения фронт в гр. Дулово отдалеч се готви да посрещне този празник. Преди няколко дни на свое заседание комисията прие подробен план, в който се предвиждат интересни мероприятия, като организиране на седенки, срещи, вечери и др.

Изпълнението на запланувани-те мероприятия вече започна. Не отдавна се проведе първата седянка, на която секретарят на ГК на БКП др. Тодорка Гроздева разказа своите впечатления от Деветия конгрес на БКП.

Сега самодейците усилено подготвят комедията „Дон Жуан", която ще се изнесе в навечерието на празника.

Венета ГЮРОВА

Следователно, в оня момент Зотов е съобразил, че не бива да оставя тази страшна улика на мястото на престъплението и я взел със себе си. Какво е пък това състояние на афект?

— Защо и къде се опитахте да заминете от Москва?

— При леля си в провинцията. Тежко ми беше. Разбирах, че всичко се руши. Бягах от самия себе си.

— Не разбирам.

— Какво неясно има тук?

— Значи в убийството на Мухин вие не сте намесен?

Зотов пренебрежително сви рамене и не отговори нищо.

— А Марина Мухина е на друго мнение.

— Не говорете глупости — рязко го прекъсна Андрей.

Николай Петрович не прекъсна грубиянина.

— Глупости? Какво пък, ще ви дам възможност да се убедите в обратното.

С това разпитът беше прекратен.

Четвърта глава

ОЧНАТА СТАВКА

Марина не помнеше майка си. Тя умряла, когато момиченцето навършило две години. Във връзка със смъртта на Мухина се говорели различни неща: и това, че мъжът ѝ я биел, че бил придирчив и скъперник извън всякакви мерки. Момиченцето не се интересувало от присъдите, а когато пораснало — и разговорите престанали.

Така целия си живот са прекарали заедно — навъсеният и малко общителен Семьон Мухин и разглезената, хубавичка Марина, превърнала се след години в очароватслна, стройна девойка.

През училищните години девойката не знаела нищо за работите на баща си. Семьон Федотич работел като оценител в заложна къща, минавал за голям познавач на скъпоценни камъни и злато. Тогава и по-късно, когато вече излязъл на пенсия, непознати на Марина хора посещавали баща ѝ. Когато се появявал „посетител", Семьон Федотич, като по правило, изпращал дъщеря си до магазина или по някаква друга работа и девойката с най-голямо удоволствие изхвърквала от къщи, често дори забравяла да изпълни това, за което са я изпратили. Тя отлично разбирала, че поръченията на баща ѝ са само предлог, за да излезе от къщи.

Бащата се отнасял снизходително към дъщеря си и може би за пръв път ѝ отказал, когато след завършване на средното училище тя заявила, че се готви да се снима във филми.

— Ще ти дам аз едно снимане! — изревал Семьон Федотич. — Ще се търкаляш из чужди постели. . . Ще те напердаша така, че цяла седмица няма да можеш да станеш!

С това се свършили плановете ѝ. Марина не държала повече на актьорската професия. Щом не може — не може. И охотно се съгласила да постъпи в комисионния магазин, където скоро усвоила всички тънкости на търговското дело. Там тя се срещнала със случайно отбилия се Андрей Зотов.

Ако сега, след загубата на баща си, попитаха Марина какво я тревожи и гнети най-много, тя би отговорила така: „Страхът да остана сама. . ." Нали досега дори и толкова голяма, тя вървяла в живота, опирайки се на баща си. Ах, как се упреква тя за лекомислието си, за това, че се е влачила по забави, по разходки и по момчета, че не се е вслушвала в това, което ѝ говорел баща ѝ, за това че не се е ориентирала към някой по-солиден мъж, който би могъл да ѝ бъде завидна партия!

Люта злоба обхвана Марина към Андрей. Подлец, хлапак, ето, получи си заслуженото! Животно!

Тя охотно, с някакво душевно удоволствие потвърждаваше пред следователя от прокуратурата своите първи показания за това, че счита за виновен само Зотов. Тя си спомни нови подробности от разговорите с него, отново разказа за неуравновесеността му, за пристъпите му на ревност, за умразата му към баща ѝ. И Николай Петрович Куликов, обстойно записвайки показанията на Мария Мухина, още веднъж се убеди в своята правота. В схемата, начертана от следователя, всичко беше ясно.

В черна рокля, гладко сресана, прибледняла и сънлива, в кабинета на Куликов влезе Марина.

Николай Петрович съчувствуваше на посетителката, но не можеше да не я повика сега. Зотов упорствуваше, на първите два разпита отричаше всичко, освен това подиграваше се, не вярваше, че неговата приятелка може да даде показания срещу него.

Бавните и подробни отговори на Марина, съдържаността, която тя поряви, успокоиха Куликов. Сега той беше почти уверен, че очната ставка ще премине без истерии. Той органически не ги понасяше. Марина отлично се владееше и само веднъж, когато я попита за отношението ѝ към Андрей, тя отговори сприхаво и зло:

—Аз го ненавиждам!

За учудване на следователя, Марина без всякакви колебания се съгласи на очна ставка. Николай Петрович едва се въздържа, когато, свивайки рамене, свидетелката каза:

— Щом е необходимо, моля. Аз ще му кажа в очите, че е убиец и ще се радвам, ако го разстрелят.

Когато въведоха в стаята Зотов, виждайки Марина седнала до масата, той засия целия от радост. Без да крие радостта си, той заговори възбудено, обръщайки се само към нея.

— Разбираш ли, Маринка, мене обвиняват дявол знае в какво. Това е дори смешно да се помисли. . .

— Не мисля, че тук има нещо смешно, гражданино Зотов. Убийството не е толкова весела шега,

(Следва)

ТЕЗИ, КОИТО НИ ДОСТАВЯТ ТОПЛИНАТА

КОГАТО зареждаме с въглища или брикети печ ката си, замисляме ли се някога за хората, които ни доставят тази концент рирана топлина. Та без рея бихме зъзнали увити във вълнени шалове. Помислете си само как нашият ученик би подготвил домашните си за следващия ден, ако в стаята му не грееше чугунената или нафтова печка, или как младата майка би се грижила за пеленачето си в ледена стая. . .

Да се изброява голямата роля, която играе в ежедневния ни живот топлината, е като че ли без смислено. Тя е явна и не подлежи на коментари.

А пътят на тази „консер вирана“ топлина е дълъг. Може би трябва да се започне от мините, където черното злато за пръв път вижда светлина, после да се споходят стотици те товарни вагони от ком позициите, а след това да се запознаем с дейността на Окръжното търговско предприятие „Топливо“. В двора на предприятието са струпани грамадните планини от въглища, до тях са брикетите, по-ната тък дървата за горене. Тук през цялата зима кипи пълнокръвен живот; пристигат и заминават коли, в здравите ръце на работниците лопатите про блясват с ритмичността на машина, отривисто бучи резачката. За улеснение на гражданите тя нарязва дървата, които след малко ще полетят до поредния адрес.

— Предприятието изпъл ни плана си за месец януари 117 на сто — сподели радостен директорът на предприятието Вълко Вълков. — И за втория месец от годината перспе ктивата е добра. Ние из пълняваме редовно напра вените поръчки за твърдо и течно гориво. В послед ното тримесечие на изтек лата година обаче, поради допуснати аварии в брикетната фабрика в с. Раднево, забавихме този вид гориво с цял месец. За сметка на това обаче след нормализиране на ра ботата, можахме да на смогнем и благодарение на личните срещи с ръко водството на фабриката, доставихме 4 550 тона в повече от предвиденото количество. Така можах ме да изпълним всички поръчки по колективното снабдяване, организирано от предприятията и учре жденията.

Поради снижените каче ства на типовите въглища ръководството на пре дприятието през периода 1966—67 година се ориен тира към снабдяване с но вият тип твърдо гориво „Съветски брикети“ и „Донецки въглища“. Те са с повишена калорич ност, притежават ниска способност към пепелене, не вдигат много прах и са хигиенични при ползване то в домакинствата.

Тези граждани, които са се снабдили вече с наф тови печки, известни със своята практичност, знаят за новия начин на снабдя ване с гориво чрез окръж ното търговско предприя тие „Топливо“. По предва рителни заявки от страна на собствениците на наф тови печки, в които се посочват адресите, по домо вете специална кола-цис терна на ОТП „Топливо“ разнася течното гориво.

Освен това нафта е до ставена и в магазина за горивни материали в спе циални туби от различен обем.

Години наред „Топливо“ беше ако не всеяло, то в голямата си част зависи мо от Транспред, защото ползваше негови транс портни средства—самоход ни шасита, Беларуси и др.

Тази година обаче, за да се избегне зависимост та на едното предприятие от другото, „Топливо“ за купи свои машини, с кои то транспортира брикети те, въглищата и дървата. По този начин често нала гащото се забавяне в сна бдяването вследствие лип са на бърз транспорт се осуети. . .

. . .Сега е зима. Срещу нейните капризи ни помо гна най-вече трудолюбиви ят колектив на ОТП „Топ ливо“ — Силистра, който не остави нито един дом без топлина, нито едно се мейство със студена печ ка. Помогнаха ни хората от бригадите на Осман Шукриев и Георги Кири лов, които в студ и мраз бяха на своя пост, така както им повелява дълг ът.

М. РУСЕВ

ПО НЕРАВЕН ПЪТ

Преди десетина години кооперативното стопанство в с. Калипетрово не беше такова, каквото го виждаме днес. Червените тухлени постройки, гаражите, стопанските помещения изникнаха през последните години. По-рано в кооперативния двор имаше кал до колене. До оборите не можеше да се отиде, без да се обуят ботуши. По коловозите към блоковете се клатушкаха смешно де сетина зетора със стари, изпочу пени ремаркета. Техниката се прибираше от нивите едва кретаща. Макар че бяха все весели момчета, механизаторите ругаеха час по час своите грохнали „стар ци“, чиито железа дрънкаха по пътищата. Вместо да си почиват, както му е редно, омаслените мъ же хващаха гаечните ключове и започваха безконечно притягане и подготовка.

Тогава в ремонтната работилница в един слънчев ден, неочак вано за всички, влезе едно едролико момче. Всеки гледаше рабо тата си и малко хора забелязаха пришълеца. Под един трактор бе ше опънал дългите си крака механизатор и подвикваше към някого:

— Дай деветнадесети номер, чу ваш ли, къде се заплесна пак. . .

Момчето се огледа край машината — нямаше никой. Сигурно помощникът беше си позволил малка разходка без разрешение. Тогава то притича и само подаде ключа. После втори, трети. Кога то по-късно стана ясно кой му е „асистирал“, механизаторът учуден попита:

— А ти откъде познаваш наша та работа?

Момчето сви рамене, сякаш ста ваше дума за нещо съвсем дребно, и отвърна:

— Ами че в казармата се запо знах с такива машини, гдето тук не сте ги виждали даже. . .

Колективен смях обхвана рабо тилницата. Този момък си правеше някаква шега. Посмяха се, из пушиха по една цигара и всеки отново захвана работата си.

И никой тогава не узна, че то ва е първият работен ден на нови я прикачник, когото бяха на значили на работа.

Десет години. . . . Колко горе щи летни дни е прекарал по бло ковете Енчо Костадинов, никой не може да каже. От прикачник, който познаваше само номерата на ключовете, той стана право способен тракторист, като учи за дочно в МТУ—Силистра.

През последните дни на мина лата година се състоя окръжно съвещание на първенците-ме ханизатори. И Енчо беше там. Даже награди получи — един фо тоапарат—за това, че има най-го лямо натоварване на машината си в окръга—цели 29 000 дка ме ка оран. Когато си получаваше наградата, ако беше от онези, кои то ги бива в приказките, щеше да разкаже на колегите си и за трудностите, и за радостите, кои то е изпитвал в своята професия. Или може би за онези паметни дни, когато кооперативното сто панство го награди с екскурзия до Съветския съюз и Румъния. Щеше да им каже какво е науч ил там, какво е видял, но Енчо Костадинов е от онези хора, кои то предпочитат да бъдат зад кор милото и не с приказки, а така— на практика да покажат на какво са способни.

Ето миналата година в тяхната бригада, ръководена от Никола Каратодоров, имаше три тежки машини ДТ—54 и 5 Беларуса. 18 000 дка земя обработваха. И то не как и да е, а по най-новите изисквания на агротехниката. Пшеницата, царевицата и цвекло то в техните блокове бяха в най-добро състояние, защото и предсе итбената подготовка, и сеитбата, па сетне и самата копан бяха извършени от сърцати хора като Енчо.

Десет години! От онова широ колико, самонадеяно момче вече е станало солиден мъж. По-рано ключовете тежаха в ръката му, а сега едва се забелязват в едрите му шепи. През първите дни на февруари тази година повикаха Енчо в канцеларията на стопанст вото. Започнаха да му честитят още от вратата. . .

— Че защо, бе хора—питаше ги той учуден. . .

— За новата длъжност. . . Бри гаден механик те избра ръководст вото. Не само за своето ДТ ще се грижиш вече, а и за останали те машини. . . Ето пролетта напи ра. . . Виж оправдай доверието на кооператорите от стопанство то. . .

Доверието! То е онова невидимо нещо, което кара всички от се лото да обичат Енчо като свой собствен брат. Ето и сега, когато в ремонтната работилница отри висто подръкват наковалните, то зи едър, добродушен мъж е по стоянно при своите млади колеги от бригадата, онези, на които той сам разкрива голямата магия на машините.

Руси МИХАЙЛОВ

Успехи от първия месец

ОТ няколко години в пти ефермата на ТКЗС — с. Паисиево работят кооперато рките Василка Илиева, Ди митра Димова и Тодорка Александрова. Благодарение на своята усърдна работа почти винаги те са първен ци на стопанството.

И сега, още от първия ме сец на годината, те постиг наха големи успехи. Вместо планираните 75 000 яйца, до брите птицевъдки събраха **76 860 яйца.**

Усърдието и трудолюбие то на трите другарки, както и спазването на разпорежда нията на специалистите-зоо техници и ветеринарни лека ри, ще им донесе още по-го леми успехи през следващи те месеци на тази година.

Милко НИКОЛОВ

ДРУГАРКИ

ЧУВАТЕ ли виелицата? Префучала през улиците на Алфатар, тя припряно се втурва към II-рия стопански двор на кооператива. А там, почти сред полето, при тихнали се гушат трите пти чарника. Виелицата сграбва от сухия сняг и яростно го трупа върху дървата, стова рени току пред сградите.

С нещо ли разсърдиха птичарките февруари, че той сега си отмъщава? Но жени те шетат край буйно горящи те пещи и с насмешка отвръ щат на злонравните му наме рения. Умни и предвидливи са шестте другарки. Цели грамади дърва са си нане сли. Пък нека свършат! Те не се боят нито от сняг, ни то от студ. Грабват лопати те. Разриват белите купчини и пак не остават без гориво. Нали не трябва температура та в птичарниците да спа да под необходимия градус?

Това важи особено много за третата сграда, където пи летата са най-малки. Затова и Яна Катразанска, една от гледачките тук, е така загри жена:

— При нас е още трудно, Пиленцата ни са по на 20 дни. Те имат нужда от посто янна и по-висока температу ра Иначе...

Тревога трепна в хубавите очи на птицевъдката. Тя при сегна и хвърли в пещта нов наръч дърва. Огнените езици се удължиха. Нова струя то плина нахлу по каналите. И в двете помещения на пти чарника пиленцата закълва ха още по-охотно от киселo то мляко.

— Всяка сутрин им квасим. По 40 л бито кисело мляко изяждат на ден. А смески кълват до насита. Но от всичко най-обичат люцер ната.

Йорданка Иванова, друж ката на Янка, приповдигна купчинката люцерново сено и към него се втурнаха още червенушчета.

Двете другарки, които от 6 години работят тук, ги наблюдаваха с нескрита обич. Те довършиха работата си. Отново сложиха дърва в пе щите и наметнаха дебелите си дрехи.

В първия птичарник вече ги очакваха. На масата в топлата, чиста стая беше под редена закуската.

— То нашата закуска май за обяд ще мине! Хайде, по бързо влизайте, че зимата не се шегува!

Калинка — хубавата, мла да стопанка, усмихнато пока ни другарките си. Тук бяха почти всички. Последна вле зе Марийка Събчева. Такава си е тя. Грижлива. Работли ва. Докато не привърши всичко, не сяда да почине. А отиде ли при пиленцата, по дълго се застоява при тях. Като гледа колко са порас ли за 40 дни, тя забравя и нощните дежурства, и студа, и недокоснатите преспи сняг...

— Хайде, заповядайте! За редихте ли пещите? Студът като че ли се усилва.

— Заредихме ги, Марийке. Ех, ако нашите хора бяха сполучили миналата година с нафтовото отопление, сега щеше да ни е по-леко. А то изградиха пещите с обикно вени тухли и те се разтопи ха.

— И сега работата ни ще ше да бъде много по-лека, ако имахме отделен човек за нощна смяна.

— Тогава щяхме да си бъ дем вечер при семействата. А сега да дежуриш през ве чер, шега ли е?

—И все пак, хубаво поне, че имаме достатъчно дърва и храна. А то иначе лесно ли се изхранват повече от 10 000 пиленца.

— Толкова са от първата партида. А до края... Нали трябва да продадем на дър жавата 60 т птиче месо!

— Затова пък тези са само петлета. Виждате ли как бързо израстват? Едни таки ва лакоми. Мислят, че и но щите са дни, като им светят електрическите крушки. Къл ват си по всяко време до на сита.

— Май че ще можем да ги продадем, преди да са стана ли по на три месеца.

— Помните ли миналата година? От 10 000 пилета ни умряха само 250. Колко се радвахме, че сме избрани за делегатки на Окръжния съ бор на жените-първенци!

— И сега не сме зле. И смъртността е ниска. И пи ленцата бързо растат. Всич ки са здрави.

— Това е най-важното. Да ги опазим здрави. А за да бъдат здрави, не трябва ни кога да изстиват.

Последните думи на Ма рийка Начева сякаш стрес наха дружките. Те настава ха от масата, недовършили още закуската си. Навъл вие лицата ги задебна. Заслепя ваше очите им. Увиваше дре хите им. След малко жените бяха отново при жизнера достните ята. Пиленцата ги заобиколиха и с охота закъл ваха току-що насипаните смески.

А по каналите при тях нах лу нова струя топлина.

Стефанка СТАНЕВА

ИЗ НАШАТА РОДИНА

Съгласно сключена спогодба се монтират коли с готови части, между България и СССР в маши доставени от СССР. През 1970 го ностроителния завод в гр. Ловеч дина у нас ще се произвеждат 15 започна производството на леки хиляди коли годишно. коли „Москвич—408“. Засега тук

Вяра в силите

В кравефермата на ТКЗС — Главиница се отглеждат 340 животни. Породният състав на стадото е значително подобрен. Пора ди стеклите се обстоятелства обаче, планът за млеконадоя през 1966 година не бе изпълнен. Това накара животновъдите да зара ботят по-упорито от началото на януари. Сега те се грижат по-доб ре за кравите. Стремят се да спазват дневния режим за храненето им. Спазват изискванията на зоотехниката и съветите на специа листите.

Достатъчната храна и доброто гледане на кравите допринесоха за преизпълнение плана за млеконадоя през януари. Бригадирът на фермата —Марин Вълчев, отчете 5 500 л мляко повече от за планууваното. В сравнение с първия месец на 1966 година, сега товедовъдите са надоили 3 000 л повече мляко. Тази победа радва хората. Кара ги да бъдат още по-упорити и заинтересовани Всеки ден те се надпреварват кой повече мляко да надои. Най-добри по стижения има гледачът Яшка Желев. От 22 крави през януари той получи 5 600 литра. Следва го Ангел Иванов, надоил 5 200 литра мляко.

Преизпълнението на плана за млеконадоя при тежките зимни условия вдъхва вяра на животновъдите. Те са уверени, че ще успеят да получат повече от запланууваното за годината мляко.

Минчо ДОЧЕВ

Един сърдечен разговор

МРАЗОВИТИЯТ февруар ски ден преваля. От сивото, забулено с мъгла небе се късат едри снежинки. Забър зал по белия път с вдигна та яка, неусетно се отзовах пред просторните коопера тивни обори.

Отдалече долитат припре ни гласове:

— Хайде, давай напред!

— Стояне, тегли, времето лети!

Познати гласове. През ши роко разтворената врата ме лъхва мирис на фураж. Сре щат ме очите на старите поз найници. Същите, които са мо преди месец завоюваха званието „Колектив за кому нистически труд“. Ето ги: ве селякът Ганчев с лопата в ръка, приказливият Кольо, който вицаги ще намери за какво да те заговори. Усмих натият Кунчо, Стоян и при пренният Пеньо залагат фура жа.

— Още малко и ще отде лим време да поговорим — обръща се към мен Кольо. — Няма как, нужно е чисто та.

— Такава е нашата от край време — говори Ган чев, без да спира работата, — нали не сме механизира ни. Малко трудничко, но и за трудностите има колай. Нали сме задружни, нищо не ни се опира.

— Работата ни не е малко — намесва се и Пеньо. —Гдето се вика — крак не ни оста ва да превием.

За да не отвличам внима нието им, реших да почакам, докато почистят и заложат. Скоро работата беше при вършена и в обора се втур наха кравите. Подушили сладкия мирис, те лакомо се нахвърлиха към яслите. За няколко минути всички бяха по местата си. Краварите ги вързаха и се обърнаха към мен:

— На ваше разположение сме за петнадесет, двадесет минути.

Поисках да ми разкажат за живота и работата си. Спогледаха се един друг ус михнати. Кольо се окашля и заговори:

— Зад нас са не дни, а години, и то коя от друга по щедри. Не искам да се хва лим, но успехът не ни изне верява. Досега не сме се посрамили и мислим, че та кова нещо едва ли ще ни се случи. Преборваме се здра вата и тогава когато затруд ненията идват от друга стра на...

— Каква друга страна?

— Думата ми е, че ръко водството не рядко допуска грешки в организацията на работата, което ни затрудня ва. Миналата година сметка та за фуражната база не бе ше направена добре. Въпре ки това преизпълнихме пла на за млеконадоя с три и по ловина тона.

— А как стои въпросът с яловостта на кравите?

— Има някоя друга ялова —отвърна Кунчо, — но като ги изпратим десетина дни в лечебницата, оправят се.

— А с храната за живот ните добре ли сте?

— Храната засега е до статъчна. Всекидневната да жба за всяка крава е: 3 кг ярма, 10 кг рязанки, силаж 18 кг и сено 4 кг.

— А животните отплащат ли се?

— Дето има една дума — отвърна Кольо — „Погледни ме с едното, да те погледна с двете“. Ругатни и бой при нас няма. Има човешко от ношение към тях, за което животните ни се отплащат. И първенството няма да изтървем.

Добромир СТРЕМСКИ

с. Цар Асен

КОГАТО РАБОТАТА НЕ ТЕЖИ

ВЪВ външния му вид няма нищо особено, което да го отличава от дру гите. На главата черен рунтав калпак, дебели шаечни панталони, протъркана ватенка и гумени боту ши на краката. Лицето мургаво, об рулено от вятъра. Очите кротки и мили, усмивката широка.

Той е на 41 години, с набраздено от годините чело. Всяка бръчка, ка то че ли напомня за преодолените трудности в живота и работата, за неспокойните вечери прекарани край стадата. Митю Недев от ТКЗС — Ба бук се отличава от другарите си със своето трудолюбие, желание, воля и амбиция за работа, с любовта си към животните.

...Дълъг е трудовият път на овча ря. Повече от 26 години той се спра вя с трудностите. Още от малък Ми тю работи на бащините си ниви. Гри жи се за голямото му стадо. Всяка година минава неусетно. Селското момче възмъжавало. То се задомо ло твърде рано. Още по-големи гри жи легнали върху плещите му. Ро дил му се син, после дъщеря и пак син. През 1950 година в селото се образувал кооператив. С разкривен почерк 25-годишният мъж написал заявление за членство. Той заработ тил активно за укрепване на младо то стопанство.

Сърцето му теглело все към жи вотните. Към тях той бил привързан още от малък. Хората го разбрали. Поверили му кооперативните волове. После станал свинегледач, а от 1954 година — овчар. Зачислили му едно голямо стадо. Трудно било началото. Много кооператори ставали овчари, но отстъпвали пред несгодите. Ми тю не се отчайвал. Не искал да тър си по-лека работа. Често пъти сам се окуражавал: „Ще свикна!“, „На ли всяко начало е трудно!“

Годините се нижели неусетно. Вся ка от тях носела и неудачи, и радо сти в живота на Митю. Хубавото укрепвало вярата на овчаря.

— Като че ли вчера беше — спом ня си той. — А ето вече четиринаде сет години съм овчар. Работех от ранно утро до залеза и не усетих кога се изминаха толкова години.

С каква голяма любов се грижи Митю за повереното му стадо. Сут рин пръв изкарва овцете на паша. Кара ги винаги там, където има хуб ава трева. Пази ги от тръните, че повече вълна да получи. Приятно е лете сред стадото. Върви след ов цете и поема с широки гърди мири са на росните треви. Но зиме... Зиме настъпват трудни дни. Кал и студ, дъжд и сняг, но с тях идва и радо стта от новородените агънца.

Всяка измината година носи на добрия овчар все повече успехи. Той преизпълнява редовно плана по вси чки показатели. Почти всякога е пър венец на овцефермата.

През 1966 година Митю Недев по лучи 5 523 литра мляко при план 4 600, 45 кг повече вълна и 124 агне та от 105 овце. Сега в стадото му са родени вече 70 агънца.

— Планът за агънцата ми е 104, но очаквам да се родят около 120. Доста от овцете близнят.

Радва се овцевъдът и за това, че упоритият му труд е богато възна граден. За 1966 година Митю полу чи над 1 850 лв. Средната му месеч на заплата е 154 лева.

...Годините на мизерия и нищета останаха назад. Те останаха в спо мените на овчаря, за да ги разказ ва на внуците си. Сега животът му е хубав и богат.

Симеон КОЛЕВ

ПОСЛЕДНИТЕ ПИСМА НА ЦВАЙГ

(25 години от смъртта му)

ВЕЧЕРТА на 23 февруари, 1942 година градинарят обез покоен от това, че през целия ден не е виждал Стефан Цвайг и жена му Лота, изкъртил вратата на малката къщичка, в която живеели в Петрополис, в покрайнините на Рио де Жанейро. Намерил двамата в леглото, мъртви. Отровили се. . .

Намерени са редица документи и писма, които разказват за трагичните преживявания, довели Цвайг до самоубийство. На първо място са писмата му до неговата първа жена, с която поддържал приятелски връзки, написани недълго преди смъртта му. Другите писма са адресирани до Абрао Коган — бразилския издател на Цвайг.

Последните писма разкриват дълбоката душевна криза, която е преживял писателят през последните години, от момента когато станал емигрант, изгнаник. Болката на художника за съдбата на Европа, изправена пред катастрофа, ненавистта към нацизма, отчаянието, умората — всичко това е изпълнило съдържанието на писмата му. И преди всичко безмерната скръб на човека, принуден да живее далеч от страната си.

Ето писмото до Фредерика, написано в Съединените щати, където Цвайг пристигнал през юли 1940 година, изпускайки Англия, в която намерил убежище, след като Хитлер завзел Австрия:

Ню Хейвен,
3 март 1941 год.

„Драга Фритци,

Аз не мога да ти пиша много— на улицата е кучешки студ, а в стаята е едва затоплено и то след дните, прекарани на тропиците. Имам много важни работи, но ще се наложи да ги отложа. Тук ме утешава само библиотеката. Настроението ми е много мрачно. Добре, че тук няма блажено вярващи. Аз много ясно си представям какво ще донесат на Европа следващите седмици. Това ще бъде най-ужасната година в историята. И този, който не може да овладее като болшинството щастливата способност да не чувствува това, което не го засяга лично, той страда ужасно. Аз не зная какво ще стане и живея в страшна тревога. . ."

Във всичките му писма прозира отчаяние: „Всичко е много страшно, за да се говори за него. . . "

Петрополис,
27 октомври 1941 г.

„Ужасът, който предизвикват у мен сегашните събития, расте до безкрайност. Ние сме само на прага на войната, която сега ще започне с намесата на последните неутрални държави, а после ще настъпят хаотичните следвоенни години. Аз съвсем не съм в състояние да се занимавам с каквото и да било. . . Към това се прибавя и мисълта, че никога няма да имам дом, нито издателство, че няма да мога да помагам повече на приятелите си и на никого! Защото всичко това е свързано. . . Досега винаги съм си казвал: да издържа, докато мине войната, а после ще започна отново. Но преди тя да свърши и аз да мога отново да се установя, ще минат най-малко две или три години неизползвани. От друга страна — и от материалната обезпеченост сме далеко: тази война унищожава всичко, което е създадено от предшествуващото поколение. . ."

Вече приближавали последните му часове, когато написал на Фредерика следното писмо:

Петрополис,
22 февруари 1942 г.

„Драга Фредерика,

Когато получиш това писмо, на мен вече ще ми бъде по-лекo. Ти ме видя в Осининга и знаеш, че след периода на спокойствие моята депресия стана още по-остра. Аз така страдах, че повече не мога да се съсредоточа. И после, тази увереност, че войната ще продължи години, преди да можем ние да се върнем в своя дом, тази увереност ми действува съвсем угнетяващо. Петрополис много ми харесва, но имам малко от необходимите ми книги и самотата, която отначало ме успокояваше, сега започна да ме гнети. Да мисля за това, че никога не ще мога да завърша най-голямото си произведение „Балзак" и другите започнати книги, ако нямам две години покой ми беше много тежко. И после тази война, която не е достигнала още кулминационната си точка. . . Аз бях много уморен от всичко това. Ти имаш деца, следователно и дълг пред тях. Имаш широки интереси и още много сили. Аз съм уверен, че ще доживееш по-добри времена, че ще разбереш защо аз, в своята ипохондрия, не мога повече да чакам и ще одобриш решението ми.

Изпращам ти тези редове в последните часове. Ти не можеш да си представиш колко съм радостен от момента, в който взех своето решение. Горещи поздрави на децата ти и не ме съжалявай. . .

Стефан

Изпращам ти най-добри пожелания. Бъди мъжествена. Ти знаеш, че аз съм спокоен и щастлив."

Цвайг взел това решение няколко дни преди да изпрати писмото на първата си жена, за което говори писмото му до Коган:

Петрополис,
Гонсалвес Диас, 18 февруари 1942 г.

„Драги мой приятелю,

Преди всичко искам да ви благодаря за добротата, която проявявахте към мен през целия ми живот, и да ви поискам извинение за всички огорчения и неприятности, които ви причинявам със смъртта си. Вие знаете каква умора от живота изпитвах аз от момента, в който загубих родината си, Австрия, и не можах да намеря спокойствие за работа, живеейки като чергар и чувствувайки, че старея — повече от вътрешни страдания, отколкото от възрастта си (Цвайг бил на 61 г.).

Аз оставих на д-р Маламуд копие от завещанието си и искам да ви дам още няколко лични инструкции. Бих искал да бъда погребан в Рио де Жанейро по най-скромен и незабелязан начин. . . (Бразилия му устроила тържествено погребение).

. . . Не ме съжалявайте, моят живот вече отдавна е унищожен и аз съм щастлив, че мога да си отида от света, станал жесток и безумен. Запазете за мен добри спомени. Аз винаги съм ви бил признателен и се гордеех с вашето вярно и предано приятелство.

Стефан Цвайг".

На 23 февруари редом с безжизнените трупове на Цвайг и жена му била намерена бележка:

„Да не се пипа!

Всички тези ръкописи (по-голямата част незавършени) трябва да бъдат връчени на Абрао Коган, когото аз помолих да ги запази и даде за преглеждане на Виктор Витовски.

Стефан Цвайг"

Из в-к „Литературная газета"

Нови стихове

Джордано Бруно

На 17. II. 1600 г. Инквизицията изгаря в Рим безстрашния автор на „Безкрайността, вселената и световете". Сега на мястото на кладата се издига статуята на Джордано.

Светът е необятен! Безкраен е светът!
Небето е заблуда, а вие ми крещите,
че бог във сфера бил заключил висините
и хората осъдил в незнание да мрат.
Лъжа, в чието име в тъмница ме държите!

Напразно чакате отричане. Не мога!
Аз искам тайните да знам на небесата
и истината търся. Не ме плашете с бога
и с кладата! Да спра да търся аз не мога,
защото бог е в мен, а с вас е сатаната.

Във огъня ви пъклен аз няма да изтлея
и тайните закони ще зная на всемира.
Бунтовната ми мисъл у други ще изгрее
и мълнеустремена в небето ще светлее,
защото мисълта на клада не умира!

Борис ИЛИЕВ

Монолог на една виетнамска майка

Нямам нищо.
Имам само топла кръв
и мисли,
които ме разнищват.
Нямам нищо.
Нямам слънцето дори,
което бих могла
да снема ниско
в очите на детето си.
Нямам нищо.
Имам само топла кръв
и мисли. . .

Никола ЙОРДАНОВ

Добрият стопанин

Старият селянин посади
девет дръвчета на двора.
Мисли си всяко ще разцъфти
като облаче бяло напролет.

И се грижеше за всяко дръвче
както преди за своите внучета.
Зиме със слама
така ги облича, че
сякаш си имаха ямурлучета.

...Може след време децата пак
да се върнат на село.
В града е шумно.
Как ли ще спят,
когато се чувстват по-застарели.

Старият селянин се разболя.
И вест до града съседите
изпратиха. От двора със
цвят побелял
девет дръвчета го гледаха.

Никой не идва. След седмица,
две. . .
Почина добрият стопанин.
От облака бял на другия ден
едничко цветче не остана.

Хинко ГЕОРГИЕВ

ЕСКИЗ

Търсех те и все не те намирах
исках да те срещна, а те нямаше,
виках те, а в себе си разбирах:
„Никога не си била!" Измамени,
двеста пътя с мъка извървяни
сплитаха коравите си длани,
спираха пред мойте колене
и ме канеха.
Да продължа ли?
Пътищата няма да повярват
в моята, в твоята измама.
Аз, кажи ми, мога ли да вярвам?
Бих потеглил! Бих. . . Ала те няма.

Валентин ЧЕРНЕВ

ДВАМА В ПЛАНИНАТА

РАЗКАЗ

— ТИ добре си сбъркал пътя — говореше старецът. — До хижата при хубаво време има час и половина път. А сега в тази виелица и три часа няма да ти стигнат. И в такова време тръгва ли се в планината? Чуден човек — сам да тръгне. . .

— И по-малко от три часа щяха да ми стигнат — отговори Той. — Но обърках пътя. Маркирите не се виждат. — Протегна ръце към печката и си представи как добре започна този ден. Утрото беше спокойно. Долу в ниското, под зъбатите върхове на боровете, лежаха полетата. Да протегнеш ръка — ще ги докоснеш.

— Къде ще се видят маркирите— рече старецът.— Не виждаш ли каква тъмнина е навън.

—А сутринта беше такова време.

— По кучетата познах, че идва човек — каза старецът. — Слушам ги аз, уж лаят, лаят, но че не е на звяр, веднага познах.

Малката печка съвсем се задъхваше, защото старецът непрекъснато я пълнеше с дърва.

—Гост ще ми бъдеш тази вечер. Постопли ли се вече? Седни на столчето, сгрей си краката. А аз ще изляза навън, да нагледам овцете, да дам на кучетата.

Той погледна откритото лице на стареца, от което струеше топлината на две чисти очи. Беше среден на ръст балканджия, подвижен като момче. През отворената врата проблеснаха присвити те очи на кучетата, които стрелнаха гостенина. После заскимтяха и се заизправяха около стареца. Той бръкна в торбата си и им подхвърли по един комат хляб.

Старецът се върна в стаичката, донесе дърва и запали газената лампа.

— Ще запалим ли? — попита гостенинът му.

— Да запалим—рече старецът и извади потъмняла дървена кутия.

—От моите, от моите. — Мъжът протегна към него бялата си ръка.

— Не съм им свикнал аз много, ама хайде да не отказвам.

— На филтъра ли не си свикнал?

— Кое?

— На филтъра — рече мъжът и с привично движение на ръката си поднесе огънче от запалката си. То освети наведеното лице на стареца, тънките му руси мустаци, под които трепкаше невидима усмивка.

— Е на това казвам аз тютюн. — Той извади кафявата дървена кутия с резба от борово клонче на капака. — Помириши. — И по днесе към гостенина си с една ръка кутията, а с другата мачкаше коравия филтър на цигарата. — Какво ще кажеш, а?

— Хубава кутия. Ти ли я направи?

—Аз. Че кой друг. Клончето аз си издълбах сам. Чудя се какво да правя понякога. Имам още една. Да ти я дам.

Старецът стана бързо, сякаш притича до малкото прозорче, взе от него кутията с резба от нежно желъдче. Изтри стъклото с длан и погледна навън.

—Едно време е. Да не остава човек сам. — Гостенинът му не го чуваше какво говори. Той стана и пъхна подаръка в раницата си. И си мислеше как ще изненада жена си с него. Тя ще го целуне, ще отвори витринката в хола и ще нареди кутията до другите сувенири.

— А сега да сложим малко картофи да се сварят. Ти си ми гостенин, ама с какво друго да те посрещна.

— Няма нужда от такива гощавания — каза Той. — Стига ми и топлата печка.

— Печката си е печка. Ти да не мислиш, че си ял такива картофи. Балкански картофи. Те да не се срещат под път и над път. — Старецът се наведе зад печката и напълни едно котле с хубави гладки картофи.

— Колко хора съм посрещал аз така. Сваря им едно котле и като си тръгнат, турям им и в раниците. Да имат. То всичко става по пътя. Планина е.

— Е щом си решил да ме гощаваш, гощавай ме — рече Той. —Аз пък ще те почерпя с коняк. — Старецът не чу какво каза гостенинът му, но го видя как се наведе над раницата си и извади бутилка коняк.

— Коняк ли? Да знаеш каква сливовица имам аз. Остави коняка. — Старецът премести малката масичка край печката и извади бутилка сливова и гостенинът му без особено съжаление прибра коняка в раницата си. — Е, хайде добре си ми дошел. Хубаво, че си сбъркал пътя. На човек му омръзва да стои сам и да си приказва с кучетата. — Старият гледаше гладкото лице на мъжа, гледаше цигарата му, белите му ръце и като отпи, му подаде ракията.

— А чашки нямаш ли?

Старецът хем се изненада от този въпрос, хем му стана смешно.

—Чашки ли? Има тука една, ама олио си държа в нея. Ако искаш?...

— Не искам, не искам — иронично се усмихна Той. — Хайде наздраве. — Сливовата му хареса много и после се поразвесели, да говори за картофите, започна да разказва как миналата година тук наобикалял един вълк. Единак ли бил — той не знаел. Но голям вълк бил. А той имал куче—Мурат. Едно сиво и едро куче. Спускали се към вълка всичките кучета — а той се озъбвал. Другите се отдръпвали назад. Само Мурат се спускал върху него. Но веднъж го измамили. Пак дошел вълкът. Пак го подгонили кучетата. Мурат — най-отпред. Настървено го подгонил. Но лошото е, че бил сам. Друг вълк му отсякъл пътя отзад и кучето се видяло в чудо. Хукнало насам-натам, накрая поело към селото. Не му стигнали силите. Разкъсали го по средата на пътя.

— Затуй ти се чудя на тебе, как тъй си тръгнал по това време сам в планината.

— Тъй си обичам аз, ама и зимата подрани тази година. Още две хижи има и ще се спусна долу в полетата.

Преди да си легнат, старецът излезе навън, подхвърли на кучетата по още един комат хляб. А те като че ли не виждаха хляба — въртяха се около него и скимтяха от радост.

На другия ден към обед вятърът утихна. Снегът спря и току над самото било на балкана просветна бледосинкаво небе. Снегът блесна на слънцето. Гостенинът стегна раницата си, намаза обувките си — приготви се за път.

— Не съм решил да те гоня и не ми се ще де те пусна — но щом като искаш да тръгваш. . .

— Нямам много време. Пък и планината сега е спокойна. Тряба да тръгвам. . .

— Като стигнеш билото — обясняваше старецът, изпращайки го, — ще се спуснеш в ниското. Там е чешмата. И след туй все край гората. — Той тръгна напра во към билото. Старецът го гледа дълго как крачи през дълбокия сняг и не се прибра, докато не се закри зеленият му анурак.

ПОСЛЕ се залови за работа. Тури на овцете сено, а привечер реши да си свари малко картофи. Втори ден вече очакваше да се върне от селото другарят му и да донесе нещо за ядене. Имаше малко сух хляб, но го пазеше за кучетата. Ала когато старецът се наведе зад печката, намери торбата с картофите празна. Отначало не повярва. Наистина в нея нямаше кой знай колко картофи, но добре помнеше, че вечерта ги раздели на две — да има и за днес. Той пусна празната торба и се застоя така приклекнал. „Сам човек в планината, какво ли не става с него." Излезе навън. От тъгла на кошарата право към билото едни следи бяха разровили снега.

— Не си планинар ти — рече старецът и се обърна.

Прибра се в стаичката и хвърли в печката цигарите с филтър, които остави гостенинът му. . .

Сава ХРИСТОВ

— И моите играчки са хубави

Активен помощник

КНИГАТА става все по-близък приятел на хората. Тя им разкрива нови неща, запознава ги с различни съдби. Нужна е да се готвим за изпити. Направо от цеха в библиотеката ще изтича запъхтян техник, инженер, бригадир или работник, ще прегледа набързо вестниците и списанията. След работната смяна бързат и задочниците — толкова много трябва да се прочете.

За да пести времето на читателите си, да даде своя принос в подобряване качеството на продукцията библиотеката при ДМЗ „Стомана" —Силистра с библиотекар Йордан Господинов набавя всяка необходима книга. Получават се около сто списания от технически характер с най-широк тематичен обхват.

Около библиотекаря има винаги постоянни и упорити читатели. Той знае какви въпроси ги вълнуват, какви книги четат. А има и такива като Велико Величков, Борис Николов, Радка Йорданова, които са едни от най-упоритите читатели и вече сами си търсят и намират необходимата литература. Но библиотекаря често обикаля цеховете, разпитва какви книги биха искали да прочетат работниците, предлага нови и достъпни за тях книги. И затова се радва той, когато идват хората, когато търсят, правят справки и пр.

Антон АЛЕКСАНДРОВ

ОТЦЕЦЯЛ СВЯТ

Най-новите геоложки проучвания (главно на италиански геолози) доказаха, че под пустинята Сахара се намират огромни запаси от сладка вода, годна за пиене. Със сонди, пробиващи земните недра до няколко хиляди метра, е било установено, че тези запаси надхвърлят 15 билиона кубически метра.

* * *

Китайците и индийците са знаели да приготвят сладолед много хилядолетия преди нашата ера. Още Ксенофан описва приготвянето на сладолед с помощта на сняг. Едва през 16 век в двора на Екатерина Медичи и по-късно в Париж започва усиленото производство на сладолед.

* * *

Доказано бе, че насекомите са опасни преносители на радиоактивността. Това важи особено за изотопите на кобалта, който се натрупва в черния дроб на хората и е смъртоносен.

* * *

Столетният бук има около 200 000 листа. Тяхната повърхност заема 1 120 квадратни метра, а повърхността на човешкото тяло е около два квадратни метра.

Отблизо и далеч

МОЩЕН УСКОРИТЕЛ

В Ереванския институт по физика е построен електронен синхротрон с енергия 6 милиарда електроволта. Това е най-големият ускорител в Съветския съюз, с помощта на който ще могат да се получават мощни снопчета електрони, позитрони и фотони с огромни енергии. Ускорителят представлява сложен комплекс, където грамадни и тежки възли са монтирани с голяма точност.

Хлорофил в космоса

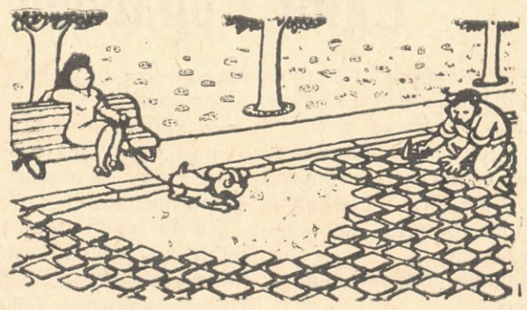
В пространството съществува хлорофил. Това откритие говори, че може да има живот и на други планети освен на Земята, заяви Фред Джонсън пред съвещание на специалисти по астрономия и биодинамика в Калифорнийския университет.

Джонсън изтъкна, че е открил съществуването на хлорофил в прашинки от космически облаци, които затъмняват светлината на звездите. Това откритие означава, че вероятно във Вселената стават някакви химически процеси, чийто краен продукт може да бъде някаква форма на живот, подобен на живота на Земята.

Хлорофилът е от съществено значение за фотосинтезата и следователно за живота. Достатъчно е подобен космически хлорофил да достигне повърхността на някоя планета и да предизвика там явления на фотосинтеза, подобни на земните, за да стане напълно възможно зараждането върху планетата на някаква жизне на форма, която първоначално може да бъде само растителна.

Ура! Месецът на трезвеността свърши...

Без думи. . .

ОБЯВА

ОКРЪЖНА БОЛНИЦА — СИЛИСТРА
търси да назначи касиер *със средно образование.* **Заплата — 105 лева.**

СЪОБЩЕНИЕ

Всички многодетни майки, наградени с ордени и медали, да се явят в Градския народен съвет, стая №10-а, с паспортите и орденските книжки за снабдяване с книжки за безплатно пътуване.

Срок 20. II. 1967 година.

ПРОЛЕТАРИИ ОТ ВСИЧКИ СТРАНИ, СЪЕДИНЯВАЙТЕ СЕ!

Силистренска ТРИБУНА

Орган на Окръжния комитет на БКП, Окръжния народен съвет и ОК на Отечествения фронт — Силистра

Година XII, бр. 22 (1186) | Вторник, 21 февруари 1967 година | ЦЕНА 2 СТОТИНКИ

Какво показва изпълнението на плана за януари в промишлеността

ДЪЛГОГОДИШНИЯТ опит в работата на промишлените предприятия показва, че ако през месец януари, т. е. през първия месец на годината се изпълни планът, работата тръгва сравнително нормално. Обаче месец януари на 1967 година е малко по-различен от началните месеци на изминалите години поради това, че той прие задачи непосредствено от Деветия конгрес на БКП. От друга страна контролните цифри на плана определят 1967 година. като преломна в изпълнението на петия петгодишен план. Ръстът на основните показатели през тази година в промишлеността е значително по-голям в сравнение с ръста в предшестващите години. Например, обемът трябва да нарасне с 13,4 на сто, а производителността на труда с 8 на сто в сравнение с 1966 година. Съответен дял от този ръст получава и месец януари. Затова именно планът за месец януари е поразличен от плана на същия месец на миналата година.

Какви са резултатите от изпълнението на януарския план за промишлеността в окръга по основните два показателя — обем на промишлената продукция и производителността на труда? Общо промишлеността изпълнява обемния показател 102,7 на сто, като дава ръст спрямо същия месец на миналата година 18 на сто. Такъв висок ръст досега не е получаван. Най-висок процент на изпълнение отчитат предприятията, работещи по новата система — 104,1 на сто. На второ място се нарежда кооперативната промишленост — 103 на сто. Предприятията, които работят по старата система, изпълниха плана 100,2 на сто. Не изпълни плана местната промишленост — 97,6 на сто.

Планът за производителността на труда е изпълнен общо за промишлеността 104 на сто, в това число от предприятията по новата система 108,4 на сто. Не изпълниха плана за производителността на труда кооперативната промишленост — 96,9 на сто и местната — 98 на сто.

От всичко 33 промишлени предприятия в окръга пет не изпълниха плана за обема, в това число ТПК „Дунав", промкомбинатите „Електрометал" и „Текстил". За производителността на труда не изпълниха плана си три кооперации — „Дунав", „Девети септември", „Домостроител" и промкомбинатите „Електрометал" и „Текстил".

Можем ли да бъдем доволни от резултатите през месец януари? Ако приемем общите проценти, можем да бъдем доволни, защото промишлеността като цяло преизпълнява плана и за обема и за производителността на труда. Но ако направим анализ на цифрите, ще видим, че през месец януари се изпълнява 7 на сто от годишния план, вместо най-малко 8 на сто. От друга страна, както отбелязахме, пет предприятия не изпълниха плана и лишиха окръга от промишлена продукция за 75 000 лева. Още по-сериозно е положението с производителността на труда, въпреки изпълнението, защото прирастът в сравнение с този през януари на миналата година е незначителен, а и тежестта ще дойде в следващите месеци, когато ще започнат да работят сезонните предприятия на хранително-вкусовата промишленост.

ЙОРДАН ГЕОРГИЕВ
секретар на ОК на БКП

В директивите на Деветия конгрес на БКП се подчертава, че нашата икономика следва да премине от екстензивно към интензивно развитие, а това ще рече рязко да се увеличава производителността на труда. Готова ли е силистренската промишленост за такова увеличение? Определено трябва да кажем, че не е, ако не се измени работата в няколко направления. На първо място организацията на работа в редица предприятия е незадоволителна; на второ място — по-голямата част от работниците в промишлените предприятия са неквалифицирани; и на трето място — социалистическото съревнование и движението за комунистически труд са на ниско равнище. Ведущите наши предприятия ДМЗ „Стомана", „Оргатехника" и Заводът за металорежещи машини срещат сериозни затруднения в изпълнението на плана по всички показатели, защото съществуват редица организационни слабости. Като прибавим и слабата обученост и опит на изпълнителските и ръководните кадри, става ясно че висока производителност на труда, ако не се вземат бързи и драстични мерки, не може да се очаква.

Изпълнението на януарския план в тези предприятия ни показва още и това, че те не са готови да изпълняват плана на продукцията за износ, а даже и за вътрешния пазар. Така например „Стомана" не можа да завърши изработката на планираните стругове, а „Оргатехника" не произведе нито един спиртограф от предвидените за годината 1 200 броя. Още много има да се желае по качеството на продукцията в тези и в редица други предприятия в окръга.

Недобре изпълнява плана за услугите на населението местната и кооперативната промишленост. Този въпрос през настоящата година трябва радикално да се разреши — от една страна с мрежата от работилници по райони и от друга по качеството на услугите. Не трябва повече да се поставят на изпитание нервите на гражданите, особено за радио и електро домакинските услуги.

По-голямата част от предприятията на територията на окръга през настоящата година работят по новата система на ръководство на народното стопанство. Изискванията на тази система са значително по-големи в сравнение със старата. Преди всичко става въпрос за по-висока ефективност от производството, а това ще стане, като се решат комплекс от въпроси. Как обаче се решават те? Значителна част от ръководствата на предприятията — партийни и стопански, които работят по тази система, в голяма степен подценяват изискванията и смятат, че може да работят както досега. Те не познават редица от основните положения на новата система и смятат, че тя ще се внедри без особени усилия — от само себе си. Време е да се разберат две неща — първо, че приложението на новата система изисква много труд и умение преди всичко на самите ръководства на предприятията и второ, че без нейното приложение е абсурд да се изпълнят големите изисквания на плана през петата петилетка, особено по качествените му показатели. Час по-скоро трябва да се премине от приказки към дела.

Настоящата 1967 година е решаваща в изпълнението на петгодишния план. Тя ще изгради база за по-нормалното изпълнение на задачите през следващите години. От това как ще се организира работата в отделното предприятие в началото на годината ще зависи нормалният ход по-нататък.

Какво е необходимо да се направи? Преди всичко да се мобилизират партийните организации по разясняване на плана и набелязване конкретни и ефективни мероприятия по неговото изпълнение. Да се мобилизират работническите колективи и особено ония, където се работи по новата система. Следва да се проведе серия от беседи по разясняване на временните наредби по приложението на системата както сред ръководния, така и сред работническия състав. Обучението, т. е. курсовете за квалификация да се вземат на ежедневен отчет от директорите и партийните секретари. Профсъюзните и комсомолски ръководства да поставят на преоценка работата по движението за комунистически труд и социалистическото съревнование.

Продукцията за износ следва да се превърне в най-голяма грижа за всеки ръководител и колектив, защото от това зависи по-нататък вносът на материали.

Вътрешностопанската сметка на този етап е неразделна част от основните мероприятия и на тази база всеки цех, всяко звено трябва да води борба за най-висока ефективност от дейността, която развива.

Задачите са огромни, но колективите на държавната, местната и кооперативната промишленост неведнъж са доказвали, че могат да се справят и с най-трудните положения. Остава едно — да бъдат те правилно оглавени и насочени.

Още малко усилия

КОГАТО говорим за готовността, с която кооператорите от с. Българка посрещат пролетната сеитба, трябва да отбележим, че те са положили не малко усилия за предсеитбената подготовка.

Още през есента определената площ за пролетници бе изорана. Механизаторите се заловиха от рано да ремонтират машинно-тракторния парк. Благодарение на това всички машини са изправни. Подготвен е и прикачният инвентар. Най-голямо старание при ремонта вложиха механизаторите Стефан Иванов, Йордан Недев, Колю Великов, Иван Господинов и други.

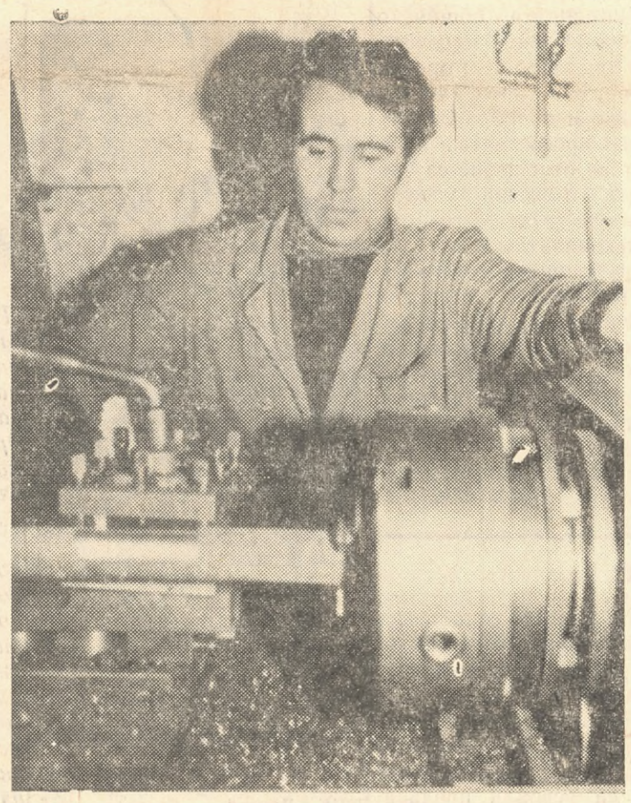
Голям дял от сеитбения план в с. Българка се пада на царевицата. Тук ще се засеят 1 600 дка царевица за семе и 890 дка за силаж. Ще бъдат засети и 1 000 дка слънчоглед, 350 дка боб и др. С плана са запознати ръководителите на бригадата. Звената са прегрупирани. Определени са прикачниците и водачите на ремаркетата, които ще отнасят семената до блоковете.

Хората от всяко звено трябва да почистят боба за семе. В това отношение ръководителите не са направили необходимото. Досега не са изпратени проби от грах и боб в „Семеконтролна инспекция" — Силистра. Срокът за това отдавна мина. Трябва веднага да се отстрани този пропуск.

Останалият посевен материал ще бъде закупен от ДП „Сортови семена". До момента са взети цвекловите семена.

С малки усилия кооператорите от с. Българка ще бъдат напълно готови за пролетната сеитба.

Дочо АТАНАСОВ

Любовта към избраната професия помогна на Йордан Георгиев от ТКЗС с. Чернолик само за една година да стане един от най-добрите стругари в стопанството.

Трактори в заснеженото поле

ФЕВРУАРСКИЯТ вятър властвува над бялата шир. Някъде далече в блоковете на с. Войново се мяркат фигури. Това са кооператорите от IV бригада. Те под хранват есенниците, засети на наклонени терени.

А в равните райони боботят трактори. Механизаторите Георги Йорданов, Димитър Неделчев и Йордан Данев с два беларуса и тороразпръсквачки подхранват посевите. Всеки ден те наторяват по 700 дка пшеница. Досега са подхранили 4 000 декара.

Вятърът не стихва. Той шиба лицата на безстрашните кооператори, решили да победят зимата. Да увеличат плодородието на земята си.

Еленка КАРАМОЧЕВА

Кооперативното стопанство в с. Айдемир всяка година първо в окръга произвежда ранни зеленчуци.

НА СНИМКАТА: Звеноводът на II звено от зеленчуковата градина Христо Калчев проверява състоянието на пикираната салата.

Пред пролетната сеитба

РЕЗУЛТАТИТЕ от растениевъдството се определят преди всичко от това как е извършена сеитбата. Не напразно народът е казал: „Каквото посееш, такова ще жънеш". Това накара специалисти, механизатори и ръководители на стопанството в село Попина отрано да помислят за пролетната сеитба, за да стане тя навреме и качествено.

Не бяха малко и трудностите още през есента на 1966 година, проливните дъждове попречиха да се освободят блоковете навреме и се извърши есенната дълбока оран. Сеитбата също продължи до късно и машините не можаха да се ремонтират в определения за окръга срок. Но това закъснение не уплаши механизаторите.

Упорит бе трудът на другарите Минчо Русанов, Йордан Неделчев, Георги Калинов, които под ръководството на Димитър Ангелов подготвиха по-голямата част от селскостопанските машини. Сега от 9-те дизела 5 са напълно готови, от 24 средни машини — 18, а от 10-те леки — 6, готови са и култиваторите, редосеялките, тороразпръсквачките и другият дребен инвентар, необходим за сеитбата. Макар и при трудни условия и останалите машини ще бъдат готови за първия сеитбен ден.

Планът за дълбоката оран към 31. XII. 1966 година не беше изпълнен, но затова пък през топлите януарски дни неизпълнението бе чувствително намалено. Падналият напоследък сняг затрудни изпълнението до край на тази задача, има още 2 000 дка дълбока оран.

Наред с подготовката е извършено и основно торене на площите в зеленчуковата градина. Стопанството тази година разполага с достатъчно количество изкуствени торове. Оборският тор ще се използва в ограничено количество.

Главният агроном на стопанството др. Васил Пецов със задоволство споделя, че семената са готови и това, което има да се получава от „Сортови семена" като слънчоглед, царевица, фасул, люцерна, цвекло и др., е получено, а тези, които подлежат да се подготвят от самото стопанство, в скоро време ще бъдат готови.

Положителният опит от миналата година на комплексната бригада в с. Гарван с бригадир др. Павел Донев накара ръководителите да отделят по-сериозно внимание на тази форма на работа, защото голяма площ се работи с 20—25 човека, докато при останалите полевъдни бригади това става с голям брой работна ръка.

С всеки изминат ден се доставят все по-съвършени машини и всички процеси ще се механизират, а оттам ще се реши въпросът за по-високите добиви, ниската себестойност и най-вече зърнения проблем за стопанството и окръга.

Има още въпроси, които чакат разрешение, но главната задача е ясна на всички, затова на неотдавна проведените събрания на бригадите кооператорите решиха да се борят за по-добри резултати.

Н. МАРКОВ

В защита на полезния дивеч

ПОРАДИ настъпилата сурова зима и изобилния снеговалеж полезният дивеч в района на с. Ситово е застрашен. Това накара ръководителите и членовете на ловните дружинки да вземат бързи мерки в защита на дивеча.

Ловците от Ситово, Поляна, Слатина и Искра до един участвуват в подхранването на яребиците и сърните. Досега в хранилките е поставен около 350—400 кг зърнен фураж. В горите „Мандрата", „Хергеле сайван", „Есе куру" и „Ходжа орман" на дивеча е даден листников фураж.

Наред с подхранването, ловците водят и борба с враговете на полезния дивеч, установил се или придошъл в района. Организирани са три хайки, резултатите от които са задоволителни.

Февруари е месецът, когато започва брачният период на хищниците. Вълците се събират на глутници и нанасят големи щети. Затова и ситовските ловци ще вземат бързи мерки за по-резултатна борба с тях. С това те ще допринесат още повече за опазване на полезния дивеч в района.

Иван НЕНОВ

СВЕДЕНИЕ

за изпълнението на селскостопанските мероприятия

до 17. II. 1967 год.

ТКЗС	Яйца за деня в %	Изв. оборски тор в %	Засят разсад ранни домати в %	Съхранен лед в ТКЗС в %
Айдемир	41	10	33,3	80
Калипетрово	X	15,5	27,2	60
Бабук	41,3	3,8	45	10
Айфатар	53,3	4,9	0	0
Алеково	31	2	X	31
Иширково	X	2,8	0	0
Смилец	49	3,8	X	66,6
Попина	37	19,8	22,6	53,3
Сребърна	35	14,3	39	75
Ситово	43	7,1	35	28,5
Сраким ир	26	2,6	X	30,4
Кайнарджа	31,3	8,2	12	0
Голеш	44,6	8	X	0
Средище	50,5	3	0	10
Тутракан	36	7,9	33,4	109,3
Нова Черна	37	21	28,6	0
Старо село	76	33,8	83,4	91
Белица	53,1	30	8,4	100
Главиница	62	0	X	47,5
Ст. Караджа	55	2,8	24	60
Сокол	33,5	5,5	33,8	224
Зафирово	42,5	9,5	12,5	36
М. Преславец	42,2	5,3	0	150
Дудово	X	0,6	0	60
Межден	32,2	3,1	X	10
Окорш	54,8	0,2	X	0
Секулово	45,3	3,4	X	94
Добротица	51,3	11,1	110	39,5
Чернолик	51	2,5	X	110
Паисиево	39	0	X	0
Всичко ТКЗС	44,2	7,2	31,5	49,9

ОТЧЕТНО-ИЗБОРНИ КОНФЕРЕНЦИИ В КОМСОМОЛА

За достойно посрещане на XI конгрес на ДКМС

ПОД този лозунг мина годишната отчетно-изборна конференция на общинската организация на ДКМС в с. Главиница.

Гости на конференцията бяха секретарят на общинския комитет на БКП — Велчо Велев, председателят на ТКЗС — Тодор Стоев, секретарката на Окръжния комитет на ДКМС — Гинка Пецова и др.

В отчетния доклад на общинския комитет се посочи, че комсомолците от района на Главиница в чест на Деветия конгрес на БКП са направили значителна крачка напред в своята организационна и политическа дейност. Разнообразени са формите на идейното възпитание, подобрена е политическата работа сред младежите при изпълнение на стоящите пред тях задачи.

Добри успехи са постигнати в комсомолското дружество в с. Калугерене със секретар Халил Ахмедов, в с. Падина със секретар Дилявер Кабилов, Второ дружество в Главиница и др.

Конференцията даде положителна оценка за производствената дейност на младежите. Над 300 комсомолци—механизатори, полевъди и животновъди, са работили с младежки жар и са преизпълнили дадените обещания в чест на Деветия конгрес на БКП. В полевъдството най-добри успехи са постигнали Февзи Мехмедов, Джемал Ибрямов, Тотка Петрова, Муталиб Ахмедов и др. В животновъдството първенци са Ангел Иванов, Расим Байрамов, Стоянка Петкова и др.

Успехи има и по ръководството на ДПО „Септемврийче". Проведени са вечери на Христо Ботев, на Пеньо Пенев, на народното творчество, руския език и др. Добре са работили в това отношение отрядите ръководени от комсомолците Иванка Колева, Величка Донева, Пенка Димитрова и др.

Наред с тези положителни страни, на конференцията бяха посочени и някои съществени слабости, които под една или друга форма все още намират място в работата на комсомолските дружества.

В някои села от района като Подлес, Калугерене и др. е слаба идеологическата работа сред младежите. Нередовно и при слабо посещение от страна на младежите се провеждат занятията в изградените учебни звена.

Незадоволителна е работата на комсомолските дружества по подготовката и провеждането на политическите събрания и по патриотичното възпитание на младежите, художествената самодейност. В нито една организация младежите не се готвят сериозно за Третия републикански фестивал. Малко четат книги и списания.

Не се работи системно и с несъюзната младеж. Докато през декември 1965 година организацията е имала 483 члена, то към края на миналата година техният брой е намалял на 445. В същото време в района има много младежи на комсомолска възраст, които не са в съюза.

В своите изказвания пред конференцията делегатите Дилявер Кабилов, Коста Милушев, Реджеб Ебазеров и др. с право поставиха въпроса за разнообразяване живота на младежите в организацията.

Отношение по повдигнатите на конференцията въпроси взе и секретарят на общинския комитет на БКП др. Велчо Велев, който увери присъствуващите, че общинският партиен комитет ще направи всичко възможно, за да осигури на младежите условия за нормална работа.

Като поздрави младежите от името на Окръжния комитет на Комсомола за постигнатите от тях успехи през изтеклата година, другарката Гинка Пецова даде ценни указания за бъдещата работа на ръководството и организацията, за достойното посрещане на XI конгрес на ДКМС.

Ахмед ДЕМИРЕВ

Скоро тези зидове ще престанат да бъдат учебни. И учениците от сградостроителното училище — Силистра ще се влеят в редиците на хилядите строители, ще дадат своя принос в новите социалистически строежи.

Задача на цялата общественост

КОГАТО след свършване на работното време всички се прибират уморени по домовете си, по улиците към сградата на Първа политехническа гимназия ще видите на групи младежи, а и по-възрастни, които с чанти под мишница бързат към училището.

За тези работници, напуснали стругове и фабрични машини, оставили деца в къщи, едва успели да се измият и хапнат набърже за вечеря, трудовият ден още не свършва. Водени от желанието да се запознаят с неща, които не са имали възможност да опознават досега, те отиват да учат и да завършат образование, за да бъдат още по-полезни там, където работят. Това са любознателни работници, които делят минути и часове от почивката си, отнемат от съня си, за да могат да обогатят своите знания.

Вече три години вечерната гимназия „Гено Чолаков" работи като самостоятелно учебно заведение. Покастоящем в нея учат над 300 ученика, различни по възраст и професия, по социално и обществено положение, мъже, жени, младежи и девойки. Всички те обаче се водят от едно желание и стремеж — да овладяват науката.

Те следят с интерес ръцете на учителя, който пише формулите по алгебра, работят с епруветки и прибори, когато извършват опити по физика и химия, учат красивия руски език, история, естествени науки и др.

Но за да има успех в работата, се изисква ред и тишина. По-голямата част от заняти ята в гимназията минават нормално, несмущавани от никого, при напрегнат умствен труд.

Има обаче и нощи, когато различни младежи — безделници, които след гуляй се отбиват в училището, отварят вратите на класните стаи, разхождат се по коридорите, бият звънеца и по този начин нарушават спокойната училищна обстановка.

На повика на училището за осигуряване нормална обстановка на работа, наред с органите на МВР, се отзоваха обществеността и особено комунистите от Първа квартална партийна организация, повечето от които са възрастни другари — пенсионери. Под ръководството на партийния комитет и бюрото на първичната партийна организация през целия месец януари те органи зираха редовно дежурство, което започваше от 21,30 часа и продължаваше до края на учебните часове, често пъти до 24 часа през нощта.

Особено голяма заинтересованост в това отношение прояви др. Петър Павлов — активист на партийната организация в квартала. Той организираше и ръководеше реда на дежурствата. Ние изказваме нашата благодарност и на комунистите: Иван Стоянов, Нейко Минков, Илия Иванов, Петър Маринов, Минчо Стоянов, Иван Михалев, Драгни Иванов, Желязко Тодоров, Сава Петров и много други, които макар и възрастни, през студените зимни вечери идваха редовно да дежурят по коридорите на училището, обикаляха училищната сграда, грижеха се за спокойното провеждане на учебните занятия. И техният труд не отиде напразно. Сега вече няма такива прояви от страна на пияни младежи и занятията се провеждат при нормална обстановка.

Благодарение на грижите на тези другари и помощта на органите на МВР, спокойно идват вече на училище девойките, много от които бяха напуснали гимназията само от страх от тези хулигански прояви на някои младежи.

Добре ще бъде този опит на Първа квартална организация на БКП да послужи за пример и на останалите организации от града.

Полезно ще бъде например кварталните партийни организации, а така също и партийните организации от предприятията и учрежденията да се интересуват отблизо от успеха и поведението на вечерниците и при нужда да окажат необходимата помощ на училищното ръководство.

За да се постигнат желаните резултати, обучението на работниците и служителите трябва да става дело на цялата общественост.

Георги МЪРОВ
директор на
Вечерната гимназия „Гено Чолаков" гр. Силистра

С интерес минават занятията в начална школа за политически знания в с. Голеш.
НА СНИМКАТА: Слушателите от школата с голямо внимание слушат последната лекция по материалите на IX конгрес на БКП.
Снимка: Върбан Атанасов

Отчетни конференции на БЗНС

За още по-добри успехи

НА годишната отчетно-изборна конференция на общинската организация на БЗНС в Тутракан сдружените земеделци се явиха с изпълнени задачи. В отчетния доклад на общинското ръководство съвсем правилно важно място се отдели на идеологическата работа. През годината редовно са провеждани просветни събрания по най-важните проблеми на международното положение. Освен това почти всички членове на организацията са включени и учат в учебните звена на Партията и Отечествения фронт. Активно участие вземат сдружените земеделци от района и в кръжоците по селскостопанската просвета.

Конференцията отчете и участието на членовете на БЗНС в обществено-политическия живот. По сочи се, че в ръководствата на низовите организации на Отечествения фронт са избрани 71 членове, 13 съюзни членове са съветници при ГОНС. Активно участие са взимали членовете на БЗНС и при подготовката и провеждането на изборите за народни представители, окръжни и местни съветници.

От 232 членове на организацията в промишлеността работят 32, в търговията 15, в строителството, животновъдството и полевъдството 180. Конференцията оцени положително участието на сдружените земеделци при изпълнението на производствените планове. В сравнение с миналите години в кооперативното стопанство са постигнати добри успехи. Пре изпълнени са и плановете в търговията. Дял в тези успехи имат и сдружените земеделци от района.

В своите изказвания пред конференцията по-голямата част от делегатите дадоха обещание в чест на предстоящия XXXI конгрес на БЗНС да работят упорито за постигане на още по-добри резултати в промишлеността, търговията и селското стопанство.

Викентий ДУКАНОВ

С изпълнени поръчения

ГОДИШНАТА отчетно-изборна конференция на общинската организация на БЗНС в с. Попина се проведе през първата половина на месец февруари т. г. в лекционната зала на Отечествения фронт.

В работата на конференцията взе участие и секретарят на Окръжното ръководство на БЗНС др. Стоян Неделчев.

В отчетния доклад на общинското ръководство, прочетен от неговия председател Петър Гецов, се отчете, че през годината основна задача пред сдружените земеделци е била — да се включат активно в борбата за високи добиви от растениевъдството и повече продукция от животновъдството, а така също и намаляването себестойността на получената продукция. Много от съюзните членове са изпълнили с чест възложените им поръчения при изпълнението на тази задача. През време на усилената селскостопанска работа общинското ръководство на БЗНС е оказало действена помощ на управителния съвет на ТКЗС за срочното и качествено прибиране на реколтата.

Конференцията отчете, че въпреки постигнатите успехи в областта на селското стопанство все още се допускат и сериозни слабости, в които дял имат и сдружените земеделци. Политическата работа сред съюзните членове при извършване на най-важните селскостопански задачи не е на нужното ниво, в резултат на което някои от тях допускат още не качествена работа.

През годината общинското ръководство е насочило своето внимание към организационното укрепване на дружбите и подобряване на политико-просветната работа. В това отношение са постигнати известни успехи, но все още те не отговарят на изискванията.

Конференцията прие конкретни решения за предстоящите задачи на сдружените земеделци при изпълнение на стопанските задачи, за достойно посрещане на предстоящия XXXI конгрес на БЗНС.

Илия РАВАЛИЕВ

Завършиха курсовете

ОТ няколко години насам вече почти всички кооператори от с. Ножарево преминаха през курсове за гражданска отбрана.

И тази година под ръководството и помощта на СОНС и пълномощничеството в селото добре се организира изпълнението на тази задача.

Още в началото на месец февруари изградените учебни групи започнаха занятия. В разстояние на три дни опитни лектори като: Мехмед Юсуфов, Махмуд Алишев, Ранчо Ранчев и др. изнесоха пред кооператорите предвидените по плана лекции и проведоха практически занятия. В тези лекции кооператорите бяха запознати как да се опазват при химическа война, как да дават първа помощ на пострадалите и т. н.

Проверката, която се извърши на края на занятията, показа, че кооператорите добре са усвоили предавания материал. С това обучението на населението в Ножарево завърши.

Отчетни събрания на Отечествения фронт

ЗА НОВИ КОМУНИСТИЧЕСКИ ОТНОШЕНИЯ

ЧЛЕНОВЕТЕ на втора низова организация на Отечествения фронт при десети квартал—Силистра се събраха да отчетат едногодишната си дейност.

В отчетния доклад, изнесен от председателя на организацията Христо Келчев, се направи задълбочен анализ за работата на ръководството и на членовете през изтеклата година, посочиха се и предстоящите задачи.

Особено внимание в доклада се отдели на ония проблеми, които съдействуват за създаване на нови комунистически отношения в бита на хората.

През годината ръководството на организацията отблизо се е интересувало от успеха и дисциплината на учениците, които живеят на територията на организацията, оказало е помощ на родителите и учителите за подобряване на работата в тази насока.

По инициатива на организацията с учениците са организирани екскурзии, походи и др. мероприятия, оказана е активна помощ, за да няма изоставащи ученици в района.

Към организацията има изградена комисия от жени, която оказва съдействие на домакините за подобряване бита в семейството, уредбата на дома и др. Сега в района на организацията вече има редица образцови семейства в това отношение.

Ръководството на организацията правилно оценява ролята и значението на политико-просветната работа. Изградената лектория работи редовно. По предварителен изготвен план ръководството осигурява подготвени лектори, които изнасят пред отечественофронтовците лекции и беседи по важни проблеми на деня.

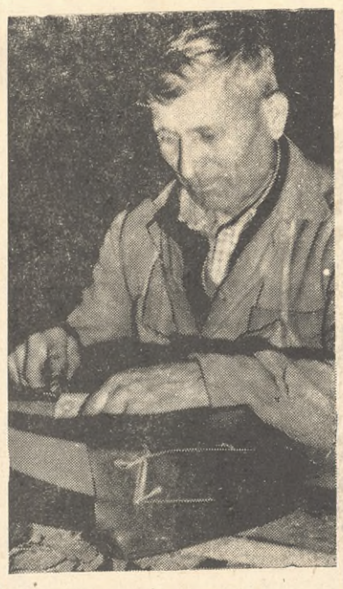
Добра дейност на ръководството е и това, че е възложило на 7—8 членове на организацията да оказват помощ на читалището по разнасянето и популяризирането на хубавите художествени книги сред членовете. Не се изпускат от предвид и въпросите на хигиената и благоустрояването на района. Поета е инициативата в близките няколко години да се работи системно за подобряване хигиената в домовете, дворовете и училищата, за да станат болшинството от домовете „образцови домове".

Много мероприятия ще се проведат във втора низова организация и в чест на предстоящия VI конгрес и 25-годишнината от създаването на Отечествения фронт. Ще се проведат вечери на отечественофронтовския актив, вечер на пенсионера, срещи с активни борци против фашизма и капитализма и др. В чест на конгреса организацията ще приеме в своите редове още 10 члена.

В своите изказвания членовете на организацията отправиха някои критични бележки към ръководството на организацията, но общо взето те изказаха задоволство от тяхната дейност през изтеклия период.

Събранието избра единодушно за ново ръководство същите другари, повечето от които вече 12 години изпълняват тази длъжност.

Мария МИХНЕВА

Кольо Пенчев е един от добрите работници от сарашката бригада на Димитър Иванов при ТПК „Дунав" — Силистра. Той редовно преизпълнява трудовите си норми.

Комсомолската работа се подобрява

През 1966 г. работата на ДКМС в „Здрава храна" се отчете като незадоволителна. Слаба беше дейността на ръководството по организационното укрепване на дружеството, по идеологическата работа, малко беше извършеното и по разнообразяване живота на младежите.

Това разтревожи партийното и профсъюзното ръководства и преди да настъпи новата година, се проведе годишното отчетно-изборно събрание на организацията, където част от ръководството на организацията се поменя с по-подготвени и дейни другари. За секретар бе избрана комсомолката Златка Атанасова.

Рано е още да се каже, че в работата на организацията има прелом. Проведените досега мероприятия обаче говорят, че в това отношение настъпва подобрение.

Преди всичко чувствува се колективният метод на работа, системно се отчита изпълнението на възложените задачи и решенията на дружествения комитет. Расте влиянието на организацията сред младежите. За това говори фактът, че броят на членовете нарасна от 40 на 60.

В предприятието са създадени курсове за квалификация, в които комсомолците вземат най-дейно участие.

Работата в общественото хранене съвсем не е лека, защото изискванията на гражданите растат с всеки изминат ден. Ето защо дружественото бюро редовно следи за производствената дейност на своите членове, възлага им поръчения и отчита тяхното изпълнение.

Така например с комсомолско поръчение бе изпратена Денка Александрова като управител на сладкарница № 1, която засега добре се справя с тази задача.

Примерни в своята работа по културно посрещане на клиентите са и Пенка Здравкова и Петко Иванов, сервитьори в представителния ресторант „Златна Добруджа".

Вежливостта и културното обслужване на клиентите и занапред ще бъдат една от най-важните задачи на комсомолците и на комсомолската организация в предприятието.

Ганка РАЙЧЕВА

Марина мълчеше и гледаше встрани. Вместо нея отговори следователят.

— Извини ме, Мариша, аз се изразих неправилно — виновно каза Зотов, без дори да погледне към Куликов.

Следователят помоли Зотов да седне срещу Марина и проведе обикновения разговор за взаимно идентифициране, продължи веригата на по-рано обмислените въпроси към свидетелката и задържания, към задържания и свидетелката. Обикновени въпроси, но точно насочени.

— Ходили ли сте заедно в Биково, водили ли сте разговор за брак, заплашвали ли сте? — На всички въпроси следваха утвърдителни отговори, без колебания и размисли.

— Защо отидохте в квартирата на Мухин?

— Исках да се обясним, да поговорим.

— Но вие не знаехте ли, че това отиване е безнадеждна работа?

Мълчание.

— Гражданко Мухина, Зотов знаеше ли, че неговото отиване при баща ви е безсмислено?

— Разбира се, че знаеше. Аз десетки пъти съм му казвала, че баща ми не иска и да чуе дори за женитбата ни, пък и аз за нищо на света не бих се омъжила за него. Все ще се намери и за мене мъж!

— Спокойно, това не е във връзка със делото — спря я Куликов. — Кой ви пусна в квартирата, гражданино Зотов?

— Някаква гражданка. Изглеж да живее там. Впрочем, не зная. Тя беше с палто и шапка.

— Това е Клавдия Ивановна. Тя ни е съквартирантка — поясни Марина. — Навярно току-що се е върнала от църква.

— В стаята на Мухин нямаше ли никой?

— Нямаше.

Особено подробно разпитваше Куликов за вероятното оръдие на убийството. Тежката попивателна преса загадъчно изчезнала от стаята. Обаче нищо ново не чу от Зотов по този въпрос.

— Да, имаше такава — като заучен урок повтаряше задържаният.

И отново изреждаше това, кое то беше вече казал: че старецът хванал попивателната преса, замахнал и искал да го удари, че той издърпал пресата, хвърлил я настрана, а самия хазаин блъснал към прозореца. С това, по думите на Зотов, всичко свършило. Той хукнал да бяга от стаята, без да вижда и да чува нищо.

— Любопитно, Зотов, но попивателната преса я няма в стаята. Къде се е дянала? Спомнете си, може би не сте я хвърлили, а сте я взели със себе си. В страха си, така да се каже. Ударили сте стария човек, взели сте пресата и сте избягали?

На това място очната ставка трябваше да се прекъсне. Марина като че ли отново видя и преживя случилото се. . . отнесената от ръката на убиеца преса, премазаната глава на баща си . . . Тя се обля в сълзи и, показвайки като платно побелялото лице на Андрей, закрещя и занарежда пронизително:

— Той е, той е убиецът! Татко, скъпи, прости ми! Аз, само аз съм виновна за всичко!

Докато Куликов се грижеше за Марина, уговаряше я и я успокояваше, със Зотов стана нещо непонятно. Отначало, свил се под градушката от упреци, обвинения и проклятия, той постепенно се изправи, изпъчи се и на лицето му се появи насмешлива усмивка. Когато след една-две минути следователят се обърна и искаше да го попита нещо, Зотов махна с ръка и без да променя изражението на лицето си, каза:

— Добре, вие победихте. Пишете — аз го убих. А попивателната преса изхвърлих.

— Къде?

— През прозореца. Толкова. Точка.

— През прозореца? — заинтересува се Куликов.

— Ами къде, да не съм я глътнал?! — грубо отсече Зотов.

Пета глава
НА ГОСТИ НА ПЕТРОВКА 38

В момента, когато Николай Петрович Куликов довеждаше до логичен край разработената версия, на другия край на града се случи следното.

Виктор Лунев, мършав младеж с неизразителни черти на лицето и късо подстригана коса, се събуди в най-весело настроение. И макар да беше нощувал в сестра си и да се страхуваше да се прибере в къщи — все пак на строението му беше празнично. Изглежда в последно време съдбата беше му се усмихнала. Днес трябваше да получи още десет рубли. Всичко двадесет за два дни. Охо! Не е лошо!

Виктор започна да се приготвя, за да успее в осем часа да бъде на познатия адрес.

Защо ли толкова бързо пръсна парите от заплатата и от отпуската? Не, сега той ще бъде попестелив. Стига е пръскал парич ките. На работа може и да не постъпва сега. Няма защо да бърза. Пък няма и къде. Нали това, че не се е разбрал с нормировчика, го каза само така за фасон, а всъщност му се искаше да поживее свободно, да не тича всяка сутрин до фабриката. Какво пък — работата няма да избяга в гората. Още повече, че майка му замина в санаториум. Витка се чувствува по-добре без нея. Дотегна му да му мърмори: „Витя, защо пиеш?" И все плаче.

Лунев постави на главата си шапка в зелен цвят и излезе на улицата.

Отначало през метрото, после с автобуса той стигна до Октомврийско поле. През един двор, излизащ на две улици, той стигна до тиха сенчеста улица, пресече я и тръгна покрай ниските стобори, зад които растяха храсти френско грозде. Изминавайки двадесетина крачки, Виктор видя необходимия му дом. И изведнъж се спря като вкаменен. Странно и непривично оживление. . . Две момиченца се опитваха да погледнат през един от прозорците. Повдигаха се едно друго на ръце. До входа стоеше познатата вече на Лунев жена, същата, която му отвори вратата вчера.

Недалеч от къщата, зад дървото Виктор забеляза млад човек в бяла рубашка. Той внимателно го погледна и веднага премести погледа си. Лошо!

И в същото време до наостренния му слух достигнаха нечии думи: „Цяла нощ работи милицията. Не е шега такова престъпление!..."

Отначало смътно, а после все по-осезателно растеше усещането му за още неизвестната опасност. Виктор рязко се обърна и се отдалечи от къщата, неволно ускорявайки крачките си. Той премина покрай безкрайните огради на малките къщички. По-бързо, по-бързо — сам себе си бързаше той.

Огледа се. Далеч, леко подскачайки из дупките, се носеше лека кола. „Какво става?! — започна да се кори Лунев. — Какво се изплаших аз глупакът?"

И отново в паметта му изплува младия човек в бяла рубашка. За що? Виктор не можа да си обясни. Втренченият, мигновено отмес тен поглед, го караше да бъде нащрек. Всичко беше подозрително. Не, правилно постъпи, че се скри, преди да го види лелката, която вчера му отвори вратата. Правилно. (Следва)

Купувачите не бива да се ощетяват

ТЕГЛЕНЕТО и мерене то на стоките в търговски те магазини е манипулация, която определя отношенията между продавачите и купувачите.

Някои търговски работ ници обаче, като тези в магазина за самообслужване № 122, гастроном № 117 на ДТП, в магазините на „Плод зеленчук" № 10, специализирания и много други използват тези мерки за получаване на повече пари, отколкото е фактическата стойност на продадената стока. То зи порочен начин на рабо та за някои от тях е станал система и те продължават да го прилагат. А спрямо този навик купувачите не смеят да протестират, защото контролни те органи са изоставили своите функции за провер ка на вярното мерене и теглене. Против тези нарушения не проявяват инициатива и извънщатни те сътрудници на служба „Търговия" при ГНС, а също и органите на народ ния контрол. Известно е, че колкото служебният и обществения контрол е по-слаб, толкова повечг продавачите в някои от магазините губят чувство то за честност и ощетяват потребителите.

Във всички магазини за продажба на хранителни стоки има закачен на вид но място картон с надпис „Тук се продава нето тегло". Спазва ли се обаче това изискване? На този въпрос не е трудно да си отговорим. Достатъчно е например да отидем и да си купим тахан халва. Продавачът отрязва едно парче, поставя го върху лист амбалажна хартия и заедно с хартията го тегли, определя грамажа и стойността му. Така той ще постъпи и със сиренето, мармелада, ябълки и други непакетирани стоки. Грамажът от везната об хваща както теглото на продукта, така и амбалаж ната хартия, която потребителят плаща по цената на продукта, въпреки че амбалажът се предава на продавачите без стойност.

Такова положение не може да не ни накара да се запитваме: защо са ока чени въпросните картони по стените на търговските обекти и каква практичес ка стойност имат те? Защо служебните и общест вените контролни органи търпят тези неправилни постъпки на продавачите в магазините за хранител ни продукти?

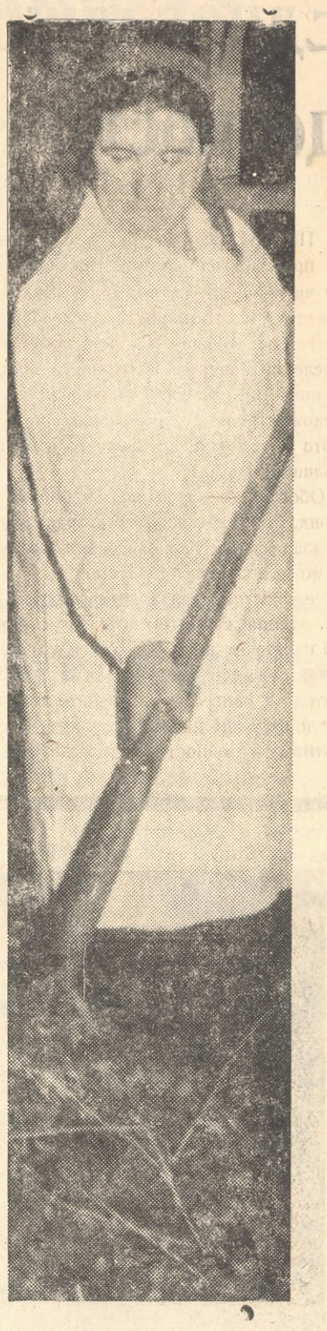
Може би някой ще по мисли, че тези нередности се срещат само в магазините за продажба на хра нителни продукти. Не! В някои сладкарници, като тези на „Здрава храна" и ТПК „Дунав" в центъра на града и други, се прода ва прясно и кисело мляко в насипно състояние за в къщи или пък за закуска в самите сладкарници. Прясното мляко в някои обекти понякога така се отмерва, че гражданите остават ощетени с по 50 и повече грамове. А грамажът на киселото мляко в чашките за закуски не се определя на поставени те везни, а това става „на око" и се пълнят понякога до половината. Може би везните по-лошо отмер ват киселото мляко от окото на продавачките?

Непростимо нарушение е, че след като има узако нен у р е д за из мерване на теглото на продаваното кисело мляко, той да се заобикаля. Използването на везната ще осигури на купувача то чния грамаж и ще отстрани това незаконно откло нение или пък съмненията.

Необходимо е контролните органи да застанат на мястото си, да не се до пуска абсолютно никакви търпимост спрямо тези противозаконни прояви.

Налага се и ръководствата на Градското търгов ско предприятие „Здравс храна" и ТПК „Дунав" да обърнат внимание на продавачите си върху необходимостта от спазване то на изискването за вярно мерене и теглене на продаваните хранителни стоки и се сложи край на всякакво ощетяване на по купателите. Лозунгът за продажба на „нето тегло" от призив трябва да се превърне в ежедневна практика за търговските работници.

Йордан ПОПОВ

В кравефермата на с. Ситово Велика Стоянова е една от най-добрите доячки. Тя редовно преизпълнява своите производствени задачи.

НА СНИМКАТА: Велика Стоянова подготвя храна за животните.

ПТИЦЕВЪД—ПЪРВЕНЕЦ

От 4 години в птицефермата на Главиница работи опитният и трудолюбив птицевъд Тодор Калчев със своя помощник Йордан Стоянов. Той влага амбиция и старание в работата си, затова и успехите са му добри. Него сочат като първенец сред птицевъдите в кооператива и то с пълно право. Сега той се грижи за 5 800 кокошки, които са в много добро състояние.

Стреми се да им достави необходимите храни, както и да осигури нужните зоохигиенни условия в птичарника. Поддържа постелята постоянно чиста и суха, а в птичарника е сложил сан дъчета с негасена вар, за да може да поемат влагата.

Сутрин, още щом като се съмне, на кокошките той дава по 10 грама дрождиран ечемик. Към 10 часа ги храни с мека храна, след това към 13 часа им дава дрождирана храна, а вечерта житени отсевки или ечемик. Такава е всекидневната дажба на кокошките, която възлиза общо на 110 г кон центриран фураж, от който 60 г смески, приготвени от фуражния цех, 40 г царевично брашно и 10 г ечемик.

За дрождирането и покълването на ечемика птицевъдите Калчев и Стоянов имат специална стая, която сега през зимните дни отопляват. На птиците редовно се дава покълнал ечемик, защото птицевъдът от опит знае, че когато не им дава покълнало зърно, носливостта намалява значително.

— През дните, когато на кокош ките не се дава дрождирано и по кълнало зърно — разправя птицевъдът бай Тодор, — носливо стта спада чувствително. Ето за що ние сме решили да не оставя ме птиците без тези храни.

Освен разнообразното хранене и строгия режим при провеждането му големи грижи се полагат и за хигиената в птичарника. Пти цевъдите почистват помещения та редовно. Стените и кацалките редовно се варосват и са винаги бели.

В резултат на добрите грижи и птиците се отплащат богато. На ден птицевъдите събират по 3 500 яйца, а за месец януари са предали на държавата 74 500 яйца.

Минчо ДОЧЕВ

ПЛОДОРОДИЕ

БЕШЕ през април миналата го дина. Дунав придойде и подпочвените води заляха голяма част от зеленчуковата градина на село Ветрен. За младия звеновод Петър Енев и 22-мата кооператори и кооператорки от звеното настъпиха тревожни дни и нощи. Сърцата на всички се пълнеха с жалост, като гледаха как цели 7 декара, засадени с домати, бяха уда вени от водната стихия.

Но работливите ветренски градинари не се отчаяха. Те се заеха от останалите 18 дка да полу чат по-добри добиви. И усилията им донесоха успех: бяха произ ведени по 6 000 кг домати от декар. Общо бяха добити 120 т, от които 75 т бяха одобрени за износ, а останалите изпратиха в консервната фабрика за преработка.

Звеното на Петър Енев се грижи за обработката на 100 дка градина в местността „Балтата". Дружно се трудят в него и Неда Кирева, и Еленка Стоянова, и Мария Димитрова, и Иванка Петрова. А старите и опитни градинари Ганю Ганчев, Марин Матев и Атанас Иванов са дясната ръка на синеокия звеновод. Благодарение на добрата си работа през миналата година звеното на Петър Енев се нареди на първо място между градинарите на Сребърското стопанство. От лука при план 1 500 кг бяха получени по над 2 000 кг от декар, а от арпаджика по 700 кг вместо по 500 кг.

Радваха се на своите постижения градинарите, защото въпреки трудностите, добивите не бяха малки. Но тогава, когато трябваше да приберат припера, дойде нова тревога. Дунав отново наводни градината, а и от проливните дъждове беше трудно да се влезе в лехите. Това попречи твърде много на работата. Но градинарите преодоляха трудностите и навреме обраха готовата рекол та. Те успяха да оберат по 1 800 кг пипер вместо планувaните 1 000 кг от декар. Бригадирът Костадин Парушев беше винаги при тях — съветваше, учеше. Затова звеното на Петър Енев спечели съревнованието със звеното на орденоносеца Тодор Кирев от с. Сребърна.

Малък е опитът на Петър Енев, но неговото трудолюбие увлича всички и в резултат иде плодородието, отплатата за неуморния труд на градинарите. Плодородието на родната добруджан ска равнина, която ражда в изобилие и зеленчуци, и пшеница,и грозде. . . Дял в осигуряването на повече доходи в касата на кооперативното стопанство в с. Сребърна има и сърцатият колектив на звеното от с. Ветрен, ръководено от младия и ентусиазиран звеновод Петър Енев.

А сега, когато новата година е в началото си, малкият колектив е отново на своя трудов пост. Той полага основите на бъдещото плодородие. Повечето от парниците вече са почистени и зареде ни. В много от тях е засят зелен чуковият разсад който вече пода ва нежните си стъблица и радва сърцата на градинарите.

Недю НЕДЕВ

Съвети на специалиста

ФОРМИРАНЕ И РЕЗИТБА НА НИСКОСТЪБЛЕНИТЕ ОВОЩНИ ДЪРВЕТА

НИСКОСТЪБЛЕНИ са овощни те дървета, които имат височина на стъблото от 40 до 70 см. И при тях най-често прилаганите обемни корони са подобрено-етажната и подобрена чаша.

С корона подобрено-етажна се формират ябълкови, крушови, кайсиеви, черешови, вишневи, дю леви и други овощни дървета. При извършване на резитбените операции трябва да се има предвид няколко правила. Броят на скелетните клони да бъде от 4 до 6. Първият етаж да се състои от 3 скелетни клона, отдалечени един от друг на 10—15 см, за да имат здрава връзка със стъблото. Скелетните клони трябва да са уравновесени по сила на растеж и правилно разположение в прост ранството. Същите да изхождат от стъблото под ъгъл от 18 градуса. Да се разминават един с друг в пространството на 120 гра дуса.

Вторият етаж да бъде отдалечен от горния скелетен клон на първия етаж 60 до 80 см. При по-прибрани клони или силен рас теж и по-дълга обрастваща дърве сина междуетажното разстояние да бъде 70—80 см. А при по-разлати, отворени корони и при по-слаб растеж и къса обрастваща дървесина междуетажното раз стояние да е по-малко и да до стига 40—60 см. Необходимо е скелетните клони от втория етаж да са отдалечени един от друг на 20—40 см и да са разположени правилно в пространството.

Продължителят (водачът) трябва да се премахне след достигане на оптималната височина на дървото 3,5—4 м, а при някои силно растящи сортове височината им може да бъде и по-голяма — 4,5 м. Тогава продължителят се реже на 50—60 см над слаба клонка, хоризонтално разположена. Това се прави, за да не се допусне засенчване на горните клонки и вътрешността им, а също така защото е стопански из годно да се берат ръчно плодовете на такава височина. Първото скелетно разклонение трябва да бъде най-малко на 60 см от основата на скелетните клони. Да излиза навън от дясната му страна. Второто скелетно разклонение да излиза на 60—70 см от първото от лявата страна на скелетния клон. Третото разклонение да бъде на 60—70 см от второто, отново в дясната страна на скелетния клон. Скелетните разклонения излизат под ъгъл 60 градуса от скелетния клон, а са наклонени към хоризонталата на 30 градуса. При това разположение скелетните разклонения правилно обхващат пространството и не се засенчват.

Как се извършват резитбите за формиране и плододаване? Когато посадъчният материал е едногодишен, стъблото се съкращава на 70—80 см на добре развита пъпка, или като над избраната височина на стъблото 60 см се отброяват нагоре 7 пъпки. Ако дръвчето има слаби предвременни клонки, те се изрязват до клоновото пръстенче, а водачът се прерязва по същия начин (над 70—80 см). При дръвчетата със силни предвременни клонки резитбата за формиране започва с подбиране на 3—4 скелетни клонки и водач. При дължина около 25 см предвременната клонка не се реже, а ако е 40 см, тя се съкращава около 1/5 до 1/4 от дължината ѝ. Останалите скелетни клонки се режат на височината на съкратената по-слаба клонка. Водачът се реже последен, като се оставя на 1/4 по-дълъг от най-горната скелетна клонка при сортовете с прибрана корона и с 1/3 — при сортовете с широко отворена корона. През втората година скелетните клони се съкращават до 1/4 само когато прирастът им е по-дълъг от 60—70 см. Започва се с най-слабата клонка, като останалите се режат на еднаква височина с нея, а продължителят се изрязва също с 1/3 до 1/4 по-дълъг от най-горната клонка от първия етаж.

Обрастващите клонки се изрязват до клоновото пръстенче. Странично разположените клонки (върху скелетните клони и водача) се навеждат до хоризонтално положение, ако са по-дълги от 40—50 сантиметра.

През другата година се подбират скелетни разклонения на 60 см над основата на скелетния клон и 30 градуса спрямо хоризонталата. Премахват се клончета та, насочени навътре в короната, и тези дълги над 40 см, за да не ги конкурират. Водачът също се реже на 1/3 по-ниско от дължина та на най-горния скелетен клон.

През четвъртата и петата годи на се подбират второто и третото скелетно разклонение на 50—80 см, като се оставят на противоположна посока на по-долните клони. През периода на плододаване се извършва просветляване, а при по-слаб растеж (до 30 см прираст) и при обилно залагане на плодни пъпки се извършва резитба на не повече от двегодишна дървесина над клонка. При по-прибраните корони стопански изгодно е да се върши редовно просветляване и превиване.

При застарелите дървета след преценка на специалистите може да се извърши подмладяваща резитба по следния ред: прочистване всички сухи, болни и изпочупени клони, както и тези, насочени навътре. След това съкръщаваме на повече от 5—6-годишна дървесина над клонка, която да е жизнена и насочена нагоре от долния пояс, а от по-високите части да бъде насочена хоризонтално. Също така се подмладява и обрастващата дървесина, като се изрязват засъхналите застарели клонки. Тогава дървото трябва да приеме форма на купа сено — конусовидно. Ефектът се проявява, ако дърветата се поливат и обезаетлно торят. Изобилният прираст трябва да се прочисти още в състояние на филизи (5—10 см), ако е много гъст. През последното десетдневие на май и началото на юни останалите летораст се пензират (прищипват) или се съкращават с ножица на 50—60 см, за да се образува вторa вълна на прираст (вторичен, даже третичен). Тази резитба трябва умело да се прилага при кайсиите.

Правилно извършените резитби, съчетани с другите агротехнически мероприятия, като обработка, торене, поливане и растително защитни работи, ще помогнат за създаване на рентабилно овощарство.

Н. НИКОЛОВ

НС при КОС—Силистра

Недю Нечев и Иван Борисов са едни от най-добрите овцевъди в ТКЗС — Калипетрово. Сега вородено агне през агнилната кампания те по-лагат много грижи за опазването на всяка овца и на всяко но-

За да няма трудови злополуки

ОХРАНАТА на труда и те хническата безопасност са едно от главните условия за гарантиране на здравето на работниците и ритмичното изпълнение на производствения план.

На тези въпроси бе посветено проведеното към среда та на м. февруари т. г. разширено заседание на Изпълнителния комитет на Окръжния съюз на трудово-производителните кооперации — Силистра.

На заседанието др. Стефан Калчев, инспектор по охраната на труда и техническата безопасност при Съвета на ТПК—клон—Русе, изнесе доклад за състоянието на охраната на труда, техническата безопасност, промишлената санитария и заболеваемостта през втората половина на миналата година, а така също и задачите за тази година.

От доклада стана ясно, че трудово-производителните кооперации през отчетния период са постигнали значителни успехи във връзка със създаването на добри хигиенни условия за работа, а това от своя страна е допринесло за увеличаването на производителността на труда.

Наред с тези успехи обаче, в областта на техническата безопасност все още се допускат сериозни нарушения като: необезопасени машини, незаземени електромотори, неправилно и ненавременно провеждане на инструктажи по безопасността с работниците и т. н.

След доклада по някои от въпросите направиха изказване председателите, техническите ръководители, ръководителите на отделите и някои председатели на комисиите по охраната на труда от кооперациите — „Дунав", „Метал", „9 септември", „Добруджанка" и др. Те по дробно анализираха и посочиха причините за някои от допуснатите слабости през отчетния период.

Положителна оценка бе дадена на инициативата за създаване на здравен пункт на ТПК, който е прикрепен към ТПК „Дунав" и функционира от няколко години. Факт е обаче, че той се обслужва от двама лекари с по половин ставка и не дава добри резултати. За да може да се оказва навременна и ефективна помощ, е необходимо да се назначат на постоянна работа предвидените две единици — лекар и зъболекар.

Накрая др. Стефан Радев, председател на Окръжния съюз на трудово-производителните кооперации — Силистра, разкритикува някои слабости на административно-техническите ръководства във връзка с охраната на труда и техническата безопасност. Той подчерта, че за да се изпълняват успешно производствените задачи, е необходимо Управителните съвети да се отнасят с необходимата сериозност към спазването на разпоредбите по техническата безопасност.

Накрая Изпълнителният комитет прие решения, изпълнението на които ще подобри работата през тази година.

ЗАДАЧА НОМЕР ЕДНО В СЕЛСКОТО СТОПАНСТВО

НАШЕТО социалистическо селско стопанство постигна през последните две години забележителни успехи в производството на зърно. Средният добив на пшеницата от декар през 1965 година възлезе на 255 килограма, а през миналата година — на 278 килограма. Поставената от Партията задача през 1966 година да се произведе у нас 6,4 милиона тона хлебно и фуражно зърно е далеч преизпълнена. Голям брой стопанства и цели окръзи завоюваха много по-високи успехи в решаването на зърнения проблем. Така например Софийски, Толбухински, Шуменски, Варненски, Пловдивски и Разградски окръзи получиха над 300 килограма пшеница от декар.

Хубави резултати бяха постигнати и в производството на царевица. Миналата година в страната бе произведено средно по 368 килограма царевично зърно от декар.

Тези забележителни успехи в производството на хлебно и фуражно зърно наредиха нашата страна сред най-напредналите зърнопроизводителки в света. По високи добиви от пшеницата сега нашата страна заема осмо място, а по производство на човек от населението второ място в света след Канада. По добиви от царевицата ние вече гоним световните рекордьори Канада и САЩ.

Но колкото и големи да са нашите успехи в тази област, те все още са далеч от възможностите на едрите социалистически селскостопански предприятия, те все още не отговарят напълно на изискванията на нашето ускорено икономическо развитие. Поради това Деветият конгрес на Партията реши в края на Петата петилетка годишното производство на зърно да достигне 7 300 000 тона, с 2 033 000 повече в сравнение с 1965 година. Средният добив от пшеницата, ечемика и овеса трябва да се затвърди на 300 килограма, а на царевицата и сорго на поливни площи — на 500 килограма.

Един от главните резерви за повишаване на добивите, за стабилизиране на производството, за решаването на зърнения проблем е подобряването на сортовия състав. В това отношение през последните години особени усилия бяха направени за подобряване на сортовия състав на пшеницата и царевицата. Широко разпространение у нас получиха сортовете пшеница „Безостая—1", „Окерман—17", „Юбилейна—втора", „Юбилейна—трета", „Сан Паяторе", които се отличават с високопродуктивните си възможности. Сега благодарение на своите положителни качества около 75 на сто от площите за пшеницата се засяват със сорт „Безостая—1". В нашата практика бързо си пробиват път френските хибриди на ревица „Инра— 258", „Инра—270" и „Инра—420". Те не само превишават по добив „Висконзин" и „Вир—42", но узряват с две седмици по-рано от тях, което е от голямо значение за есенната сеитба. Сега разпространените у нас хибриди дават около 100 килограма зърно на декар повече в сравнение с отглежданите в миналото сортове и прости хибриди. В най-близко време на нашето селско стопанство ще бъдат предоставени нови високоефективни и високодобивни чуждестранни сортове пшеница и царевица, които сега се изпитват. Вече са предадени за бързо размножаване новите български пшеници „Номер 19—16" и „Надежда—2".

Повишаването на равнището на химизацията — ето другият голям резерв, който ще бъде впрегнат през петилетката за бързото решаване на зърнения проблем. В годините на Петата петилетка селското ни стопанство ще разполага с много повече торове, както и с химически препарати за борба с болестите и неприятелите по зърнените култури. За тази година са осигурени за пшеницата по 34 килограма амониеви и 25 килограма фосфорни торове, за царевицата на поливни площи по 100 килограма, а на неполивни — по 60 килограма. С увеличаването на производството на торовите заводи в Димитровград и Стара Загора и с влизането в строя на завода за минерални торове във Враца и неговото по-нататъшно разширяване нуждите от азотни торове в нашето селско стопанство ще бъдат напълно задоволени до края на 1970 година.

По-нататъшното разширяване на поливните площи и рационалното им използуване има изключително важно значение в борбата за увеличаване на добивите и стабилизиране на производството от зърнените култури. Поради това през Петата петилетка широк път се дава на поливното земеделие. Предвижда се част от пшеницата да се отглежда на поливни площи — важно условие за получаване на високи добиви в равнинните райони при сушави години.

Пълното решаване на зърнения проблем у нас е немислимо без по-нататъшното разширяване и подобряване на механизацията при отглеждането и прибирането на зърнените култури, без прилагането на индустриалните методи. За тази цел се предвижда през годините на петилетката да се разшири още повече комплексната механизация, с което ще се подобри технологията при отглеждането на културите и чувствително ще се повиши производителността на труда. С цел да се избегне многото труд, който сега се влага при разреждането и прибирането на царевицата, ще се осигурят сеялки за точна сеитба и комбайни за прибиране на реколтата. Внедряването на индустриални методи в селското стопанство, с което значително ще се поевтини зърненото производство, предполага нашироко в практиката да се въведе пунктираната сеитба на царевицата, да се доставят съвременни високопроизводителни машини за разпръскване на торовете и хербицидите, изцяло да се механизират процесите при прибирането на реколтата до насипването на продукцията в складовете.

Усъвършенстването на структурата на зърнено-фуражните култури при най-рационално и научнообосновано използване на определената за тях площ, внедряването на съвременна технология на производството и на високи норми на торене, повишаването на материалната заинтересованост на непосредствените производители са също така важни резерви, от чието правилно използуване зависи в не малка степен успешното решаване на зърнения проблем през настоящата петилетка.

Едногодишна читалищна дейност

ПРЕДИ няколко дни в с. Старо село се проведе годишно-отчетна конференция на читалището, на която бе обсъдена дейността на читалищната организация през изтеклата година. Изтъкнато бе, че през последните няколко години са постигнати значителни успехи в масовизирането на художествената самодейност и по-активното участие на населението в другите читалищни форми.

Обогати се значително и библиотечният фонд. Големите рафтове в хранилището се оказаха тесни за новите три хиляди тома само художествена литература. Търси се и селскостопанската литература. През тази година нейните читатели съставляват 60 на сто от всичките други читатели. Немалка роля в увеличаването броя на читателите изиграха различните табла, както ве и витрини на новата книга, а също и активната дейност на читалищния секретар.

През работния сезон пионерите и комсомолците улесняваха кооператорите в достъпа им до книгата, като им я осигуряваха на работните места. Няма да забравят животновъдите проведената читателска конференция на тема: „Хранене и гледане на говедата“. Подготовката за нея продължи повече от месец. Тази конференция повиши знанията на животновъдите и с това подобрението в тяхната работа.

Лекторската група разви активна и разнообразна дейност. Бяха привлечени специалисти и обществени дейци, които изнесоха през годината повече от 120 лекции на различни теми. Народният университет също изигра своята роля в обогатяването на знанията на кооператорите.

Самодейните колективи през тази година се постараха да разнообразят дните на своите съселяни. Дълго ще се помнят изнесените от тях рецитали, вечери с различна тематика, пиеси, концерти и др.

Но наред с изтъкнатото през миналата година бе изказана загриженост за слабата подготовка на самодейните колективи през настоящата година. Вместо да се подобрява подготовката за предстоящите републикански прегледи на художествената самодейност, тя се влошава. Обидно е, че при наличността на удобни помещения и на 300 младежи в това село и около 60 интелигенти все още няма сформиран танцов колектив. Работата с драматичния състав също е прекъсната по необясними причини. И то след като този състав направи пет сполучливи излизания пред публиката на околните села. С големи усилия се сформира хоров колектив, който, въпреки желанието на неговия ръководител да върви добре, всъщност работи много трудно. Вижда се, че е настъпило известно отпускане в работата с различните самодейни състави. Комсомолът също е занемарил своите членове, за да се включат активно в разнообразните форми на културния живот в селото. А това е необходимо не само за това, колективният живот ще бъде по-интересен, а и защото ще доставят радост на хората, ще почувствуват тяхната благодарност.

Василка РАВАЛИЕВА

Физкултура ★ Спорт ★ Туризъм

Навременна равносметка

ПРИКЛЮЧИ отчитането на първия етап от IV-та ученическа зимна надпревара. На призива „Навън, на свеж въздух“ се отзоваха хиляди ученици от основните, средните и специални училища от окръга. Надпреварата за провеждане на повече състезания по различните видове спорт на открито, провеждане на походи, спускане със ски и шейни бяха в основата на мероприятията, включени в зимната надпревара. Основната задача за закаляване на учащата се младеж беше постигната. Масовите състезания, походи, пързаляния и излетите бяха в ежедневието на болшинството от училищата на окръга.

След като се анализират получените резултати от първия етап, може да се направи трезва равносметка за това, какво е направено. Може да се направи изводът — има ли отстъпление от завоюваните позиции от миналите години?

Проведените общо 2 538 състезания по различните видове спорт на открито с участието на над 100 000 ученика говори недвусмислено, че е извършена работа. Най-много състезания на открито са проведени по футбол и баскетбол, в които са взели участие над 20 000 ученика. Дългият списъкът на участниците в състезанията по лека атлетика, на родна и щафетна топка, волейбол, спускания със ски и шейни, проведени походи.

С най-добра работа при средните и специални училища се отличи колективът на ССТ „Добруджа“. Този физкултурен колектив през първия етап на надпреварата е провел най-много състезания на открито. Провеждането на зимни турнири по футбол, баскетбол и волейбол, състезания по лека атлетика са станали традиция в работата на колектива. Конкретната помощ, която получава физкултурното ръководство от ученическия комитет на Комсомола и целия учителски актив, е гаранция за постигане на високи успехи в извънкласната физкултурна дейност.

При основните училища в селото отново виждаме училищата с традиция — селата Добротица и Иширково, асистирани от Старо село и Малък Преславец. Тези са училищата, в които дружините свети са провели най-много и разнообразни състезания по различните видове спорт. Благодарение на съвместната работа на актив, учители и ученици през първия етап има извършена полезна и ползотворна работа.

И накрая общ извод е, че през първия етап на тазгодишната зимна надпревара се забеляза известно отстъпление от завоюваните позиции. А провеждането на състезания на открито, походи, спускания със ски и шейни само ще помогне за закаляване, за подобряване здравето на учениците.

Това, което е пропуснато да се направи през първия етап, трябва незабавно да се форсира, за да може нашият окръг отново да се нареди в първите редици в страната и през тазгодишната ученическа зимна надпревара.

Нека призивът „Навън, на свеж въздух“ бъде основа в бъдещата работа през зимните месеци.

Ангел КАЛИНОВ

ЗИМЕН ПРАЗНИК НА УЧИЛИЩЕТО

ПРОВЕЖДАНЕТО на зимни празници стана традиция в работата на училищата през последните години. А когато този празник е организиран образцово, то той се превръща в незабравим ден за всички участници. Такъв именно беше зимният празник на у-ще „Кирил и Методий“ — Силистра. Още в ранни часове на деня улиците, водещи към стария стадион, бяха огласяни от веселата глъчка на учениците. И когато колоната беше готова за път, предвождана от осмокласници, които разбиваха пътя, можеше да се видят и най-малките — ученици от I до IV класове. Всички те, предвождани от своите учители, потеглиха за местността „Памук-кулак“. И ето към 10 часа вече са пред хижите на горското стопанство. Глъчката се усилва. Започват масовите спускания и пързаляния. Но празникът дойде до върхната си точка след отличаването на състезанията — салом със ски. Най-добре се представиха В. Ангелов и Ф. Иванов от VIII-в клас при момчетата, а при момичетата С. Ковачева от VII-б клас. Особено голямо оживление предизвика играта „Джигит с шейна“, а за малките от I до IV клас бяха проведени състезания по теглене на въже и залпова стрелба. V-а клас проведе военизирана игра с участието на 40 човека в местността „Триъгълника“.

Интересната, предварително изготвена програма бе изпълнена. Всички участници се прибраха доволни от добре проведения празник.

Иван ПЕТРОВ

Оспорвани срещи

Любим спорт на младежите от с. Попина е тенис на маса. Ето защо привечер, след приключване на работния ден около тенис масата е оживено и весело. Тук се събират младежи от различна възраст, с различна подготовка и умение да боравят с хилката. Въпреки тясното помещение, тренировките се провеждат и големият брой зрители увеличава разгорещяването на двубоите.

Предстоеше вътрешно състезание за излъчване на представителен отбор на селото. В подготовката за това състезание по-добрите тенисисти предаваха опита на по-слабите, стремяха се да създадат по-голям брой добри състезатели. Състезанието се проведе във физкултурния салон на училището. В него участвуваха организирано двайсет младежи. В разстояние на три последователни вечери, през които всеки гейм се защитаваше оспорвано, бе излъчена финалната шесторка.

Естествено бе през четвъртия ден срещите да бъдат най-динамични и напрегнати. Състезаваха се шестимата най-добри. Никола Гайдаров — заместник председател на физкултурното дружество се оказа най-добре подготвен, майсторски владееше хилката и спечели първото място. След него се наредиха Йордан Неделчев и Костадин Добрев.

Турнирът премина при отлична дисциплина и спортменско взаимоуважение. А многобройната публика през тези дни показа, че в това село има много привърженици на този интересен и динамичен спорт.

Илия МАРИНОВ

СПОРТНА ХРОНИКА

БАСКЕТБОЛ — След последния съдийски сигнал станаха известни градските първенци по баскетбол за средношколци. Първенството бе организирано от отдел „Народна просвета“ и ОС на БСФС. Това са девойките на Втора гимназия и юношите на Първа гимназия. Сред победителите в група „А“ се нареждат ТМТ и ССТ, а при девойките втори и трети са отборите на Икономическия техникум и ССТ. В група „Б“ при девойките на първо място е вторият отбор на ССТ, следван от отборите на Първа гимназия и този на пионерките. При юношите първи са пионерите, след тях се нареждат представителите на ПТУ, У-ще по дървообработване и Строителното училище.

Трябва да се подчертае добрата организация на проведените състезания и високата дисциплина по време на първенството.

ВОЛЕЙБОЛ — Приключиха и срещите по градско първенство по волейбол за юноши и девойки. Безспорен победител при девойките стана отборът на Първа гимназия, след убедителни победи над отборите на Икономическия техникум и ССТ „Добруджа“. При юношите доминираха волейболистите на ТМТ и заеха първото място. В един оспорван мач за второто място отборът на Първа гимназия успя да се наложи над този на ССТ с 3:2 гейма.

ФУТБОЛ — В организирания градски юношески турнир по футбол между шестте отбора на д-во „Доростол“ за купата на ГНС след изиграване на първите два кръга най-добре се представят отборите на Първа гимназия и Училище по дървообработване, които са без загуба досега. Въпреки лошото време турнирът продължава.

„Тоалет“ от Г. Коцев е една от новите скулптурни фигури, които са откупени от ГНС и скоро ще заемат мястото си в някой красив кът на града ни.

ПАМЕТНИЦИТЕ НА БАИ ИЛИЯ

(МИНИАТЮРА)

В град Н... няма нито един паметник...

ПОЛЕТО пустееше. Само вятърът, студеният добруджански вятър, като закъснял пътник, се луташе из тъмнината и ронеше с дългите си груби ръце последните листа от клоните на дърветата. Старото дръгливо конче лениво клатеше глава и едва-едва теглеше каруцата. Колелата й уморено скрибуцаха, затъвайки в лепкавата тлъста кал. Бай Илия, зимничаво вдигнал яка, пушеше замислено цигарата си и мълчеше. Мълчах и аз. Мълчах не защото ми бе студено, а просто се чудех как да подхвана разговор. Над главите ни трептяха и звънеха едрите и жълти като дюли звезди.

— Скоро ли ще стигнем, а бай Илия — попитах аз.

— Ей я къде е гарата — вдигна камшика бай Илия и посочи близките светлинки. — Щом минем завоя, там сме. Свърши ти и на теб командировката.

— Свърши. Нали знаеш всичко рано или късно свършва.

— Абе така е. А хареса ли ти нашето градче?

— Хареса ми — отговорих уклончиво. — Хубавичко е. Само едно ми е чудно. Защо няма ни какъв паметник в него?

— Ами на кого да го правят. Няма на кого — пусна няколко кълбенца дим бай Илия и подвик на кончето. — Дий, дий, че вълци те яли.

— Чух, че оттук имало някакъв партизанин. Караджата май му беше името. Защо не са му издигнали на него паметник?

— А че той не е оттука. От едно съседно село е. Повечето тук сме преселници от околните села — отпусна се бай Илия. — Едно време да видиш какъв пущинак бе тука. Кал, ама не като тая. До ушите. Вода няма. Ток няма. Нищо нямаше. А сега си имаме всичко.

— Само паметник си нямате — пошегувах се аз.

— Може би още не сме го заслужили. Това да ни е кусурът само — усмихна се бай Илия и дръпна поводите.

— Видя ли?— посочих с очи небето. Една звезда се бе откъснала и оставяйки светла диря, цопна някъде в тъмнината зад гарата.

— Какво? — изненада се бай Илия.

— Падна една звезда.

— Че виждал съм. Падат си. И те са като хората. Светват и после угасват. И сигурно затова на паметниците слагат звезди.

— Закашля се бай Илия, после me тупна по коляното и посочи с камшика си небето. — Ха, а ти разправяш, че си нямаме паметник. Я виж колко си имаме. Тоние хората понякога забравя me, ама природата никога не забравя. Как блестят само, а?

Не отговорих. И отново в каруцата стана тихо, толкова тихо, че се чуваха стъпките на вятъра по полето...

Борис СТАНЕВ

Благодарни за грижите

ПЪТУВАХМЕ за село Войново. Връхлетялата ни буря и снежна виелица едва ни позволи да се доберем до селото. Мокри и измръзнали, ние бяхме посрещнати извънредно гостоприемно от населението на това село. Концертът ни беше посетен от почти всички жители.

Затворените пътища не ни позволиха да продължим по набеляза маршрут и ни принудиха да останем в селото. Трябва да отбележим, че хората незабавно се погрижиха да бъдат настанени всички членове на ансамбъла по къщите. В домовете на тези хора ние се радвахме на голямо внимание и грижи. Когато стана възможно отпътуването ни, бяха от пуснати дизелови машини за допълнително разчистване и голяма група селяни ни изпратиха на три километра от селото с лопати в ръце, за да помогнат в разчистването. Искаме от името на целия колектив на ансамбъла „Сборна циганска естрада“ в гр. Ст. Загора да изкажем нашата благодарност на хората от това гостоприемно село за изключителните грижи на всички към нас.

От колкетива при ансамбъла

РЕАКЦИОННИ ТЕНДЕНЦИИ НА БУРЖОАЗНОТО КИНОИЗКУСТВО

НАШИЯТ зрител имаше и има възможност да се запознае с прекрасни образци на западното киноизкуство, плод на усилията на прогресивни и честни киноработници, притежаващи талант и гражданска доблест. Филми като „Голият остров“, „Тежък живот“, „Път към висшето общество“, „Гепардът“, „Брак по италиански“, „Рим 11 ч.“ и пр. носеха със себе си една остра критичност, дълбоко стаена ярост и трогателен човечност. И те влязоха в златния фонд на западноевропейското кино. Но тези прогресивни явления в киноизкуството на Запада са единични явления, дело на някои прогресивни творци в капиталистическите страни. За съжаление намират се и у нас някои зрители, които отъждествяват споменатите явления на западното киноизкуство, тяхната художествена сила и морална естетическа стойност със състоянието, същността и ролята на онзи мръсен поток от филми, който се излива от екраните на буржоазния запад.

Киноизкуството на такива крупни филмопроизводителки, като САЩ, Япония, Западна Германия, Италия и Франция, се явява част от общата идеологическа експанзия на империализма, насочена срещу социалистическите страни и идеите на комунизма, мира и демокрацията. От „безобидните“ на пръв поглед филми, възпяващи еротиката и секса, до откровената и брутална проповед на престъпността и войната — такъв е тематичният и идеен диапазон на 80 на сто от филмите по екраните на капиталистическите страни.

Според публикации в американската преса половината от телевизионните предавания се заемат от филми, които показват каубои, детективи и гангстери. Едно дете от 5-та до 14-годишната си възраст вижда насилственото унищожение на 13 хиляди души. Американските криминолози разглеждат киното и телевизията като един от сериозните фактори на престъпността.

През 1960 г. в Париж 29 на сто от прожектираните филми са имали за основна тема насилието. Както подчертава един френски автор — Мишел Гйо, киното се оказва една от най-добрите школи за престъпление: „Техниката на шантажа, отвличането, физическото и морално насилие са подробно показани в редица филми. Що се отнася до кражбата, няма защо да се подчертава, че за усвояването ѝ най-добра школа е киното. То показва с помощта на едри планове как да се отвори или разбие ключалка, как да се замести ключ на автомобил с фиба, да не се оставят отпечатъци от пръсти или да се убие някой без шум и кръв“.

Ето и една характерна реклама на английския филм „Модести Блейз“, поместена във френското филмово списание „Синемонд“: смелата, аморалната, непобедимата Моника Вити — царицата на „секса и престъпността“. Филмът е на американския режисьор Джозеф Луизи, който напуска САЩ заради своите прогресивни убеждения и в Англия е принуден от нуждата и шантажа да направи компромис със своята творческа и гражданска съвест. Рекламата на този филм на „секса“ и „престъплението“ подготвя зрителите за силни преживявания, които дразнят низките инстинкти, „подхранват“ въображението и възпитават садистични наклонности.

Наред с типично криминалните и сексуални филми със започва нето на „студената война“ през 50-те години в САЩ и ГФР започна серийно производство на реакционни военни филми. С тях се целеше, от една страна, да използуват грижливо култивираните криминални инстинкти в борбата с прогресивните сили, а от друга страна, да оправдаят германския милитаризъм и отново да го използуват за своите престъпни намерения. В шпионските филми главните престъпници са винаги комунистически агенти, съветски разузнавачи, представени в отвратителен вид. Голям брой военни филми са посветени на реабилитацията на германския милитаризъм. Вината за преживяната катастрофа се прехвърля на Хитлер и неговите приближени, а фашистката армия с нейния генералитет е представена като непобедима сила, въплощение на мъжество, чутовна героичност и военни доблести. В много други филми се доказва, че войната е естествено състояние на човечеството, единствената среда, в която разцъфтяват добродетелите и се проявява мъжеството и героичността. За 10 години в ГФР са представени 985 филма с подобно съдържание. В САЩ е създадена специална комисия, която има за задача да активизира телевизията и киното в борбата против комунизма. Д. Фесел, председател на една от подкомисиите, формулира целта на тази борба така: „да спечелим разгърналата се сега в света борба за овладяване ума на хората“.

Характерни тенденции на буржоазните теоретици и филмови творци днес са: „директното кино“, абстракционизмът, екзистенциализмът, дедраматизацията, дегероизацията, безсюжетността и пр. Какво представляват те всъщност? Американският философ Берроуз Данем формулира отговора на екзистенциализма така: „да съществуваш — това значи да агонизираш“. Под влияние на този възглед, основна черта на десетки буржоазни филми, става наслаждението от страданието, жестокостта и ужаса, естетизацията на смъртта, проповедта на безсилието на човека и безсмислеността на борбата със социалното зло. В своя филм „Моминско извор“ Бергман утвърждава идеята, че човек е безсилен и обречен на безпомощно съществуване в света на злото, безполезно е да се борим със злото, защото борбата с него поражда ново зло, нови жестокости и страдания.

Във филма „Мили жени“ Клод Шаброл отъждествява човека със звяра. За епиграф на своя филм е сложил мисълта: „Не е ли все едно дали до тебе е човек или вълк“.

В известния чрез нашата преса филм на италианския кинодокументалист Якопетти — „Страшен свят“, изпъстрен с черепи, със страшни кървави рани, с уродства и жестокости се утвърждава мисълта: „Човекът в същността си е дивак и дивак ще си остане, тук нищо не може да помогне“. Не зов за борба, а безплодието на всяка борба — утвърждава този варварски филм.

В своите филми Микеланжело Антониони ни разкрива безнадеждната самота на човека.

Напразно бихме търсили в понятието „драматизация“ стремеж към нови сюжетни форми или освобождаване на киното от някои канони на театралната драма. По своята същност дедраматизация е декадентско понятие и има своите корени в ирационализма. В основата на това понятие лежи стремежът на буржоазните киноработници и творци да „освободят“ кинодраматургията от разкритието на вътрешната същност на явленията в живота.

Аналогично по своя характер е изкуството на безсюжетното и директното кино. Действието в тези филми не се подчинява на никаква връзка и взаимна обусловеност на поведението на героите.

Подобна позиция не е случайна. Започне ли авторът да обяснява причините и мотивите на човешките постъпки, действия и стремежи, той неизбежно ще навлезе в света на социалните отношения. А това противоречи на „целта“ на творците на подобни филми — да откъснат човека от обществените явления. Критикувайки недостатъците на капитализма, тези творци никога не разкриват причината и не посочват изхода. Всичко се извършва в рамките на капитализма и срещу неговите пороци човекът има само своето безсилие.

Въпреки многообразието на естетическите концепции, въпреки различните техни школи, в буржоазното киноизкуство все по-ярко и категорично се налага една обща тенденция — да се откъсне киноизкуството от действителността, от проблемите на нейната еволюция и революционно изменение. А това органически съответствува на социалните интереси на капиталистическата реакция.

ОБЯВА

ДИП „ДУНАВ“ — СИЛИСТРА

ТЪРСИ

Пресьор на шнекова преса по маслодобив.

Заплащане — по повременно премиалната система.

ОБЯВА

Промкомбинат „Камъшит“ — Силистра ТЪРСИ 15 ЖЕНИ ЗА ЧИСТАЧКИ НА ТРЪСТ и 5 МЪЖЕ ЗА ПРЕСИТЕ.

Кандидатите да бъдат РЕДОВНИ ЖИТЕЛИ на града.

Документите за постъпване на работа да се представят в СЛУЖБА „ЛИЧЕН СЪСТАВ“ в управлението, до кино „Москва“.

Промкомбинат „Камъшит“

ПРОЛЕТАРИИ ОТ ВСИЧКИ СТРАНИ, СЪЕДИНЯВАЙТЕ СЕ!

Силистренска ТРИБУНА

Орган на Окръжния комитет на БКП, Окръжния народен съвет и ОК на Отечествения фронт — Силистра

Година XII, бр. 23 (1187) | Четвъртък, 23 февруари 1967 година | ЦЕНА 2 СТОТИНКИ

ДЕПОЗИТ

В усилена подготовка

ЗА пролетната сеитба се готвят и стопаните от ТКЗС — Главиница. Щом времето се оправи и земята изпръхне, машинистите ще навлязат в блоковете, за да засеят ранните култури и да подготвят почвата за останалите.

През тази пролет стопанството ще засее 500 дка грах, 200 дка захарно цвекло, 100 дка кръмно, 1 440 дка слънчоглед, 2 500 дка царевица за зърно и силаж, 560 дка люцерна и др. Каква е подготовката на кооператива за пред стоящата кампания?

Семената от собствено производство са отдавна почистени и пробите от тях изпратени. Сортообменът и доставката на семената за повечето култури са извършени. В момента са получени семена от грах, фасул, люцерна и овес. В скоро време ще бъдат набавени царевични и слънчогледови семена.

Усилено се подготвя и машинно-тракторният парк. Прикачният инвентар е ремонтиран. По-голяма част от тракторите вече са готови за работа. Остава да се довърши ремонтът на двете тежки машини. Най-добре се справят трактористите Димитър Тодоров, Михаил Иванов, Васил Иванов и други.

Управителният съвет на стопанството е помислил за разширението на механизацията в отглеждането на основните окопни култури. Освен това се предвижда изграждането на звено за комплексна механизация. Комплектуването му с необходимите машини ще започне в скоро време. Това звено ще обработва 6 000 дка пшеница, 1 200 дка еченик, 640 дка слънчоглед, 1 000 дка царевица за силаж и 640 дка люцерна за семе.

Посевният план е разпределен по бригади и сега всяка бригада знае какви култури има да сее. Добрата подготовка ще осигури получаването на високи добиви от пролетните култури в ТКЗС — Главиница.

Минчо ДОЧЕВ

Могъщ страж на мира

Днес нашият народ заедно с народите на социалистическите страни и прогресивните и миролюбиви хора от цял свят честват славната 49-та годишнина на Съветската армия.

Почти половин век съветските въоръжени сили надеждно стоят на стража на безопасността на своята Родина, на великите завоевания на социализма, свято изпълнявайки своя патриотичен и интернационален дълг.

В началото на 1918 година за защита на младата Съветска република от вътрешната и външната контрареволюция по инициатива на В. И. Ленин Комунистическата партия започна създаването на армия от нов тип, армия на трудещите се. В бой и сражения растеше и възмъжаваше Червената армия.

Тя се роди в тежките битки при Нарва и Псков, преграждайки пътя на кайзеровите полкове.

И днес с вълнение човечеството си спомня за величавите подвизи на младата Червена армия в годините на чуждестранната интервенция. Вътрешната и външната контрареволюция бе бита въпреки лошото въоръжение на червеноармейците, въпреки глада и разрухата.

Тежко изпитание за съветските народи и въоръжените сили бе Великата отечествена война 1941—1945 година. Комунистическата партия сплоти още по-тясно около себе си народа и го вдигна на свещена война. В годините на войната съветските хора проявиха изключителен героизъм както на фронта, така и в тила.

Съветските въоръжени сили, освен че освободиха своята Родина от наглия нашественик, но със своя победен марш изпълниха интернационалния си дълг, като освободиха Румъния, България, Югославия, Албания, Финландия, Полша, Чехословакия и Унгария.

Победата на Съветския съюз във Великата отечествена война бе постигната в резултат на безпримерния героизъм на съветския народ, на неговите въоръжени сили, ръководени и вдъхновявани от Комунистическата партия, в резултат на единството на фронта и тила.

В тези дни, когато САЩ продължават бомбардировките над Демократична република Виетнам и войната срещу народа на Южен Виетнам, когато в Западна Германия се води открита пропаганда за ревизиране на границите от Втората световна война и за снабдяването на Бундесфера с ядрено оръжие, Съветският съюз не може да гледа спокойно всичко това и взема нужните мерки.

Комунистическата партия и съветското правителство правят необходимото за по-нататъшно повишение отбранителната мощ на държавата, за укрепване на въоръжените сили.

Строителството и развитието на съветските въоръжени сили се осъществява на основа на марксистко-ленинското учение за войната и армията в пълно съответствие с особеностите и характера на съвременната война. В последните години във военното дело станаха коренни изменения. Това намери своето отражение преди всичко в създаването и усъвършенстването на ракетно-ядреното оръжие, в снабдяването на всички родове войски с нова военна техника.

Главен вид въоръжени сили в Съветския съюз станаха ракетните войски със стратегическо назначение. Те са снабдени с мощни ядрени заряди.

С ракетно ядрено оръжие са въоръжени и други видове въоръжени сили. Това значително повиши техните бойни възможности. Съществено се измениха сухопътните войски. Основна тяхна огнева мощ са ракетите с тактическо и оперативно предназначение с атомни заряди. Извънредно много нарасна маневреността им. На въоръжение в сухопътните войски се намират качествено нови танкове, бронетранспортьори, зенитни средства и други видове първокласна бойна техника и оръжие.

Войските от противовъздушната отбрана на страната са въоръжени със зенитни ракети, изтребители — прехватчици, сложни радиотехнически средства.

Съветската авиация стана реактивна, свръхзвукова, ракетоносна. Съветските самолети могат да летят на големи и извънредно малки височини, в състояние са да летят на междуконтинентални разстояния.

Подводните лодки с атомни двигатели са основа на бойната мощ на военноморския флот. Подводният флот е въоръжен с балистически и самонасочващи се ракети и е в състояние да нанася удари по противника от подводно положение на големи разстояния.

От високата на историческата петдесетгодишнина с особена изразителност се открива величието на подвига, извършен под ръководството на Ленинската партия от съветския народ.

Верните синове на народа — войните от армията и флота, ясно разбират величието и важността на задачата, която то им е поверила Родината, и не жалят сили за нейното образцово изпълнение. Въоръжените сили са в състояние на бойна готовност и са готови да изпълнят всяка задача на Комунистическата партия и съветското правителство.

Нашият народ чества славната годишнина на своята освободителка — Съветската армия, в дни на политически и икономически подем в изпълнение решенията на IX конгрес на Българската Комунистическа партия и готвейки се за тържественото посрещане славаната петдесетгодишнина на Великата октомврийска социалистическа революция.

В деня на празника на Съветската армия ние изпращаме нашите поздравления на личния й състав и му пожелаваме нови успехи в бойната и политическа подготовка.

ПЛЕНУМ НА ОК НА БКП

УСПЕХИТЕ ЗАВИСЯТ ОТ КАДРИТЕ

В СВОЯТА работа нашата Партия винаги е отделяла голямо внимание на кадрите. Тя правилно оценява, че от тяхното разпределение, от ефективното използуване на тяхната енергия, квалификация и практически опит зависи успешното решаване на задачите. Това още веднъж бе подчертано и на Деветия конгрес на БКП.

Петата петилетка поставя пред икономиката на нашия окръг големи задачи — промишлената продукция да нарасне с 63 процента или през 1970 г. тя да достигне над 100 мил. лева, а продукцията от селското стопанство — 111 мил. лева. От екстензивна тя трябва да се превърне в интензивна. Заедно с това новата система на ръководство, бързият технически прогрес, механизацията и химизацията на селското стопанство налагат по-големи грижи за подготовката и възпитанието на кадрите, по-системен контрол над тяхната работа. Оценявайки важността на този въпрос, бюрото на ОК на БКП го постави на обсъждане пред членовете на Окръжния комитет на Партията. На пленума, състоял се на 21 февруари в салона на ОНС, присъствуваха и секретарите на общинските и градските комитети на БКП, работници от апарата на ОК на БКП, председателите на кооперативните стопанства, началници на отдели в Окръжния народен съвет. В неговата работа взе участие и заместник-завеждащият отдел „Организационен" при ЦК на БКП др. АЛЕКСАНДЪР ГОДОРОВ.

Докладът, прочетен от др. ХРИСТОФОР ИВАНОВ — секретар на ОК на БКП, отрази дейността на Окръжния комитет и окръжната партийна организация за подбора, обучението, възпитанието и разпределението на кадрите в отраслите на народното стопанство и обществено-политическия живот.

В окръга ни работи не малка армия от ръководни дейци. Благодарение на правилното ръководство, те непрекъснато повишават своята квалификация, практически опит и все по-умело ръководят трудещите се за решаване на партийните и стопанските задачи. Двадесет и двама от 30-те председатели на ТКЗС са с висше образование и имат добър стопански опит. Десет от секретарите на общинските и градските партийни комитети и 50 процента от членовете на Окръжния комитет са също с висше образование.

С помощта на министерствата на Народната просвета и на Здравеопазването и социалните грижи се прави необходимото за успешното решаване на въпроса с учителските и медицинските кадри.

Увеличава се процентът на жените, избрани в различните ръководни органи. Много предприятия и стопанства вече работят с ясна перспектива за набавяне на необходимите им кадри. Осигуряват стипендии, поощряват учащите се задочно и във вечерните училища. Изпращат свои работници за добиване на квалификация в различни учебни заведения и курсове и т. н.

Пленумът отчете, че направено то наистина не е малко. Но като се има предвид, че от необходимите 351 специалисти с висше образование в промишлеността сега работят само 114 и вместо 228 агрономи и зоотехници в селското ни стопанство има 122, а и в другите сектори не са задоволени нуждите от специалисти, става ясно, че направеното не е достатъчно, че предстои още много и много работа.

Анализът на някои факти обаче показва, че въпреки недостига на специалисти не се прави необходимото за използване силите и възможностите поне на тези, които имаме. Това се отнася особено за завършващите нашите средни специални и професионални училища. Само завършилите промишленото училище по дървообработване се включват почти изцяло в колективите на дървообработващите предприятия.

Не се посрещат с нужното внимание и грижи от кооперативните стопанства завършилите селскостопанския техникум. Някои управителни съвети не ги устройват на подходяща работа, подценяват ги, нямат вяра в силите им, затова те изоставят професията си и се преквалифицират. Това се потвърждава от факта, че през последните години са завършили близо 300 младежи и девойки, а в ТКЗС работят само 72 младши агронома и 42 зоотехници.

Тревожно е положението и със задържането на работа в Строителната организация — Силистра подготвените младежи в градоостроителното училище. От разпределените 533 в нея сега работят само 40. Естествено и тук причината трябва да се търси главно в ръководството на строителната организация, в нейното отношение и грижи към тези току-що започващи своя производствен живот млади хора.

Някои ръководства, като на ДАП и „Зърнени храни", отказват да приемат на работа дори разпределените им специалисти с висше образование. Другаде пък ги приемат, но формално. Не им помагат, не полагат никакви грижи за тях, което ги принуждава да напускат. В промкомбинат „Електрометал", ДСП „Млекопреработване" и др. не се осигуряват необходимите условия за учащите се задочно в средните и висшите учебни заведения.

Като основна грижа на партийните комитети и организации беше изтъкнат въпросът за възпитанието на кадрите. На кадрите трябва да се гласува доверие, да се работи с тях системно и търпеливо, да им се помага да усвояват правилен стил на работа, да действуват с правилни методи. Същевременно трябва да се повишава и взискателността към тяхната работа. За повишаване на марксистко-ленинската им подготовка са организирани много курсове, семинари и други форми. С това, разбира се, още не е решен напълно този проблем. С него трябва да се занимават не само партийните комитети, но и стопанските ръководства на предприятията, дружеството на икономистите. Научно-техническият съюз, отделите на Окръжния народен съвет.

Пленумът постави задача пред партийните комитети, администрativните и стопанските ръководства да направят подробни перспективни планове за задоволяване нуждите от кадри, като осигурят условия за подготовка на специалисти из средата на младежи и девойки, завършили в сред

(Продължава на IV стр.)

Преди да дойде пролетта

ВИСОКОТО трудово възнаграждение и 25-те процента премиални, които получиха кооператорите в Цар Асен, ги вдъхнови за още по-големи трудови успехи.

Сега, когато наближават сеитбените пролетни дни, кооператорите бързат да се подготвят добре. Готови са за работа седемте машини с изключение на една верижна ДТ—28, която скоро ще излезе от ремонт.

Неотдавна бригадата получи два навесни култиватора и силажокомбайн, каквито тя досега не притежаваше. А в близко време ще получи и пневматична редосеялка за пунктирано засяване.

Когато земята се затопли и стане възможно да излязат машините в полето, първата задача на механизаторите е да извършат дълбока оран и на останалите 50 декара площ и преорат част от земята, където има силно заплевяване от рапица.

Сега всички есенници са наторени, а оборският тор, който се изнася, е предназначен предимно за зеленчуковата градина и парниците за тютюневия разсад. До сега са извозени над 200 тона оборски тор.

Всички членове на бригадата предварително са запознати с производствения план, а звената са сформирани и комплектувани. През тази пролет те ще засеят 200 декара овес, 160 декара фий, 1 200 декара слънчоглед, 1 500 декара боб, коноп, тютюн и др.

Усилено в бригадата се подготвят семената. Отдавна е почистен овесът. Той ще задоволи нуждите и на останалите бригади от стопанството. Готов е и бобът. Останалите семена ще бъдат готови в близките дни.

— Ако времето се окаже добро — споделя участъковият агроном, — до 15 март ще завършим сеитбата на пролетните култури.

През тази година за първи път бригадата ще използува хербициди за третиране на 2 000 декара пшеница.

Повишеното радостно настроение на кооператорите и усилената подготовка за пролетната сеитба са добра основа за още по-големи успехи през настоящата година.

Добромир СТРЕМСКИ

За да бъдат посевите чисти и добивите високи

НАПРЕГНАТО е ежедневието на работниците и служителите от ДСО „Сортови семена" — Силистра. Години наред те работят за размножаването на високодобивни сортове и внедряването им в ТКЗС и ДЗС. Благодарение на неуморния им труд вече са внедрени съветската високодобивна пшеница сорт „Безостая—1", слънчоглед сорт „Передовик" и американски сортове хибридна царевица.

И сега, през тези студени февруарски дни работата тук не спира. В един от складовете се почиства люцерново семе. Край трите семечистачни машини сръчно шетат работничките Аджа Шукриева и Бойка Чакова. Почистените люцернови семена след това минават през други машини — декускутори, които отстраняват кускутата. Тук се проявяват с добрата си работа Недка Еникова, Денка Митева, Величка Лазарова, Пенка Русева и Йордан Русев. Досега при план 437 тона предприятието е почистило и приготвило над 740 т люцерново семе. Дневно се почистват по 6 тона. Освен за нашите стопанства, тук се почистват семена и за износ — Италия, Югославия, Румъния. Затова така зорки са очите на лаборантките Веска Тодорова и Йовка Георгиева. Със специален апарат те проверяват чистотата на люцерновото семе и следят в него да не остане нито зрънце кускута.

В другия склад се калиброва слънчоглед. Край трите калибрачни машини работят Пенка Стоянова, Екатерина Михайлова, Рашида Мурадова, Манол Митев и Петър Господинов. За семе се отделя само зърното от I и II фракции. Това ще допринесе много за извършването на пунктирана сеитба и получаването на високи добиви от слънчогледа. От предвидените по план 300 тона вече са почистени над 250 тона.

С това, разбира се, работата в ДСО „Сортови семена" — Силистра не се изчерпва. Тук работят и по почистването и внедряването на нови високодобивни сортове фуражен грах, домати и други видове зеленчуци. Целият колектив влага своя дял в увеличаването на плодородието на нашата добруджанска земя.

Н. НИКОЛОВ

ПАРНИЦИТЕ ЗЕЛЕНЕЯТ

ГРАДИНАРИТЕ от с. Дунавец постигат високи успехи в зеленчукопроизводството. И през миналата година те преизпълниха с по 200 кг от декар заплануваните добиви от ранните домати. Те получиха общо надпланово производство за 4 000 лева. На всеки от тях се разпредели допълнително възнаграждение от 200 лева.

За да получат още по-високи добиви през настоящия сезон, градинарите започнаха работа от рано. Още през есента те почистиха част от парниците. През януари подновиха оградите около тях. С камиони и ремаркета превозиха угнил и пресен оборски тор, необходим за зареждането им.

В началото на февруари бяха засети първите рамки със семена от домати „10 Х Бизон". В много къс срок техният брой достигна 152. Засети са 18 рамки със зеле и 24 рамки с чушлета.

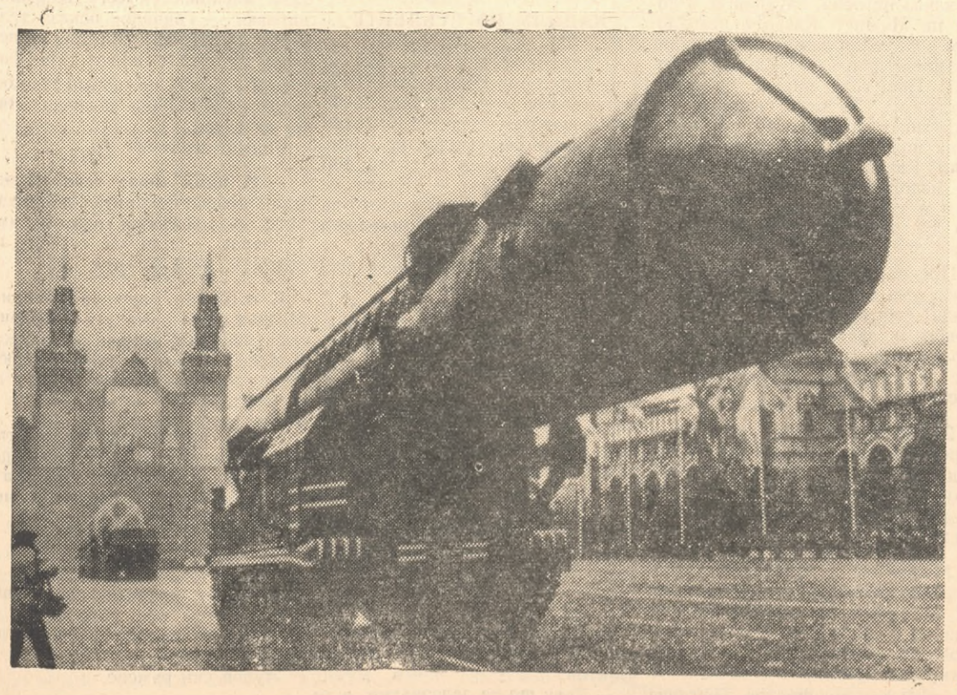
По време на силния снеговалеж около 12 февруари върху парниковите стъкла се натрупа дебела снежна покривка. Въпреки усилията на градинарите част от разсада се задуши. За да компенсират тази загуба, те засяха на празните места в парниците краставици. След пикиране на домата разсад те ще се развият и ще дадат богат плод.

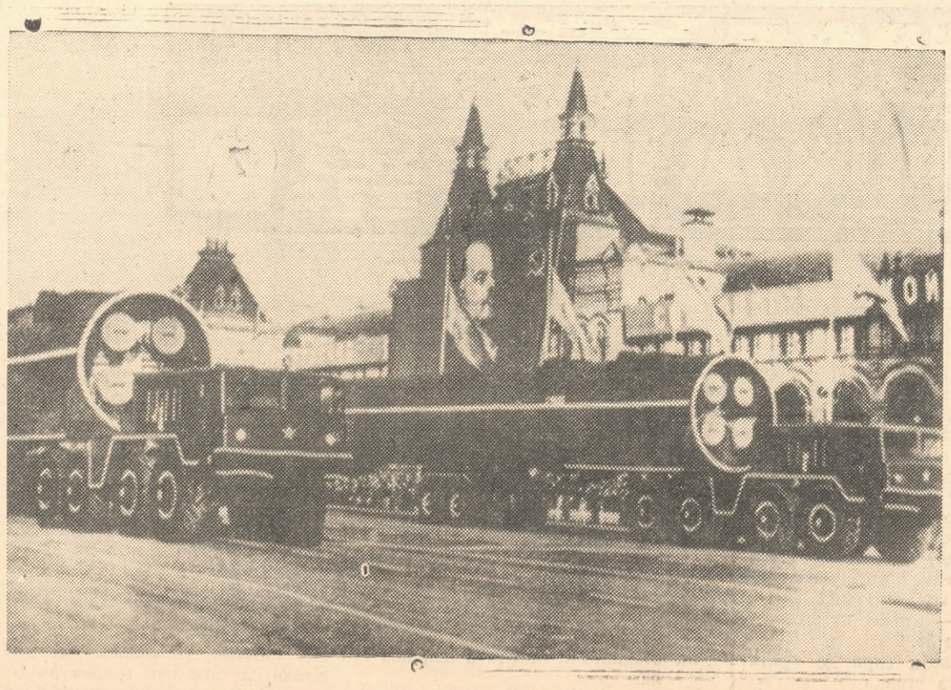
Всички парници вече са почистени от сняг. Бригадирът Тодор Тонев, който има дългогодишна практика в зеленчукопроизводството, ръководи работата около произвеждането на здрав и закален разсад. Кооператорките Яна Атанасова, Гина Йорданова и др. полагат най-редовни грижи за развитието на нежните стебълца. През деня те отварят и проветряват парниците, а привечер отново ги покриват с рогозки.

Разсадът вече е на четири листенца. Той е свеж, с хубав зелен цвят. Сега кооператорите подготвят парници за пикиране. Ръководи ги звеноводът Еньо Янков. Близко до парниците е натрупан угнил и пресен оборски тор, с който те ще бъдат заредени. Градинарите са си подготвили достатъчно рогозки за покриване.

При благоприятно време пикирането ще започне около 26 февруари. От общо 100 дка зеленчукова градина 60 дка ще бъдат засети с ранни домати. Кооператорите ще работят така, че да получат надпланова продукция от всички зеленчуци.

Халил ИБРАХИМОВ

Могъществото на Съветската армия особено ярко бе демонстрирано на тържествения парад по случай 49-тата годишнина от Великата октомврийска социалистическа революция на „Червения площад" в Москва. Мощни ракети, с които са въоръжени сухопътните войски.

23 февруари — Ден на Съветската армия и военно-морския флот

СЪС СОБСТВЕНИ СРЕДСТВА

ЧЕРДАНЦИ. Скромно селце, отдалечено от големите пътища и селища. Сега тук е отделението на богдановичкия совхоз. От тук може да се телефонира, до него има път. А някога...

Ние седим в полутъмна, стара, ниска къща. Моят събеседник, стопанинът на дома, прилича на нея: набръчкан, със загрубяла кожа на ръцете и врата, във ватенка на кокалестите си, едва приведени рамена. Той с мъка се движи.

Нашият разговор е за отдав на преживяното. Но за незабравимото.

... Беше през декември. Студеният декември на 1942 година. Затаила дъх, с чувство на надежда и радост страната се вслушваше в екота на Сталинградската битка. В нея все по-явно звучаха победните залпове на нашето оръжие. И всички — войниците на фронта, работниците по заводските лошо отоплени цехове, колхозниците в наполовина опустелите села — разбираха: още едно усилие...

Но това усилие трябваше да направи тилът. Защото изходът от грандиозната битка решаваше оръжието. А то се ковеше в заводите.

И точно в този момент страната узна за патриотичния подвиг на селяните от тамбовския край. Те започнаха да събират средства, с които да бъде създадена ескадрила „Тамбовски колхозник". Това беше напълно съзнателна стъпка. Хората даваха понякога за нуждите на фронта всичко спестено преди войната. Няма още област в нашата страна, в която да не подемат благородния почин на тамбовци. Мнозина купуваха със свои пари самолет или танк, а тези бойни машини струваха немалко — десетки, стотици хиляди рубли.

Селяните от среден Урал, едни от първите, последваха примера на патриотите. С техни средства в заводите също беше построена ескадрила от бойни самолети. Тя се наричаше „Свердловски колхозник". Първи предложиха да съберат пари колхозниците от селскостопанския артел „Коминтерн", Камишловски район. Буквално за някакви две седмици към 1 януари 1943 г. селяните от Свердловска област направиха грамадна вноска—50 мил. рубли и дадоха без възмездно от личните си запаси 33 000 пуда жито, 38 000 пуда картофи и зеленчуци, 4 500 пуда месо. Това наистина беше акт на самопожертвуване.

Ще посоча само няколко примера на висок духовен подем у тружениците на уралските села. Колхозничката от селскостопанския артел „Красний октябр", Ржевски район, чийто мъж бе на фронта, Евгения Афанасиевна Чебикина внесе 70 000 рубли. 63-годишният колхозник от друг селскостопански артел в същия район Василий Андреевич Гладких, който беше изпратил на фронта шестимата си синове, даде за построяване на бойни машини 25 000 рубли. Неговият съселянин — инвалид, участник в гражданската война Георги Поликарпович Гладких — даде 50 000 рубли.

... За това именно разговаряхме със стопанина на стария черданцевски дом Александър Филипович Верзилов. Тогава той бил бригадир в колхоза „Нов живот". Тримата му синове и петимата му братя се сражавали на фронта. Как му се искало да им помогне!

Бавно, със свойствените на селската реч битови подробности Александър Филипович ми разказа:

— Отидох за нещо в районния комитет на партията, а там точно говореха за събиране на пари. За самолети. Трябваше, значи, всички да узнаят за това. Повикаха ме да участвувам в разговора. Аз послушах, послушах и започнах да преценявам колко мога да внеса. „А колко е нужно за един самолет?" — запитах. Отговориха ми: „110 000... има и по-скъпи".

Отидох си в къщи. Събрах 50 000. След това продадох това-онова: сеното отнесох на пазара, два съвсем нови костюма, още един от сина и други неща. Получих 108 000. Личната вноска на Александър Филипович беше най-голямата в областта. На 24 декември той написа до върховния главнокомандуващ писмо. В телеграмата-отговор се казваше: „Благодаря ви, Александър Филипович, за вашата грижа за въздушните сили на Червената армия". А след това се получи съобщение, че изтребителят, направен по поръчка на уралския колхозник, носи неговото име. Следващата вест дойде едва след свършване на войната. Летците, които благодаряха на Верзилов за бойния подарък, между другото съобщаваха, че самолетът е оцелял.

Това е всичко за онзи далечен декември през пролетта на 1943 г. Районният комитет на партията препоръча Верзилов за председател в Черданцевския колхоз, който тогава влизаше в Камишловския район. Повече от 20 години той беше начело на артела. Сега Александър Филипович е пенсионер. Той е на 70 години. И макар здравето му вече да не е предишното, той помага с каквото може на съселяните си: към него по стар навик се обръщат по разни въпроси.

Живи са и синовете му — участници във Великата отечествена война. Най-големият бил на фронта шофьор, другият служил в дивизиона на „катюшите" — в реактивната артилерия, а третият — във въздушно-десантните части. Сега те всички работят в родното си село.

Александър Верзилов не е бил на фронта, но постъпката му, извършена преди 26 години в тила, е равна на боен подвиг. Нима не е така? Нима може да се забрави за това?

Да прелистим вестниците от онези паметни години. Ето едно съобщение: през 1941 години младежи от Свердловска област събрали 16,5 милиона рубли и построили с тези средства танковата колона „Свердловски комсомолец". Друго съобщение: „Колективът на Свердловския металургичен комбинат за едно денонощие събрал повече от 2 300 000 рубли". И такива факти са десетки, стотици. Това не се забравя.

М. МИХАЙЛОВ
Агенция „Новости"

ДЕЦАТА НА „КАТЮШАТА"

С Аркадий Витковский се запознахме в глухата, скована от 30 градуса студ, гора. Батареята на ракетите „земя-земя", която той командуваше, провеждаше тактически учения. Капитан Витковский предложи да пътуваме в неговата командирска джипка. Батареята отиваше на поход.

Ракетите „земя-земя" са най-близки родственици на легендарните „катюши". Батареята на тези ракетни оръдия под командуването на капитан Иван Флеров за първи път се прояви на 14 юли 1941 години. За 15-20 минути внезапният силен порив на термитните ракети унищожи всички, намиращи се на железопътната гара Орша, немски ешелони с войски, техника и боеприпаси.

По време на бойни действия ракетите „земя-земя" също се придават към армейски части. При придвижването те трябва да заемат позиция и да открият огън по струпаните войски на противника, складове и други военни обекти. В наши дни в сравнение със съвременните ракетни установки знаменитата „катюша" представлява нещо като кремъклия пушка.

...През белезникавите от скрежа прозорци се вижда плътната стена на заснежените борове. Капитан Витковский, вглеждайки се в тесния прорез, образуван между преспите и дърветата, отговаряше сухо и кратко. Понякога той се оглеждаше за радиста. Радиостанцията мълчеше. Напрегнато мълчаха и седящите в джипката. Те знаеха, че всеки миг решаващата минута трябва да настъпи. Но кога? Преди да даде команда „на бой", трябва да се заеме удобна позиция. А на капитан Витковский се струваше, че всички най-удобни вече са останали назад.

— Ето още една... А команда няма.

В наушниците се чу приглушеният глас на старшия командир:

— Внимание! Заповядвам да се порази целта. Координати...

Стрелката на хронометъра рязко се завъртя на кръга на циферблата.

В микрофона се разнесоха кратките команди на Витковский. Като свърна рязко по пътя, ракетата се вряза в снежната целина. Из под широките гъсенични вериги полетяха стълбове снежен прах, буци замръзнала земя и мъх. Колата спря на малка поляна.

— На бой...!

От бронираната кабина на установката изскочиха хора с танкови шлемове, в черни кожени комбинезони и с автомати на гърба.

Секунда, две, три...

Като че ли мечетата от знаменитата картина на Шишкин са заобиколили лежащата ракета. Още секунда... Ракетата е „съблечена".

Топографите направиха „привръзка" — определиха точно месторазположение на батареята. Изчислителите пресметнаха насоката на полета на ракетите и точното разстояние до целта.

Командирите докладваха за готовността. Групите заеха своите места.

— Старт...

Но ракетата не се обви с кълба от огнен дим, не се устреми към висините. Тя остана неподвижна.

— Вие мислехте, че тя ще полети?—забелязал моя въпросителен поглед, попита Витковский. — Твърде скъпо удоволствие е да се стреля с истински ракети на всяко учение.

Аркадий Витковский и аз сме почти по на 30 години. По време на миналата война ние сме били деца. Когато тя започнала, него, както и мене, отвели в тила. И нашите спомени за войната са свързани с белия хляб, който получавахме с детски продоволствени купони; с купищата разнебитени немски танкове и оръдия, сред които играехме на война, и още с разказите на бившите войници, завладяващи нашето въображение.

Ракетите по време на всеки дневните занятия остават неподвижни на своите пускови установки, а ако се откъсват, то те са без заряд.

А откъде Витковский, офицерите и войниците на батареята знаят как на стотици километра е „поразена" целта?

Данните на топографите и на изчислителите се предават на командния пункт, където по тях проверяват точността на насочеността и на стрелбата.

...Ние излязохме от колата и потъвайки до колене в снежните преспи, се отправихме към ракетата, където се грееха войниците. Като забеляза приближаващия се командир, те се строиха. Потни, зачервени, възбудени лица. „Най-старият" сред тях е старши-лейтенантът — Евгений Кушнир, който натиска пусковия бутон. Той е на 26 години, а останалите са на 19-20 години.

Войниците-ракетчици не са обикновени войници, които умеят на плаца отсечено да маршируват, правилно да си навиват партенките и да стрелят с автомати. На тези млади, довчерашни ученици, е поверено да управляват едни от най-сложните уреди и агрегати. Сред тях няма главни и второстепенни. От подготовката, съобразителността и знанията на всеки зависи успехът на пускането на ракетата.

Десетки питащи очи посрещнаха командира:

— Е, успяхме ли?...

— Загубихте една минута.

Шестдесет секунди... На мене, гражданина, ми се струваше, че момчетата можеха да се оправдаят. Студът беше 35 градуса. Имаше вятър. Аз видях как в този студ някои войници за бързина работеха без ръкавици.

— Ще повторим всичко отначало — каза Витковский.

— Сега за себе си.

— При истинска война не можем да се оправдаем със силен студ — ми каза Аркадий, когато вървяхме обратно към командирската джипка.

Олег МОРСКОВ
Агенция „Новости"

Сухопътните войски на Съветската армия сега имат собствено ядрено оръжие, оперативно-тактически ракети, качествено нови танкове и друга техника.

ПОД КОНТРОЛА НА НАРОДА

Да се отстраняват навреме посочените слабости

КОМИСИЯТА за народен контрол при първа квартална организация на БКП и квартален комитет на Отечествения фронт работи повече от една година. През това време ние направихме 29 проверки по търговските магазини, училищата, детските градини, магазините за плодове и зеленчуци и др. В проверките констатирахме много нередности и за тяхното отстраняване сме направили редица предложения. Не винаги обаче ръководителите на предприятията и учрежденията се отнасят с нужната сериозност към нашите предложения. Има случаи, когато не се вземат мерки за отстраняването на съществуващите слабости.

Така например при една проверка в магазин № 129 за бакалски стоки констатирахме, че отговорничката Атанаска Иванова не слага етикети на стоките, често взема от купуващите повече пари, не поддържа в магазина нужната чистота, не съхранява добре стоките. С протокол № 1 от 19 април 1966 година, комисията сигнализира ръководството на „Градска търговия" за тези слабости. Освен това със същия протокол ние предложихме да се направят дървени капаци на каците със сирене, да се измаже тавана на склада и се прекара чешма в него, да се поправят хладилниците и др.

Дълго време обаче другарите от „Градска търговия" не обърнаха внимание на тия наши предложения. Едва през втората половина на годината се взеха мерки, магазинерката беше сменена и на нейното място постъпи Димитър Костадинов, който по своя инициатива отстрани много от посочените слабости.

Проверката в детската градина „Роза Димитрова" показа, че складът, където се съхраняват продуктите, не е замазан. С протокол № 4 от 24. VI. 1966 години ние предложихме този склад да се измаже веднага, обаче и досега това не е сторено. При същата проверка видяхме, че до склада минава канал, в който се навъдили плъхове. Съобщихме на отдел „Просвета" при ОНС, той взе мерки за тяхното унищожаване и сега вече няма плъхове.

През лятото ние проверихме и качеството на ремонта в Първа гимназия и училище „Гагарин". И в двете училища директорите се отнесоха с нужната сериозност към нашите предложения. В училище „Гагарин" единственият недостатък беше това, че няма определено място за поставяне на казаните за смет. Те стояха зад лавката, където се продават закуски на децата, което не е никак уместно. Предложихме да им се определи друго място, но този въпрос още не е решен.

От проверката, която направихме на павилион №15 на „Здрава храна", констатирахме, че щайгите и тавите от баници и кифли се слагат навън, защото няма къде да се съхраняват и се замърсяват. Предложихме ръководството на „Здрава храна", да направи един навес или складче за съхранение на амбалажа. Това още не е направено.

По наша инициатива и с помощта на кварталния комитет на Партията и Отечествения фронт на 25 октомври м. г. в квартала свикахме събрание без оратор, където бяха поканени да присъствуват представители от всички предприятия и учреждения, имащи отношения към обслужването на хората. На това събрание гражданите посочиха редица недостатъци в работата на градската търговска организация, „Топливо", ТПК „Дунав", Енергоснабдяване и др. По някои от тях се взеха мерки и са отстранени, но има и такива, които още стоят нерешени.

Ние членовете на комисията за народен контрол считаме, че за да има успехи в нашата работа, ръководителите на предприятията, с които имаме работа, трябва да се отнесат по-сериозно към нашите предложения, като вземат мерки за своевременното отстраняване на посочените от от комисията слабости.

Петър ПАВЛОВ
председател на комисията за народен контрол в Първи квартал —Силистра.

Отчетно-изборни конференции в Комсомола

Нови задачи пред организацията

Отчетната конференция на общинската организация на ДКМС в с. Калипетрово се проведе през първата половина на месец февруари т. г.

Участие в работата на конференцията вземаха членове на общински комитет на БКП, някои от секретарите на първичните партийни организации и секретарят на ГК и член на бюрото на Окръжния комитет на ДКМС — Силистра др. Георги Димитров.

В отчетния доклад на общинската организация, изнесен от неговия секретар Георги Генов, се направи задълбочен анализ за постигнатите успехи и допуснатите слабости през изтеклата година.

Конференцията оцени положително участието на младежите в изпълнението и преизпълнението на производствения план на кооперативното стопанство. В това отношение особено добре са работили младежите от ремонтната работилница, които през годината са завоювали званието бригада за комунистически труд.

С открито чело и изпълнени комсомолски поръчения се явиха пред конференцията и младите шофьори. За добра работа и пре изпълнение на плановете, колективите, работещи при колите на младите шофьори Добри Александров и Ненчо Драгоев, бяха наградени с екскурзия в чужбина.

Добра дейност имат и младите животновъди. Имената на младите доячки Йорданка Тодорова и Еленка Великова са известни не само в стопанството, но и в целия окръг.

Наред с постигнатите успехи съвсем правилно бяха отчетени и съществуващите все още слабости в работата на общинския комитет на ДКМС и дружествените бюра.

Посочено бе, че все още идейната работа се подценява както от общинския, така и от дружествените бюра. Слабо се работи и по патриотичното възпитание на младежите.

В животновъдството работят малко младежи. Не се възлагат и отчитат редовно съюзните поръчения.

Особено остри критични бележки бяха отправени към бившия секретар на комсомолското дружество при лозарската бригада в Калипетрово, където работата е била най-слаба.

Изказалите се на конференцията делегати и гости направиха ценни предложения за бъдещата работа на организацията. Подчерта се, че сега, когато предстои да се проведе конгрес на Съюза, пред комсомолските организации стоят нови още по-отговорни задачи.

Необходимо е в чест на конгреса решително да се подобри идеологическата работа сред младежта, да се мобилизират силите на комсомолците, работещи в полеводството и животновъдството, за срочното и качествено изпълнение на задачите.

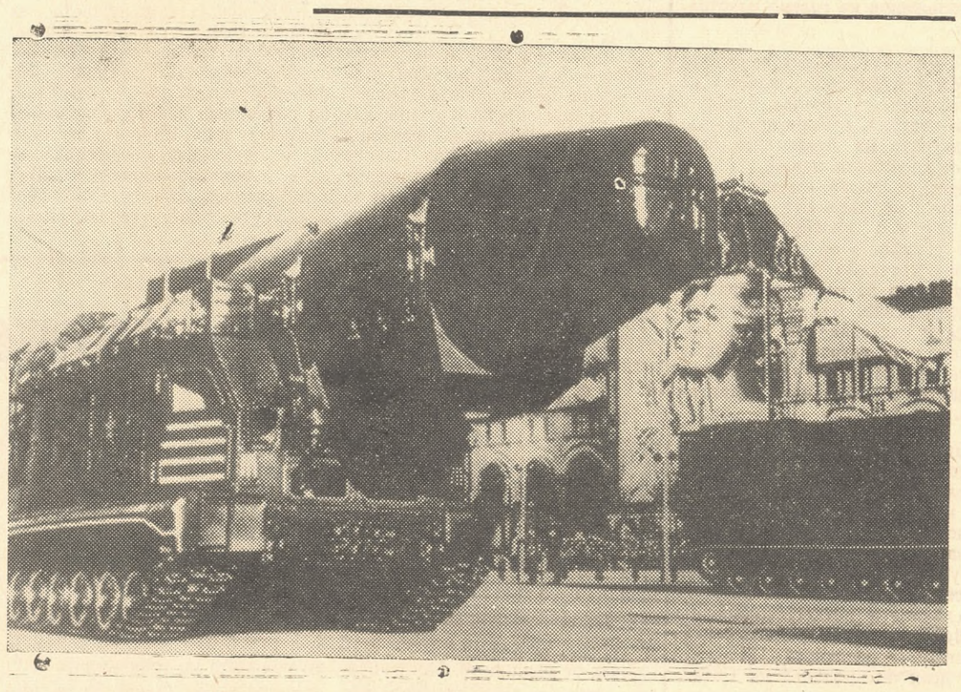
Иван ДЖЕДЖЕВ

Успехи на младите животновъди

Мина времето, когато доячките от краве-фермата в с. Зебил не можеха да изпълнят плана за млеконадоя. Тази година под ръководството на бригадира Ридван Чобанов във фермата работят четирима ентусиазирани комсомолци, които работят с младежки жар за ритмичното изпълнение на плана. От ранна утрин до късно вечер трудолюбивите младежи са при поверените им животни. Техният стремеж е винаги да нахранят и напоят навреме кравите, като стриктно спазват дадените указания от участъковия зоотехник. И ето, животните като че ли разбират грижите на своите стопани и им се отплащат добре. Тази година зебилските кравегледачки се наредиха на едно от първите места в Паисиевското стопанство. През месец януари при план 10 000 литра те надоиха 12 700 литра мляко.

Високото изпълнение на плана за млеконадоя ще бъде дар, с който комсомолците от бригадата на Ридван Чобанов ще посрещнат достойно XI конгрес на Комсомола.

Милко НИКОЛОВ
(наш кореспондент)

ИГРА СЪС СЯНКАТА

Л. Самойлов
М. Вирт

7

Леко скърцане на автомобилни гуми го накара да се огледа. Сива „Волга" го догонваше, движейки се плътно до тротоара, по който се движеше той. Виктор искаше да отскочи встрани, но не успя. От бавно движещата се кола изскочиха двама души, единият беше оня в бяла рубашка, и го хванаха от двете страни.

— Без паника, момче, спокойно каза единият.

Опитът да се подпре на колата не доведе до нищо. Този, който беше в бяла рубашка, повдигна крака му и след миг Лунев се намери на мекото седалка.

Шофьорът потегли, без да обръща внимание на дупките по малката уличка.

— Провери дали няма оръжие. — Ръцете на единия умело претърсиха сакото и панталона на Виктор.

— Няма нищо.

— Какво има? — гласът на Лунев звучеше тихо и хрипливо. — Какво се е случило, момчета?

— Всичко е в ред, момче. Когато пристигнем, ще разберем.

Ясно, загазих. Но каква е работата? И с какво тази история се отнася до него? Може би са го хванали, защото вчера е бил у Мухин? Да, но нима това е престъпление? До Пушкиновия площад колата зави вляво. Той разбра — отиват на „гости" на Петровка 38.

Колата спря до вратата на жълта сграда.

— Моля, пристигнахме... — Младият човек в бяла рубашка излезе пръв от колата и като се спря до врата, изчака Лунев. Вторият, които ги съпровождаше, тръгна след тях. Вървяха по асфалтова пътечка. Отдясно се на мираше голяма сграда, боядисана в бледожълт цвят. Прозорците на много от стаите бяха отворени и от вятъра трептяха полуспуснати те им завеси. После се изкачиха по стълбата и се озоваха в дълъг и тесен коридор. До една от вратите спряха, младият човек вни мателно отвори вратата и погледна в стаята.

— Може ли? — попита той и тримата влязоха в неголяма стая, цялата обстановка на която пред ставляваха масата и няколко стола.

— Седнете. Документи имате ли?

— Не ги нося със себе си.

— Фамилията ви?

— Лунев Виктор Алексеевич.

— Къде живеете, какво работите?

Виктор каза адреса си. Младият човек го записа и заповяда:

— Седнете и почакайте. Да се излиза оттук е забранено. — И заедно с втория сътрудник излезе от стаята.

„Доверяват ми се" — усмихна се Лунев, стана и погледна през прозореца. По асфалта на двора още тъмнееха петна, не беше успял да изсъхне от скорошното измиване.

Докато пътуваха с колата, Лунев нямаше възможност да помисли за това как трябва да се държи, за какво да говори и за какво не. Всичко беше много неочаквано. Ясно е едно: довеждането му на Петровка е свързано с някаква история, случила се в дома на Мухин. Какво е станало там и не са ли замесени тук онията двамата? Ами ако те са арестували?! При тази мисъл той дори настръхна. Те могат всичко да надрънкат за него. Но той нищо лошо не беше извършил. Какъв е той? Пешка, която те използуваха както си искат, момче за пратки. Да но тук може и да не знаят за това.

Прехвърляйки всичко това през ума си, Лунев реши, че за ради собственото си спасение трябва колкото се може по-скоро да се раздели с онията двамата. Те да си гледат работата и той ще гледа своята.

Задълбочил в догатки и предположения, Лунев се омърлуши. Той дори се зарадва, когато един от придружаващите го се върна и му предложи да го последва.

Мълчаливо преминаха през дълъг коридор, свърнаха вдясно и се спряха до врата, прилична си с другите като две капки вода. Младият човек почука тихо, отвори вратата и попита:

— Може ли, Феодор Григориевич?

Лунев прекрачи прага.

Шеста глава

НАДОЛУ ПО СТЪЛБИТЕ

— Здравейте, млади човече! За що се спряхте? Приближете се и седнете тук. — Гончаров отмести лежащите пред него хартии и дружески се усмихна на Лунев. Като изчака Лунев да седне, той продължи весело: — Каква се получи тя — излязло момчето да се поразходи, извървяло доста път и може би сбъркало и се озовало в Ново-Ладиженска пресечка, а те ни в клин, ни в ръкав го натикват в колата и право на Петровка? Може би така мислиш? Не се крий.

— Вярно казвате, другарю на чалник. Точно така, ни в клин, ни в ръкав — побързя Лунев. — Несправедливо е. Това значи, че щом физиономията ми не се е харесала на някого и веднага може...

— Веднага, разбира се не трябва — добродушно отговори Гончаров. — А физиономията ви, аз бих казал, е хубава, подходяща. Само тези торбички под очите и бледостта ви. Много ли пиете?

— Пийвам си.

— А защо не сте на работа?

— В отпуск съм — избухна Виктор.

— Току-що се запознахме, а ти вече ругаеш — обиди се Феодор Григориевич. — От работа си уволнен преди две седмици. По тази машинка ей сега направих справка — Гончаров показа телефона. — И сега Виктор Лунев води разпуснат живот. Ни фабрични сирени, ни норми, остава само една обедна почивка. Вярно ли е това?

Виктор мълчеше.

— А нима може така наведнъж целия си капитал да похарчите — продължи невъзмутимо Гончаров, — или той е много голям?

В отговор Лунев се усмихна. Начина, по който му говореше този непознат старец, му хареса. Той се успокои и доби смелост. Вече можеше да говори, без да се запъва.

— Ще питате сигурно и откъде вземам тия пари? Ако ми дадат, пия. А колкото за работата не се безпокойте. Ще си почина малко и пак на работа.

— Какво, уморен ли сте?

— Аха.

— А как мислите, ако всички ние работим така като вас до първото изморяване, какво ще се получи тогава?

Лунев сви рамене.

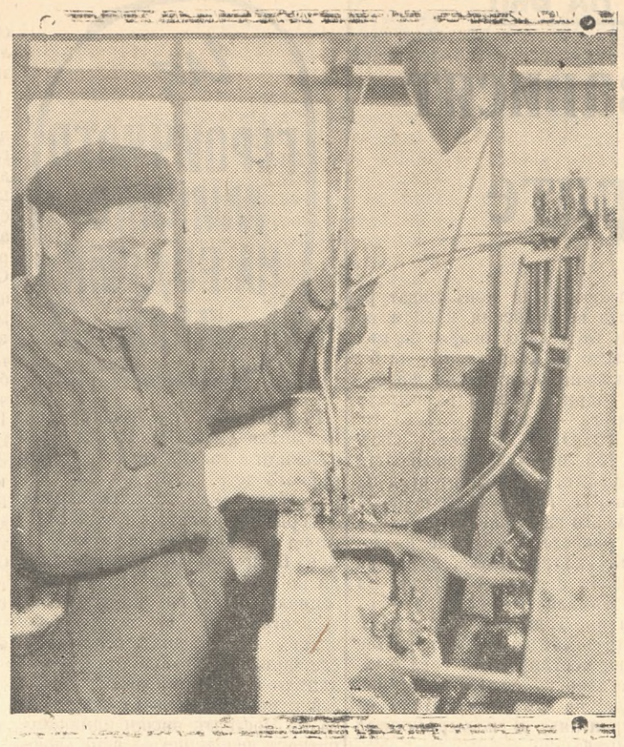
(Следва)

С НОВИТЕ МАШИНИ — ОЩЕ ПО-ГОЛЕМИ УСПЕХИ

В град Тутракан работи дружен, трудолюбив колектив. Тук са упоритите работници, като Марко Владов, Николина Атанасова, Р у с к а Дечева, комсомолката-лаборантка Чорбаджиева, Николина и Георги Владови и др. Само една от групите не е включена в движението за комунистически труд. От 7-те бригади, борещи се за званието „Бригада за комунистически труд", най-добре са бригадите с ръководители Юлпи Исмаилов, Снежана Мутафова, М. Коранова и Цв. Концова.

Предачният цех на ДИП „Текстилни влакна" работи от 1960 година. От миналата година е въведе на новата система на планиране. В резултат на упорития труд за колектива освен наднорменното възнаграждение през I тримесечие на годината бяха разпределени 2 400 лв., през второто — 2 800 лв., трето—1 900 лв. и т. н. В съгласие с новата система част от свръхпланова та печалба се дава за разпределение. Само за второто тримесечие работниците получиха средно по 25 лева повече. Въпреки грипната епидемия, която откъсна от производството голям брой работници, месечният план за януари е преизпълнен. Цехът с ръководител Хр. Георгиев е носител на паспорта на трудовата слава от преди две години, а на въжарния отдел бе връчена грамота. Цехът работи със старо оборудване. През 1966 година предприятието внесе 180 000 лева за закупуване на нови машини. По плана за 1967 година ще внесат машини за 24 000 лв. Монтирани са вече получените две нови съветски машини, а в скоро време ще пристигнат още две, които са фактурирани. По този начин едно от трите отделения ще бъде изцяло оборудвано с нови машини. Очаква се значително преизпълнение на плановете и увеличаване на продукцията с въвеждането на новите производствени средства, които са много по-производителни от старите. Докато старите машини, обслужвани от двама души, работят на 600 оборота и произвеждат за 8 часа 7 кг вретена, то новите машини, обслужвани също от двама души, с оборот 1 420 за 8 часа произвеждат 20 кг вретена. Наред с упоритостта на работниците новите съветски машини ще допринесат много за подобряване производителността на труда, поевтиняване на продукцията и снижение на себестойността.

Викентий ДУКАНОВ

От това как работи нафтовата помпа до голяма степен зависи работата на двигателя на трактор Т—38. С тяхното регулиране в ТКЗС — Кайнарджа се занимава монтьорът Иван Дънев.

Между най-добрите

ГЕОРГИ ГАНЧЕВ израснал като любознателно, трудолюбиво момче. Когато завършил основното си образование, той горещо пожелал да учи в гимназия. Отначало баща му бил непреклонен. Не искал да го пусне в града. Знаел той, че ученият син няма да се върне на село, да обработва имота му. Но голямото желание на Георги победило.

— Нека да върви! И дано човек да стане! — склонил най-после Ганчо Чернев.

През едно септемврийско утро Георги напуснал родното си село. Потъгувал за близките си, но скоро новата среда и учебният материал заангажирали мислите му. Изминали 2 години. Георги завършил 9 клас на гимназията. Средствата на баща му недостигнали за по-нататък. Той се върнал на село, за да работи заедно с родителите си.

Когато след Девети септември в селото се образувало кооперативно стопанство, младежът бил в казармата. Завърнал се оттам и през 1955 година заработил като отчетник в Машинно-тракторната станция — Алфатар. Любозната телният младеж все по-често се застоявал край машините. Интересът му към техниката му помогнал да завърши курс за трактористи. Георги усвоил до съвършенство тънкостите на тракторното дело. Бързо и умело отстранявал повредите на машината, с която работил. Ръководителите на станцията скоро назначили добрия тракторист за бригаден механик. Вниманието, с което се отнасял към всички, му спечелило любовта и уважението на целия колектив. С всяка измината година неговата бригада печелила все по-големи успехи. Навреме извършвала ремонта на машините, обработвала и прибирала реколтата от селскостопанските култури.

Преди една година Георги Ганчев стана монтьор в ремонтната работилница в с. Бабук. Той успя да се нареди между най-добрите благодарение на своето майсторство и прецизност в работата.

...Свърши ли денят, механизаторът се прибира в къщи. Ще седне до своята малка второкласничка. Ще прегледа тетрадките ѝ. Ще ѝ помогне. Нека да бъде добра ученичка. Да постигне мечтата на своя баща. А сега той има свой живот. Своя любима професия. Той е един от най-добрите механизатори в ТКЗС—Бабук.

Симеон КОЛЕВ

ТРЕВОЖЕЩА ИНЕРТНОСТ

ЗА благоустрояването на гр. Силистра и селищата на окръга се направи много през последните няколко години. Построиха се стотици апартаменти, административни и производствени сгради, създадоха се нови улици и паркове, разшири се търговската мрежа. Но изискванията растат ежедневно и направеното все още не може да задоволи напълно нужди те, предизвикани от естествения и механичния прираст на населението.

Единствената организация, на която се възлага строителството в окръга, е ДСО—Строителен район Силистра. Тя обаче не изпълнява задълженията си и всяка година остават неизползвани лимити за хиляди лева.

През миналата 1966 година Стройрайонът не изпълни плана си като главен изпълнител с 6.8 на сто и вместо 90 апартамента за нуждите на Силистра предаде едва 39. Останалите жилищни блокове останаха да се достроят през тази година. В гр. Тутракан от 4 жилищни блока бяха завършени 2, или 50 на сто.

Не може да кажем, че причините за изоставането са само от субективен характер. Има такива, които трудно могат да бъдат преодолени от ръководството на организацията. Но в никой случай не може да се скрият недостатъците — производствени, технически и организационни, които редица години водят до проваляне плана за строителството.

1967 година Стройрайонът започна при недостатъчна подготовка за работа при зимни условия, което естествено доведе до непълно използуване на трудовите ресурси. През месец януари са усвоени само две трети от запланираните за строителство 150 000 лева, а от тези за жилищно строителство са усвоени само 42,8 на сто.

Известно е че зимата в нашия окръг е тежка и всички предприятия се подготвят още през ранната есен за работа при неблагоприятните з и м н и условия. За строителните работници също може да бъдат създадени условия за работа през този сезон на годината. Освен запасяване то с материали, топло облекло и други, тук може да се използуват обекти с вътрешен производствен процес. Какво е положението при нас? Неотдавна, на 13 февруари, от осемте строителни бригади само една работи — на обект „Москва". Останалите бездействуваха поради силния студ. В същото време Стройрайонът разполага с още два незавършени обекта — жилищните блокове „Детелина 1" и „Бор 1", които са покрити и в тях може да се извършват вътрешни работи. Необходима е само по-голяма гъвкавост от страна на ръководството и навреме да създаде организация, отговаряща на условията.

За неизпълнението на плана за строителството през миналата година до известна степен имат вина и предприятията, чието задължение е да снабдяват обектите с материали и детайли. Това са Керамичната фабрика и Промишленото строително предприятие. Обаче основните причини остават в Стройрайона. Ръководството не води упорита борба за внедряване на съвременна строителна техника и за механизиране на трудоемките процеси. При това положение производителността на труда не може да не изостава и не може да не се срещат трудности при осигуряването на необходимата работна ръка. При строежа на новия цех за пъздерови плоскости в ДИП „Текстилни влакна" — Тутракан основите се копаят с кирка и лопата. Същата „техника" се използва и при строителството на жилищните блокове. При бетонджийските работи е внедрена само една бетонобъркачка и хаспел за вертикален подем на материалите. По-нататък производственият процес се продължава с помощта на количката — съоръжение, използвано като нова техника в началото на настоящия век. Транспортни ленти или други съоръжения за пренасяне липсват. Нищо не се прави за облекчаване труда на мазачите.

Ограниченото използване на механизацията води до хронически липси на работна ръка, до ниска производителност, до ниско заплащане и оттам до неизпълнение на плана.

Намираме се едва в началото на годината. Първият месец е обезпокоителен по отношение изпълнението на плана в строителството. Безпокойството се усилва и от факта, че Стройрайонът продължава да проявява мудност и неоперативност, трудно променя организацията съобразно условията. Планът може да се изпълни само при условие, че едновременно с пълното използване на наличната работна ръка бъдат подобрени организацията на труда, снабдяването с материали и ако се тръгне решително по пътя на механизиране на строително-монтажните работи.

Михаил ТОМОВ

Оправдани усилия

КРАВЕФЕРМАТА в село Искра е стокова. В нея се отглеждат животни от различни породи. Във фермата не е въведена механизация. Затова тук работят 18 доячи и трима сменни. С тяхното назначаване се осигури един свободен ден през седмицата за всеки дояч. Новата организация даде възможност на животновъдите да работят още по-упорито за изпълнение производствения план през 1967 година.

Говедевъдите от с. Искра имат добър опит. Те преизпълниха плана за миналата година с 4 000 литра мляко. И сега, още от януари те постигнаха значителни резултати, като преизпълниха месечния план с 20 320 литра. За същия период на миналата година бяха надоени 55 000 литра. Сега това количество достига 77 320 литра. От началото на февруари във фермата средно се добиват по 2 280 литра на ден, а в някои дни това количество достига до 2 500 литра. С основание може да се смята, че планът и за февруари ще бъде преизпълнен.

За добрите резултати имат дял както доячите, така и завеждащ фермата Тодор Стоянов. Под негово ръководство и наблюдение всички спазват строго дневния режим на животните. Зоотехникът Янко Бобев оказва конкретна помощ на хората. Не трябва да отминаваме, че добрите успехи се базират и на правилно решения фуражен проблем. Затова и дажбите са нормални. Фуражът се обработва и меласира. На кравите се дават необходимите количества минерални добавки като карбамид и креда.

Най-високо преизпълнение на плана за януари достигна дългогодишният и опитен дояч Али Шакиров. Вместо 3 500 литра мляко, той доби 4 120 литра. Не по-лошо работи и Шукри Рушидов, получил 4 096 вместо 3 700 литра мляко.

Резултатите биха били още по-добри, ако в стопанския двор има вода. Сега, макар и при лоши климатични условия, животните се отвеждат далеч на водопой. Трудът на кооператорите щеше да се облекчи, ако за нуждите на фермата се предоставяше трактор „Беларус", с който да се изнася оборският тор. А той не е малко. От есента досега са извозени над 2 000 тона.

Преодолявайки трудностите, животновъдите от село Искра ще работят така, че далеч да преизпълнят плана за 1967 година, да направят фермата си рентабилна.

Тахир МЕМИШЕВ

Добър старт

ДРУЖНО и ударно се трудят работниците от цех „Ракита" — Дулово при промкомбинат „Камъшит" — Силистра. Те изпълниха плана си за месец януари с 6 дни предсрочно и дадоха до края на месеца надпланова продукция за 19 400 лева.

Това е първата решителна крачка на работниците от този цех във втората година на петилетката.

Неотдавна те решиха да водят непрестанна борба за повишаване качеството на продукцията и редовно да преизпълняват трудовите си норми. Тази високопатриотична задача се прие с радост от всички работници в цеха и се осъществява на дело. На челно място е работничката Станка Любенова, която редовно изпълнява нормите си 150 на сто и дава винаги висококачествена продукция. Нейният пример се следва от Дяна Стоянова, Пембегюл Алиева, Йорданка Стойчева и др.

С добро име се ползва и бригадата на Назифе Чаушева, която от изоставаща бригада се превърна в ударна и работническите редовно изпълняват нормите си 130 на сто. Тази бригада води борба за завоюване званието „Бригада за комунистически труд".

Успехите на цех „Ракита" — Дулово се дължат не на отделни хора, а на здравата трудова дисциплина и високата съзнателност на всички работници.

Работниците от цеха с ръководител Сали Асанов се трудят ударно и през този месец. Те дадоха дума да изпълнят плана за февруари 10 дни по-рано и да произведат надпланова продукция за 25 000 лева.

Добрият старт, взет от тях през първата десетдневка, им вдъхва вяра, че това обещание ще бъде изпълнено.

Върбан ПЕТРОВ

Илия Балушев е телчар в с. Честименско. Той полага много грижи за отглежданите от него животни. Стреми се те да достигнат по-бързо желаното тегло, за да бъдат продадени на държавата преди определения срок.

СНЕГЪТ ОТСТЪПИ

РАЗВИХРИЛАТА се през последните дни снежна буря затрупа животновъдните ферми в района на ДЗС — Окорш. Пътищата станаха непроходими, а животните се нуждаеха от грижи.

Без да чакат повече, в борба със снежните преспи се включиха механизаторите, работниците и служителите.

Разкриха пътищата до фермата, складовете и водоизточниците, а с това стана възможно да се нормализира работата на животновъдите и се спаси животът на малките телета.

В борбата със снега, достойни за похвала постъпки проявиха трактористите: Диню Йорданов, Иван Генов, Илия Илиев, Нишет Самиев, Михаил Петров и др. През цялото време в помощ на механизаторите бе и главният майстор Йордан Ганев.

За проявената смелост партийното, административното и профсъюзното ръководства благодарят на кооператорите за помощта.

Дико ДИКОВ

Нашият разговор по икономическите въпроси в ТКЗС

Според изискванията на вътрешностопанската сметка

НОВАТА система на ръководство в селското стопанство изисква да се използува като главен икономически лост за увеличаване на производството и ефективността му материалната заинтересованост, което се постига при прилагането на стопанската сметка. Приложението на вътрешностопанската сметка във всяка производствена единица изисква добра отчетност. Тя ще осигури фактическите данни за изпълнението на плановите показатели. По този начин ще се провери доколко планиращите органи правилно са ги определили.

При новите изисквания за всяка производствена единица в ТКЗС трябва да се организира отчитането на извършените разходи и получената продукция. Това е необходимо, за да могат в срок ръководителите на производствените единици да получават всички необходими данни за изпълнението на плановите задачи, като от своя страна запознават производствените съвети ежемесечно с тях. Така ще може по-добре да се видят и разкрият всички налични резерви, осигуряващи изпълнението на плановите сметки.

Изниква обаче въпросът къде да се води тази отчетност — в централното счетоводство, в планова служба или в отделните производствени единици по села (участъци)?

В нашия окръг тази отчетност в ТКЗС се води различно. В ТКЗС Кайнарджа, Срацимир, Иширково, Тутракан, Зафирово и други се представят всички документи в централното счетоводство и там се водят записванията по производствени единици. Този начин създава прекомерна централизация, голямо разкарване на подотчетните лица и не дава срочно необходимите данни за бригадите, фермите и т. н. В други стопанства като Попина, Ст. Караджа, Секулово и други отчетността на производството се води в отделните селища по производствени единици.

Считаме, че е неправилно да се организира изцяло отчитането по производствени единици и села шаблонно във всички ТКЗС. На пример ТКЗС — Чернолик е организирало отчитането на основното производство във всички селища по производствени единици и ръководството счита, че най-правилно е решило този въпрос. В действителност обаче това не е така. Поради недостатъчно подготвени кадри са назначени неквалифицирани счетоводители по селища. Те не могат да се справят с тази задача и в крайна сметка идват в централното счетоводство, преписват необходимите данни, със закъснение ги предават на ръководствата на производствените единици. Такава отчетност е напълно излишна.

Има редица ТКЗС, които водят отчетността в централното счетоводство, в плановата служба и по селища, с което се удвоява трудът без резултат.

За да отговори отчетността на основното производство на етапа на развитието на ТКЗС, тя трябва да се организира не догматично, а конкретно във всяко ТКЗС. Трябва да се имат предвид изискванията и наличните условия за това; големината на селищата, за стъпените отрасли в тях и наличните икономически кадри. Или е необходим творчески подход.

В стопанствата с големи състави села като Сребърна, Попина, Ст. Караджа, Ситово и други следва да се организира отчетност по селища (участъци) и по производствени единици. Отчитането на всички разходи и продукция ще става за всяка производствена единица в съответното село от назначен за целта счетоводител. Последният от своя страна проверява верността на първичните документи, осчетоводява ги и ги разнася по производствени единици, по утвърдените за целта счетоводни книги. Със специален отчет към операционната бележка счетоводителят на селището отчита единия екземпляр веднъж в месеца, примерно до 5-то число, в централното счетоводство. Към другия екземпляр, който остава в съставното село, трябва да остават всички първични документи, защото там се води счетоводство по — сметки 17 и 19. Централното счетоводство трябва да отразява само една обща партида по прихода и разхода за отделните селища (участъци).

Тази отчетност ще позволи в срок и качествено на ръководствата на производствените единици да ползуват ежемесечно необходимите данни при отчитане на резултатите в производствения съвет, без да търсят помощта на централното счетоводство, ще се улеснят подотчетните лица, защото отчитането ще става на място, ще се пести ценно време. Необходимо е обаче да подчертаем, че при такава отчетност в съставните села трябва да се назначават счетоведители с необходимата подготовка.

За нашия окръг в болшинството от стопанствата най-правилно ще бъде да се изгради организацията на отчетността на основното производство централно. Формите на отчитане на документите се нагласят така, че отделните селища (участъци) и производствени единици да могат своевременно да ползуват всички необходими данни при месечното отчитане, без да чакат приключване и изравняване сметките в централното счетоводство. Такава отчетност има изградена от няколко години в ТКЗС гр. Балчик—Толбухински окръг. Ето в какво се състои тя: всички подотчетни лица се отчитат с първичните документи по села на касиер-счетоводителя. Последният разнася данните от документите по специална форма (отчет) в два екземпляра с натрупване към отчетния период поотделно за разходите и приходите съгласно обобщаващите показатели, приети според изискванията на годишния отчет и вътрешностопанската сметка. Единият екземпляр от отчета, заедно с документите, в определен срок се отчита в главното счетоводство, а вторият остава в селото за ползуване при отчитане резултатите в производствените единици ежемесечно. Централното счетоводство разнася данните от този отчет по счетоводните книги по същите обобщени показатели.

От всичко дотук става ясно, че без допълнителен разход на труд и увеличаване на персонала се осигурява необходимата отчетност в срок. В централното счетоводство също е осигурено отразяване на разходите и приходите по селища и производствени единици с тази разлика, че изравняването на сметките по правило става късно, към 15—20 число от следващия месец. Не е необходимо да се води отчетност и в плановите служби, от което само се удвоява трудът. През настоящата година тази форма на организация на отчетност успешно се прилага в ТКЗС—Средище.

Стоян СТОЙЧЕВ

За да има повече зеленчук

ОПИТНИ майстори са градинарите от с. Сребърна. Всяка година те произвеждат доброкачествен зеленчук.

И сега в градината на стопанството е оживено. Едни от кооператорите почистват старите парници. Други копаят нови. Най-опитните засяват и се грижат за зеленчуковия разсад.

Хората от звеното на Иван Илиев вече са засели 40 парници. Десет от тях са засети с доматени семена от сорта „10 Х Бизон", а седем—със семена от чушлета. В останалите парници никнат други зеленчуци. За разсада се грижат градинарите Стоян Стоянов, Димо Златев, Неделчо Петров и Марин Войников.

Не изостават зеленчукопроизводителите и от другите звена. Въпреки лошото време те са в градините. Тяхното усърдие ще им донесе успехи през настоящата година.

Марин СЕРТЕВ

ПЛЕНУМ НА ОК НА БКП

Успехите зависят от кадрите

(Продължение от I стр.)

ните училища на окръга.

По обсъжданите въпроси взеха отношение общо 10 души.

В изказването си др. АНГЕЛ СТОЯНОВ — директор на ДЗС „Янко Забунов", освен другите въпроси, разказа и за решаващото значение, което има създаването на добри битови условия за специалистите.

Поучителен е опитът на ДИП „Добруджа" за осигуряване на необходимите кадри. Директорът на предприятието др. АНГЕЛ ПЕТРОВ изтъкна, че сега общо около 50 души се подготвят в учебни заведения задочно и редовно със стипендии. След всяка сесия се организирва среща с учащите се, обсъждат се резултатите от изпитите, оказва им се помощ. Грижи се полагат и за младите специалисти, които имат теоретически знания, но нямат практически опит.

Другарката МИЛКА ГИНЕВА —председателка на ТПК „Дунав", изрази тревогата, която и друг път е изразявала, че за обущарския и за шивашкия отдел за мъжко облекло няма работници, и има опасност тези отдели след няколко години да не могат да задоволяват нуждите на населението. Тя изказа мнение, че е необходимо разпределение и на завършващите техникумите и практическите училища.

Другарката Гинева говори и за работата с жените. Тя посочи съществуването на известна социелност в издигането им на отговорна работа. С тях не се работи предварително и системно, не им се създават условия за пълното разгръщане на творческите им възможности.

Другарят ГЕОРГИ КАРДАШЕВ — секретар на ГК на БКП —Силистра, говори за несъответствието между материалната база на училищата, където се подготвят кадрите, и тази в предприятията, където трябва да прилагат знанията си. Той отправи упрек към ръководителите, които посрещат младите работници с недоверие, намаляват им разряди те, придобити в училището, поставят ги да работят на счупени машини. Не е решен напълно въпросът за марксистко-ленинската подготовка на кадрите. Не всички ръководители изпълняват решенията на Майския пленум на ЦК на БКП да отговарят за въпитанието на колективите, да бъдат активни политически дейци.

От кадрите зависи развитието на окръга — каза др. АЛЕКСАНДЪР ТОДОРОВ. В своето изказване той изтъкна сериозността на задачите, които стоят пред нашия окръг. Макар и да е направено много за решаване на въпросите за кадрите, имаме още да догонваме, да настигаме, да се изравняваме с другите окръзи. За да се намали текучеството — изтъкна др. Тодоров,—трябва да се полагат много грижи за подготовката на местни кадри. Това е вече напълно по силите и възможностите на ръководствата на предприятията и кооперативните стопанства.

Другарят Тодоров посочи, че се подценява създаването на резервни кадри и как практически трябва да се реши този въпрос. Той говори и за идейната убеденост на кадрите.

Първият секретар на ОК на БКП др. ВЕЛЬО МАКСИМОВ изтъкна, че въпросът за кадрите има две страни — за тяхната специална подготовка и за марксистко-ленинската им закалка, за да се утвърждава у тях правилен стил и метод на работа. Особено остро се чувствува липсата на специалисти на културния фронт. Що се отнася до жените, с тях не се работи системно, търсят се готови подготвени, а не се учат в процеса на практиката.

Другарят Максимов подчерта, че няма никакво основание за недоволство от работата на специалистите, дошли от други окръзи. Болшинството от тях изпълняват безупречно своите задължения. И занапред трябва да им се създават условия, за да дадат всичко, което могат, а тези, които желаят да останат в нашия окръг, да се приемат с готовност.

Накрая др. Максимов изрази вярата на бюрото на ОК на БКП в силите и възможностите на кадрите да решават задачите, които се поставят пред Силистренски окръг.

За бъдещата работа по обсъжданите въпроси пленумът прие решения.

Денка ГОСПОДИНОВА

Из ГЕРОИЧНОТО МИНАЛО НА РОДНИЯ КРАЙ

ТУТРАКАН И РАЗМИРИЯТА В ЛУДОГОРИЕТО В НАЧАЛОТО НА 19 ВЕК

РАЗМИРИЯТА в Лудогорието, започнали в края на 18 век, продължили с голяма сила и през първото десетилетие на 19 век. Свързани с руско-турските войни, с кърджалийството в Южна България и с аянските бунтове в Сев. България, тия размирия били по своя характер разнородно социално движение на угнетените и ограбвани от централната власт селяни. Бедните селски слоеве били разорявани от тежките данъци и от преминаващите войски и притеснявани от своеволията на местните висши административни чиновници — аяни, воюващи и враждуващи както помежду си, така и с централното правителство. В общата анархия Високата порта не можела да се справи с бунтовниците аяни и с грабителите делии, даалии и кърджалии (дезертьори от армията, горски и полски разбойници), затова всеки трябвало сам да защищава живота и имота си, като грабне оръжие и потърси дружина.

Стихийният бунт на угнетените носел много мътилка и разрушителна сила, от която са пострадвали не само подтисниците и аяните-грабители, но и богати български селища, станали прицел заради плячката, която можели да дадат. Все пак, макар и бавно и смътно, в движението, в което били увлечени хиляди селяни без разлика на националност и вяра, прониквали идеите, навеяни от Великата френска революция. Това ставало главно чрез очертаващата се столица на недоволниците — Видин, чийто владетел Осман Пазвантоглу бил във връзка с ръководителите на Френската република. Някои вождове от това движение, българи и турци (особено кърджалийските командири), били наричани „концули" — консули, и мнозина от тях после станали легендарни герои в сръбското, гръцкото и влашкото национално-освободително движение.

В Сев. България размирието се е групирало около седалищата на недоволните аяни, едни от които били верни на Портата (като русенския Исмаил Тръстениклиоглу), а други поддържници на Пазвантоглу.

Лудогорието по това време е било вече с многобройно турско население, но и с не малко български села, от които стотици не доволници бягали зад Дунава, където била руската армия, или се включвали във войската на аяните-бунтовници Меджек, Каракул, Саръкоглу (от Добрич) и Сато ага. Тези верни съюзници на Пазвантоглу в 1800 година се насочили срещу Тръстениклията, за да отвлекат силите му от третия поход срещу Видин. В тази борба след две години се включил и Йълъкоглу (наричан още Йълък, и по руските документи Иликлиоглу), който бил станал силистренски аянин и останал такъв, признат за паша, до окт. 1811 година. През м. май 1802 година между него и Тръстениклията пламнала непримирима борба. От Цариград изпратили човек да ги помирява, но изглежда, че мисията му излязла несполучлива.

Трябва да се предполага, че дипломацията на Пазвантоглу е била по-добра от тази на Портата. Пазвантоглу е бил притиснат тогава от големи военни сили. Особено кръвожадна била борбата му със страшния Гюрджи Осман паша, който през 1798 г., като превзел Никопол, изклал защитниците му и от главите им, слепени с глина, издигнал зловеща пирами да. През октомври и ноември на 1802 година този кръволок се насочил към бившето си валийство в Силистра и водил жестоки бое ве с населението, което не го искало и подкрепяло Пазвантоглу. (Не е безинтересно да се отбележи, че в началото на с. г. Пазвантоглу правил опити да намери руско покровителство, но царят, виждайки в лицето му един турски Пугачов, не искал да подкрепи узурпатора на „законната" султанска власт. Монархът защитил монарха, въпреки, че били противници във войната). В тези же стоки сражения между русенския и силистренския владетел, жителите на Тутракан и околните села естествено са понесли големи страдания.

Безсилна да се справи с бунтовниците, Високата Порта се решила през 1802 година на отчаяна постъпка. Тя дала на Тепеделенли Али паша (Тепедан паша) усмиряването на Румелия (България) „на откуп". При взетите драконовски мерки изглежда, че е имало известни успехи, защото през 1804 година бил езекутиран Гюрджи Осман, а през следващата 1805 година разградският феодал Гяур Хасан ефенди бил принуден да бяга за спасение към Видин и загинал с част от привържениците си в Берковица. Войската му била изключително от българи, селяни от Разградско, поради което и носел прозвището Гяур ефенди.

През следващата 1806 година започнала третата руско-турска война, която свършила в 1812 година с Букурещкия мир. Още в началото на войната големи маси от разбунтувани въоръжени селяни българи и „арнаути" (арнаути се наричали и преселените от Македония в някои разградски села българи) се стекли към руската Молдавска армия и главнокомандуващият ген. Михелсон предложил да се сформират християнски „арнаутски" команди със свои командири. Такава команда бил Първи волонтурски конен полк наречен „Българска арнаутска команда" начело с поручик Танас Недялков.

През 1807 година заповядали от Цариград на Мустафа Байрактар в Русе (заместника на Тръстениклията) и на Пехливан паша (поляк по народност и бивш кърджалийски командир) в Измаил да предприемат активни действия срещу руската армия. Но преди още да настъпи, 6 0000-ният корпус на Мустафа Байрактар бил разбит през м. март от български въстанически отряди „южно от Дунава". Тази акция говори както за силата, така и за състава на бунтовниците, които са се явили в тил на русенския владетел твърде вероятно откъм Лудогорието. Според донесението на руското командуване те били „наши предани приятели", без съмнение предимно български селяни.

В края на м. март с. г. великият везир Ибраим паша решил да настъпи в две направления: през Русе към Букурещ и през Силистра към Обилещи. През м. май 30 000-дна армия форсирала Дунава между Силистра и Калараш. Ген. Милорадович изпратил към Обилещи за разузнаване и един ескадрон черноморски хусари, съставен от българи и сърби. На 2 юни при Обилещи бил разгромен Али паша и великият везир побързал да мине обратно Дунава при Силистра.

През 1808 година, докато в султанския дворец в Цариград се разигравали драматични събития и под предводителството на Мустафа Байрактар разбунтуваните румелийци свалили султан Мустафа четвърти, а той, минута преди това, удушил свалените преди него Селим III, между руската и турската армия по Дунава имало примирие. Военните действия се подновили през 1809 година. Кутузов бил предложил смел план: да се мине Дунава при Тутракан, за да се освободи в тил русчушката крепост, и на още две места при Галац и Браила, а българите и егерите бързо да се насочат на юг и да заемат Балкана. Главно командуващият Прозоровски не се съгласил и отстранил Кутузов от армията.

Новият главнокомандуващ през 1809 година генерал Багратион със смели действия и маневри заел редица крепости по Дунава и на 11 септ. обсадил Силистра, където имало голям гарнизон и 130 оръдия. Генералното сражение станало при с. Татарица на 10 окт. Ген. Багратион с 4 500 души разбил 20-хилядната армия, командувана от трима паши, между които и познатия ни Пехливан паша, след което снел обсадата на Силистра и минал на зимни квартири в Молдавия.

В началото на 1810 година ген. Багратион организирал българските въоръжени отряди в четири бойни полкове под названието „Българска земска войска" със свой герб и печат, но цар Александър назначил нов главнокомандуващ. Граф Каменски през пролетта овладял Силистра, Тутракан и др. крепости по Дунава, но разпуснал четирите български полка под предлог, че нямали дисциплина. Измамени в надеждите си от руското командуване, въоръжените български селяни започнали грабеж, за да се прехранват, и трябвало пак да минат на юг от Дунава. Тука те водели ожесточена партизанска война в тила на руската армия и спъвали действията на граф Каменски към Шумен. Бунтовниците се криели с дружините си в лесовете на Лудогорието и нападали военните обози както на турската, така и на руската армия. През месец юни 1810 г., „когато отредите се движели към Разград, отрядът на ген. майор Сабанеев на 30 версти от Силистра бил атакуван от 200 въоръжени българи, които укривайки се в дефилето, внезапно нападнали обоза му." По това време заедно с руската войска се движел като представител на българския народ и епископ Софроний Врачански. В каляска, теглена от 4 коня и придружавана от много бройна свита, той стигнал до Разград, като отправял възвание до българите да подпомогнат руските войски.

Генералното сражение между руси и турци станало на 26 август при с. Батин, Русенско. (Тази война в спомените на лудогорското население се нарича Батин кавгасъ). Разград, с. Арнаут и много други селища, а също и бекташкото теке Демир баба при с. Свещар били запалени и разорени. През зимата руската армия отново се изтеглила на зимни квартири зад Дунава, като на десния бряг оставила само три дивизии за охрана на завоюваните крепости, между които и Русе, Тутракан и Силистра.

Граф Каменски заболял и умрял и за главнокомандуващ през 1811 година бил назначен фелдмаршал Кутузов. Той веднага изправил грешката на Каменски и наредил на ген. Турчанинов да запише всички български доброволци в „българска команда... съгласно техния живот и традиции" и да си изберат „началници със звание по тяхно желание". Разделили ги на стотни. Зачислили ги на храна и заплата. Въоръжили ги с турско трофейно оръжие. Тези български бойци много подпомогнали руската армия в действията ѝ през 1811 година. Така на 30 юни „тридесет души българи от най-смелите" под командата на Ватакиоти разузнали с какви сили разполага Иликлиоглу в Силистра. (Силистра, Тутракан и др. крепости са били опразнени от русите, а Йълъкоглу бил станал верен на султана. Пазвантоглу бил умрял преди 4 години). Българските смелчаци слезли на острова между Силистра и Калараш и с бой уловили пленници, от които разбрали, че Иликлиоглу има в Силистра 3 000 души, но сега при него били останали само четиристотин души. (Корпусът на ген. Гампер срещу Силистра бил от 6 пехотни батальона, 10 ескадрона кавалерия и 600 българи).

На 22 юни в знаменитото сражение при Русе великият пълководец Кутузов разгромил турската армия, а през септември и октомври я довел до катастрофа, оставяйки я да измира, обкръжена в блатата около Гюргево. През това време в района на Силистра българската земска войска и казаци вършели разузнавателни действия. За да принуди турците да сключат по-скоро мир, Кутузов заповядал на ген. Гампер да прехвърли на 10 октомври незначителен отряд пехота и конница около Тутракан, чийто гарнизон се командувал от трибунчужния Али паша. Турците, щом забелязали прехвърлянето на руските войски, започнали да бягат от крепостта и града, но били настигнати, разбити и пръснати. Голяма част от тях заедно със сина на Али паша и окръжаващите го офицери и прислужници попаднали в плен.

На другия ден, 11 октомври 1811 г., през нощта донският пол ковник Луковкин минал Дунава под Силистра с 2 батальона пехота и 2 ескадрона конници и казаци. В същото време над Силистра минала команда от 138 българи. Те нападнали внезапно пешите турски постове и ги уничожили. По височините се появила кавалерията, а по брега руската пехота. В крепостта настанала паника. Българите бързо се приближили към Тутраканската порта (Чаир капия), посрещнати от огън и викове. Пръв в крепостта се изкачил българинът Христо. След два часа и полови на сражение част от турската войска побегнала през Шуменската порта (Стамбул капия) в града, а останалите се скрили между хълмовете. С тях бил и самият паша Иликлиоглу. В 10 часа на този ден Силистра бил превзет за втори път през тази война.

По традиция руската армия от ново се прехвърлила през зимата във Влашко. През януари 1812 година Дунав бил замръзнал от лютия студ. За да тревожи турците, Кутузов заповядал на четири отряда да минат на десния бряг при Измаил, Галац, Свищов и Силистра. В отредите имало и българи. Те никъде не срещнали съпротива и се върнали поради затоплянето на време то и опасността да се стопи ледът. Русите бързали да сключат мир, защото Наполеон се готвел за поход срещу Москва. Мирът бил сключен в Букурещ на 16 май 1812 година и руските войски веднага се оттеглили от Дунава. Заедно с тях заминали и българските команди.

След свършването на тази война в Лудогорието, както и в цяла Сев. България, затихнали. Пазвантоглу бил вече умрял. Аяните се смирявали един по един пред Портата. Една част от разбунтуваното селско население заминала с руските команди да се бие срещу Наполеон, а друга част начело с кърджалийските командири се вляла в сръбското и румънското национално-освободително движение. Към 1815 година анархията утихнала, но на централното турско правителство станало ясно, че трябва да реорганизира своя военен и държавен строй.

Борис ИЛИЕВ

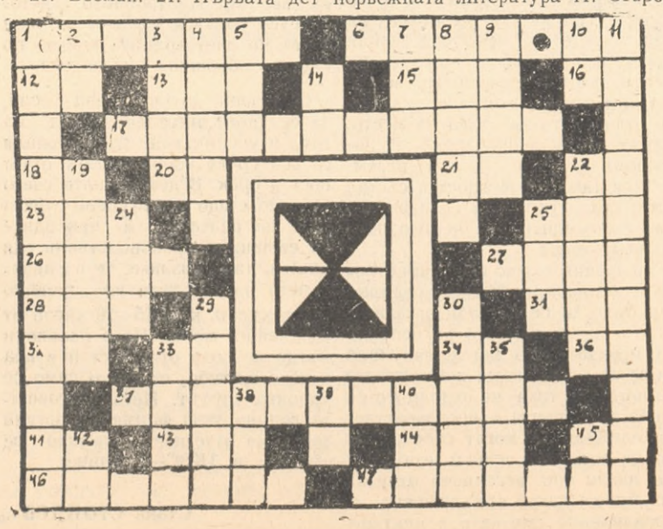

Децата от детските ясли № 1 в Силистра по време на едно от любимите им занятия — грижата за „техните" бебета.

Кръстословица

ВОДОРАВНО: 1. Презимето на велик италиански учен — физик, астроном и философ 6. Летец-космонавт, участвувал в първия диалог, проведен в Космоса 12. Марка съветски самолети 13. Собственото име на велик руски писател 15. Известен съветски шахматист 16. Отрицание 17. Две имена на голям съветски разузнавач, удостоен посмъртно със званието „Герой на Съветския съюз" 18. Финско племе от 11-16 в. 20. Вземай! 21. Първата дет ска сричка 22. Инициалите на наш оперен певец 23. Хладно оръжие 25. Част от „Божествена комедия" на Данте 26. Река в Германия 27. Вид ястие 28. Град в Унгария 31. Римски поздрав 32. Команда в гребния спорт 33. Математически термин 34. Собственото име на съпругата на именития артист Жерар Филип, автор ка на романа „Срещи от хълма" 36. Еврейски месец 37. Двете имена на най-видния класик на норвежката литература 41. Старо римска дребна монета 43. Град на о. Флорес от групата на Малките Зундски острови 44. Държава в Близкия Изток 45. Процеп на файтон 46. Руски съветски писател, автор на документалната повест „Маршал Тухачевски" 47. Италиански медик и естественик, един от първите изследователи на електричеството.

ОТВЕСНО: 1. Виден френски писател-реалист от XIX век 2. Герой на Джек Лондон 3. Един от литературните псевдоними на В. И. Ленин 4. Виден унгарски оперетен композитор 5. Оперета от Лехар 7. Изобретателят на четиритактовия двигател с вътрешно горене 8. Град в Северна Италия, родното място на Джузепе Верди 9. Героиня на А. С. Пушкин 10. Река в Централна Европа 11. Велик руски революционен демократ, философ-материалист, учен, критик и писател 14. Творение на Данте Алигиери 19. Новият гигант на цветната ни металургия 22. Град в СССР, чието име е свързано със създаването на Червената армия 24. Поетичното име на онази част от Родопите, като се почне от гористия Дъбраш и се стигне чак до орманите край Места 25. Кубинският министър на външните работи 29. Популярно произведение на Н. Гогол 30. Подчинен на феодала 33. Република в Южна Америка 35. Част от нервната система 38. Явление при пчелите 39. Френски бетрист, удостоен с премията „Гонкур" през 1961 год. 40. Тропическа змия 42. Музикална нота 45. Местоимение на шопски диалект.

Съставил:
Георги КАРАПАНАЙОТОВ

Спорт

Добри прояви на младите волейболисти

НА 19 февруари в спортната зала „Манежа" в град Силистра се срещнаха волейболните отбори на финалистите от окръжното средношколско първенство по волейбол. Четири юношески и четири отбора на девойките си осповаха първите места. Преди обяд се състояха полуфиналните срещи, в които юношите на ТМТ и I СПУ се наложиха над отборите на ССТ и Дулово съответно с 3:1 и с 3:0. Девойките от I СПУ и Икономическия техникум победиха ССТ и Тутракан с 3:0 и 3:1 и станаха финалисти.

Срещата между тези два отбора премина много оспорвано и при голям интерес. Те поднесоха една динамична, изпъстрена със самоотвержени прояви игра, в която най-много се отличиха капитаните на двата отбора — Румяна Калинова от I СПУ и Стефка Кирчева от Икономическия техникум. Волейболистките на I СПУ спечелиха първите два гейма и вече успокоени помислиха, че са спечелили срещата. Но младите волейболистки от Икономическия техникум се амбицираха и спечелиха третия и четвъртия гейм. Последния гейм победата клонеше ту към едните, ту към другите. Накрая девойките на I СПУ спечелиха последните две поредни точки и с това и срещата с 3:2.

При юношите финалисти бяха отборите на I СПУ и ТМТ. И тази среща бе твърде оспорвана. Но състезателите на ТМТ се оказаха технически и психически по-добре подготвени и позволиха на своите противници да спечелят само един гейм. Те спечелиха срещата с 3:1. Крайно неприятно впечатление направиха неоснователните протести на състезателите от I СПУ към съдията и непристойната проява на един от състезателите им. УК на ДКМС и физкултурният съвет трябва да обърнат внимание на възпитанието в спортменски дух на своите състезатели.

В. КОЖУХАРОВ

О Б Я В А

ДИП „ДУНАВ" — СИЛИСТРА

Т Ъ Р С И

Пресьор на шнекова преса по маслодобив.

Заплащане — по повременно премиалната система.

ШКОЛА ЗА МОНТАЖНИ КАДРИ ПРИ ТЕЦ „ВАРНА"
с. Езерово, Варненско,

ПРИЕМА КУРСИСТИ

ЗА ТРИМЕСЕЧНО ОБУЧЕНИЕ
НА ПЪЛНА ДЪРЖАВНА ИЗДРЪЖКА
(до 40-годишна възраст) *по следните специалности*

МАШИННИ МОНТЬОРИ — 3
МОНТЬОРИ по ТОПЛИННА ИЗОЛАЦИЯ — 20
Може и семейни (мъж и жена)

Курсът започва НА 10 МАРТ т. г.

Кандидатите да са отбили военната си служба.

ДОКУМЕНТИ: молба, автобиография, медицинско свидетелство (може и от школата) и удостоверение за образование.

Времето на обучението се зачита за трудов стаж.

След завършване на курса *се осигурява веднага работа.*

О Б Я В А

ДСО „БЪЛГАРСКО ПИВО" — СИЛИСТРА

С Ъ О Б Щ А В А,

че има следните вакантни длъжности:
— *ОГНЯР НА КОТЕЛ*
— *МЕХАНИК НА ЦЕХ*

Заплащане по щата. Справка — тел. 32-04 и 23-98

ОБЯВА

Промкомбинат „Камъшит" — Силистра ТЪРСИ 15 ЖЕНИ ЗА ЧИСТАЧКИ НА ТРЪСТ и 5 МЪЖЕ ЗА ПРЕСИТЕ.

Кандидатите да бъдат РЕДОВНИ ЖИГЕЛИ на града.

Документите за постъпване на работа да се представят в СЛУЖБА „ЛИЧЕН *СЪСТАВ*" в управлението, до кино „Москва".

Промкомбинат „Камъшит"

ПРОЛЕТАРИИ ОТ ВСИЧКИ СТРАНИ, СЪЕДИНЯВАЙТЕ СЕ

Силистренска ТРИБУНА

Орган на Окръжния комитет на БКП, Окръжния народен съвет и ОК на Отечествения фронт — Силистра

Година XII, бр. 24 (1188) | Събота, 25 февруари 1967 година | ЦЕНА 2 СТОТИНКИ

ОТПРАЗНУВАХА ДЕНЯ НА МЕХАНИЗАТОРА

СЕЛО СМИЛЕЦ. За първи път през тази година механизаторите от селското стопанство получиха правото да празнуват свой ден — ден на механизатора. За нашия окръг той бе обявен на 23 февруари т. г.

За да отбележат извоюваното с упорит труд право да имат свой празник, се събраха в читалищния салон и механизаторите от кооперативното стопанство в с. Смилец. Гост на тържеството им бе първият секретар на Окръжния комитет на БКП другарят ВЕЛЬО МАКСИМОВ.

С кратко слово тържествената вечер откри секретарят на общинския партиен комитет др. Христо Петров, след което даде думата на председателя на стопанството др. Станко Станчев, за да изнесе кратък доклад за успехите на механизаторите и кооператива през изтеклите години.

— Правото да имат свой празник—посочи той—е голямо завоевание — признателност към труда и ролята на механизатора в ускореното развитие на нашето селско стопанство.

По време на другарската вечеря с приветствено слово към механизаторите се обърна и първият секретар на Окръжния комитет на БКП др. Вельо Максимов. Той се спря на големите ни социалистически завоевания в областта на селското стопанство и непрестанната механизация на трудовите процеси. Без механизация на селскостопанското производство—посочи той—е немислимо по-нататъшното бързо икономическо развитие на страната. Сега повече от всякога е необходимо механизаторите да познават не само машините, но и агротехническите изисквания, за да се осигури максимално производство на зърно от декар. Той им пожела здраве, щастие и нови още по-големи успехи в работата.

За активна и многогодишна механизаторска дейност от името на профкомитета и ръководството на стопанството бяха наградени с предмети 22 най-добри механизатори, а на дългогодишните механизатори Иван Стоянов и Съби Събев бяха връчени грамоти и значки — Трудова слава.

Пред славната 50-годишнина на Великата октомврийска социалистическа революция, която заедно с народите на Съветския съюз ще честваме и ние тази година — 17 механизатори от стопанството приеха индивидуални договори за съревнование.

Тържествената вечер и другарска трапеза продължи с увеселение до късно през нощта.

Иван ПЕЙЧЕВ

*

СЕЛО СРАЦИМИР. В четвъртък вечерта механизаторите от ТКЗС — Срацимир се събраха в салона на училището в с. Срацимир, за да отпразнуват своя празник. Кратък доклад за развитието на механизацията в стопанството и за работата през изтеклата година прочете главният инженер Тодор Христов. Приветствие към механизаторите поднесе и секретарят на общинския партиен комитет другарят Минчев.

Гост на тържеството бе и другарят Нешо НЕШЕВ — началник на управление „Земеделие“. Той поздрави механизаторския колектив и му пожела по-големи успехи през настоящата година.

След това на първенците бяха раздадени награди. Тържеството завърши късно през нощта с веселие и хора.

Станка КОВАЧЕВА

ГРАД ДУЛОВО. С нетърпение очакваха своя празник механизаторите от ТКЗС — Дулово. Дните до неговото посрещане бяха изпълнени с много труд и усилия, с предпразнично съревнование за по-бързото и качествено ремонтиране на техниката за предстоящата пролетна кампания.

Но на 23 февруари механизаторите не отидоха на работа. Празнично пременени те се събраха след обяд в киносалона на Дулово, за да честват своя ден. Доклад за тяхната работа през изтеклата година, за напрегнатите дни и нощи, за постигнатите успехи и преодолените трудности изнесе главният агроном на кооператива Цветан Георгиев.

Председателят на кооператива Иван Николов отчете съревнованието, водено от механизаторите през 1966 година.

Голям брой от присъствуващите се изказаха. Те разказаха за своя опит, за своите успехи, за трудностите, с които се преборяха през изтеклата година. Много от тях направиха сериозни предложения за преодоляване на съществуващите слабости.

След деловата част тържеството продължи с другарска среща. Гостът на механизаторите другарят САВА ШИВАРОВ — председател на Окръжния народен съвет, приветствува присъствуващите, като ги поздрави с този нов трудов празник. От името на Бюрото на Окръжния комитет на Партията и на ИК на Окръжния народен съвет той им благодари за самоотвержения труд през миналата година. Едновременно с това другарят Шиваров подчерта непрекъснато нарастващата роля на техниката като най-важно условие за по-нататъшното развитие на селското стопанство

Тържеството продължи с обща трапеза, музика и песни. До късно през нощта се веселиха неуморните труженици на полето—механизаторите.

Емил ПРАХОВ

*

СЕЛО ЗАФИРОВО. Тържествено отбелязаха своя празник — 23 февруари, и механизаторите от ТКЗС в с. Зафирово. Те се събраха в салона на кооперативната сграда, където председателят на стопанството др. Михаил Величков изнесе кратък доклад за постигнатите успехи в областта на механизацията.

На тържествената вечер за добра работа бяха наградени най-изтъкнатите механизатори Върбан Цонев, Цвятко Николов, Велико Янков, Васил Андреев, Аспарух Илиев и Недялко Рачев.

Вдъхновени от постигнатите успехи, механизаторите от стопанството твърдо са решили тази година да положат всички сили за успешното изпълнение на поставените пред кооператива задачи.

Йорданка ВЕЛИЧКОВА

ГРАД ТУТРАКАН. 180 човека —механизатори и шофьори от ТКЗС — Тутракан, се събраха на 23 февруари, за да отпразнуват деня на механизатора. Гости им бяха първият секретар на градския комитет на Партията Димитър Даскалов и председателят на стопанството Михаил Станков.

В своя доклад главният инженер Васил Тарпанов даде висока оценка на труда на механизаторите, които изпълниха плана си 105 на сто и снижиха себестойността на декар мека оран.

В МАРИНОВ

Физкултурата и спортът — в бита на народа

На 22 и 23 февруари в града се проведоха съвещание и пленум на ОС на БСФС по някои належащи проблеми на физкултурата и спорта в града и окръга. Към съвещанието и пленума се прояви изключително голям интерес от страна на партийните и държавни ръководители. На съвещанието присъствуваха секретарите на ОК на БКП — ХРИСТОФОР ИВАНОВ и ШАКИР ШАКИРОВ, секретарят на ГК на БКП ГЕОРГИ КАРДАШЕВ, членовете на ИК на ОНС, председателят на ОС на Профсъюзите МИКО НИКОЛОВ, ръководители на предприятия, спортни ръководители и др.

В работата на пленума, проведен на другия ден с председателите на ТКЗС, общинските партийни секретари и председателите на общинските народни съвети по въпросите на разгръщането на физкултурната работа на село, взеха участие и другарите ВЕЛЬО МАКСИМОВ — първи секретар на ОК на БКП, председателят на ИК на ОНС — САВА ШИВАРОВ, членове на бюрото на ОК на БКП и членове на ИК на ОНС и др. Като представител на ЦС на БСФС присъствуваше и заместник-председателят на ЦС на БСФС другарят СТЕФАН ГАБРОВСКИ, който разясни някои задачи и на съвещанието и на пленума.

И съвещанието и пленумът недвусмислено показаха, че развитието на физкултурата и спорта сред всички слоеве на населението се превръща вече в държавно дело. Качествата, които възпитава спортът са особено ценни и нужни на нашето общество. Подрастващото поколение трябва да бъде смело, силно, калено и трудоспособно, умно и хармонично развито, винаги в състояние да решава проблемите на своето време. Затова работата по физическата култура и спорта трябва да се разгърне на широка обществена основа, да обхваща все повече хора, да навлезе в ежедневния бит на населението от града и окръга.

Както заяви и др. Габровски, окръзите, в които така широко и незабавно се откликва на решенията на IX конгрес за по-нататъшното развитие на физкултурата и спорта, не са много. Това своевременно решаване и набелязването на по-нататъшни мероприятия за развиването на физкултурната работа говори само по себе си, но и в същото време задължава приетите мероприятия да се превърнат в скорошни дела. И това ще зависи преди всичко от организацията и сполучливото осъществяване на всичко, набелязано на съвещанието и на пленума.

Всъщност и съвещанието, и пленумът поставиха в центъра на проблемите изграждането на спортна материална база, така необходима и за града и извънредно много за окръга. Факт е, че съществуващите досега спортни съоръжения са крайно недостатъчни за масовото спортуване и, че ако не се реши въпросът най-напред с материалната база, хубавите планове ще си останат само планове.

На съвещанието другарят Иван Бонев информира присъствуващите за предстоящите спортни прояви в града през тази година. Тя наистина ще бъде богата на такива както от републикански, така и от международен характер. Това говори за нарасналия престиж на спорта в Силистренски окръг, но и изисква една твърде солидна подготовка. И затова съвместните мероприятия, обсъдени на съвещанието с другарите от ИК на ОНС, членовете на бюрото на БСФС и други обществени дейци, са една перспективна предпоставка за тяхното близко осъществяване.

(Продължава на IV стр.)

Щафетата „Освободител“ на път

ВЧЕРА бе даден старт за трети пореден път на звездобразната смесена щафета „Освободител“. Едновременно от седем гранични пункта.

При тържествена обстановка бе даден и началният старт в град Тутракан. След проведения митинг щафетата потегли по своя дълъг път. Физкултурниците и спортистите от нашия окръг с участието си в пренасянето на щафетата изразиха дълбоката си признателност към нашия двоен освободител великия Съветски съюз. По цялото разстояние, което премина щафетата—Зафирово и Сокол, Нова Попина и Поляна, Ситово и Сребърна—щафетата бе приветствувана от хиляди кооператори.

Щафетата „Освободител“ бе пренесена от лекоатлети и лекоатлетки при отлична организация от Айдемир до Силистра, където се проведе тържествено събрание в салона на ОНС. Бе прочетено обещанието на силистренската окръжна организация на БСФС по изпълнение на плана, а участниците в щафетата бяха поздравени от др. Иван БРЕЗОЕВ, секретар на ОНС.

Днес щафетата продължава своя път през град Дулово, като в с. Окорш ще бъде предадена на физкултурниците и спортистите от Разградски окръг.

На 2 март щафетата ще пристигне в Плевен.

Отчет на успехи

Тържественото събрание за отчитане производствената дейност за 1966 година в ДИП „Добруджа“ се откри от вокалната група на „синя смяна“. После директорът на предприятието Ангел Петров започна с четенето на доклада. Слушаха го с интерес и тъкачките и навивачките, и скробачите. Зад десетките цифри (и за отбелязване, нито една за незадоволителен резултат) всеки се стреми да види своя дял, своето участие. В същото време в съседната производствена зала стотици работнички и работници осигуряваха непрекъснатия ритъм на машините.

Основният показател — обемът на промишлената продукция, е изпълнен за миналата година 103,7 на сто в натурално изражение и 111,5 на сто в ценово изражение. Широко разгърнатата масово-политическа работа, социалистическото съревнование и движението за комунистически труд са допринесли до значително повишаване качеството на продукцията. При план 95,5 на сто първокачествена продукция сменените са достигали 98,62 на сто.

Преизпълнението на обема е постигнато чрез рязко повишаване производителността на труда. По този показател преизпълнението на плана е с 6,58 на сто. Преизпълнен е и планът за снижение себестойността на продукцията, за печалбата и други. Новата система на планиране е изиграла голяма роля за достигане на успехите.

Сред бурни ръкопляскания др. Мико Николов, председател на ОСПС, връчи на колектива преходното червено знаме на ОНС и Окръжния съвет на професионалните съюзи за най-добро изпълнение на производствените задачи през четвъртото тримесечие на 1966 г.

Бл. ПАНТЕЛЕЕВ

ПРЕЗ СЕДМИЦАТА НА ПЧЕЛАРИТЕ

Пчеларите от Силистренски окръг постигнаха нови успехи. За втори път те заеха първото място в страната по изпълнение на държавните планове. Така през изтеклата 1966 година в окръга се добиха средно по 12,340 кг мед от пчелно семейство, или с 6,834 кг повече от средния добив за страната. При план 130 000 кг на държавата беше предаден 244 000 кг пчелен мед, восък 3 300 кг вместо 2 000 кг, и необработена вощина вместо 6 000 кг — 6 400 кг.

Тези постижения са резултат на редица добре организирани и изпълнени задачи. Постоянни грижи за подобряване на условията за отглеждане на пчелите полагаха местните дружества, ОПС и ОКС. С голяма любов се грижеха за пчелните семейства стопаните на обществените и частни пчелини.

Създаденият интерес и грижите на специалистите спомогнаха за ликвидиране на заразните болести по пчелите. Не се допускаха отравяния на пчелни семейства при провеждане на растително-защитни мероприятия. Навреме се отпускаше захар за подхранване. Създаде се добра организация за изкупуване на добитите продукти. През изтеклата година се направиха опити и се сложи начало за масово засяване на медоносни земеделски култури. Общият брой на пчелните семейства нарасна от 23 940 на 26 600.

От 25 февруари до 3 март се провежда седмица на пчеларите. В нашия окръг като национален първенец тя трябва да протече най-тържествено. Широко да се разгласят успехите. Да се проведат събрания на местните пчеларски дружества. Да се организират другарски срещи с подходяща програма.

Седмицата трябва да премине под знака на пълна мобилизация на силите на пчеларите. Да се обсъдят задълбочено и отговорно всички допуснати слабости и се набележат мероприятия за отстраняването им. През настоящата година държавните планове са още по-напрегнати. Тяхното изпълнение задължава всички пчелари.

Независимо от постиженията в областта на пчеларството в нашия окръг все още се допускат някои слабости. Все още има неорганизирани пчелари. Други са със слаби познания. Те отглеждат лошо пчелите си, които стават разпространители на болести. Обществените пчелини на много места са маломерни, подценени и нерентабилни. Още не е станало практика и система да се използуват пчелите като опрашители на земеделските култури. Не сме преминали към засяване на медоносни растения в обем, полезен за пчеларството. Не е изведена до край борбата със заразните болести и неприятели на пчелите.

Седмицата на пчеларя трябва да премине в подготовка и борба за преодоляване на посочените и много други слабости, за които Управление „Земеделие“ при ОНС, ОПС и ОКС са дали подробни упътвания на всички пчеларски дружества.

Нека седмицата на пчеларите премине под лозунга „Силистренски окръг за трети път национален първенец по пчеларство“.

ПРЕД 8 МАРТ

ПРОЗОРЦИТЕ СВЕТЯТ ДО КЪСНО

В смълчаната зимна нощ на 20 февруари в един от цеховете на ТПК „Добруджанка“ е шумно. Чуват се подвиквания, песни, веселба. Колективът на цех „Фъкана бродерия“ провежда голяма осмомартенска седянка.

Часът е седем. Към салона, светнал така гостоприемно, се стичат жени, мъже, деца. Празни кът е общ. Весели невести и девойки, облечени в китни добруджански носии, посрещат гостите. Уютната обстановка ги кани примамващо. По стените са сложени извезани от сръчната добруджанка килимчета, накачени са национални костюми, а въгъла огнището като че ли разнася от топлината и сърдечността на домакините и приканва всички да се чувствуват като у дома си. Особена задушевност предават газените лампи, окачени на специални места, и софрите, наредени по дължината на салона. Добруджанска софра. Какво ли няма на нея. Не липсват топла пита, сварен фасул, царевица, а на средата голяма пръстена паница, пълна с вино.

Тържествената вечер откри др. Димка Георгиева — ръководител на цеха, а малък доклад за значението на Осми март прочете др. Иванка Костадинова.

— Нашите жени — каза тя — днес наравно с мъжете вземат участие в построяването на новия, мечтан живот.

Над общата глъчка се извисява ситен ръченик. Моми и булки изпълват вечерта със своите игриви стъпки. Понесоха се кръшни добруджански хора.

Звънва песен. Пее Донка Чанева. Нейният плътен глас завладява мнозинството.

Редят се песен след песен, танц след танц. Не стихва веселбата. И гости, и домакини пока заха, че умеят и да работят, и да се веселят. Щастливи са органи заторите на това мило тържество Димка Георгиева, Дина Иванова, Иванка Костадинова и целият колектив на „Фъкана бродерия“, че седянката премина при такава задушевна обстановка. А гостите тази вечер ще отнесат най-хубави спомени.

До късно тази нощ останаха да светят прозорците, до късно се чуваха звуците на акордеона.

Радка АНАСТАСОВА

В родилното помещение при кравефермата на с. Ситово работи един от най-добрите животновъди Петър Енев. Грижите, които той полага за кравите, са много добри. С упорит труд младият дояч успя значително да преизпълни плана си за месец януари. Вместо 2 100 л мляко той получи 3 600 л.

Общоградска седянка

Над 120 жени се събраха на 22 т. м. в читалищния салон — Силистра на общоградска седянка, организирана от женкомисията при ГК на Отечествения фронт. Жените от втори квартален комитет бяха облечени в национални носии, с хурки и плетива.

Кръжокът по художествено слово с ръководител Мариана Ковачева изнесе подходяща програма.

Облечени като селяни, Сашко Красналиев и Митко Димитров представиха сценката „Кафенето“.

Представена бе и сценката „Мъж на жена си“.

Засвири музика. Всички се хващат и от сърце заиграват весели български хора и ръченици.

Стоянка ПАРУШЕВА

Интересна беседа

За подготовката и честването на Осми март женкомисията при общинския комитет на Отечествения фронт в с. Малък Преславец прие навреме конкретен план. Почти всяка вечер в различните кръщата на селото се провеждат битови седенки с подходящи програми.

Такава седянка неотдавна се проведе и в читалищния салон. Председателката на женкомисията Маргарита Цанкова изнесе пред жените интересна беседа за положението на жените във Виетнам.

Под ръководството на женкомисията усилено репетира и вокална група, която подготвя програма, посветена на празника.

Недялка СТОЯНОВА

Читалище „Доростол“ отчете дейността си

НА 23 т. м. вечерта в салона на Народния театър в Силистра се състоя годишното отчетно събрание на Образцовото народно читалище „Доростол“ в града. Оправдан беше интересът на гражданите и културната общественост към дейността на един културен институт, който близо 100 години вече като факел пръска светлина.

Доклад за многостранната дейност на читалището прочете др. Георги Димитров, секретар на читалищното ръководство. Той отбеляза, че с всяка изминала година расте авторитетът на читалището и все по-разнообразна става неговата дейност. Особено добре е работил младият колектив на Окръжната библиотека, през която то са преминали през годината над 30 000 граждани само през читалнята за възрастни. Броят на редовните читатели е достигнал над 7 600 души, на които са раздадени 166 000 книги. Като прибавим и читателите от детския отдел, броят им нараства още повече. Книжният фонд е достигнал 108 062 тома, като само през 1966 година са набавени 13 000 тома. Библиотеката е организирала срещи с писатели и обсъждания на книги, които са посрещани с интерес от читателите. Провеждани са музикални вечери, лекции на здравния университет и др.

Докладчикът отчете и дейността на самодейните форми към читалището — хор „Седянка“, кръжока по художествено слово, турския ансамбъл, кукления театър, литературния кръжок и др. Анализирана бе и работата на духовия оркестър и Детската музикална школа.

В своите изказвания другарите Атанас Петров, Ахмед Юмеров, Асен Чапкънов, Господин Иванов, Мариана Ковачева и др. направиха оценка на различни страни от читалищната дейност, отправиха критични бележки за някои слабости, дадоха препоръки за подобряване на самодейността в нашия град. Препоръчано бе да започне подготвителна работа във връзка с честването на 100-годишния юбилей на читалището.

Избрано бе ръководство на читалището в състав от 9 души.

Накрая бе изпълнена богата литературно-музикална програма.

Недю НЕДЕВ

Хроника на ежедневието

Измина още една седмица от нашето ежедневие. Тя е последна седмица от месец февруари. Седмица на много напрежение и упорит труд.

* * *

От директора на промкомбинат „Камъшит“ — Силистра др. Димитър Марков научихме, че първи в предприятието и може би и в града, още на 22 февруари, колективът на цех „Керамика“ е изпълнил плана си за месец февруари. До края на месеца има още три дни.

Нека такива радостни вести да получим и от други предприятия.

* * *

В трескава подготовка са жените от Силистра и окръга за посрещане на международния ден на жената Осми март. Досега в кварталите на града са проведени над 400 седенки с подходяща програма.

* * *

На 23 февруари вечерта жените от Втори квартал на Силистра посетиха жените от с. Бабук. Пред тях те изнесоха богата литературно-музикална програма, посветена на Осми март. Преди това, такова посещение им направиха жените от Бабук.

* * *

На 22 февруари вечерта се проведе годишното отчетно събрание в ДМЗ „Стомана“. На събранието директорът на завода другарят Игнат Димитров изнесе пред работниците и инженеро-техническия персонал подробен доклад за дейността на предприятието през изтеклата 1966 година. На събранието присъствува и първият секретар на Окръжния комитет на БКП др. Вельо Максимов.

* * *

През седмицата трудовият колектив на ТПК „9 септември“ — Силистра изработи за нуждите на гражданите богат асортимент от мебели. През следващата седмица те ще предадат на търговските организации: диван-легла с витрини от най-новия модел, малки кухненски бюфети от нов модел, кухненски маси, големи бюфети, библиотеки и др.

Отчетно-изборни конференции на Отечествения фронт

Да се укрепят организационно низовите организации

НА 16 февруари т. г. се проведе годишната отчетно-изборна конференция на общинската организация на Отечествения фронт в с. Айдемир. От 65 избрани делегати, присъствуваха 57. Тук бяха и ръководителите на СНС, ТКЗС и някои партийни секретари.

За дейността на Отечествения фронт през изтеклия период доклад изнесе председателят на общинския комитет др. Евгени Нинов. Той направи пълна оценка за изпълнение на задачите, които са стояли пред Отечествения фронт в района на общината. Това даде възможност на делегатите да вземат активно участие в работата на конференцията. Те посочиха недостатъците, допуснати от комитета и низовите организации, и направиха ценни предложения за подобряване на съвместната работа с останалите масови и политически организации и особено със селския народен съвет.

В своето изказване др. Марин Иванов подчерта слабата работа на низовата организация, в която той членува. Раз критикува остро председателя й др. Петър Цветков за това, че по негова вина през отчетния период са проведени само 3 събрания. Др. Стефан Карапколев—председател на селкоопа, разкритикува комитета и ръководствата на низовите организации за слабата помощ, оказана при разясняване плана за изкупуване на яйцата, вторичните суровини и другите селскостопански произведения. Той препоръча на едно от първите заседания на комитета на Отечествения фронт заедно с управителния съвет на селкоопа и ИК на СНС да се разгледа работата по изкупуване на селскостопански произведения и плана в търговията. Делегат от кв. Татарица разкритикува изпълкома на СНС, че от редица години се предвижда да се построи от самооблагането един клуб, но това и до днес не е осъществено. И това е една от пречките за слабата работа на низовата организация в квартала.

Другарката Дянка Велева, секретар на ОПК, в своето изказване препоръча на общинския комитет на Отечествения фронт да заведе на отчет низовите организации, които не работят добре, и да им оказва близка и непосредствена помощ, като се ангажират членовете на комитета и бюрото. На събранията да се канят и съветниците. Председателите на низовите организации да оказват своевременна помощ на пропагандистите и техническите ръководители за навременното събиране на хората и онагледяване на някои от лекциите с диафилми, карти и др.

Другарят Сава Милков, член на Окръжния комитет на Отечествения фронт, в своето изказване подчерта, че докладът обхваща цялостната дейност на организацията. Но необходимо беше по-подробно да се отчете съвместната работа между ТКЗС и Отечествения фронт по оказаната им помощ, за работата на представителите на Отечествения фронт в комисиите за народен контрол, за работата на БСД и комитета за защита на мира.

Общинската организация на Отечествения фронт, ръководейки се от решенията на Деветия конгрес на БКП, приела резолюция, в която се предвижда да се активизират низовите организации, да се развива тяхната самоинициатива по хигиенизирането и благоустрояването на селото, за срочното и качествено приключване на учебната година, за достойно посрещане на VI конгрес на Отечествения фронт и честуването на 25-годишнината от създаването му и 50-годишнината на Великата октомврийска социалистическа революция.

Иван ЛАЛЕВ

Пълноценни пазители на обществения ред

ВЪПРОСЪТ за строгото спазване на социалистическата законност и изкоренява не нарушенията на правния ред и престъпността, а така също и отстраняване причините, способствуващи за нейното пораждане, е голям обществен въпрос, който не може успешно да се реши само със силите на народната милиция, съда и прокуратурата.

За това е необходимо активната намеса и съдействие на цялата общественост. Доброволните отряди на трудещите се са една от най-важните форми за участие на обществеността за водене на възпитателно-превантивна дейност сред временно отклонилите се или нарушаващи социалистическите норми и принципи на живот лица.

Болшинството от отрядниците добре разбират своите задължения и активно се включват в борбата с престъпниците и нарушителите на обществения порядък. Така например отрядникът Димитър Георгиев от Скала е взел активно участие в предотвратяване на хулиганска проява на Иван Михов от същото село. Активно се намесват за осигуряване на добър обществен ред в селата си и отрядниците: Георги Георгиев от с. Паисиево, Иван Стефанов от с. Окорш, Христо Желев от Силистра и др.

Добре работи доброволният отряд по КАТ с командир Кирил Вълчев и помощник командир Тодор Станев и двамата от ДОСО—Силистра.

Добра помощ оказват на органите на МВР отрядниците за въвеждане ред при манифестации, митинги, събори, панаири, футболни състезания и други масови спортни мероприятия.

В окръга обаче има и такива отрядници, които не държат за името и авторитета си като такива. Със своите постъпки те дават лош пример на останалите граждани. Така например отрядникът Стоян Николов от Силистра е заловен да управлява мотоциклет след употреба на алкохол, Стоян Петков и Ангел Тодоров от Тутракан в пияно състояние са задържани в МВР, Реджеб Касимов от с. Орешене е присвоил 1 770 лева като от говорник на пивница, Иван Ангелов от Дулово е осъден за кражба и др.

Тези примери говорят, че партийните комитети и народните съвети по места не са се отнесли с нужната сериозност при тяхното определяне като такива.

От изграждането им през 1960 година досега доброволните отряди оправдаха на дело своето съществуване. Днес те се превърнаха в активни помощници на органите на МВР при предотвратяване и разкриване на престъпленията. Само през миналата 1966 година с тяхната помощ бяха предотвратени 17 и разкрити 40 престъпления.

За да се издигне още повече техният авторитет обаче, партийните комитети и организации, а така също и народните съвети по места, трябва отблизо да следят и ръководят тяхната работа и навреме да отстраняват от отрядите всички онзи отрядници, които не държат на своето име и авторитет.

Само така те ще се оформят и израснат като истински пазители на обществения ред.

Майор Руси СЛАВОВ

Иванка Костадинова, бригадирка в отдел дамски поръчки при ТПК „Дунав", е винаги внимателна и отзивчива към клиентите на кооперацията.

Опасността от пожари не е ликвидирана

За опазване на кооперативното имущество от пожари в ТКЗС с. Малък Преславец е направено много. Подновени са всички електрически инсталации в животновъдните сгради. Изграден е противопожарен резервоар за вода с депо над него, оборудвано с пожарогасителни средства. Всички отоплителни източници в стаите на гледачите към животновъдните ферми и други помещения са инсталирани съгласно правилата. В стопанските дворове са изградени и обучени противопожарни групи.

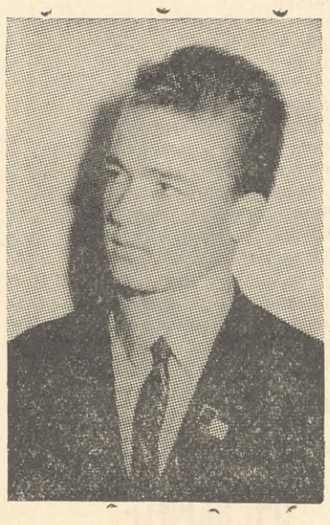
Наред с тези мерки обаче ръководителите на стопанството все още подценяват въпросите на противопожарната охрана и търпят в района някои сериозни недостатъци.

Така например през месец август миналата година в кравефермата на стопанството избухна пожар, причинен от нафтовия агрегат, монтиран в пристроеното към основната сграда помещение. Благодарение намесата на кооператорите беше спасен от опожаряване целият краварник. Въпреки това обаче и досега ръководството на стопанството не е взело необходимите мерки за обезопасяването на нафтовия агрегат. Освен това каналите на помещенията за отглеждане на малки пилета не са изградени съгласно противопожарните изисквания. Стените им са тънки и се пукат от високата температура, при което има реална опасност за запалване на сламената постеля и за опожаряване на пилчарниците.

Нужно е да се вземат мерки и се отстранят тези слабости в най-скоро време.

Ст. лейт. Коста БОЖКОВ

ТРИТЕ ПОМОЩНИЧКИ

Халил Ахмедов, звеновод на младежкото звено в с. Калугерене, е един от високодобивниците на ТКЗС в с. Главиница. За постигнатите успехи през 1966 година той заслужено бе избран за делегат на Петхилядния събор на младежите в град Варна.

През зимата край Дунава при Тутракан вятърът е особено силен. Днес той духаше непрекъснато още отранинта, грабваше кълба сняг и ги хвърляше в лицата на трите момиченца — Росица Йовева, Елка Карастоянова и Лиляна Здравкова—третокласнички в училище „Любен Каравелов", които вървяха забързани по улиците на града.

Беше неделен ден. Нямаше училище. Но къде ли отиваха трите пионерки през тази люта зима?

Когато стигнаха до портата на баба Петруца, те се спряха за малко и после трите влязоха в двора, както влизат в собствен дом. Личеше, че и друг път бяха посещавали тази къща.

На прага домакинята — баба Петруца, ги посрещна загрижено:

— Че днес не биваше, бе гълъбчета. Не виждате ли колко е студено?

На самотната баба трите пионерки—тимуровци донесоха вода, направиха покупки от града, помогнаха в обличането на картофите, отупаха дори и чергите.

Като свършиха работата, баба Петруца им разказа за живота на хората в миналото, за сиромашията и тегилата на народа. Разказа им и интересни приказки.

А когато децата се накани ха да си отиват, при изпращането им тя ги погали мило по косите и една сълза се търкулна по набръчканото лице на старата жена.

Децата не видяха тази сълза от радост, не чуха и благодарствените думи на бабата, която каза на глас:

— Какви времена настъпиха, боже, чужди деца, пък идват и те гледат като твое.

Хванати за ръце, пионерките тръгнаха весело по пухкавия сняг към къщи, доволни, че са изпълнили своя дълг.

Викентий ДУКАНОВ

В УСИЛЕНА ПОДГОТОВКА

Още от първите дни на месец февруари т. г. женкомисията при ГК на Отечествения фронт в Тутракан набеляза и приеплан за подготовката и честуването на международния ден на жената—Осми март. След като планът бе приет на съвещание с женактива от града, веднага се пристъпи към неговото изпълнение.

Едно от важните мероприятия, предвидени в плана, беше в чест на празника да се подготви и изнесе пред гражданите голям общоградски концерт с участието на художествените състави от всички предприятия и учреждения от града.

В по-големите предприятия като Болницата, Промкомбината, Текстилни влакна, цех „Ракита" и др. хоровите състави, вокалните групи, драмсъставите започнаха усилена подготовка на подходящата програма. Определи се комисия, която ще оцени кои предприятия с кои номера ще вземат участие на концерта.

Заплануваха се и много седенки и срещи по предприятия, квартали и низови организации, които вече се провеждат най-редовно.

Предвижда се в навечерието на празника да се проведе изложба-базар. За тази цел много от жените, колективно и индивидуално, с удоволствие приеха поканата на женкомисията да изработят по едно каре и покривка за традиционната осмомартенска томбола, защото с набраните средства през лятото женкомисията ще организира екскурзия из страната с повече от 100 жени.

Каретата и покривките са раздадени на жените и те започнаха да ги бродират по седенките.

В приетия план се предвиждат и редица просветни мероприятия, като изнасяне на лекции и беседи по предприятия и учреждения на подходяща тема.

Така жените от Тутракан ще посрещат достойно своя празник—Осми март.

Стоянка БОЕВСКА

Пионерите от дружина „Павлик Морозов" с. Сребърна с голямо старание изучават геройчното минало на своя народ и родния край.

НА СНИМКАТА: Група активисти на пионерската организация.

ИГРА СЪС СЯНКАТА

Л. САМОЙЛОВ
М. ВИРТ

8

— Че какво... всичко е в ред. Ясно беше, че младежът не бе подготвен за такава дискусия.

— „В ред!" — подразни го Гончаров. — От такъв ред ти пръв ще опънеш крака. В семейството ви кой друг работи?

— Мама — неохотно съобщи Лунев.

— И майка ти също с прекъсване ли?...

— Тя е ударничка — с гордост отговори Лунев и се изчерви.

Феодор Григориевич с удовлствие забеляза смущението на младежа. Беше време да пристъпи към работата си.

— Но все пак, какво си правил ти, герой на труда, на Ново-Ладиженска пресечка? При кого си тръгнал толкова рано?

„Не, този не можеш го излъга. Опитен е както изглежда. И после, какво пък имам да крия?" — помисли Виктор и след секунда но смущение обясни.

— Трябваше да получа един дълг, другарю началник.

— Я гледай, та ти си бил кредитор. А кой ти беше задължен?

— Един старец. Мухин се казва.

Нито един мускул не трепна по лицето на Гончаров.

— Много ли ти дължеше?

— Десет рубли.

— Не е малка сума. Както изглежда този старец мизерствува.

— Мизерствува? — разсмя се Лунев.

— А защо заема пари?

— Това е особен дълг — хитро намигна Лунев.

— Не разбирам. Разказвай подробно. — Сърдити нотки прозвучаха в гласа на Гончаров и Лунев изплашено го погледна. — Хайде разказвай всичко както трябва, направо. Няма да си играем с тебе на криеница. Пък дълга си ще получиш, ама на оня свят, защото вчера някой е убил Семьон Мухин, ясно ли ти е.

Долната устна на Лунев увисна по детски.

— Аз не съм виновен — само това можа да промълви той.

А Феодор Григориевич като че ли не беше водил разговор досега отново попита:

— Защо си бил толкова рано на Ново-Ладиженска? Кого си търсил? Що за дълг е този?

И Лунев разказа следното: завчера, както винаги, се отправил към пивничката, разположена недалеч от къщата им. Посещението на пивничката било постоянно, и за съжаление, единствено развлечение за Лунев. На театър не помни от кога не е ходил, киното също не е посещавал. Последният път е гледал „Великолепната седморка". А когато нямал пари и за четвъртинка бира, прекарвал свободното си време в съседния двор, където играели на „козел".

В пивницата Лунев минавал за свой човек, макар че много често парите не му стигали дори и за една чашка. В такъв случай той бавно изпивал чаша наливна бира и жално поглеждал встрани, преценявайки към коя компания може да се присъедини, за да продължи пиршеството за чужда сметка.

Завчера го повикал при себе си дебел, набит, около петдесетгодишен мъж, широколик, с обърната долна устна, облечен в широк дочен костюм. На постоянните посетители на павилиона мъжът бил добре познат. Наричали го Яков Василевич. Разказвали, че Яшка има куп пари, че той върши различни машинации, но с какво точно никой не знаел.

— Здравей Витка — поздравил дебелакът Лунев. — Изпий една чаша с мен, за компания. — И с широк жест изпразнил една бутилка бира в празната чаша на момъка.

Изпили бирата мълчаливо. Гледайки изкосо, момъкът следял съседа си. Обърнатата му устна му предавала вид на гнусливец, обиден на самия себе си. Как попаднах в тази дупка? — помислил Лунев и като че ли в отговор на мислите му Яков Василевич предложил:

— Да отидем някъде да седнем и да поговорим човешки. Не се страхувай, аз ще платя.

В плаващото ресторантче „Чайка" посетители почти нямало. Приятелите заели масичката до прозореца. Виктор, привикнал към задушния павилион, доволно се усмихнал. Какво още ми трябва? Бели перденца, колосана покривка, блестящи, обърнати надолу чаши, невиждано пъргави сервитьори!

Яков Василевич поръчал литър бира, блюдо с гореща закуска и облягайки се на стола, казал:

— Както изглежда не живееш добре?

— Всичко се случва — уклончиво отговорил Виктор. — Но сега това не е важно.

— А има хора, които живеят като крале. Ни грижи, ни безпокойство. Парите сами им падат. Аз имам една роднина в Ленинград. Старица, няма си никого, а живее в голям апартамент, килими, брилянти. Между другото тя е зъболекарка, занимава се със златни зъбни протези. Богата работа. А като умре, всичко това ще остане на държавата. Няма ни какви роднини.

— Паразити, а не хора — с обида отговорил Лунев. — Няма такива, които да помогнат на трудовия човек.

— Те ще помогнат, чакай... — подметнал Яков Василевич.

В това време сервитьорът пресъкнал разговора им — поднесъл блюдо, вдигащо пара, налял ракия и се оттеглил тихо и мълчаливо.

— Не зная какво да правя, да се преместя в Ленинград ли, макар че и тук могат да се изкарват пари. Слушай, ти не си лошо момче — потупал той Виктор по коляното. — Дръж се за мене, няма да загубиш, нито ще пропаднеш.

Главата на Лунев се позамаяла. Той протегнал ръка да вземе бързо изпразващата се чаша, но съседът го хванал за ръката.

— Почакай — поучително проговорил Яков Василевич. — Да се налочиш винаги ще имаш време, хайде да поговорим за работата.

— За работата, за работата — съгласил се Виктор. — Какво трябва да направя?

— Съвсем малко. Значи слушай. На Ново-Ладиженска пресечка живее един старец, казва се Семьон Мухин, изкупува вещи. Старецът е внимателен и услужлив.

— Добре — разбиращо кимнал Лунев.

— Ще отидеш при него сега и ще го предупредиш довечера в девет часа да чака приятел. Ще му донесе ценна вещ, петстотин рубли ще излезе всичко.

— Петстотин? — ахнал в почуда Виктор.

Яков Василевич доволно промърморил:

— Разбра ли? Ще му занесе бисери.

— А ако старецът попита кой ще отиде, какво да кажа?

Яков Василевич не отговорил веднага. Той внимателно огледал Виктор, отдръпнал погледа си и, неохотно снишавайки глас, произнесъл:

— Кажи му, че ще дойде Лаше. Запомни — Лаше. — А после с явна заплаха продължил: — Не те съветвам да споменаваш това име на друго място. На колко години си ти, Витек?

— На двадесет и две, — преглъщайки слюнката си от вълнение, отговорил Лунев.

— Така. Ако се раздрънкаш, двадесет и три няма да стигнеш. Гарантирам ти.

— Защо ще дрънкам — обиделся Виктор. — Всеки отговаря за себе си. И това ли е всичко, което трябва да направя?

— Почти. Ще се върнеш тук към седем часа и ще почакаш. Ще се срещнеш с Лаше. Ще му предадеш какво е казал Мухин и ще получиш десет рубли. Ние винаги сме имали пари като в банка и никога не се губят.

Към Ново-Ладиженска Виктор се отправил веднага от ресторанта. Главата му била замаяна от бирата, настроението — превъзходно. Та шега ли са десет рубли, а поръчението не струва и едно изядено яйце. Отишъл, предал и адио. Къде да имаше по-често такова нещо. А що се отнася до Лаше, Яшка и стареца, в края на краищата какво го интересува с какво се занимават. Всеки отговаря за себе си.

Отворила му възрастна жена, хвърлила му бърз поглед и, пуснайки го през вратата, подхвърлила небрежно:

— Втората в дясно.

— Влезте — отговорил старчески глас, когато Виктор почукал. Мухин стоял до дивана на колене, търсел чехъла си и мърморел:

— Къде ги е прибрала?... Как во искате? — Изведнъж, покрити със сини жилчици очи, го погледнали въпросително.

(Следва)

Развитие на търговията в окръга през петата петилетка

ТЪРГОВИЯТА в Силистренски окръг през четвъртата петилетка постигна големи успехи. Тя отразява непрестанното нарастване на покупателната способност и материалното благосъстояние на населението ни. Характерна особеност на нейното развитие е бързото увеличение стокооборота на дребно. През миналата петилетка средногодишният прираст в този сектор е бил 12,5 на сто, докато този в страната е 10,2 на сто.

Бързото развитие на стокооборота на дребно се дължи на икономическото развитие на окръга ни и повишаване доходите на трудещите се.

През миналата петилетка в окръга е постигнат общ ръст на стокооборота 62,7 на сто и 59,6 на сто на глава от населението. По-високият процент на общия стокооборот над този на глава от населението се дължи на естествения прираст на населението. Увеличението стокооборота на един човек от населението в нашия окръг е по-голямо от това на съседните окръзи — Толбухински, Шуменски, Разградски и от средния прираст на страната.

По статистически данни населението на окръга нараства средно с 1 300 души годишно. Ако и през годините на настоящата петилетка нараства със същия темп, то в 1970 година ще наброява 177 650 души, а стокооборотът ще нарасне на 78 360 000 лева или на глава от населението ще се пада по 441 лева. Търговията на дребно през петата петилетка ще нарасне над 41 на сто.

През четвъртата петилетка се обнови голяма част от търговската мрежа в търговията на дребно и заведенията за обществено хранене. В градовете и по-голямата част на селата на мястото на старите и полусъборени магазини и кръчми, неотговарящи на санитарните изисквания, се построиха нови магазини и заведения за обществено хранене, обзаведени с най-нови съоръжения и кухненски уредби, отговарящи на най-новите изисквания, като ресторант „Златна Добруджа“, ресторант „Албена“, магазин за 1 001 стоки и магазин за риба в гр. Силистра, ресторанти и нови магазини в градовете Тутракан и Дулово, магазини и заведения за обществено хранене в селата Айдемир, Ситово и др., които с нищо не отстъпват на тези в градовете. През петата петилетка се предвижда още по-голямо обновяване на търговската мрежа в окръга. Ще бъдат завършени и пуснати в експлоатация новият универсален магазин и супермаркетът в Силистра през 1967 година. А съгласно перспективния план за строителство на магазини и заведения за обществено хранене няма да остане нито едно централно село без нова търговска сграда, ще се възобнови търговската мрежа и в голяма част от съставните села на общините. Предвижда се да навлезе на широк фронт хладилната техника, като не остане нито едно централно село без хладилна камера и нито един хранителен магазин в окръга без хладилен шкаф или хладилна витрина.

Към 1 декември 1966 година броят на търговските работници общо за окръга беше 1 203, от които 698 в търговията на дребно и 505 в общественото хранене. От общия брой търговски работници през 1966 година 54 на сто бяха жени.

Увеличи се броят на специалистите с висше и средно образование. От общия брой работници и служители в търговията на дребно и обществено хранене към 1 декември 1966 година 3,1 на сто са с висше образование, 6 на сто със средно специално образование, 14,3 на сто със средно реално образование и 76,4 на сто с основно образование.

През 1970 година се предвижда над 70 на сто от заетите служители и работници в търговията да са жени, да се увеличи броят на служителите и търговските работници с висше и средно специално образование.

Търговските организации и предприятия предвиждат в приетите организационно-технически мероприятия внедряването на нови форми и методи на работа, които ще повишат културата на обслужването.

Предвижда се разнасянето по домовете на някои стоки като телевизори, мебели, печки и др., а така също прясно и кисело мляко в буркани, след пускане в експлоатация на новия млекокомбинат в гр. Силистра. Провеждане на изложби, базари, панаири и др. Ще се изпращат търговски работници с откъсване от производството за повишаване квалификацията им в търговските школи на МВТ и ЦКС и ще се провеждат курсове за повишаване квалификацията на същите без откъсване от производството.

Гаранция за по-нататъшното подобрение на търговията в окръга и за по-висока култура на обслужването е и проведената реорганизация: „За усъвършенствува не организацията на вътрешната търговия.“ Новата система на ръководство и планиране на народното стопанство ще активизира ръководствата на търговските организации и предприятия в проява на самоинициатива за разкриване на нови резерви и през новата петилетка.

Георги СТОЯНОВ

ВИНАГИ НАЧЕЛО

Всички бяха доволни от събранието, което проведоха членовете на бригадата за комунистически труд „Христо Смирненски“ при ДМЗ „Стомана“. Какви ли въпроси не разгледаха те? Говориха за живота на бригадата, за дружеските отношения, за дисциплината, за изпълнението на производствения план. Бригадирът Иван Тодоров, отдавнашен работник в завода, накрая призова всички да вложат умението си, силите и знанията за още по-голямо преизпълнение на плана.

А производствените успехи на бригадата са високи. Тя застана начело в съревнованието през 1966 година. На челно място е в съревнованието и сега. През месец януари изпълнението на трудовите норми е 175 на сто, а бракът най-нисък — 6,2 на сто. Качеството на продукцията е основен показател за работата на всеки член от бригадата. То е мярка за излъчване на първенците, за отсъждане на награди и отличия.

Решаваща роля в живота на бригадата играят партийната група и профгрупата. Партийният отговорник Хаиил Акифов и профгрупоргът Нено Нанков са душата на колектива. Преди известно време се бе получило вълшаване на качеството. По тяхно предложение веднага се проведе събрание с всички членове на бригадата, анализира се работата и се приеха ефектни мероприятия. Въпросът се реши оснновно чрез разстановка на квалифицираните работници и организирането на взаимопомощ.

Постоянна практика е да се провеждат петминутни съвещания преди започване на работа. На тях се поставя на преценка работата през изминалия ден, отчитат се слабостите и веднага се вземат мерки за отстраняването им.

В успехите на бригадата голяма роля играе социалистическото съревнование. В него са включени всички производственици. На тържествени събрания се излъчват отличилите се, чийто труд се признава от цялата бригада. Постоянни ударници и качественици, по които се мерят останалите работници, са Йордан Стоянов, Димо Димитров, Христо Петров, Коста Николов и Костадин Ангелов.

В задачите на партийната група и на профгрупата и Комсомола основно място е отделено на въпроса за комунистическото възпитание. Движението за комунистически труд превърна изпълнението на плана и по добряване качеството на изделията в неотменимо задължение на всеки член на колектива. То направи бригадата дружно семейство, в което властвува принципът „човек за човека е брат и другар“. Много са мероприятията, които правят приятен и весел живота и през време на работа, и в дните, отредени за почивка. Колективното отпразнуване на рождени дни, посещения на филми, обсъждане на книги, излети — в тях са отразени дружбата, веселието и стремежът към повече знания.

Деветият конгрес на БКП даде ново съдържание на борбата на бригадата в изграждането на новото общество. Вдъхновени от решенията му, работниците ще дадат своя дял в изпълнението и преизпълнението на производствения план на ДМЗ „Стомана“ по всички показатели.

Антон АЛЕКСАНДРОВ

Похвална дейност

Членовете на ловните дружинки в с. Долно Ряхово се отнесоха с необходимата сериозност към въпроса за подхранване на полезния дивеч. Те проявиха голяма активност и спасиха от гладна смърт не една сърна и не едно ято яребици.

Още в началото на зимата те построиха в горите „Лясковеца“, „Борова гора“ и „Паметника“ 12 хранилки за птиците и ясли за сърните. За разнасянето на храната бе създадена добра организация. Всеки участък бе определен на отделна група ловци. През три дни групите обхождаха районите си и зареждаха хранилките и яслите . Досега за изхранването на полезния дивеч в района на селото са изразходвани 220 кг отсевки, 500 кг люцерново сено и 1 200 кг листников фураж.

Най-активно участие в изпълнение на тази важна задача вземат ловците Найден Николов, Георги Дяков, Стилиян Паскалев, Иван Филипов и др.

Халил ИБРАХИМОВ

Бригадирът на зеленчуковата градина

В механизирания телчарник в с. Ветрен се отглеждат 230 телета от 20 дни до 6-месечна възраст. Комсомолката Еленка Иванова обгражда малките животни с много грижи и обич.

НА СНИМКАТА: Еленка Иванова разнася сено на телетата.

В двора пред канцеларията на ТКЗС — Средище ме срещ на слаб човек и ме запита:

— Кого търсите?

— Бригадира на зеленчуковата градина — отговорих аз.

— Няма го, пък и малко тук се задържа. Търси го в зеленчуковата градина.

Тръгнах по черния път и скоро стигнах. От височината разстлалата се в дефилето зеленчукова градина прилича ше на дълъг коридор, разделен на квадрати. Застъклените рамки блестяха като огледала, отразяващи слънцето.

Увлечени в своята работа, 6-7 човека почистваха голямото водохранилище.

— Ела, ела — гостоприемно ме поканиха те, — ела да видиш какво правим!

— За всяко нещо трябва вода, а за нас тя е главното и затова още отсега се подготвяме.

— Ако търсиш нашия Колю, хей де се е качил на тора.

—Кой Колю? — запитах аз.

— Тъй де, бригадирът Колю Каранедялков. Ние му викаме нашия, защото почти винаги е с нас.

Думите на тези обикновени хора „нашия Колю, ние работим заедно“ се врязаха в паметта ми.

Колю е среден на ръст мъж, черноок, с обрулено от вятъра лице. Винаги засмян, жизнерадостен, а живите му очи излъчват доброта и смелост.

Разбрал желанието ми да се запозная с работата в зеленчуковата градина, той ме разведе сред парниците.

— Пиперът ни е доста пораснал, а краставиците ни са на две листчета, след две седмици ще ги пикираме — доволен разказваше бригадирът. — Градината е като малко дете. Трябва да я завиваш, отвиваш, да ѝ даваш вода, когато е нужно, и денем, и нощем.

Когато се върнахме, той отново се качи върху купа оборски тор. Започна да го меси и насипва изкуствен тор в него, за да се загрее по-бързо, а другарите му носеха вода и ръсеха.

— Трябва да бързаме, за да бъдем готови, а то нищо не се знае, виж че времето се стопли и ще ни изпревари.

Гледах и не можех да не изпитвам приятното чувство на радостта. Какво трудолюбие. Каква дружба свързва тези хора. А от това се ражда голямата победа.

Когато реших да си тръгна, ние си подадохме ръце и от коравата му длан още веднъж почувствувах силата и топлината на сърцето му.

Стефан ВЪРБАНОВ

При казимирските животновъди

ПЪТЯТ към кравефермата водеше по лъкатушещите безлюдни селски улици. Малък Сечко със студеня си вятър бе прогонил всички в затопленките стаи. . .

Когато влязох в единия от оборите, не намерих никого от гледачите. Животните кротко си почиваха. Някои от тях лежаха върху добре почистения и застлан със слама под, други продължаваха да ядат от заредените с храна ясли.

Скоро от единия край на обора се зададе бригадирът на фермата Кирил Михнев. Той бе усмихнат, пък и имаше за какво да се радва. Миналата година кравефермата преизпълни плана за млеконадоя.

— В кравефермата ни има 144 крави, за които се грижат 7 души — заразказва бригадирът,— доенето сега се извършва механизирано, а оборският тор се изхвърля с помощта на специално монтирана лента. Това облекчава труда на животновъдите и спомага да се снижава себестойността на продукцията.

В обора, в който бяхме, работят три жени. В момента те бяха в уютно подредената и затоплена стая на животновъдите.

Часовникът на масата отмерваше последните минути до 11 часа.

— Време е да отиваме! — подкани Слава.

Трите жени станаха, облякоха сините работни дрехи и напуснаха топлата стая. Понесли със себе си доилните агрегати, те се отправиха за обора, където всяка отиде при поверените ѝ животни.

— Вече три години ползваме доилни агрегати — радостно отбеляза Кирил. — Сега само за час всяка доячка успява да издои зачислените ѝ 20 крави, а преди това ставаше за два часа и то на ръка. Затова доячките не работеха повече от една година.

Когато влязохме в съседния обор, доенето бе към своя край. Облечени в сини работни дрехи, сновяха сред животните доячите.

— Желязко Господинов — посочи бригадирът — е един от най-опитните ни доячи. Вече 14 години той посвещава на тази професия.

Докато ние разговаряхме, едният от доячите — Колю Великов, преливаше издоеното мляко, а другите двама го предаваха на млекаря Георги Стоянов.

След като завършиха работата си, те измиха гюмовете и се прибраха в топлата стая.

Когато разговорът ни с бригадира стигна до цифрите, той отвори една тетрадка и зачете:

— При план за м. януари на 1967 година 27 504 литра мляко ние постигнахме 36 124 литра. Даденото преизпълнение при зимните условия не е малко. Средният млеконадой за крава е 250 литра.

— Материалните стимули и съревнованието са основата в нашата работа — каза в заключение Кирил. Първенците награждаваме не само с парични и предметни награди, но и с екскурзии из страната и чужбина.

Така казимирските животновъди посрещат и изпращат студените зимни дни, в упорита борба за повече и евтина животинска продукция.

Симеон КОЛЕВ

Нашият семинар по въпросите на говедовъдството

Червеното датско говедо в условията на България

Георги ЗДРАВКОВ, старши научен сътрудник в НИИЖ — Костинброд

Алеко АЛЕКСИЕВ, научен сътрудник в НИИЖ — Шумен

ПРИ създаването на новата порода българско червено говедо по метода на сложното възпроизводително кръстосване за основна подобрителна порода се използува червеното датско говедо. То трябваше да подобри млечността, маслеността и телесния тип на животните от новосъздаващата се порода. За тази цел през 1955 година беше направен първият внос у нас на датски крави и бици. В следващите години и особено напоследък бяха внесени още стотици и хиляди животни. Сега в много държавни и кооперативни стопанства червеното датско говедо се развъжда в чисто състояние. Ето защо от голямо значение за нашата говедовъдна практика е да се знае как тези животни се аклиматизират в нашите природостопански условия. За тази цел през периода от 1956 до 1963 година ние проведохме в института по животновъдство и ДПЖС „В. Коларов“ — гр. Шумен изследвания. Те обхващат импортираните през 1955, 1956 и 1959 година чистопородни червени датски крави, техните приплоди, родени у нас, и получените червени датски кръстоски от I поколение.

Преди всичко трябва да отбележим главното в различието между природните и стопански условия на Дания и България (по-специално Североизточна България). Докато Дания е страна със сравнително мек, влажен морски климат, то климатът на този район от нашата страна е континентален, характеризиращ се със сухо лято. У нас средните годишни температури са с 3—3,3 градуса по-високи и то с много по-големи колебания, отколкото тези в Дания. Най-горещият месец у нас е август. Средната месечна температура тогава е с 5,8 градуса по-висока от тази в Дания. Максималната средна дневна температура у нас през август е достигала до 40,8 градуса С. Средномесечните температури през най-студения месец у нас са равни с датските, но те са характерни с големи колебания, които достигат до 15,0 градуса С. Различия съществуват и по отношение разпределението на валежите и относителната влажност, която у нас е с 8,5 процента по-ниска. Всичко това определя характера на земеделието в двете страни, а оттук и условията на хранене и отглеждане на животните. Влажният климат на Дания дава възможност да се отделят големи площи за кореноплодни и пасища.

Отглеждано при такива благоприятни условия, червеното датско говедо показва висока продуктивност, която средно за породата през 1962—1963 година е 4 408 кг мляко от животно, 4,19 процента маслеността и 184,7 кг млечно масло. У нас поради липса на достатъчно пасища импортираните животни бяха поставени при условия на оборно отглеждане. Докато в Дания концентрираните фуражи съставляват средно около 17 процента от хранителната стойност от дажбата, то при нас този процент се е движел средно от 26,7 до 32.

Независимо обаче от това, че червеното датско говедо беше поставено в България при условия, сериозно отличаващи се от тези в Дания, при оптимално хранене, което му бе гарантирано в двете стопанства, то прояви основното си стопанско качество — висока млечност. Внесените животни у нас са показали за 300-дневна лактация следната продуктивност: на I лактация — 3 005 кг мляко с 3,98 процента маслеността и 120,09 кг млечно масло, на II лактация — 3 715 кг мляко с 3,96 процента маслеността и 146,89 кг млечно масло и на III и повече лактации — 4 076 кг млечност с 3,99 процента маслеността и 162,6 кг млечно масло. За пълен лактационен период те са дали: на I лактация за 353 дойни дни 3 285 кг мляко, на II лактация за 348 дни 1 403 кг мляко и на III и повече лактации за 340 дни 4 725 кг мляко. Техните приплоди, родени и отгледани у нас, са показали за 300-дневна нормална лактация: 3 225 кг мляко с 3,95 процента маслеността и 127,45 кг млечно масло на първа, 3 727 кг мляко с 4,00 процента маслеността и 149,16 кг млечно масло на втора и 4 587 кг мляко с 3,96 процента маслеността и 181,36 кг млечно масло на трета и повече лактации. За пълен лактационен период са дали съответно за 310 дни — 3 442 кг, за 342 дни — 4 105 и за 315 дни — 4 753 кг мляко.

Най-висока млечност внесените крави са развили на седма лактация (4 900 кг за пълна лактация от 380 дни и 4 290 кг за 300-дневна лактация). Между първа и осма лактация разликата в процента маслеността в млякото е само 0,08. Приплодите на импортирани те крави, които са се родили и лактирали у нас, са имали повисока млечност за нормална лактация, отколкото внесените им майки, но по отношение на маслеността в млякото не се наблюдават съществени различия. Това естествено говори за известна приспособеност на роденото и отгледано у нас червено датско говедо.

При направения индивидуален анализ на млечната продуктивност на всички импортирани животни се вижда, че има доста голяма пъстрота в проявите на този признак. Редом с високата продуктивност както по отношение на млечността, така и по отношение на маслеността се срещат и крави твърде посредствени, с ниска млечност и процент на масленост, съвсем несвойствени за червената датска порода. Така например докато крава Бригадирка за 300-дневна лактация е дала 6 202 кг мляко с 4,15 процента масленост, или 6 341,8 кг мляко, приравнено към 4 процента масленост и 257,4 кг млечно масло, то крава Тактика за същата поредна лактация е дала съответно 2 276 кг мляко с 3,74 процента масленост и 85,1 кг млечно масло.

С цел да изпъкнат по-релефно настъпилите промени в млечната продуктивност на внесените червени датски крави обработихме данните за годишната млечна продуктивност на онези импортирани животни, на които първите им лактации са преминали в Дания, а следващите в България. Оказа се, че импортираните крави в родината си за първа и втора лактация са развили продуктивност, близка до средната за породата. Би следвало да се очаква, че тези животни на трета и повече лактации ще увеличат млечността си. На практика се получи така, че разликата между годишната продуктивност на кравите, лактирали първа лактация в Дания и втора в България, е с 223 кг мляко, 0,47 процента масленост и 31,2 кг млечно масло в полза на първата лактация. Разликата между втора лактация, протекла в Дания, и трета и повече, протекли у нас, е 373 кг мляко, 0,43 процента масленост и 36,8 кг млечно масло в полза на втората лактация.

Трябва да отбележим, че родителите на импортираните крави са имали висока продуктивност в условията на Дания. Според данните от родословните свидетелства майките на тези импортирани животни на трета и повече лактации са развили 4 927 кг млечност с 4,31 процента масленост и 213,2 кг млечно масло. Продуктивността на майките на майките и на майките на бащите е също много висока.

От всичко казано дотук се вижда, че макар и поставено у нас в условия, сериозно отличаващи се от тези в родината му, червеното датско говедо при оптимално хранене прояви основното си стопанско качество — висока млечност, докато маслеността до известна степен се понижава.

Данните за качествата на червените датски кръстоски от първо поколение са материал, който естествено допълва картината на аклиматизацията на тази порода в България. Те показват, че за 300-дневна нормална лактация кръстоските са дали 3 070 кг мляко с 3,89 процента масленост и 119,2 кг млечно масло на първа, 3 439 кг мляко с 3,89 процента масленост и 133,9 кг млечно масло на втора и 3 704 кг мляко с 3,84 процента масленост и 142,2 млечно масло на трета и по-вече лактации. За пълна лактация млечността е съответно 3 214 кг за 304 дни, 3 559 кг за 302 дни и 3 923 кг за 319 дни.

Тези цифри сочат, че червено-датските кръстоски, макар и с по-ниска продуктивност от чисто породните червено-датски говеда, демонстрират висока млечност за нашите условия, което дава основание да се мисли, че тези животни могат да изиграят положителна роля в развъдната работа по създаването на българско червено говедо. Но едновременно с това трябва да отбележим, че червената датска порода не можа да изиграе ролята си на подобрител по отношение повишава не на маслеността в млякото на говедата, с които тя бе кръстосана.

(Следва)

Физкултурата и спортът — в бита на народа

(Продължение от 1 стр.)

Но с нарастването на материалната база, с нарастването броя на активно спортуващите, нараства и нуждата от способни кадри, които да обучават на спортно майсторство и заедно с това да възпитават спортуващите. Другарите изразиха загрижеността си от липсата на такива кадри и направиха предложения за разрешаването на въпроса поне на първо време. Това ще стане, като се обучат в няколкомесечни курсове треньори по основните видове спорт, а по-късно от предприятия и ТКЗС да се изпратят младежи -стипендианти във ВИФ. Освен това бе решено в по-големите села и общинските центрове да се изпратят физкултурни организатори, които да подемат незабавно разрешаването на най-близко стоящите задачи.

Разширеният пленум събра в залата на ОНС стопански, държавни и партийни ръководители от целия окръг. Другарят ДИМИТЪР МИХАЙЛОВ, зам. председател на ОНС, прочете доклад за състоянието на физкултурната работа в окръга и за необходимостта от съгласувани усилия и обществена подкрепа на всички заинтересовани органи за по-нататъшното развитие, за подем на физкултурната работа на село във всички нейни звена. Той изтъкна успехите на някои дружества по селата, успехите на представителни отбори в републикански състезания, все по-масовото участие в републиканските спартакиади. Той се спря и на обществено значение на физкултурата и спорта като една от основните форми за културен отдих и развлечение, като средство за възпитание на трудещите се и младежта. Заедно с това се посочи изоставането в работата по такива основни спортове по селата, като борбата, леката атлетика, плуването и др. Спря се и на належащата необходимост от активни спортни занимания със подрастващите. Нужно е във всяко училище да се направят няколко спортни площадки с учениците да се работи от ранна възраст за изграждане и повишаване на спортното им майсторство. По селата в окръга има възможност и със съдействието на ТКЗС и народните съвети е необходимо да се изградят спортни съоръжения и спортни зали за активни спортни занимания през всички сезони на годината.

В изказванията на другарите на пленума пролича желанието и готовността да се направи необходимото за осъществяването на подема във физкултурната работа на село. В изказванията на някои другари се изказа желание да се развиват наред с футбола и борбата и другите спортове, като се ограничи до известна степен съсредоточаването на сили и възможности само върху футбола. Защото хармонично развито поколение не се изгражда само с един спорт, колкото и любим на всички да е той. Финансовата подкрепа в развитието на спорта на село е наложителна, пък и е от полза за всички.

Другарят Вельо Максимов от името на ОК на БКП и ИК на ОНС изказа задоволството си от работата на пленума, от разбирането важността на проблема от участвуващите в него. Той заяви, че физкултурата и спортът изостават в сравнение с темповете на икономиката, селското стопанство, с нарасналите културни и всестранни нужди, че състоянието на работата не съответствува на общото развитие на нашето общество. Той изказа увереността си, че ще се направи необходимото за разгръщане на широка основа физкултурната работа на село. Той заостри вниманието върху спортните занимания с подрастващите, за тяхното пълноценно изграждане като поколение на бъдещето.

Другарят Стефан Габровски говори за важността на взетите решения и за тяхното предстоящо осъществяване. Селото е един от изоставащите участъци в развитието на физкултурата и спорта и неговото изоставане ще се реши с привличане вниманието на стопанските и партийните ръководители по места. Създаването на кадри, които да организират и ръководят физкултурната работа на село, трябва да се реши в кратък срок със съдействието на ОС на БСФС. Той изтъкна и социалния смисъл на развитието на физкултурата на село — задържането на младежта, осигуряването и на интересен и разнообразен живот. Наред с масовата форма на спортуване трябва да се развиват и някои основни спортове в окръга. Накрая той изрази надеждата си, че широкото разбиране на задачите по развитието на физкултурата на село, показано на пленума, ще даде своето отражение в бъдещата работа.

Накрая бе избран съвет за осъществяването на физкултурните задачи на селото с председател Нешо Нешев и 33 членове.

Николай ЗЛАТЕВ

А сега да видим „бебето“ дали е болно.

Упадъчни тенденции в музиката на запад

НИЕ живеем в епоха, характер на с остри борби на политическия и идеологическия фронтове. Но докато в първия случай мирното съвместно съществуване е възможно и необходимо, то във втория — най-малкото отклонение от здравите марксистко-ленински позиции е способно да на несе големи вреди и поражения в мирогледа и естетическото възпитание на хората. Оттук става ясно колко важни, трудни и сложни проблеми стоят пред нас, кога то се изправим пред противоречивото и разностранно съвременно западноевропейско изкуство.

Да разгледаме например в какво състояние се намира днес „новаторството“ в музикалното западно изкуство и да хвърлим поглед върху главните „авангардистки“ насоки, върху не рядко безплодните и шарлатански търсения и експерименти на запад.

Въпреки че „авангардизъм“ като музикална система или школа да не съществува, под това наименование е прието да се обединяват композиторите, чиято главна обща черта е експерименталният характер на търсенията им. Названието „авангардист“ се употребява от едни иронично, а от други като определение на онези композитори, които вървят в авангарда на световната музика, т. е. в буквалния смисъл на думата.

Едни от тези композитори с главен представител французина Пиер Шефер експериментират „конкретна музика“. Тя представлява сбор от шумове, взети от всякъде — рев на лъв, шум на течаща вода, дрънкане на вериги и др. Записани на магнитофонна лента. Тези шумове се подлагат на обработка, като лентата се пуска отзад напред, на по-бързи или по-бавни обороти, записват се няколко шумове едновременно и пр. Така приготвен записът изцяло или на части се пуска през електрофилтри, докато бъде готово новото произведение.

Авторите на тези шумови ефекти се опитват да представят своите експерименти за голямо изкуство и крещят, че с всяко ново „конкретно произведение“ човечеството се отдалечава все повече и повече от остарялата рутина на „музикалната музика“.

Най-сериозен конкурент на конкретната музика е електронната музика с представители главно в Западна Германия и Франция. Тук създаването на пиесите се основава на друг принцип. Вместо да се вземат готови звуци от природата, те се произвеждат от специални електрогенератори. Авторите на електронната музика имат нужда от скъпо обзаведени, големи звукови лаборатории с редица уреди — електрофилтри, усилватели и пр. Електронните звуци се дестилират така, че губят всякакви обертонове — полу чават се така наречените синусоидни звуци. Партитурите се пишат върху милиметрова хартия и се изразяват с разни формули за изчисления като логаритми и др. Полученият по този начин звуков продукт в крайна сметка на слух не се различава особено от този на конкурентната музика.

Едно от главните авангардистки течения на запад е това на композиторите „сериалисти“ или „поантилисти“. Изхождайки от творчеството на композиторите на нововиенската школа: Шьонберг, Берг и Веберн, под „сериална техника“ ние би трябвало да разбираме техниката на Шьонберг за дванадесетте хроматични тона, организирани в серия. В последните години последователите на Шьонберг започнаха да се смятат за додекафонисти, докато за „сериалисти“ или „поантилисти“ се обявиха онези композитори, които възприеха и доразвиха тоталната система на звукова организация, създадена от Веберн.

Най-изтъкнати представители на съвременния авангардизъм са френският композитор Пиер Булез, италианците Бруно Мадерна и Луиджи Ноно, германецът Карлхайнц Щокхаузен и други. Музиката на тези композитори, създадена по сложни числови таблици и схеми, е извънредно трудна за възприемане. Интересно е, че те оретиците и практиците на сериалната и поантилистична техника признават сами, че никое ухо, даже най-обученото, не е в състояние да почувствува художественото съдържание на техните произведения.

Естествено авангардистките течения не се изчерпват с конкретната електронна и сериална музика. Съществуват още алеаторично — стохастично и други всевъзможни музикални експериментални течения, които могат да бъдат всичко друго, но не и музика, вълнуваща и възпитаваща естетическия вкус на хората.

Експериментаторството е полезно и необходимо във всички области на изкуството. Когато оба че то се превръща в плоско зрелище, какъвто е случаят, става вредно и нездраво явление. То цели не само да отклони слушателите от потвърденото от вековете вдъхновяващо, силно емоционално изкуство на старите майстори: Бетовен, Чайковски Менделсон, Моцарт и още много други представители на световната класика, но и от високо художественото изкуство на Шостакович, Прокофиев, Стравински, Бритън и други представители на съвременната музика.

Трибун на свободата и човешкия възход

(165 години от рождението на Виктор Юго)

ЦЕЛИЯТ жизнен и творчески път на Виктор Юго минава в борба срещу политическите реакционери и литературната закостенялост, срещу изродения буржоазен строй. В това се крие и безсмъртието на поета-гражданин Юго, под чинил своето творчество на великата борба за свободата на угнетените.

Преди повече от сто години, пред конгреса на мира през 1849 год. в Париж, Юго произнесе реч, с която подкрепи една хуманитарна, общочовешка теза — делото на мира е неизбежна цел на цялото човечество. Постигането на тази цел може да бъде ускорено или забавено, но не и премахнато. Същата идея Юго изказва и на едно събрание на лондонските работници, където заявя, че „мирът е думата на бъдещето, името на двадесетия век“.

Пътят на Юго писателя и Юго политика е сложен и противоречив. Когато влезе в литературата в началото на 20-те години на XIX век, той се обяви за привърженик на френската монархия и възпяваше кралската власт. Но още в 1829 година той се оттегля от тези позиции и с написването на драмата „Кромвел“ и предговора към нея става един от родоначалниците на романтизма в литературата. Този предговор е фактически литературната платформа на това течение. Не по-малко важно събитие за литературния живот на Франция е поставянето на драмата „Хернани“, която освен че отбелязва победата на романтичната школа, разкрива и прогресивния й смисъл.

Непримиримата борба на Юго гражданина и поета против политическата реакция не спира в продължение на две десетилетия. За своята дейност той е изгонен от Франция, но макар и в изгнание той не се примирява с правителството на Втората империя и след декрета за амнистия смело заявява: „Аз ще се върна във Франция само със свободата!“

Лириката на Юго, от „Оди и балади“ до „Последният сноп“, е обагрена с много социални и граждански мотиви. Своя разцвет като забележителен писател на века той постига с прозата си, създадена през 60-те години. В изгнание той създава своите най-известни произведения: „Клетниците“, „Морски труженици“ и „Човекът, който се смее“. В тях острите социални проблеми, вълнували писателя през целия му живот, намират най-сполучлив израз. Особено ярко те са отразени в двата му романа „Клетниците“ и „Парижката света Богородица“.

На широко епическо платно романтикът Юго разгръща жи вота на хората от различни обществени категории — буржоазната класа, полицаи, свещенослужители, студенти, проститутки, крадци, каторжници и пр. Най-ценното и от „Клетниците“, и от „Парижката света Богородица“ е в острия социален протест и в голямата вяра на писателя в човешкото бъдеще. Поразителна с величието си е картината с подвига и смъртта на парижкия гамен Гаврош. В този дрипав и предизвикателен парижки гамен гори огънят на революцията и неговата песен, прекъсната от куршумите на войниците, е символ на вечния революционен пламък на човечеството. Юго увековечи в малкия Гаврош революцията.

Думите на великия писател, изказани от един от неговите герои, звучат почти пророчески: „Граждани, деветнайсетият век е велик, но двайсетият ще е щастлив. Нищо вече не ще напомня старата история, никой вече не ще се бои от победи, от нашествия, от узурпаторство, от съперничество между въоръжени народи... Революцията ще ни спаси. Човечеството ще бъде освободено, възвеличено и успокоено“.

Гражданинът, трибунът на свободата и човекът, освободен от всички вериги, оковаващи неговия творчески дух, остава редом с нас с безсмъртното си творчество.

Славчо ИВАНОВ

Сбогуване

Ти тръгна без да се обърнеш ни веднъж
и стъпките ти меко отшумяха.
А тънките върби покрай брега надлъж
към теб отчаяно ръце простряха.

След теб се втурнаха вълните със молба
и вятърът разплакан се затича.
А аз стоях, прихванала развятата пола
и до следите твои коленичих.

Загребах шепа пясък със ръка от тях —
поне във него тебе да запазя!
Но вятърът, завърнал се, със дрезгав смях
от шепите ми духна го с омраза.

„Не трябва вече!“ — викна ми обезумял
и във тополите се скри засрамен.
„Не трябва вече!“ — разгневена допълзя
вълна и твоите следи заравни.

И аз разбрах. Полека станах и поех.
Прегърнаха ме майчински вербите.
И с дългите си пръсти за утеха
замилваха ме нежно по косите.

Красимира ОРЛОЕВА

В памет на Апостола на свободата

ПРЕДИ 94 години на 19 февруари апостолът на свободата Васил Левски увисна на черното бесило край град София. За последен път той отправи поглед към равното Софийско поле и гордия Балкан. Заплака страдалният народ за големия революционер.

С чувство на национална гордост пионерите и комсомолците от основното училище в с. Старо село чествуваха паметта на големия син на нашия народ.

Неговите думи: „Ако загубя, губя само себе си, ако спечеля, печели цял народ“ десетки пъти се повтаряха в пионерските отряди и комсомолските дружества.

В пионерските отряди се пееха възрожденски песни, инсценираха се картини от детството на Апостола и неговото обесване. Някои инсценираха картината, когато като дете Левски набива болярско чедо, за да освободи бедно момче от неговите ритници. Други играеха ролята на Левски пред съда.

Много неща научиха пионерите за славния байрактар и неговия героичен живот.

Неговите героични подвизи вечно ще живеят в младите пионерски сърца и ще ги накарат да вървят по неговия героичен път, да станат патриоти и защитници на своята родина.

Василка РАВАЛИЕВА

КОГАТО ЗВЪНИ ПОСЛЕДНИЯТ ЗВЪНЕЦ...

ТРАДИЦИОННА суматоха след последния учебен час. Ръцете машинално прибират разхвърляните по чина книги, линиите и транспортирите. След малко ключалката на чантата щраква. В нея остават заключени тетрадките със ситно изписаните страници, уравненията, логаритмите... До утре заран, когато започне подготовката за новия учебен ден, те ще стоят в покой.

„Сега — накъде!“ — би трябвало да се запитаме. До вечерята има още цели два часа. Ето за тези два часа пишем настоящото.

В представата на възрастните, които за последен път са прекрачили училищния праг преди десетина години, тези два часа са символ на безсмислено пропиляно време, на адаптиране към живота на улицата; за зяпане по витрините, за лющене на семки, за крадешком гледани забранени филми...

И за учениците от Техникума по механотехника в гр. Силистра съществуват въпросните два часа, но тяхното пълноценно запълване започна още от годината на основаването на училището. Ако на някои други места учителските колективи и ръководства гледат на оползотворяването на тези два часа с пренебрежение, то тук учителите и директорът са тези, които най-добре биха ви усвоили за заниманията в извънучилищно време. Разбира се, там е създадена вече традиция в това отношение и от ръководители и инициатори учителите постепенно стават наблюдатели.

Но да видим всъщност какво се върши през тези два часа.

— Шъът... тихо! — отвръща кръгликото момче на вратата.— Тук репетира естрадно-сатиричният ни състав... Стилиян Русев ще се кара...

Това е ръководителят на състава, а репетиращите са съсредоточени, внимателни. Това изкуство е трудно като всяко сценично изкуство. Трябва да се научи добре ролята, да не се бъркат пасажите, да се подхожда с подходяща мимика.

Трябва! А за да може—необходимо е време, старание и тишина. Когато стане дума за хумора на учениците от състава на Техникума по механотехника, всички са единодушни в преценката: „Те са незаменими майстори на смеха“.

— Материалът за техния репертоар— споделя директорът на училището — се черпи преди всичко от живота на учениците, на паралелките, от слабостите, които все още се допускат от някои ученици...

Всъщност, този състав не е единственото начинание за през въпросните два часа. Когато запеят момчетата и момичетата от битовия хор, минувачите по улицата се спират любопитно. Гласовити са тези деца на Добруджа. Песните напират, чакат само някаква пролука и литват навън, защото като всички песни и те са се родили в простора на полето.

Когато ходиха в Ширково, кооператорите оставиха всичката си работа на заден план, домакините зарязаха къщната шетня и изпълниха салона на читалището. Слушаха, слушаха захласнати и никак не усещаха вече уморените си ръце; в тях се възвръщаше по някакъв неописуем път изразходваната през деня сила. Пенсионерите сучеха мустак, потропваха с крак и младостта им вече не се струваше така далечна и забравена.

„Хвала на децата—себе си виждяхме днес, себе си преди четири десет, петдесет години...“ Това възклицание крие в себе си толкова силна благодарност.

Пръстите на Иван Христов от 3 б курс тичат вихрено по стройната редица на белите клавиши. Акордеонът сякаш сам подема започнатата мелодия. Когато свършиш и тя, в залата се разнасят песните на Иван Стоянов, на Тодор Попов, на Милка Драганова. Колко пъти са репетирали, колко пъти са спирали по средата, за да започнат отново, докато гласът извая най-вярно музикалния мотив.

„Нашите таланти са в нашата младост“ — такъв е лозунгът, под който тук се върши ежедневно една полезна дейност и то именно в онези два часа, за които споменахме по-горе...

Р. ШИМАБЕЕВ

Състезания по стрелба

По случай Деня на Съветската армия, наближаващата 50-годишнина от Великата октомврийска революция и III републиканска спартакиада в Силистра бяха организирани на 19 февруари големи стрелкови състезания. В тези състезания взеха участие 11 отбора от нашия окръг. През целия ден на състезанията борбата между отборите беше много напрегната. Във всеки състезател личеше желание за по-достойно представяне и на себе си, и на отбора. При отчитане на резултатите се установи, че са покрити 7 втори разряда и 5 трети. Най-добре се представиха отборите на гр. Силистра, който набра 953, и на Ширково със 786 точки. Сравнително добре се представиха отборите на Алфатар и Бабук. Индивидуални първенци станаха: Михаил Неделчев, Радко Видинов, Александър Маринов — и тримата от Силистра, и Христо Вайков, Христо Николов, и Ненчо Савов от Ширково.

Добро впечатление направи добрата подготовка на отборите на Силистра, Ширково, Алфатар и Бабук. Но другарите от Тутракан и Дулово не са направили необходимото през подготвителния период и се представиха незадоволително. Резултатите на техните отбори говорят за подценяване на спортно-състезателната работа по спортната стрелба.

Накрая на първенците бяха раздадени награди.

Атанас АТАНАСОВ

ЛЮБОПИТНО

НЕОБИЧАЕН ПЪТНИК

Много може да се разказва за необикновените пасажери на търговските кораби — за кучетата, които делят със своите стопани-моряци всички удобства и трудности на далечните пътувания. Много моряци така са привикнали към четирикраките приятели, че не без основание ги считат за членове на екипажите. И не само кучетата: на някои кораби има даже малки зоопаркове. Капитан Глеб Григориевич Балакшиев например винаги тръгва на рейс заедно с гълъбите, майметата и кученцето Водолаз.

По време на морските пътешествия с четирикраките другари често се случват истински приключения.

На големия танкер дълго живееше кучето с прякора Рыжий. Заедно с моряците на танкера Рыжий беше посетил много страни и на нашийника му всеки месец се появяваха нови трофеи — дребни монети от онези страни, които кучето бе обиколил. Както всички моряци и Рыжий се „уволняваше“ по време на престоя в пристанището, но винаги на време се връщаше на борда. Само веднъж, при един кратък престой в Генуа, Рыжий се запиля на сушата и закъсня. Колкото и да забавяха моряците отплуването на кораба, Рыжий не се появяваше и дойде време да се излезе в открито море.

Когато Рыжий се появи на кея и на мястото на своя танкер видя току-що привързания италиански кораб, той се обърка. Рыжий дълго бяга по кея от кораб на кораб, но никъде не намери своя танкер.

Някакъв докер, който знаеше, че кучето е от заминалия съветски кораб, го съжали и се опита да го приюти. Въпреки добрите обноски, Рыжий избяга на пристанището и цял месец не напусна кейовете му. Скоро козината му придоби сиво-кафяв цвят от петната мазут и прах и като че ли само кожа и кости бяха останали от съвсем отслабналото куче. От сутрин до вечер Рыжий упорито се вглеждаше към морето и стремглаво се втурваше към всеки новопристигнал параход с напразната надежда да чуе познатите гласове... Така измина месец.

И ето че в Генуа пристигна съветският танкер „Бугульма“. Както винаги Рыжий, виждайки пристигащ кораб, се хвърли към кея. Но още отдалеко разбра, че това не е неговият кораб. Унило отпущайки глава, Рыжий се повлече към натрупаните бъчви, където си беше устроил временно убежище. След като измина няколко метра, кучето неочаквано замря, изпъна муцунка и наостри уши. Нещо родно, познато му се счу в командите, които се раздаваха от „Бугульма“. Рыжий беше чул руска реч. В същия момент той се върна обратно, все повече и повече спомняйки си познатите думи. Завъртя опашка, залая на моряците, като че ли изискваше от тях побързо да завържат въжетата на кораба, замята се по кея в очакване да се спусне стълбата. Едва тя допря земята, Рыжий бързо се добра до палубата и нищо вече не може да го застави да слезе на брега.

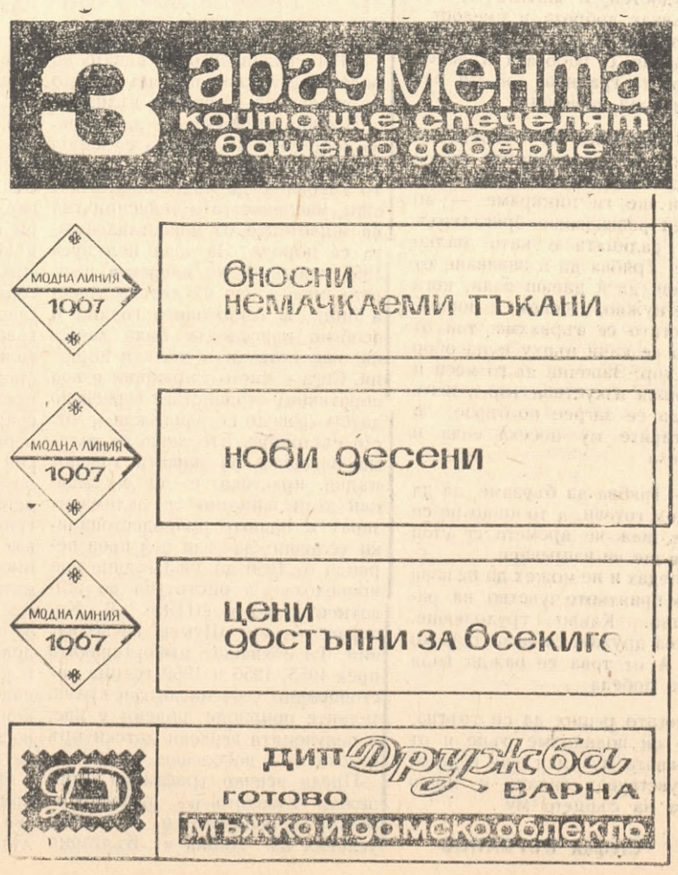
Странното поведение на кучето удиви моряците. Някой каза, че това може да е онова куче, което преди месец изгуби съветският кораб и те решиха да го приютят. Нахраниха го и го измиха добре със сапун под душа. И тогава всички видяха, че той е риж.

— Рыжий! — някой извика кучето и то се затича, като махаше с опашка, свивайки уши.

Вече в морето от „Бугульма“ се обадиха на танкера, от който, както предполагаха, е кучето. Обратната радиограма потвърди — прякорът на кучето е Рыжий.

В съветското пристанище Рыжий слезе пръв на брега и след няколко дни вече беше сред другарите си на стария кораб...

В. ФЕДОРОВ
(Из в. „Комсомольская правда“)

ПРОЛЕТАРИИ ОТ ВСИЧКИ СТРАНИ, СЪЕДИНЯВАЙТЕ СЕ!

Силистренска ТРИБУНА

Орган на Окръжния комитет на БКП, Окръжния народен съвет и ОК на Отечествения фронт — Силистра

Година XII, бр. 25 (1189) | Вторник, 28 февруари 1967 година | ЦЕНА 2 СТОТИНКИ

ПРЕОДОЛЯХА ИЗОСТАВАНЕТО

Както в повечето стопанства на окръга, така и в с. Ширково работата в полето през есента на миналата година забави навременното прибиране на машините и на руши графика за тяхното ремонтиране. През другите години още през м. декември прикачният инвентар, а и по-голямата част от тракторите са бивали готови.

Създалата се тревожна обстановка застави ръководството на стопанството да измени организацията на работа и потърси възможности за преодоляване изоставането в ремонта. За тази цел, след като стана невъзможно да се работи в полето с изключение на тежките машини, бе свикано съвещание, в което взеха участие монтьорите, бригадните механици и ръководството на стопанството. След като бе обсъдена създалата се обстановка, стигна се до общо съгласие, да се създаде група от 15 човека, която да организира събирането на всичкия прикачен инвентар и го ремонтира в работилницата, а не както преди по бригади. Това стана така, за да може да се осигури контрол над качеството на работата.

При така създадената организация стана възможно в края на м. декември на м. г. ремонтът на прикачния инвентар в по-голямата си част да бъде завършен. Остана този, за който липсваха резервни части.

След като успешно бе решена задачата за подготовката на прикачния инвентар, групата бе разформирана и на 25 декември, макар с един месец закъснение в сравнение с миналата година, започна подготовката на леките трактори, които бяха за среден ремонт. Така стана възможно на 15 януари т. г. по-голямата част от леките машини да бъдат готови и започна ремонтът на тракторите ДТ-54. Съгласно приетия допълнителен график, те трябва да са готови до 10 февруари, но поради лошото време те бяха завършени на 21 февруари.

Заедно с подготовката на прикачния инвентар и тракторите бе започнат и ремонтът на 25-те ремаркета. Железарите и дърводелците са обещали да ги завършат не по-късно от 20 март т. г.

Сега в стопанството за пролетната сеитба е готов всичкият прикачен инвентар, 10-те трактора ДТ-54, 23 леки трактора, 17 сеялки и др. Готови са и 3 от 10-те комбайна, а на 5 се сглобяват двигателите.

— Макар и със закъснение — разказва главният инженер на стопанството др. Кирил Кашев,— тазгодишният ремонт е значително по-качествен за разлика от миналата година. За това особено много ни помогна това, че целият инвентар на стопанството бе ремонтиран в ремонтната работилница и под контрола на специалистите.

Не по-малко за преодоляване на трудностите и навременната подготовка допринесе и упоритата работа на механизаторите като: комбайнера Стойчо Пенев, бригадния механик Стефан Дянков, тракториста Белчо Янков, стругаря Илия Симеонов, регулировчика на нафтовите помпи Стою Стоев и много други. За проявеното трудолюбие на 6 човека в деня на механизатора — 23 февруари, бяха връчени награди.

Заедно с ремонта на машините в стопанството се подготвят и семената за ранните пролетни култури. Под ръководството на агронома Димитър Левашки кооператорите Никола Пейчев и Иван Пеев с помощта на селектора по чистиха необходимите 7 тона фий, 3,5 овес, 13 тона грах, а на 5 тона е направено сортообмен. Пробите на почистените семена са изпратени в Семеконтролна инспекция. Но доколко те са качествени, говори фактът, че овесът е окачествен II класа, фият III класа, а грахът още не е окачествен. Това показва, че те са недобре почистени и ще стане нужда да се повтарят, а времето не чака.

От всичко казано, става ясно, че за първите сеитбени дни машините са готови, но не това може да се каже за семената. Колкото и да сме уверени, че ще успеем, необходимо е да доведем всичко докрай, за да бъдем напълно спокойни.

Иван ПЕЙЧЕВ

За по-голяма механизация

През миналата година в ТКЗС — Тутракан бе създадена бригада за комплексна механизация. Тя работи на вътрешностопанска сметка и отделна план-сметка. В резултат на добрата работа в края на годината бяха разпределени допълнително сред механизаторите и работниците от бригадата 1 800 лева.

През настоящата година бригадата продължава да работи като самостоятелна производствена единица и е разделена на две звена. За да се избегнат някои слабости, допуснати през миналата година, ръководството на стопанството реши да внесе някои изменения в структурата на организацията на работата в бригадата.

Миналата година към нея няма маше предадени полевъдни работници и това затрудни работата. А когато стана нужда и им бяха дадени такива, това даде отрицателно отражение върху фонда работна заплата на механизаторите.

Предадените сега две звена по 15 човека ще помагат на трактористите, тогава, когато има нужда от работна ръка.

В състава на бригадата са включени 24 механизатори, които ще обработват 5 500 декара. От тях трябва да се получат средно по 320 килограма пшеница от декар. Механизаторите обаче поеха задължението да получат значително по-голям среден добив. Затова миналогодишната есенна сеитба бе извършена навреме и качествено. Направено е наторяване с по 20 килограма амониева селитра на декар върху всичките площи.

Под ръководството на главния инженер на стопанството Васил Търпанов механизаторите сами с подръчни материали направиха две центробежни тороразпръскващи — едната през миналата година, а втората сега. За един ден те могат да разпръскат тор върху 800 декара площ.

За пръв път тази година царевицата и слънчогледът ще се засят с цвеклосеялка — 12-редова, която сее пунктирано, а това ще даде възможност да не се прави след това ръчно разреждане на стъблата. От друга страна ще се увеличи производителността на труда и намали себестойността на тези култури. С цвеклосеялката ще може да се сеят всеки ден по 600 декара.

За комплексната бригада са отделени и достатъчно машини — 18 трактора, 6 зърнокомбайна СК—3 и СК—4 и др. Правилното усвояване на машините и експлоатация ще става под ръководството на агронома Иван Радев. Той периодично ще изнася пред механизаторите лекции, а голямата част от тях ще имат практическа насоченост.

Направените промени не са случайни. Те са резултат на досегашния опит и стремеж да се получи колкото се може повече зърно.

Викентий ДУКАНОВ

Наближават сеитбените дни. За това напрегнато време се готвят и срацимирските механизатори. Още една тежка машина е ремонтирана. И все пак последната дума има главният майстор на работилницата Йордан Симеонов. Заедно с тракториста Марин Господинов той проверява за последен път готовността на машината.

Снимка: Стоян ТОДОРОВ

ХУБАВО НАЧАЛО

В дните, когато заседаваше Деветият конгрес на БКП, осемнадесетте работника в новосъздаденото леярна на промкомбинат Дулово изляха първите тонове чугун. Началото бе окуражаващо и колективът заработи усилено за усвояване на новото производство.

Оказа се, че нуждите от метал са големи и цехът няма да страда от липса на поръчки. За кратък период от време броят на леярите нарасна на 85 човека. Увеличи се асортиментът на отливките и сега леярната лее над 30 вида части за селскостопански машини. Голяма част от тях са по поръчка на машиностроителния завод „Георги Димитров“ — Русе.

Младият колектив завоюва големи производствени успехи още в първите месеци на настоящата година. Планът за общата продукция е изпълнен през месец януари с 12 000 лева, а до 20 февруари е изпълнен и планът за двата месеца. Сега леярите са обявили съревнование в чест на трети март—88-годишнината от освобождението на България от турското робство. Те обещават тримесечния план от 60 000 лева да изпълнят до тази дата, а до края на месеца да дадат надпланова продукция за повече от 25 000 лева. През последните дни редовно се отливат над 4 500 кг чисти отливки. Начело в съревнованието са формовчиците Станчо Куртев, Кольо Господинов, Лятиф Исмаилов и Лечо Ангелов. Макар и нов, цехът не дава брак по висок от 5 на сто, при допустим 7 на сто. Дял за това имат и леярите Велико Райчев и Петър Русев, които изпълняват нормите си над 125 на сто.

Голяма помощ на колектива на леярния цех оказва чистачно-бояджийската бригада на Вълчо Атанасов. Тя дооформя детайлите и им придава подходящ търговски вид.

Важно звено в производството са двете бригади за изработка на сърцата на детайлите с бригадирки Янка Петрова и Стоянка Иванова. В чест на Осми март — международния ден на жените, те са в активно съревнование.

В последно време площта за формоване на детайлите започна да не достига. Това създаде голяма грижа на цеховия ръководител Александър Лечев и на бригадирите. Породи се идеята за етажно леене, което даде добри резултати. По-смелите леяри премина ват и на триетажно леене.

Сега се подготвя документацията и още в края на това тримесечие ще започне строежът на нова, по-голяма леярна, обзаведена с мостов кран и други машини. Производителността на труда ще се увеличи значително и ще се създадат по-добри условия за работа.

Пенчо ПЕНЧЕВ

ВСЯКА ДЕСЕТДНЕВКА С ИЗПЪЛНЕНА ЗАДАЧА

Колективът на завод „Хром“ — Силистра навлезе във втората година на петата петилетка уверен в силите и възможностите си. Миналата година той приключи със 110,5 на сто изпълнение на плана и още в ранната есен се подготви за изпълнението на новата производствена програма. Там, където бе необходимо, бяха подобрени условията за работа, доставени бяха суровини и материали за обезпечаване производството през първите месеци на годината, разяснен и приет бе планът за 1967 година. За разлика от миналото сега той е значително по-напрегнат. В сравнение с 1966 година обемът на общата промишлена продукция трябва да нарасне с 30 на сто, да се повиши производителността на труда и да се направят икономии на средства и материали. И като се има предвид, че няма и година откакто предприятието е премина ло на работа по новата система, а трудности при всяко нововъведение са неизбежни, може да се съди за усърдието на този колектив.

В завода с право се гордеят с постигнатото през месец януари. Тази година той се оказа най-неблагоприятен за нормално протичане на производствената дейност. Въпреки това работниците от завода изпълниха плана 103 на сто. Най-голямото им постижение обаче е, че увеличиха производителността на труда 8,28 на сто над плана. С това показаха, че решенията на Деветия конгрес на БКП са за тях първостепенна задача.

Със същия темп продължава работата и през месец февруари. През втората десетдневка колективът произведе надпланова продукция за 1 000 лева.

Едновременно с нарастването на обема на продукцията, колективът разширява и асортимента на изделията. Нови производства ще бъдат различните видове месингова арматура, винтили за бутилки за съхраняване на водород и хлор и други изделия, необходими за химическите заводи.

В целия завод за пример се сочат бригадите „Фидел Кастро“ и „Дочо Михайлов“. Бригада „Фидел Кастро“ беше първенец през миналата година. През месец януари изпълни плана си 158 на сто и през дните на месец февруари е пак начело. Дело на бригада „Дочо Михайлов“ е шлайфането и полирането на неръждаемите съдове. Високото качество е отличителната черта на производствениците от бригадата.

Колективът на завод „Хром“, направляван от решенията на Деветия конгрес на БКП, и тази година ще завоюва значителни успехи в своята производствена работа.

Михаил ГЕОРГИЕВ

Годишно отчетно събрание в ТПК „Дунав“

На 26 февруари се проведе годишното отчетно събрание на ТПК „Дунав“ — Силистра.

Председателката на кооперацията, другарката Милка Гинева, посочи, че през миналата 1966 година производственият колектив е дал на народното стопанство надпланова продукция за 353 000 лева. В сравнение с 1965 година обемът е нараснал със 738 000 лева. Повишена е била производителността на труда средно с 302 лева на работник, преизпълнен е планът за печалбата.

Успехите са получени в резултат на съзнателната работа на всички отдели и всички работници. По производителността на труда най-високо изпълнение има сарашката работилница, следвана от чехларската и кожухарската. От шивашкия отдел най-добри постижения имат бригадите, ръководени от Денчо Петков, Иванка Тодорова, Йордан Йорданов, Никола Пенев и други.

Говорилите на събранието разказаха за своя опит в производствената работа и дадоха препоръки за бъдещата дейност.

Марияна КУТИНЧЕВА

За повече ранни домати

Кооператорите от село Войново са решили първи от ТКЗС — Кайнарджа да изнесат доматения разсад на открито. Те използуваха зимните дни за почистване и подготовка на парниците. Прането соха и необходимия за зареждането им оборски тор.

Досега са подготвени парници от 300 рамки. Под стъклата на 170 от тях зеленее доматеният разсад. Градинарите се грижат за правилното му развитие. Навреме проветряват парниците. Закриват ги, когато е необходимо.

Растенията се развиват добре. Звеноводът Стоян Вълчев заедно с градинарите Жеко Стоянов, Димитър Маринов, Бончо Димов, Стоян Павлов и др. всекидневно са на работа в градината. Те ще помогнат решението на бригадата да бъде изпълнено. Първи в стопанството да изнесат на открито ранните домати.

Еленка КАРАМОЧЕВА

Подхранват есенниците

Кооператорите от с. Долно Рахово използуват всеки подходящ за работа ден за подхранване на есенниците.

Добрата организация на тази задача помогна досега да се натрят 3 480 дка пшеница и 660 дка ечемик.

Бригадата разполага с необходимите изкуствени торове. Всеки декар получава по 20 кг амониева селитра.

Навременното подхранване на житните култури ще допринесе за получаване на повече зърно, за преизпълнение на плановите добиви.

Найден СТОИЛОВ

СВЕДЕНИЕ

за изпълнението на селскостопанските мероприятия до 24. II. 1967 год.

ТКЗС	Яйца за деня в %	Изв. оборски тор в %	Засят разсад ранни домати в %	II подхранване на пшеница в %
Айдемир	33	12,2	70	0
Калипетрово	X	17,3	55,6	0
Бабук	44	3,8	86,7	0
Алфатар	52	5	0	0
Алеково	31,5	2	X	0
Ширково	X	3,8	73,3	0
Смилец	51,1	4,2	X	0
Попина	44	25,6	69,5	0
Сребърна	35,4	16	53,3	0
Ситово	46	8,5	55,3	3
Срацимир	0	3	X	0
Кайнарджа	29,7	9,7	12	2,1
Голеш	43,3	8	X	0
Средище	59	3,3	12	0
Тутракан	37,4	8,6	65,8	30,3
Нова Черна	39	27,7	95,6	72
Старо село	70,6	44,4	100,5	4,2
Белица	53	36	61,2	0
Главиница	66,2	0	X	0
Ст. Караджа	49	3,3	24	0
Сокол	32,3	6	61,2	2,1
Зафирово	50,1	24	112,5	72,8
М. Преславец	49	13,1	45	57,6
Дулово	X	1,9	45	0
Между ден	43,3	3,1	X	0
Окорш	58	2,2	X	7,4
Секулово	47,3	3,4	X	0
Добротица	56,2	13,1	156	0
Черниолик	54,2	4,3	X	30,6
Паисиево	31	3,9	X	10
Всичко ТКЗС	45,4	9,3	72,3	9
ДЗС				
Силистра	22	0	X	X
Н. Черна	X	33	X	0
Я. Забунов	53	2,5	X	0
Окорш	X	11,4	X	0
Всичко ДЗС	39	9,3	X	0
В-ко за окр.	44,8	9,3	72,3	8,7

ИНИЦИАТИВИ И ПРОЯВИ ПРЕД 8 МАРТ

Пред осмомартенския празник женкомисията към общинския комитет на Отечествения фронт в с. Зафирово организира седянка. В салона на читалището се събраха много жени от селото, активистки от низовите организации. Сръчните им ръце заредиха ред след ред на плетивата и красивите шевици на каретата и покривките.

С кратко слово председателката на женкомисията откри седянката. След това започна изпълнението на седенкарски песни, прочетен бе разказ. В разгара на разговорите и веселбите дойде и „Баба Марта“ — облечена в национална носия, окичена с кокиче и мартеничка. Тя мина между жените и на всяка закачи мартеничка с пожелание за здраве и радост.

Членовете на женкомисията черпиха всички с варена царевица. Отново шеги и смях. Неусетно минаваше нощта и никой не мислеше да си отива. Засвири музика. Жените оставиха ръкоделието и се хванаха на хорото. Над играваха се на ръченица.

Всички си отидоха доволни от седянката.

Кина ДАЧЕВА

* * *

Малко дни остават до Празника на жената — 8 март. За да честват по-добре този ден, жените от с. Йордановo си изработиха специален план. Почти всяка вечер по махали се правят седенки, на които се изнасят интересни беседи, четат се разкази и стихове. В навечерието на празника ще се състои общоселско тържество в салона на читалището, на което младежите ще изнесат програма. Ще има томбола и награди за жените-първенци в производството и обществения живот.

Николинка ВЪЛЕВА

* * *

На 21 февруари т. г. служителките от профгрупата при администрацията в ДАП — Силистра се събраха на седянка, посветена на 8 март. Присъствуваха около 30 жени, които си носеха ръкоделие. Другарката Иванка Димова им чете интересни материали от сп. „Жената днес“.

Беше много весело. На всички поднесоха закуска.

Най-активна при организирането на седянката беше Анка Маринова, която е женотговорничка при профгрупата. До 8 март ще се състоят още няколко седенки.

Павлина ЙОЛОВА

* * *

На 22 февруари т. г женкомисията при пети квартален комитет на Отечествения фронт с отговорник Вяра Георгиева организира голяма осмомартенска квартална седянка.

Над 100 жени изпълниха салона на клуба към блок № 10 още рано вечерта.

Група жени от квартала, пременени в красиви български носии, изнесоха богата литературна програма, посветена на празника.

Веселбите, музиката, кръшните български хора и хубавите народни песни не стихнаха до късно през нощта.

А. ИВАНОВА

* * *

Работничките от цеховете „Чистене и сортиране на ракита“ при промкомбинат „Камъшит“ — Силистра организираха в чест на Осми март зимен поход до местността „Меджиди табия“.

В похода взеха участие над 150 жени. Въпреки лошите условия групата премина разстоянието в пълен ред и дисциплина. Между участниците имаше и възрастни жени. Но всички се чувствуваха бодри и радостни и не усетиха как изкачиха стръмния път до крепостта.

Тук групата прекара цели два часа. Зачервените лица на участниците в похода, брулени от зимния вятър, сияеха радостно от прекараните във веселба часове.

Комсомолка ги запозна с историческото минало на Силистра и крепостта „Меджиди табия“.

Върбан ПЕТРОВ

* * *

В стола на промкомбинат „Текстил“ неотдавна тъкачките от „сина смяна“, с ръководител Енчо Цафков, проведоха предосмомартенска седянка.

Изпълнили и преизпълнили дневните си норми, те отново се събраха на тържество по случай Празника на жената.

На присъствуващите на седянката им бе сервирана скромна закуска.

Бригадирът Енчо Цафков поздрави жените и им пожела весело прекарване, здраве, успех в труда и личния живот.

Прочетоха се разкази от списание „Жената днес“. Изпълнени бяха народни песни, изиграха се кръшни народни хора.

До Осми март жените от цеха ще проведат още много и интересни мероприятия.

Антон АЛЕКСАНДРОВ

* * *

Осмомартенска седянка бе организирана на 25 февруари т. г. и от женкомисията при трети квартален комитет на Отечествения фронт — Силистра. Клубът на квартала се оказа тесен да побере дошлите на седянката жени — предимно туркини, мъже и младежи.

На седянката другарката Наз мие Юмерова — окръжен съветник в този квартал—изнесе пред жените беседа на тема „Участието на жените в борбата за мир и социализъм“.

Самодейци от квартала рецитираха стихотворения и пяха песни на турски.

С. ЗАИМОВА

* * *

За двадесет и втори път жените от Старо село ще честват свободно международния ден на жената Осми март. И тази година на подготовката за празника започна отрано. Женкомисията начело с нейната председателка Йорданка Спасова, разработи и прие специален план.

Активно се готвят жените за тържествения концерт, който по традиция се провежда всяка година в навечерието на празника.

Традиция е станало тук в тържествената програма в навечерието на празника да участвуват само жени.

С интерес очакват кооператорите тази вечер. Големият читалищен салон се оказва винаги малък да побере многобройните посетители.

Творческа работа кипи сега и в пионерските отряди. Разучават се песни за мама, рецитират се стихотворения, подготвят се монтажи, с които се възпява героизмът на българската жена.

Василка РАВАЛИЕВА

Времето през март в Силистренски окръг

В сравнение с февруари през месец март височината на слънцето се увеличава с още 15 градуса. Към края на месеца слънчевите лъчи по обед падат към земята под ъгъл 55 градуса. Дължината на деня, от 11 часа в началото на март, нараства всеки ден с 3 минути и на 21 март, когато слънцето изгрява точно на изток и залязва точно на запад, денят се изравнява с нощта. До края на месеца той става 12 часа и 30 мин.

В резултат на по-силното и по-продължително слънчево греене температурите през март се повишават и нормално за района средномесечната температура достига 6 градуса, докато през февруари тя бе около 0 градуса.

От многогодишни наблюдения е установено, че периодът от 2 до 17 март се характеризира със слабо повишение на температурите, като около 7-8 март се наблюдава застудяване, когато се очаква отново температурите да спаднат под нулата. По-топло е времето през третото десетдневие и особено последните 6-7дни от месеца, когато максимални те температури достигат 15 до 18 градуса.

Обикновено през март времето е доста ветровито и най-вече през първите две десетдневия. Поради това, че преобладаващите ветрове са все от северната четвърт, те са студени и значително засилени в по-източните райони на окръга.

Очаква се продължителността на слънчевото греене да достигне 150 часа, докато през февруари то беше около 100 часа. Предполага се да има около 6 студени дни, когато обедните температури ще бъдат под нулата, дванадесет дни с температури от 0 до 5 градуса и само 13 дни с температури над 5 градуса.

През месеца ще има около 7 валежни дни, като валежите ще бъдат малко под нормата, която е: за Силистра—33 литра на квадратен метър, Дулово — 38, Тутракан — 30, Алфатар — 33 и Ножарево — 30. По-значителни валежи се очакват в началото на месеца. Слаби превалявания ще има в началото на второто десетдневие, а така също в началото и края на третото. Тогава валежите ще бъдат предимно от дъжд, докато преди това те ще бъдат смесени — от сняг и дъжд.

метеоролог Христо ПЕТРОВ

Важно звено в нашата работа

Значението на партийните групи за активизиране на комунистите и повишаване на тяхната авангардна роля при изпълнението на задачите е голямо. Там, където партийната група е организационно укрепнала и инициативна, нейните действия са бързи и оперативни, въпросите се решават без намесата на партийното бюро или партийната организация. Това нещо добре беше известно и на нас членовете на партийния комитет и на бюрата на първичните партийни организации. Въпреки това обаче, дълго време партийните секретари подценяваха работата с партийните групи и в много случаи те съществуваха формално, без да проявят някаква дейност.

За укрепването на партийните групи ние заработихме сериозно едва от няколко години насам и особено след Майския пленум на ЦК на БКП.

За да подобрим нашата работа с тях, ние набелязахме редица мерки. В това отношение първа наша грижа беше във всички по-важни производствени участъци, където няма достатъчно комунисти, да изпратим такива с партийни поръчения и да изградим там партийни групи.

„Тясно“ място в работата на стопанството беше говедовъдството, което носеше ежегодно големи загуби. Ето защо към двете кравеферми в с. Искра и с. Ситово изпратихме на работа с партийни поръчения комунисти и изградихме там партийни групи. На комунистите, работещи в тези ферми, поставихме поръчение да съдействуват за подобряване на работата в кравефермите и за превръщането им в рентабилни.

Партийни групи изградихме и в редица други трудни и важни участъци. Общо в района бяха изградени 17 групи, които включват 104 члена. Но работата с тях съвсем не се изчерпва с изграждането им. По-нататък важна наша задача беше да научим партийните секретари да работят с партийните групови отговорници, да ги събират и им поставят редовно задачи, да им оказват необходимата помощ при изпълнение на техните задачи.

В това отношение сериозен проблем пред нас беше да приучим членовете на партийните групи да се занимават не само с производствени задачи, а и с политическа работа. За оказване помощ на партийните секретари и отговорниците на партийните групи разпределихме към тях членовете на общинския партиен комитет — включително и председателя на ТКЗС, секретаря на общинския партиен комитет, председателя на СОНС, специалистите-комунисти и др.

Подобри се също така и връзката на общинския партиен комитет с груповите отговорници. Сега ние ги каним на всички сбирки и семинари за обучението на партийния актив.

Взетите от комитета мерки вече дават своите положителни резултати. Известно подобрение се чувствува.

Нашият разговор: активни и дееспособни партийни групи

За пример в това отношение можем да посочим партийните групи при механизаторите във втора бригада и при зеленчуковата градина с. Ситово. В тези групи комунистите по-съзнателно изпълняват своите задачи, по-често обсъждат конкретни въпроси от производството, навреме разглеждат взаимоотношенията между звената или отделните членове на колектива. Освен това при изпълнение на текущите стопански задачи в тези участъци комунистите винаги дават личен пример, следят за качеството на работата, сигнализират партийното бюро при допускане на слабости. А това помогна много за подобряване работата на целите колективи. Така миналата година на зеленчуковата бригада в с. Ситово стана първенец в цялото стопанство. На първо място между полевъдните бригади е и втора бригада, за което голям дял имат механизатори те-комунисти.

Тези са накратко положителните страни в нашата работа по организационното укрепване и активизиране на партийните групи. В това отношение обаче има да се работи още много. Все още и при нас има партийни групи, които не помагат на ръководителите на производствените отрасли при организиране изпълнението на производствените задачи, не съдействуват за възпитанието на комунистите и на безпартийните от тези отрасли.

В района има още комунисти, които не изпълняват добре производствените си задачи, получават по-лоши резултати от безпартийните, за което не им се търси сметка в партийната група или партийната организация.

Има също така и комунисти, които не служат за пример в личния си живот, не участвуват активно в обществената работа.

Някои от партийните групи още съществуват формално, без да живеят редовен организационен живот. Ето защо и занапред работата по организационното укрепване на партийните групи ние считаме като важно звено в нашата ежедневна работа.

Стоян КЪРОВ,
секретар на общинския комитет на БКП с. Ситово

С много грижи и внимание са заобиколени най-малките граждани на Силистра в детските ясли № 1.

Грижлива майка, добра общественичка

МАРИЙКА СТОЙКОВА, или леля Марийка както я наричат в Тутракан, я познават всички в града още от Девети септември 1944 година. Прехвърлила вече шестдесетте години, тя винаги е засмяна и любезна с млади и стари, с деца и младежи.

Активистка на Партията непосредствено след Девети септември, тя е вземала дейно участие във всички мероприятия, провеждани от Партията, Отечествения фронт и тогавашното женско движение. Обикаляйки селата, тя е провеждала много мероприятия с жените. Макар и многодетна майка, родила и възпитала 4 дъщери, тя винаги е намирала време и за обществена работа.

От няколко години болестта я откъсна малко от работа, но и сега тя живее със задачите на жените от града, интересува се от работата на женкомисията, помага, където може. Срещне ли някоя другарка от женкомисията, тя се интересува какво правят жените и веднага се пренася в оние години, когато е работила с ентусиазъм, когато женските дружества са били инициатори на много вечеринки, изпращане колети на граничарите, събиране помощи за многодетни семейства и за децата на пострадалите от войната и др.

И тази година, научавайки, че жените изработват карета и покривки за традиционната осмомартенска томбола, тя веднага изявява желание да изработи и подари нещо от свое име.

Скоро я срещам засмяна и доволна:

—Викаха ме в Градския съвет и ми дадоха карта за безплатно пътуване като многодетна майка! Вече ще мога да обикалям по-често дъщерите и внуците, които са пръснати из цяла България! — каза тя.

А те наистина са пръснати из цялата страна. Анчето, леля Марийка е изпратила като акушерка на границата с нейния съпруг — граничен офицер, и вече близо 15 години са там. Най-малката й дъщеря Ванчето завърши зъболекарство и вече работи заедно със съпруга си — зъболекар, също на другия край на България. Магдето е по-наблизо. А другата й дъщеря, също отдавна семейна, а при нея, в града.

Макар и далеч от дъщерите си, тя не чувствува много тяхното отсъствие, защото те често я посещават, а част от внуците и внучките са винаги при нея. Тя ги възпитава така, както едно време е възпитала дъщерите си.

Нека по случай Празника на жената — Осми март да пожелаем на леля Марийка да отглежда още много внуци. А за това по всяка вероятност тя ще има възможност, защото дъщерите й вървят по нейния път. Те също обичат децата и едната от тях, макар и още много млада, също е многодетна майка.

Стоянка БОЕВСКА

ЗИМЕН ПИОНЕРСКИ ПОХОД

НЕОБИКНОВЕН беше този неделен ден за пионерите от дружина „Христо Ботев“ в с. Долно Ряхово. Още рано сутринта в училищния двор беше оживено. Облечени дебело със спортно облекло, със ски и шейни, пионерите се стягаха за зимен поход.

По плана на дружината първата група от 15 пионери начело с учителя Бисер Стоянов тръгнаха към 9.30 часа, със задача да поставят пътни знаци за улеснение на втората група.

Половин час след това тръгна и втората група начело с разузнавачите, ръководени от дружинната ръководителка Стефка Киркова и класните ръководители. Разузнавачите успяха да разчетат всички поставени пътни знаци по снега и дървета та и намериха всички поставени писма.

При трудни за пътуване условия, през снежни преспи пионерите минаха за определено време разстояние от 3 километра и се събраха в местността „Куршум лиите“.

Пред тях се издига паметника на Панайот Хитов. На това място е нощувала една вечер неговата чета със знаменосец В. Левски. Участниците в похода 120 пионери и 8 учители почетоха паметта на апостола на свободата В. Левски по случай 94 години от обесването му.

Зимният поход бе съчетан с четвъртата спортна зимна надпревара. Под ръководството на учителя по физкултура Иван Георгиев започнаха състезанията.

При весела и дружна обстановка повече от два часа имаше ски състезания и други игри. Като най-добри скиори се очертаха: Димитър Темелков, Васил Стоев, Дяко Йорданов, Живко Христов и др.

Към 13 часа пионерите си тръгнаха обратно доволни и щастливи.

Халил ИБРАХИМОВ

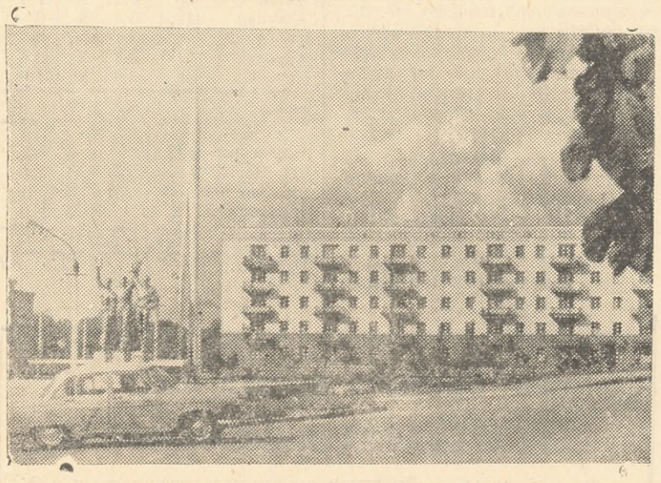
Интересен сбор

ОТДАВНА се готвеха пионерите от VII-б клас при народното основно училище в с. Паисиево за провеждането на сбора „Пей и танцувай като народа“. Те разучаваха народни песни и игри на български и турски. Но тъкмо когато всичко беше готово и трябваше да се проведе сборът, по улиците зафуча люта зима. Силният снеговалеж и виелицата обаче не попречиха на пионерите. Въпреки трудностите, те не отложиха мероприятието. Масово посетиха сбора и пионерите от другите класове.

Дружинната ръководителка Радка Братанова прие рапорта и сборът беше открит. Целият клас изпя няколко хорови български и турски песни. Възхитени останаха присъствуващите от индивидуалните изпълнения на Данка Тодорова, Реван Джемалова и Федаил Бейтулов. Момичетата от класа под звуците на акордеона изпълниха право добруджанско хоро, а група девойки-туркини — турски народен танц.

Милко НИКОЛОВ
(наш кореспондент)

Из Хмелницка област

Град Хмелницк – началото на главната улица.

ПРЕД 3 МАРТ — ОСВОБОЖДЕНИЕТО НА БЪЛГАРИЯ ОТ ТУРСКО ИГО

ОПЪЛЧЕНСКАТА СВЕТИНЯ

11 април 1877 година. Народът на великата руска земя ликува. Цяла Европа е удивена, а Отоманската империя е смутена. Войната е обявена. Кишинев е малък да побере пристигналите от всички краища доброволци, които сияят от възторг. Създаден е „пешият конвой“ на главнокомандуващия, образуван от български доброволци. Нараснал до шестхиляди, той се преименува на 17 април 1877 година в „българско опълчение“ под командването на генерал Столетов. По железница от Кишинев опълченците пристигат в Плоещ, където прекарват близо едномесечно военно обучение и добиват вид на стройна войска.

На 6 май дружините са строени парадно. Спретнати, напети, стъкмени с тъмнозелени сукнени мундири и панталони, с черни кожени калпаци със зелени дъна, с бронзови кръстове на чело, с бо туши до колена, въоръжени с пушки.

Пред многохиляден митинг на площада, главнокомандуващият им предава светинята на опълчението — самарското знаме, подарено от жителите на гр. Самара, което гордо се развява в ръцете на бойците от трета опълченска дружина — дружината на подполковник Калитин.

Проечава възторжено „ура“ и погледите жадно се впиват в осветената светиня, през която те виждат измъченият образ на поробената родина.

Летният зной, дългият уморителен поход през влашката равнина не сломяват гордия дух. И ето... Пред тях блесва великата река. Неспокойните сърца се вълнуват, туптят неудържимо, впили взор в отстрещния бряг. В гърдите на пира ярост за мъст, за кървава разплата с петвековния тиранин. Идва тъй многоочакваният миг.

На 15 юни 1877 година, по понтони и лодки опълченците преминават тихия бял Дунав. Стъпват на родния бряг. Оттук започва великото дело. Легендарният Гурко ги повежда на юг. Прекосват Балкана и на 10 юли, челният отряд завзема Стара Загора. На 17 юли генерал Гурко напуска Стара Загора, където оставя малко подкрепление. Той се отправя към Нова Загора. Два дни по-късно на 19 юли рано сутринта разузнавачи донасят за настъплението на голяма турска войска под командването на Сюлейман паша. Стара Загора преживява едни от най-трагичните си дни. Тридесетхилядната добре въоръжена войска на Сюлейман паша нахлува в града. С див вой, барабани и тръбен зов таборите не прекъснато налитат и косят малобройните защитници. В тези тежки минути единствено вдъхновение на нашите дружини е знаметo. Жестока, кървава битка. Атаки и контраатаки и опълченците отново завземат позициите си. Последен поглед на всеки уминаващ се отправя към знамето, което, разпокъсано от куршуми, гордо се вее в оределите редици. Но, ето, че то трепва, залюлява се. Вражи ръце се отправят към неговата дръжка. Още миг и то ще политне...

— При знамето! — заповядва подполковник Калитин. Втурват се, спасяват го. Но нови и нови турски подкрепления налитат...

— Няма да отстъпим, братя, тук ще умрем, но нито педя няма да отстъпим — крещи студент от парижкия университет. Куршум пронизва челото му и прекъсва вдъхновеното му слово.

— Смелост, братя, нека ние сме първите жертви, даром свобода не се добива — извиква друг.

— Знамето, знамето — разнасят се тревожни гласове от край до край.

— След мен юнаци! — отеква гласът на подполковник Калитин. Той се хвърля и през щикове и трупове, облян в кърви изтръгва светинята от вражите ръце, но в полумъртвите му ръце то трепва, пада и отново е в турски ръце. В този миг като разярен лъв опълченецът Начо Иванов връхлита, изтръгва знамето, но пада убит. Из под окървавения му труп, турците измъкват отново знамето.

— Да умрем, братя, но да не позволим да се гаврят с нашата светиня — еква отново гласът на още живия подполковник Калитин. Хвърля се напред и за втори път спасява знамето, но този път смъртно ранен. Неговите бойци измъкват под трупа му знамето, а него отнасят назад.

Турците са вбесени и налитат с още по-голяма стръв. В тия минути никой не мисли за себе си. Щурмът е отчаян, отпорът лют.

— Братя — отеква гласът на Стоletов — позицията е голяма, врагът многоброен, силите ни не стигат, отстъпвайте на север!...

Когато загасналите сетните лъчи на юлското слънце и припадналата здрач, те се помъкнаха от кървавата вихрушка на боя. Настъпващата тракийска нощ ги скри. Самарското знаме — бойната светиня, бе спасено. А там назад, останала без защита, Стара Загора изживяваше своя ужас.

Добромир СТРЕМСКИ

„Ама че стопанин! Ни здравей те, ни сбогом“,..—помислил Лунев и, снишавайки глас, предал всичко, което му поръчал Яков Василевич.

Старецът повдигнал побелелите си вежди и промърморил:

— Нищо не разбирам. Що за Лаше е този? Казвай разбрано, кой ще дойде?

— Яков Василевич каза, че ще дойде Лаше — с отпаднал глас обяснил Виктор.

— Яшка? Е това е друга работа. Така ми кажи, а ти какво ми разправяш за някакъв Лаше? Що за прякор има той — кучешки. Каза ли Яков какво му трябва?

— Ще донесе някаква вещ.

— Какво именно?

— Бисери.

— Бисери? — учудил се старецът и проточил врат с рязко изпъкнала адамова ябълка. — Не знаеш ли колко иска?

— Моли да приготвите петстотин рубли.

— Я гледай! Петстотин? Къде се е чуло и видяло петстотин рубли за една дреболийка?

Двамата замълчали. Старецът продължавал да дъвче устните си. Накрая произнесъл тихо:

— Добре, нека дойде в девет. Аз сам ще му отворя. — Той продължавал да шляпа с домашните си пантофи из стаята и след малко попитал: — На тебе кой ти отвори вратата?

— Някаква жена.

—Я гледай, лешоядка. Навсякъде да подуши първа. Всичко да разбере. Добре, върви си. Предай му така, точно в девет.

В седем часа вечерта, на определеното място до ресторант „Чайка“, Лунев чакал Лаше. Той избрал пейка, от която да може добре да вижда на всички страни. Отдавна минало определеното време, а никой не идвал.

„Излъгаха гадовете — унило помислил Лунев. — Ето ти неспокойна лука!“ И в същото време трепнал от неочакваност. До него седнал слаб висок мъж, с тясно гърбоносо лице. Той бил облечен в сив костюм, а на главата си имал широкопола шапка в същия цвят.

„Лаше!“ — досетил се Лунев.

Лаше го учудил със своята несъразмерност. Мършав, с тесни рамене и удължено лице, на което като залепени чернеели тънки мустачки и проблясвали със злотисти искрици очи. А от средата на туловището си той като че ли се превръщал в друг човек. Дълги, стигащи до колената му ръце и накрая къси месести пръсти. Лаше бил малко кривокрак и номерът на обувките му никак не изглеждал на малък — най-малко четиридесет и първи. Като че ли болестният гений на доктор Мор е очовечил изкуствено и съединил горилата и риса.

— Умори ли се? Сигурно помисли, че няма да дойда — върху тънките устни на Лаше трептяла усмивка.

— Здравейте — кой знае защо отговорил страхливо Виктор.

— Тебе от километър може да те познае човек, по шапката. От къде си я купил толкова оригинална?

От страх Виктор забавил отговора си.

— Шапка като шапка. Стандартен модел — не съм го измислил аз я — казал той след малко, но от страх треперел.

— Носи я със здраве — усмихнал се Лаше. — Само не мога да се начудя какъв е бил тоя крояч, дето я измислил — и съвсем неочаквано добавил: — При стареца беше ли?

— Да.

— Какво каза?

— Ще чака към девет.

— Към девет... — повторил другият и погледнал часовника си. — Осем и половина, има още време. А как е той? Сърдит ли е?

Лунев неопределено свил рамене.

— Мръсен старец — процедил през зъби Лаше и устата му с тънки устни станала още по-тясна. — Добре — той станал от пейката. — Време е да тръгвам.

— А парите, които Яков Василевич ми обеща? — боязливо, с примряло от страх сърце, попитал Лунев.

— Ето вземи. — Лаше извадил от джоба си смачкана десеторублева банкнота и я подал на момчето. — Много е за една услуга, много е, ей. Но какво ли не прави човек за приятели. Може пак да услужиш? Ти не се отделяй от Яков Василевич. Подходящ шеф е той, с него няма да пропаднеш. И знаеш ли какво ще ти кажа още — снизходително пошепнал Лаше, — посети още веднъж Мухин, но гледай по-рано да е. Той ще ти хвърли една десятка. Е хайде... довиждане.

— Ама че тип — промърморил Виктор.

Страхът на момчето било толкова голям, че желанието му да си отиде в къщи и да остане сам се изпарило. „Ще пренощувам у сестра си“ — решило то.

Обаче тревогата скоро напуснала Виктор и той се чувствувал спокоен с десетте рубли в джоба. Те му вдъхвали смелост и още на следващото утро, както го посъветвал Лаше, той се отправил към къщата на стареца, за да получи втората десеторублевка. Тогава именно го задържали.

Дългият разговор с подполковника явно беше изморил Лунев. При това той беше дяволски гладен. Прекъсване беше необходимо и за Гончаров. Трябваше да се уточни това-онова и преди всичко как да се проведе със задържания заключителната, най-важната част от беседата.

(Следва)

БОРБАТА НА ЖИВОТНОВЪДИТЕ

ВСЕКИ човек, който отива в с. Посев, не може да не забележи край пътя в горичката свинефермата и малко по-напред кацналите една до друга овцеферми. Мнозина може би не им обръщат внимание, защото това е обикновен селски пейзаж. Но ако се спрем край тях през всяко време на денонощието, ще разберем, че там живеят и работят едни от най-трудолюбивите кооператори-животновъди от селото. Овчарите от овцефермата с бригадир Димо Милионов се грижат за 866 овце. Все опитни хора. Така например Димитър Терзиев от 16 години като овчар изкарва прехраната си. В миналото той пасеше овцете на селските чорбаджии. Но сега се грижи не за чужди овце, а за добитъка на кооператива. Заедно с бай Димитър работят и неговите другари Исмаил Якубов и Реиз Юмеров. Един малък колектив, трудът на който е пълен с безброй радости и трудности.

По план през 1966 година те трябваше да получат по 2,7 кг вълна от овца, а са предали по 2,9 кг. Вместо 12 000 кг агнешко месо те са предали 15 000 кг. Това е така, защото всеки овчар е убеден, че колкото повече е продукцията, толкова по-високо ще бъде и възнаграждението.

Добри са резултатите и на свинегледачите от свинефермата с бригадир Боньо Димитров, където четирима човека отглеждат по 50 свине за еднократно опрасване и 70 за осеменително. Тук вече 5 години работи Стайко Стойчев, един от най-опитните свинегледачи. През 1966 година свинегледачите получиха по 6 прасенца от еднократните и по 16 прасенца от основните свине. По план трябваше да получат 1 420, а те отгледаха 1 560 прасета. Трябваше да предадат на държавата 14 000 кг свинско месо, а отчетоха 23 300 кг. За добрата работа свинегледачите Руси Куманов и Васил Петров получиха по 1 600 лв. трудово възнаграждение.

Постигнатите успехи обаче за тях не са предел. Тази година те трябва да получат от 100 основни свине за разплод по 16 прасенца, от 20 еднократни по 6 прасенца и да предадат 22 700 кг свинско месо. Затова те твърдо са решили да направят всичко възможно за изпълнение поставените пред тях задачи.

Резултатите от овцефермата и свинефермата са радващи. Затова с увереност може да се каже, че през 1967 години на животновъдите ще получат още по-висока продукция.

Наред с хубавото обаче, тук има и немалко слабости. Фермите все още стоят без електричество. Спалните помещения на гледачите не са обзаведени нормално. През свободното си време гледачите не могат да четат вестници и списания, да слушат радио. Няка ръководството на ТКЗС в с. Средище има в предвид това и през настоящата година да създаде по-добри битови условия за животновъдите от с. Посев.

Раим ХАСАНОВ

Далеч е още жътвата, но на механизаторите от кооперативното стопанство в с. Кайнарджа това не пречи да извършват ремонта на комбайните.

НА СНИМКАТА: Под ръководството на Колю Димитров механизаторите Йордан Момчев, Димитър Команов, Димитър Токтанджиев и Траян Енчев ремонтират комбайн СК—3.

УМЕНИЕ

ТАКИВА добри, отрудени ръце се запомнят завинаги. Големи, силни, загрубели от постоянния допир с метала. А очите? Очите на Колю Енев излъчват толкова топлина! Топлина, която може да се роди само от голямата обич към хората и към професията, упражнявана с любов дълги години.

Колю Енев е монтьор в ремонтната работилница на ТКЗС — Средище от 4 години, но с машините се занимава още от момчешка възраст. Оттогава, когато завършил в Шумен подходящо училище, става работник — техник при строги чорбаджии. Свободата му донесла нови възможности. Дълги години Колю е тракторист в МТС — Средище. Заболява. Прекъсва известно време работата си и отново машините привличат големите, силни ръце...

В работилницата са няколко монтьора. Между тях Колю има най-голяма практика. Затова най-трудните задачи се възлагат винаги на него. И сега, по време на ремонта на машините, пак той беше пръв помощник на механизаторите. Другарите му се справиха с подготовката на прикачния инвентар, а той трябваше да смени не една част на беларусите и тежките трактори. На него трактористите поверяваха тази отговорна работа и бяха сигурни, че умелият монтьор ще се справи отлично. Спокоен беше и Колю. Когато ремонтът на всяка машина беше завършен и тя се изпробваше в работилницата, Колю се вслушваше усмихнат в равномерното боботене на двигателя, около който дни наред бе се трудил съсредоточено и умело.

Работата около подготовката на машинния парк е отшумяла. ТКЗС — Средище едно от първите в окръга рапортува готовността на машините за пролетната кампания. Не малък дял за това се пада и на опитния монтьор. Не говото внимание сега е насочено към доброто представяне на 29-те автомобила, с които разполага кооператива. На предстоящия пролетен преглед те всички трябва да бъдат изправни. Затова трактористите са отстъпили място в работилницата на камионите. Около тях шетат водачите им. Много често те надничат в стаята на монтьорите. Когато работата е по-сериозна, те търсят Колювата помощ. Почистването на радиаторите, вадене на казанчетата и залепянето им отново е негово дело. И само това ли? Поставяне то на много резервни части, извършването на заварки, пристъргване на лагери и какви ли не още операции трябва да извършва опитният монтьор. Към тяхното изпълнение омаслените, умели ръце посягат със сигурност и позна ване.

Хората от ремонтната работилница и всички механизатори от стопанството обичат монтьора и заради неговата отзивчивост. Той е готов винаги да услужи на другарите си. Това особено пролича ва по време на кампаниите. Идва от полето запъхтян комбайнер. Случила се е авария. Колю ще отледа с опитно око повредената част и като добър диагностик ще определи каква поправка трябва да се извърши. Тогава той с готовност се включва в дежурства та. Не роптае, когато трябва да се работи и в почивни дни. Нали семената трябва да се засеят навреме? Навреме да се прибере богатата реколта. Навреме и без никакви загуби. Добрият стопанин милее за всяко разпиляно зърно, за всяка повредена част, за загубения от работилницата инструмент. Той често си мисли, че при тях трябва да съществува по-добър ред. Хората трябва да бъдат по-дисциплинирани. Да се отнасят към общото имущество като към свое...

...Всяка сутрин, в студ и пек Колю Енев изминава пеш двата километра от Господиново до Средище. Там оставя семейството си, двамата си невръстни още сина. Вечер с нетърпение го очаква помалкият. Той е наследил бащината си любов. Интересът към машините ще направи от сина може би нещо повече. Инженер. Или рационализатор. Такъв го вижда в мечтите си Колю. И те му дават сили. И желание все така, с присъщата обич и умение да работи. Да отстранява повредите на машините в ТКЗС — Средище.

Стефанка СТАНЕВА

ТПК „ДОБРУДЖАНКА" ВЪРВИ ПО ВЕРЕН ПЪТ

ОТЧЕТНИЯТ доклад на управителния съвет на ТПК „Добруджанка", прочетен от председателя Александър Петров преди няколко дни пред общото събрание, е изпълнен с данни и цифри. Въпреки това кооператорите слушаха с интерес всяка дума, всяко изречение. Миналата 1966 година се оказа плодоносна за изпълнението на производствената програма. Обещанието за общата промишлена продукция е изпълнено 124 на сто, като са произведени изделия в повече за 206 000 лева. В сравнение с 1965 година обемът е нараснал с 43,9 на сто. Прави впечатление обаче, че докато обемът за готовите изделия е нараснал с 55,4 на сто, обемът на услугите и ишлемето има ръст 15,60 на сто. Ясно е, че кооперацията все повече и повече се оформя като предприятие за производство на готова продукция.

През миналата година производството се е развивало екстензивно — в широчина. За това говори ръстът на средносписъчния състав, който се е увеличил с 85 души.

Най-добро изпълнение на плана и обещанията отчита отделът за детска конфекция — 137 на сто. Неговото производство е с най-голям относителен дял в общата промишлена продукция. Работниците от отдела станаха майстори в своята професия, затова качеството на изделията е високо и те са търсени от населението в окръга. Колективът на кооперацията правилно се е ориентирал към разширение на този отдел. В бъдеще ще се разнообрази асортиментът и ще се увеличи продукцията с оглед пълното задоволяване на нуждите на окръга.

Отделът за телено-ограждна мрежа се отличи с високо изпълнение на плана — 135 на сто и добро качество. Някога отделът за фъкана бродерия беше изоставащ. През миналата година той направи голяма крачка в своето укрепване. Красноречива е цифрата за изпълнението на плана—128 на сто. Успехите му, разбира се, не се изчерпват само с нея. Работниците подобриха качеството и асортимента на изделията, а обзавеждането му с нови машини доведе до повишаване производителността на труда.

Успехите на кооперация „Добруджанка", постигнати през 1966 година, се дължат преди всичко на добрата организация на труда. Ръководството бе наясно, че трайни успехи може да има само ако се върви непрестанно по пътя на механизиране на трудовите процеси, като се използват постиженията на науката и техниката и като се работи упорито за квалификацията на производствениците.

През настоящата година планът е много по напрегнат. Задачите са да се повиши производителността на труда и да се увеличи обемът както на готовата продукция, така и на ишлемето и услугите. Колективът е убеден, че тези задачи могат да се изпълнят само при условие, че се подобри още повече трудовата дисциплина и най-пълно и ефективно се използват основните производствени фондове.

Накрая, от името на управителния съвет бяха раздадени награди на най-добрите производственици през миналата година. Един от наградените е и Господин Илиев, бивш председател на кооперацията.

Производствениците от ТПК „Добруджанка" изказаха увереност, че и през настоящата година ще постигнат успехи, които да ги наредят в челните редици между предприятията в окръга.

Неделчо МАЛЧЕВ

Писма на читателите

Защо няма луксозни пликове за писма?

Наложи ми се да пиша до чужбина. Потърсих в будките и книжарниците на Силистра луксозни пликове, подходящи за случая. Най-хубавото, което ми бе предложено, са пликове от 0,06 лева, направени от обикновена хартия за пишеща машина.

На пръв поглед въпросът е „дребен" и не заслужава внимание. Но така е само на пръв поглед. Щом като организацията, която се занимава със снабдяването с пликове, е оставила те да липсват, какво остава тогава за по едрите въпроси? Срамно ми бе да изпратя писмо с обикновен плик в чужда държава, смятам че несправедливо излагам нашата хубава страна. Кореспондирам с другари от Съветския съюз. Писмата, които получавам от там, са винаги в луксозни, красиво оформени пликове. Нима и у нас не може да бъде така?

Веселин ЯНКОВ
Силистра

Б.Р. Редакционен работник на прави проверка в някои от книжарниците и се увери, че изнесеното от Веселин Янков отговаря на действителността. Свързах ме се по телефона с др. Радуканов — директор на ДТП „Печатни произведения" — Силистра. Отначало той се изненада от липсата на луксозни пликове, а впоследствие обясни, че това не е най-важната задача на предприятието. Мнението му е, че има ка призни граждани, които се оплакват ту от липсата на честитки, ту от липсата на луксозни пликове.

Ние можем само да допълним писмото на Веселин Янков, като споменем фактът, че близо две седмици преди Нова година в Силистра не можеше да се намери подходяща новогодишна картичка.

Кога ще се подобри качеството на хляба?

Всеки ден, когато кооператорите от село Господиново вземат хляб от хлебопроизводителната, продавачът Кирил Димитров слуша упреците на своите съселяни за лошото качество на хляба. По някой път (а това често се случва) и грамажът на изпечения хляб не е точен. Хлебарските работници изтъкват за главна причина честото спиране на електрическия ток. Може би спирането на тока оказва влияние върху работата на фурната, но повечето от кооператорите са на мнение, че лошото качество се дължи на това, че не се оставя тестото да втаса добре.

От фурната в с. Средище се снабдяват с хляб кооперациите от селата Средище, Господиново, Стрелково, Давидово и Каменци. Крайно време е да не им се предлага некачествен хляб, като ръководството на потребителната кооперация отстрани слабостите по приготвянето му.

Христо ВАСИЛЕВ

Нашият семинар по въпросите на говедовъдството

Червеното датско говедо в условията на България

Георги ЗДРАВКОВ, старши научен сътрудник в НИИЖ — Костинброд

Алеко АЛЕКСИЕВ, научен сътрудник в НИИЖ — Шумен

(Продължение от миналия брой)

Анализирайки данните за продуктивността на 91 дъщерномайчини двойки на първа 300-дневна лактация, ние установихме, че дъщерите — червено-датски кръстоски от първо поколение, са имали със 130 кг мляко, 0,06 процента масленост и 5,25 кг млечно масло в повече в сравнение с майките си. Това показва, че при кръстосването червеното датско говедо се е проявило като подобрител по отношение на млечността и неутрално по отношение млечността на местните крави. Съдейки по литературни данни, се вижда, че и в други страни маслеността при червено-датските кръстоски варира в широка граница, като в някои случаи има едно незначително, твърде несигурно повишаване.

Живото тегло е също така признак, от който до известна степен може да се съди за състоянието на организма, в зависимост от новите условия на живот, при които той е поставен. Тегловният растеж на червено-датските телета у нас е задоволителен. Той се характеризира с това, че женските телета имат средно живо тегло 36,3 кг при раждане, 173 кг на 6 месеца, 289,4 кг на 12 месеца, 378,2 кг на 18 месеца и 475,2 кг на 24 месеца. Живото тегло на червено-датските кръстоски от I поколение е съответно 34,7 кг, 178,1 кг, 308,8 кг, 415,8 кг и 497,2 кг. Това показва, че съществува известна тенденция на по-интензивен растеж на кръстоските до 24-месечна възраст в сравнение с чистопородните.

Общо взето живото тегло на възрастните крави е задоволително и е в рамките на това, което характеризира породата. При импортираните крави от трета до осма лактация то се движи в границите от 540 до 622 кг, а при техните приплоди, родени у нас, на трета лактация то е 555 кг. Червено-датските кръстоски пък от трета до пета лактация имат 557—609 кг. Тези данни сочат, че процесът на аклиматизация не е дал някакво отражение върху живото тегло при нашите условия.

Данните от екстериорните изменения на импортираните крави показват, че на трето теле те имат по-голяма височина при хълката си с 1 см, широчина на задхълбочините възвишения с 2,42 см и по-малък обхват на гърдите с 12,4 см в сравнение с тези на кравите от червената датска порода в родината им. Пълновъзрастните им приплоди от I генерация, родени у нас, имат нормално телесно развитие и са оформили характерния за породата конституционен тип. Червено-датските кръстоски от първо поколение, с изключение на ширина на гърдите, имат по-високи показатели в сравнение с чистопородните датски животни.

Твърде важен симптом, който охарактеризира аклиматизационния процес, това е реакцията на възпроизводителната система към новите условия на живот. Импортираните датски крави са имали нормален бременен период — 281,2 дни (този за породата в родината им е 283 дни). От общия брой на родените у нас датски телета 50,5 процента са от мъжки пол и 49,5 процента от женски. Средната продължителност на сервиз-периода общо за всички лактации на кравите от червената датска порода в ИЖ — Шумен и ДПЖС „В. Коларов" е 108,6 дни, а на кръстоските от първо поколение в държавните и кооперативни ферми на Шуменски окръг е 95,6 дни.

През първата си лактационна година у нас импортираните датски животни са имали 128,4 дни сервиз-период, който с течение на времето намалявал. През втората година той е бил 105,4 дни, от третата до шестата година — 103,5 дни и на седмата — 95,6 дни. Родените и отгледани в нашите условия датски крави от I генерация са имали средно 95,1 дни сервиз-период, който е еднакъв с този на червено-датските кръстоски от първо поколение. Данните показват, че сервиз-периодът спада с увеличаване времето на престоя на животните у нас. Това може да се обясни с прекараната аклиматизационна криза, която вероятно е оказала силно влияние особено през първата година. Средната възраст на първо отелване на импортираните животни е 29 месеца и 19 дни, на родените у нас техни приплоди от I генерация — 33 месеца и 29 дни и на тези от II генерация — 27 месеца и 14 дни.

Данните за заболяванията показват, че импортираните животни най-много са страдали от болести на възпроизводителната система, следвани от болести на вимето и храносмилателния апарат. Най-много са се проявили ендометритните заболявания и задържането на плацентата. Трудните раждания и абортите общо взето са били редки. Болестите на дихателния апарат са по-редки. Най-сериозно и фатално се оказа обаче заболяването от левкоза, което не бе познато за говедовъдната практика на Североизточна България.

Без да се впускаме в анализ на причините, които са предизвикали това, ние искаме да отбележим, че твърде вероятно е новите условия на живот в цялата им съвкупност в континенталния климат на района да са играли ролята на предизвикващ фактор на едно страдание, за което у някои от датските животни е имало възможност за развитие, но което в условията на тяхната родина е могло да остане и непроявено. Според нашите специалисти левкозата е пренесена от Дания. Но условията, в които се е развила болестта, не са датски, а наши. Ето защо твърде важно за нормалното приспособление на дадено внесено животно е както предварителното, цялостно опазване на биологията и екологическия фон, на който то се е развивало в много поколения, така също и дълбокото разбиране на необходимостта от създаване поне за известен период на условия, що годе наподобяващи тези в родината му.

До голяма степен признак за приспособяването на дадено животно към средата представляват функционалните промени, настъпили в организма под въздействието на външните фактори. Ето защо изследвахме и някои физиологически показатели на импортираните датски животни: количество на белите и червени кръвни телца и съдържанието на хемоглобин в кръвта, дишане, пулс и телесна температура. Как то при младите, така и при възрастните животни тези показатели бяха в рамките на нормите, с изключение на белите кръвни телца при кравите, които са на малко по-високо ниво. Вероятно повишеният брой на белите кръвни телца се дължи на причини от твърде комплицирано естество, имащи връзка с новите условия на живот у нас.

Интерес представлява наблюдението, което проведохме с цел да установим как реагират животните на по-острите въздействия на температурните условия на средата. През най-горещите августовски дни (46—41,6 градуса С) чистопородните импортирани крави трудно понесоха високите температури на въздуха. Те дишаха учестено, като търсеха сянка. Някои от тях просто слехтяха, цялото им тяло се тресеше при дишането, а очите им бяха полуотворени. В същото време местните крави — симентальски кръстоски, бяха значително по-спокойни и изобщо при тях не се наблюдаваше описаното по-горе състояние на датските животни, което показва, че те са по-добре аклиматизирани към условията на нашето лято.

Тъй като в станциите за изкуствено осеменяване са съсредоточени голям брой бици от червената датска порода, интерес представлява въпросът за тяхната аклиматизация при нашите условия. Наблюденията ни върху биците на станцията за изкуствено осеменяване в гр. Шумен показват, че аклиматизационният процес не е оказал особено силно влияние върху спермопродукцията им. Известно намаление на показателите на спермопродукцията в резултат на новите условия на живот има през първите години след вноса. Гъстотата на семенната течност се е движела от 1,10 до 1,27 милиарда сперматозоиди в 1 куб. см. Родените у нас червено-датски бици са се добре приспособили към нашите условия. Добри показатели сочат и биците червено-датски кръстоски.

Аклиматизацията на червеното датско говедо у нас се оказа доста сложно явление, което поставя пред практиката и науката редица проблеми. На първо място стои въпросът за чистопородното развъждане на тези животни при наши условия и кръстосването им с местните говеда. Изложените материали показват редица положителни страни на червеното датско говедо като възможности за приспособяване на характерната му висока млечност, екстериор и живо тегло. Едновременно с това обаче са налице и тревожни сигнали — лоша проява на твърде важното стопанско качество на това говедо: намаление на съдържанието на мазнините в млякото и склонност към заболяване и по-специално проявата на едно такова тежко страдание като левкозата. Въпросът за развъждането на червеното датско говедо у нас в чисто състояние в големи масиви стои открит. Обаче за нуждите на възпроизводителното кръстосване, използувано като метод при създаването на българското червено говедо, безусловно е необходимо поддържането в чисто състояние на няколко стада говеда от червената датска порода за производство на аклиматизиран към нашите условия разплоден материал.

ЕМИЛИЯН СТАНЕВ НА 60 ГОДИНИ

ЕМИЛИЯН СТАНЕВ е от ония автори, които, прочетени веднъж, непременно се препрочитат. Внесъл още с първите си разкази първичната сила на живота, поезията на харомничната природа, утвърдил се с едно свежо и проникновено светоусещане, той оставя неповторими страници в нашата литература.

В основата на неговите разкази из дребнобуржоазния бит, в отражението на грозното, пошлото в действителността, както и в отражението на оная красота и хармония, коя то лежи в разказите за природата, стои един и същ етичен идеал в различните му естетически превъплъщения. Болката от несъвършенството на човешкия живот, от безрадостната, убийствена делничност, от човешката жестокост, от стесненните духовни хоризонти и празничната среща с блясъка и красотата на природата, с жизнения изблик и свобода на животинското царство, са резултат на един и същ копнеж по нова човешка хармония, на едно и също художествено съзерцание, което обхваща света в неговата цялост, което се стреми към онези духовни далнини, където човек и природа ще се слеят в едно богато, хармонично единство.

Както в разказите си за живота и хората, така и в разказите си за първичния свят на природа и животни Ем. Станев се разкрива като писател хуманист, със силна етична струя в творчеството си. Неговите разкази за живата природа непрекъснато под една или друга форма са будили въпроса за тяхната обществена, човешка значимост, за присъствието на човека.

В някои отношения разказите му напомнят тези на Йовков. Изпълнени с много живот, в тях се чувствува и едно психологическо углъбяване във вечните източници на живота, във един по-особен свят, в който животът и смъртта се доближават. Но има и нещо, което отделя Станев от Йовков. Търсейки човешко значимото, Станев излиза от дивото, от инстинкта, от враждата между човека и животното. Човек и животното в разказите му са непримирими врагове. Общността между тях е по-скоро в идейно-философския план, тя се чувствува в болката по нарушеното единство между човека и природата. И рисувайки животното и човека като врагове, Ем. Станев произнася косвената си присъда над човека или по-точно над този „получовек“, който проявява своето животинско начало. В същото време те са отрицание на духовната същност на една действителност, наистина превръщаща човека в полуживотно.

Лирикът, философът и епикът в цялото му творчество вървят ръка за ръка. Необикновено тънкото му виждане да де възможност да мине към разрешаването на остри проблеми на цяла епоха, да пречупи психологическия драматизъм в идейно-философските си убеждения и да създаде произведения от епически характер като „Иван Кондарев“, а заедно с това лирическото му виждане създаде повестите „Крадецът на праскови“ и „В тиха вечер“.

Писателят не говори с открит глас, чужд е на пряката агитационност, на откритията разговор. Неговите истини за света, неговите художествени откровения се раждат по пътя на непосредственото докосване до живота, на едно чувствено възприемане на света. Идеите му живеят скрит емоционален живот, мисълта му е с дълбоко подводно течение, изживяна като мълчалив допир на човешката душа до пъстротата, конкретното многообразие и безкрайната хармония на природата, на живота с всичките му социални и духовни форми.

Случка без последици

Той стоеше треперящ до преобърналата се платформа. От всички страни го притискаше крещящият пръстен на натрупалата се тълпа. Под копитата му с шум се трошаха разпилените въглища и това, и гласът на ругаещия каруцар го плашеха още повече. Трепереше. Може би му беше и студено. Утринта беше първата сива и мразовита след дълго продължилата топла есен. Градът димеше с хилядите си комини, и ни ското саждено небе, като че ли всеки момент щеше да погълне и коня, и ругаещия каруцар, и платформата, и крещящата тълпа, и изригващия сажди град.

Конят стоеше до преобърнатата платформа, трошеше с копитата си разпилените въглища и трепереше. Беше стар. Много стар и много грозен дребен кон. От охлузената кожа на левия му хълбок сруеше кръв. Около него крещеше човешката стена. Тя спореше с каруцаря и той й отговаряше с хубави, завършени псувни. Злият поглед под смачкания каскет и тънките полицейски му стачки дразнеха чувствителната и нямаща какво да прави тълпа. До него неудържимо трепереше коня. Каруцарят го погледна и нещо за миг разводни злите му очички. Той свали бързо брезентото си палто и го хвърли върху гърба на животното. Обърна се към тълпата готов с псувнитеотговори, но човешкият пръстен мълчеше. Възрастен човек се от дели от него, приближи се до платформата и започна да я огледа. Хората се раздвижиха. Едни се струпаха около възрастния, а други си тръгнаха. Зрелището бе завършило. Започна скучната му част—вдигането на платформата.

Млад мъж, в елегантен балтон, викна след разотиващите се:

— Елате да помогнете, другари!

Никой не му обърна внимание освен коня. Да, със стария грозен кон се случи нещо необикновено. Той изведнъж престана да трепери, наостри уши и несигурно се упъти към продължаващия да мърмори нещо по адрес на разбягалите се, млад мъж. Човекът го забеляза или по-скоро почувствува едва, когато конят застана зад него и започна да гали глава о рамото му.

Човекът се обърна уплашен и като видя застаналия зад него кон, се усмихна весело. На гладко обръснатото му лице се появиха добродушни бръчици.

—Хей! Какво те прихванаха!— викна той. — Ще ми изцапаш балтона. Я се погледни какъв си!

Конят не можа да отговори, но гласът на младия мъж го промени съвсем. Като че ли го подмлади. Направи то по-красив. Той впери невиждащи, слепи очи към човека. След това изведнъж вдигна глава, размаха живо оредялата опашка и като се изправи съвсем по младежки на задните си крака, при което брезентеното палто на каруцаря се свлече на земята, весело изсцвили. Сега на корема му се видяха два дълги, успоредни шева.

— Вранчо! — извика радостно мъжът и се спусна към животното. Тълпата около вдигнатата с общи усилия платформа стихна. Всички с интерес наблюдаваха неочакваното ново зрелище. Придойдоха нови. Човешкият пръстен се затегна около коня и човека и извън него остана само каруцарят, който се чудеше какво да предприеме. Конят и човекът стояха един срещу друг и непрекъснато се галеха. Човекът не мислеше вече за новия си балтон. Притискаше изцапаната глава на добичето до гърдите си и му говореше, говореше, говореше...

—Ей Вранчо! Ей дяволе! Какъв кон беше... Помниш ли, а? Черен беше, като вакса... А очи те ти! Огън пускаха, като се ядосаш. Помниш ли? А като изкачвахме „Тарамбеша“ и почнаха да стрелят от три страни?!... Каква паника беше?... Там ни рани ха и двамата. Помниш ли?... Цели ят ти корем беше в кръв, ама ме изнесе чак до горе. Какъв кон беше ти!... И класово съзнание имаше. Полицай на половин километър не можеше да се приближи. Нали ти ни предупреди, когато щяха да ни обградят при „Бял камък“. Като се разскача, като се разцвили... погледнах надолу... А те пъплят, пъплят, като гарвани... Черни!... Славкон беше!...

Младият мъж словоохотливо разказваше на тълпата. Приближи се каруцарят.

— Хайде, кранто! — Викна той и посегна да хване добичето за юларя, но конят поривисто вдигна нагоре глава.

— Не даваш, а! Твойта мама... — Побесня каруцарят и камшикът с все сила се стовари върху голия гръб на животното. Тръпка разтърси цялото му тяло. Камшикът се издигна пак, но ръката на младия мъж го спря във въздуха.

— Не смей да го биеш!—викна той. — Ти не знаеш какъв Кон е това. Герой!.. Три години в балкана се е бил. Раняван е!..

Злобните пламъчета под смачкания каскет заблестяха още посилно. Той издърпа ръката си от младия мъж.

— Абе, я си гледай работата.. Конят е мой!

Хвана добичето за юларя, отведе го до платформата и започна да го впряга. Конят стоеше покорно. Беше стар. Много стар и много уморен, грозен кон.

Тълпата се разотиде. Градът димеше с хилядите си комини. Сажденото небе се бе спуснало ниско и сякаш всеки момент щеше да погълне отдалечаващата се платформа и стария грозен кон, и останалия сам млад мъж, и градът, който изригваше саждите...

— Остарял е дяволът! — Промърмори мъжът. Изтупа с ръкавица гърдите си и тръгна.

Ангел ПОПОВ

Днес това е само обучение, а утре ще бъде истина по кооперативните блокове.

НА СНИМКАТА: Курсистите от сградостроителното училище в Силистра поставят лозарски арматури.

КУЛТУРЕН КАЛЕНДАР

АЛЕКСАНДЪР П. БОРОДИН

(80 години от смъртта на композитора)

ТОЗИ колос на руското музикално изкуство, създал неповторими бисери в световната музикална съкровищница като Втората симфония — „Богатирска“, операта „Княз Игор“, оркестровата картина „В Средна Азия“, романса „Море“ и други, по професия е бил химик. Завършил Петербургската медико-хирургическа академия, в която по-късно бил избран за професор, той работи за издигане на руската наука и създава много научни трудове и изследвания в областта на химията. Воден от човеколюбиви чувства, той става един от създателите на т. н. „Медицински курсове“ — първото висше учебно заведение за жени в Русия.

Отдаден на своята научна и обществена дейност, Ал. Бородин не пренебрегва и увлечението си по музиката, като доразвива и усъвършенствува проявените от детинство творчески и музикално-изпълнителски способности.

Близък съмишленик на естетическите възгледи на руските революционери-демократи, приятел и ученик на критика В. В. Стасов, Бородин развива в своето музикално творчество традициите на руското народностно течение в изкуството, очертано от М. И. Глинка. Затова музиката му е сгрята от гореща любов към родината и намира жив отзвук в сърцата на хората.

Роден на 31 октомври 1833 година в Петербург, Бородин умира през 1877 год. от разрив на сърцето, като оставя незавършени много от своите творчески музикални и научни проекти. Някои от музикалните творби завърши ли по памет и по ръкописите на композитора неговите приятели Н. А. Римски-Корсаков и А. К. Бородин.

Заслугите на А. П. Бородин в областта на научната, педагогическата и обществена работа са огромни. Но най-скъпоценен дар за руския народ са неговите безсмъртни музикални произведения. Те не са много на брой — една опера, две завършени и една незавършена симфония, оркестрова картина, камерно-инструментални творби, една сюита и три пиеси за пиано, шестнадесет романса и песни, вокален квартет, няколко хорови творби и пр. Но в това малко по обем творчество големият музикант е съумял да да каже много.

Талантът на Бородин е еднакво могъщ и поразителен както в симфониите, така и в операта и романса. Главните качества на неговата музика—исполинската сила, широта, стремителност и страстност, съчетани с нежност, красота, живеят винаги в съзнанието на музикалния свят.

П. КАРАГЕОРГИЕВ

С много въпросителни

Четири контролни срещи за една седмица, от които два равни резултата като домакин и две загуби, това е равносметката на представителния отбор на „Доростол“ — Силистра.

Още преди седмица първият мач на наш терен с отбора на „Светкавица“ — Търговище, отбор, намиращ се в самото дъно на таблицата на Северна „Б“ РФГ, дойде да покаже, че нещо в подготовката на отбора не е в ред. След равния резултат — 3:3, дойдоха две последователни срещи на чужд терен. В Търговище загубa с 4:1 и в Исперих срещу „Бенковски“ — 2:0. А ето в неделя на новия стадион отново наблюдавахме футболистите на „Доростол“ срещу Исперих и направо може да кажем, че останахме разочаровани. Срещу един непретенциозен противник, член на зонова група, при отличен терен и хубаво време футболистите ни се подиграха с хилядната публика, която беше запълнила стадиона, за да наблюдава една интересна среща. На фона на бездушието се проявиха слабата физическа подготовка, скоростната издръжливост, липсата на устрем към вратата и завършващи удари. През първата част на мача само крайната защита показа, че е способна да воюва. В средата на терена се чувствуваше празнота — полузащитниците Такев и Ценов не можаха да създадат връзката между защита и нападение. Остро се чувствува липсата на енергичния П. Владимиров, който все още не играе поради контузия. В нападателната линия единственото Методиев донасяше объркванията пред вратата на противника. Филипов не е оня, който сме свикнали да го виждаме—бърз, напорист. В неделя той действува бавно, необмислено. На десния фланг все още се чувствува празнота. Първата част на мача завърши при 1:0 за „Доростол“ след гол на Методиев. Останахме изненадани, когато през втората част на мача бяха сменени пет състезатели. Това е добре да се прави, но по всичко изглежда, че треньорът Печеников вече закъснява с експериментите, защото до първия сигнал на първенството на „Б“ РФГ остава само една седмица, а вече трябва да се знае основният състав, трябва да се знаят тези, които утре ще влязат в първия бой. През втората част в полузащитната линия влезе Недев, а и в нападението бяха направени смени. Но това не промени облика на играта. Отново мудност в боравенето с топката, неразбирателство в действията им. Противниците от Исперих надиграха нашите състезатели и успяха да изравнят мача.

Подготовката и състоянието на „Доростол“ буди тревога в любителите на футболната игра. Заетото добро място от есенното класиране не трябва да се забравя, че много лесно може да се загуби. Трябва да се направят трезви изводи от показаното от отделните състезатели и отбора и да се вземат решителни мерки, щото отборът още в първите мачове да влезе боеготов да воюва независимо с кого и къде.

Ангел КАЛИНОВ

СВЕТЛИНА В НЕОСВЕТЕНИТЕ ДВОРОВЕ

„Навсякъде живеят хора, навсякъде излиза мирен дим от комините на къщите, навсякъде ще откриете следа от човешкото стъпало“.

В СЪВРЕМЕННАТА ни литература все по-ярко и все по-безспорно се утвърждава името на Йордан Радичков. Неговото творчество се ражда, сякаш за да опровергае за сетен път все още скептичното отношение към съвременната ни литература. И още нещо — за да сепне онези литературни творци, които тихомълком продължават да твърдят, че нашето съвремие не може да роди големи, пълнокръвни произведения. Сякаш съвременният човек е по-беден духовно от хората, живели само един човешки живот преди него.

Пътят на Радичков от първите му разкази до „Неосветените дворове“ не е дълъг. Но това е път, който говори вече много за автора. Път, който, твърдо можем да кажем, постави младия белетрист в центъра на съвременната ни литература.

В ръцете на читателя е поредната книга на Радичков — „Неосветените дворове“. Книга-пътепис. Онова, което придава живот на пътеписа, което постоянно вълнува, е непрекъснатото присъствие на човека в него. Радичков не се плъзга по географското описание, макар че то лесно може да изкуши един писател. Да се разкрие величието и необятността на Сибир, при мамливостта на Северното сияние, следите на Снежния човек— съвсем не е безинтересно. Но не там насочва своето внимание писателят. Това би го направил един посредствен творец. Друго е важно за Радичков — да види зад всички тези явления човека. И не само да го види, но и да се претопи в живота му, да открадне мислите и чувствата му.

Якути и евенки, алтайските казаци и якакитци — всички те си имат свой живот. Всички те са интересни със своя непрестанен стремеж да победят природата, да са над нея, да я накарат тя да им служи. Та нали „човекът е на тоя свят, за да направи онова, което природата не е успяла да направи, и да започне оттам, дето природата е паднала на колене?“ Радичков се слива със стремежа на хората, заживява с него. Той не се мъчи да стои над героите си, да ги наблюдава високомерно отстрани. Той е между тях. Той ги търси и обича. Затова и те го обичат, затова са толкова непринудени и откровени с него. Колкото и невероятно да ни се струва, тези руски, простички, мили и наивни понякога хора, много приличат на любимите на Радичков Черказки селяни. Поня кога е дори трудно да ги различим. Но ако не беше така, автор на тази книга не трябваше да бъде Радичков. Това е още един белег на авторовия талант. Писателят е на хиляди километри от България, от скъпите му Черказки селяни — неговия поетичен свят, България е в сърцето му. Той я носи със себе си, тя е в приказното за тайгата и тундрата кукуригане на българските петли, тя е в дъха на розите, непознати за северния човек, тя е в малката снимка, останала като скъп спомен в тордохата на гостоприемното семейство на евенките. България е навсякъде, където стъпи кракът на автора. Той я носи със себе си и там, където има възможност, запознава с нея своите десетки нови приятели.

Има още нещо, което привлича, което вълнува и буди непрекъснато интерес в пътеписа. Това е забележителното майсторство на Радичков да разбира и разкрива душата на руския човек. Този човек, за приятеля е готов да даде ключа на сърцето си, на Русия, на всички врати, през които може да мине той. Прекосявайки от север до юг Сибирската земя, Радичков се среща с много руски хора. Удивен е от тяхното гостоприемство, от тяхното желание да споделят радостите и неволите си с всеки новопристигнал гост, удивен е от тяхната искреност и откровеност, от тяхната всеотдайност... И нищо чудно, че той не може вече да ги забрави. Защото Радичков не само е възхитен от тях, но и живее чрез тях. Защото той е проникнал в сърцата им, разтворил ги е, открил е човешката светлина у тях и я раздал на хората. Нещо повече, там, където тя е била закрита, където надеждата е била приглушена, там писателят е раздал от своята любов, от своята обич към хората. В последното Радичков вижда своето място като писател и човек — да пръска светлина между хората, защото „там, дето има човек, все има не неосветени места, все има тъмни дворове и сред тях играеща СВЕТЛИНА (к. м.)“.

Завидно е вече художественото майсторство на Радичков. То се изразява не само в художествените похвати и средства, но и в многопроблемността, в актуалността, характерни за произведението. Истина е, че пътеписът в това отношение е много податлив. В него могат да се преплетат много проблеми, много хрумвания. Чест прави на автора, че никъде не е изменил на художествения си усет. Може би най-силната страна в стила на автора е богатият подтекст в произведението му. В това отношение мнозина съвременни автори могат да се сравнят с него. Зад наглед нивата, уж между другото подхвърлена мисъл, недомлъвката, лекия намек — се крие винаги нещо сериозно, нещо голямо. Читателят винаги трябва да е внимателен, да мисли, да съпоставя. Иначе той лесно ще бъде подведен по външното, причудливото, без да схване дълбокия смисъл на вложения подтекст. Най-голяма роля при подтекста играят асоциациите. По какви ли не неочаквани и невидими за пръв поглед пътища идват те. Авторът сякаш след всеки ред иска да каже: „Внимавай!“

Ако асоциацията е нещо по-ново в художествената литература, то сравнението, одухотворението, метафората са художествени средства, използувани още от древността. И точно тези художествени средства, най-много използувани, носят силата и красотата у Радичковите произведения. Те са, струва ми се, и причината за толкова ясно изразеното народностно начало в стила му. Ето няколко примери: „Небето над степта прилича на сънен човек, безкрайно уморен, който върви механично към своето легло и заспива, преди да е докоснал възглавницата“ или „Земята, излегната по гръб, гледа безстрастно нейния полет (на птицата, б. м)“, или „Хужирци доят добитъка, отсам вимето клечи хужирец, от другата страна клечи съседът и му хвърля лютив дим в очите също като човек—клекнал насреща, пуши тютюн и духа пуше ка право в лицето ви“.

Сравняват Радичков с Йовков. Ако се има предвид духовния свят на героите, това отчасти е вярно. Наистина между двамата има много общи неща. Има нещо Йовковско у Радичков—може би това е селският поетичен свят, залегнал в основата и на двамата автори, или извисяването на героите, макар и по различен начин, до идеите, мечтите на авторите... И все пак—Радичков си е Радичков, оригинален, неповторим. В стилно отношение Радичков може да се сравни само с един друг съвременен наш творец, колкото и неочаквано да ни се струва, с поета Валери Петров. В творчеството на Радичков има много поезия. Той я намира в най-обикновените неща и повеликолепен начин я внушава. Оно ва, което е характерно за В. Петров като поет—неговата предизвикателна усмивка, силния подтекст, недомлъвката, смелите и неочаквани асоциации, виртуозността на словото — всичко това е толкова характерно и за Радичков...

„Неосветените дворове“ е книга, която обогатява не само творчеството на създателя си, но тя е и ценен влог към българския пътепис изобщо. Тя буди радост и вяра, вяра в още по-големите възможности на писателя. Вяра, че във всички все още неосветени дворове ще бликне светлина, извираща от сърцето на човека, от неговата голяма любов към живота.

В. ДОБРЕВ

ОБЯВА

Окръжният комитет на Отечествения фронт и окръжната женкомисия — гр. Силистра обявяват в чест на 25-та годишнина от създаването на Отечествения фронт в България **конкурс за написване разказ, стихотворение или очерк на тема: „Участието на жената в антифашистката борба и в социалистическото строителство в окръга“.**

Ще се раздадат следните награди:

ЗА РАЗКАЗ И ОЧЕРК

Първа награда	40 лева
Втора награда	30 лева
Трета награда	15 лева

ЗА СТИХОТВОРЕНИЕ

Първа награда	30 лева
Втора награда	20 лева
Трета награда	15 лева

Желаещите да участвуват в конкурса да изпратят материалите в Окръжния комитет на Отечествения фронт — Силистра в срок до 1. VII. 1967 година

Справки: телефони 28-11 или 28-10.

ОБЯВА

ДСП „Булгарплод — Нектар“— Силистра

ТЪРСИ

двама електротехници — VI или VII разряд.